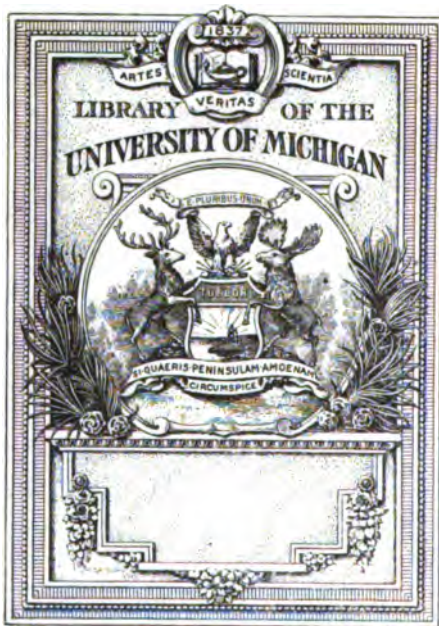

B 1,362,297

888

S50

E48

V. 2

SCHOLI

IN

SOPHOCLIS

TRAGÆDIAS SEPTEM

EX CODICIBUS AUCTA ET EMENDATA.

VOLUMEN II.

EDIDIT

G. DINDORFIUS.

OXONII:

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

M.DCCC.LII.

PRÆFATIO.

SCHOLIORUM veterum in Sophoclis tragœdias septem, id est eorum quæ ex commentariis grammaticorum Alexandrinorum derivata haberi possint, integer unus hodie superest codex Florentinus Bibliothecæ Laurentianæ (plutei XXXII, 9.) membranaceus seculi decimi vel undecimi, scholiis ab alia quam quæ textum scripsit manu exaratis: de quo nuper dixi in Præfatione ad scholia in Æschylum. Ex hujus codicis apographo parum diligenter facto scholia hæc primum edita sunt Romæ a. 1518. non sine multis ipsius editoris correctionibus partim rectis partim ab vero aberrantibus. Editor quis fuerit non dictum est: sed fuit haud dubie Joannes Lascaaris, cujus epigramma in Sophoclem in aversa tituli pagina legitur^a. Hæc editio postquam aliquoties repetita esset

^a Δασκάρως εἰς Σοφοκλέα.

Πόλλ' ἐκ τεῶν σελίδων εἰποιμί κεν, υἱέ Σοφίλου,
δείγματα σῆς πιτυτῆς, πόλλ' ἀπό μαρτυρίας,
ὄσσα μεθρημόσασο τραγικῆς περὶ κόσμον αὐοιδῆς,
ὡς μέρος, εἶδος ἅπαν, πᾶν πάθος ἠὲ τρέπικας,
κάλλους, εὐστομίης, ὕψους τέλος ἐξεπόνησας,
ζῆλον Ὀμηρεῖης γνήσιον εὐεπίης.
ὣς σε Δίῳ, Ξενοφῶν, σκόπτῃς σῶν τ' ἦνεσ' ἐταίρων,
ἀρχέτυπον τραγικοῖς θῆκεν Ἀριστοτέλης,
σύν τε κόθορον ἄεισεν ὁ κ' εἰς ἐὼν ἡγεμονῆα
ἀγνώμων ἔκρου ἔργονος Ἄονιου,
'Αργεάδης βασιλεὺς μετάπεμpton σύμμαχον ἔσχεν,
ἰσά τε Μαιονίδου τέρπετο σοῖς ὄμοις.
πολλὰ τεῶν ἀρετῶν σεμνώματα, ἐν δὲ μέγιστον,
κρέσσονας ἡμερίους ἔπλασας ἢ φύσις,
λῆμά τε γενναῖον λαοῖς πόρες, οὐδ' ὑποφῆταις
ὦν βατὸς, οἷα πάρος θέλγε διδασκαλίη.

nullis fere factis mutationibus, novam scholiorum editionem suscepit Brunckius a. 1786., qui ipse quoque non pauca ex conjectura mutavit, alia ex codicibus quibusdam qui excerpta ex scholiis Laurentianis continent interpolavit. Primus vero qui veterum scholiorum fontem, id est librum Laurentianum, adiret Petrus Elmsleius fuit, qui Florentiæ agens a. 1820. codicis illius scholia integra sua ipsius manu eleganter descripsit descriptaque in patriam redux prelo commisit: cujus editionis quum quatuor plagulæ impressæ essent, laborem viri eximii morte interruptum absolvit Thomas Gaisfordius a. 1825. Hujus editionis nunc ego edo Supplementum, quo complexus sum quæ vel desiderari in Elmsleii editione vel utiliter accedere ei posse viderentur.

Ac primo quidem operæ pretium visum est codicem Laurentianum denuo inspicere: quem etsi Elmsleius ea qua omnia agere solebat diligentia tractavit, tamen, quod vitare nemini facile in tali labore contingit, nonnulla vel prætervidit vel dubia reliquit quæ codice denuo inspecto facile explicari potuerunt, scholia a manibus recentioribus allita non ubique ab veteribus primæ manus scholiis distinxit, nec, quod professus erat, lemmata scholiorum, in quibus editores multa arbitrio suo mutaverant, omnia ad codicis fidem revocavit. Quanquam hoc non magnopere reprehendam, quum lemmata illa non ex antiquioribus exemplaribus propagata, quæ multorum opinio fuit, sed ex ipso codicis textu, qualis a prima manu scriptus fuit, sumta esse pateat. Nam quod in Trachin. v. 281. vetus lectio *ὑπερχλίοντες* pro vulgato *ὑπερχλιδῶντες* in solo lemmate codicis Laurentiani servata esse creditur, eo factum est quod Elmsleium fugit id ipsum in textu quoque codicis a prima manu scriptum, ab correctore vero in *ὑπερχλιδῶντες* mutatum esse.

Proximus post librum Laurentianum locus alii ejusdem Bibliothecæ codici (G.) debetur, qui inter libros ex Abbatia Florentina in Bibliothecam Laurentianam illatos

numeratur 2725. scriptus in membranis seculo quarto decimo, quattuor fabulas complexus, Ajacem, Electram, Œdipum Regem, Philoctetam, cum scholiis vetustis. Qui codex etsi ab librario scriptus est negligenti et imperito, cujus centena peccata in scholiis sæpe miro modo trajectis silentio prætermisi, tamen memorabilis est propterea, quod non ex Laurentiano transcriptus, sed ex alio libro derivatus est qui similis quidem illi, sed tamen diversus ab eo fuit: de quo nullus est dubitationi locus, quum G. scholia nonnulla vetera, quibus L. caret, servaverit, alia integriora quam L. exhibeat et sæpe cum Suida, qui multa ex scholiis Sophocleis in Lexicon suum transtulit, consentiat, ubi is ab L. dissentit: ut Suidam libro usum esse nunc pateat, qui similis fuerit ei ex quo G. originem duxit. Porro in primis scholorum ad Ajacem paginis ubi vocabula multa in L. oblitterata, ab editoribus autem non ubique recte suppleta sunt, omnia integra exhibet G. Scholiis veteribus nonnulla recentiorum grammaticorum sunt admixta, velut in Ajace ad v. 2. ubi post scholion quo verbum *θηρώμενον* explicatur hæc leguntur in G. τὸ νῦν καὶ τὸ ἤδη καὶ τὸ ἄρτι ἐπὶ τριῶν προσώπων λαμβάνεται. παραινεί ὁ Σοφοκλῆς διὰ τοῦ δράματος τούτου ὅτι οὐ δεῖ ἐπί τισι πράγμασιν ἀμέτρως λυπεῖσθαι, ὡς μὴ ταυτόν τι τῷ Αἴαντι πάθοιμεν ἐκ τῆς ἀμετρήτου λύπης· παραινεί δὲ καὶ τὸ μὴ αἰωνίους ἔχειν τὰς ἔχθρας. παριστᾷ μὲν τὸν Ὀδυσσεῖα ἐχθρὸν μὲν ὄντα πρώην τοῦ Αἴαντος, εἰθ' ὕστερον φίλον αὐτοῦ καὶ δισχυρίζόμενον σὺν τῷ Τεύκρῳ θάψαι αὐτὸν καθ' Ὀμηρον, “ οἳ ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας εἴρυσαν ἠγορέη πίσυνοι ἐν πεδίῳ ροίτῳ “ Ἀχιλεὺς καὶ Αἴας.” Alia quædam Joannis Tzetzæ esse videntur, qui diserte nominatur in versibus ad Œdip. R. 264. ab me editis, Τζέτζης μὲν οὕτω συμβιβάζει τὸν λόγον etc. Eidem fortasse tribuenda quæ in annotationibus ad ejusdem fabulæ scholia 1264. 1274. Aj. 387. 884. Phil. 474. 482. memoravi, neque indignus eo versus est quo Ajacis fabula clauditur ἐνθάδ' Αἴαντος δράμα λαμβάνει τέ-

λος adscripta ad τέλος varia lectione γρ. πέρας: cujusmodi lusibus delectari Tzetzes solebat.

Cum Florentino G. bona nonnulla communia habet quem passim memoravi Florentinus alius (F.) Bibliothecæ Laurentianæ plutei XXVIII, 25. liber chartaceus seculi quarti decimi, qui præter alia aliorum opera Sophoclis tragoedias tres, Ajacem, Electram, et Œdipi Regis v. 1—1246. continet cum copiosis veterum scholiorum excerptis octoque his versibus iambicis in fine Electræ adscriptis

Λέειναν ἢ δράκαιναν, ἀλλ' οὐ μητέρα
καὶ τὸν σύνευνον ἄνδρα τὸν πατροκτόνον,
ὁ τοῦ πατρὸς τιμωρὸς ἐκτελών σπα
τὴν τοῦ θεοῦ κράτιστον ἄσκειον μόνην
κτανὼν ἔβαλλεν, ὡς ὀνειροῖς τοῖς πάλαι
εἶδεν θανοῦσα πρὶν θάνη τελεσφόρα.
ἢ δ' αὐταδέλφη χαρμονῆς πεπλησμένη
ἀφῆκε λυπρὸν πένθος, ἄστεγες δάκρυ.

Eadem omnia sunt in tertio ejusdem Bibliothecæ codice (H.) plutei XXXII, 40., qui ipse quoque chartaceus est seculi quarti decimi. Dissentit tamen ille sæpius ab F.; uterque autem liber passim veram scripturam præbuit ubi L. et G. in vitiosa consentiunt.

Alia codicum classis eorum est qui breviora ex scholiis veteribus excerpta continent, quorum antiquissimus est Parisinus 2712. (A.) scriptus in membranis seculo, ut videtur, decimo tertio, septem fabulas complexus, quarum in marginibus exilia tantum veterum scholiorum excerpta et glossemata maximam partem indidem derivata reperiuntur, nullo certo consilio selecta, ut ex scholiis Antigonæ intelligitur, quæ speciminis causa infra posui et ita quidem ut scholiorum veterum prima tantum ultimaque verba apponerem ubi cum codice Laurentiano consentiunt. Incipit codex a postremis scholii ad v. 2. verbis εἶπεν διττῶς—θατέρου. 4. Δίδυμός φησιν ἐναντίως κείσθαι ἀτηρὸν γὰρ ἐχρῆν εἰπεῖν, οὐκ ἄτης ἄτερ.

7. ἐγκλιτικῶς—ἀορίστως. 20. Post breve ex scholio vetere excerptum, in quo χαλκαίνουσα et χάλκη pro καλχαίνουσα et κάλχη scriptum est, sequitur scholion manus paullo recentioris, quod inde ab Turnebo inter scholia Tricliniana legitur, levi cum scripturæ diversitate hac, γρ. καλχαίνουσα. εἶρηται δὲ τὸ καλχαίνω ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλχου (non κόχλου) τοῦ τὴν πορφύραν ἐντὸς κρύπτοντος. κάλχη γὰρ ὁ κόλχος. εἰκότως δὲ ἐτέθη — — τοῦ κόλχου — — μήποτε ἐκφανεῖς ἄγνωστος καὶ σκοτεινὸς ἦν.

39. τὸ ἐξῆς—ἐπιβεβαιούσα αὐτόν. ubi notandum ἐπιβεβαιούσα, quod etiam in scholiorum editione Romana pro βεβαιούσα legitur. 45. θέλῃς: θάπτειν δηλονότι. ἢ τὸν ἐμόν τε καὶ τὸν σὸν ἀδελφόν. Δίδυμος—νεοθεῦσθαι. 80. προφασίζου—σκεπάζοις. in quo scholio habet ἀγραδέτω cum accentu, quo caret L., et in versu Callimachi pro προχάναισιν rectam formam προχάνησιν (scr. προχάνησιν) præbet, quæ est etiam in ed. Rom. 100. περιχαρεῖς εἰσι τῶν Ἀργείων ἀνηρημένων. ὃ (fortasse διό) φασιν ὃ τῆς ἀκτίνας τοῦ ἡλίου φῶς τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν πρότερον ἡμερῶν. 121. ubi τὸ ράμφος pro τὰ χεῖλη. 123. omisso τῆς. 126. ἀπὸ τοῦ δράκοντος—Νίκανδρος. lin. 2. om. εἰσιν. l. 3. Ἄρεος pro Ἄρεως. l. 4. αὐτοῦ πάλιν vitiose pro ἀντιπάλου. 127. Ζεὺς—τείνει. 131, 2. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων pro μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν δρομέων. 134. οὐκ ἀπὸ τοῦ—μελαμφύλω—τανταλίζοι (sic, non τανταλίξει).

135. ὡς—ἀνέμων. 175. οἱ μὲν—δείκνυσιν. Proxima post longum intervallum annotatio est ad v. 617. ἀντι—ἀποβάντων. Tum sequitur scholion ad v. 869. his verbis redditum, τὴν τοῦ Πολυνείκους πρὸς τὸν Ἄδραστον ἐπιγαμίαν, ὅθεν καὶ ὁ πόλεμος ἐγένετο. 883. ὡς εἰ χρή πρὸ θανάτου θρηνεῖν, οὐδεὶς ἂν οὐδέποτε παύσαιτο τούτου.

944. Ἀκρίσιος πατήρ Δανάης μητρὸς Περσέως μαθὼν ἐκ χρησμοῦ ὡς ὁ γεννηθησόμενος ἐξ αὐτῆς ἀναιρήσει αὐτόν, τὴν Δανάην καὶ τὸν Περσέα εἰς χαλκοῦν κιβώτιον κατέκλεισεν. 955. Λυκοῦργος παῖς Δρύαντος, βασιλεὺς Ἡδωνῶν, ἐδίωξε τὸν Διόνυσον καὶ τὰς αὐτοῦ βάρκχας ἐκ τῆς ἑαυτοῦ χώρας. ὕστερον

δὲ διερχόμενος ἔνθα Διόνυσος ἐξώσθη καὶ κρατηθεὶς ὑπ' ἀμπέλου ἐτυφλώθη.

980. Βορέας κῆδος—ἐτύφλωσεν παῖδας. ubi l. 5. et 8. τῆς Κλεοπάτρας pro simplici Κλεοπάτρας. l. 10. ἐφ' ἧς pro ἐφ' οἷς. Ibid. omittit verba ταῦτα δὲ—βιβλιοθήκη. 1119. (ad παγκοίνοις) ἢ διὰ τὸ πάντας ἐκέισε συνιέναι διὰ τὰ μυστήρια, ἢ διὰ τὸ πάντας ἐκ γῆς τρέφεσθαι. 1127. στέροψ: ἢ ὅτι ἐκεῖ θυσίαι αὐτῷ γίνονται, ἢ παρόσον πῦρ ἐκεῖθεν ἀναδίδονται. 1146. τῶν πυρπνῶων—τιμᾶται. Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐν αἰθέρῳ κατοικεῖν. πάννηχος δὲ ὅτι νυκτὸς αἱ Διονύσου χορεῖαι γίνονται.

1152. ἐν Νάξῳ—συνεγένετο. 1166. ἦτοι ὅταν αἱ ἦδομαι παρέλθωσιν, οὐδενὸς ἄξιον ἐγὼ τίθημι τὸν ἄνθρωπον, κἂν τᾶλλα εὐδαιμονῶν ἦ. 1282. Habet hoc scholion, sed omissis verbis ἐμφατικῶς δὲ εἶπεν. 1303. Habet scholion totum, sed γαμηθείσης scripto pro προγαμηθείσης. 1317. οὐδεὶς ἂν εἴποι ἄλλον τινὰ τῶν—ἐμέ. 1326. κακῶς εἶπεν ἀναχωρῆσαι· τὰ γὰρ ἐκποδῶν κακὰ καὶ μεγάλα ὄντα ἐλάχιστα φαίνεται, ὥσπερ οὖν καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἐν ποσὶ καὶ μικρὰ ὄντα μείζω φαίνεται.

1336. συμφορᾶς ἀπαλλαγὴ: τουτέστι τὸ θανεῖν. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸ ἐκφευξέεται. 1340. ἦς οὔτε σέ, ᾧ παῖ, οὔτε σέ αὐτὴν τὴν Εὐρυδίκην ἐκὼν ἔκτανον.

Hoc codice ante me usus est Brunckius, qui glossemata Œdipi Colonei primus ex eo edidit et scholia vetera passim ex illis quæ modo dicebam codicis hujus excerptis tacite interpolavit: quos locos ego nunc in annotationibus ad scholia notavi.

Aliquanto recentioris originis sunt copiosa grammaticorum Byzantinorum—Moschopuli potissimum et Thomæ Magistri, qui nominantur in codice Dresdensi, de quo dixi in Appendice—scholia et glossemata ad tres primas secundum vulgarem ordinem fabulas, quæ tum fere solæ lectitari in scholis solebant, Ajacem, Electram et Œdipum Regem, quæ Brunckius prudenti habito delectu veteribus scholiis Laurentianis in Appendice adjunxit, codicibus

usus Parisinis et uno tum Augustano, nunc Monacensi. Quæ scholiorum et glossematum collectio per plurimos seculorum quarti quintique decimi codices est propagata, Hujus generis codicibus ego usus sum duobus Lipsiensibus Bibliothecæ civicæ Rep. I. 44^a. et 44^b., quorum prior est bombycinus seculi quarti decimi trium primarum fabularum, foliis constans 92. formæ quadratæ, alter chartaceus seculi quinti decimi, qui præter alia aliorum scripta easdem continet Sophoclis tragœdias inde ab folio 72. verso usque ad fol. 216. rectum, formæ quadratæ majoris, ita ubique fere cum codice priore consentiens ut hi duo libri unius instar sint habendi. Eorum ope vitia editionis Brunckianæ passim correxi scholiaque plura supplevi, quæ Brunckius vel non invenit in suis codicibus, vel, si invenerit, omisit: qualia omnia per annotationes persequi mihi non magis quam Brunckio operæ pretium visum est in vili hoc scholiorum genere, multoque minus committendum putavi ut immemorabilem scripturæ diversitatem, quæ in verbis leviter variatis vel paullo aliter collocatis, particulis ἤγουν et ἤτοι vel additis vel omissis vel permu- tatis similibusque rebus cernitur, exponerem. Præter scholia in his Lipsiensibus codicibus aliisque quos inspexi non paucis, inter quos est Parisinus 2787. (ex quo glossemata in Œdipum Regem edidit Fæhsius in Sylloge Lectionum p. 187—235.), ingens inter medios versus legitur puerilium glossematum, plerumque verbum verbo reddentium, numerus. Qualia qui edenda sibi sumet, nihil caussæ erit cur eandem operam similibus deneget glossematum collectionibus, quibus infimæ ætatis grammatici tres primas Æschyli, Euripidis et Aristophanis fabulas instruxerunt. Mihi satis esse visum est ampliora istiusmodi glossematum specimina inter scholia in Æschylum et Aristophanem proposuisse, quæ qui examinaverit vix expetet similes ad Sophoclis tragœdias annotatiunculas, quæ quantum vidi, ne hunc quidem usum habent ut Ducangii Glossario locupletando inserviant. Aliquanto major

eorum codicum numerus est, qui eadem fere quæ supra dicebam scholia exhibent, sed modo in brevius contracta, modo verbosis loquacium grammaticorum ab omni artis criticæ usu et exquisitiore doctrina alienissimorum additamentis dilatata, prout discentium docentiumve usus vel breviorē vel copiosiorē enarrationem poscere videntur : unde infinita orta est in scholiorum quum delectu tum scriptura varietas, quam undique colligere et exponere absurdæ sit diligentia. De quo ut lectores ipsi iudicare possint, scholia ad quinquaginta primos Ajacis versus apponam quemadmodum in tribus scripta sunt Bibliothecæ Ambrosianæ Mediolanensis codicibus (E, 103. L, 39. N, 166.), quos literis E. L. N. distinguam.

E.

ν. 1. 'Αεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου] αἰεὶ ὀρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, πείρα καὶ δόλφ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς. πείρα γὰρ ἡ βλάβη, ὡς καὶ ἐν Δανάῃ

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πείραν· ἐν δ' ἐπίσταμαι,
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ', ἐγὼ διόλλυμαι.

τὸ δὲ αἰεὶ εἶπεν, ἀναφέρουσα εἰς ἐκεῖνο, ὅτι καὶ μετὰ Διομήδους κατὰ σκοπὸν γεγόμενος ἐπὶ τοὺς Τρῶας οὐ διέλαθεν αὐτήν, ὡς αὐτὸς μαρτυρῶν φησὶ

Κλυθὶ μὲν, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἦτε μοι αἰεὶ
ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω.

δυσχεραίνει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῷ Αἴαντι, ὅτι ἀπόσατο τὴν συμμαχίαν αὐτῆς. καὶ ἄλλως. αἰεὶ ὀρῶ σε, ὦ Ὀδυσσεῦ, τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοὶ γινομένην βλάβην ζητοῦντα προῦφαρπάσαι. οἶον, ἐπιβουλεύει τις; σπουδάξεις τὴν ἐπιβουλήν τὴν κατὰ σοῦ γινομένην αὐτῷ τῷ ἐπιβουλεύσαντι βλαβερὰν γενέσθαι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κνηγῶν, οἱ τὰ μικρὰ θηρία φονεύουσι, προφυλαττόμενοι τὴν ἐξ αὐτῶν γινομένην βλάβην. (Ex schol. vet.)

διότι εἶπεν αἰεὶ. (Corrige διὰ τί εἶπεν αἰεὶ;) διότι πολλὰ καὶ ἄλλα πανουργήματα πεποίηκεν οὗτος ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ἵνα ἀναμνήσῃ τούτον ὅτι καὶ ἐν ἐκείνοισι αἰεὶ τούτῳ συνεμάχετο. οἱ γὰρ ἐχθροὶ οὐ τὸ μέσον πολεμοῦσι πολεμοῦντες, ἀλλὰ τοὺς ἄκρους

φοβούμενοι μὴ τὸ μέσον πολεμοῦντες ἐν αὐτοῖς κλεισθῶσιν· ἐν δὲ τοῖς ἄκροις οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἴστανται, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ Αἴας ἀνδρείος ὢν μᾶλλον τῶν ἄλλων ἐξοχώτερος γεγένηται.

Λαερτιάδης γίνεται παρὰ τὸ Λαέρτιος κυρίως, ὥσπερ Βούσιρις παρὰ τὸ τοὺς βοῦς αἶρειν· ἀνδρείος γὰρ ἦν ὥστε δύνασθαι αὐτὸν μόνον ζευγνύειν βοῦς. οὕτως καὶ Λαέρτης λέγεται παρὰ τὸ δύνασθαι λάας ἀερτάζειν ἤγονον κουφίζειν λίθους καὶ εἰς τὸν ἀέρα πέμπειν. τὸ δὲ Λαρτίου κατὰ συγκοπὴν ἐστίν. ἀλλ' οὐ καλῶς τοῦτο λέγουσι· σύγκρασις γάρ ἐστι· τὸ γὰρ ἔσυνεκράθη. ἐκ δὲ τοῦ Λαέρτιος Λαερτιάδης τὸ πατρωνυμικόν. τὰ εἰς ὅσων ὀνόματα, εἰ μὲν καθαρεύουσι (sic), διὰ τοῦ ἀδης ποιοῦσι τὸ πατρωνυμικόν, οἷον Νηληΐος Νηληϊάδης, Θεέστιος Θεεστιάδης (corrige Θεέστιος Θεεστιάδης)· εἰ δὲ μὴ καθαρεύουσι, διὰ τοῦ ἰδης, οἷον Πρίαμος Πριαμίδης, Τάνταλος Τανταλίδης, καὶ εἴ τι ὅμοιον.

Δέδορκα κανόνισον, διορῶ τὸ βλέπω καὶ κατὰ συγκοπὴν δρῶ καὶ ἐξ αὐτοῦ δρέκω καὶ καθ' ὑπερβολὴν δέρκω, ὁ μέλλων δέρξω, ὁ παρακείμενος δέδερχα, ὁ μέσος δέδορκα.

Gl. interlin. τὸ πάθος τῆς λέξεως μετάπλασις. Αἰολικὴ ἀποκοπή. μεταφορικόν. τὸ κτητικὸν ἀντὶ κυρίου. βλέπω.

2. πείρα Ἀττικῶς ὁ δόλος, ἡ τέχνη· ὅθεν καὶ πειραταὶ οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι ὄντες.

Gl. interlin. λείπει τὸ κατὰ σοῦ. ἐξευρεῖν, προλαβεῖν.
ἀιχνεύοντα
νοῆσαι. μηχανεύοντα.

3. πάρεστιν ἐν τῇ σκηνῇ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνιῶν καὶ πολυπραγμονῶν, μήτι ἀπὸ ἐχθροῦ πάθη. πάντα δὲ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικὰ καὶ ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, καὶ πρὸς τίνα ὁ λόγος, καὶ ποῦ ἡ σκηνή, καὶ τί πράττει ὁ Ὀδυσσεύς.

Gl. interlin. ἐμποιοῦν σκιάν. κυρίως σκηνή ἢ τέντα.

4. τάξιν ἐσχάτην καὶ βασιλικὴν φησι, καθά που φησὶ καὶ Εὐριπίδης “οἷδ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ἐσχάτην ὄπα, ἥσπερ καὶ “μέγιστος ἦν πᾶσι κρότος.” (sunt versus spurii in libris Euripidis inserti in Hecuba post v. 554. sic scripti οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα, μεθῆκαν, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν

κράτος.) τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς. καὶ Πίνδαρος
 “ τὸ δ' ἔσχατον ὑψοῦται βασιλευσιν.”

7. Habet schol. vet. sic scriptum, οὐκ ἀναγκαῖον τὸ πολυπραγμονεῖν ἔτι εἴτ' ἔνδον ἐστὶν ὁ Αἴας εἴτ' οὐ. ἐνδὸν γάρ. ἀλλὰ λέγε δὴ τὴν σπουδὴν ταύτην καὶ παρ' ἐμοῦ τῆς εἰδυίας μάθης τὰ ἀγνοούμενα. — — ἐπάγεται ἡ βιάδισις τοῦ Ὀδυσσεως δίκη—ζητούντος εἰ ἐνδον ἐστὶν ὁ Αἴας—οἱ κύνες κατὰ τὰ ἐπαγόμενα etc.

14. Ἄθανα ἡ ἀθιγῆς οὔσα ἐνώσεως ἤγουν παρθεσίας. Tum sequitur schol. vet., καὶ τοῦτο ἄριστον πεκοίηται — — οἶδεν αὐτὴν—ὄμως. ἀντὶ τοῦ ἀόρατος. τῆς δὲ φωνῆς αἰσθάνεται—οὔσης. καὶ μέντοι ἐπὶ τῶν σκηνῶν—προσθεραπεύει—καὶ οὕτω λέγει τὸ πρᾶγμα. Tum rursus scholion recentius, εὐθείαι δὲ τῆς Ἀθηνᾶς εἰσι δ. πρωτότυπος ἡ Ἀθήνη. ἐκ τούτου κατὰ παραγωγὴν Ἀθάνα καὶ Ἀθηναία, ὡς ἄμαξα ἄμαξαιά, μοῖρα μοιραία. οἱ μέντοι ὕστερον ἀποβαλόντες τὸ ι τῆς αἰ καὶ τὰ β α α κινῶντες λέγουσιν Ἀθηνᾶ. λέγεται δὲ Ἀθήνη οἰονεῖ τις ἀθήλη, ἡ μὴ θηλάσασα, καὶ Ἀθήνη ἡ φρόνησις ἡ κατὰ στέρησιν τῆς θηλῆς διὰ τὸ θέλειον (sic) ἢ παρὰ τὸ ἀθρεῖν ἀθρήνη τις οὔσα, ὡς τῶν μελλόντων καὶ δεόντων προβλεπτική. ἐκ Διὸς δὲ διότι ἐκ τοῦ νοός. Ζεὺς γὰρ ὁ νοῦς. ἐκ κεφαλῆς δὲ διὰ τὸ ἐκεῖ λογιστικὸν, οὐ προβολὴ ἡ φρόνησις. Ἡφαιστος δὲ αὐτὴν ἐκφαίνει, διότι αὐτὸς μὲν εἰς πῦρ ἀλληγορεῖται τὸ φῶς φοροῦν (vel φωσφοροῦν) καὶ ἐκκαῖον καὶ ἄνω φερόμενον. καὶ ἡ φρόνησις δὲ φωσφόρος ἐστὶν καὶ τὸ (sequuntur literæ prope evanidæ δρα . . πρ . στη) οἶον ἔχει καὶ οὐδὲν ταπεινὸν, ἀλλὰ καὶ ὑπερῆρται καὶ ἄνω φέρεται.

16. ἀκούω τὸ εἰς νοῦν βάλλω αἰτιατικῇ· ἀκούω δὲ τὸ ἐπιπόλαιον ἐνωτίζομαι γενικῇ. διασαφητικὸν δὲ ἐστὶ τοῦ συναρπαζῶ φρενί.

τὸ φώνημα ἀκούω ἤγουν εἰς νοῦν βάλλω.

17. Schol. vet. κώδων λέγεται τὸ πλατὺ — — εἰσὶ γὰρ Αἰγυπτιακὰ, Τυρσηρικὰ καὶ Λιβυστικὰ, καὶ λοιπὸν Ἀρχώνας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν—σάλπιγγα. Tum schol. rec. πρῶτον οἱ Τυρσηνικοὶ ἐφεῦρον καὶ ἐκ τοῦ χαλκοῦ τοῦ γενομένου ἐκ Τυρσηνίας γεγένηται σάλπιγξ μέσον πολλῶν σαλ-

πίγγων οὔσα ὀξύτερον. νοεῖται γὰρ οὕτως, καὶ σοῦ τὸ φῶνημα ἀκούω, εἰ καὶ μέσον πολλῶν λέγων. κώδων ἢ ἀπὸ τοῦ κρούεσθαι δονεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν φῶδην.

19. Σάκοι ἔθνος, οἵτινες ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσι καταπολὺ καὶ ἐκλήθη ἐξ ἐκείνων σάκος, ἐξ οὗ καὶ σακεσφόρος.

23. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι, τὸ δὲ ἀλῶ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀλῶ· οἱ γὰρ ἀλώμενοι ὧν οὐδὲ θέλουσιν ἐπιτυγχάνουσιν. Tum sequitur schol. vet. τρανές, σαφές. καλῶς δὲ τοῦτο ἐποίησεν ἵνα ἔχηται (hoc alludit ad veram scripturam συνέχηται, quam ex duobus aliis codicibus restitui in annot.) ἔτι ἡ ὑπόθεσις καὶ τὸ ἄπιστον εἰς ἀμφίγνωστον αὐτοὺς ἄγη. διὸ θελοντῆς τοῦτον ὑπέστη—τὸ ἀληθές—ἀναγόντων.

26. Schol. vet. λείας, ποίμνας, καὶ τὰ βοσκήματα φησὶ λείας. ὅθεν καὶ λῆϊς κατὰ τὸ κύριον—συνηλάσαμεν. τὸ δὲ κατηναρισμένας ἄκυρον. τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ—ἐπὶ ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν. ἔναρα γὰρ κυρίως τὰ πράγματα τῶν φονευθέντων. Καλλιμάχος δὲ ἐπὶ τῆς λεοντείου δορᾶς εἶπε τὸ σκύτος ἀνδρὶ—ἔρυσμα.

27. ἐκ χειρὸς εἶπεν, ἵνα μὴ ὑπολάβῃ τις περὶ ἄλλου τινὸς, λέοντος ἢ λύκου. Tum schol. vet. ad ἐπιστάταις, in quo ἀπόνοια scriptum pro ὑπόνοια, et μετὰ ξίφους νεαροῦ ὄντος ἀπὸ pro μετὰ τοῦ ξίφους νεαροῦ ἀπό.

31. ἦτοι τὰ μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ διὰ σημείων γινώσκω, τὰ δ' ἐκπέπληγμαί καὶ οὐ δύναμαι νοῆσαι τίνος τὰ ἔργα. οὐ πιστεύω γὰρ εἰ ταῦτα ὁ Αἴας ἐχειργάσατο. ἄλλως. οἷον ἑαυτῷ σημειᾷ τινα τίθημι—ἐπὶ τῶν ἰχνευτῶν ἐπιταραττομένων τῶν ἐχθρῶν—γέγονεν ἡ βᾶσις τοῦ Αἰαντος.

34. ἀντὶ τοῦ ἐγκαίρως ἦκες, εἰς καιρὸν ἐπιτήδειον ἦλθες ὅταν χρεῖαν ἔχω τῆς συμμαχίας σου. ἄλλως. Tum schol. vet. ἐπικαίρως ἦλθες. εὐφυῶς δὲ ἄρχεται ὁ ποιητῆς τῆς ὑποθέσεως, ὥσπερ τρανῶσαι—δὲ τὴν Ἀθηνᾶν (omisso ὁ Ὀδυσσεύς)—ἐξῆς ἔξει αὐτὴν τὴν εὐμενῆ.

L.

v. 1. δέδορκα] οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνεσθαι. οὐ μὴν πάντες οἱ παρακείμενοι οὕτω λαμ-

βάνονται, ἀλλ' εἰσὶ οἱ ἐπὶ σημασίας ἐνεστῶτος λαμβάνονται αἰί, ὡς ὁ δέδορκα, δέδοικα, πέφρικα, καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἱ οὐδέποτε ἐπὶ ἐνεστῶτος λαμβάνονται, ἀλλ' αἰί ἐπὶ παρεληλυθότος, ὡς ὁ πέπονθα καὶ πεποίηκα καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐνεστῶτος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ παρεληλυθότος λαμβάνονται, ὡς ὁ πεποίημαι, οἶον πεποίημαί τινα φίλον, ἢ ἀντὶ τοῦ ποιῶμαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐποιησάμην. ἐνεστῶς πλατυκὸς, ἐπεὶ ἔχει τὸ αἰί.

2. πειρῶμαί σου καλοῦ, ἀντὶ τοῦ διὰ πείρας σε καταλαμβάνω καλόν. καὶ, πειρῶμαι τῆς γνώμης σου, εἰ μὴ μεταβέβληκεν, ἀντὶ τοῦ, θέλω διὰ πείρας καταλαβεῖν αὐτήν. καὶ, πειρῶμαι βλάπτειν σε, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῶ. ἀφ' ὧν πείρα, ἦν δίδωσί τις τινὶ ἢ λαμβάνει. καὶ ἡ προσβολὴ καὶ ἐπιχείρησις, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

Gl. προσβολήν, ἐπιχείρησιν. ὀξέως νοῆσαι. ἀντὶ τοῦ θηρῶντα, ζητοῦντα.

3. ἐνεστῶς συνεσταλμένος, ἐπεὶ ἔχει τὸ νῦν.

4. Schol. rec. σκηνή ἢ — — ὑπουλότης, ut apud Brunckium, nisi quod ἀπὸ τούτου pro ἀπὸ τούτων.

Gl. θέσιν. τελευταίαν. ἐπέχει.

5. Gl. ἐκ πολλοῦ. στοχαζόμενον.

6. Schol. rec. ut ap. Brunck. νεωστὶ—σεσημασμένα.

7. Gl. ἐστίν. ἤγουν εἰς τέλος καλόν σε ἄγει ἢ βάσις.

8. ὡς τις βάσις δῆλον ὅτι ἀπὸ κοινοῦ τὸ βάσις.

9. Gl. ὧν δῆλον ὅτι. ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.

10. σταζόμενος ὑπὸ ἰδρώτος. τὰς διὰ ξίφους φόνον ἐργασαμένης. Tum schol. rec. ut ap. Brunck. ὅσον κατὰ—ᾧφειλεν εἰπεῖν ὁ—ἄτοπον.

11. Gl. ἀτενίζειν, ὄραν.

12. Schol. rec. ἢ πρᾶξις—ἀφ' οὗ πάρεργον—δραστηρίου ὄντος—ἀνάλωμα.

Gl. χρεία. λέγειν. οὔτινος. διὰ τὴν αἰτίαν.

13. ἀντὶ τοῦ ἀσπουδάστος τήνδε τὴν σπουδὴν παρ' ἐμοῦ τῆς γνωσκούσης.

14. φώνημα τῆς Ἀθηναίης.

15. λίαν (sic ὡς explicare solent glossatores.) εὔ . . στον

(haud dubie εὔγνωστον. ἀθέατος ἄποκτος καὶ ἀφ' οὗ δύναται τις ἰδεῖν μακράν.

16. Gl. ὀξέως νοῶ. τῷ νῷ.

17. Gl. χαλκῆς. σάλπιγγος.

18. Gl. κατ' ἀνδρὸς ἐχθροῦ. τῷ δυσμενεῖ ἐναντίον ὁ εὐμενῆς.

19. οὐχ ὀπλοφόρῳ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχὴν. ἐξαιρετον γὰρ εἶχεν ὁ Αἴας τὸ σάκος.

Gl. ἐπερχόμενον τὴν σκηνήν.

21. Schol. rec. ut ap. Brunck. τὸ ὄλον οὕτως—πράγμα ἄσκοπον.

Gl. ἀπροσδόκητον.

22. περαίνειν τὸ τελειοῦν καὶ τὸ συνουσιάζειν.

Gl. ἀντὶ τοῦ ἐπέρανεν, πεποιήκε.

23. Schol. rec. ἀλώμαι—ἀφ' οὗ καὶ ἄλη—καὶ πλανωμένη.

Gl. γινώσκωμεν. φανερόν. πλανώμεθα.

24. ὑπῆλθον, ἀπὸ τῶν ζώων τῶν ὑπὸ τῷ ζυγῷ δουλευόντων.

26. τὰ βοσκήματα τὰ ἀπὸ τῆς λαφυραγωγίας πεφονευμένα.

27. Gl. ἐξ ἐνεργείας χειρός. σύν.

28. Gl. τὴν κατηγορίαν. τρέπει.

30. Gl. κατά. νεωστὶ ἐρραντισμένῳ ὑπὸ αἵματος δῆλον ὅτι.

31. Gl. ἔφρασε.

32. Gl. κατὰ πόδας. ἀντὶ τοῦ ἦιξα. στοχάζομαι, συμβάλλω.

33. Schol. rec. Ἀττικοὶ — — ὧν τινων καὶ ὁτέοις (omissis verbis ὁ μόνον καὶ παρὰ ῥήτορσι)—οὐδέποτε τοῦτο γίνεται—ποιηταῖς.

Gl. ἐξίσταμαι. θαυμάζω. οὐ δύναμαι. οὐτινος.

34. Gl. κατά (hoc supplet ad καιρόν.) ἦγουν ἐγκαίρως. τὰ τε πρότερον.

35. καὶ τὰ εἰσέπειτα, ἦγουν τὰ ἐξῆς, τουτέστιν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. δυνάμει.

36. ὅπως ἀκήκοας δηλονότι καὶ ἐξῆλθες ζητῶν ἃ πεποιήκεν ὁ Αἴας. Gl. ἐπορεύθη.

37. Gl. τῆς σῆς. κυνηγία^{as}.

38. Gl. ἀρα. κατά. κοπιῶ.
 39. Gl. γίνωσκε τοῦ. κατὰ σου.
 40. Schol. rec. ἤγουν πρὸς ποῖον—δυσλόγιστον.
 Gl. πρὸς ποῖον σκοπὸν κακῶς ἀφορῶν.
 41. Gl. ὑπὸ χόλου, ὑπὸ ὀργῆς. ἔνεκα.
 42. Schol. rec. ἀντὶ τοῦ πῶς κατὰ—βαρεῖαν ἐποιήσατο etc.
 43. νομίζων. μολύνειν. διὰ φόνου.
 44. Schol. rec. συνυπακούεται τῷ οὕτως—ὑποθέσεως. ἀρα
 καὶ ἡ βουλή οὕτως ἦν μεγάλη κατὰ τῶν Ἀργείων αὕτη.
 45. καὶ εἰς ἔργον ἂν ἤγαγε τὴν βουλήν.
 46. Schol. rec. ποῖαι—θοάζετε.
 47. Gl. κατὰ τὴν νύκτα. μεθ' ὑμῶν.
 49. ταῖς τῶν σκηνῶν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ Μενελάου.
 50. ἤγουν ἐκώλυσε τὸ ἐξῆς ἐπέσχε τοῦ φόνου.
 Gl. μανικῶς ὀρμῶσαν.
 Schol. rec. ἐπέχω τὸ κωλύω καὶ ἐπέχει τις τοῦ διδασκάλου
 τάξιν καὶ ἐπέχει ἡ οἰκία—διάστημα.

N.

1. Schol. rec. οἰκείως ἔχουσιν—ἐποιησάμην, ut ap. Brunck.
 pariterque schol. rec. ad v. 2. de verbo πειρῶμαι, ubi in
 fine καὶ ἡ ἐπιχείρησις.
 3. Schol. rec. in quo τοιαῖδε pro τοιαῦται.
 10. 12. Schol. rec., quorum alterum incipit ab ἡ πράξις,
 in quo om. ἡ post ὄντος.
 14. ὑπερθετικὸν οἰκειοῦται τὴν γενικὴν τῶν π̄, τὴν δὲ δοτι-
 κὴν τὸ ὄνομα κατὰ φύσιν. φίλος μοι γὰρ φαμέν οὗτος φίλτα-
 τός μοι.
 ἡ σύνταξις αὕτη, ὡς Ἀθηνᾶ, κᾶν ἥς ἄποπτος, ὅμως ἀκούω τὸ
 φώνημά σου εὐμαθῆς. εὐμαθῆς ὁ ἀκροατῆς ὁ τὰ μαθήματα εἰ-
 κότως ἀναλαμβάνων καὶ εὐμαθῆς λόγος ὁ εὐκόλως εἰς γνῶσιν
 ἐρχόμενος.
 15. ἄποπτος ὁ πόρρω τοῦ ὁρᾶσθαι, εὐοπτος τόπος ἐν φ̄
 ἐστὶν ἰδεῖν στάντα πόρρω. οὕτω καὶ περίβλεπτος ὁ περιβλε-
 πόμενος καὶ περίβλεπτος ἐξ οὗ ἔνεστι παραβλέπειν τὰ ἐστῶτα.
 τῷ δυσμενεῖ ἐναντίον ὁ εὐμενῆς. (hoc spectat ad v. 19.)

16. καὶ οὐχὶ ἄλλω τινί· αὕτη γὰρ τῆς γνώσεως κρίσις. τὸ συναρπάξω σημαίνει τὸ ὀξέως νοῆσαι.

17. ὅτι οἱ Τυρρηνοὶ πρῶτοι εὔρεται τῆς σάλπιγγος καὶ ὅτι ἐκεῖ χαλκὸς εὔχρος.

19 βάσιν] τούτεστιν ἐρχομένην περιοδικῶς, πολλάκις τὴν αὐτὴν περιοδοῦντα. τὸ κυκλοῦντα δευτέρας συζυγίας νοητέον καὶ οὐχὶ τρίτης. τὸ κυκλώω κυκλῶ εἰς ἄλλην σημασίαν τίθεται, οἷον ἐκύκλωσαν πολέμοιοι τὴν πόλιν. κυκλέω δὲ τὸ πολλάκις αὐτὸ ἐπαναστρέφω.

21. τὸ ὄλον οὕτως ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆσδε εἰργάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκοπον.

23. ἀλῶμαι τὸ πλανῶμαι, ἀφ' οὗ καὶ ἄλη ἢ πλάνη καὶ ἀλύειν τὸ ἐν τινι χρεῖα γινόμενον τινὰ ἀπορεῖν. καὶ ἀλύουσα κόμη ἢ ἀτακτοῦσα καὶ πλανωμένη.

28. πᾶς τις ἀκούων ἐκείνῃ τὴν αἰτίαν λογιζεται, ἤγουν αἷτιον ἠγέεται τῆς φθορᾶς τῶν ποιμνίων, ἀλλὰ καὶ κατάσκοπος ἰδὼν αὐτὸν ξίφος ἡματωμένον ἔχοντα ἐδήλωσεν.

32. καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι: ἀντὶ τοῦ σημειοῦμαι καὶ οἰονεῖ ὡς διὰ σημείων τούτων ἐνάγομαι πρὸς τὸ τὸν φονέα εἶναι τὸν Αἴαντα.

33. τὰ δ' ἐπέπληγμαι: εἰς τινα δὲ ἀπορωῶ διστάζων τίς ἄρα εἴη ὁ τάδε δράσας καὶ οὐκ ἔχω μαθεῖν τίνος.

34. ἐγκαίρως δ' ἐπέστης μοι ἀποροῦντι λύσουσα τὴν ἀπορίαν. σὴ χειρὶ γὰρ τὰ πρόσθεν κεκυβέρνημαι καὶ νῦν κυβερνώμαι, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς κυβερνηθήσομαι.

33. Habet schol. rec. (ad ὅτου) οἱ Ἀπτικοὶ—παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ut apud Brunckium legitur, nisi quod verba δ μόνον καὶ παρὰ ῥήτορσι omittit.

40. Schol. rec. ut apud Brunckium.

41. εἰ (corr. ὡσεὶ) ἔλεγεν οἶνω ἐβαρύνθη. καὶ ἡ χολὴ γὰρ σκότῳσιν ποιεῖ καὶ κόρον ὡς ὁ οἶνος.

42. Schol. rec. inde ab verbis ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ut apud Brunckium, nisi quod ἐπίθεσιν scriptum pro ὑπόθεσιν, τὸ ante ἔκειρε et ante κυκλοῦντα omissum, et in fine additum τίνος ἔνεκεν ἐρχόμενος ἐνέπεσε τοῖς ποιμνίοις. ἐμπίπτει γὰρ

φαμέν τὸ δεινὸν καὶ ἐμπίπτει ὁ ἄνθρωπος τοῖς πολεμίοις. τὸ δὲ ἐμπίπτει ὁ ἄνθρωπος βάσιν παράλογον.

50. Schol. rec. inde ab verbis ἐπέχω τὸ καλύω. In fine pro τις τοῦ scriptum τις τὴν τοῦ.

Apparet quam jejuna hæc sint annotationibusque non paucis distincta infimæ et notæ et ætatis, quæ olim tiro-nibus scriptæ hodie ne pueris quidem sint profuturæ. Plane ejusdem generis annotationes sunt ad Electram et Œdipum Regem quum in his tum in aliis non paucis quos inspexi codicibus; nec meliora sunt multa eorum quæ ex codice Barocciano Johnsonus (a. 1758.) ex Jenensi Purgoldus (in Observationibus criticis in Sophoclem, Jenæ a. 1802.) ediderunt: qualia nos Brunckii exemplum secuti non digna habuimus quæ denuo typis describerentur. Non alium enim usum habent quam ut miseram quæ gram-maticorum illorum ætate fuit horum studiorum conditio-nem testatam faciant, nec raro ab hominibus scripta sunt intolerabiliter loquacibus, quorum τῶν ἐπῶν τῶν ρευμάτων satis erit unum apposuisse specimen ex scholio ad Electræ v. 449. per codices multos propagato, quod ex Jenensi pri-mum edidit Purgoldus sic scriptum: φόβας φησὶ κρατὸς ἤγουν τρίχας. τρίχες γὰρ λέγονται κεφαλῆς, οὐχὶ κεφαλὴ τριχῶν. οὐ γὰρ ὡσπερ ἡμέρα λέγεται ἡλίου, καὶ ἀνάπαλιν ἡλιος ἡμέρας, οὕτω κἀνταῦθα. ἡλιος μὲν γὰρ ἡμέρας λέγεται, ἐπεὶ διὰ τὴν ἡμέραν ἐγένετο, καὶ ἔστιν ἡ ἡμέρα τὸ οὐ ἔνεκα. ποιεῖ οὖν ὁ ἡλιος τὴν ἡμέραν γεγωνὸς δι' αὐτὴν· διὰ τοῦτο καὶ λέγεται ἡλιος ἡμέρας. ἡ δὲ κεφαλὴ ποιεῖ μὲν τρίχας, οὐ μὴν δὲ δι' αὐτὸ τοῦτό ἐστιν ἡ κεφαλὴ, διὰ τὸ φύειν τὰς τρίχας. οὐδ' ὁ προηγούμενος σκο-πὸς αὐτῆς ἐστὶν οὗτος. διὸ οὐ λέγεται ἡ κεφαλὴ τριχῶν. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν τοιούτων οὕτως· ἐπὶ δὲ τῶν γινομένων δεῖ σκοπεῖν. ἔοικεν οὖν οὐ πάντα τὰ γινόμενα οἷς γίνεται, τούτων λέγεσθαι· οἶον ἡ θύρα τῷ πρίονι γίνεται, ἢ τῷ σκεπάρνῳ, ἀλλ' οὐ λέγεται τοῦ πρίονος, ἢ τοῦ σκεπάρνου. οὐ γὰρ αὐτὸ δι' ἑαυτὸ τὸ σκέ-παρνον ποιεῖ τὴν θύραν, ἔν' ἢ ἡ θύρα τοῦ σκεπάρνου, ἀλλ' ὁ ἐργαζόμενος ἄλλος ἐστὶν, ὀργάνῳ χρώμενος τῷ σκεπάρνῳ, ἥτοι

ὁ τέκτων, οὗ λέγεται ἡ θύρα. λέγεται δὲ καὶ τοῦ οἴκου, ὅτι ἔνεκα τοῦ οἴκου γίνεται. καὶ ἔτι τοῦ κυρίου τοῦ οἴκου, ὡς δεσπόζοντος. καθόλου δὲ τὰ λεγόμενά τινος ἢ ὡς πρὸς τι λέγεται, ὡς πατὴρ υἱοῦ, καὶ ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου, ἢ ὡς δούλος, ὡς ὁ λαὸς τοῦ θεοῦ· ἢ ὡς δεσπόζων, ὡς ὁ θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ· ἢ ὡς κτήματα, ὡς τὸ ἔνδυμα τοῦ δεινός· ἢ ὡς γινόμενον ὑπὸ τινος, ὡς ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ ἡλίου· ἢ ὡς γινόμενα διὰ τι καὶ ποιῶντα ἐκεῖνο, δι' ὃ ἐγένετο, ὡς ὁ ἥλιος ἡμέρας. ἢ ὡς περιέχοντα, οἷον τὸδε τὸ πλήθος τοσοῦτων ἀνθρώπων ἐστίν, ἤγουν τοσοῦτους ἀνθρώπους περιέχει· ἢ ὡς περιεχόμενα, οἷον, τοσοῦτοι ἀνθρώποι τούτου τοῦ πλήθους· ἢ ὡς ἐπέχοντα, οἷον ὁ δρόμος οὗτος τοσοῦτων σταδίων ἐστίν, ἤτοι τοσαῦτα στάδια ἐπέχει· ἢ ὡς ἐπικρατούμενα, οἷον, τοσοῦτοι στάδιοί εἰσι τοῦδε τοῦ δρόμου, ἤγουν ἐπικρατοῦνται ὑπὸ τούτου τοῦ δρόμου. καθ' ὃ λέγεται καὶ ὁ δεῖνα τοσοῦτων ἐτῶν, ἤτοι τοσαῦτα ἔτη ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐπέχει. καὶ τὰ ἔτη τοῦ δεινός, ἤτοι ἃ ἐπέχεται ὑπὸ ζωῆς αὐτοῦ. Quæ leguntur etiam in codicibus Dresdensibus duobus et Lipsiensi utroque nonnullis paullo aliter et rectius scriptis, τρίχες κεφαλῆς λέγονται, οὐχὶ κεφαλὴ τριχῶν, οὐ γὰρ ὡσπερ ἡμέρα ἡλίου λέγεται καὶ τὸ ἀνάπαλιν—ἐπεὶ διὰ τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος ἐγένετο καὶ οὐ ἔνεκα ἐστὶν ἡ ἡμέρα. ποιεῖ οὖν—γεγονὼς διὰ τοῦτο καὶ—οὐ μὴν δι' αὐτὸ τοῦτο ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ἤγουν διὰ τὸ ποιεῖν τρίχας. οὐδ' ὁ προηγούμενος σκοπὸς τῆς κεφαλῆς ἐστὶν οὗτος. διὸ οὐ λέγεται ἡ κεφαλὴ τῶν τριχῶν. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ποιούντων οὕτως—ἔοικεν οὖν πάντα—ἢ τῷ σκεπάρνῳ. οὐ μὴν ἡ θύρα τοῦ σκεπάρνου λέγεται ἢ τοῦ πρίονος. οὐ γὰρ αὐτὸ δι' ἑαυτοῦ—ἄλλος ἐστὶν ἐργαλείῳ χρώμενος—ἤγουν ὁ τέκτων—καὶ τοῦ κυρίου—υἱοῦ, ἢ ὡς μέρη, ὡς ἡ χεὶρ τοῦ ἀνθρώπου—ἢ ὡς δεσπόζοντος—ἢ ὡς γινόμενα ὑπὸ τινος, ὡς ἡμέρα ἡλίου—δι' ὃ ἐγένοντο, ὡς ἥλιος ἡμέρας—ἢ τοσοῦτους ἀνθρώπους—τούτου τοῦ πλήθους, ἤγουν τοσοῦτοι περιέχονται ὑπὸ τούτου τοῦ πλήθους. ἢ ὡς ἐπέχοντα—στάδιοι τούτου τοῦ δρόμου, ἤγουν τοσοῦτοι στάδιοι ἐπικρατοῦνται—ἤγουν τοσαῦτα ἔτη—τοῦ δεινός, ἤγουν ἃ—ζωῆς αὐτοῦ. Hæc qui legerit non facile plura expetet.

Paullo alia ratio commentarii est ab Demetrio Triclinio

scripti seculo quarto decimo exeunte vel quinto decimo ineunte. Qui grammaticus quum Sophoclis tragedias ampliore commentario illustrare propositum haberet, magnam scholiorum veterum partem in commentarium suum transtulit modo leviter mutatorum modo liberius interpolatorum, suisque ipsius annotationibus auxit, quibus vel poetæ verba explanaret, vel de diversa apographorum suorum scriptura iudicium faceret, vel metrorum formas exponeret, sæpe etiam aliorum interpretum errores castigaret, inter quos unus aut plures fuisse videntur ab Triclinii ætate fortasse non longe remoti, quos sæpe ἀμαθείς vel τινὰς τῶν ἀμαθῶν appellat, quemadmodum hodierni philologi interdum *imperitos* se invicem vocare solent. Quæ Triclinius ipse ad interpretanda poetæ verba attulit etsi cum antiquiorum doctiorumque grammaticorum commentariis comparari non possunt, multum tamen præstant inanibus et a proposito sæpe plane alienis aliorum quos supra notabam grammaticorum Byzantinorum annotationibus et passim reconditiorem verborum sensum dextre aperiunt. Hunc igitur commentarium Triclinius novæ textus recensionem adjunxit partim ex priorum quorundam, sed non multo antiquiorum, ut videtur, grammaticorum correctionibus, de quibus Elmsleius dixit in annotat. ad *Œdipum Col.* v. 7. p. 86., partim ab se ipso, præsertim in carminibus melicis, incredibili licentia interpolati. Quam Triclinii recensionem ejusque commentarium primus edidit Adrianus Turnebus Parisiis a. 1553. ex codice Ranconeti: quæ editio aliarum multarum fundamentum fuit, donec Brunckius textum exhiberet ab temerariis Triclinii interpolationibus purgatum, addito etiam Triclinii commentario ex codice simili Parisino 2711. (T.): in quo tamen, ut par erat et nos quoque fecimus, ea omnia omisit quæ Triclinius ex scholiasta vetere transcripserat. Ad metrorum autem in carminibus melicis descriptiones quod attinet ab Triclinio propositas, nihil aliud ille egit quam ut versus quosvis in

dipodias divisos in metrorum formas ab Hephæstione traditas cogeret, licet tragici multis usi sint metrorum compositionibus quæ non ferant illam in dipodias divisionem et Hephæstioni non magis quam aliis veteribus grammaticis cognitæ fuerint, quæ autem in carminibus antistrophicis sibi non responderent vel non respondere propter perversam metri descriptionem viderentur, in eas quas animo conceperat formas cogeret vocabulis modo additis modo ejectis modo temere mutatis: unde ingens prodiit absurdorum commentorum numerus, quæ ex Turnebi, Stephani et Erfurdtii editionibus cognoscere poterunt qui operæ pretium ducent. Ego enim Triclinianas illas metrorum descriptiones non magis quam Brunckius dignas judicavi quas repeterem.

Vitam Sophoclis ab grammatico aliquo ex antiquiorum auctorum narrationibus quum veris tum fabulosis compositam, qua caret L., ego exegi ad codices quattuor

A. Parisinum 2712.

F. Florentinum Laurentianum plutei XXVIII, 5.

G. Florentinum Abbatiae 2725.

R. Florentinum Riccardianum 34.

quibus accedunt codices a Brunckio aliisque inspecti recentes chartacei, quos passim memoravi,

B. C. T. Parisini 2787. 2794. 2711.

I. Jenensis.

Argumentorum expositiones ex Aristophanis Byzantii, Salustii aliorumque grammaticorum, quorum nomina ignoramus, libris excerptæ in codice Laurentiano ad sex tantum fabulas reperiuntur (nam deest Argumentum Ajacis, quæ prima codicis fabula est), in recentioribus apographis, quibus solis editores adhuc usi erant, multis locis interpolatæ. Hæc Argumenta ego nunc ad fidem libri Laurentiani emendata exhibeo, quem in solo *Œdipo* Coloneo inspexerat Elmsleius, quum hujus fabulæ editionem pararet a. 1823., neglexit vero in quinque reliquis, inter quæ memorabilis est *Antigonæ πρόθεσις* scripta ab

Salustio, quæ vulgo cum Aristophanis Byzantii *ὑποθέσει* est confusa, oblitterato Salustii nomine, quod ego ex L. instauravi. Præterea codicibus usus sum supra memoratis A.F.G.I.R. et Florentinis Laurentianis Δ. (Abbatiae 2788.) et Θ. (ibid. 2817.) chartaceo utroque: quorum A. septem, G. quattuor continet tragedias, reliqui in tribus primis fabulis versantur, Ajace, Electra, Œdipo Rege. Aristophani Byzantio duo in codicibus tribuuntur Argumenta, alterum Antigonæ, de quo modo dicebam, prosa oratione scriptum, quod exhibui p. 18., alterum Œdipi Regis, sedecim senariis perscriptum, p. 11., quocum comparandæ similes Aristophanis comici fabularum *ὑποθέσεις* metricæ, quarum nonnullis pariter inscriptum Ἀριστοφάνους γραμματικῶν nomen. Eas omnes temerè adscriptas esse Aristophani Byzantio recte judicare mihi videtur Nauckius in libro quo hujus grammatici fragmenta collegit p. 256. Nam et ipsum metricarum *ὑποθέσεων* institutum alienum videri ab grammaticorum Alexandrinorum et ætate et consilio et genus dicendi scriptores prodere temporum longe quam Aristophanis inferiorum: quanquam fatendum versus, quibus Œdipi Regis Argumentum est expositum, scriptorem prodere aliquanto peritiorum quam *ὑποθέσεις* metricas Comici fabulis præfixas, partim pessimis trimetris scriptas. Neque ejusdem, sed alius paullo recentioris grammatici esse videntur versus de Philocteta p. 28., in quibus frequens est pedum solutorum anapæstique usus, a quibus prior ille abstinuit, tragici trimetri leges secutus.

Reliquum est ut Fr. Duebnero, viro amicissimo, debitas persolvam gratias, qui in hoc quoque opere egregie me adjuvit codicibus pluribus quo quisque modo merebatur examinatis.

Scribebam Lipsiæ mense Augusto a. 1851.

EXCERPTA

EX G. WOLFFII COMMENTATIONE^a DE SCHOLIORUM LAURENTIANORUM AUCTORITATE.

CAPUT I.

Complures scholiorum auctores esse.

SCHOLIA Sophoclis, quæ alii ex codice suo Laurentiano Laurentiana, alii vetera sive Romana appellant, non ab uno auctore profecta sunt. Quod quum e simili ceterarum veterum interpretationum condicione jam concludi possit, tum ex iis ipsis, quæ hic tractamus, facile cognoscimus. Tria enim insignia hujus rei nobis sunt indicia: primum notæ ipsis annotationibus additæ, tum ejusdem explicationis eodem in loco repetitio, denique plane diversæ aut lectiones aut explicationes eodem loco aut ita conglutinatæ, quasi ad idem redirent, aut sine conjunctione compositæ.

§. 1.

Primum igitur ille ipse, qui scholia nobis tradidit, auctorum diversitatem nobis significavit aut additis solemnibus hujus rei notis ἄλλως, εἰς τὸ αὐτό, ἢ οὕτως, aut lemmate repetito. De illis opus non est ut verba faciamus; lemma autem repetitur ad plures ejusdem loci explicationes ad Trach. v. 632. ὦ ναύλοχα, v. 1058. Ἀόγγη πεδιάς, Aj. 360. πομένων, Ἔξει καὶ πολύπους ad El. 488. ἀνέχει ad Aj. 211., quod verbum prior interpres per ἔχει, posterior per ἀνψοῖ explicat. Similiter El. 87. πληγαὶ ἀντήρεις cum lemmatis πληγὰς ἀντήρεις et ἀντήρεις diverso modo explanantur. Huc ea quoque lemmata refer, quæ explicationi cuidam, eadem re jam antea tractata, præfixa sunt. Cujusmodi unum tantum ex multis exemplum affero, schol. Trach. 856., ubi postquam προμάχου δορός verbis τοῦ προβεβλημένου significatum est, jam sequitur: Προμάχου δορός, cum nova interpretatione.

§. 2.

Alterum genus ea glossemata efficiunt, quæ aut iisdem aut paulo diversis verbis idem recoquunt. A. Et horum quidem

^a Prodiit Lipsiæ a. 1843.

frequentiora nulla sunt iis, quæ aut majus scholium in brevius contractum reddunt, aut nonnihil ex eo excerptum afferunt: ita ut appareat in nostra scholorum collectione interpretem quendam ejusque epitomatores exstare^b. Velut de Trach. v. septimo prior scripsit *εἰ δὲ γρ. ὄτλον, τὴν ταλαιπωρίαν . . .*, alter vero nihil nisi *γρ. ὄτλον*. Ad v. 497. prior annotat: *ἀποφέρεται τὰς νίκας κατὰ πάντων* et q. s., alter solum *ἀποφέρεται*: ad v. 582. quum alia leguntur, tum hæc: *εἰ δὲ μὴ ἐπιτυγχάνω, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως*, ad v. 587. autem de eadem re: *εἰ δὲ μὴ ἐνεργήσῃ, παύσομαι τῆς ἐπιχειρήσεως*: ad v. 632. *οἱ . . . ἐνοικοῦντες καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὄρειους τόπους τῆς Οἴτης καὶ τὸν Μηλιακὸν κόλπον* ad v. 634. *καὶ οἱ παρὰ τοὺς τραχεῖς καὶ ὄρειους τόπους τῆς Οἴτης οἰκοῦντες*: ad v. 821. *προσέμψεν δὲ ἄ. τ. προσερράγη ὄξέως*, et deinde *Προσερράγη*: ad 831. *τὸ αἷμα τὸ θανάσιμον*, quæ verba ipsa cum aliis conjuncta præcesserant. Neque aliter ibidem vv. 846. 860. 882. 1013. 1093. 1119. 1176. 1278. Idem autem frequentius etiam in ceteris fabulis invenitur.

Hic autem excerptor^c quum nunquam quidquam novi de suo addit, tum non raro satis ineptum se præbet. Velut ad *Œd. Col.* v. 681. vetus interpres quum docte conjecisset, quia Ceres ac Proserpina alias narcoissos non amarent, pro *μεγάλαι θεαῖν* scribendum esse *μεγάλων θεῶν*, ita ut res ad Erinyes pertineret, excerptor obiter inspiciens bono animo ad illum librorum dativum *ταῖς Ἐρινύσιν* annotavit, quasi duæ tantum essent Furie. Ibidemque quum prior multa erudite de narcoissis disputasset, ille satis habuit adscripsisse, narcoissum—plantæ esse nomen. Ita is, qui ad *Œd. Col.* v. 705. ad *Μόριον* annotavit *ὄνομα τόπου*, inepte in Apollonii verbis a vetustiore scholiasta allatis: *περὶ Ἀκαδημίαν ἐστὶν ὁ τε τοῦ Καραβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μόριον καλοῦσι*, videtur *Μόριον* ad *βωμόν* rettulisse. Neque melius ad *Œd. Col.* v. 1047. quum aliq̄ repetit, tum: *ὡς ἐπὶ τῷ Μαραθῶνι τὸ Πύθιον*, ubi G. Dindorfius monet: “Scholiastes (prior) si ἐν τῷ Μαραθῶνι scripsit (pro ἐν τῇ Οἰνῳ), calami lapsu scripsit, quem “bona fide repetiit alterius scholii scriptor.” Quæ vitii origo, quoniam Marathon paulo post sequens grammatico illi, ut fit, jam in animo versari poterat, mihi quoque simplicior videtur quam quod O. Muellerus in Erschii et Gruberi Encyclop. 6. p.

^b Idem de Aristophanis schol. probabiliter O. Schneiderus in egregio libello de vett. in Aristoph. schol. fontibus Sundiæ 1838. p. 6. ostendit.

^c Usus sum hac voce noviciorum grammaticorum exemplo, ut epitomatores alium scholiastam appellare possem.

224. coniecit, commutasse eum *Œnoam* *Æantidem* *Marathoni* adjacentem et *Hippochoontidem* prope *Megaridis* fines sitam. Tum idem excerptor ad ejusdem fabulæ v. 56.: *ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς Τιτὰν Προμηθεύς*, adscripsit ὁ Ἡφαιστος, oscitanter verba *Apollodori* ibi allata inspiciens: ille enim præter *Prometheum* etiam *Hephæstum* in academia coli dixerat. Denique in schol. *Antig.* 372. ad *ζύνεστι* annotat *ἀντὶ τοῦ σύνεστιν*, qua forma antiquus enarrator in interpretatione sua usus erat. Sed quid multa? Satis jam patet excerptorem istum cæcum priora scholia descripsisse.

B. Non minus cæcus est is, qui scholia ita ut nunc exstant consarcinavit, quemque epitomatores appellabo. Hic igitur sæpe veterem annotationem cum excerptoris verbis, quasi ejusdem auctoris essent, particulis *δέ*, *οὖν*, similibus conjunxit,— sæpe etiam excerptum scholio, ex quo excerptum est, præposuit, ut *El.* 182. 216. *Antig.* 1. *Œd.* *Col.* 280. 472. alibi.

C. Sequuntur jam interpretationes idem fere diversis verbis prodentes, cujusmodi sunt vocis *τύπωμα* explicationes *τὴν ὑδρίαν*, *ἐν ἧ* et *q. s.* et *ἄγγος* in schol. *El.* 54. sine ulla conjunctione compositæ. Ita legitur in scholiis *El.* 214. *οὐ γιγνώσκεις...*; *Οὐ νοεῖς*; *ibid.* 155.: *περισσά: ἄ. τ. ἄμετρος ἐν τῷ θρηνεῖν. Πρὸς τὸ ἄχος περισσῆ.* *Ibid.* 642. alter ait: *τί γὰρ πράξοι...*, alter *Διὰ τὸ μηδὲν... δύνασθαι πράξαι.* *ibid.* alter *τμητοῖς δὲ ὀλοκοῖς, τοῖς ἱμάσιν*, alter *Τμητοῖς λάροις.*

Ejusdem condicionis sunt scholia ad *Trach.* 38. 416. 419. 779. 826. *Phil.* 174. 1131. 1141. *Aj.* 220. 913. 1366. *Ant.* 826. *Œd.* *Tyr.* 878. *Œd.* *Col.* 3. 465. Et ea quoque ab epitomatore male interdum particulis copulata sunt, velut ad *El.* 861. scholium *τμητοῖς δὲ ὀλοκοῖς, τοῖς ἱμάσιν*, et: *ὀλοκοῦς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, ἐν οἷς εἰλκίσθη.* Ita ad *Œd.* *Col.* 10. legitur: *βέβηλος τόπος ἐστὶν ὁ ἀκάθαρτος καὶ βατὸς πᾶσι... Βεβήλοισ οὖν...* Posteriores enim annotationem ab alio homine profectam esse docet annexa ab eo vocis *ἀκαθάρτους* explicatio, quæ jam antea erat prolata.

§. 3.

Tertium denique indicium apertæ contradictiones præbent. Quæ possunt esse quincuplices. Aut enim alius diversas interpretandi rationes proponit, alius unam aliquam tanquam unicam profert; aut alius alii respondet sive obloquitur, aut contradicunt sibi in rebus, quæ ad explicationem non pertinent; aut diversæ interpretationes eodem loco, non conjunctæ particula *ἢ*,

afferuntur, aut, quod gravissimum est, distantes celato lectore sequuntur lectiones. Quæ omnia deinceps attingam.

A. Ad Phil. 1093. alter scholiasta solum inter *πρωκάδες* et *πρωχάδες* disceptat, alter vero quinque lectiones præbet: *πρωμάδες*, *πρωκάδες*, *πρωχάδες*, *πρωτάδες*, *δρομάδες*. Ad CEd. Col. 467. alter de lectione *κατέσειψας* et *κατέσεψας* dubitat, alter id non curans *κατεβάτευσας* tantum annotat. *Αυτογέννητα* in Antig. 864. pluribus modis explicatur, idemque inde a verbis τὸ δὲ ἐξῆς ita, quasi ea, quam prior scholiasta postremo loco posuerit, unica sit interpretandi ratio. Velut hic δέ, ita *τοίνυν* ab epitomatore in schol. CEd. Col. 947. adjectum est, ubi quod alter dixerat, verba confidenter et sine dubitatione ad Areopagum referens, alter a verbis *χθόνιον τοίνυν* orsus repetiit, dubitanter tamen de Areopago loquens.

B. Obloquuntur sibi ejusdem sententiæ interpretes quum alibi, tum ad Ant. 600. *νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ Ῥίξας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, Κάτ' αὐ νῦν . . . ἀμῆ κόνις*, ubi grammatico dicenti *λείπει ἄρθρον, τὸ δ*, alter respondet: *Ἐὰν στίψωμεν κᾶτ' αὐ νῦν, οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ*.

C. Scholiastas porro sibi non ubique constare dixi. Quum enim ad Phil. 194. grammaticus Chrysen putet insulam esse æe Nympham, ab hujusque amore Philoctetæ malum repetat, alter eam urbem Minervæque cognomen esse censet, arbitratus, ni fallor, casu Philoctetam angue esse morsum, id quod narratur ad v. 1326. Ad 1327. denique ejus malum ab angue custode repetitur: *πλησίον ἐλθὼν τοῦ ὄψεως τοῦ τῆς νήσου τῆς Χρύσης φύλακος*. Ad 270. autem Philoctetam ait non quæsisisse Herculis aram, ut ad 194. interpres narraverat, sed eam conditurum fuisse. Quæ omnia diversitatem patefaciunt.

Quum porro ad El. 47. de Orestis certamine Pythio legatur: *ἀνήκται δὲ τοῖς χρόνοις*, quod explanatur scholio v. 682. *οὐπῶ ἦν ἐπὶ Ὀρέστου ὁ Πυθικὸς ἀγὼν*, tamen ad v. 47. dicitur: *ἐπὶ Τριπτολέμον γὰρ φασι γενέσθαι Πυθικὸν ἀγῶνα, ἔξακοσίους ἔτεσι πρότερον*. Hic igitur a Sophocle justam temporum rationem servatam esse significavit, neque pro *πρότερον* scripsit *ὑστερον*, quod editor Romanus e conjectura posuit.

D. Multo his uberiora ea indicia sunt, quæ ex diversis explanationibus eodem loco sine disjunctiva particula compositis sumi possunt, velut illud *πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον* in Ajace v. 2. alter interpretatur: *Ἄεὶ ὀρώ σε, ᾧ Ὀδυσσεῦ, πείρα καὶ δόλφ μετιόντα τοὺς ἐχθρούς*, alter vero ita: *ἀεὶ ὀρώ σε, ᾧ Ὀδυσσεῦ,*

την παρὰ τῶν ἐχθρῶν σοι γινομένην βλάβην ζητοῦντα προὔφαρπάσαι. Quorum ille incepta contra hostes, hic incepta ab hostibus inita intellexit. Sic in Antig. v. 556. legitur: 'Ἄλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις, annotatur autem: Οἶον, προεῖπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. (Punctum minus in majus mutavi.) 'Ἄλλ' οὐπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα ἐπέπραχας, ἀλλὰ κάμοῦ συνειδύλας τὰ πραττόμενα. Posteriora verba qui scripsit, is Ismenæ de fratre sepeliendo colloquium ideoque fucinoris conscientiam, qui priora, is prædictam ab Ismená pœnam significari censuit.—Eodemque pertinent scholia ad Aj. 603. Ant. 131. 781. Phil. 552. 720. 842. CEd. Tyr. 219. 919. 1307. CEd. Col. 57. 237. 477. 674. 1574. El. 232. 240. 363. 424. 498. 888. 1008. 1079. Trach. 162. 558. 621. 645. 846. 980. 1259.

Sed hujus quoque generis interpretationes, etsi aperte diversis ab auctoribus profectæ, postea ex illo glossographorum more, quem Lehrs. de Aristarchi stud. Homer. p. 32 seq. et F. Ritschelius de Oro et Orione p. 20. et sæpius notarunt, temere conjunctæ sunt. Cujus rei vel unum exemplum attulisse satis erit. CEd. Col. v. 380 seq. in omnibus pæne codicibus legitur:

Ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἦ τὸ Καδμείων πέδον

τιμῇ καθέξων (καθέξων ex Par. a. restitutum est), ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.

Ad quos versus hæc annotantur: 1. Ὡς αὐτίκα καὶ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, καὶ τὸ Καδμείων πέδον τιμωρίᾳ ὑποτάξων. Τὸ γὰρ τιμῇ ἔσθ' ὅτε πρόστιμον δηλοῖ .... ἐκάτερον δὲ ἢ ἀ. τ. καὶ ἔστ'. 2. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· αὐτίκα (huic voci Elmsl. e conj. ὡς præposuit) ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων, ἢ τὸ Ἄργος πρὸς οὐρανὸν βιβῶν, (frustra Elmsl. ἢ inserit,) ὑψώσων τῇ εὐκλείᾳ. Ὡς πορθησόντων Ἄργείων τὰς Θήβας, καὶ κατὰ τοῦτο εὐδόξων γεννησομένων. 3. Ὑπερβατὸν οὖν ἔστι, καὶ τὸ ἐξῆς οὕτως· ὡς αὐτίκα ἢ πρὸς οὐρανὸν τὸ Ἄργος οἴσων, ἤγουν ἐπὶ μέγα αὔξημα ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξων. Ἄλλως γὰρ ἀκούειν τραχύτερον. Hi omnes de hyperbato cogitarunt, incidentes scilicet solum post Ἄργος atque καθέξων: sed quem ego tertium appellavi, eum a secundo diversum esse vel repetitum τὸ ἐξῆς ostendit: et uterque idem agit, sententiarum nexum exhibens. Sed hi τιμῆν honorem interpretantur, primus τιμωρίαν, hi particulas disjunctivas non turbant, primus pro copulativis dictas esse censet. Nihilominus epitomator primum et secundum per δέ, secundum et tertium per οὖν conjunxit, temere copulans etiam scholia ad El. 86. 239. Aj. 1025. Phil. 234. CEd. Col. 148. alia.

§. 4

De numero scholiastarum.

Quum jam constet scholia nostra non unum auctorem habere, quærendum est quot hominibus debeantur. Videmus autem sæpe duo scholiastas eodem loco compositos, quorum lectio a libris discrepet, et unum qui cum libris consentiat; alias duo scholiastas cum codd. aut omnino aut fere concinentes, quum tertius vetustiore lectionem sequatur. Itaque duo vetustiores, duo recentiores scholiastæ videntur servati esse. Ad quos excerptor ille, de quo supra egimus, accedit. Hæc vero annotationes omnes non integræ, sed ab epitomatore aliquo et in brevius contractæ et perperam conjunctæ et depravatæ exstant, id quod partim supra ostendimus, partim mox probabimus.

Quattuor igitur scholiastas atque excerptorem compositos videmus in scholiis ad CEd. Col. 14. Ibi Πύργοι μὲν, inquit Antigona, οἱ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω: annotatur autem: 'Ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω: γρ. ὡς ἀνομμάτω, ὃ ἐστίν, ὡς τυφλῷ σημήναι, πρόσω εἰσίν, ὡς ἂν τις πόρρω ἀφορῶν τεκμήρατο. 'Ὡς ἂν τις τὰ ὀμματα πόρρω ἔχων. 'Ὡς ἐστίν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. ['Ὡς:] λίαν. Hæc sic nemo intelliget: sed plures sunt interpretationes. Nam scholiasta, qui primo loco collocatus est, quum glossam ἀνομμάτω ad ἀπ' ὀμμάτων invenisset, (de quo cf. Herm. ad h. l.) hanc ipsam variam lectionem esse ratus, apposito γρ. his verbis explicuit: ὃ ἐστίν, ὡς τυφλῷ σημήναι, πρόσω εἰσίν. Hic pone punctum. Secundus dixit: 'Ὡς ..... τεκμήρατο. 'Ὡς .... ἔχων. Is igitur sic, ni fallor, Sophoclem accepit: Turres, (quas video,) esse sunt, quæ urbem tegunt sive tuentur; tum perperam πρόσω cum ὀμμάτων conjunxit. Quem exscripsit qui sequitur, cuique Elmsleius εἰς τὸ αὐτό præfixit: 'Ὡς ἐστίν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι. Simillimis enim verbis utitur, vocem πρόσω præpositione πρό significans. Denique adscriptum λίαν Brunckius explanabit: "Verba melius quam in editis scholiis exponuntur in veteri (Brunckii) glossa: λίαν ἀπ' ὀμμάτων πόρρω εἰσίν. valde ab oculis, a conspectu, procul sunt. ὡς sæpe occurrit pro λίαν adverbii junctum. Sic El. 1437. ὡς ἠπίως. λίαν πράως." Laudat præterea Suidam: 'Ὡς, λίαν. Σοφοκλῆς, Θανμαστὰ γὰρ τὸ τόξον ὡς ὀλισθάνει. Brunckius igitur, quamquam non Sophoclem, scholiastam tamen his verbis interpretatus est. Itaque tres scholiastæ et excerptor h. l. servati sunt: quartus autem interpres is erat, qui ἀνομμάτω glossam adscripserat.

Tum Electræ verba v. 445 :

Ἐμασχαλίσθη, καὶ πρὸς λουτροῖσιν κάρᾳ (sic odd.)

κηλίδας ἐξέμαξεν,

his scholiis explicata sunt : Εἰώθεισαν τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μῦθος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. Τὸ δὲ ἐξέμαξεν ἐπὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὃς ἐμασχαλίσθη ὑπὸ τῆς Κλυταιμνήστρας, καὶ τὸ κάρᾳ αὐτοῦ τὰς κηλίδας τούτων τὰς ἐπὶ τῷ φόνῳ ἐξέμαξεν. Οὐ δεῖ δὲ διαφωνίαν δοκεῖν εἶναι πρὸς τὸν Ὅμηρον, ἐπεὶ φησὶ ἐκεῖνος· Δειπνήσας ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ (Od. 4, 535.). Ἡρκει γὰρ τὰ ὅλα συμφωνεῖν τῷ πράγματι· τὰ γὰρ κατὰ μέρος ἐξουσίαν ἔχει ἕκαστος ὡς βούλεται πραγματεῦσασθαι, εἰ μὴ τὸ πᾶν βλάβη τῆς ὑποθέσεως. Ἄλλως. Εἰώθεισαν οἱ δρῶντες ἐμφύλιον φόνον ἀκρωτηριάξουσιν τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποταμνόμενοι (Suid. recte ἀποτεμνόμενοι), καὶ (καὶ insertum est ex Suida s. v. μασχαλισθῆναι, qui scholium nostrum fere descripsit) περιάπτειν ἑαυτοῖς τὰ ἄκρα συνείραντες (Suidas et ed. Rom. recte συνείροντες) διὰ τούτων, ὥσπερ τὴν δύναμιν ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν εἰς ὑστερόν τι παρ' ἐκείνων δεινόν· ἐφόρου δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα, ὃ καὶ μασχαλίσαι ἔλεγον.

Ἄλλως. Ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτὰ, ἵνα, φησὶν (scr. φασίν), ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα· καὶ Ἀπολλώνιος· ἐξάργματα τέμνε θανάτος· (Argon. 4, 477.) τοῦ Ἰάσονος.

446. Κηλίδας ἐξαίμαξεν : Ἡ τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον τοῦ ξίφους τὰς κηλίδας, ἢ τῇ τοῦ φονευμένου, ὥσπερ τὰς ἐπὶ τῷ μύσει κηλίδας ἀποτρεπόμενοι.

Horum scholiorum id, quod primo loco scriptum est usque ad verba ἐν τῷ φόνῳ, excerptum est ex eo, cui prius ἄλλως est præfixum, et eo, quod ad v. 446. ultimo loco adscriptum legitur ; reddidit autem excerptor interpretis verba τῇ ἑαυτῶν κεφαλῇ ἀπέμασσον ita : εἰς τὰς κεφαλὰς. Hi igitur κάρᾳ legerunt, quod ex Eustathio omnes receperunt. Excerptorem ab τὸ δὲ ἐξέμαξεν scholiastes excoipit, qui mala codicum scriptura κάρᾳ recentiorem se prodit, κάρᾳ ex anacoluthia quadam verbi ἀπομάσσειν subjectum esse credens ; antiqui vero grammatici speciem is præbet, qui annotat : οὐ δεῖ . . . ὑποθέσεως. Sed hæc annotatio quoniam ad totam sententiam pertinet, ab altero eorum, qui vocem ἐμασχαλίσθη explicantes voce ἄλλως adducuntur, profecta esse potest, ab iisdemque ea, quæ ad v. 446. adscripta ad κάρᾳ κηλίδας ἐξέμαξεν pertinet. Restant igitur duo scholiastæ antiquitatis

specie induti, unus recentior, deinde excerptor, denique epitomator, qui excerptam interpretationem cum antiqua per *δέ* conjunxit, postremo librarius, qui, quum scholiastæ omnes *ἐξέμαζεν* haberent, lemma *ἐξαιμάζεν*, quod La. pr. præbet, apposuit.

Velut hic duo vetustiores et unus recentior, sic ad CEd. Col. 515. duo recentiores et unus vetustior interpres componuntur. Ibi quum libri obstante metro præbeant: *μη̄ πρὸς ξενίας ἀνοίξης | τὰς σὰς. πέπονθ' ἔργ' ἀναιδῆ*, primus interpres annotat: *Μη̄ πρὸς τῆς σῆς ξενίας ἀναπτύξης μου τὰ ἀναιδῆ ἔργα.* Quem ego τὰς σὰς, à *πέπονθ', ἔργ' ἀναιδῆ* legisse arbitror^d. Quod si verum est, servavit ille quidem verba libris integriora, sed vocem *ἔργα* numeris refragantem, quæ sine dubio antiquissima glossa ad *ἀναιδῆ* erat, jam habuit. Ab hoc per ἡ οὕτως alter interpres separatur, annotans: *μη̄ τὰς προξενίας σου ἐπὶ ἔργα ἀναιδῆ καταγάγης.* Quem jam P. Elmsleius animadvertit *προξενίας* legisse cum cod. Farn. et τὰς σὰς cum Par. a. b. f. Ricc. b.; et ita scholia, quæ minora dicuntur: *γρ. μη̄ προξενίας τὰς σὰς.* Sed præterea quum et ipse à *πέπονθ'* habuit, (conjunxit enim *ἔργα* et *ἀναιδῆ*,) tum *ἀνάξης* legit, quoniam *ἀνοίξης* per *καταγάγης* interpretatus esse non potest. Secundi igitur enarratoris illius lectio est hæc:

μη̄ προξενίας ἀνάξης τὰς σὰς, à πέπονθ', ἔργ' ἀναιδῆ.

Similia prodit tertius: *οἶονεὶ μη̄ κατὰ τὴν προξενίαν τὴν σὴν ἔργων γένοιο φαύλων ἀκροατῆς, ἀναπτύξαι καὶ φανερώσαι τὰ κατ' ἐμὲ βουληθεῖς.* Qui aperte legit:

μη̄, προξενίας, ἀνοίξης, τὰς σὰς, à πέπονθ', ἔργ' ἀναιδῆ.

Duo igitur homines, qui *προξενίας* habuerunt, videntur quamvis ineptissime, *πρὸς* supplevisse, et omnino corruptionibus suis ostendunt se longius a primo fonte distare; quo integrior primus est interpres, eo est vetustior.

Plures scholiastæ nusquam apparent. Sed obstant difficilia scholia ad vexatos illos Antigonæ versus 608 seqq.:

*Ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
κατέχεις Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
νόμος ὄδ'· οὐδὲν ἔρπει
θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.*

^d [Quum in scholiastæ annotatione nullum sit vestigium verbi *πέπονθα*, multo probabilius est legisse eum quod ego ex Bothii emendatione certissima restitui *μη̄ πρὸς ξενίας ἀνοίξης | τὰς σὰς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.* G. DINDORF.]

Ad quos primus annotat: Οὐδείς, φησὶν, ἔστι νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν, ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον. Sequitur secundus diversitatis nota ἢ οὕτως πρᾶφιχα: οὐδείς ἔστι νόμος, ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν. His duobus simile tertium est scholium, quod in codice ante primum collocatur: Ὁ ἔστιν, ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν. Quartum est: ἢ οὕτως ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων τῶν ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἀνευ λύπης. Aut idem aut aliquis cum eo consentiens is videtur fuisse, qui totam sententiam omnino in universum ita exposuit: ὁ λόγος· σὺ μὲν, ὦ Ζεῦ, ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἶ· ἢ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἔστιν. Quintus denique dixit: Ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἔρων νόμος, ὃ ἔστι πάντες ἀνθρώποι. Et hunc quidem ἔρων legisse cognoverunt omnes, quid cæteri haberent ne quæsitum quidem est. Videamus igitur ipsi.

Et statim quidem apparet tres priores interpretes legisse infinitivum ἐπαρκέσαι, non legisse ὄδε: nam primus sic verba construxit: νόμος πάμπολις οὐδὲν ἔρπει, (i. e. minime lex incedit sive est, οὐδείς ἔστι νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν,) ἐπαρκέσαι ἐκτὸς ἄτας (i. e. ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους) τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρὶν. Nam hæc tria tempora ab eo uno verbo τὸ συμβησόμενον significata esse ostendit versus 611. annotatio: Τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκεῖνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον. Scilicet tria diversa temporis enunciata ad futurum tempus rettulit. Ab hoc porro is, quem tertium nominavimus, in eo solum discedit, quod præsentem, præteritam, futuram ætatem dici intelligit, scribens: ὃ ἔστιν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν. Simili autem interpretatione secundus usus est, qui τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον quidem ad κατέχεις et q. s. videtur rettulisse, et, posito puncto, ita rem construxisse: πάμπολις νόμος οὐδὲν ἔρπει, ἐπαρκέσαι καὶ τὸ πρὶν ἐκτὸς ἄτας, i. e. οὐδείς ἔστιν ὃς δύναται προσάγειν et q. s. Reliqui vero scholiastæ de vv. 611 et 612. tacent; sed quartus eos cum νόμος certe non conjunxit, nam dicit: ὁ δὲ νόμος τοῦτο ἔχει et q. s., itaque eos non potest non ad præcedentem v. rettulisse, quare et ipse videtur infinitivum legisse. Quum vero δέ inserat, quis non conjiciat eum νόμος δ' spectare, non νόμος ὄδ'? Sed eum præterea οὐδὲν ἔρπειν legisse Wexius et Ellendtius s. v. πάμπολις contendunt, alius quis fortasse etiam οὐδέν' cum Par. a. et Ald. habuisse conjiciat. Sed certo id colligi non potest, quia ei licebat etiam vulgata verba ita explicare, sive construxit hoc modo: νόμος δὲ πάμπολις (scil. ἔστιν), sive sic: νόμος δὲ πάμπολις ἔρπει οὐδέν

ἔστιν ἐκτὸς ἄτης τῷ τῶν θνητῶν βίῳ. Neque magis concludendum est hunc ἔρπον legisse, ex scholio codicis Par. a. : ὁ νόμος ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἔρπον τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἀνευ λύτης, quod aperte partim ex ipsa annotatione, de qua nunc agimus, partim e quinta, quam diximus, consarcinatum est. Quinta autem sane ad ἔρπον pertinet, sed de ceteris verbis nihil habent interpretes.

Deprehendimus igitur quinque h. l. scholiastas, quorum neque ullus ille excerptor est, neque quisquam, quintum si excipias, recentiorem se præbet. Sed ne unum propter locum nimis interpretum numerus augeatur, credere malim veterem aliquem grammaticum tres illas enarrationes per ἡ οὕτως distinctas ex hypomnematis, de quibus posthac agemus, descripsisse, et, ut diversis ab hypomnematis profectas, signo illo separasse. Quod si verum est, jam duo veteres unumque recentem scholiastam hio habemus.

Accederet vero ad illum, quem supra significavimus, numerum etiam paucarum annotationum auctor, quæ recenti manu ad collectionem Laurentianam adscriptæ sunt, nisi harum, ut par erat, rationem nullam habuissem. Sed lemmata neque a scholiastis, neque ab epitomatore sunt profecta, sæpissime enim ab ipsis explicationibus, quibus præfixa sunt, omnino distant, ut jam docebimus.

§. 5.

De lemmatis^c.

Lemma falso loco appositum est ad Aj. 893., ubi Tecmessa procedens clamat :

v. 891. Ἰὼ μοί μοι.

Chorus. Τίνος βοῆ παράλος ἐξέβη νόπου;

Tecm. 893. Ἰὼ τλήμων. Chor. .... ὀρῶ Τέκμησσαν... In scholiis autem legitur : Ἰὼ τλήμων : Τέκμησσα βοῆ .... φαίνεται δὲ οὐδέπω ἐνοπτος οὕσα τῷ χορῷ.—Τοῦτο ἐν τῷ ἐμφανεί γενομένη, ὅπερ δηλοῖ ὁ χορός. Hæc quidem posteriora verba sane ad ἰὼ τλήμων pertinent, priora vero ad ἰὼ μοί μοι.

Œd. Tyr. 95. Λέγοι' ἂν οἱ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. Ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ....

Schol. Λέγοι' ἂν οἱ ἤκουσα : ὅτι πολλάκις ἐμπύπτουσι λοξοὶ χρησμοὶ, ἐμφανῶς εἶπεν .... Hoc igitur ad ἐμφανῶς pertinet.

* De iis tantum lemmatis loquor, quæ in codice sunt, i. e. quæ Elmsleius duobus punctis ab interpretatione separavit. Cetera enim ipse adjecit.

Ibid. 151. Ὡ Διὸς ἀδνεπέες φάτι lemma est quum ad alias, tum ad hanc annotationem: λείπει δὲ ἡ ἀπό, ἡ' ἦ, ἀπὸ τῆς Πυθῶνος. Jam sequitur lemma Τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου (Πυθῶνος), sed ad hoc demum illa glossa pertinet, eoque etiam a Brunckio et Elmsleio refertur, qui verba transponunt.

Ibid. 210. Schol.: Τὸν χρυσομέτραν: τὸν Θεβαίων Διόνυσον, τὸν ταῖς Βάκχαις συνοικοῦντα. Explicat igitur verba: τᾶσδ' ἐπώ-
νυμον γᾶς ... Βάκχον ... Μαιώδων ὀμόστολον.— Sic Trach. 996.
ὦ Ζεῦ, οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λάβαν explicatur sub lemmate Οἶαν ἀνθ'
οἶων θυμάτων, CEd. Col. 429. οὐδ' ἤμυναν sub lemmate ex v. 430.
sumpto: Αὐτοῖν ἐπέμφθην, Antig. 751. ὀλεῖ τινα sub lemmate
'Ἡ δ' οὖν θανεῖται, denique CEd. Col. 899. Ἀπὸ ὑποδημάτων in-
terpretatio est excerpta ex Praxiphanis annotatione ibi allata,
et ad ἀπὸ ῥντήρος pertinet, quum lemma sit ἀνιπτον.

Tum sæpissime lemma et glossema lectione distant, velut in scholiis El. 1437 seqq., primus schol. νηπίως ἐννέπειν, alter ὡς νηπίως ἐννέπειν ... συμφέροι, tertius παῦρά γ' ὡς νηπίω ἐννέπειν πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι interpretatur, primo autem lemma præ-
ponitur Δι' ὧτος ἂν παῦρά γε, alteri Ὡς ἡπίως ἐννέπειν, tertio Πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, deinceps duobus versibus, ut in codd. ex-
stant, descriptis. Ita in Antig. v. 18. explicatur ἦδη, quum lemma
ut codices ἦδειν præbeat. Eadem discrepantia est, ut de sola
Antigona loquar, in vv. 89. 154. 244. 320. 324. 579. 587. 859.
864. 887. 959. Interdum Elmsleius lemma codicis explicationi
adaptavit, sed hoc aut ubique aut nunquam facere debebat.

Quæ quum satis superque demonstrent a scholiastis lemmata
profecta non esse, a codicis Laur. librario ea apposita esse con-
sensu eorum et codicis pæne perpetuo docemur.

CAPUT II.

De Didymo principali scholiorum auctore.

Veterum duorum, quos cognovimus, interpretum alterum
credo ipsum fuisse Didymum. Notum est hunc grammaticum
propter ferream quasi industriam Chalcenteri nomen accepisse
(cf. Suid. v. Διδυμος et Amm. Marc. 22, 16, 16.): scripsit enim
3500. (Athen. 4. p. 139. c.) vel, Senecæ (Epist. 88.) si credimus,
4000 libros. Alexandriæ natus postea Romam migravit et a
Cæsare Dictatore usque ad Augustum Imperatorem floruit;
egitque de eo G. J. Vossius de hist. Græc. I. 24. Libros ejus
fuisse singulas commentationes singulorumque sive dramatum

sive carminum commentarios, fortasse etiam horum tantum partes, Ritschelius de bibl. Alex. p. 132 seqq. demonstravit.

Hunc igitur hominum doctorum plerique principalem videntur scholiorum Sophoclis fontem habere, velut in universum Bernhardus in hist. litt. Græc. I. p. 386. ait: *Eine weitläufige Redaction aus solchem Nachlass* (veterum hypomnematum) *machte Didymus, die Basis aller ferneren Scholiasten*. Tamen quia obiter tantum illa sententia adhuc pronuntiata est, et ab Richtero quoque, qui postremus de ea disputavit, posita magis quam argumentis est demonstrata, facere non potui quin ingratum munus probandi, de quo plurimi ne dubitarent quidem, in me suscipere^f.

Octies Didymus in scholiis nostris commemoratur. Et ad Antig. v. 45. quidem quod annotatur: *Διδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἐξῆς στίχον νενοθεῖσθαι*, id dilucide patefacit Sophoclis scholiastas, quos nunc habeamus, non ipsos veteres illos commentarios inspexisse, sed e Didymo tantum cognitos habuisse. Cui rei obstare videatur schol. ad Œd. Col. 237.: *Τὸ τῆς Ἀντιγόνης πρόσωπον ὄλον καὶ τοῦ χοροῦ τὸ τετράστιχον ἀθετοῦνται ..... Οὐδὲν δὲ ἐν τοῖς Διδύμου ταύτων ὀβελισθὲν εἶρομεν*. Hic igitur Didymus ceteris interpretibus opponitur, et hypomnematis quidem, a quibus obelos illos profectos esse quum aliis indiciois, tum vel ex ipso glossemate ad Ant. 45. cognoscimus. Sed ne duo illa scholia secum pugnent, diversis tribui possint auctoribus, quorum alter hypomnemata legerit, alter non legerit; at quis hoc credat, qui summam utriusque annotationis spectet similitudinem? In utraque athetesis est interpretum, in utraque ad Didymum provocatur. Sed quid tandem impedit quominus alterum quoque scholium Didymo tribuamus? Nonne Didymus notasse quidem potest, ut ad Ant. v. laud. fecit, ab interpretibus verba illa Sophocli esse abjudicata, quum ipse tamen obelum libris suis non appingeret, appictum sine dubio vel in libris a Didymo recensitis ad Ant. 45.? Et inde tum recentior scholiasta sive epitomator dissensionem conclusit. Nihil igitur nos cogit ut ipsi Sophoclis scholiastis commentarios Didymo vetustiores

[^f Fugerunt Wolffium quæ K. Lehrsius in Jahni Annalibus a. 1828. vol. 7. p. 141 seqq. disputavit de Didymo præcipuo scholiorum in Sophoclem auctore, in quibus multa eorum quæ Wolffius dixit occupata sunt. G. DINDORF.]

[^g Octo his locis nunc nonus accessit in scholio quod ex cod. Florentino G. edidi ad Aj. 83. G. DINDORF.]

innotuisse censeamus. Sed Didymi commentarium tunc nondum fuisse perditum ex octo locis, quibus laudatur, apparet, eumque summa auctoritate fructum esse duo, quæ attuli, scholia demonstrant, itaque fieri non potuit quin ubique ab sequentibus interpretibus inspiceretur. Et hic ipse, in quem multas priorum annotationes receptas esse posthac videbimus, effecit sine dubio ut priora hypomnemata negligerentur, ut sæpissime recentiora opera antecedentibus interitum pararunt.

Jam vero si omnium hypomnematum unum Didymi scholiastis innotuisse patet, non dubitabimus ei τὸ ὑπόμνημα, quod interdum laudatur, tribuere^b. Affertur autem in scholiis ex hoc hypomnematate sententiæ enarratio ad Antig. 523 et 1326., velut Didymi enarratio ad ejusdem fabulæ v. 4. Sed non semper ejusdem hominis hypomnema ita significari ex scholio El. 488. concludunt, ubi diversæ lectiones ex commentario illo laudentur. Annotatur ibi ad verba :

Ἦξει καὶ πολύπους.... χαλκόπους Ἐρινύς.

Ἦξει καὶ πολύπους : Ἡ Ἐρινύς ἡ ἐκείνῃ τῷ φόνῳ ἀκολουθήσασα οὕτως ἐν τῷ ὑπομνήματι.

Ἦξει καὶ πολύπους : Τὸ πολύπους ἐν ὑπερβολῇ ἔθηκεν ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται πολύπους...

At lemma scimus a librario esse additum : prius vero scholium ad Ἦξει Ἐρινύς modo pertinet, minime ad πολύπους. Itaque in hypomnematate solum πολύπους exstabat.

Sunt vero qui, quoties φησί de interprete aliquo dicatur, Alexandrinum nostrum spectari censeant. Sed omnino illud φησί aut ad poetam, aut ad personam in fabula loquentem pertinere solet ; quis igitur, si legerit, id ad interpretem referet ? Accedit quod φησί et φασί auctore Schæfero ad Apoll. Rhod. schol. Paris. III. v. 311. eodem olim compendio scribebatur ; simillimis compendiis φⁿ et φ^a illæ formæ in La. significantur, neque ullum mendum frequentius est quam earum permutatio. Sic in schol. Aj. 841. ed. Rom. ταῦτα νοθεύεσθαί φησιν præbet, La. vero

^b Ita O. Schneiderus τὸ ὑπόμνημα, quod nonnunquam in schol. Arist. citatur, Symmacho tribuit, quem solum scholiastarum fontem fuisse demonstrare studet, etsi aliter G. Dindorfus censet in Add. ad schol. Aristoph. vol. 3. p. 390.

¹ Significat quidem Aristonicus in schol. Hom. Aristarchum sola tertia pers., omisso nomine : conf. Lehrs. de Arist. stud. Hom. p. 10. ; sed hæc alia res est ; Aristonicus enim de unius Aristarchi recensione scripsit. Cf. Lehrs. p. 8.

φασίν, et in ipso *La. φησίν* cum substantivi sive pronominis numero plurali conjungitur in schol. *Œd. Col. 14. 117. 237. 1044. 1590. Phil. 425. El. 6.* In schol. *El. 445.* in *La.* legitur: *ἴνα, φησίν, ἀσθενῆς γένοιτο...*, sed jam *Suidas s. v. μασχαλισθῆναι*, verbotenus totam annotationem describens φασίν habet. Ita ad *Aj. 1135.* scriptum est: *μιᾷ ψήφῳ φησὶ κατακριθῆναι τὸν Αἴαντα ὑπὸ Μενελάου.* Sed recte jam editor *Rom. φασί* emendavit, quoniam non unus tantum illud narraverat. Corruptum schol. *Œd. Col. 1593. οὐ καρῆναι φησὶ τὴν Κόρην ἀρπαγεῖσαν* editor *Romanus καταβῆναι φασί* emendavit.—Tum ad *Aj. 562.* legitur: *διὰ τῆς φη, ... τρανώς ἐκφέρει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ὁ Αἴας, ὅτι δὴ ἑαυτὸν ἐξάγει τοῦ βίου; ῥήτεον οὖν...*, ubi *Brunckius* rursus φασί scripsit. Servandum vero est schol. *Trach. 633: τὴν ἀκτῆν...* Ἀρτέμιδος, ἔνθα φησὶν εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὰ συνέδρια, i. e. *Sophocles*, qui ibi dicit: *ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλάτιδες καλεῦνται.* Frustra igitur *Elmsl. φασίν* posuit. Restat *Trach. 1191: Οἷσθ' οὖν τὸν Οἰτήης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;* Ubi annotatur: *...πάν δὲ ὄρος (Œta) ὄρος τοῦ Διὸς ὀνομάζεται, ἐπεὶ, φησὶν, ὑψίστη ὄντι τῷ θεῷ ἐν ὑψει τὰς θυσίας ποιῆσθαι.* Quæ corrupta esse vel infinitivus ostendit: quare jam *Brunckius* post ὑψει inseruit *δεῖ*. Sed satis est incisa ante et post φησίν posita tollere, ut loquens *Hyllus* subjectum sit, qui *v. 1192.* dicit:

Οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

Quodsi his in rebus *Didymum* agnoscere non potuimus, ei schol. ad *El. 135. Suidas s. v. ἀλύειν* tribuit. Annotatur ibi in scholiis, verbo ἀλύειν et i. q. *δυσφορεῖν* et i. q. *γεγηθέναι* significari; si illud, etymon esse ἀλέαν. *Suid.* autem his verbis partim descriptis, laudatoque *Sophoclis* versu, quosdam ait duas illas significationes spiritu distinguere. *Δίδυμος* δὲ, pergit, ἀμφότερα ψιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεαίνεσθαι φησὶ (hoc idem valet atque scholiastæ ἀλέα), τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἀλης. Itaque *Didymus* de duabus verbi significationibus de ejusque radice disputaverat, epitomator autem hujus grammatici annotationem ita descripsit ut alteram radicem omitteret, quum h. l. de gaudendo tantum ageretur. Sed quidquid hoc est, ecce *Didymum* in schol. *Œd. Col. 1600. ... καὶ Εὐπόλις Μαρικᾶ*.

Ἄλλ' εὐθὺ πόλεως εἶμι· θύσαι γὰρ με δεῖ
κρίδων Χλόη Δήμητρι.

Ἐνθα δηλοῦται ὅτι καὶ κριδὸς θήλεια τῇ θεῷ ταύτῃ θύεται· οὕτω δὲ τιμᾶται . . . . Illud ἔνθα nemo facile erit qui ad ipsam fabulam re-

ferat, neque sinit fragmenti simplicitas. Itaque usitatissimo modo ad Eupolidis commentarios respicitur, quos a Didymo confectos esse admodum probabiliter O. Schneiderus de Arist. schol. p. 16. ostendit, omissio tamen scholio Apoll. Rhod. IV, 144. ubi postquam quæsitum est utrum *ῥύμβος* an *ῥόμβος* diceretur, pergitur: *καὶ ἐν Εὐπόλιδι δὲ οὕτως ἐξηγοῦνται: Ὡ ρύμβοις μαστίξας ἐμέ: et scholio ad eorundem Argonauticorum I, 1139: Ἄλλοι δὲ ῥύμβον καλοῦσιν, ὡς Εὐπολις ἐν Βάπταις καὶ Διδυμος^k. Nimis igitur audax mihi esse non videor, si his ex rebus colligo sæpe Didymum in scholiis nostris vel omissio nomine esse exscriptum: de quo grammaticorum more conf. Ritschelium de Oro et Orione p. 33 seq.*

Ceterum si non ille grammaticus, Alexandrinus certe se prodit in schol. Aj. 135. *οὐδὲν ἐστὶ καὶ Ἀλεξάνδρεια ἀγγεῖαλος μὲν, οὐκ ἀμφίαλος δέ. Quis enim exemplum plane fortuitum nisi ex proxima quaque re sumet? Ac suo jure jam F. Stoeckerus hanc annotationem censuit gravissimam.*

Didymum porro deprehendemus, si simillimam operam spectaverimus, quam in aliis poetis posuit. Nam passim ejus nomen in scholiis Homeri, Pindari, Euripidis, Aristophanis, Apollonii Rhodii est servatum,—in Æschyleis enim Fortuna in ejus memoriam fuit iniquior;—quas glossas si contuleris, facile videbis non solum omnia scholiorum genera, quæ inter Sophoclea legantur, eas amplecti, sed omnino etiam consentire totam commentandi rationem ac proprietatem. Itaque quum maxima Sophocleis scholiorum pars enarratione consistat, jam enarratorem Didymum vide in Soph. Ant. 4, Eur. Hec. 1005., Pind. Pyth. V, 80. VII, 4. Nem. III, 71. Singulas porro voces locutionesque explicat ad Soph. Aj. 408. *δίπαλτος παντὶ σθένει, ὡς Διδυμος. Arist. Av. 530. βλιμάζοντες ἂ. τ. κακοῦντες. Ran. 41. (μὴ μαίνοιό γε) Διδυμος ἀντὶ τοῦ μὴ μανείης. Tum verborum relationem respexit ad Eur. Med. 149., velut ad Hecub. 719. Hecubam ait non se ipsam, sed Polydorum spectare et *δύστηνον* dicere; ac plane ita scholiasta Ajacis v. 890. annotat chorum se, non Ajacem, *ἀμενηνὸν ἄνδρα* appellare. Denique perpetuo ad poetæ mentem artemque respicitur, idemque eadem forma fecit Didymus in Pind. Nem. I, 7.: *πιθανὸν οὖν, φησὶν ὁ Διδυμος, et alibi, velut exponit cur poeta dixerit, ut dixit, in Eur. Phœn. 1748. Pind. Pyth. IV, 44. Hom. II. VI, 71.**

^k I. e. etiam Didymus hujus vocis auctor est, quum eam in Eupolidis versu receperit.

Sed justus erat judex, nec semper poëtas admirabatur. Ita Pindarum vituperat in Pyth. X, 56. propter impietatem, et ad Eur. Hec. 829. annotat: ὁ δὲ Διδυμος· οὐ (hoc οὐ omitte¹) μᾶλλον ὤφειλεν εἰπεῖν ὅτι τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· καὶ (scr. αἰ^m) γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραί εἰσι, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν, Arist. Vesp. 804. (769) Ψυχρῶς δὲ πέπαιχε, φησὶν ὁ Διδυμος, πρὸς τοῦνομα (i. e. ἡλιαίαν et ἥλιον). His vero simillime scholiasta Soph. Aj. 1123, Ajacis fabulæ finem improbens, ἐψυχρεύσατο, inquit, καὶ ἔλυσε τὸ τραγικὸν πάθος: tum comœdiæ aptiorem quam tragœdiæ Aj. versum 1126. dicit. (Cf. etiam schol. ad Ant. 328. et El. 76). Aj. 1205: καὶ ἄκαιρον μὲν περὶ ἔρωτος μεμνήσθαι ἐν τοῖς παρούσιν (i. e. in illa chori condicione) ὅμως καὶ (scr. κατ') ἀκολουθίαν πρὸς τὰ προκειμέναⁿ. El. 62. καὶ μὴ τῶν θαυμασῶν (scr. καὶ μὴν τφ. sive μήποτε, i. e. fortasse, θαυμαστὸν^o) εἶναι δόξῃ (fort. scr. δόξαι) ἐν τραγωδίᾳ καὶ μύθῳ παλαιῷ τετολημμέναι τι κακόηθες εἰπεῖν, καὶ προσκροστικὸν εἰς τοὺς καθ' ἑαυτὸν, ὃ μᾶλλον ἤρμοξε κωμωδίᾳ. Cœd. Tyr. 1523. καὶ αὐτάρκως ἔχει τὸ δράμα. τὰ γὰρ ἐξῆς ἀνοίκεια γνωμολογοῦντος Οἰδίπου. Trach. 602. οὐκ εὖ δὲ τὸν ἀνδρείον χιτῶνα πέπλον φησὶν. Ad Aj. denique v. 125. annotatur Pindaricum illud τί δέ τις, τί δ' οὐ τις magis a vero recedere quam Soph. Aj. 125 seq. Laudantur porro frequentissime in Soph. scholiis similia poëtarum verba: idque Didymus fecit ad Arist. Ran. 716. Av. 704. 1121. 1284. 1711.

Jam vero frequentes annotationes de rebus gestis, mythis, cultu deorum, locorum situ, antiquis moribus institutisque quum per se auctorem satis vetustum prodant, Didymi doctrinæ si quid aliud respondent, quippe cujus longe plurimæ observationes ad Pindarum et Aristophanem allatæ ad illas res pertineant. Satis est schol. Eur. Med. 276. commemorasse, ubi de Medææ mytho agit, et schol. Orestis 1369., ubi de ἀρματείῳ μέλει disserit: quorum posterius etiam in Etym. M. s. h. v., nomine Didymi servato, legitur.

[¹ οὐ non omittendum, sed in οὐτω mutandum et cum Διδυμος conjungendum: quod vidit Cobetus. G. DINDORF.]

[^m αἰ] Sic recte codex Venetus. G. DINDORF.]

ⁿ I. e. non alienum a ceteris hujus loci sententiis. Audacius ed. Rom., Br., Elmsl. omisso καὶ inseruerunt δέ et ἔχει. [Recte ed. Rom. correxisse videtur ὅμως δὲ ἀκολουθίαν ἔχει: qua locutione scholiasta utitur ad v. 596. G. DINDORF.]

[^o καὶ μὴν τφ θαυμαστὸν] Hanc conjecturam partim confirmat codex Florentinus H., in quo legitur καὶ μήπω θαυμαστὸν, id est καὶ μὴ τφ θαυμαστὸν. G. DINDORF.]

Solebat porro Didymus etyma sectari; conf. schol. Eur. Tro. 1071. schol. Arist. Plut. 1130. Av. 149. Hom. Il. IV, 475. Hesiod. Op. 300. Apoll. Rhod. IV, 1058. Hesych. s. v. κόρσακis. Zonar. s. θρώσκω. γεγωνῶ. βουκόλος. ὄχεσφι. πείρινθος. σῶος. Etym. M. p. 247. 51. coll. Zonara s. δάνειον, al. Idem facit scholiasta ad El. 135. Trach. 550. Antig. 20. 418. 1233. Œd. Tyr. 170. 656. Œd. Col. 14. Aj. 308. 389. P. 512. Deinde, quamquam de accentibus in schol. Œd. Col. 195. ad Herodianum provocatur, de quo paulo post dicam, ne ea quidem, quæ de accentibus ad El. 70. 716. Aj. 314. Œd. Col. 1525. annotantur, ad Didymum referri non possunt, quippe qui ad Arist. Av. 58. et Pind. Pyth. IV, 446. de accentibus agat⁹. Tum ubique Sophocli ellipses, præsertim præpositionum tribuuntur, Didymus autem in Pind. Nem. IV, 14. supplet νίν, in Eur. Med. 732. διά. Eundem scimus proverbialia collegisse, (conf. Schneidewin. præf. corp. Paroem. Græc. tom. I. p. XIV.) atque laudat proverbialia ad Eur. Hec. 870. et Arist. Ran. 997. (1001.); velut proverbialia afferuntur ad Soph. Aj. 746. 786. 1039. Trach. 13. Ant. 630. 781. Œd. Col. 954.

Annectimus his enunciata quædam inter se similia. Sicut enim ad Œd. Col. 156. legitur: καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν εἰδῶθαμεν λέγειν οὕτως, ἵνα παραγένη πρὸς ἐμὲ, βούλομαι σοὶ σημαίνει. Οὕτω Διδυμος, ita schol. Ant. 94. ait: ὡς καὶ ἡμεῖς ἐτι φαμέν ἐν τῇ συνηθείᾳ βία ἄ. τ. βιαίως. Et ut ad Arist. Pac. 929. (931.) de δὲ Didymus annotat: ἐν ἐκτάσει· οἱ γὰρ φοβούμενοι οὕτω λέγουσιν, ita schol. Soph. Phil. 284. dicit: θαυμαστικὸν μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ ἐνταῦθα. Confer porro schol. Arist. Av. 217: Διδυμὸς φησιν ὅτι οἱ πρὸς αὐτὸν ἀδόμενοι θρήνοι· τὸν γὰρ αὐτὸν πένθυμον ὑπεκλήθηται,—et schol. Aj. 892: (πάραυλος) θρηνητικῆ, παρὰ τοὺς αὐλοῦς. Huo refero etiam schol. Trach. 216.: τὸ γὰρ μελιδάριον (Br. μελύδριον) οὐκ ἔστι στάσιμον, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ὀρχοῦνται. Tum velut parodia a Didymo in Arist. Vesp. 1099. (1058.) observatur, ita a scholiasta ad El. 86. 289. Œd. Col. 1375. notatur. Denique in schol. Œd. Col. 1210. legitur (σῶν) ἄ. τ. σῶιον (sic), Zonaras autem s. h. v. testatur: Διδυμος σὺν τῷ ἰ λέγει.

^p Ἄλῃμα . . . παρὰ τὸ λέπειν recte ed. Rom. pro βλέπειν emendavit, velut Hesych. ait ἄλῃμα, λεπτὸν ἀλευρον. Scilicet alpha putarunt sive epitaticum sive euphonicum. Ceteræ quoque, quas attuli, observationes etymologicæ satis sunt lepidæ et ad risum movendum aptissimæ.

^q Quin jam Aristarchus plurima in schol. Hom. de accentibus dixit. Cf. Lehrs. p. 257 sqq.

Quodsi vel his in exemplis non exiguam deprehendimus similitudinem, graviolem etiam in iis cognoscemus, quæ ad Didymi proprietatem attinent. Primum igitur accurate eum videmus priores interpretes et examinare^r et in usum suum convertere, servato proprio iudicio^s. Sic omnibus hypomnematis ad Pind. Ol. VI, 55. et Nem. III, 1. obloquitur: id quod fit etiam in scholio CEd. Col. 388., quod a C. Lachmanno quoque in Mus. Rhen. vol. 1. p. 322. Didymo tribuitur, et in schol. CEd. Col. 947. Ibidemque v. 1375. legitur: ταῦτα ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασι, jam docta interpretatione sequente, et ad v. 900. dicitur, τῶν ἐξηγησαμένων ἀπάντων Praxiphane optime hunc versus explicasse. Aristarcho Didymus contradicit ad Pind. Nem. IV, 151. Arist. Ran. 947. (1001.). Hom. Il. XV, 86., eidemque teste Athenæo XIII. p. 634. in Ionis tragici commentariis ἀντεξηγήσεις opposuit. Aristarchum porro et Apollodorum refutat ad Pind. Nem. X, 114., Parmeniscum ad Eur. Med. 276., Pherecydem, ut videtur, (similis enim Pherecydis est narratio in schol. ad Androm. 1217., improbata ibi ab eodem Didymo, ni fallor) ad Androm. 867., Eratosthenem ad Apoll. Rhod. I, 972. Neque aliter scholiasta Sophoclis passim priorum sententias rejicit sive corrigit, explicationique τινῶν suam opponit ad El. 42. 45. 86. 182. 551. al.; ad Aj. 1184. Teucrum, ad El. 539. Sophoclem ab interpretum quorundam criminibus defendit, ad El. 1. ἀπειρόκαλον dicit fabulæ illius prologum cum Ulixidis in Ithaca adventu comparare.

Criticus Alexandrinus noster erat cautissimus. Tuebatur enim plerumque traditam lectionem, velut in Arist. Ran. 997. (1001.) οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος contra Aristarchicum Κῶος, in Pind. Nem. IV, 151. οἶον contra ejusdem viri conjecturam οἶος, in Arist. Thesm. 168. Ἀχαιοί, quod nomen τὰ παλαιότερα ἀντίγραφα εἶχε, contra Aristophanis Byzantii scripturam Ἀλκαῖος. Alia attulit Lehrs. p. 28. Tum histrionum novationes ad Eur. Med. 360 et 383., ac laudato Apollodoro ibid. v. 149. vituperat, quare eidem simillima scholia ad ejusdem fabulæ v. 85. 231. 899. tribuo.— Atque ita in Soph. CEd. Col. 681. μεγάλαιν θεῶν contra hypomnematarum conjecturam μεγάλων θεῶν defenditur, et ad Phil. 1169. legitur: ὑγιῶς δὲ ἔχει (ἐντόπων), περιττενούσης τῆς ἐν προθέσεως, et ad dubiam CEd. Col. v. 1560. scripturam annotatur:

^r Hoc in Didymi opere περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως ex schol. Hom. dilucide patefecit Lehrs. de Arist. st. Hom. p. 19 sqq. p. 32. p. 28 sqq.

^s Hoc ex schol. Hom. demonstravit Lehrs. p. 28.

ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον[†]. Tum diversas lectiones Didymus et composuit diligenter et docte plerumque ac sobrie judicavit, velut in schol. Hom. Il. II, 111. 397. 435. VIII, 535. X, 397. XV, 86. Quibuscum confer schol. Soph. Œd. Col. 195. γρ. ἢ στῶ (pro ἢ ἴσθῶ), δ καὶ βέλτιον. ibid. 467. ἐὰν δὲ γρ. κατέστειψας (pro κατέστειψας)..... δ καὶ πιθανώτερον. Phil. 1113. scribi posse ἐμὰς ἀνίας pro ἐμᾶς ἀνίας, ἀλλὰ τῆς ποιητικωτέρας (fort. sor. ταύτης ποιητικωτέρα) ἢ τοιαύτη φράσις. Conf. etiam schol. Phil. 425.

Quoties denique ipse Didymus ad conjecturam confugit, quam proxime codicum sequitur vestigia, velut in schol. Œd. Col. 763.: βαρυτόνως ἀναγνωστέον πείρα, οὐ περισπωμένως. Οὕτω Δίδυμος. Pind. Nem. IV, 95. Δίδυμος δὲ φησι γράφειν δεῖ διὰ τοῦ ᾧ μέγαλον Δαιδάλφ pro ΔΑΙΔΑΛΟ, i. e. Δαιδάλου. Ibid. X, 114. pro ἡμενος fortasse non ἡμένους, sed ἡμένος, i. e. acc. Dor., sive ἡμένως legendum esse. Ibid. VI, 53. ὁ Δίδυμός φησι, προσήκει γράφειν Βουδί-δαι (σιω) pro Βασσιδαισιω. Non audacior est conjectura ad Soph. Aj. 212. στέρξασαν ἔχει pro στέρξας ἀνέχει, et aliæ alibi.

Sed non solum cautissimus erat Didymus, sed etiam piissimus, velut Pindaro in Pyth. X, 56 exprobrat quod impie in Apollinem loquatur. Ecce jam scholiastam ad Soph. Aj. 780. διὰ πάντων δὲ διδάσκει ὅτι κρατεῖ τῶν ἀνθρωπίνων ἢ εἰμαρμένη, καὶ γυνῶνα μὲν τὰ ἐσόμενα διὰ μαντικῆς ἔστιν, οὐ μὴν καὶ φυλάσθαι δυνατὸν. Hæc enim de suo addit. Ad Trach. 1133. oracula veretur ἄπιστα dicere, ut Hercules ibi facit; nam πολλάκις τὰ μὴ προσδοκώμενα μαντεύονται οἱ θεοί. Œd. Tyr. 480: ὅτι δὲ ἡ Πυθῶν μεσόμφαλος δηλοῖ καὶ ἡ περὶ τοὺς ἀετοὺς ἱστορία, καὶ ὅτι τούτου ἕνεκα ὁ Ζεὺς ἐκείσε τὸ μαντεῖον ἰδρύσατο. Conf. etiam Œd. Col. 793.—Tum modestum Alexandrinus se præbet, conjecturæ suæ ad Pind. Nem. X, 114. μήποτε præponens^υ, quocum confer schol. Œd. Col. 681. μήποτε δὲ... ἔφη Σοφοκλῆς. Trach. 633. δοκεῖ παρ' ἱστορίαν εἶναι. Œd. Col. 1560. τὸ... δίδου μοι ἀσυνάρτητόν πως φαίνεται ἡμῖν ἐπιστῆσαι οὖν ἄξιον... Libere autem confitetur, si quis nesciat, velut ad Arist. Vesp. 1217. (1173.) Δίδυμος· ὁ Καρδοπίων ζητητέος· οὐδαμοῦ κωμφοδεῖται: et 1349. (1300.) Δίδυμός φησιν, ἀδιανόητα σκόπτει ἐν-ταῦθα. Similiter schol. Soph. Aj. 899. περιπτυχῆς: κυριώτατα μὲν ὠνόμασται, ἡμῖν δὲ δυσμετάβλητον. τινὲς δὲ περικεκυλισμένους. Schol. Œd. Col. 1593. ἀμάρτυρον ait, num Pluto Proserpinam

[[†] Hæc annotatio absurdior est quam ut Didymo tribuenda videatur: vide quæ in annotatione ad hunc versum dixi. G. DINDORF.]

^υ Conf. Lehrs. p. 31. imprimis vero schol. Il. XXI, 467.

per χαλκοῦν ὀδόν deduxerit. Ibid. 388. de Œdipi oraculo se tacere malle quam, velut interpretes, sine idoneo auctore de eo verba facere dicit^x. Ita igitur nobis contigit ut ex hominis indole ac natura conclusionem facere possemus.

Quid vero, quod Didymus etiam philosophabatur, velut de legibus necessitate moderatis ad Eur. Hec. 829.? In Sophoclis autem commentariis sententiæ insertæ inveniuntur, quæ ne philosophum quidem dedeant. Sic disputatur de anima Trach. 1162., de tempore ibid. 1171., de aëre El. 86., et sapienter de hominibus nobilibus Phil. 338., ibid. 643. de scelestis El. 134. 259. 849. (Lepide ac facete de mulieribus dicitur El. 126. et Œd. Col. 1725.). Quam sano deinde iudicio Didymus usus sit, annotatione ad El. 539. apparet, quæ vel nostrorum philologorum quibusdam possit utilissima esse. Postquam enim commemoravit eos, qui Sophoclem vituperarent, quod, discrepans ab Homero, plures Menelao filias tribueret^y, pergit: οὐ περὶ μεγάλων δὲ αἰ τοιαῦται διαφωνοῦσι τοῖς ποιήμασιν, ὥστε οὐ πάνυ δεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, ἀφεμένους τῶν ἀναγκασιτέρων, ἕπερ παρατηρεῖν ἐχρήν^y ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ ἠθικὰ καὶ χρήσιμα ἡμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσιν. Omnino tam ingeniose sæpe poëtæ mentem indagat et significat ut novitio grammatico confidenter id abjudicare possimus.

Neque tamen quemquam morabitur quod ineptiæ quoque non paucae sunt immixtæ; nam vel optimos veteres grammaticos constat nugis minime abstinuisse. Quin ne Aristoteles quidem iis erat liber. (conf. Lehrs. p. 49.), neque magis Ister, Philetas, Zenodotus. Cf. Lehrs. p. 55. Neque abstinuit Didymus. Ad Pind. enim Ol. IX, 34. explicat λαμπραῖς φῶδαῖς ὁ Δίδυμος ἀντὶ τοῦ μαλακαῖς· καὶ γὰρ ἐτέρωθι μαλακοφώνους τὰς φῶδας φησιν. Egregium autem ineptiæ exemplum animi causa ex schol. Œd. Col. 237. affero: (ἀλλ' ἐπέλ:) 'Ἐπειδή. ἔστι γὰρ ὁ ἀλλά ἀντὶ τοῦ δέ, ὁ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ δή. Neque tamen multo sanius in schol. Apoll. Rhod. I, 32. ipse 'Ἀρίσταρχος ἐπισημαίνεται, ὅτι ὁ ᾠδῆς ἔσθ' ὅτε ἀντὶ τοῦ δή λαμβάνεται. Impeditissimas porro structuras, in quas Sophoclis verba sæpe a scholiastis coguntur, Didymo obtrudere fortasse dubitarem, nisi ipse Antig. versum 4. quam contortissimum redderet.

Eadem ab ætate ne temporis quidem indicia in scholiis ser-

^x Conf. quæ Lehrs. p. 27. de Didymo fidem auctorum suorum inquirente conguessit.

^y Pro ὁμως οὐ scr. ὁμως οὐν.

vata abhorrent. Videamus enim: El. 4. ὅτι (scr. ἔτι) δέ ἐστι καὶ τὸ περὶ τοῦ πυρὸς μέχρι τοῦ νῦν δεικνύμενον καὶ λεγόμενον, ὡς ἀπ' οὐρανοῦ πρῶτον ἐκεῖσε (Argos) κατηνέχθη. *ibid.* 6. ... ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπερ ἀρχαιότατόν ἐστι κατὰ τὴν ἐν τῷ Ἄργει ἀγορὰν, ἐν ᾧ καὶ πῦρ ἀπόκειται, περὶ οὗ πρόσθεν εἰρήκαμεν· ἐστὶ δὲ καταντικρὺ τοῦ Νημαίου Διός. (Cf. Paus. 2, 19. 5.) *Cæd. Col.* 261. ... ἐλέου βωμὸς ἐν Ἀθήναις Ἵδρυται. (Paus. 1, 17. 1.) *Cæd. Tyr.* 480. ὅτι χρύσειοι ἀετοὶ ἀνάκεινται (Delphis). 899. Ἄβαι, ... ἔνθα ἱερόν ἐστὶν Ἀπόλλωνος. (Videtur antiquissimum dicere templum, bello Phocensi ex parte dirutum, de quo Paus. 10, 34. agit.) 919. Λύκειον γυμνάσιόν ἐστιν Ἀθήναις, ἔνθα Ἀπόλλων τιμᾶται. (Paus. 1, 19.) *Cæd. Col.* 1600: Εὐχλόου Δήμητρος ἱερόν ἐστὶ πρὸς τῇ ἀκροπόλει ... οὕτω δὲ τιμᾶται τῆς κατὰ (scr. κατὰ τῆς) τῶν κήπων χλόης· θύουσί τε (fort. scr. δὲ) Θαρρηλιῶνος ἔκτη (Cf. Paus. 1, 22. *Cruzeri Symbol.* vol. 4. p. 314). Trach. 1167: ἔθος γὰρ (sc. ἐστὶ) τοὺς χρησμὸν δεχομένους παραχρήμα γράφειν, ἵνα μὴ ἐπιλάθωνται. Ant. 264. de ordalibus, quæ dicuntur: τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν Ἐλληνικῶς, πλανώμενοι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. —Quamquam fateor, hæc omnia per proxima quoque sæcula obduravisse. Quo magis in his fortasse adversarii nostri nitentur, El. 45. ἐλέγοντο γὰρ ὀλοσχερέστεροι μὲν Φωκεῖς, ἐπὶ μέρος δὲ Κρισαῖοι, Φανοτεῖς. 424. τοῖς παλαιοῖς ἔθος ἦν ... τῷ ἡλίῳ διηγείσθαι τὰ δνείρατα. (Conf. Eur. Iph. T. 42). 635. ἐπίπαι ὄσπρια ἔθουο τοῖς θεοῖς. *Cæd. Col.* 314. καὶ γὰρ περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι, jam laudato Callimacho². Quid igitur? Num hæc posteriorem ætatem sapiunt? Atqui pariter præterito ipse Didymus utitur, ne dicam apud Harpocr. s. v. ἀπὸ μισθωμάτων: Δίδυμός φησιν ὁ γραμματικὸς ... ἐκάστῳ γὰρ θεῷ πλέθρα γῆς ἀπένεμον, ἐξ ὧν ... ἐγγυνοτο δαπάναι et quæ sequuntur: nam hæc jam Harpocratiōnis verba videntur esse, et certe in schol. Arist. Av. 1711. (1702.) Δίδυμος ἐν ταῖς θυσίαις χωρὶς ἢ γλώττα ἐτέμνετο, οὐ μετὰ τῶν ἄλλων σπλάγχχνων. Aut igitur illi mores omnes jam antea perierant, aut epitomatores suis temporibus has res adaptarunt, id quod in Pindari scholiis non raro factum esse Boeckhius in præf. schol. docet.

Tum quoties recentiores veteribus opponuntur, aut Sophocles ejusque æquales cum Homero comparati dicuntur, aut scriptores, qui post Sophoclis ætatem vixerunt, velut ad Aj. 815. legimus,

² Schol. Trach. 925. πρὸς τῷ στήθει γὰρ ἐπερονῶντο αἱ γυναῖκες huc referendum non est, sed ad antiquum Doricum vestitum pertinet.

raram esse mortem in theatro *παρὰ τοῖς παλαιοῖς*, et ad Ant. 404., veteres (allato Cratini exemplo) dicere ita ut Soph. dixerit: *ὄν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπείπας*, et ad Aj. 183. *ἀριστερὰ δὲ τὰ μωρὰ οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν*, *δεξιὰ δὲ τὰ συνετὰ*, et ad El. 119. apud recentiores *σωκῶ* esse i. q. *σώζω*, sicut Zonar. s. v. *σωκῶ...καὶ σώζω* annotat. Etsi qui tandem isti recentiores scriptores fuerint ignoro. Corrupta vero sunt scholia ad Trach. 94: *Αἰόλα νύξ. μέλαινα, καὶ* (ed. Rom. Br. Elmsl. *ὡς*) *οἱ νεώτεροι*, et ad Trach. 692 *κτησίου βοτοῦ λάχνην... Κτήνη δὲ καὶ τὰ πρόβατα λέγεται. Βοτὰ, ἔλεγον τὰ πρόβατα*. Hic repeto *βοτὰ*: *λέγεται βοτὰ. Βοτὰ...ita ut interpres dixerit greges ovesque a Soph. dici βοτὰ*, idque excerptor inepte descripserit. Tum pedestris sermo poetico opponitur in schol. CEd. Col. 916. *ἡμεῖς ἂν εἴποιμεν μετεστήσαντο· παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν* (i. e. poetæ): et 934. (*μέτοικος*) *ἀντὶ τοῦ ἔνοικος· οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος ὡς ἡμεῖς φάμεν εἶρηται*: et Ant. 324. *κομφούς ἔλεγον οὗς νῦν ἡμεῖς περπέρους καὶ πολυλάλους φάμεν*.

Horum igitur nihil nostræ sententiæ videtur obstare. Sed de ipso scholiorum sermone hic quærendum non putavi, quia multas proprietates consentaneum est novitio deberi epitomatori, velut omissum sæpissime *ἄν* in opt. potent., *ἐκεῖσε* pro *ἐκεῖ* in schol. CEd. Col. 900. 934. CEd. Tyr. 480. dictum, obsoletum *ἔσο* pro *ἔσθι* ad CEd. Col. 200. 480. Phil. 950. usurpatum. In universum tamen primum a. Chr. n. sæculum eorum orationem dedecere vix arbitror, si quid omnino ex exiguis istis annotatiunculis colligere licet.

His igitur omissis duo scholia adjicio, quorum auctorem fortasse aliquis olim cognoscet: CEd. Col. 712. *ὁ Κολωνὸς ἱππεὺς ὠνομάσθη, παρ' ἧς ἐξεθέμην αἰτίας διὰ τὸν Ἄδραστον*. Quamquam eæ possunt quidem ad v. 711. expositæ fuisse, sed ab epitomatore esse omissæ. Epitomatorum enim rationem egregie schol. Arist. Acharn. 1114. (1100.) patefacit, ubi, laudato Didymo, *θρίου*, cibi Atheniensis, præparatio describitur, iisdem verbis sed fusius, eodem Didymo citato, ad Arist. Eqq. 963. (950.) tradita^a. —Tum ad CEd. Col. 947. de Areopago *αὐτόχθονι* item ad commentarios suos interpres videtur provocare, dicens: *εἶρηται περὶ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ πολλαχού*. Nisi forte hoc in universum, ad alios scriptores spectans, annotavit.

Adhuc reservavi rem vel gravissimam, quia plus probare videbatur quam probaturus eram, scriptores dico in scholiis laudatos.

^a Conf. similia de Herodiano ap. Lehrs. de Arist. st. Hom. p. 34 seq.

Quorum satis habeo nomina secundum temporum rationem appellare, ceterum autem ad Elmsleii indicem provocare, quibusdam modo additis correctisque.

Alexandrinum igitur nescio an vel id prodat, quod nemo frequentius laudetur Homero, frequentissime etiam Callimachus, qui ad Œd. Col. 258. simpliciter Cyrenæus appellatur. His autem poetis nemo tunc fuit celebratior. Præter ea, quæ Elmsl. indicavit, Callimachi fragm. ad Ant. 1036. exstat. Deinde laudantur Creophylus, Hesiodus, fortasse Arotinus ad Phil. 445. et Cypriorum auctor ad Phil. 1025., id quod Herm. certe suspicatur, tum auctor Thebaidis cyclicæ, Archilochus, Alcman, Sappho, Alcæus, Chilo, (etsi hic dubitanter,) Epimenides, Solo, Bias, (hic quoque dubitanter,) Anaëreo, Pherecydes, Theognis, Hecætæus Milesius, Menecrates, (Eleaticus ille, ni fallor, logographus, qui *περὶ κτίσεων* et Hellesponti *περίοδον* scripsit,) Epicharmus, Pindarus, Simonides, Herodorus, (nam ita correctum pro Herodoto in schol. Trach. 253.) Herodotus, (sed Hellanicus, quippe de quo historiola tantum narretur, ex Elmsl. indice demendus est;) Æschylus, ipse Sophocles, cujus præter locos ab Elmsleio in indice commemoratos etiam Phil. 872. ad Aj. 61. et novum fragmentulum *στυβαδοποιούμενος* ad Phil. 1108. citatur^b. Laudatur deinde Euripides, cujus Hippol. v. 866. in schol. Trach. 29. spectari Apitzius censet, cujusque Med. 34. seq. fortasse interpreti Aj. v. 596. in animo versabatur, tum Philocles, Cratinus, Aristarchus Tegeata, (Elmsl. etiam Hippocratem ex Aj. 51.^c affert, sed eum neque ibi, neque alibi inveni;) Eupolis, Aristophanes, Thucydides, (hunc Gaisf. ad Œd. T. 56. pro Demosthene restituit;) Pherecrates, Agatho, Antimachus, (hunc idem Gaisf. ad Œd. Col. 14. pro Callimacho posuit;) Astydamas, Androtio, Isocrates, Demosthenes, Aristoteles, Menander, Philemo, Philochorus, Crates et Polemo Athenienses, Aratus, Theocritus, Praxiphanes, tum Ister et Euphorio auctoribus hypomnematistis, Phylarchus, Apollonius Rhodius, Nicander, Apollodorus Atheniensis. Hi omnes ante Didymum vixerunt: ante eum, etsi incerto tempore Nymphodorus, rerum barbaricarum scriptor, Dinias (Argivus) auctor Argolicorum, Acesodorus sive Acestodorus, is, ni fallor, qui de urbibus scripsit, et a Plutarcho cum

^b Nam *φῆσι* ibi aperte ad Soph. pertinet, e cujus Phil. 237. *διακονούμενος* affertur.

[^c Aberravit Elmaleius ad schol. recentioris annotationem, ubi *εὐφώρας* ex Hippocrate citatur. G. DINDORF.]

Clidemo et Phanodemo Ἀρθίων auctoribus componitur, Aristocrates, (Hipparchi filius, Laconicorum auctor, Plutarchi fons, citatus una cum Creophylo ad Trach. 354., ubi de Euryti liberorum numero agitur; aut idem aut alter aliquis Aristocrates una cum Aristoph. Byzantio ad Arist. Nub. 965. de metris dicit;) denique ad Aj. 884. Phileas, quem Fr. Osannus in Zimm. ann. phil. 1841. p. 635 seqq. ante Thucydidem vixisse demonstrat^c. Fortasse Didymum antecesserunt, fortasse ejus æquales erant Pius, de quo v. Richterum in libro de tragicorum interpretibus p. 82.^d, et Andron, qui ad CEd. Col. 1051. de Eumolpidarum gente dicit. Andronis Teji epitoma τῶν συγγενειῶν a schol. Apoll. Rhod. 1, 45. laudatur, quare non opus est ut cum ed. Rom. et Brunckio et quibusdam fragmentorum Androtionis editoribus in schol. Soph. Androtion emendetur.

Præterea afferuntur duo oracula, versus Orphicus, tria fragmenta, quæ quinque trimetros efficiunt^e.

His fragmenta quædam ab editoribus partim neglecta adjici possint. Velut enim scholiasta CEd. Tyr. v. 1191. suis verbis versum aliquem Menandri eleganter immiscuit, alibique alios, ita jam Elmsl. vidit senarium latere in schol. CEd. Tyr. 777.:

οὐ μὴν τοσοῦτον φροντίσαι τοῦ πράγματος,

et in schol. Trach. 280. pentametrum: οὐδ' αὐτὸ τὸ θεῖον ὑβριζόμενον καρτερεῖ, ὃ λίαν ἐστὶν ἀνεκτόγατον. Etsi hic cum Br. scribendum videtur ἀνεκτικώγατον. Scilicet perversa interpretatio est versus: ὑβριζὼ γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες, obversabanturque scholiastæ dii in Iliade per ὑβριζὼν vulnerati.

Sed fragm. epicum exstat in schol. Trach. 931.: περὶ τὸ ἦπαρ γὰρ "φρένες εἰσὶ παχείαι:" de suo enim interpres epitheton illud non adjecisset; et poetam respici in schol. Ant. 606.: ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκεῖα προσβολῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι color poeticus demonstrat. Ἰὼ γλυκεῖα προσβολῇ τέκνων Eur. Med. 1063. dixit. Ad El. 1437. denique legitur: ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μὴδὲ μῆκύνειν τὸν λόγον, quod ad ipsam explicationem non pertinet. Omittendus ibi est articulus sententiæque causa μήτι scribendum.

^c Etsi ea de re dubitat M. Fuhr. Pytheas von Massilia. p. IV. not.

^d Ibi adde schol. Hom. Il. XVIII, 515.: Πίος . . . ἀπολογοῦμενος πρὸς τὰς ἀθετήσεις Ἀριστάρχου.

[^e Omisi quæ Wolffius addidit de quindecim trimetris in schol. ad CEd. Col. 1375. allatis, quos ex dramate satyrico vel comœdia sumtos putat aliorum secutus opinionem: de quibus vide quæ dixi in annotatione ad locum illum scholiastæ. G. DINDORF.]

Itaque unus Herodianus ad Œd. Col. 195. laudatus a Didymo allatus esse non potest, velut quædam ejusmodi scholiis Pindari a recentibus interpretibus immixta esse Böckhius in illorum præf. p. XXIV. docet^f. Sed neque Plutarchus, neque Pausanias, neque Hephæstio, neque Apollonius Dyscolus, neque alius denique quisquam probatissimorum posterioris ætatis scriptorum citatur, quamvis creberrime occasio se præbuerit. Itaque bono animo ceteros quoque scholiastas aut ante aut non multo post Didymum vixisse possemus contendere, nisi duo certe aliquanto recentiores fuisse supra ex lectionibus cognossemus. Hi igitur excepto Herodiano aut vetustos modo scriptores attulerunt, aut nullum plane scriptorem satis lecitaverant, id quod mala quidem doctrinæ suæ foret commendatio.

CAPUT III.

De Didymi fontibus.

Ex iis, quæ adhuc disputavimus, sine nimia audacia concludere licet alterum scholiastarum antiquorum fuisse ipsum Didymum, alterum non multo certe post floruisse. Quis vero hic fuerit non quærimus, ne hariolemur.—

Vidimus quam diligenter Didymus prioribus commentariis usus esset; quid vero quod eos non usurpavit solum, sed ex parte etiam in suum hypomnema transscripsit? Sic Richterius p. 89. ait: “Scholia in Hom. Il. β, 111. κ, 45. 347. 441. ο, 86. ρ, 76. 81. 116. φ, 110. 663 Didymum non solum pervolvisse .... interpretum Epicæ antiquiorum commentarios docent, sed ipsum quoque illorum explicationes in sua ipsius hypomnemata pro arbitrio recepisse ostendunt.” Major certe laudatorum scholiorum pars id probat. Atque ita priorum sententias Didymus ad Pind. Ol. VI, 55. affert, ipse Istri explicationem præferens, et ad Nem. III, 1. totas eas describit. Idem erat qui interpretum illorum annotationes in scholia Sophoclea transtulit: hoc enim supra ostendisse nobis videmur. Et commemorantur quidem ibi hypomnematistæ et exegetæ non raro (v. indicem Elmsl.); multo sæpius sine dubio ibidem afferuntur, etsi fontibus non enuntiatis^g. Velut enim Didymi nomen plerumque vidimus omissum esse, ita etiam hypomnematistas non semper diserte significatos esse est consentaneum, et nisi permulta Didymus ex alienis libris in suum

^f Idem in Homericis schol. factum esse Lehrs. de Arist. p. 36. ostendit.

^g Conf. Ritschelium de Oro et Orione p. 33 sq.

usum convertisset, vix tantam operum molem conficere poterat. Accedit quod non multo post ista epitomatorum sedulitas apud Græcos Romanosque maxime effloruit.

Sed certiora documenta exstant. Nam in schol. CEd. Col. 1375. tanquam propriam rem interpretes profert, neminem ante se de CEdipi exsecratione locutum esse; alia igitur ex hypomn. haurire poterat. Tum quod ibid. ad v. 684. auctore non nominato annotatur, paulo ante ad 681. ex hypomnematistis descriptum erat, et quod ex Praxiphane ibid. ad 900., idem v. 899. fonte omisso traditur.

Qui vero illi hypomnematistæ fuerint ipsa hæc versus CEd. Col. 900. annotatio patefacit, ubi omnium *ἐξηγησαμένων* optime dicitur Praxiphanes aliquid explicuisse. Sine dubio hic Theophrasti discipulus est, quem Proclus in Prolegomenis ad Hesiodum una cum Aristarcho *τοὺς στίχους ὀβελίζοντι* procœmium ab Hesiodo abjudicasse ait, (cf. Richterum p. 52.) plane ita ut Sophoclis hypomnematistarum atheteses sæpius commemorantur: idque ipsum artis criticæ genus aliunde constat ab Aristophane Byzantio præsertim atque Aristarcho^h esse exercitum. Nulla autem causa est alterum hominem Praxiphani illi cognominem sibi fingere.—Tum Harpocr. s. v. *δερμηστής* ait, *Ἀρίσταρχος δὲ τὸ Σοφοκλεῖον ἐξηγούμενος...* Itaque hos viros in Sophocleis scholiis spectari patet; sed per se consentaneum est Didymum, quoties hypomnematistas sive *τοὺς ἐξηγουμένους* laudet, non de certa aliqua interpretum classe, sed de omnibus omnino interpretibus qui se antecesserint cogitare, neque magis in eo Richtero hærendum erat, quod singulis non nominatis generatim plerumque eos advocat, quam si quis hodie interpretes aut criticos dicit, etiamsi unus alterve cum ceteris non consentiat.

Magnam igitur illorum interpretum seriem vide apud Richterum; ego de duobus dixisse satis habeo. Primum igitur Aristophanes Byzantius ita in schol. Euripidis et Aristophanis citatur, ut eum appareat poetas scenicos omni critices genere tractavisse. Ita in Thesm. 168. *Ἀλκαῖος* pro Achæo coniecit, in Av. 1348. (43.) versum supplevit, Ran. v. 153. antisigmate et sigmate notavit, signa vituperandi causa etiam ad Eur. Tro. 44. et Hipp. 170. et Apoll. Rhod. Argon. IV, 973. apposuitⁱ. Qua re motus C. Lachmannus, in libri sæpius laudati p. 317. pleraque scholia

^h Conf. Lehrs. p. 10. p. 348 sqq.

ⁱ Harum annotationum partem Richterum p. 71. citavit.

ad poetæ artem spectantia illi grammatico tribuit. Neque hoc veri est dissimile, dummodo Aristophanis annotationes per Didymum traditas esse censeamus: id quod censendum est omnibus, quibus mecum de hypomnematistis convenit. Aristophanis autem rationem in schol. Sophocleis habitam esse vel schol. Antigone postremum demonstrat, quod cum Aristophanica didascalica pæne verbotenus consentit, præsertim si eam paulisper mutamus, quod necessarium esse Suevernius in comm. acad. Berol. a. 1821. p. 31. evicit. Sed hic quum pro *φωραθείσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται* scribat *φωραθείσα τῷ Αἴμονι δίδοται*, facilius emendaveris: *φωραθείσα, μετὰ τοῦτο Αἴμονι δίδοται. ...*^k

Fortasse Aristophanes, fortasse alius criticus notulam ad Pind. Isthm. III, 47. appinxerat, ubi in scholio legitur: *Χρῦσιππος δὲ σεσημειώται, φησὶν, ὁ τόπος διὰ τὴν φράσιν.* Sed præter eum ejus discipulus certe Aristarchus signa sua adjecit, cujus χ commemoratur ad Isthm. V, 47. et Avium 76., cujus obelus autem ad Olymp. II, 48. et Ran. 1474. et in Procli Prolegomenis in Hesiodi Theog. significatur, passim vero in schol. Hom. Recentiores autem interpretes ea ratione sententiam suam tulisse non puto. Nam Symmachus certe Nub. v. 1819. (15.) vituperans ait *ἐνδεῖ δὲ τὸ χ* , id ipse apponere non ausus, similiaque passim in iis scholiis, etsi Symmacho non laudato, leguntur. Neque unquam, quamvis multa improbens, Didymus illam litteram adjecit. Itaque posteriores interpretes satis habuerunt, veterum signa explanare, eorum causam interdum ne intelligentes quidem^l; velut vix puto quenquam tam ineptum fuisse ut in Phil. 342. *αὐθὶς πάλιν* notaret: immo χ ibi propter voces *τὸ σὸν* a nomine *πράγμα* diremtas videtur adscriptum esse^m. Hoc igitur signum ad principes criticos nos ducit; commemoratur autem ad Ant. 45. 735. 741. Œd. Col. 25. 43. 237. 375. 1494. 1740. Aj. 841. 962. 1235. Phil. 201. 342. 417. Trach. 402.

Sed jam cetera Aristarchi sequamur vestigia. Qui quum metra Aristophanis constituisset, (cf. schol. Eq. 569. (62.) Ran. 356. (57.) 374.) fortasse in unico Sophoclis loco, ubi de numeris agitur, Phil. 839., monuit: *ταῦτα δι' ἐπῶν.* Quamquam Didymus quoque numeros videtur respexisse. Cf. schol. Ran. 1017. (21.)

[^k De hoc loco falluntur Suevernius et Wolffius. Vide quæ ad Argumentum dixi suo loco. G. DINDORF.]

^l Conf. Lehrs. p. 71.

[^m De hoc falli videtur Wolffius. Notat scholiasta tautologiam quæ est in *αὐθὶς πάλιν*. G. DINDORF.]

Sed utut hoc est, ex scholiis, quæ Stoeckerus p. 7. et Richterus p. 75. et 76. docte composuerunt, eum apparet poetarum sceni-
corum et sententias et mythos et res commemoratas explicavisse; adde schol. Aristoph. Ran. 1168. (75.) 1264. (1301.) 1450. (60.)
Eq. 765. (52.) 1289. (76.) Pac. 1208. Tum criticam artem non
solum in Homero factitavit; velut ἀθερεῖ Ran. 1475. (85.)—80.
(90.) et personarum distributionem mutandam censet ibid. v.
374., et Aristophanis grammatici conjecturam Κῶος, non tradi-
tam lectionem Κῖος, interpretatur ibid. 997. (1001.) Itaque hic
quoque poëtas scenicos quavis ratione tractavit, et in multis So-
phoclis scholiis etiamnunc latere potest.

Sed eum non modo exscribi potuisse, sed etiam exscriptum
esse jam Richterus p. 75. ex Hesychio collegit, qui hoc affert
s. v. Λυκοτόνου θεοῦ: Σοφοκλῆς Ἡλέκτρα. Ἀρίσταρχος διὰ τὸ τὸν
θεὸν νόμιον εἶναι, καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν
Ἀπόλλωνα ἀναιρεῖν τοὺς λύκους. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν Ἀπόλλωνος.
Jam confer schol. El. v. 6.: Λυκοτόνου δὲ τὸν Ἀπόλλωνα οἱ μὲν
διὰ τὸ νόμιον εἶναι τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν. διὰ καὶ λύκους..
... οἱ δὲ διὰ τὸ ἱερὸν εἶναι τὸ ζῷον. Hæc adeo concinunt ut He-
sychius alteram quoque interpretationem, quæ Aristarchi non
est, adjiciat, etsi perperam γὰρ adscribens, quasi utraque expli-
catio sit eadem. Aperte igitur et scholiasta noster sive scholio-
rum epitomator et Hesychius eodem ex fonte hauserunt, quare
non dubito illum ex hujus lexico complere, quum scholiastæ pro-
nomen αὐτῶν relatione omni destitutum lacunam subesse osten-
dat. Scribo igitur: οἱ μὲν διὰ τὸ νόμιον εἶναι καὶ τὴν τῶν βοσκη-
μάτων φυλακὴν ποιούμενον τοὺς ἐπιβούλους αὐτῶν φονεύειν, i. e. τὸ..
... ποιούμενον αὐτὸν ... φονεύειν. Ita Hesychius s. Λύκιον ποτὸν
ex schol. Phil. 1461. emendandus addito ἢ ante verba ὑπὸ λύκων
πινομένης.—Sed hinc illud utique apparet, Aristarchum quoque
in scholiis nostris omisso nomine esse exscriptum.

Præterea sæpe anonymi in scholiis citantur, quorum alii qui-
dem sine dubio mythographi erant, alios vero hypomnematis-
tiss annumerandos esse plerique mecum sentient. Laudantur enim
propter lectionem suam οἱ Trach. 24., ἐνιοι ibid. 791. et 1169.,
τινὲς Trach. 1277. et Phil. 1165., et propter personarum distri-
butionem El. 1322.; tum Ant. 970. legitur σοι δὲ γράφουσιν,
Aj. 841. νοθεύεσθαί φασιν, CEd. Col. 237. ἀθετοῦνται; deinde
propter explicationem afferuntur τινὲς Trach. 193. 379. 460. 857.
El. 42. 45. 86. 182. 551. CEd. Col. 163. 1248. Ant. 611.; de-
nique σὺ τῷ ἀποδιδόασιν CEd. Col. 1578. legitur.

CAPUT IV.

De scholiorum ad Sophoclis verba restituenda usu.

Tandem aliquando fundamenta jacta videntur, quibus in quæstione nostra nitamur. Cognovimus enim permagnam scholiorum partem Didymo, magnam etiam vetustioribus grammaticis deberi; ita ut vix eorum cum auctoritate Sophoclis codices conferre liceat, quorum nullus decimum sæculum antecedit. Nihilominus ineptus esset qui cæcus ideo illa sequi vellet. Nam aliqua certe pars ceteris multo recentior utique remanet, et ne Alexandrini quidem Sophoclem legerunt mendis vacuumⁿ. Quin etiam vel præstantissimum illud Lycurgi exemplum, quod, circa Ol. 103. Athenis publice scriptum, ne Æschyli, Sophoclis, Euripidis verba ab histrionibus aut interpolarentur, aut mutarentur, rege Ptolemæo Euergeta Alexandriam migravit ibique deinde servatum est, quot maculis corruptionibusque illud non solum potuerit laborare, sed laboraverit etiam sine ulla dubitatione, non est, quod post Boeckhium, (de trag. Gr. princ. p. 14 seqq.) probem. Idem monuit quantum variarum lectionum *ῶσπερ πέλαιος* ex illius codicis cum libris jam antea Alexandriæ servatis collatione manavisset. Ad quod conjecturarum accedit fluctuatio: nam ne his quidem Aristophanem, Aristarchum, Didymum, hypomnematas denique omnino abstinuisse supra intelleximus. Quamquam numeri certe, qui vel maxime ad conjectandi audaciam compellere solent, Sophoclis interpretes non moverunt, nam ad eos solo Phil. v. 839., ad prosodiam autem solum in schol. El. 82. Phil. 25. Œd. Col. 268. respexerunt: prosodiæ imperitiam autem quum alia, tum scholia ad El. 111. et Œd. Tyr. 509. produnt. Quam negligentiam ægre ferant metrici, prædicamus critici.

Augetur vero scholiorum auctoritas vel maxime Didymi, quam antehac significavimus, sobrietate et diligentia, qua codices inspiciebat traditamque scripturam tuebatur. Atque ex ipsis scholiis apparet, interpretem, sive is Didymus fuit, quæ mea est sententia, sive alius grammaticus, studiose codicum rationem habuisse: cf. schol. El. 102.: *ἐν τισιν ὑπόκειται ἀντὶ τοῦ ἀδίκως ἀεικῶς*. 232.: *ἐν τισὶ κείται ἀνάνομος κείται δὲ καὶ ἀνήριθμος*. Œd. Col. 390.: *Ἐν τοῖς ἀναγκασιότεροις τῶν ἀντιγράφων γράφεται εὐσολίας*

ⁿ De antiquis mendis Lehrs. dixit p. 370—72.

χάρων, ὃ καὶ οἱ ὑπομνηματισόμενοι ἀξιούσιν. 1560.: ἐπιστήσαι οὖν ἄξιον λαβόντας καλὸν ἀντίγραφον. Sed qui postremam annotationem scripsit, is Lycurgeo exemplo non amplius usus est, nam hic sane pulcherrimus liber erat. Aut igitur hoc scholium a novo quodam interprete est profectum, aut, si a Didymo, codex ante illam ætatem perierat.

Sed quidquid hoc est, plerumque ne notatur quidem lectionis varietas, sed in explicatione latens conjectura ac divinatione nobis eruenda est. In qua re illud nos, si quid aliud, adjuvat, quod scholiastæ poëtæ verba arctissime sequi solent, plerumque etiam verbum verbo reddentes. Ut vero nihil est sine exceptione, ita interpretes quoque interdum solum enunciati sensum spectant, quin singulas etiam voces minus accurate significant, velut Aj. 607. ἀνύσειε per ἐκπράξαι, CEd. Tyr. 438. φύσει per δείκνυσι, 1166. δλωλας, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν, explicatione: εἰ δευτέραν ἀναμείλῃς (sic Elmsl. pro ἀναμείλοις) ἐξέτασι, Trach. 528. ἀμμένει imperfecto, CEd. Col. 35. δηλοῦμεν verbo λέγομεν, ibid. 1675. παροίσομεν formis temporis præsentis, Ant. 1009. ἀνέπτνε non solum imperfecto ἀνέβαλλεν, sed etiam aoristo ἀνέβαλεν, Aj. 978. ἡμπόληκας aoristis ἐνεπόλησας atque ἐκέρδανας, Aj. 361. imperativum aoristi imperativo præsentis, Trach. 1253. imperativum præsentem aoristo, Trach. 25. optativum conjunctivo, Ant. 716. δοτις ... ὑπέικει μηδέν conjunctivo μὴ ἐγχαλάσῃ, Aj. 606. πῶς vocula πότε. Ita verborum ordo in Trach. v. 4. mutatur. Sed quid hunc numerum etiam augeam? Vel hæc enim sufficiunt, ut nos impediant quominus temere statim criticum quasi cultrum ad poëtæ verba applicemus, quoties scholia cum iis non omnino congruant. Nugas autem agat, qui scholia poëtæ arcte ubique velit adaptare. Quamvis mendis libera ea sint minime; at quis hoc expectet? Quare sæpe non Sophocli ex scholiis, sed scholiis ex Sophocle medela est afferenda.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΒΙΟΣ.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου, ὃς οὔτε, ὡς Ἀριστοξένος φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν, οὔτε, ὡς Ἴστρος, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ' ἐκέκτητο δούλους χαλκίας ἢ 5 τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιούτου γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν κωμικῶν ἀδηκτος ἀφείθῃ τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχημένων. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἴστρῳ φάσκοντι αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν Φλιάσιος 10 ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἴστρου παρ' οὐδενὶ ἐτέρῳ τοῦτο ἔστιν εὐρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κολωνῆθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανῆς, καλῶς τ' ἐπαιδεύθη καὶ ἐτρέφθη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρεσβείαις ἐζητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτὸν

1. Vita Sophoclis non est in L.

3. δὲ om. G.

Σοφίλλου] Libri Σοφίλου. Correctum ex Marmore Pario apud Boeckh. Inscript. vol. 2. p. 297, 72., Simia in Anthol. Palat. 7, 21. grammaticisque duplex λ testantibus: de quo dictum in Thesauri edit. Paris. vol. 7. p. 525.

4. Ἀριστοξένος—Ἴστρος] Quae hic et infra ex his scriptoribus memorantur in promptu est conjicere excerpta esse ex Aristoxeni opere περὶ τραγωδοποιῶν, cujus librum primum memorat Ammonius s. v. μέσθαι p. 123., et Istri Μελοποιῶς, cujus libri notitiam uni debemus Suidæ s. v. Φρῦνις.

5. τὴν ἐργασίαν] πρὸς τὴν ἐργασίαν G.

χαλκίας ἢ] χαλκεῖς καὶ A.

2

6. ἐκ τοῦ τοιούτου A.I. ἐκ τοιούτων G.T.

8. κωμικῶν F.G.R. Legebatur κωμῶδων.

9. ἀπεσχημένων A.F.G.I.R. Legebatur ἀποσχομένων.

Ἴστρω] στρατῶνι C.F.G.I.R.: sed paullo post in Ἴστρου consentiunt uno excepto I., qui illic quoque στρατῶνος.

αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον] οὐκ ἀθηναῖον αὐτὸν I.

11. παρ'] ἐν I.

τοῦτο ἔστιν] ἔστιν τοῦτο G.

12. Κολωνῆθεν Schæferus. Scribatur Κολώνηθεν.

14. καὶ ἐν (ἐν om. G.) πολιτείᾳ καὶ] καὶ ἐν πολιτείᾳ συνὼν καὶ R. a m. secunda: nam prima scripserat συνζῶν, quod etiam C. dare voluit, ex quo ζυγῶν affertur.

B

φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ἐπὶ ἄρχοντας Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' Αἰσχύλου νεώτερος ἔτη δεκαεπτὰ, Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος εἴκοσι τέσσαρα. διεπονθήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαιστραν καὶ μουσικὴν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὡς φησιν Ἴστρος. ἐδιδάχθη δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, 5 καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας γυμνὸς ἀηλιμμένος τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξῆρχεν. παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάσαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο 10 αὐτοὺς δὲ τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ δώδεκα πεντεκαίδεκα καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δὲ ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτε ἐκιδάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποιικίλῃ στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι. Σάτυρος δὲ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακτηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ Ἴστρος καὶ τὰς λευκὰς κρηπί- 15 δας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἱ τε ὑποκριταὶ καὶ οἱ χορευ-

1. ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ] Literis ea expressum in A. ἑβδομηκοστῇ in textu omissum in margine addidit manus recentior in R. Abest etiam ab I., in quo est ἐν πρώτῃ, et ab C., in quo πρώτῃν ὀλυμπιάδα.

2. ἔτη Τ. ἔτεσι A. C. F. G. I. R. δεκαεπτὰ] ἐπτὰ A. (qui ζ') C. F. G. I. R. Numeros δεκαεπτὰ et εἴκοσι τέσσαρα transponendos esse vidit Musgravius: de quo dixi in Chronologia scenica p. 395.

3. παλαιότερος om. A. C. F. G. I. εἴκοσι τέσσαρα] εἴκοσι τέσσαρσι I. R.

4. παλαιστραν] τὴν παλαιστραν C. F. I. R.

5. Λάμπρῳ] Veteribus lyricis adnumeratur Lamprus, qui magna fuit in musicis gloria, teste Cornelio Nepote in Epaminondæ Vita cap. 2. Socratis etiam fuit magister. BRUNCK. λαμπρῷ G. et co-dex Brunckii. λάμπρῳ A. C. I. λαμπροῦ T.

8. Αἰσχύλῳ] αἰσχύλου C. F. R.

9. πρώτων] πρώτα C.

10. μικροφωνίαν A. C. F. G. I. R. Le-

gebatur ἰσχροφωνίαν. Vocabulum μικροφωνία annotavit Pollux 2, 212.

11. αὐτοὺς δὲ τοὺς C. I. R. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς vulgo.

πεντεκαίδεκα] δεκαπέντε C. F. G. I. R.

13. Θαμύριδι] Athenæus 1. p. 20 F. Σοφικλῆς πρὸς τῷ καλῶς γεγενησθαι τὴν ὄραν ἦν καὶ ὄρηστικὴν διδασκαλίαν καὶ μουσικὴν ἔτι παῖς ὢν παρὰ Λάμπρῳ. μετὰ γοῦν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν περὶ τρόπαιον γυμνὸς ἀηλιμμένος ἐχόρευσε μετὰ λύρας· οἱ δὲ ἐν ἱματίῳ φασί. καὶ τὸν Θάμυριν διδάσκων ἄκρως ἐκιδάρισεν· ἄκρως δὲ ἐσφαίρισεν, ὅτε τὴν Ναυσικίαν καθῆκε. ποτε om. I.

14. γεγράφθαι] γεγράφθαι φασὶν T. ἔγραψαν I.

15. φησὶ δὲ] φησὶ γὰρ G.

Ἴστρος T. καὶ Ἴστρος vulgo.

καὶ τὰς G. T. Aberat καί.

16. ἃς ὑποδοῦνται A. ut vulgo. αἷς ὑποδεσμεύονται F. G. R. et, ut opinor, C. I. ex quibus ἃς ὑποδεσμεύονται affertur. αἷς ὑπεδόντο T.

ὑποκριταὶ—χορευταὶ] Inverso ordine I.

ταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις θίασον ἐκ τῶν πεκαυδευμένων συναγαγεῖν. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν τοῦ ἤθους τῆσάυτη γέγονε χάρις ὥστε πάντη καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν στέργεσθαι. νίκας δ' ἔλαβεν εἴκοσιν, ὡς φησι Καρύστιος, πολλάκις δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδὲπώποτε. καὶ Ἀθηναῖοι δ' αὐτὸν πενήκοντα πέντε ἐτῶν ὄντα στρατηγὸν εἶλοντο πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ἑπτὰ ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ. οὕτω δὲ φιλαθηναϊότατος ἦν ὥστε πολλῶν βασιλέων μεταπεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἠθέλησε τὴν πατρίδα καταλιπεῖν. ἔσχε δὲ καὶ τὴν Ἄλκωνος ἰερωσύνην, ὃς ἦρωσ ἦν μετὰ Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι τραφεῖς, 10

2. συναγαγεῖν] εὐρεῖν T.
ἀπλῶς εἰπεῖν G.T. ἀπλῶς ὡς (ὡς om. I.) ἔστιν εἰπεῖν vulgo.

3. τοῦ ἤθους τῆσάυτη] τῆσάυτη τοῦ γένους G.

τοῦ ἤθους] τοῦ ἤθους αὐτοῦ T.

πάντη καὶ] πάντη τε καὶ I. πάντοτε καὶ C.R. πάν T.

5. τρίτα etsi intellecto ἄλλα dici potuit, multo tamen probabilius est τριτεῖα scribendum esse cum Stephano: quo vocabulo usus est Plato Phileb. p. 22 E.

οὐδὲπώποτε] οὐδέποτε C.F.G.I.R.

καὶ Ἀθηναῖοι] καὶ om. C.I.R.

6. πενήκοντα πέντε Lessingius in Vita Sophoclis p. 134. de quo dixi in Chronologia scenica p. 409. ξθ' ἐτῶν ὄντα A.R. nisi quod in R. plene scriptum ἐξήκοντα ἐννέα. ἐτῶν ἐξήκονταπέντε, sed addito ἐννέα supra πέντε et deinceps vacuo spatio relicto C. ἐτῶν ξθ' ὄντα πέντε I. ἐτῶν ὄντα ξέ' T. et (in quo plene ἐξήκοντα πέντε) codex Brunckii. ξέ' ἐτῶν ὄντα F. ἐξήκοντα ἐτῶν ὄντα G.

στρατηγὸν εἶλοντο πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν (πελοποννησιακῶν T.) ἔτεσιν ἑπτὰ A.F.G.T.R., πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν εἶλοντο ἔτεσιν ἑπτὰ C. πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν εἶλοντο ἔτεσιν ἑπτὰ πέντε πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν I.

7. Ἀναίους Boeckhiius in Prolegomenis ad interpretationem Germanicam Antigonæ p. 142. ἀνίους

G. ubi duo puncta referuntur ad literas *va* in margine positas ab alia ejusdem fere ætatis manu: quo significatur ἀναίους, quod legitur in A. ἀνανίους^{ους} T. ἀνανίω F. ἀνανίω C. et literis *an* super *φ* scriptis R. ἀράνικον I. Ἀναίαν Turnebus.

φιλαθηναϊότατος] φιλαθήναιος I.

8. βασιλέων μεταπεμπομένων αὐτὸν A.G.T. μεταπεμπόντων αὐτὸν βασιλέων F.I., μεταπεμπόντων βασιλέων C.R.

9. ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλκωνος ἰερωσύνην] Hoc tempore Sophocles fortasse pænanem in Æsculapium composuit, quem memorat Lucian. in Demosth. encomio c. 27. et Philostratus p. 109.

τοῦ om. C.F.I.R.

Ἄλκωνος] Legebatur Ἄλωνος (ἄλωνος G.) Correxit Meinekius Com. vol. 2. p. 683. collato schol. Apoll. Rh. 1, 97. Ἄλκωνα τὸν Φαλήρου πατέρα Πιρίθενός φησιν υἱὸν Ἐρεχθῆος. φυγεῖν δὲ αὐτὸν λέγει ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς Χαλκιδίης εἰς Εὐβοίαν] Ἐξαιτούτος δὲ τοῦ πατρὸς οὐκ ἐκδοῦναι τοὺς Χαλκιδέας. Alia de Alccone collegit Jacobs. ad Antholog. vol. 9. p. 33.

10. ἦν om. A.F.I.R.

Ἀσκληπιοῦ] ἀσκληπιὸν I.

παρὰ] περὶ A.C.

τραφεῖς addidit Meinekius.

ἰδρυθεὶς ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευταίην. γέγονε δὲ καὶ θεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἰερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. ταύτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπέισης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνῆσαι, ἔνθα ἐκέκρυπτο. ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ 5 τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. φέρεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικοστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικυωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γενόμενον παῖδα Σοφοκλέα τοῦνομα πλέν 10 ἔστεργεν. καὶ ποτε ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρωσ παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν “ εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφροῶ, εἰ δὲ παρα- “ φροῶ, οὐκ εἰμι Σοφοκλῆς,” καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνώσαι. 15 τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν Ἰστρος καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον

1. ἰδρυθεὶς — τελευταίην A.C.F.G.
R. ἰδρυθεὶς μετὰ τὴν τελευταίην Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ I. ἰδρύθη δὲ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευταίην vulgo.

2. θεοφιλῆς] θεοσεβῆς I.R.
καθὰ (ὡς G.) — περὶ] καθὰ Ἰερώνυμος φησιν ἐν τῷ περὶ T.

4. μὴ οἰκοῦσαν codices, nisi quod οἰκοῦσαν excidit in I. ὄσαν, ejecto μὴ, interpolatum in editionibus. Nomen proprium hominis, cuius ea domus fuerit, latere coniecit Bergkiius et colligi poterat ex verbis Ciceronis de divin. 1, 25. : *Adjungamus philosophis—Sophoclem : qui quum ex aede Herculis patera aurea gravis surrepta esset, in somnis vidit ipsum deum dicentem qui id fecisset. Quod semel ille iterumque neglexit. Ubi idem saepius, ascendit in Ariopagum, detulit rem. Ariopagita comprehendit jubent eum qui a Sophocle erat nominatus. Is questione adhibita confessus est pateramque restulit. Quo facto famum illud Indicis Herculis nomen est. Fortasse Μίκωνος.*

ἐν om. G.

5. ἐκέκρυπτο codices praeter I., qui κέκρυπται. ἐκρύπτετο vulgo.

αὐτὴν] αὐτὴν C.

6. οὖν] δὲ I.

7. φέρεται.] Legebatur φαίνεται.

8. ποτέ om. F.G.R., ante δίκην habet T.

10. τὸν om. F.G.R.

Σοφοκλέα] σοφοκλήν C.I.R.

11. καὶ ποτε ἐν δράματι—παραναγνώσαι] Narratiunculae ineptae, quas notavi ad Aristoph. Fragm. p. 540. et ad Soph. Œd. Col. 668.

εἰσήγαγε] προσήγαγε C.I.R.

αὐτῷ om. C.F.I.R.

15. τὸν Οἰδίποδα] Œdipum Coloneum vel potius parodum hujus fabulae (v. 668 seqq.) nominant qui hanc fabellam repetunt scriptores, de quibus dixi ad Œdip. Col. l. c. παραναγνώσαι] ἀναγνώσαι C.T.

16. Νεάνθης] In libro περὶ ἐνδέξων ἀνδρῶν : v. Mueller. Fragm. Histor. vol. 3. p. 4.

φασὶ] φασὶν ante Ἰστρος collocant C.I.

Καλλιπιδὴν ὑποκριτὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἦγοντα παρὰ τοὺς Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλὴν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ στόμα ῥῶγα ἔτι ὀμφακίζουσιν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρωσ ἀποπιγνέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δὲ φησὶ τὴν Ἀντιγόνην ἀναγιγνώσκοντα καὶ ἐμπροσθέντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῷ καὶ μέσσην ἢ ὑποστιγμὴν 5 πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν ἀποτείναντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφεῖναι. οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκηρύχθη, χαρᾷ νικηθεὶς ἐξέλιπεν. καὶ ἐπὶ τὸν πατρῶον τάφον ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δεκέλειαν φερούσῃ κείμενον πρὸ τοῦ τείχους ἔνδεκα σταδίων. φασὶ δ' ὅτι καὶ 10 τῷ μνήματι αὐτοῦ σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ κηληδόνα χαλκῆν. καὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατ' Ἀθηναίων Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστὰς Λύσανδρῳ ἐκέλευσεν ἐπιτρέψαι τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον ὡς δ' ὠλιγόρησεν ὁ Λύσανδρος, δεύτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ αὐτὸ κελεύων. ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος 15 παρὰ τῶν φυγαδῶν τίς εἶη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς

1. Καλλιπιδὴν ὑποκριτὴν—ἦγοντα] καλλιπιδου (vel καλλιπιδίου) ὑποκριτοῦ —ἦγοντος C.I.R. Sic etiam F. nisi quod ὑποκριτὴν habet.

παρὰ] περὶ C.F.G.I.R.

2. πέμψαι] πέμψαντος I.

λαβόντα] καὶ βαλόντα addit T.

3. ῥῶγα ante εἰς τὸ στόμα collocant F.G.R. et qui αὐτοῦ post στόμα inserunt C.I. In T. est ῥῶγα ἔτι ὁ εἰς τὸ στόμα.

5. νοήματι] κώλυ T.

μέσσην] Intellige στιγμὴν ex sequente ὑποστιγμῆν. SCHÆF.

ἢ] ἢ καὶ C.F.R.T.

6. ἔχοντι] ἔχοντα F.R.T.

ἀποτείναντα τὴν φωνὴν] τὴν φωνὴν ἀποτείναντα G.

σὺν τῇ φωνῇ post ψυχὴν collocant C.I.

7. τοῦ δράματος om. I.

8. ἐκηρύχθη om. A.

ἐξέλιπεν] ἐξέλιψε G.

καὶ ἐπὶ τὸν—ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε] Hoc ordine A.C.F.G.I.R. Legebatur cum T. τῶν δὲ πατρῶων αὐτοῦ τάφον ἐπὶ Δεκέλειαν κει-

μένων πρὸ σταδίων τοῦ τείχους ἔνδεκα καὶ τοῦτον τὸν τόπον (τρόπον T.) ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐπεὶ οὐκ οἶόν τε ἦν αὐτὸν ἐκεῖ θάπτειν, Διόνυσος—κελεύων. ὁ δὲ—Σοφοκλῆς, κήρυκα (κήρυγμα T.)—ἄνδρα. φασὶ δὲ καὶ ὅτι (ἔτι καὶ T.) τῷ μνήματι αὐτοῦ Σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ κηληδόνα χαλκῆν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε.

τὸν πατρῶον τάφον ἐτέθη τὸν—κείμενον] τῶν πατρῶων τάφων ἐτέθη τῶν—κειμένων A.F.G.R.

9. ἐπὶ τῇ—φερούσῃ] ἐπὶ τὴν δεκέλειαν (δεκελι . . A.) ὁδὸν A.C.F.G.R., omisso φερούσῃ.

10. τείχους] τοῦ C.I.

11. κηληδόνα Huschkius in Analectis in Antholog. p. 8. de quo nomine v. Boeckh. ad Pindari Fragm. p. 569. Legebatur κηληδόνα. In marg. R. annotatum ἄλλως χέλυον. In F. est χελίαν.

12. τόπον] χώρον I.

ἐπιτετειχικότων] τετειχικότων C.I.

13. κατ' ὄναρ om. I.

15. ὁ δὲ] καὶ C.I.

ἰπάρχει, κήρυκα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. Λόβων δέ φησιν ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ ταδε·

κρίπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆ πρωτεῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότατον.

Ἰστρός δέ φησιν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ ψήφισμα 5 πεποιηκέναι κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δράματα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ἑκατὸν τέσσαρα, τούτων δὲ νενοθευταὶ δεκαεπτὰ. συνηγωνίσαστο δὲ Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ.

Τὸ πᾶν μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ἀνόμαζε· τούς τε γὰρ μύθους φέρει 10 κατ' ἔχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδύσειαν δ' ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται. παρετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον καὶ τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύς·

1. ἰπάρχει addidi ex C.F.G.I.R.

Λόβων Bergk. Legebatur λαβόν, quod frustra explicare conatur Welckerus in Museo Rhenano a. 1847. vol. 6. p. 105. Lobonem Argivum ἐν τῷ περὶ ποιητῶν citat Diogen. Laert. 1, 34. et 112.

2. ἐπιγεγράφθαι T. ἐπιγέγραπται F. ἐπιγράψαι G.R. ἐπέγραψε C.I. αὐτοῦ om. I., post τάφῳ collocat F.G.R.T.

3. σοφοκλῆ A. et codex Matritensis ap. Iriart. p. 161. σοφοκλεῖ G. Σοφοκλῆν vulgo, quod est in alio codice Matrit. p. 271.

λαβόντα] λαβόντι F. λαβόντ' G.

4. τῆ] ἐν τῇ C.F.G.I.

σχῆμα (καὶ σχῆμα I.) τὸ σεμνότατον] *Summum patriæ decus*. V. Musgrav. ad Eurip. Androm. 1. et Brunck. ad Soph. Electr. 682. SCHÆF.

5. Ἀθηναίους διὰ om. F.C.I.R.

τοῦ ἀνδρὸς] τοῦτου C.I.

καὶ om. F.G.I.

6. κατ' ἔτος A. καθέκαστος (sic) F. καθ' ἕκαστον ἔτος I. κατ' ἔτος ἕκαστον ceteri ut vulgo.

αὐτῷ] αὐτοῦ C.

ἔχει—Ἀριστοφάνης A.C.F.G.I.R. ἔγραψε δὲ, ὡς φησιν, Ἀριστοφάνης, δρά-

ματα vulgo. Aristophanem dicit Byzantium in commentario πινάκων Callimachi: de quo opere dixit Nauckius in libro de Aristoph. Byz. p. 243. seqq.

7. ἑκατὸν τέσσαρα C.F.I.R. ρλ' post duarum triumve literarum spatium A. ἑκατὸν τριάκοντα T. Manifestum est ρδ' acceptum esse pro ρλ'.

τούτων—δεκαεπτὰ om. C.I.

νενοθευταὶ A. νοθεύεται vulgo.

δεκαεπτὰ] ιζ' G.

συνηγωνίσαστο codices (nisi quod συνηγωνίσαντο in C. esse dicitur). συνηγωνίζετο vulgo.

8. καὶ (καὶ om. A.) Χοιρίλῳ] Chœrilum contra temporum rationem infert grammaticus, cujus errorem notavit Naekius in libro de Chœrilo p. 8. Ceterum in C.I. scriptum χοιρίλῳ, in T. χειρίλῳ, in G. χυρίλῳ. καὶ Ἀριστίᾳ om. C.F.I.R.

9. πολλοῖς additum ex C.F.G.I.R.

10. μὲν additum ex A.F.G.I.R.

γὰρ additum ex A.C.I.R.

12. ἀπογράφεται] ὑπογράφεται C. F.I.R.

τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύς A. τοῦ Ὀδυσσεύς τὸ ὄνομα I. τοῦ Ὀδυσσεύς C. τὸ ὄνομα τοῦ Ὀδυσσεύς T. ut vulgo.

ἄρθῳ δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπάνυμος κακοῖς
πολλοὶ γὰρ ἀδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

ἠθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν. ὅθεν εἰπεῖν Ἴωνικόν τινα μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητὴν. καὶ ἄλλοι μὲν γὰρ πολλοὶ 5
μεμίμηται τινα τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ' αὐτούς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγγο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτὰ, εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, ποικιλίαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρῆσαι καὶ πράγματα, ὥστ' ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μιᾶς ὅλον ἠθοποιεῖν πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο 10
μέγιστον ἐν ποιητικῇ, δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης

1. 2. Hos versus ad fabulam Νίτρα ἢ Ὀδυσσεὺς ἀκωνοπλήξ in-scriptam rettulit Brunckius, ad Phæaces Welckerus in libro de tragædiis vol. 1. p. 87.

1. κακοῖς] κακός G. κακῶς C.F.R.

2. ἀδύσαντο A. Scribebatur ἀδύσαντο.

3. ἠθοποιεῖ δὲ] ἠθοποιεῖ τε A.G. ἠθοποιεῖται δὲ C.F.I.R.

ποικίλλει καὶ τοῖς om. C.F.I.R.

4. ἐκματτόμενος] ἐκμαντεύμενος C.I.

εἰπεῖν A.C.F.G.I.R. εἰπεῖν λέγειται T. εἰπεῖν φασιν vulgo.

Ἴωνικόν τινα] Ἴωνα τὸν ποιητὴν (in libro Ἐπιδημιῶν) Meinekius. Ἴωνα τὸν Χίον vel τὸν τραγικὸν (ἐν Ἰπομνήμασι) Bergkiius.

5. καὶ om. G.I.

μὲν γὰρ om. C.F.I.R. γὰρ om. G.

6. τινα A.C.F.G.I.R. τινας vulgo.

ἢ τῶν om. A.

καθ' αὐτούς] κατ' αὐτούς G.

7. ἀφ'] ἐφ' C.I.

καθ' ὃ] διὸ I.

8. ἤνεγκε τὰ μικτὰ] ἔμμεξε δὲ τοῖς αὐτοῦ ποιήμασιν T.

εὐκαιρίαν—ποικίλλαν] εὐκαιρίαν γλυκυτάτην, τόλμην ποικίλην C.I. ποικίλην etiam R.

9. καιρὸν] καὶ I.

συμμετρῆσαι] εἰ μετρήσαι G.T. ἐκμετρήσαι C.F.I. et superscripto εἰ R.

καὶ] τὰ I.

ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου, ἢ λέξεως μιᾶς] Sic depravatum locum bene restituisse mihi videor. Veterum librorum scriptura est, ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἤλεγξεν [ἤλεγξεν om. C.F.R. ἤλεγξεν ὡς μιᾶς om. I.] ὡς μιᾶς ὅλον ἠθοποιεῖν πρόσωπον. Inde vulgatam lectionem temeraria correctione extulit Thomas: ὥστε ἐκ βραχείος κάλυο ἤρκεσεν ὅλον ἠθοποιῆσαι τὸ πρόσωπον. BRUNCK. Thomæ interpolatio est in T.

11. ἐν C.F.G.I.R.T. ἐν τῇ ceteri.

ποιητικῇ] ποιηταῖς C.I.

ἦθος ἢ πάθος] πάθος ἢ ἦθος I.

φησὶν οὖν] φησὶ γοῦν T.

Ἀριστοφάνης] Fortasse in Gerytade fabula, cujus ad fragmenta hæc dixi de hoc loco p. 594. “ Ad hanc fabulam fortasse pertinent versus duo ab Dione Prusæo “ 52. p. 553. ed. Morel. (vol. 2. “ p. 273. Reisk.) servati, qui de “ Sophoclis Philocteta disputans “ ita scribit, Τά τε μέλη οὐκ ἔχει πολλὰ “ τὸ γνωμικὸν οὐδὲ τὴν πρὸς ἀρετὴν πα- “ ράκλῃσιν, ὥσπερ τὰ τοῦ Εὐριπίδου, “ ἠδογὴν δὲ θαυμαστὴν καὶ μεγαλοπρέ- “ πειαν, ὥστε μὴ εἰκὴ τοιαῦτα περὶ “ αὐτοῦ τὸν Ἀριστοφάνην εἰρηκέναι “ Ὅ δ' αὖ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι κεχρισμένου “ ὥστερ καθίσκου περιέλειπε τὸ στόμα. “ Hinc explicari possunt quæ in “ Vita Sophoclis obscurius tra-

ὅτι “Κηρὸς ἐπεκαθέζετο,” ἄλλοι δὲ “Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ “στόμα κεχρισμένου.” φησὶ δὲ Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος τῶν Ἀθήνηθεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιεῖν εἰς τὰ ἴδια ἄσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμειξεν.

[ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

5

Σοφοκλῆς Σοφίλλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, τεχθεὶς κατὰ τὴν οὔ Ὀλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη 15. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ἵποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ μέλιττα διὰ τὸ 10 γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογαδὴν περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλου ἀγωνιζόμενος. παῖδας δ' οὓς ἔσχεν οὗτοι, Ἴοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετ' Εὐριπίδην ἐτῶν ἐνεήκοντα. 15 ἐδίδαξε δὲ δράματα 17, ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶν πλείων. νίκας δ' ἔλαβε 13.]

“duntur, “Ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν
 “τῇ ποιητικῇ, δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φη-
 “σιν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι κηρὸς ἐπε-
 “καθέζετο τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ. ἄλλοι
 “δὲ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ στόμα
 “κεχρισμένου. Priora verba non
 “sunt Aristophanis, sed parodia
 “nescio ab quo facta notissimi
 “versus Eupolidis πειθῶ τις ἐπεκά-
 “θιζεν ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι, quo Pericleæ
 “vis eloquentiæ descripta fuit.
 “Sophoclem autem satis notum
 “est μέλιτταν ab veteribus dictum
 “fuisse, quod multis modis poste-
 “riorum temporum declamatores
 “exornarunt.” Pro κηρὸς, quod
 legitur in A.G., κηρὸς scriptum in
 F.I., κηρὸς in C.R., superscripto in
 C. κηρὸς. Verba post ἐπεκαθέζετο

vulgo lecta τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ nunc
 constat interpolatori deberi: nam
 leguntur in solo T., absunt ab
 A.C.F.G.I.R.

1. τὸ στόμα om. I.
2. δὲ] δὲ καὶ I.T.
 τῶν om. A. τῶν (sic) G.
 Ἀθήνηθεν] ἀθήνησι I.
3. Φρυγίαν] φρύγιαν A.F.G.I.R.
4. τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ] τοῦ διθυ-
 ραμβικοῦ τρόπου A.G.
6. Σοφίλλου] Libri σοφίλου, nisi
 quod σωφίλου est in cod. Paris. A.
11. ἤρξε] ἤρχε A.
12. τετραλογίαν Meursius: libri
 optimi στρατολογεῖσθαι, deteriores
 στρατολογία.
13. καταλογαδὴν om. A.
14. Ἴοφῶν om. A.

[ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασί φησιν ὅτι Σοφοκλῆς εὐπρεπῆ παιδα ἕξω τοῦ τείχους ἀπήγαγε χρησόμενος αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν παῖς τὸ ἴδιον ἰμάτιον ἐπὶ τῇ πόσῃ ὑπέστρωσε, τὴν δὲ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλλοντο. μετ' οὖν τὴν ὀμιλίαν ὁ 5 παῖς ἀρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ᾤχετο, καταλιπὼν τῷ Σοφοκλεῖ τὸ ἑαυτοῦ παιδικὸν ἰμάτιον. οἶα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τοῦ συμβεβηκότος Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονός, καὶ αὐτὸς ποτὲ ἔφη τούτω κεχοῖσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μὴδὲν προσθεῖναι, τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονήθη. καὶ ὁ 10 Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς αὐτὸν τοιοῦτον ἐπίγραμμα, χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου λόγῳ καὶ τι πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ἕς με χλαίων
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἑτέραν
 Βορρᾶς ἠμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ἕς τὸν Ἔρωτα,
 ἄλλοτρίαν σπείρων, λαποδύτην ἀπάγεις.

15

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΙΣ ΣΟΦΟΚΛΕΑ.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
 οἴνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

20

ΣΙΜΙΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
 ἐρπύζοις, χλοερὸς ἐκπροχέων πλοκάμους·
 καὶ πέταλαν πάντη θάλλοι ῥόδου, ἧ τε φιλορρωῆς
 ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
 εἵνεκεν εὐεπίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
 ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

25

1. ΑΘΗΝΑΙΟΥ] 13. p. 604.
 19. Σιμωνίδου] Anthol. Palat. 7, 20.

22. Σιμίου Θηβαίου] Ibid. 22.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

- α Τύμβος ὃδ' ἔστ', ἄνθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
 ἰρὴν παρθεσίην, ἱερός ἄν, ἔλαχον
 ὃς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
 πρίνινον, ἐς χρύσειον σχῆμα μεθηρμόσατο, 5
 καὶ λεπτὴν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τοῦ δὲ θανάτος
 εὐθετον ὀρχηστὴν τῆδ' ἀνέπαυσα πόδα.
 β Ὀλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἢ δ' ἐνὶ χερσὶ
 κούριμος, ἐκ ποιῆς ἢδε διδασκαλίας;
 α Εἶτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις, 10
 εἶτε καὶ Ἥλέκτραν ἀμφοτέραι γὰρ ἄκρον.]

1. Διοσκορίδου] Anthol. Palat. 7, 37.

ΤΩΝ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΔΡΑΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ.

A.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ,

5

I.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

ΟΙΔΙΠΩΝ Κόρινθον Οιδίπους, πατὴρ νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἤλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς,
ἄκων ἔπεφνε Λαίϊον γεννήτορα.

10

Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.

15

λοιμὸς δὲ Θήβας εἴλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίϊον ἐκδικηθῆναι φόνον.

20

ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας

6. 'ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ—ΤΥΡΑΝ-
ΝΟΥ] 'Αριστοφάνους ἐπίγραμμα εἰς τὸν
τύραννον οιδίπουν A. Non videri hoc
Argumentum ab Aristophane scrip-
tum esse diximus in Praefatione.

10. θεσπισμάτων] νόμων θέλει A.

14. θανάσιμον] θνήσιμον G.

18. πύθεται] πύθεται in arogra-
pho aliquo a prima manu scriptum
memorat Brunckius, qui ex eo πύ-
θειτο fecit.

πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

II.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέ-
γραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσι,
ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἠττηθέντα ὑπὸ
Φιλοκλέους, ὧς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ
ΤΥΡΑΝΝΟΝ, αὐτὸν ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκα-
λιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ 10
Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μὲθ'
Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ
προσαγορεύοντες, ὄψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας
διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφι-

1. πόρπαισι δισσὰς Brunckius. δι-
σαῖς τε χερσὶν A.L.G.

Ἐξανάλωσεν A. Δ. Θ. Ἐξανάλωσεν
Arsenius Violar. p. 402. Ἐξανάλω-
σας L. (literis σας a manu recentiori correctis) G. Apographorum
interpolationes notavit Brunckius,
cujus hæc est annotatio, "Aldus e
"codd. dedit: Δισσαῖς τε χερσὶν ἐξ-
"ανάλωσεν κόρας. Turnebus vero
"juxta Triclinium: Δισσαῖσι χερσὶν
"ἐξετύφλωσεν κόρας. In hoc prava
"est utraque scriptura, quod gemi
"narum manus mentionem in-
"ducatur, ubi res ipsa geminos flagitat
"οσμῶς: Ἐξανάλωσεν χερσὶ δισσὰς κό-
"ρας. Ducem hic etiam habebat
"grammaticus Sophoclem in An-
"tig. 51. διπλᾶς ὄψεως ἀράξας αὐτὸς
"αὐτουργῆ χερσὶ. In uno codice re-
"peri: Κόρας κατασβέλωσεν αὐτὸς ἑμ-
"μάτων Πόρπαξι δεινῶς ὑστερηθεὶς τοῦ
"φάου. In quibus videor latentem
"deprehendisse sinceram lectio-
"nem: Πόρπαισι δισσὰς Ἐξανάλωσεν
"κόρας. Hoc scribere debuit Gram-
"maticus ex ipso Dramate, 1268.
"Euripides Phœniss. 59. Χρυσήλα-

" τοὺς πόρπησιν αἰμάξας κόρας. Apud
"eundem Polymestor in Hecuba
"1155. Ἐμῶν γὰρ ἑμμάτων, Πόρπα,
"λαβούσαι, τὰς τάλαιπύρους κόρας
"κεντούσιν. Nihil est igitur, quo
"in dubium vocari possit πόρπαισι.
"Quod ad ἐξετύφλωσεν attinet,
"glossema est a Triclinio inepte
"genuino verbo substitutum. Vide
"Valckenarium ad Phœniss. p.
"223."

6. ἐπιγράφουσι L.G. ἀπέγραφοι
Ald.: unde vulgo ἐπέγραφοι.

7. ὡς a m. rec. habet L., om. G.

8. Δικαίαρχος G. δικαί... ἀρ L.,
in quo accentus est a manu rec.,
ante ἀρ autem, a quo novus versus
incipit, tres literæ erasæ in fine
præcedentis versus.

9. διδασκαλιῶν] διδασκαλείων L. a
pr. m. Proximum καὶ (ς scriptum)
est a m. rec.

αὐτὸν hoc loco L.G., vulgo post
ΠΡΟΤΕΡΟΝ.

14. Ἀρχιλόχου] ἀρλόχ L. Conf.
schol. Æschyli Prometh. 224.

στῆς φησιν. "Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχεται βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον"

Εἰς ἔχεται βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνοῦν χαλεποῦς γὰρ τινὰς περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὀμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλοι οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τοῦνομα.

III.

10

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίοδος, πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

15

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λαίῃ Λαβδακίδῃ, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.

δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστίν

σοῦ παιδὸς χεῖρεσσι λιπεῖν φάος. ὧς γὰρ ἔνευσε

Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,

οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠΰξατό σοι τὰδε πάντα.

20

1. Ὀμηρος] Odys. Σ, 84.

τὸν] τῶν L.

"ἔχεται βασιλέα φησὶ] Hæc verba L. am. recentiore habet in litura, verbo φησὶ, ut plerumque, compendifacit φ⁷. Fortasse a pr. m. βασιλέα φησὶ scriptum fuit omisso ἔχεται. In G. est παρανομώτατος βασιλέα φησὶν ἔρχεται καὶ τύραννον—

3. βροτῶν δηλήμονα om. A.

4. φασὶ] φησὶ L. a pr. m. et G. τῶν om. A.

Τυρρηνοῦν] τυρρηνοῦν pr. L. et G.

5. τινὰς L. correctus et G. In

L. videtur primo fuisse τῶν, quod habet Δ.

8. τὸ πρότερον] τοπρότερον L.

9. γὰρ L.G. Δ. γ' vulgo. δὲ R.

12—15. Hæc in fine fabulæ habet L., om. A., qui de sequentibus nihil habet præter ænigma Sphingis.

16. ὁ et τῷ Θηβαίῳ addidi ex L. quocum consentit Δ, nisi quod ὁ omittit. In G. χρησμὸς λατῶν δοθεὶς.

19. σοῦ παιδὸς] παιδὸς ἐοῦ in Argumento Euripidis Phoenissarum.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπων, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπων ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσ' ἐπὶ γαίαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαιήη,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

5

[ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλυθὶ καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαίαν ἐφέρειν,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γῆραϊ καμπτόμενος.]

10

B.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ. 15

I.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ *συνημμένος πῶς ἐστι τῷ*
ΤΥΡΑΝΝΩ. *τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἦδη γεραῖος*

1. ΑΙΝΙΓΜΑ] *Ænigma Sphingis a pluribus grammaticis memoratum, quorum lectionis diversitatem exposuit Matthiæ ad Euripidis Phœnissarum Argumentum vol. 6. p. 272. sq. Ex Asclepiadis Tragodumenis attulit Athenæus 10. p. 456 B.*

2. τετράπων A.L. recto accentu. τέτραπον vulgo.

οὗ] οὗ I.

3. φυὴν—κινεῖται] βοήν (sic etiam A.)—γίνετα: L. et, qui γίνετα, Δ. Recte in aliis apographis et in Argum. Eurip. Phœn., quanquam ibi quoque libri inter utramque scripturam fluctuant. Apud Athenæum φύσιν—γείονται.

5. πλείστοισιν ἐρειδόμενον Athenæus.

πλείστοισιν ἐπειγόμενον A. et qui a pr. m. ἐπιγόμενον habet L. Inter hanc scripturam et πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον (quod apud Sophoclem habet G.) fluctuant libri Euripidis.

ποσὶ] ποσὶ L.

7. ΛΥΣΙΣ] Solutionem ænigmati, qua Sophoclis codices carent, editores addiderunt ex schol. Eurip. Phœniss. 50. ubi vid. Valcken.

In L. a m. recenti et ineleganti in margine adscriptum est oraculum Cadmo datum octodecim versibus constans (φράζου δή μοι μῦθον ἀγήνορος ἔκγονο κάδμει—ἀθανάτων λεχίων ἀντήσας ὕλβει Κάδμει), quos servavit scholiasta Eurip. Phœn. 641.

18. ὁ Οἰδίπους om. pr. A.

γεραῖος] γεραῖος A.

ὄν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγω-
γούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι.
ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρη-
σθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν
βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, 5
πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτὸν, ἔπειτα δὲ Ἰσ-
μήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παιδῶν,
καὶ τὴν γενομένην ἀφίξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παρα-
γενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοῦπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάτ-
τεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον 10
καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δράμα τῶν θαυμαστῶν ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὸς ὁ Σοφοκλῆς
ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ
δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδείξαι,
χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορθήτους 15
ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσῃν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους,
προαναφωνῶν ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ καὶ τούτων
κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἰκπίῳ
Κολωνῷ πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθη- 20
ναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

II.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπουν ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς

2. ἦσαν γὰρ—] Negligentius lo-
quitur quasi præcesserit ὑπὸ μιᾶς
τῶν θυγατέρων, quod Brunckius ro-
sinit pro ὑπὸ τῆς θυγατρὸς. Alia Tur-
nebi interpolatio est τῶν γὰρ ἀρσένων
αἱ θήλειαι περὶ τὸν πατέρα μᾶλλον φιλό-
στοργοι.

3. πυθόχρηστον] τὸ πυθόχρηστον A.

5. τὸ μὲν —συνέρχονται] τότε μὲν
οὖν ἔρχονται A. omissis mediis.

8. γενομένην] γενησομένην Elmsleius.

9. ἀγαγεῖν] ἀπαγαγεῖν A.B.

ἀπαλλάττεται] ἀποστέλλεται B.

14. Κολωνῆθεν] κολωνῆθεν L. Recto
accentu B. Κολωνῆθεν A.

ἐπιδείξαι A., ut conjecerat Elms-
leius. Legebatur ἀποδείξαι.

15. ἀπορθήτους] ἀπορθίτων L.

17. ἔτι A. Legebatur καὶ ἔτι.

19. ἰκπίῳ Κολωνῷ Hermannus.
ἰκπέῳ L., omisso Κολωνῷ, quod le-
gitur infra in Argum. II.

22. II.] Hoc proximumque Ar-
gumentum solus habet L., omittunt
apographa. Ex L. hæc descripsit
olim non sine pluribus erroribus
P. Victorius, cujus ex schedis Ar-
gumentum II. edidit Thierschius
in Actis Philol. Monac. vol. I. p.
322., Argumentum III. Dæderlinus
in Prefat. ad Sophoclis Erfurdiani
vol. 7. p. xxii.

Οἰδίπουν L., non οἰδίποδα, quod ei
tribuit Elmsleius.

ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὦν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνηχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως 5

μάκαρ Σοφοκλῆς, ἃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιὸς,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγηδίας,
καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ 10 ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρύσακέϊ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαροῦντες προεσθήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι

ἢ' ἦλθε, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴσο.

μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων 15

οὗτος, πῶθεν ἦλθε; εἰς Κολωνὸν ἴεμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἱππέων.

1. υἱοῦς] υἱοῦς L.

Μίκωνος] μήκωνος L. De vera nominis scriptura constat ex Mar-more Pario. In Μικίων corruptum apud Diodorum 14, 17. Notavit Elmsleius. Fuit autem eponymus Olymp. 94, 3.

3. ὁ μὲν Victori-us. μὲν ὁ L.

4. τραγικοῦς] στρατηγούς L. "Non Aristophanes Ranis, sed Eupolis "Δῆμοις, ἀνάγει τοὺς στρατηγούς ὑπὲρ "γῆς, nempe Miltiadem, Aristidem, "Cimonem, Periclem. Vide ad "Eurip. Med. 389—392. p. 146. "In Ranis ἀνάγεται Aeschylus." ELMSL. στρατηγούς igitur si scrip-sit grammaticus, memoriæ vito scripsit. Cujusmodi errorem etsi Valerius quoque Maximus com-

misit, de quo dixi ad Aristophanis Fragm. p. 519., probabilior tamen Clintoni ratio videtur, qui στρατηγούς in τραγικούς mutat Fast. Hell. vol. 2. p. xxxvi. ed. tert., quæ vocabula confusa apud schol. Aristoph. Ran. 700., Suidam s. v. Φιλοκλήης Πολυκείθους aliosque.

9. δ' addidit Hermannus. τ' Victori-us.

ἐτελεύτησ'] ἐτελεύτησεν L.

10. ἱππίῳ] ἱπκίῳ L.

12. ὥστε addidit Thierschius.

14. ἴσο] ἴεσο L.

16. πῶθεν ἦλθε Victori-us. ποτ' εἰσῆλθετ' L. πῶθεν ἦκεις apud Harpocrat. s. v. Κιλιναίτας.

ἴεμην Meinekius. φῆμίην L. ἢ μὴν apud Harpocratonem.

III.

ΕΜΜΕΤΡΩΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΥ
ΔΡΑΜΑΤΟΣΗΤΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ ΟΙΔΙΠΟΥ.

Ἦλυθεν ἐκ Θήβης ἀλαὸν πόδα βακτρεύουσα
 πατὴρ ὁμοῦ μητρὸς τλήμονος Ἀντιγόνη 5
 ἐς χθόνα Κεκροπίης καὶ τὰς Δήμητρος ἀρούρας,
 σεμνῶν δ' ἰδρύθη σηκὸν ἐς ἀθανάτων
 ὡς δὲ Κρέων Θήβηθεν ἔχων εἰσηλθεν ἀπειλὰς,
 Θησεὺς ταῖς ὁσίαις ῥύσατο χερσὶ βία.
 Φοιβείων παρέχειν χρησμῶν φάτιν εἶπεν ἀληθῆ 10
 ἔνθεν ἄρ' ὁ πρέσβυς τόνδε κρατεῖν πόλεμον.
 Ἀργόθεν ἦλθε θεῶν ἰκέτης κρατερὸς Πολυνεΐκης,
 τῷ δὲ πατήρ στυγερὰς ἐξαπέλασεν ἀράς·
 Μοῖραι γὰρ δυσάλυκτοι ἐφ' ἰππείοιο Κολωνοῦ
 ἤγαγον ἀνδραπόδων πνεῦμα πολυχρόνιον 15
 ὡς δ' ἦν Αἰγείδης ἔφορος λογίων Ἐκάτοιο,
 σεισμοῖς καὶ βρονταῖς ἦν ἀφανῆς ὁ γέρων.

IV.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ 20

2. ΕΜΜΕΤΡΩΣ] Sic L. Præstat
 ἔμμετρος.

4. βακτρεύουσα] Verbum βακτρεύειν non aliunde cognitum quam ex Suida, qui per στηριζεσθαι explicat. Male βακτρηύειν in Lexico ap. Bachmann. Anecd. vol. 1. p. 178. et Zonaram p. 377. In Victorii apographo μακτρεύουσα non minus vitiose quam mox ἐλύθη pro ἰδρύθη.

13. ἐξαπέλασεν] Sic L.

14. ἐφ' ἰππείοιο] ἐφιππείοιο L.

16. Αἰγείδης] αἰγίδης L.

19. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ]

In L. inscriptum σαλουστίου ὁ πυθαγόρου (litera ου uno ductu scripta super ρ) ἄλλῃ (cum compendio quo ἄλλως significatur, quod solum legi-

tur in A. omisso Salustii nomine). Ex quo in B. factum ἄλλως: σαλουστίου πυθαγορείου. Verum quum in L. non πυθαγορείου, sed πιθαγόρου exstet mira que sit collocatio vocabuli ἐπίθεσις, multo probabilius est πιθαγόρου illud natum esse ex compendio ὁ male intellecto. Cui opinioni favet quod Antigonæ quoque Argumento simpliciter superscriptum in L. σαλουστίου ἀν' ὁ. Salustius qui fuerit non constat. Salustium sophistam, qui ὑπόμνημα εἰς Δημοσθέην καὶ Ἡρόδοτον καὶ ἄλλα scripserit, memorat Suidas: quem ab scholiasta Aristophanis Plut. 725. de ἐπιμυσία agente significari Hemsterhusii conjectura est.

ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπήρωται γὰρ καὶ ἀφίκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὄρεωκόμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθό-5 χρῆστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἔστιν ἐτέρῳ βεβήλω τόπος, αὐτόθι κἀθήται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν 10 ἔστι καταλύων τὴν ὁδοπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἀφατος δέ ἐστι καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Γ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

I.

15

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκη ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν 20 ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀπέκτελλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ

3. Ἐρονῶν seclusit Elmsleius.
3, 4. ἱππίφ—ἱππίου Brunckius.
ἱππεῖφ—ἱππείου A.L.
5. ὄρεωκόμοι] ὄρεωκόμοι L.
ἔστι γὰρ αὐτῷ] ἔστι γὰρ αὐτῷ L.
8. αὐτὸν] αὐτῷ L.
9. ἀγγελῶν—προσκάθηται] ἀγγέλλων ὅτι ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ (sic) προσκάθηται L. Correxit Brunckius partim ex B., in quo est ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. In A. ἀγγέλλων ὅτι παρὰ τῷ χωρίῳ προσκάθηται, omisso τούτῳ.

10. χρῆ] χρῆ L.
πάντα] θέματα B.
12. τῷ om. A.
17. ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ]
ἀντιγόνης ὑπόθεσις A.
20. ἀνήρηται] ἀνήρη Nauck. de Aristoph. p. 257.
21. διεχειρίσατο L. Legebatur διεχρήσατο. Quae verba permutata ab librariis infra p. 25, 14. 26, 17. et alibi.
23. Κεῖται A.L. κεῖται δὲ Turnebus.

φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδεται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκτει τὸν Αἴμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. προλογίζει ἡ Ἀντιγόνη ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ 5 κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκους, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος, καὶ μῦθος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἤξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας, εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

10

II.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώϊδα ἰστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἴσμήνην. ὁ μὲν

1. μετὰ τοῦ Αἴμονος] τῷ Αἴμονι interpolatum in apographo Dresdeni et Turnebi editione, contra mentem grammaticī, qui non Hæmoni in matrimonium datam esse dicit Antigonom, sed alii, cujus nomen fortasse non magis proditum ab Euripide erat quam nomen αἰτουργῶ, Electræ mariti, qui in scenam prodit in fabula cognomine Euripidie. Ceterum comparandum quod in fine scholiorum ad hanc fabulam in L. adscriptum διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὐτῆ, ὅτι φωραθεῖσα ἐκεῖνη διὰ τὸν Αἴμονος ἔρωτα ἐξειδίχθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τούτωντιον.

τίκτον omisit Brunckius.

2. αἴμονα restitui ex L. cujus in margine ab alia antiqua manu μαίμων adscriptum, ex quo Μαίμονα factum, quod ex apographis hucusque legebatur, in Μαίονα mutatum ab Nauckio l. c.

4. προλογίζει A. L. Legebatur προλογίζει δέ.

6. Verba θάνατος Αἴμονος addidit Brunckius ex conjectura Turnebi, qui scripserat καὶ θάνατος Αἴμονος καὶ

Εὐρυδίκης—.

8. ἤξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας] Conf. scriptorem Vitæ supra p. 3, 7.

9. τριακοστὸν δεύτερον] λβ A. L.

12. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ] Hanc inscriptionem solus servavit L. sic σαλουστίου αν τ ε. De Salustio dixi ad Argumentum IV. Œdipi Colonei. Partem hujus Argumenti (τὸ μὲν δράμα—ἐγκέλευσιν τελετήσαι. τὸ δὲ δοῦμα—ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης) ex apographo Parisino uno primus edidit Brunckius, Aristophanis Argumento (I.) supra inter verba ταυτὴν ἀνείλε et κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία interjecta: quo factum ut Aristophanis esse crederentur quæ nunc patet Salustii esse, cujus nomen ex L. instauravi indidemque sumsi reliquam, qua codex Brunckii caret, Argumenti partem.

13. στασιάζεται.] Ante hoc verbum tres literæ erasæ in L., quarum una τ fuit, quasi καταστασιάζεται scriptum fuerit.

14. ὁ μὲν γὰρ Ἴων L. ἀς ὁ μὲν Ἴων apud Brunckium.

γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις κατακρησθῆναι φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ
 ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμικρος δὲ
 φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλῶσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ
 Ἀθηνᾶς ἐγκέλευσιν τελευτῆσαι. ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶν τὰ ξένως περὶ
 τῶν ἡρωϊδῶν ἱστορούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς 5
 ὑπέειλphen καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἧ καὶ οἱ τῆς τραγῳδίας ποιη-
 τὰι ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθενται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν
 ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης. ὑπόκειται δὲ
 ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη
 παρὰ τοῦ Κρέοντος κωλύεται. φωραθεῖσα δὲ αὐτῇ θάπτουσα ἀπόλ- 10
 λυται. Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ
 τοιαύτῃ συμφυρᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη
 τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

III.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων
 ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν 15
 ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ
 λαβοῦσα τοὺς φυλάκας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ
 Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὔτοι τὴν κόνιν τὴν
 ἐπιβεβλημένην καθαίροντες οὐδὲν ἤττον ἐφρούρουν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ
 Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐρούσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμῶσα αὐτὴν εἰσαγα- 20
 γέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει
 καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος
 υἱός, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας αὐτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ

1. κατακρησθῆναι] κατακρησθῆναι
 codex Brunckii, quod is pro κατα-
 κρησθῆναι vel dictum vel scriptum
 opinabatur, merito notatus a Butt-
 manno Gramm. Gr. vol. 2. p. 162.
 qui κατακρησθῆναι restituit, quod
 ipsum legitur in L.

2. Λαοδάμαντος Brunckius, quæ
 emendatio ex Apollodoro 3, 7, 3.
 peti poterat alisque scriptoribus
 Laodamantem Eteoclis filium me-
 morantibus (v. Heyn. ad Apollod.
 vol. 2. p. 256.) Λαοδάμαντος L. et
 apographum Parisinum.

7. ὀνομασίαν L. ἐπιγραφὴ codex
 Paris.

8. παρεχούσης codex Paris. περι-
 χούσης; L.

9. Ἀντιγόνη θάπτειν] αντιθάπτειν
 L., omissione spiritu super a, quod
 indicio est anti compendifactum
 esse ex Ἀντιγόνη.

14. III.] Hoc Argumentum pri-
 mus edidit Brunckius ex codice ali-
 quo Parisino. Est etiam in L.

15. Πολυνείκη L. Πολυνείκη vulgo.
 τῆ—μονομαχίῳ L. Legebatur τῇ
 —μονομαχίῳ.

19. καθαίροντες A.L. καθάραντες
 vulgo.

23. προσεπισφάζει L. Legebatur
 ἐπισφάζει.

ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἢ τοῦ Κρέοντος γαμετῆ, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

Δ.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

5

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡρακλῆς παραγεγόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κερμάτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεία δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἢ κέρας εἶχε ταύρου· τούτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἄστου- 15 ὄχη τῇ τοῦτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κοנדύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμένοι· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν 20

2. Εὐρυδίκη] ἢ εὐρυδική Α.
ἀποσφάζει L. Legebatur κατασφάζει.

6. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ] 2, 7, 5. cujus libri multum discrepant ab scholiasta Sophoclis. Primus hoc Argumentum edidit Aldus, sed omissis verbis ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου Βιβλιοθήκης. αἱ

8. διαπαλαίσας] διαπαλεσας L.
9. πρὸς L. et Apollodoros. πρὸς τὸν Ald.

Ἀχελῶν] ἀχελείων L. hic et infra.
ἕτερον] ἀριστερὸν Turnebus ut scriptum apud Eudociam Violar. p. 212. δεξιὸν posuit Tzetzes ad

Lycophr. 50.

11. Αἰμονίου Ald. cum Eudocia et Tzetze. αἰμανίου L. Apollodori libri variant inter ἀρμενίου, ἀρμένου et ἀρμονίου.

12. εἶχε—εὐξαιτο] ἔχει τοιαύτην ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν ὅπερ εὐξαιτο Apollod.

14. ἄφθονον] ἄπνον I., et libri plerique Apollodori cum Eudocio. Correctum ex Apollodori codice Farnesiano. ἄφθονόν τε καὶ ἄπνον Turnebus.

17. παίσας] πλῆξας libri Apollodori et Tzetzes.

19. καὶ] ἀλλ' Apollod.

ἰπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθημε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθημίαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν ὁ Ἑρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτήσθεις ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. ὁ δὲ πορθημίων αὐτὴν ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος Ἑρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβούσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἑρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἰὸν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥῆεν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας ἔδωκεν· ἡ δὲ λαβούσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆ. διεξιὼν δὲ Ἑρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ἵπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυκα, ἵποδεχθεῖς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας 15 κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκεῖθεν Αἰγυμῖφ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἑρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ 20

1. δὴ ἔγνω] διέγνω libri Apollodori perique.

Τραχίνα] τραχίνας L.

3. Νέσσος] νέσος L. παριόντας] παραπλέοντας codices Apollodori.

διεπόρθημε μισθοῦ, λέγων Brunckius. διεπόρθημε μισθῷ λέγων L. διεπόρθημε, μισθὸν (δὲ additum apud Apollod.) λέγων Ald.

4. πορθημίαν] Legebatur πορείαν. Corregi ex Apollod., qui om. ταύτην. Vocabuli πορθημία exemplum alterum est ap. schol. Eurip. Alcest. 255.

αὐτὸς] καὶ αὐτὸς Turnebus.

5. ὁ] οὗν Apollod.

6. Νέσσω] νέσῳ L. et sic infra constanter simplici σ.

7. Ἑρακλῆς additum ex Apollod. Contra apud Apollod. excidit Δη-

άνειραν post προσκαλεσάμενος.

9. πρὸς Ἑρακλέα φιλίαν] φίλτρον πρὸς Ἑρακλέα Apollod. Recte.

10. ἰὸν—κόχλου] γόνων ἐν—γῆς Apollod.

11. ἔδωκεν Brunckius pro δέδωκεν. Verbum om. Apollod.

13. ἵπαντήσαντος—Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος] ἵπαντήσαντα—Θειοδάμαντα βοηλατοῦντα L. terminatione ita per ὕ expressa. Apud Apollod. ἀπαντήσαντος.

αὐτῷ Ald. αὐτοῦ L. Pronomen om. Apollod.

14. εὐωχεῖτο] εὐωχῆσατο Apollod.

15. Τραχίνα] τραχίνας L. ut supra: sed infra recte τραχίνα.

16. αὐθις ἐκεῖθεν] αὐθις δὲ ἐκεῖθεν ὄρηθεις Apollod.

20. ἄλλων] τῶν ἄλλων Apollod.

Λαγόραν μετὰ τῶν παιδῶν, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προῦκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεως καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὅπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παιδῶν Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰπκασον τὸν Κήυκος 10 καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν ἤγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱεουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν ἐσθήτα οἶσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δέισασα μὴ πάλιν 15 ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ρυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὸς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

1. Λαγόραν] ἀλλαγόραν L. et Eudocia. Correctum ex Apollodori libris pluribus: alii Λαογόραν ut Tzetzes Histor. 2, 467.

παιδῶν] τέκνων Apollod.

τεμένει] δαινύμενον, ὑβριστὴν ὄντα καὶ addendum ex Apollod.

3. ὁ, quod habet Ald., om. L. et Apollod.

ἄρεως L. Ἄρεος vulgo et Apollod.

4. Ὀρμένιον Wesseling. ad Diodor. 4, 37. Legebatur Ὀρχομενὸν hic et apud Apollod.

6. στρατιὰν Brunckius pro στρατείαν.

8. τῶν Ἐπικημιδίων—Εὐρυτον om. Ald.

9. αἰρεῖ] αἶρει L.

10. Ἰπκασον] Ἰπκασόν τε Apollod.

11. τοὺς] τοῦ Ald.

13. ἰδρύσατο] ἰδρύσαντο L.

14. κήρυκα L. εἰς Κήυκα Ald. scriptura ex Apollodoro interpo-

lata, apud quem legitur εἰς Τραχῖνα τὸν Κήυκα, pro quo Wesselingius ad Diodor. l. c. corrigebat εἰς Τραχῖνα τὸν Λίχαν. Sed Κήυκα manifesto ex κήρυκα corruptum. Probabilis Brunckius εἰς Τραχῖνα Λίχαν τὸν κήρυκα, quod confirmatur Sophoclis versu 191. πρὸς πολλοὺς θροεῖ Λίχας ὁ κήρυξ ταῦτα.

ἐσθήτα] αἰσθήτα L.

15. πάλιν ἐκείνην] Recte ἐκείνην μάλλον Apollod.

16. τῇ ἀληθείᾳ] ταῖς ἀληθείαις Apollod.

17—19. ὡς δὲ—κομίζεται] Plenius apud Apollodorum, ἐνδὸς δὲ Ἑρακλῆς ἔθουεν ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἰὸς τὸν χιτῶνα ἔσθηε, τὸν μὲν Λίχαν τῶν ποδῶν ἀράμενος κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσεφυκότα τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτῷ. τιαυτῇ δὲ συμ-

Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἔλλω, ὃς αὐτῷ ἐκ Διαιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην, ὃ ἔστιν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευσεν ἐπιβὰς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ ἐέλονται, Ποίας παριὼν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς λέγεται 5 νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἡβην τὴν Ἡρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

- Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα. 10
 Δεύτερον ἐν Λέρῃ πολυαύχενον ἔκτανεν ὕδραν.
 Τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 Ὑψίκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 Πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 Ἔκτον, Ἀμαζονίδος κόμισσε ζωστῆρα φαεινόν. 15
 Ἑβδομον, Ἀγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθῃρεν.
 Ὀγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 Ἐκ Θρήκης, ἑνατον, Διομήδεος ἤλασεν ἵππους.
 Γηρύονος, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.

φορᾷ κατασχεθεῖς, εἰς Τραχῖνα ἐπὶ νεὸς κομίζεται. (Verba εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν absunt a libris scriptis Apollodori. Non minus inepta sunt præcedentia ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, quæ delevit Heynius.)

4. τοῦ δὲ μὴ] μηδενὸς δὲ τοῦτο Apollod.

6. αὐτῶν ex Apollod. additum. ἀναπέμψαι Ald. et Apollod. ἀποπέμψαι L.

9. ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ] Versus de laboribus Herculis in fine fabulæ habet L. ex quo eos apposuit Bandini in Catal. codicum Laur. Græc. vol. 2. p. 74. Quinto Smyrnæo hos versus tribuit Tzetzes Histor. 2, 490. : qui poeta Herculis labores cecinit in Posthom. 6, 200. seqq. Sine poetæ nomine leguntur in Anthologio Planudea 4, 92.

11. ἐν Λέρῃ] ἐκ Λέρης a m. antiqua superscriptum in L.

ἔκτανεν] ὄλεσεν Planudes : quod in L. superscripsit manus recentissima.

13. ὑψίκερων L., Planudis lectione χρυσόκερων hic quoque a manu recentissima superscripta.

14. Στυμφηλίδας Planudes. στυμφελίδας (sic) L. Στυμφαλίδας Tzetzes.

16. πολλὴν et versu proximo δέ omissa in L. supplevit manus recentissima.

18. Ἐκ Θρήκης ἑνατον] ἑνατον ἐκ Θρήκης Tzetzes et Planudes.

ἤλασεν ἵππους] ἤγαγεν ἵππους Tzetzes et Planudes.

19. Γηρύονος] Literæ σ manus rec. superscripsit υ in L., i. e. Γηρύονου, ut legitur apud Tzetzen et Planudem.

ἤλασεν ἐξ] ἤγαγεν ἐξ Planudes.

Ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀΐδαο.
 Δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεοστίω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

E.

ΛΙΑΣ.

5

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΤΗΝΟ-
 ΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ καὶ
 ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκός γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν
 Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ 10
 σώματος κομιδὴν καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς.
 ὅθεν καὶ ὁ Αἴας τῆς κρίσεως μὴ τυχῶν παρακεκίνηται καὶ διέφθαρ-
 ται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἑλ-
 ληνας διαχειρίσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ
 δήσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν 15
 ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δήσας ἐμαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ
 πρόσκειται ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΛΟ-

1. Ἐνδέκατον—Κέρβερον] Ἐνδέκα-
 τον κύνα Κέρβερον ἤγαγεν Tzetzes.
 Κέρβερον, ἐνδέκατον, κί' ἀνήγαγεν Pla-
 nudes. Idem proxima sic interpo-
 lata exhibet, δωδέκατον ἐκόμισσεν ἐς
 Ἑ. χ. μῆλα. τὸ τρισκαιδέκατον, τοῖον
 λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον· μουνουχι πενή-
 κοντα ξυελέξατο κόφραις.

Argumentum Ajacis, quo caret
 L., servatum in codicibus recentio-
 ribus multis, quorum ego usus sum
 tribus F.G.R.

9. ΜΕΜΝΩΝ] ἀγαμέμνων Paris.
 2884.

ἐν τῇ μάχῃ post Ἀχιλλέως habet I.
 Ἀχιλλέως] Simplicii λ in G. ut
 solet.

10. τι om. I.

12. ὅθεν καὶ F.G.R. Aberat καί.

τῆς κρίσεως om. I.

μὴ τυχῶν] ἀποτυχῶν I.

παρακεκίνηται καὶ διέφθαρται τὴν
 γνώμην] Eadem conjunxit anony-
 mus ap. Suidam s. v. παρακινούντα
 ab Schæfero comparatus: οὐχ ὅτων
 παρακικνηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν
 γνώμην. Similiter Latini dicunt per-
 touteri mente de insano.

13. ποιμνίων] καὶ τέμνων addit T.

14. διαχειρίσασθαι I. R. T. et
 "codices quidam" Brunckii. Le-
 gebatur διαχρήσασθαι.

καὶ τὰ—ἐν οἷς om. I.

15. ἀπάγει] ἄγει G.

ἐστὶ] ἦν I.

ἐστὶ τις καὶ κριὸς F.G. καὶ κριὸς
 ἐστὶ τις R. ἐστὶ καὶ κριὸς τις vulgo.

16. τῇ] τοῦτο R.

17. ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ] ὁ μαστιγο-
 φόρος Brunckii editio. Λίαν μαστιγο-
 φόρος T.

18. ΛΟΚΡΟΤ] Λίαντος addit T.

ΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΑΙΑΣ ἀναγράφεται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας καταλαμβάνει δὲ Ἀθηναῖ Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοικτούοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴ-5 αντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά παραγι-νεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποιμνία ἐσφάγησαν Ἑλληνικὰ, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκ-μησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα 10 τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἐστίν, ἀγνοῦσα δὲ τίνος ἔβεν τὰ ποιμνία. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικὰ τὰ σφαγέγτα ποιμνία, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν 15 ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἢ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς ὁ δὲ ὑποκρινόμενος πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαροῖν ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν δια-χορῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἔωντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας 20 ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα

1. Δικαίαρχος—ἀναγράφεται om. T.

2. ἀναγράφεται] γέγραπται R. ἐπιγράφεται Mosq. 357. Hic finitur docti et antiqui grammatici ὑπόθεσις. Reliqua, licet per particulas μὲν οὖν adjuncta, grammatici videntur esse Byzantini.

3. πράττει] πράξει A.

'Ὀδυσσεά] τὸν Ὀδυσσεά T.

5. προκαλεῖται] προσκαλεῖται F. I. R.

7. ὡς ἐπὶ F. G. R. Aberat ὡς.

ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν] ὡς μαστιγώ-σων I.

τῷ] τὸ Ald.

8. χορὸς] αὐτῷ χορὸς τῶν I.

9. ἔξεισι δὲ] δὲ om. G.

καὶ] ἢ F. I. R.

12. ἑκάτερος—μαθόντες] μαθίντες ὄν παρ' ἀλλήλων T.

ὁ χορὸς—γενόμενος ἑαυτὸν om. I. R.

15. ὁ ante χορὸς et Αἴας om. A. ὅθεν δὴ] ὅθεν δὲ τοι F. G. ἐντεῦθεν T. ἔμφρων] καὶ ἔμφρων T. ἑαυτὸν om. G.

16. ἀπολοφύρεται—ὀργῆς] ἀπολοφύ-ρονται. καὶ δεῖται αὐτοῦ ἢ τέκμησσα τῆς ὀργῆς παύσασθαι I.

17. ὁ δὲ—διαχορῆται om. I. R.

ὑποκρινόμενος—ἔξεισι] ὑποκριθεὶς—ἔξεισι δὴθεν T.

ἕνεκα G. ἕνεκεν vulgo.

διαχορῆται—ἐπὶ] διαχειρίζεται—ἐν T.

18. τῷ om. A.

19. Μενέλαον, οὐκ ἔωντα] μενέλεων καὶ πρὸς ἀγαμέμνονα οὐκ ἔωντας T.

θάπτειν—αὐτὸν] θάψαναι—αὐτὸ I.

21. οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν] ἐμπίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι I. In T. ex interpolatione Triclinii est ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ λύτης ἄκρας οἱ ἄνθρωποι εἰς μανίαν

νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὅπλων ἀποτυχὸν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέαι. ὄρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πᾶν διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς·

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδου
νύσφιν ἀφειστήκει κεχλωμένη εἵκετα τευχίων.

5

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος.

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἐλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιοῦτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτταν ἀποθανόντος.

10

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηναίαν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προιόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτὸν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ τοιοῦτον διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηναῖς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεώς, διό φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
τῇ σῆ πρίθυμος εἰς ἴδδον κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμός ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν σιδήρῳ

περιτρέπονται, ὃ δὴ καὶ Αἴας ἐπέσθε τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀποτυχόν. Sic etiam Mosq. 357., nisi quod ὃ δὴ καὶ ὁ Αἴας πεπαθὸς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἀποτυχὸν ἑαυτὸν ἀνείλε.

1. εἶναι] γενέσθαι R. solus.

2. ἀποτυχὸν A. Legebatur καὶ ἀποτυχόν.

αἱ δὲ—ἥτταν ἀποθανόντος om. T. φιλονεικία Mosq. 357. solus. νῆκαι vulgo.

3. γὰρ καὶ] καὶ om. G.

Ἄομήρῳ] Od. Λ. 542—547.

4. διὰ βραχέων καὶ] βραχέως εἰρημίνα I. καὶ λίαν Mosq. 357.

11. Ἡ] ἡ μὲν I.T. Ἡ σκηνή—τρῶτὸν ἔμεινε om. G.

δράματος] ὑπέκειται addunt I.R. ἐν τῷ] περὶ F.I.R.

πρὸς] ἐν F.I.R.

12. δαιμονίως—κυνηγία] Pro his in A. est προλογίζει δὲ ἡ ἀθηναία.

15. οὖν] δὲ Ald. λοιπὸν I., om. F.

16. τὸ τοιοῦτον] τὰ τοιαῦτα I. τὸ ταῦτα T.

καὶ Ἀθηναῖς—κυνηγία om. T. καὶ ἀθηναῖς Ὀδυσσεὺς προκηδομένης. διό φησι, καὶ πάλαι—κυνηγία I. unde vulgatum olim προσκηδομένης correctum.

20. Περὶ—ἱστορήκασιν] διαφόρως δὲ ἱστορήκασιν τὰ περὶ τοῦ (τοῦ om. Mosq.) θανάτου τοῦ αἴαντος T. et Mosq. 357.

γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὧν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνῃ αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυπεν ἢ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

5'

5

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Χρύσης Ἀθηναῖς βωμῶν ἐπικεχωσμένοι,
 ἐφ' ὅπερ Ἀχαιοὺς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
 Ποίαντος ἦδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ ξυνών.
 ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δειξαι στόλῳ,
 πληγεῖς ὑπ' ἔχως, ἐλίπετ' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
 Ἐλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶψ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον

10

1. γὰρ] δὲ A.
 τρωτός] διὰ τὴν λεοντὴν addit I.
 αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν] ἐαυτοῦ γέγονεν ἀναίρετης I.

3. Πίνδαρος] Putes respici Isthm.
 5. 44., ubi tamen nihil de πλευρᾷ τρωτῆ. BOECKH. ad Fragm. Pind. 180. p. 652.

ὅπερ—ἔμεινε] Hæc Triclinius sic interpolavit ut leguntur in T. ὅπερ ἐκάλυπτεν ἢ τοῦ Ἡρακλέους λεοντῆ ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν, ὅπερ ἦν ἢ πλευρᾷ, τρωτὸν ἦν. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος Αἴαντος μανία καὶ τελευτή. Sic etiam Mosq. 357. nisi quod postrema sic scripta sunt τρωτὸν ἔμεινε. ἢ δὲ ἐπιγραφὴ αἴας μαστιγοφόρος. Ex I. hæc afferuntur ἱστορεῖ καὶ πίνδαρος διὰ τὸ μὴ περικεκαλυμμένην εἶναι τῇ λεοντῆ.

5. Argumentum metricum non exstat in veteribus codd. nec in Aldina Primus id edidit Turnebus e codice ad Triclinii recensione scripto, in quo perperam v. 1. legitur ἐν Χρύσῃ Ἀθηναῖς. BRUNCK.

Legitur hoc Argumentum in L. inscriptum φιλοκτῆτου ὕ. Videtur esse ejusdem grammatici qui ἐπόθεσιν ἔμμετρον Œdip. Regis scripsit. Initium Argumenti usque ad primam vocabuli ναυβάτη syllabam in L. ut prosa oratio scriptum. Post ναυ— versus incipiunt Ποίαντος ἦδει etc., ita ut verba Ποίαντος—ναυ— bis scripta exsistent.

8. Χρύσης Ἀθηναῖς] ἐν χρυσιῇ ἀθηναῖς L.

9. ἐφ' ὅπερ] εφ' αὐτῷ (sic) L.
 μόνος L. μόνους codex Turnebi.
 10 ποθ'] τόθ' L.

ξυνών L. συνών Turnebus.

11. ναυβάτη recte L. ναυάτην codex Turnebi: unde Turnebus ναυάτη.

δειξαι] δειξαι L.

στόλῳ Turnebus. στόλον L. et codex Turnebi.

12. νοσῶν] Solas literas νο habet L., posito in margine ζτ. i. e. ζήτει.

13. εἶψ'] εἶψ' L.

τοῖς Ἑρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτῆτη μόνῳ
πεμφθεῖς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

ΑΛΛΩΣ.

Ἀπαγωγὴ Φιλοκτῆτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου 5
καὶ Ὀδυσσεὺς καθ' Ἑλένου μαντεῖαν, ὃς κατὰ μαντεῖαν Κάλχαντος,
ὡς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἄλωσιν, ὑπὸ
Ὀδυσσεὺς νύκτωρ ἐνεδρευθεῖς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἑλλησιν ἢ δὲ
σκηνῇ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶ Νεοπτολέμῳ συμπλε-
όντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἢ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυ- 10
κίππου. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

Z.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ.

Ἐπόκειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς τῶ Ὀρέστη τὰ ἐν Ἀργεῖ. μι- 15
κρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα Ἡλέκτρα, ἥνικα ὁ πατὴρ ἐσφάζετο,

1. τόξοισι] τόξοις L.
2. τόξ' ὑπῆρχε] τότ' ὑπεῖρχε L.
4. ΑΛΛΩΣ] Sic inscriptum in L.
9. ὁ δὲ χορὸς] Subaudi συνέστηκε,
quod alibi additur, velut in Ar-
gumento Antigonaë et Electraë.
SCHÆF.
τῶ A.L. τῶν τῶ vulgo.
10. κεῖται A.L. κεῖται δὲ vulgo
et codex Ricardianus 34.
καὶ παρ'] ὡς παρ' L. et Ricard.
77.
ἐπὶ Γλαυκίππου] Olymp. 92, 3.
12 — 24. Pro his duobus Argu-
mentis, quæ ad fidem codicum L.G.
exhibui, Brunckius hæc posuit,
partim præeunte Turnebo, qui Tricli-
nii recensionem sequitur, Ἐπό-
κειται ὧδε τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ
ἐν Ἀργεῖ. μικρὸν γὰρ ὄντα αὐτὸν κλέ-

ψασα ἢ Ἡλέκτρα, ἥνικα ὁ πατὴρ
ἐσφάζετο, δέδωκε τῶ τροφεῖ, δείσασα
μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὁ δὲ ὑπεξέθετο
αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον·
ἔτι δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἑκατοντῶν σὺν
αὐτῶ πρὸς τὸ Ἀργος, δείκνυσιν αὐτῶ τὰ
ἐν Ἀργεῖ. Recentioris grammatici
Argumentum posui in principio
scholiorum recentiorum in hanc
fabulam.
15. τροφεὺς] προσβύτης ἦτοι παιδα-
γωγός addit Turn.
16. αὐτὸν ὄντα] ὄντα αὐτὸν A.G.
et Brunckii editio, non Turnebi.
Ἡλέκτρα] ἢ Ἡλέκτρα Brunckii
editio. ἢ ἀδελφὴ αὐτοῦ Ἡλέκτρα
Turn.
ἐσφάζετο] ἐσφάττετο I. αὐτῶν ἐσφά-
ζετο Turn.

δέδωκε τῷ τροφεῖ, φοβουμένη μὴ καὶ αὐτὸν φονεύσῃσιν σὺν τῷ πατρί.

ΑΛΛΩΣ.

Τροφεύς ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτης παιδαγωγὸς ὁ ὑποκείμενος καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ 5 ὑποδεικνύς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ Ἄργους ἔφυγεν καὶ διὰ εἴκοσι ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

[Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέ- 10 στου.]

1. δέδωκε] ἔδωκε Schaeferus. φοβουμένη L.G.I. δέσσα Ald. φονεύσῃσιν L.G.I. et Turn. κτείνουσι Ald.

2. Post πατρί L. et Ald. pergunt τροφεύς (τροφεύς δὲ Ald.) ἐστὶν etc., omisso ἄλλως, quod ego addidi ex G., in quo est καὶ ἄλλως.

4. Hoc Argumentum sic scriptum in I. ὁ τροφεύς δὲ ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτης ἄν. καὶ ὑπεκθέμενος τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον. εἴκοσι γὰρ ἐτῶν γενόμενος ἀφίκετο μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ τοῦ Πυλάδου εἰς τὸ Ἄργος. ἐν ᾧ καιρῷ ὑποδείκνυ αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. In Turnebi editione, ὁ δὲ τροφεύς ὑπεξέθετο τὸν Ὀρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον, καὶ δι' εἴκοσιν ἐτῶν ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ, δείκνυσιν αὐτῷ, ὡς εἴρηται, τὰ ἐν αὐτῷ.

ὁ ὑποκείμενος] ὁ om. Ald., ante πρεσβύτης habet G.

5. καὶ ὑπεκθέμενος om. G. εἰς τὴν Φωκίδα] φωκίδι G.

πρὸς Στρόφιον] προστρόφιον L. πρὸς

τρόφιον G. κατὰ στροφίων apographum Laurent. plutei 31, 10.

6. μικρὸν] μὴ G.

κλέψας] σὺν τῇ ἡλέκτρῃ addit G. 7. διὰ] δὴ G., id est δι', ut scriptum in Ald. διαεἴκοσι conjunctim L. ἐπανελθὼν εἰς τὸ Ἄργος] ἐπανιὼν σὺν αὐτῷ πρὸς Ἄργος Ald.

Ἄργος] δ, sed duobus punctis notatum, addit L. Est prima litera verbi δείκνυσιν, ad quod aberraverat librarii oculus. Non habet hoc δ Laur. 31, 10.

μετ' αὐτοῦ om. Ald.

8. Ἄργει] Post Ἄργει perguit G. ἀπειράκαλον—ἐν τάχει βουλευτέον, quae est scholiasta annotatio, in L. recte in principio scholiorum posita. Eandem annotationem Argumento adjunxit Stephanus in scriptam παρασημείωσις. Post βουλευτέον in G. sequuntur τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, παιδαγωγὸς, Ὀρέστης et reliqua.

9—11. Hæc non leguntur in L.G.

G. DINDORFII ANNOTATIONES

AD SCHOLIA VETERA.

ŒDIPUS REX.

Schol. ad v. 1. lin. 2. ἔχον, quod R. (i. e. editio Romana) posuit, est in G.

Ibid. εὐηργέτησεν] εὐεργέτησεν G.

1, 3. κέχρηται τὸ τέκνα] Recte τῷ pro τὸ G.R. nec debebat τὸ defendi ad Elmsleio. Nam ut recentiores quidam scriptores χρῆσθαι interdum cum accusativo construxerint, tamen χρῆσθαι τῷδε καὶ τῷδε ὀνόματι vel ῥήματι, et quæ sunt alia hujusmodi, toties in his ad Sophoclem aliisque ad alios scriptores scholiis antiquioribus legitur ut plane incredibile sit paucis in locis, quos sex potius—nam tot fere sunt—quam sexcentos dicere debebat Elmsleius, hos grammaticos ab usitata constructione descivisse, aut tam absurde esse locutos ut in scholio ad v. 411. scriptum est in L. τῷ ἐπιφθονωτέρῳ ἐπὶ τοῦ Οἰδίποδος ἐχρήσατο, τὸ δούλος, ubi recte τῷ δούλος scriptum in G. Codici L. quid tribuendum sit in hoc genere e locis æstimari potest qualis est schol. Œd. C. 916. τὸ παρίστασαι ἴσον ἐστὶ τὸ καταδουλοῖς, ubi alterum τό pro τῷ scriptum vitio manifesto, pariterque ibid. ad v. 1094. 1426. et τὸ δυσλόγιστον ὅμοιον τὸ “πᾶγος ἄσκοπον” pro τῷ πᾶγος ad Aj. 40., δηλοῦται ταυτὸν τὸ δεήσει pro τῷ δεήσει ad Œd. Col. 504.

2. ἀντὶ τοῦ θάσσετε] ἀντιθάσsetαι G. in quo multa hujusmodi scribendi vitia reperiuntur, quæ annotari omnia non est operæ pretium. Recte autem hic scholiasta simpliciter per θάσσετε

explicat : male alius *θοῶς προκάθησθε*. De quo vide quæ in annotatione ad verba poetæ dixi.

3, 1. ἀντὶ τοῦ ταῖς ἰκετηρίαις] ἀντὶ τοῦ τοῖς ἰκετηρίοις G. Quum in L. scriptum sit ἀντὶ τοῦ ταῖς ἰκετηρίοις, dubitari potest utrum ἀντὶ τοῦ ταῖς ἰκετηρίαις cum Brunckio scribendum sit, quod fecit Elmsleius, an ἀντὶ τοῦ ἰκετηρίοις, quod est in E., ut scholiasta nihil amplius dicat quam ἰκετηρίοις ex ἰκετηρίοις contractum esse.

3, 2. εἰώθασι] εἴωθε E.

τὸ στέφειν χρῆσθαι] Scribendum τῷ στέφειν χρῆσθαι ex G. et Suida s. v. ἐξεστειμμένοι.

3, 3. προσειλημένον] In vitioso προσειλημμένον consentit Suidas. προσηλωμένον G.

4, 2. ἐπταικότες] ἐαλωκότες E.G. et Suidas s. v. πόλις.

ἐπὶ τοῖς] ἐπ' Suidas.

6, 2. προκηδόμενος] προσκηδόμενος G., ut L.

8, 1. ἐπιτηδεύμασιν Brunckius edidit, consentiente libro quodam Tricliniano (in quo interpolatum ἡ πᾶσι τοῖς ἔργοις, ἡ τοῖς ἐπιτηδεύμασι), non, quod tradit Elmsleius L., in quo clare scriptum ἐπιτεύγμασιν, quod etiam R. dare voluit, non ἐπιτεύμασιν, qui error typhotetæ esse videtur. In ἐπιτάγμασιν corruptum in E.G. Defendi potest ἐπιτεύγμασιν, etsi facilis mutatio est in ἐπιτηδεύμασιν, quæ vocabula permutata sunt in fragmento Dii Pythagorei apud Stobæum Floril. vol. 2. p. 499, 1.

ἡ ὑπὸ πάντων Elmsleii conjectura. In L. est ἡ *νπ+ ανοισ*, quod Elmsleius addito, qui in codice non est, spiritu aspero super *ν* pro ἡ ὑπὲρ ἀνθρώποις accepit, quod ipsum legitur in E. Est vero, ut recte monet Duebnerus, ἡ ὑπακουστέον ἀνθρώποις. In G. est ἡ πᾶσιν ἀνθρώποις, in alio ἡ παρὰ ἀνθρώποις. Apertum est scholiastam dubitasse utrum neutro an masculino genere dictum esset πᾶσι. Si neutro dictum sit, ἐπιτεύγμασιν intelligi vult, si masculino, ἀνθρώποις.

8, 2. ἄμα δὲ] ἄμα τε G., ut L.

8, 3. φέρεi τὸν θ. τῶν περὶ] φέρεi οἰδίπους τὸν θ. περὶ G.

8, 4. ἐπάγει] ἐφθέγγατο G.

ἐνθήσων] ἐνθήσειν G., ut L.

- 8, 6. εἰσαγωγή] εἰσάγη G.
- 12, 1. δυσμετάκλαστος] δυσμετάβλητος Suidas s. v. ἀνάληγ-
τος, ubi codex Paris. A. δυσμετάκλητος.
- 12, 2. ἴσος] Scribendum ἴσον.
- 14, 1. In L. est lemma ἀλλ' ὃ κρατύνων.
ᾱ] πρώτῳ L.
- 14, 3. προαγωγὸν] προσαγωγὸν G.
15. Hoc scholion om. G.
- 17, 2. ἐφ'] ἀφ' G. τὸ] Scribendum τῷ ex G.
πληθυντικὸν] παθητικῶ G. Scribendum πληθυντικῶ.
- 19, 1. τὸ λεκτοὶ om. G.
- 20, 2. Ὀγκαίαις] οἰκέας G. Ἴσμηνίας] ἰσμηνείας G.
- 20, 3. Ἀλαλκομενίας] ἀλαλκομενείας G. utrobique.
- 20, 4. κόμη om. G., relicto aliquot literarum spatium.
- 27, 1. πυρετοφόρος] πυρετον φησι G. In verbis proximis
πυρετὸν non debebat ab Elmsleio in λοιμόν mutari.
28. ἐπιβαλὸν] ἐπιβάλλον Suidæ libri meliores s. v. σκήψας.
- 29, 2. τὰ, quod delevit Brunckius, abest ab G.
- 33, 1. δέονται] δέονται καὶ ἄρχονται G. qui fortasse καὶ ἄρ-
χοντος voluit.
- 34, 2. φιλείαις] ὀμιλίας Suidas s. v. συναλλαγαῖς. Idem
tamen in capite glossæ συναλλαγαῖς: κοινωνίας, φιλείαις.
- 34, 4. φανῆ καινοῖς μύσεσιν] φανῆ καὶ τοῖς πάθεσιν G.
- 35, 1. ὅς τε] Sic G. Καδμεῖον om. G.
- 36, 2. φοικῆς] φοινικῆς G., ut L.
- 38, 3. ἐξ, ἦ ἢ om. G.
- 40, 1. Ἡ om. G.
- 44, 2. οὐκ ἀπολλυμένας] οὐ διαπολλυμένας G.
- 46, 2. ἰκανός] κᾶν G. χρήσιμον] χρήσιμόν ἐστι G.
- 46, 3. ἀμελήσαι] ἀμελεῖν G.
- 46, 5. τιμήσει σε] τιμήσειε G.
- 46, 6. ὄλον] ὅτι G. δὲ] γὰρ G. superscripto δέ.
- 46, 7. ἀποβῶσιν] ἀποδῶσιν G.
- 46, 8. σοι] σου G.
- 51, 1. ἐχυρᾶ] ὄχυρᾶ G.
- 56, 2. Ἄνδρες πόλεως πύργοι ἀρήϊοι] Alcæi fragmentum rec-

tius scriptum apud schol. Æschyli Pers. 349. ἄνδρες γὰρ πόλεως
 πύργος ἀρείϊος. Vera scriptura est ἄνδρες γὰρ πόλιος πύργος
 ἀρείϊοι.

56, 3. πόλεις] πόλις G.

56, 6. πλεῖν τὴν π. φ.] τὴν π. φ. π. G.

58, 2. ἂν om. G. 58, 3. οἰκτροτέρους] οἰκειότερους G.

67, 1. ἐπιβολὰς] ἐπιβουλὰς G.

80, 2. τοῦ om. L. G. κείται post ἀπαλλαγῆς habet G.

80, 4. φαιδρός] φαιδρός ἐστὶν ἐληλυθώς G.

80, 5. λεληθότως] ἐληλυθότως G.

82, 2. ἐκ Δελφῶν, ἐστεμμένοι om. G.

87, 3. γὰρ om. G. ἂν] κἂν G. τὰ om. G.

87, 5. γνωσθεῖη] γνωσθῆ G.

87, 6. τὸ om. G.

87, 8. πάντα εὐτυχεῖν] Sic G., ut correxit R.

89, 1. ἔτι] ὅτι G. ut L.

89, 2. νῦν] τοῦ νῦν G. θαρσήσας] θαρρήσας G.

93, 3. ὑπὲρ τοῦ] ὑπὸ τῶν G.

93, 4. ὡς om. G. recte.

93, 5. αὔξειτο—αἰτίου] Plane sic G.

95, 2. παραπέμφασθαι] παρατρέψασθαι G.

116, 2. ζήτησιν] τὴν ζήτησιν G.

118, 1. ἀκολουθοῦντες] ἀκολουθήσαντες G.

118, 3. ὅς] ὅς καὶ G.

122, 1. καὶ om. G.

130, 1. μεθέντας] ἐάσαντας G.

130, 2. τὰ κατὰ] ἦτοι τὰ κατὰ G.

130, 3. παρὰ] ἐν G. κακὸν om. G.

*Ἡ οὕτως—αἰνίγματα] Interpretatio perinepta: quam qui
 commentus est non τὸ πρὸς ποσί, sed τὰ πρὸς ποσί legit, quod
 in apographis multis reperitur. Prudenter poeta τὸ πρὸς ποσί
 prætulit, ne cum plurali τάφανῃ cohærere videretur.

ἢ Σφῆγξ om. G.

132, 1. Αὔτις] αὔθις G. quod præferendum.

134. γρ. τήνδε θεσπίζει γραφήν] Est hæc, ut ipsa soni litera-
 rumque similitudo prodit, librarii cujuspiam corruptela, ex

qua Elmsleius non debbat fingere diversam verborum τήνδε μὴνύει τύχην (v. 102.) scripturam. Idem in versibus proximis duo scholia ex uno male finxit. Verbi τιμωροῦντα duæ in L. exstant explicationes, altera προσβοηθοῦντα, quod est glossema interlineare, altera in margine inter scholia posita προσχωροῦντα. Sæpe sic L. in scholiis Æschyli pariter ac Sophoclis.

137, 3. αὐτοῦ ἐμοῦ] ἐμοῦ αὐτοῦ G.

137, 4. πεπλαγίασται] πέπλασται G.

137, 5. δράσας] ὁ δράσας G.

141. ἀποβήσεται] προβήσεται G. ut L.

144, 1. Πιθανῇ] πιθανῇ δὲ G.

147, 1. Ἐξεισιν—ἦλθεν] ἔπεισιν—εἰσῆλθεν G.

147, 2. τοῦ χώραν] τῆς χώρας G.

151, 2. πρεσβῦται τινὲς] Corr. πρεσβῦταί τινες.

151, 4. λαμβάνειν—ἐκφέρειν] μαυθάνειν—ἐκφαίνειν G.

151, 7. Ἦτις] ἀντὶ τοῦ ἦτις G.

151, 8. πάρεστι] πάρεισι G.

153, 3. Ἐλάφω δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φοβερός] Alcæi hoc fragmentum, de quo alii alia conjecerunt, brevius est quam ut de metri forma certum iudicium fieri possit, etsi non improbable est ex eo versuum genere sumtum esse quod tres choriambos medios inter basin et catalexin disyllabam habet. Ad scripturam quod attinet βρόμος sive sic sive βρῶμος scriptum, de quo dixi in Thesouro s. v. βρῶμος, non debuit in τρόμος mutari, quam conjecturam memorat Elmsleius. Nec φύει in φύεται vel ἔφνυ mutandum, sed φύει potius scribendum cum Seidler et Ahrensi in libro de dialecto Æolica p. 98.

153, 4. Ἀντὶ τοῦ περίφοβος] ἀντὶ litera minuscula scribere debbat Elmsleius deleta interpunctione post φοβερός, qua carent L.G. Nam verbis ἀντὶ τοῦ περίφοβος scholiasta explicat Alcæi vocabulum φοβερός.

155, 2. τοῖς ἀπὸ] τοῖς παρὰ G.

158, 1. Καλῶς] καλῶς δὲ τοῦτο G.

158, 2. γενόμενοι οἱ om. G.

οὔτως] οὔτως ἢ οὔτως G.

*H, quod uncis inclusum addidit Elmsleius, habet G.

- 158, 3. τε om. G. αἰτούσιν] ἀπαιτούσιν G.
θεῶν] τοῦ θεοῦ Suidas s. v. φήμη.
159. εἰς] ἐπὶ G.
- 160, 2. εἰλεῖται] ἔγκειται G.
- 170, 3. τῆς om. G. προμηθείας] προθυμίας superscr. in G.
- 173, 1. γυναῖκες τῶν et μοχ τουτέστιν—ἀνέχουσιν om. G.
- 173, 3. ἔχουτιν] Sic G. cum R.
- 173, 4. ἄνω νεύόντων μόγισ] ἀνανευόντων μόλις G.
- 173, 5. γινομένων] γενομένων G.
ἀγνεία] Male excusum pro ἀγνεία.
- 173, 6. καὶ Ἀρτέμιδος om. G.
- 175, 2. ὡς] ἢ ὡς G. τὸ δὲ—οἶον] ἦτοι G.
- 175, 4. οὕτως om. G. τὸ τῶν] τὸ ἀπὸ τῶν G.
- 175, 6. πάθους] πράγματος G.
- 180, 1. τὰ μὴ τυχόντα] τὰ δὲ γένηθλον (sic) μὴ τυχοῦσα G.
- 180, 2. ἀνοίκτως] ἀνοίκτους G. δὲ om. G.
- 180, 3. φόβου] τοῦ φόβου G.
- 187, 3. τῷ habet G. 188, 3. ὅ ἐστι] ἀντὶ τοῦ G.
- 190, 2. ἐπὶ τοῦ] τοῦ om. G.
τοῦ—ἀναιροῦντος] αὐτὸν—ἀναιροῦντα G.
- 191, 2. β. καὶ οἰμογῆς] οἰμογῆς καὶ β. G.
- 191, 3. ἐπιών] ἐπι . . . G. cum spatio vacuo trium quatuorve literarum.
- 194, 4. ἄπιυρον, quod Stephanus conjecerat, habet G.
- 196, 1. Ἀλμυδησσὸν φησὶ] σαλμυδισσὸν λέγει G. Scribendum Σαλμυδησσὸν φησι.
- 196, 3. γῆς om. G. ἐξεληλάσθαι] ἀπεληλάσθαι G.
μηδὲ—θαλάττη] μὴ—θαλάσση G.
- 198, 1. καταλείπεται si scripsit, pro καταλείπει dixit.
- 198, 2. τὰ om. G.
- 198, 3. ἀδιάλειπτον] ἀδιαλεῖ^π G. Pluralis κακὰ aut ἀδιάλειπτα aut ἀδιαλείπτως postulat.
- 205, 1. καὶ om. G.
209. His verbis scholiasta proximorum versuum verba potius præfigere debebat.
- 216, 1. κἀνακούφισιν] καὶ ἀνακούφισιν G.

216, 2. δέχεσθαι] ἐπιδέχεσθαι G. Ortum ex ἔπη quod præcedit.

220, 3. τοῦ χρόνου] τοῦ om. G.

220, 4. ἀνευρεῖν] εὐρεῖν G.

222, 1. ταῖς om. G.

222, 4. ἀστοὺς] τοὺς ἀστοὺς G.

βασιλείας] πολιτείας G. Sive sic scripsit scholiasta sive βασιλείας, certum est eum nihil aliud legisse quam νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελεῶ.

222, 5. μέλει μοι—πόλεσιν, καὶ om. G.

227, 2. αὐτοῦ] ἑαυτοῦ G.

227, 3. ἀπαλλάσσεται] ἀπαλλάσσεται G.

227, 5. ἔξω] ἔξει G.

236, 1. Τὸν ἄνδρ'—ἀγνοῶν om. G.

236, 2. Πρώτερον δὲ τὰ] πρώτον τὰ G.

τέλευταῖα] τελευταῖα δὲ G.

236, 4. τῶν πραγμάτων om. G. relicto spatio vacuo. In eodem desunt scholia ad v. 244—256. scholiique ad v. 261. verba prima Κοινὰ—καὶ ἡμῖν.

261, 1. ἐγένετο] ἐγίνετο G.

264, 3. In G. sequuntur Tzetze versus

Τζέτζης μὲν οὕτω συμβιβάζει τὸν λόγον·
νῦν δ' ἐς τὸ κείνου δηλαδὴ πάντων γένος
κατάρρα προσῆλθε καὶ διήλυθ' ἡ τύχη.

(κατάρρα compendio sic fere expressum καρ.) Ejusdem, ut videtur, hæc est observatio ad v. 270. ἄροτρος (scr. ἄροτος) καὶ σπόρητος καὶ ἄμητος καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα βαρύτονα δηλοῖ τοὺς καρπούς, ὄξυτόνως δὲ τοὺς χρόνους διαγράφει. ἐνταῦθα καταχρηστικῶς ὁ Σοφοκλῆς εἴρηκεν ἄροτρον (scr. ἄροτον) ἀντ' ἀμήτου, ἧτοι σπόρον ἀντὶ θέρους.

280, 1. εἰς θεὸν] Scribendum εἰς θεοῦ ex L.G.

280, 2. γένηται] γένοιτο G.

ἰποψυχρόν] Recto accentu ἰπόψυχρον L.G.

284, 1. πέμψαι] πέμψιν G.

284, 3. π. τὸν] π. καὶ τὸν G.

- 287, 4. ἔχοι] ἔχη G. τὸν om. G.
 290. Τὰ] καὶ G.
 296, 1. φοβεῖται—ἐντίθεται] Hæc verba om. L.G. cum Suida
 s. v. τάρβη et s. v. ᾗ μὴ ἔστι, nec servari debebant ab Elmsleio.
 297, 1. σύστασιν τῶν προσώπων] τὴν σύστασιν τοῦ προσώπου G.
 μηδὲ] μὴ G.
 300, 2. θεῶν τε καὶ ἀ.] τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀ. G.
 316, 2. τὰ τοῦ Οἰδίπου] τὰ οἰδίποδος G.
 316, 3. δὲ et λύη om. G.
 λυσιτελεῖν] λυσιτελεῖ G. Recte R. λυσιτελεῆ.
 317, 2. εἰδῶς δ.] δ. εἰδῶς G.
 324, 3. ἀκολουθήσῃ] ἐπακολουθήσῃ G.
 λόγον] τὸν λόγον G.
 324, 4. λέγειν] λέγειν τοιοῦτόν ἐστι G.
 326, 1. Ἵποβαλόντος] ὑπολαβόντος G.
 326, 2. ἀρνούμενον ἐξάγεται] ἀρνούμενον τοῦ Τειρεσίου ἐξάλλε-
 ται G.
 326, 4. οὖν τὰ] δὲ τὸ G.
 332, 2. ἀπιστούμενος] διαπιστούμενος G.
 332, 3. συμπεριέλαβεν ἑαυτὸν] συμπεριέλαβε καὶ αὐτὸν G.
 334, 2. κακῶν] τῶν κακῶν G.
 334, 3. ἐμβάλοισ] ἄξεις καὶ ἐμβάλλεις G.
 334, 4. Ἀπολογεῖται—ὀργάνειας om. G.
 334, 5. καὶ om. G. et Suidas s. v. ἄτεγκτος.
 354, 3. τὸ om. G. 354, 4. μάλιστα om. G.
 357. φανερῶς εἰς Κρέοντα] ἀληθῶς πρὸς Κρέοντα ἔστι λελη-
 θέναι G.
 366. τὸ περὶ τῆς μητρὸς] τὸ τῆς μητρὸς μίαισμα G.
 370, 1. Ἴσου—Κάλχαντα] ἴσως νῦν ἐστὶν ὁ οἰδίπους ἀγαμέμνονι
 παραβαλλόμενος, τειρέαν ὡς ἐκεῖνος κάλχαν^τ G.
 372, 1. δς] ὅστις G. ὄνειδιεῖ] ὄνειδίσει G.
 374, 1. διανόημα] νόημα G.
 374, 4. γὰρ] γάρ σοι G.
 377, 2. Λεῖπει] λείπει τὸ G.
 378, 3. τοῦ δράματος om. G.

380. Ad hunc versum hoc scholion est in G. *πλοῦτον λέγει τὴν δόξαν, τυραννίδα τὴν βασιλῆα* (scr. *βασιλείαν*) *καὶ τέχνην* (scr. *τέχνην*) *τὸ αἰνίγμα τῆς σφιγγός. ἤγουν τέχνη* (scr. *τέχνην*) *δι' ἧς ἔλυσε τὸ αἰνίγμα τῆς σφιγγός.*

387, 1. Τὰ] τὸν τὰ G.

391, 2. ἡ μεθ' Ὀμηρον om. G. qui post ἦν addit *ἀνεχρόνησεν* (scr. *ἀνεχρόνισεν*) *οὖν ὁ Σοφοκλῆς. Hujus scripturæ reliquiæ fortasse sunt quæ apud Suidam s. v. *ῥαίφωδία* leguntur,—ἡ μεθ' Ὀμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς, Πῶς οὐχ etc. sic, ut videtur corrigenda, ἡ μεθ' Ὀμηρον ἦν. ἀνεχρόνισον οὖν ὁ Σοφοκλῆς etc.*

393, 2. δὲ om. G.

402, 1. Ἐὰν δ.—ἐὰν δὲ] εἰ μὲν δ.—εἰ δὲ G.

411, 1. Δεήσομαι et καὶ om. G.

411, 2. τὸ] Scribendum τῷ ex G.

411, 3. Sequitur in G. scholion, *δηλοῖ διὰ τῶν κακῶν ἀγανακτεῖν ἐφυβρίζεσθαι τὴν τέχνην, ἀπέφυγε δὲ τὸ περὶ αὐτοῦ* (scr. *αὐτοῦ*) *οἰωνίζεσθαι φορτικὸν γάρ.*

417, 1. Ἡ ἐξ ἀμφοτέρων ἑλασία] ἡ ἑκατέρων ἑλασις G.

417, 2. Δεινόπους—ἐμποιοῦσα om. G.

420. αἰὲ et ποῦ om. G.

428, 1. et 438, 1. 479, 1. Ἀντὶ τοῦ om. G

428, 2. ἀργυρῶν] ἀργύρων G. ut L.

438, 1. οἶον εἶ] οἶονεὶ G.

438, 2. λοιπὴν om. G. 440, 1. Ὡσπερ om. G.

440, 2. αἰνίγμα ἔστι] αἰνίγματα εἰσι G.

θάττον—ἐπαινον] ταῦτα νόει G.

449. ἐτέρου] ἐτέρων G.

456, 1. δεικνὺς] προδεικνὺς G.

463, 1. ἔστι om. G. προειρημένα] εἰρημένα G.

463, 3. ἀνατρέχει] ἀνατρέχουσιν G.

472, 2. Ἡ οὕτως] καὶ ἄλλως G.

473. In G. hoc scholion, *μφόοντες]* ἤγουν τοῦ *χιονώδους* *ἰψηλὸς γὰρ ὁ Παρνασσός* ἡ τοῦ *φανεροποιῦ* καὶ *εὐδήλου* τοῖς *πᾶσιν*, *ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς χιόος. ὁ* (scr. *ἡ*) *χιῶν γὰρ λαμπρὰ τῇ θέᾳ.*

477, 4. καλῶν] κυνῶν G. ἐν om. G.

- 479, 2. Ὁ καὶ αὐτὸ] ἢ τὸ G.
 θηριώδει] Sic etiam G., sed διαίτη in αἰτία corrupto.
- 480, 1. Ἀντὶ τοῦ φυγῶν] ἀποφυγῶν G.
- 480, 3. νῦν] τοῦ νῦν G. τοῦ et ἡ Πυθῶν om. G.
- 480, 4. ἡ περὶ τοὺς ἀετοὺς ἱστορία] De hac dixit Valckenar. ad Theocriti Adoniaz. p. 402. In fine hujus scholii G. addit, ὁ δὲ εὐθετῶς καὶ σαφῶς μαντευόμενος ἐν ταῖς πτήσεσι τῶν ὀρνίθων. Scribendum ὁ δ' οἰωνοθέτας ὁ εὐθέτως—referendumque ad v. 484.
- 483, 3. Τὸ] Recte τῶ G.
- 489, 2. Πολύβου] πόλυβον G.
- 498, 1. τοῦ om. G.
- 498, 4. τι ἐπίστανται] ἐπίστανταί τι G.
- 507, 2. ὅτε] ὅτι G. Inepte autem hic scholiasta φανερά, quod est generis feminini, pro neutro plurali habuit.
- 523, 3. μαντέως male excusum pro μάντews.
557. In L. ἔθ' αὐτός: ὁ αὐτός.
575. In G. λείπει τὸ μά (μάθοις?) ἄν.
585. In G. ἀντὶ τοῦ ἄρα τίνα (scr. ἄρά τίνα) ὑπονοεῖς κρεῖττον ἄρχειν τὸν μετὰ φόβου βασιλεύοντα ἢ τὸν τᾶναντία.
600. φρονοῦντος] καλῶς φρονοῦντος G.
- 616, 5. ἐπιβουλάς] ἐπιβολὰς G.
624. In G. ὅταν προδειξῆς τὸν ἐξ ἐμοῦ γενόμενον φθόνον καὶ τὴν ἐπιβουλήν.
- 626, 2. σύμφορον] συμφέρον G.
- 626, 3. ἀκαίρως] ἀναιτίως G.
- 637, 3. ἅμα—διλογία] καὶ ἵνα μὴ διαλογία G.
- 649, 2. γὰρ om. G.
- 656, 1. In G. hoc scholion incipit ab altera parte τὸν μηδέποτε ὑπὸ φίλων—ποιήσης τῶν λόγων. Tum sequitur prior scholii pars, γρ.—καλοῦνται, cui præfixum καὶ ἄλλως.
- 656, 1. γρ. φίλον ἐναγῆ] γρ. ἐναγῆ φίλον G. Duplex ab scholiasta lectio inventa est, altera τὸν ἐναγῆ φίλων, quæ priore scholii parte explicatur, altera τὸν ἐν ἄγει φίλων. Ex quo sequitur scripturæ istam diversitatem γρ. φίλον ἐναγῆ corruptam

esse ex ἐν ἄγει φίλων, postremam autem scholii partem sic esse emendandam, ἢ ἐν ἄγει, τὸν ἐνεχόμενον μύσει, οὕτω δεόμεθα τὸν μηδέποτε ἐν ἄγει γενόμενον etc. Veram lectionem τὸν ἐναγῆ φίλον in textu habet L., nisi quod ἐναγῆ scriptum est.

656, 1. δὲ] γὰρ G.

656, 2. ἄγιον] ἀγνόν L.G. cum Suida s. v. ἐναγῆς recte.

*Αγος] ἀγῆς G. *Οθεν] ὅτι G. ἔθεν Suidas.

656, 4. καὶ] καὶ τὸ G. 656, 5. ἄγαμαι om. G.

656, 6. ἄγη om. G.

λέγεται] λέγονται G. Recte λέγεται ap. Suidam.

μιαροὶ ἐναγεῖς] ἐναγεῖς μιαροὶ G.

656, 7. Ὁ δὲ νοῦς om. G.

τὸν μηδέποτε—τῶν λόγων] Hæc excerpit Suidas s. v. ἐναγῆ φίλων. φίλων] τῶν φίλων G.

656, 8. λόγων] λόγον L.G. et deteriores libri Suidæ.

ἐκβαλεῖν] βαλεῖν G. et Suidas.

656, 9. *H] εἶτε G. et Suidas, ubi εἰ δὲ corrigit Bernhardus.

ἐναγῆ] Hoc ἐν ἄγει scribendum esse supra dixi. Libri optimi Suidæ ἐναγεῖ.

656, 10. μύσει] μίσει G. et deteriores libri Suidæ.

δεόμεθα] θεώμεθα G. et Suidas, cujus codex Leid. δεώμεθα.

τὸν] τὸν δὲ deteriores libri Suidæ.

ἐναγῆ] Iterum scribendum ἐν ἄγει.

656, 11. μὴ] μηδὲ G. τῶν λόγων] Sic G. cum Suida.

658, 2. παρόψομαι] παρέχομαι G. Voluit παρέρχομαι.

660, 2. πάντα] τὰ πάντα G.

669, 1. τὸ] In G. præcedunt verba ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσως ὁμοίως πρὶν πιστοί.

669, 2. ἀλλὰ—κινδυνεῦσαι om. G.

673, 1. εἶ] εἶ ὡς G. 673, 3. ἐνθυμηθῆσῃ] ἐνθυμηθεῖς G.

677, 3. περὶ ἐμέ om. G.

681, 1. ἀμφοτέρων post ἀπολογεῖται G.

683, 1. Οἶον om. G. 683, 2. ἦ] ante ἐρρωμένον G.

685, 1. Αὐτάρκῆς μοι φαίνεται] αὐτάρκως ἔμοιγε καταφαίνεται G.

- 685, 2. καὶ αὐταρκες—στάσις] αὐτάρκη εἰσὶν G.
 690, 2. ἄπορον ἐπὶ τὰ φρόνιμα] ἔξω τοῦ φρονήματος G. ἄπορον
 περὶ τὰ φρονήματα Suidas s. v. παραφρόνιμον.
 Δίς δὲ τὸ] διὸ καὶ G. 690, 3. μῶρον] μωρὸν G.
 693, 1. Εἶ] εἴ σε νοσφίζομαι καὶ G.
 καὶ om. G. *H—συγγίνομαί σοι om. G.
 696. Οὔρησας] Immo Οὔρισας.
 702. σαφῆ ἐστίν] ἀληθῆ εἰσὶν G.
 ὁμολογημένα] μὴ ἔξω τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πρέποντος G.
 716, 1. τὸν om. G. προσέθηκεν] τέθεικεν G.
 ἀγάγοι] ἀγάγη G. cum L.
 733, 1. Περὶ Δαυλίδα] παρὰ τὸ αὐλισθῆναι Τηρέα ταῖς δυσὶ
 ἀδελφαῖς Πρόκη καὶ Φιλομήλα. ἢ παρὰ τὸ διαύλους πολλοὺς ἔχειν
 σύνδενδρος γὰρ ὁ τόπος. περὶ αὐλῆ^δ G.
 τὴν om. G.
 733, 3. Ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ] ἐπήειμεν ἐς τὴν ὁδοῦ G.
 733, 5. ἡμείβομεν om. G.
 733, 6. δὲ om. G.
 738, 1. χρόνου—τόπου] τόπου—χρόνου G.
 749, 2. Ὀκνεῖω] ὀκνῶ G.
 750. Scholion ad βαιός, quo caret L., servavit G. ἰδίως
 ἀντὶ τοῦ ἐν αἰχμαλωτίσιν, ἔπεισα βαιῶς κύλικος ὥστε δεύτερα.
 quod excerpit Suidas s. v. βαιός, ex quo corrigendum ἰδίως
 ἀντὶ τοῦ εἶς. καὶ ἐν Αἰχμαλωτίσιν, Ἔσπεισα—
 789. εἶπεν] ἤκουσεν Suidas s. v. ἄτιμος.
 795, 3. ὡς ἄν—πλοῦν om. G.
 809, 1. Πληγαῖς om. G. με] με πληγαῖς σὺν G.
 809, 2. ἴππους] ἐν τῇ ἀπήνῃ πάλους G.
 813, 1. πρὸς Λ. σ] σ. πρὸς λ. G.
 813, 2. Λαῖος] λαῖου G. 838, 1. Φανεροῦ] φανεροῦ δὲ G.
 849, 1. ἀποκρίπτεσθαι ἢ] ἀποκρίψαι G., omisso ἢ.
 849, 2. ὁ βουκόλος] βουκόλος (sine ὁ) καὶ πάλιν ἄλλως εἰ-
 πεῖν G. γ,
 863, 6. Ἀπόλλωνα.] τὴν θεολο φησι addit G.
 863, 7. τῶν θεῶν] θεῖν G.

- 863, 8. τὴν] εἰς τὴν G.   863, 9. αὐτοῖς] αὐτῶν G.
 871, 1. θεία] βαθεῖα G.   871, 2. ἔνεστιν] ἔστιν.
 873, 2. Ὄταν] καὶ ὅταν G. et Suidas s. v. ὕβρις.
 873, 3. μεγάλη] μεγάλην ἀνάγκην G. et Suidas.
 873, 4. νόμων] λόγων G.
 873, 7. ἄ ἐστι om. G.   ἐκείνῳ] ἐκεῖνα G.
 873, 8. Ἀσυνδέτως δέ] ἀσύνδετον G., omisso δέ.
 873, 11. ὑφ'] καὶ ὑφ' G.
 κρατηθῆναι] Pergit G. καὶ ἄλλως cum primis scholii verbis
 Διὰ τῆς ὕβρεως—ἐπαρθείς.
 878, 1. ὑπὸ] διὰ τῆς G.
 878, 2. οὕτως] καὶ οὕτως G.
 888, 2. ἐπὶ] ἐπὶ τὰ G.
 891, 1. Ματαιοφρονῶν] ματαίως ζῶν præmittit G.
 891, 2. ἀσέπτων καὶ om. G.
 892, 1. ἀδίκων] ἀδίκτων G.
 898, 4. Ἰοκάστη] ἡ ἰοκάστη G.
 899, 1. Post Ἀπόλλωνος G. habet scholion versus 901.
 Tum pergit καὶ ἄλλως. ἡ διὰ τῶν σημείων ὅτι καὶ ἐκεῖ μαρτυροῦνται, ὡς καὶ Πίνδαρος. ἡ ἐπὶ τῶν πανηγύρεων. ἡ ὅτι καὶ τῶν etc.
 Λυκίας—Σαμίων] Lyciæ Abas dicit, pro qua debebat Phocidem appellare. Σαμίων corruptum est: sed quinam Abis Apollinis oracula ediderint, mihi incompertum. Vide tamen ne scribendum sit διὰ τῶν Ἰαμιδῶν, ut late sparsa Iamidarum Apollinea gens etiam Abarum Phocicarum oraculum tenuerit. BOECKH. ad Pindari fragm. 200. p. 660.
 899, 1. διὰ] Compendium quod Elmsleius ex L. memorat, δαι potius significat quam δια. In H. vero clare scriptum ἡ διὰ σαμίων, omisso Pindari testimonio.
 901, 1. ταῦτα] ταῦτα τὰ G.
 906, 1. Ἀντί—ἴν' ἢ om. G.
 906, 3. παραδέχονται] δέχονται G.
 906, 5. Λαίῳ] τοῦ λαίου G.
 911. In G. ἐξέρχεται Ἰοκάστη δυσφοροῦντος τοῦ Οἰδίποδος καὶ ἰκετεύει τὸν ἀνέα (sic) Ἀπόλλωνα ὅπως λύσιν τινὰ τῶν κατεχόντων αὐτῇ παράσχη. εἰ δὲ φαίη τις, πῶς ἢ πρὸ βραχέος λοιδορουμένη,

οὕτως δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς ἤκεν ἐπὶ τὸ διασύρειν τὴν μαντικὴν ἐκείνην
 χαρίζεσθαι βουλομένη, ἠνίκά δυσφοροῦντα ὄρα, ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα
 καταφεύγει. ἢ καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐμφαίνει δὲ ὁ λόγος.
 ἔτι γὰρ οἱ δυσσεβῆ τινα φθεγζόμενοι ὅμως ἐν τοῖς ἀμηχάνοις (adde
 ἐπὶ) τοὺς θεοὺς καταφεύγουσιν.

911. τοὺς τοῦ χοροῦ om. G. 914, 1. Ἀντὶ τοῦ om. G.

915, 2. παρόντα] πάντα G. 915, 3. νῦν om. G.

Scholia ad v. 917. 919. om. G., habet H.

919, 5. καθὸ] παρὸ H. 919, 6. Λυκείου] λυκίου H.

Nῦν—ἀλλ' om. H. 919, 7. ταῖς] τὸν H.

Ἀθήναις om. H.

924, 2. Οἰδίποδα] οἰδίπουν G.

924, 3. Πολύβω] Addit G. ὁ ἄγγελος κορίνθιος, θεράπων δὲ
 πολύβου. quæ verba versum efficiunt politicum tetrametrum.

945, 1. ἀκήκοε τῆς] ἤκουσε G. αὐτοῦ om. G.

945, 2. Οἰδίποδα] οἰδίπουν G.

945, 3. Θεραπαινίδι κελεύει] τὴν θεράπαιναν καλεῖ τοῦ καλέσαι
 τὸν δεσπότην G. Hic quoque tetrameter politicus est, etsi dete-
 rior priore, nisi καλεῖ in initio ponatur.

963, 2. ἐπ' αὐτῶ] ταύτην G.

968, 2. κεκευθότων] Scribendum κεκευθότοι ex G.

968, 4. τάχα post πόθον G.

970, 2. Δῆλον δὲ ἐκ] δηλοῖ ἐκ G.

970, 3. παρὰ τῶ] παρ' G.

979. ἀσφαλῶς] Vulgaris librariorum error pro ἀφελῶς,
 quem alibi plus semel correxi.

987, 2. ἢ πατρὸς τελευτῆ] οἱ πατρὸς τάφοι G.

1019, 2. νομίζει ἐ.] ἐ. νομίζει G.

1025. Ἀγοράσας] ἀντὶ τοῦ ἀγοράσας G.

1031, 3. τὸ περὶ τῶν] τὰ τῶν G.

1037, 2. τίνος] ποίας G. ἦ om. G.

1053, 2. συγκατάθεσιν] συγκατάβασιν G.

εἴ ποι ἢ Ἰοκάστη] ἐπίσταται G., qui om. scholion proximum.

1056. τί δ' in lemmate delevit librarius in L. Videtur τίς
 substituere voluisse. In textu codicis τί δ' scriptum, sed ad-
 dito σ post τί ab eadem, ut videtur, manu.

- 1073, 2. περιλέλειπται] λέλειπται G.
 1073, 3. δράματος] πράγματος G.
 1080. Ἐμαυτὸν] ἀντὶ τοῦ ἔμαυτὸν G.
 1084. τὸ ἡμέτερον om. G.
 1096, 1. τὸν om. G.
 • 1103, 2. ἔνθα—νέμεται] ἐνταῦθα—νέμονται G.
 1110, 1. Μὴ σ.—ἐλθόντα et δὲ post Θεασάμενος om. G.
 1110, 4. εἶναι αὐτὸν] αὐτὸν εἶναι G.
 1113, 1. ὀμήλιξ] Corrige ὀμήλιξ.
 1115, 1. Τῇ γνώσει] ἢ τῇ γνώσει G.
 ἰπερβάλλοις] ἰπερβάλλεις G. ut R.
 1121. Ἀντὶ τοῦ ἐγνωκῶς] Hæc annotatio ad ἰδῶν referenda, quod legitur v. 1116. βλέπων autem per ἐγνωκῶς interpretatur scholiasta propter ἔγνωκα, quod sequitur.
 1136, 2. οὐκ ἐνιαυτοῖς om. G.
 1137, 1. ποιούμενον] ποιούμενος L.G.
 1137, 2. ἐν omissum in L. habet G.
 1146, 1. ὡς οὐκ] οὐχ ὡς G. hic et 1156, 1.
 1176. σύλληψιν] σύλληψιν εἶπεν G.
 1186, 3. ὅσοιπερ—σκιάν om. G.
 1188. ἐξαριθμοῦμαι] ἀντὶ τοῦ ἐξαριθμοῦμαι G.
 1200, 2. καὶ ἄ. γέγονε om. G.
 1208, 2. καὶ γυνή ἢ om. G.
 1211. Ἀντὶ τοῦ αὐλακες om. G.
 1212. φησὶ om. G., sed post ἔρρηξαν addit φανεροῖ τὸν κακό-
 γαμον τεκνοποιοῦντα.
 1218. ἰπερβολικῶς L. a manu recentissima habet.
 1221, 2. καὶ om. G. et post περισωθέντες addit καὶ νῦν δυστυ-
 χοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν.
 1232. In G. ἄπερ ἡμεῖς ἤδειμεν πρότερον οὐ δέεται στεναγμα-
 των ἡμεῖς μὲν ἐπιστάμεθα λυπῶν πολλῶν πεπληρωμένοι. πρὸς δ'
 ἐκείνοις τί φῆς;
 1241, 2. κλείσασα] κλείουσα G.
 1254. περιερχόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον G.
 1262, 1. Ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψε G.
 θύρας] πύλας G. ut R.

οὕτως δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς ἤκεν ἐπὶ τὸ διασύρειν τὴν μαντικὴν ἐκείνην
 χαρίζεσθαι βουλομένη, ἥνικα δυσφοροῦντα ὄρα, ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα
 καταφεύγει. ἢ καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐμφαίνει δὲ ὁ λόγος.
 ἔτι γὰρ οἱ δυσσεβῆ τινα φθεγξάμενοι ἕμως ἐν τοῖς ἀμυγχανοῖς (adde
 ἐπὶ) τοὺς θεοὺς καταφεύγουσιν.

911. τοὺς τοῦ χοροῦ om. G. 914. 1. Ἀντὶ τοῦ om. G.

915, 2. παρόντα] πάντα G. 915, 3. νῦν om. G.

Scholia ad v. 917. 919. om. G., habet H.

919, 5. καθὼ] παρὸ H. 919, 6. Λυκείου] λυκίου H.

Νῦν—ἀλλ' om. H. 919, 7. ταῖς] τὸν H.

Ἀθήναις om. H.

924, 2. Οἰδίπυδα] οἰδίπουν G.

924, 3. Πολύβῳ] Addit G. ὁ ἄγγελος κορίνθιος, θεράπων δὲ
 πολύβου. quæ verba versum efficiunt politicum tetrametrum.

945, 1. ἀκήκοε τῆς] ἤκουσε G. αὐτοῦ om. G.

945, 2. Οἰδίπυδα] οἰδίπουν G.

945, 3. Θεραπαινίδι κελεύει] τὴν θεράπαιναν καλεῖ τοῦ καλέσας
 τὸν δεσπότην G. Hic quoque tetrameter politicus est, etsi deter-
 rior priore, nisi καλεῖ in initio ponatur.

963, 2. ἐπ' αὐτῷ] ταύτην G.

968, 2. κεκευθότων] Scribendum κεκευθότοιιν ex G.

968, 4. τάχα post πόθον G.

970, 2. Δῆλον δὲ ἐκ] δηλοῖ ἐκ G.

970, 3. παρὰ τῷ] παρ' G.

979. ἀσφαλῶς] Vulgaris librorum error pro ἀφελῶς,
 quem alibi plus semel correxi.

987, 2. ἡ πατρὸς τελευτῆ] οἱ πατρὸς τάφοι G.

1019, 2. νομίζει ἐ.] ἐ. νομίζει G.

1025. Ἀγοράσας] ἀντὶ τοῦ ἀγοράσας G.

1031, 3. τὸ περὶ τῶν] τὰ τῶν G.

1037, 2. τίνος] ποίας G. ἢ om. G.

1053, 2. συγκατάβεισιν] συγκατάβασιν G.

εἴ ποί ἢ Ἰοκάστη] ἐπίσταται G., qui om. scholion proximum.

1056. τί δ' in lemmate deleuit librarius in L. Videtur τίς
 substituere voluisse. In textu codicis τί δ' scriptum, sed ad-
 dito σ post τί ab eadem, ut videtur, manu.

- 1073, 2. περιλέλειπται] λέλειπται G.
 1073, 3. δράματος] πράγματος G.
 1080. Ἐμαυτὸν] ἀντὶ τοῦ ἔμαυτὸν G.
 1084. τὸ ἡμέτερον om. G.
 1096, 1. τὸν om. G.
 • 1103, 2. ἔνθα—νέμεται] ἐνταῦθα—νέμονται G.
 1110, 1. Μὴ σ.—ἐλθόντα et δὲ post Θεασάμενος om. G.
 1110, 4. εἶναι αὐτὸν] αὐτὸν εἶναι G.
 1113, 1. ὁμήλιξ] Corrige ὁμήλιξ.
 1115, 1. Τῇ γνώσει] ἢ τῇ γνώσει G.
 ὑπερβάλλοις] ὑπερβάλλεις G. ut R.
 1121. Ἀντὶ τοῦ ἐγνωκῶς] Hæc annotatio ad ἰδῶν referenda, quod legitur v. 1116. βλέπων autem per ἐγνωκῶς interpretatur scholiasta propter ἔγνωκα, quod sequitur.
 1136, 2. οὐκ ἐναυτοῖς om. G.
 1137, 1. ποιούμενον] ποιούμενος L.G.
 1137, 2. ἐν omissum in L. habet G.
 1146, 1. ὡς οὐκ] οὐχ ὡς G. hic et 1156, 1.
 1176. σύλληψιν] σύλληψιν εἶπεν G.
 1186, 3. ὄσοιπερ—σκιάν om. G.
 1188. ἐξαριθμοῦμαι] ἀντὶ τοῦ ἐξαριθμοῦμαι G.
 1200, 2. καὶ ἄ. γέγονε om. G.
 1208, 2. καὶ γυνὴ ἢ om. G.
 1211. Ἀντὶ τοῦ αὐλακες om. G.
 1212. φησὶ om. G., sed post ἔρρηξαν addit φανεροῖ τὸν κακό-
 γαμον τεκνοποιῶντα.
 1218. ὑπερβολικῶς L. a manu recentissima habet.
 1221, 2. καὶ om. G. et post περισωθέντες addit καὶ νῦν δυστυ-
 χοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν.
 1232. In G. ἄπερ ἡμεῖς ἤδειμεν πρότερον οὐ δέεται στεναγμα-
 τῶν ἡμεῖς μὲν ἐπιστάμεθα λυπῶν πολλῶν πεπληρωμένοι. πρὸς δ'
 ἐκεῖνοις τί φῆς ;
 1241, 2. κλείσασα] κλείουσα G.
 1254. περιερχόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον G.
 1262, 1. Ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψε G.
 θύρας] πύλας G. ut R.

οὕτως δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς ἤκειν ἐπὶ τὸ διασύρειν τὴν μαντικὴν ἐκεῖνον
 χαρίζεσθαι βουλομένη, ἥνικα δυσφοροῦντα ὄρα, ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα
 καταφεύγει. ἢ καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐμφαίνει δὲ ὁ λόγος.
 ἔτι γὰρ οἱ δυσσεβῆ τινὰ φθεγξάμενοι ὄμως ἐν τοῖς ἀμηχάνοις (adde
 ἐπὶ) τοὺς θεοὺς καταφεύγουσιν.

911. τοὺς τοῦ χοροῦ om. G. 914. 1. Ἀντὶ τοῦ om. G.

915, 2. παρόντα] πάντα G. 915, 3. νῦν om. G.

Scholia ad v. 917. 919. om. G., habet H.

919, 5. καθὸ] παρὸ H. 919, 6. Λυκείου] λυκίου H.

Nῦν—ἀλλ' om. H. 919, 7. ταῖς] τὸν H.

Ἀθήναις om. H.

924, 2. Οἰδίποδα] οἰδίπουν G.

924, 3. Πολύβω] Addit G. ὁ ἄγγελος κορίνθιος, θεράπων δὲ
 πολύβου. quæ verba versum efficiunt politicum tetrametrum.

945, 1. ἀκήκοε τῆς] ἤκουσε G. αὐτοῦ om. G.

945, 2. Οἰδίποδα] οἰδίπουν G.

945, 3. Θεραπαινιδὶ κελεύει] τὴν θεράπαιναν καλεῖ τοῦ καλέσαι
 τὸν δεσπότην G. Hic quoque tetrameter politicus est, etsi dete-
 rior priore, nisi καλεῖ in initio ponatur.

963, 2. ἐπ' αὐτῶ] ταύτην G.

968, 2. κεκευθότων] Scribendum κεκευθότοι ex G.

968, 4. τάχα post πόθον G.

970, 2. Δῆλον δὲ ἐκ] δηλοῖ ἐκ G.

970, 3. παρὰ τῶ] παρ' G.

979. ἀσφαλῶς] Vulgaris librariorum error pro ἀφελῶς,
 quem alibi plus semel correxi.

987, 2. ἢ πατρὸς τελευτῆ] οἱ πατρὸς τάφοι G.

1019, 2. νομίζει ἐ.] ἐ. νομίζει G.

1025. Ἀγοράσας] ἀντὶ τοῦ ἀγοράσας G.

1031, 3. τὸ περὶ τῶν] τὰ τῶν G.

1037, 2. τίνος] ποίας G. ἢ om. G.

1053, 2. συγκατάθεσιν] συγκατάβασιν G.

εἴ ποί ἢ Ἰοκάστη] ἐπίσταται G., qui om. scholion proximum.

1056. τί δ' in lemmate delevit librarius in L. Videtur τίς
 substituere voluisse. In textu codicis τί δ' scriptum, sed ad-
 dito σ post τί ab eadem, ut videtur, manu.

- 1073, 2. περιλέλειπται] λέλειπται G.
 1073, 3. δράματος] πράγματος G.
 1080. Ἐμαυτὸν] ἀντὶ τοῦ ἔμαυτὸν G.
 1084. τὸ ἡμέτερον om. G.
 1096, 1. τὸν om. G.
 • 1103, 2. ἔνθα—νέμεται] ἐνταῦθα—νέμονται G.
 1110, 1. Μὴ σ.—ἐλθόντα et δὲ post Θεασάμενος om. G.
 1110, 4. εἶναι αὐτὸν] αὐτὸν εἶναι G.
 1113, 1. ὀμήλιξ] Corrige ὀμηλιξ.
 1115, 1. Τῇ γνώσει] ἢ τῇ γνώσει G.
 ἰπερβάλλοις] ἰπερβάλλεις G. ut R.
 1121. Ἀντὶ τοῦ ἐγνωκῶς] Hæc annotatio ad ἰδῶν referenda, quod legitur v. 1116. βλέπων autem per ἐγνωκῶς interpretatur scholiasta propter ἔγνωκα, quod sequitur.
 1136, 2. οὐκ ἐνιαυτοῖς om. G.
 1137, 1. ποιούμενον] ποιούμενος L.G.
 1137, 2. ἐν omissum in L. habet G.
 1146, 1. ὡς οὐκ] οὐχ ὡς G. hic et 1156, 1.
 1176. σύλληψιν] σύλληψιν εἶπεν G.
 1186, 3. ὅσοιπερ—σκιάν om. G.
 1188. ἐξαριθμοῦμαι] ἀντὶ τοῦ ἐξαριθμοῦμαι G.
 1200, 2. καὶ ἄ. γέγονε om. G.
 1208, 2. καὶ γυνή ἢ om. G.
 1211. Ἀντὶ τοῦ αὐλακες om. G.
 1212. φησὶ om. G., sed post ἔρρηξαν addit φανοροὶ τὸν κακό-
 γαμον τεκνοποιούντα.
 1218. ἰπερβολικῶς L. a manu recentissima habet.
 1221, 2. καὶ om. G. et post περισωθέντες addit καὶ νῦν δυστυ-
 χοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν.
 1232. In G. ἄπερ ἡμεῖς ἤδειμεν πρότερον οὐ δέεται στεναγμα-
 των ἡμεῖς μὲν ἐπιστάμεθα λυπῶν πολλῶν πεπληρωμένοι. πρὸς δ'
 ἐκείνοις τί φῆς ;
 1241, 2. κλείσασα] κλείουσα G.
 1254. περιερχόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον G.
 1262, 1. Ἀνέστρεψε] ἀνέστρεψε G.
 θύρας] πύλας G. ut R.

οὕτως δὲ καὶ κατ' ἀρχὰς ἤκειν ἐπὶ τὸ διασύρειν τὴν μαντικὴν ἐκείνην
 χαρίζεσθαι βουλομένη, ἠνίκα δυσφοροῦντα ὄρα, ἐπὶ τὸν Ἀπόλλωνα
 καταφεύγει. ἢ καὶ εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ. ἐμφαίνει δὲ ὁ λόγος.
 ἔτι γὰρ οἱ δυσσεβῆ τινὰ φθεγγάμενοι ὅμως ἐν τοῖς ἀμηχανοῖς (adde
 ἐπὶ) τοὺς θεοὺς καταφεύγουσιν.

911. τοὺς τοῦ χοροῦ om. G. 914. 1. Ἀντὶ τοῦ om. G.

915, 2. παρόντα] πάντα G. 915, 3. νῦν om. G.

Scholia ad v. 917. 919. om. G., habet H.

919, 5. καθὸ] παρὸ H. 919, 6. Λυκείου] λυκίου H.

Nῦν—ἀλλ' om. H. 919, 7. ταῖς] τὸν H.

Ἀθήναις om. H.

924, 2. Οιδίπυδα] οιδίπυον G.

924, 3. Πολύβφ] Addit G. ὁ ἄγγελος κορίνθιος, θεράπων δὲ
 πολύβον. quæ verba versum efficiunt politicum tetrametrum.

945, 1. ἀκήκοε τῆς] ἤκουσε G. αὐτοῦ om. G.

945, 2. Οιδίπυδα] οιδίπυον G.

945, 3. Θεραπεινίδι κελεύει] τὴν θεράπειναν καλεῖ τοῦ καλέσαι
 τὸν δεσπότην G. Hic quoque tetrameter politicus est, etsi dete-
 rior priore, nisi καλεῖ in initio ponatur.

963, 2. ἐπ' αὐτῷ] ταύτην G.

968, 2. κεκευθότων] Scribendum κεκευθότοιον ex G.

968, 4. τάχα post πόθον G.

970, 2. Δῆλον δὲ ἐκ] δηλοῖ ἐκ G.

970, 3. παρὰ τῷ] παρ' G.

979. ἀσφαλῶς] Vulgaris librariorum error pro ἀφελῶς,
 quem alibi plus semel correxi.

987, 2. ἢ πατρὸς τελευτῆ] οἱ πατρὸς τάφοι G.

1019, 2. νομίζει ἐ.] ἐ. νομίζει G.

1025. Ἀγοράσας] ἀντὶ τοῦ ἀγοράσας G.

1031, 3. τὸ περὶ τῶν] τὰ τῶν G.

1037, 2. τίνος] ποίας G. ἢ om. G.

1053, 2. συγκατάθεσιν] συγκατάβασιν G.

εἴ ποί ἢ Ἰοκάστη] ἐπίσταται G., qui om. scholion proximum.

1056. τί δ' in lemmate delevit librarius in L. Videtur τίς
 substituere voluisse. In textu codicis τί δ' scriptum, sed ad-
 dito σ post τί ab eadem, ut videtur, manu.

- 1073, 2. περιλέλειπται] λέλειπται G.
 1073, 3. δράματος] πράγματος G.
 1080. Ἐμαυτὸν] ἀντὶ τοῦ ἔμαυτὸν G.
 1084. τὸ ἡμέτερον om. G.
 1096, 1. τὸν om. G.
 • 1103, 2. ἔθθα—νέμεται] ἐνταῦθα—νέμονται G.
 1110, 1. Μὴ σ.—ἐλθόντα et δὲ post Θεασάμενος om. G.
 1110, 4. εἶναι αὐτὸν] αὐτὸν εἶναι G.
 1113, 1. ὀμήλιξ] Corrige ὀμηλιξ.
 1115, 1. Τῇ γνώσει] ἢ τῇ γνώσει G.
 ὑπερβάλλοις] ὑπερβάλλεις G. ut R.
 1121. Ἀντὶ τοῦ ἐγνωκῶς] Hæc annotatio ad ἰδῶν referenda,
 quod legitur v. 1116. βλέπων autem per ἐγνωκῶς interpretatur
 scholiasta propter ἔγνωκα, quod sequitur.
 1136, 2. οὐκ ἐνιαυτοῖς om. G.
 1137, 1. ποιούμενον] ποιούμενος L.G.
 1137, 2. ἐν omissum in L. habet G.
 1146, 1. ὡς οὐκ] οὐχ ὡς G. hic et 1156, 1.
 1176. σύλληψιν] σύλληψιν εἶπεν G.
 1186, 3. ὄσοιπερ—σκιάν om. G.
 1188. ἐξαριθμοῦμαι] ἀντὶ τοῦ ἐξαριθμοῦμαι G.
 1200, 2. καὶ ἄ. γέγονε om. G.
 1208, 2. καὶ γυνὴ ἢ om. G.
 1211. Ἀντὶ τοῦ αὐλακες om. G.
 1212. φησὶ om. G., sed post ἔρηξαν addit φανεροὶ τὸν κακό-
 γαμον τεκνοποιοῦντα.
 1218. ὑπερβολικῶς L. a manu recentissima habet.
 1221, 2. καὶ om. G. et post περισωθέντες addit καὶ νῦν δυστυ-
 χοῦντί σοι συνδυστυχοῦμεν.
 1232. In G. ἄπερ ἡμεῖς ἤδειμεν πρότερον οὐ δέεται στεναγματά-
 των ἡμεῖς μὲν ἐπιστάμεθα λυπῶν πολλῶν πεπληρωμένοι. πρὸς δ'
 ἐκεῖνοις τί φῆς ;
 1241, 2. κλείσασα] κλείουσα G.
 1254. περιερχόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐρχόμενον G.
 1262, 1. Ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψε G.
 θύρας] πύλας G. ut R.

1264. Ἐώρα] αἰώρα G.

κ., υ̅., μ.] ἢ κ., ἢ υ̅., ἢ μ. G. In eodem hoc est scholion Tzetzæ ad ἔώρα, διὰ τὸ μέτρον γρ. τὸ ε̅ ψιλόν. δίφθογγόν ἐστι. ταῦτα μέντοι ἀλό^π (sic) εἰσὶ καὶ γὰρ οὐκ ἐθεάσω. καὶ ταῦτα ὁ σκολιογράφος (sic). περὶ τοῦ μ̅ (his literis versus finitur) ὦρα ἄτε ψιλόν. Τζέτζης δὲ φησὶ δίφθο^{γγ} (i. e. δίφθογγον) μὲν γράφεσθαι, διὰ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνηέντων κοινήν καὶ αὐτὸ εἶναι συλλαβὴν καὶ βρα^χ δέχθαι (sic), ὥστε (corr. ὡς τὸ) Ἰστρος τοιαύτας παρθένους λόχεται (corrige λοχεύεται ex Hephæst. p. 7. ubi hic versus ex Æschyli Niobe citatur): καὶ παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἑτέροις καὶ ἕτερα μυρία.

1266, 1. ἀναρτητικὴν] ἀρτικὴν G.

1270. In G. est, ἄρθρα τοὺς τρόπους (corr. τόπους), τὰς χώρας τῶν ὀφθαλμῶν. ἢ τὰ βλέφαρα ἄρθρα καλεῖ. αἰρομένων γὰρ αὐτῶν θεωροῦσι τῶν ὀρώντων οἱ ὀφθαλμοί.

1273, 2. ἠβούλοντο] ἐβούλοντο G.

1273, 3. ἔσται] ἐστὶ G.

1287, 3. τῆς om. G.

1297, 1. ἰδόντες] ἐξευχόμενοι οἰδίποδα πεπηρωμένον addit G.
μῆ] οὐ G.

1297, 2. πάθος] τὸ συμβᾶν αὐτὸ πάθος. τὸ σχῆμα τῆς μὲν ἐννοίας ἀποσιώπησις, τῆς δὲ λέξεως περιπλοκή G.

1307, 1. Ποῦ—ἀκούω; ποῦ om. G.

φέρεται] Hoc qui scripsit fortasse non legit διαπέταται, sed φέρεται supplevit ex φεράδην. In sequentibus tres proponuntur explicationes, aut ποῦ ἐστὶν ἡ φθογγή, ἧτις σφόδρα μοι διαπέταται; aut ποῦ ἐστὶν ἡ φθογγή, ἧς φερομένης ἀκούω; aut denique sententia extra interrogationem posita, ἀπέπτυ μου καὶ ἡ φωνή.

1307, 2. σφόδρα om. G.

1318, 1. τοῖς] βλάβη τοῖς G.

1321. μόνιμος ἐκ τοῦ μένω G.

1328. Ἐπεισε] ἀντὶ τοῦ ἔσεισεν G

1347. Δεῖλαιε et χάριν om. G.

1371, 1. φησὶ om. G. πρὸ] πρὸς G.

1371, 2. γονεῦσι καθ' Ἄιδου] γονεῦσιν εἰς ἄδου μολῶν G.

1374, 1. Ἀγχόνης] ἀντὶ τοῦ G.

1384. συμφορὰν] Addit G. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βερυπωμένων καὶ δυσσῶδων καὶ πάντως ἐλαινομένων. τὸ γὰρ ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν καὶ τὴν φροντίδα τούτων μὴ ἔχειν λίαν ἥδιστον. (Sequentia spectant ad v. 1375. 1376.) ἀλλ' ἡ τῶν τέκνων ὄψις ἢ αὖ φυτευθεῖσα ἦν ἐμοί. τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ οὕτως.

1396. Ὑποπτον] ἀντὶ τοῦ ὑποπτον. ὑπουλον λέγεται τραῦμα τὸ ἐκτὸς μὲν δοκοῦν ὑγιές, ἔσωθεν δὲ ἐλκόμενον (scf. ἐλκούμενον) καὶ ἐργαζόμενον. G. ὑποπτον in ὑπόπνον mutat Meinekius Comic. vol. 4. p. 314.

1400. Τὸ] τὸ τοῦ G. Post φησὶν idem addit τουτέστι τὸ ἀπὸ τῶν χειρῶν ῥυέν. τουτέστιν μὴ ἀπαξιώσθαι τοῦ θεοστρυγῶς καὶ δειλαίου ἀνδρὸς προσεγγίξειν καὶ προσάπτεσθαι.

1434. γὰρ om. L., ut R. Totum scholion abest ab G.

1454, 2. Sequitur in G. γρ. καὶ χέρσος, ἢ ἢ πρὸς τοὺς ἀγάμους, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀναρότου γῆς τῆς μηδέποτε ἀρθείσης, ἀλλὰ παρθένου διὰ τὸ μεῖναι ἀνήρῳ (i. e. ἀνήροτον) οὔσης. Tum in marg. Σοφοκλῆς οἰδίποδος τυράννου πέρασ τέλος (sic). Vocabulorum πέρασ τέλος alterum alteri ut varia lectio adscriptum est, ut in versu simili in fine Ajacis. Pro Σοφοκλῆς scribendum Σοφοκλοῦς, Reliqua usque ad finem tragediæ scholia absunt ab G

ŒDIPUS COLONEUS.

3, 10. Ἠθικώτερον δὲ τὸ πρῶτον] Prius illud non solum ἡθικώτερον est, sed plane necessarium. Absurdum est enim τίς hic pro ἦτις accipi. Nec dubitandum quin in loco Callimachi τις pronomen sit indefinitum.

9. Καθέδραις] Sequitur scholiasta scripturam vitiosam θάκοισιν pro θάκησιν, quod restituit Seidlerus.

14, 4. Πωρήτοιον] Scribendum πωρητύον: de quo dixi in annot. ad schol. Aristoph. Plut. 33.

15, 2. Post εἰσὶν interpungendum. Nam proxima interpretatio ὡς ἂν τις πόρρω ἀφορῶν τεκμήραιτο non ad corruptum istud ὡς ἀνομμάτῳ spectat, sed ad veram scripturam ὡς ἀπ' ὀμμάτων. Idem rursus alius scholiasta interpretatur verbis (ab Suida s. v. στέγει exscriptis) ὡς ἂν τις τὰ ὀμματα πόρρω ἔχων. et tertius aliquis verbis ὡς ἔστιν ἐκ προόψεως τεκμήρασθαι.

15, 5. Λίαν] Explicatius in gl. codicis Paris. apud Brunckium λίαν ἀπ' ὀμμάτων πόρρω εἰσὶν, quocum Brunckius gl. λίαν ad ὡς ἡπίως adscriptum in Electr. 1438. comparavit. Manifestum est ὡς non cum πρόσω, sed cum ἀπ' ὀμμάτων conjungendum esse.

17, 2. ὥστε μέλισσαν αὐτὸν ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί] Vide quæ ad Aristoph. Fragm. 231. a. p. 594. dixi.

20, 1. μακροτέραν] In vitioso μακροτάτην consentit Suidas s. v. οὔ. Idem ἔπρεπε pro ἤρμοξε.

31, 1. Χ' ὥτι] L. in lemmate et in textu non sic, sed recte χῶτι.

35, 2. 3. Sequitur scholiasta vitiosam scripturam τῶν ἀδηλοῦμεν pro τῶν ἀδηλοῦμεν.

39, 1. Scholion non ad verba ἄδικτος οὐδ' οἰκητός referendum, sed ab verba proxima ubi de Eumenidibus agit.

42, 1. Epimenidis (ex Theogonia) fragmento utitur Tzetzta ad Lycophr. 406. addito primo versu, γήματο δ' Εὐνούμην θα-
 λερὴν Κρόνος ἀγκυλόμητις. Vitiosum est Εὐνούμην, quod Εὐρυ-
 νόμην scribendum, idemque haud dubie pro Εὐωνύμην restitu-
 endum, quod scholiasta Sophoclis ex Istro memorat.

42, 6. αὐτάς] Sic recte apud Suidam s. v. Εὐμενίδες. Idem
 in Ὀρέστη consentit, quod Brunckius in Ὀρέστον mutavit.

42, 8. ὀλοκαυτήσαντι] ὀλοκαυτώσαντι Suidas. Utriusque
 formæ exempla vide in Thesauri edit. Paris.

42, 9. Καρνεῖα] Καρυνία L. Scribendum Κερυνεῖα cum
 O. Muellero: de qua urbe, cujus nomen etiam alibi corruptum
 est, vide quæ in Thesauro dixi. Omisit hæc verba Suidas.

43. διὸ τὸ χ.] Quia numero plurali dictum est. V. quæ ad
 schol. Æschyli Prometh. 9. dixi.

55. ὁ Ἥφαιστος] Miro errore scholiasta Neptunum intel-
 ligit, quum proxima poetæ verba Prometheum dici ostendant.

56, 2. γράφει] γρ L.

56, 3. Spatium quod post τῆ (sic L, non τῆι) ^επ (id est περί)
 relictum esse annotavit Elmsleius decem circiter literarum ca-
 pax est, proximo versu ab συντιμᾶται incipiente.

Ἀκαδημεία] Immo Ἀκαδημεία.

57, 1. ὀδός] Quod super ο scriptum est in L., puncto simi-
 lius est quam spiritui. Infra vero ὀδοῦ et ὀδός cum spiritu
 aspero scripta sunt, male pro ὀδός.

57, 5. ἵπποιο] ἵπποισι Reisigius in Enarrat. hujus fabulæ
 p. xxxviii. ἵππηα Heynius. Et Κολωνός ἵππεύς appellatur in
 scholio ad v. 712, ἵππότης ab Sophocle v. 59. Κολωνὸν τὸν τῶν
 ἵππέων dixit Pherecrates ab scriptore Argumenti memoratus.
 Κολωνός ἵππιος apud Pollucem 7, 132. et Pausan. 1, 30, 4. cum
 var. lect. ἵππειος.

58. γρ. αἱ δὲ πλησίον γύαι] αἱ qui scripsit nescivit tragicos
 masculina tantum forma uti οἱ γύαι.

60. et 65. Κολωνῆται] Notandum hoc gentile, quod Κολω-
 νῆται potius esse debet.

71, 5. Ὡς τί προσλέξων] Videtur scholiasta πρὸς τί λέξων
 per tmesin dictum credidisse pro τί προσλέξων.

84, 1. πότνια] ᾧ πότνι ᾧ—, quod scholiastam in libro suo legisse arguunt verba τὸ ἐντελές, recte restituit in lemmate ed. Rom., licet scriptura ipsa vitiosa sit.

89, 2. In εὐρήσειν consentit Suidas s. v. *τερμμία ἡμέρα*.

91, 3. Κεοῦ] Nomen aliunde, ut videtur, non cognitum.

91, 4. ιγ'] γ' C. Muellerus in *Fragm. Histor.* vol. 3. p. 336.

91, 11. συμφαίνουσιν error typhothæ pro συμβαίνουσιν.

98, 2. εἰ μὴ βούλησθε] Immo εἰ μὴ ἐβούλεσθε, ut Daederlinus.

100, 5. Μνημοσύνη, Μούσαις] Scribendum *Μνημοσύνη Μούση* cum Prellero ad *Polem. fragm.* 73. *Μούσαις* om. Suidas s. v. *νηφάλιος*.

100, 8. τῶν Ἀτθίδων] Frustra Elmsleius corrigit τῆς Ἀτθίδος. Nam etiam plurali numero interdum utuntur grammatici, velut *Etym. M.* p. 140, 48. et Maximus in *Proœm. ad Dionys. Areop.* vol. 2. p. xxxiv. ed. Antwerp.

100, 10. Κράτης μὲν οὖν ὁ Ἀθηναῖος] In libro περὶ τῶν Ἀθηνησι θυσιῶν, cujus pauca quæ supersunt fragmenta collegit C. Muellerus in *Fragm. Hist.* vol. 4. p. 369.

100, 15. καὶ (ἢ Bernhardyus ad *Suid.* vol. 2. p. 980.) τὴν θυήν] Substantivum mirum et alibi non inventum.

100, 16. παρελθοῦσαι] Sic etiam Suidas s. v. *νηφάλιος θυσία*.

115, 2. φησὶ] φησὶ νῦν Suidas s. v. *εὐλάβεια*.

126. ἀπροσπέλαστον, quod non est in L., delere debebat Elmsleius.

131, 4. δὲ ante μάλιστα recte omissum in R.

144, 2. εὐδαιμονίαν] Sic Suidas s. v. *εὐδαιμονέστερος*.

148, 2. Τοῦτο δέ φησι] Ab his verbis aliam interpretationem incipere vidit Brunckius, qui ἢ τοῦτό φησι scripsit. Satis erat δέ deleri.

151, 3. τὸ recte deletum in R.

166. Ἐχεις: γρ. Οἴσεις] γρ. illud Elmsleius tacite addidit, nec leguntur hæc inter scholia in L. In textu est ἔχεις, cui alia manus, quæ non est scholiastæ, literis capitalibus minusculis superscripsit οἴσεις.

192, 1. Τοῦ ἰσοπέτρου, τοῦ—πέτρω βήματος δὲ, ὅπερ] τοῦ ἰσοπέτρου. βήματος δὲ τοῦ—πέτρω, ὅπερ L. Itaque scribendum

erat τοῦ ἰσοπέτρου βήματος, τοῦ—πέτρω, ὄπερ—. Et sic legisse videtur Suidas s. v. ἀντιπέτρου, etsi postrema verba paullo aliter conformavit.

195, 1. τέταται] Hoc verbo usus esse videtur ut ἴσθῶ sive sic sive cum apostropho ἦ (vel ἧ) ἴσθῶ scriptum explicaret. Sed si hoc verbo usus sit Sophocles, non dubitandum quin simpliciter scripserit ἴσθῶ, omisso ἦ vel ἧ.

195, 2. Ὁμηρος om. etiam Suidas s. v. λάας, sed habet proximum λάος.

195, 3. Ἀπὸ τῆς λάος—εὐθείας] Decepit scholiastam ipsumque Herodianum scriptura vitiosa λάου pro λάος, de qua dixi in Præfat. ad Soph. edit. secundam Oxoniensem p. vii.

195, 5. ἵπῶ] ἵπαι Suidas.

203. Ἀντὶ τοῦ θαυμάζῃ] Hoc glossema interlineare est in L. Pro θαυμάζῃ verbum καθέζῃ vel simile aliquod requiri in annotatione dixi. Facillima correctio foret ἀζῃ, si probabile esset scholiastam poetico verbo usum esse respicientem ad verba poetæ v. 134. οὐδὲν ἀζοντα.

243, 1. Οὐ καλοῖς] Sequitur scholiasta scripturam quam a correctore in textu habet L, in quo prima manus scripserat οὐ καλοῖς (id est οὐκ ἀλοῖς). Eodem modo v. 245. ex vera scriptura manus primæ ὡς τις corrector fecit ὡς τῆς, quod rursus sequitur scholiasta verbis Ὡς ἂν τῆς κοινῆς ἀνθρωπότητος ἐχούσης (ἐχουσα Hermannus) τὸ συγγενές. Sed in altera scholii parte ἦ—συγγενέσιν recta scriptura explicatur.

252, 1. Οὐκ ἂν] Non sic, sed οὐ γὰρ in L.

258, 5. Αἰτιῶν typhotetæ error pro Αἰτίων.

267, 3. Τὸ ἐξῆς—ἐξοῖδα] Scribendum ex L., quem neglexit Elmsleius, τοῦτ' ἐγὼ καλῶς ἐξοῖδα: οἶδα ὅτι μᾶλλον ἠδικήθην ἢ περ ἠδίκησα, proximum autem scholion ad v. 268. Χρεῖα—βραχὺ ἦν ejiciendum. Non est enim veteris scholiastæ, sed in L. additum ab manu seculi quarti vel ad summum tertii decimi literis minusculis scriptum, non capitalibus ut scholia vetera.

281. 282. Sequitur scholiasta scripturam corruptam φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν, ξὺν οἷς—, cujus absurditatem demonstravi in

annotatione restituta vera lectione φωτὸς ἀνοσίον. τὰδ' οὖν
ξυνεῖς—.

287, 4. Ἦν γὰρ τι λόγιον] Conf. schol. ad v. 1156.

287, 5. ὑπὸ Θηβαίων] Conf. schol. ad v. 457.

296, 1. Εὖ τῇ οἰκονομίᾳ] Vide annot. ad 887, 1.

309, 1. ἐστίν] Recte R. ἐστὶ χρήσιμος, quod legitur apud
Suidam s. v. φίλος. Quod scholiasta dixit αὐτῷ τε καὶ τοῖς
φίλοις, sententiam poetæ nonnihil dilatavit: quo non abuten-
dum ad aliam quam scholiasta in libro suo invenerit scriptu-
ram fingendam. Quod sequitur ἀντὶ τοῦ χρήσιμος alius inter-
pretis glossema est, qui ipse quoque φίλος per χρήσιμος inter-
pretatur. Sic infra v. 934. μέτοικος in scholio longiore expli-
catur per ἔνοικος pariterque in glossemate. Idem inter scholia
et glossemata consensus frequens in scholiis codicis Medicei in
Æschylum.

314, 3. Callimachi fragmentum sic emendare debebat Elms-
leius præeuntibus partim Toupio Emendat. vol. 2. p. 77. et
Valckenario, Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἰμονήθεν | μεμβλωκὸς
πίλημα περίτροχον ἄλκαρ ἔκειτο | ἴδεος ἐνδίοιο. πίλημα περίτροχον
ex Suida restitutum s. v. πίλημα. Tertii versus initium ser-
vavit Hesychius εἶδεος ἐνδίοιο (codex ἐν δήοιο, quod correxit
Musurus): καύματος μεσημβρινοῦ, quod ad hunc versum refe-
rendum esse vidit Nækius in dissertatione de loco quodam
Tzetzæ Bonnæ edita a. 1821.

330, 3. δυσαθλία] Scribendum videtur δισάθλαι, quod scho-
liasta legisse videtur v. 328. pro δυσάθλαι.

337, 3. ἐν τῷ ιγ'] Quum Nymphodorum libro tertio de Sa-
rapi dixisse sciamus, non dubitandum quin sublato ι, quod ex
articulo τῷι ortum, scribendum sit ἐν τῷ γ' cum C. Muellero
in Fragmentis Histor. vol. 2. p. 380.

τῶν Βαρβαρικῶν] Plena operis inscriptio fuit Βαρβαρικὰ νό-
ημα.

337, 10. Ὁ γὰρ Σέσωστρις—] Hoc de Sesostri commentum
ab recentiore aliquo fabulatore excogitatum non novit Hero-
dotus, qui Ægyptiorum mores exposuit 2, 35 seqq.

354, 1. ὄπου ἄν] ὄπου δ' ἄν L., nec debbat δὲ ab Elmsleio deleri. De δέ relativis cum ἄν conjunctis addito ab inferiorum temporum scriptoribus dictum in Thesaurο vol. 2. p. 929.

380, 6. Non erat cur Elmsleius ἤ adderet post βιβῶν.

Ἵπερβατὸν—] Hæc ex alius scholiastæ annotatione excerpta sunt, temere cum præcedentibus conjuncta per particulam οὖν, de quo dixit Wolffius in Comment. de schol. Laurent. p. 3.

390, 3. εὐθέειαν] εὐσθέειαν R. Quod legit Suidas s. v. εὐσοια.

424. κατ' ἀλλήλων ἐπαίρουσιν] Verbum ἐπαίρουσιν indicio est legisse scholiastam non quod est in textu codicis κάπαναιροῦνται δόρυ, sed κάπαναίρονται, quod Hermannus restituit.

467, 1. ἰκετηρίων] Servavit Elmsleius hic et in fine scholii proximi falsum accentum. Recte ἰκετηριῶν apud Suidam s. v. κατάστυψον.

472, 2. Μητίνφ] Corrigendum Μητίονι ex Apollodoro, Pausania aliisque scriptoribus. Monuit C. Muellerus in Fragm. Histor. vol. 1. p. 97.

473, 1. ὀτία] ὄτα Suidas s. v. λαβαῖς.

473, 2. (p. 63.) προτόμων] Corrige προτομῶν.

477, 6. πρὸς τὴν ἔω ἴστανται] Non fuit tamen hic constans mos: v. Lobeck. Aglaoph. p. 916.

486, 1. Ὠς σφᾶς] ὦς σφας L.

489, 5. γένος οὐ] γένος, δ Hermannus Opusc. vol. 6. 2. p. 118.

489, 6. Τῆς δὲ πομπῆς ταύτης] Genitivus pendere videtur a verbo aliquo cum proxime antecedentibus omisso, velut ἐπιμελιῶνται. PRELLER. ad Polemon. fragm. p. 92.

παρὰ] Scribendum περὶ cum Bernhardyo ad Eratosth. p. 4.

489, 8. ἱερὸν delet Hermannus l. c.

γὰρ] Vel delendum vel in τὴν mutandum cum Triclinio.

489, 9. Κυδώνιον] Scribendum Κυλώνειον cum O. Muellero in Rienæckeri translāt. Germanica Leakii descriptionis Athenarum p. 455. Ceterum de gente Hesychidarum v. Bossler. in libro de gentibus Att. sacerdotalibus p. 17.

489, 11. ἱεράς] ἱερείας Bentleius. ἱεραῖς πομπῆς Hermannus.

499. Non animadvertit scholiasta ἐκτείνουσαν vitiose scriptum esse pro ἐκτίνουσαν, quod restituit Canterus. Pro συντόμως scribendum συντόμως.

504. Ineptit scholiasta χρῆσται ex χρείῃ ἔσται contractum esse ratus: de quo explicatius dixi in annotatione ad hunc versum.

505, 1. Τοῦ κείθεν] Immo τοῦκείθεν, ut ex interpretatione τὸ ἐκείθεν apparet.

515, 2. μὴ τὰς προξενίας—καταγάγῃς] Interpretatio inepta scripturæ corruptæ προξενίας—τὰς σὰς. Et τὰς σὰς L. habet in textu, προξενίας est in apographo Farnesiano.

517, 1. ἀδιάλειπτον] Male ἀνεξάλειπτον apud Suidam s. v. τῷ τοι. ἀδιάλειπτον κακὸν dixit schol. Œd. R. 198.

658, 2. τὸν, quod aptius post καβεστηκότα collocaretur, non habet Suidas s. v. πολλὰ δ' ἀπειλαί.

681, 2. γρ.] Id est γράφουσιν.

681, 7. Euphorionis de Oreste versus adscitis criticorum conjecturis, quas exposuit Meinekius p. 94., sic videntur in ordinem esse redigendi,

Πρῶτο σέ μιν δασπλήτες ἄφειλομένην ἄγον ὄμιον
γῆλοφον εἰς ἀργῆτα θυγατρίδαι Φόρκυρος,
Εὐμενίδες, ναρκίσσῃ ἐπιστεφές, πλοκαμῖδας.

ναρκίσσῃ ipse scripsi.

681, 17. ἀνθινόϊς] Corrige accentum, ἀνθίνους, et versu proximo ἀνθίνων, ubi veri accentus vestigium superest in scriptura codicis corrupta αὐίνων. Idem accentus vitium recurrit in scholio ad v. 684.

698, 3. Ἴλισσοῦ—Καδμεία] Scribendum Κηφισοῦ—Ἀκαδημεία. Νομάδες κρῆναι, inquit scholii auctor, sunt aut fontes Cephisi per loca illa manantes, aut rivuli quos ipse Cephisus ἐπινέμεται. Academiam autem, quo ab urbe proficiscentes via per Thriasias portas sive Dipylon ducebat, (Lucian. Scyth. vol. 1. p. 861.) limpidissimis fontibus in Cephisum influentibus abundasse et ab Hippiο Colono proxime abfuisse constat ex Pausania 1, 30. coll. Walpolio, *Memoirs* vol. 1. p. 483. et Gellio, *Itin. of Greece* p. 38. MEINEK. Comment. miscell. 1. p. 60.

698, 2. Φιλόχορος] Libro quarto : v. Mueller. Fragm. Histor. vol. 1. p. 401.

698, 6. Ἀθηνᾶ θύσαντες] Prava correctio scripturæ corruptæ ἀθηναν θησαντες, quæ est in L. apposito in margine ζτ. i. e. ζήτει. Sensus postulat Ἀθηνᾶν ὀρρωδήσαντες vel Ἀθηνᾶν αἰδεσθέντες vel simile quid. Ἀθηνᾶν δείσαντες Schneidewin. in Philologo vol. 5. p. 237.

701, 2. Ἀκαδημίαν] Scribendum Ἀκαδήμειαν pariterque infra corrigendum.

701, 3. Post γράφων οὕτως exciderunt quæ Ister de numero olearum ex arce Athenarum in Academiam translatarum dixerat. Eas duodecim fuisse tradit Suidas s. v. μορίαί, qui tamen sua non videtur ex scholio Sophocleo petivisse. ἔνιοι Elmsleii correctio est. In L. est εἶναι, ut in R.

712, 5. Περὶ τὰ—ναντικοί] Hæc separanda ab præcedentibus. Est enim aliud scholion, quod L. in altero margine habet ad v. 715. adscriptum.

718, 1. Delendum Ἀκολούθως, quod corruptum est ex ἀκόλουθος, ultimo vocabulo lemmatis ἑκατομποδῶν Νηρηῶν ἀκόλουθος.

761, 1. εὐλογοφανέσι] Super *eu* in L. scriptum non λ, sed α, idque uno ab utraque parte puncto notatum, .α.

793, 1. Καὐτοῦ Ζηρός] Elmsleii, non codicis, hoc lemma est.

793, 2. Ἴφικλεία] Hoc ex Ἴφιγενεία vel, quod probabilius, ex Οἴκλει, quod in codicibus plerumque Ἴοκλεῖ scriptum est, corruptum esse conjeci in annot. ad Sophoclis fragm. 793.

793, 5. ἐγκαθιῖ] Scribendum ἐγκαθίει.

814, 1. δικαίως] Corrigendum videtur δικαίωσω.

Τιμωρήσομαι γὰρ τοῦσδε, οἶα ἀνταμείβη με ῥήματα] Hoc absurdum est. Verba τοῦσδε—ῥήματα cum verbo μαρτύρομαι vel μάρτυρας καλῶ conjuncta esse debent.

829. Verba Πρὸς—Ἀντιγόνην, quæ bis legi in L. annotavit Elmsleius, repetuntur ad v. 834.

875. παλαῖον typosetæ error pro παλαιόν.

887, 1. Ἄκρως τῇ οἰκονομίᾳ τὸ μαθεῖν—] Ἄκρως, quo ad verbio scholiasta similiter utitur ad v. 131, 4., temere in σοφῶς

mutatum ab Triclinio: qui etiam in eo erravit quod ἐχρήσατο ante τῆ οἰκονομία inseruit, ut apparet ex annotatione simillima scholiastæ ad v. 296. εἴ τῆ οἰκονομία, ὥστε μὴ διατριβὰς γενέσθαι τίς ὁ καλέσων ἔσται. Similis sententia schol. ad v. 551. καὶ ἔχει καὶ τοῦτο (ἐπὶ τοῦτο codex) τῆς οἰκονομίας δεξιότατα. Cum ellipsi autem illa verbi ἐχρήσατο comparari potest πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς (sc. ἔχει) in scholio Antig. 150.

900, 1. βλαύτης] Hæc emendatio peti poterat ex Suida s. v. βλαύτη et σπειδεῖν.

916, 1. Ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι] Quod in R. est ἀντὶ τοῦ καταδουλοῖς αὐτὸν βία καὶ μεθίστασαι, idem fere apud Suidam (s. v. παρίστασαι) legitur, καταδουλοῖς καὶ ὑποχείριον ποιεῖς ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι. Sed hæc omnia ex scholio proximo sunt interpolata.

916, 5. παραστήσασθε] παραστήσασθαι L. recte.

916, 6. Παραφυλάττεσθαι] παραφυλάττεται L., sed mutatum, ab eadem ut videtur manu, in παραφυλάττεσθαι. Scribendum videtur παραφύλαττε, ut loquitur scholiasta ad v. 960. In scholio ad v. 1254. iterum παραφυλάττεται, quod Elmsleius in παραφυλάττετε mutavit. Sed hic quoque παραφύλαττε scribendum, quocum παραφύλαξον comparandum in schol. v. 1354. 1760. Alibi gerundio utitur, ut παραφυλακτέον ad v. 1647. vel verbo παρατήρει, ut ad Antig. 155. Aj. 766. 1384.

934, 3. πρὸς] πρὸς δὲ Suidas s. v. μέτοικος.

947, 2. εὐγενῆ] Scribendum ἐγγενῆ cum Valcken. ad Ammon. p. 110.

954, 3. ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος Suidas s. v. θυμός.

ἔστι ζῶντα] ἔστιν ὄντα Suidas recte. Conf. schol. ad v. 1153.

954, 3. et 4. λέγεται] Sic Suidas.

954, 5. ὄσφ] ὄσον Suidas. οἱ ὄσον Suidæ editio Mediol. Aut οἱ addendum aut γὰρ post ὄσφ inserendum cum R. et Suidæ codice Bruxellensi.

954, 6. Ἀλκαῖος, ὡς λέγομεν, οὐ] Corrigendum Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου ex Suida.

960, 1. λῆμ'] δῆμ' L., quod etiam in textu primo scriptum fuerat.

973. *Εα ᾗ] Monet scholiasta Atticum ᾗ (i. e. ᾗν) contractum esse ex ἔα.

1047, 3. ἐν τῷ Μαραθῶνι] ἐν Οἰνότη dicere debuisse scholiastam, qui Œnoen Hippothontidem, quæ ad fines Megaridis sita est, confuderit cum Œnoe Acantide, quæ ad Marathonem adiacebat, O. Muelleri opinio est in Erschii et Gruberi Encyclopædia vol. 6. p. 224. (conf. ejusd. Dor. vol. 1. p. 239.) contra quem E. Curtius in libello de XII. inscriptionibus Atticis (Berol. 1843.) p. 5. disputat: “ Quod vulgo prope Œnoen Hippothontidis in confiniis Megaridis, Atticæ, Bœotici fuisse scribunt Pythium ut videtur nullum fuit. Neque enim omnino verisimile est Philochorum in Tetrapoli apud schol. Soph. non de Œnoe Æantidis pago loqui: scholiastes autem Sophocleus non pagos, sed templa confundit, ad Pythium illud Œnæum referens quæ poeta de templo Apollinis Pythii in Pœcilo monte sito (Pausan. I, 37, 7.) intellexit, ut bene monuit Lud. Stephani in Itinerario p. 81.”

1047, 4. παραδεδομένα] Scribendum τὰ παραδεδομένα cum Schneidero ad Theophrast. vol. 4. p. 747.

1047, 6. Πυθίαι τε καὶ Δηλιάδες, ὀπότερα] Scribendum Πυθιάδα τε καὶ Δηλιάδα cum Valesio ad Harpocrat. p. 39., et ὀπότερα cum Siebelisio ad Philochori Fragm. p. 90. Legati ipsi Πυθιασταί et Δηλιασταί dicti fuerunt.

1047, 18. λαμπάδων] καὶ δάδων corr. in Diario class. Londin. a. 1816. p. 36.

1049, 3. *Εφριξ᾽ ἔρω] Scribendum *Εφριξ᾽ ἔρῳ—.

1049, 8. Ἀκεσόδωρος] Vitiose pro Ἀκεστόδωρος: quomodo etiam alibi in hoc nomine peccatum est ab librariis. V. de hoc scriptore C. Muellerus in Fragm. Histor. vol. 2. p. 464.

1049, 10. δὲ post ἱστοροῦσι delere debebat Elmsleius.

1049, 14. Recte Elmsleius Ἄνδρων restituit ex L., quod in Ἄνδροτίων mutatum erat in R. temere, ut apparet e Lexico rhet. in Appendice ad Photium p. 671, 16. ex quo discimus Cerycem ab Androtione perhibitum esse Mercurii filium, nōn Eumolpi, cui ascribitur ab Androne historiarum scriptore Hali-

carnassensi, cujus inter fragmenta libri octavi hæc rettulit Muellerus in *Fragm. Histor.* vol. 2. p. 351.

οὐ τὸν Εὐμόλπον] Scribendum οὐ τὸν πρῶτον Εὐμόλπον cum Siebelisio.

1059, 5. περιχώρια] Recte Brunckius περιχώρα correxisse videtur.

1059, 7. παραλίας] Restituendum χαράδρας, quod exstat in L.

1060. γρ. πελάζουσι] Hæc non varia lectio est, sed interpretatio formæ Atticæ πελώσι. Sed scribere debebat interpres πελάσουσι.

1061, 1. Οἶα] Usitatio nominis forma est ὄα cum adverbio ὄαθεν. De utraque dixi in annotatione ad hunc versum.

1061, 3. παρακειμένης] In L. scriptum παρακειμένη: quæ duo puncta finem scholii indicant. Tum sequitur illud quod Elmsleius memoravit ου uno ductu expressum υ, quod nihili est, nisi forte cum verbis ὁ προσχώρων Ἄρης cohæret, ad quæ proxima spectat annotatio scholiastæ. Pro προσχώρων in textu codicis primo scriptum fuit προνώρων.

1119, 4. τέκνα] τὰ τέκνα Brunckius ex A.

1153. οὐδὲν πρᾶγμα κακίζειν δεῖ] Hæc Porsoni emendatio est in *Adversariis* p. 167. Apud Suidam s. v. πρᾶγος legitur ἄνθρωπον ὄντα, φησὶν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

1195, 1. περι] Scribendum τὰ περι cum R.

1195, 2. Quod in L. scriptum ὀνειδίζει ἄν non in ὀνειδίξει ἄν mutare, sed ἄν delere debebat Elmsleius, ut factum in R.

αὐτῷ ἄλλ' ἀπὸ] Scribendum αὐτῷ, ἀλλ' ἂ ἀπὸ cum Dœderlino.

1219, 2. Brunckii scriptura ab Elmsleio apposita in annotatione debetur codici Parisino A.

1220, 2. ἐπι] Non sic, sed ἔπι L.

1220, 10. οἶμαι κόρος] Hoc scholiasta textui, in quo κοῦρος legitur, adscripsit ex sua ipsius conjectura, quam indicat verbum οἶμαι, quod sæpe sic legitur in margine codicis L. in *Æschylo* pariter ac *Sophocle*.

1231, 1. πλαγχθῆ] Recte πλάγχθη L.

1231, 2. τῶν] ἔξω τῶν Daederlinus. Sed sine ἔξω iterum in scholio ad 1232, 3.

1248, 5. Ῥιπᾶς ὄρος ἔνθεον ὕλαι νυκτὰς μελαίνας στέρων] Ῥιπᾶν ὄρος ἀνθέον ὕλα, Νυκτὸς μελαίνας στέρων Lobeckius. Proxima καὶ ἐν—πατρός non absunt ab L.

1254, 1. παραφυλάττετε Elmsleius scripsit pro παραφύλαττεται. Mihi probabilius videri παραφύλαττε dixi in annot. ad schol. v. 916, 6.

1320, 4. Ἀρίσταρχος ὁ Τεγεάτης καὶ Φιλοκλῆς] Poetæ tragici.

1333, 1. πρόσωπον] Scribendum πρὸς cum R. vel potius πρὸς τῶν.

1375, 2. ἔχει τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως] Simillima narratio Zenobii Proverb. 5, 43.

1375, 6. ὅμως γοῦν] Non apparet quid hæc duo vocabula sive sic sive ὡμῶς γοῦν scripta hic sibi velint, quibus sublatis recte procedit oratio.

1375, 9. παιδες μὲν] Scribendum παιδῆς μοι cum Hermanno in annot. ad versum Sophoclis p. 219. Idem recte animadvertit post ἐπεμψαν versum unum excidisse.

1375, 12. Τὰ δὲ παραπλήσια—καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας] Diras Œdipi memorat Æschylus ea in fabula v. 724-785., sed causam execrationis non memoravit.

1375, 13. καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἦκειν ἐπὶ πολλοὺς—] De hac parte scholii in Præfatione Annot. ad Sophoclem p. x. hæc scripsi: “In scholio ad v. 1375. nihil est quod ex antiquioribus
“ grammaticis petatum esse possit præter ea, quæ ex Thebaide
“ et Æschyli Menandrique fabulis afferuntur. Cetera quinti
“ ad summum sextive, vel inferioris adeo sæculi hominem pro-
“ dunt; quod quum non animadvertissent critici, ignoti istos
“ poetæ senarios de Œdipo alii ex tragici alicujus dramate sa-
“ tyrico esse excerptos judicarunt, quæ Elmsleii fuit sententia
“ ad Euripidis Medeam p. 91., alii ad Eubulum aliosve comicos
“ rettulerunt. Quibus opinionibus mille circiter annorum spâ-
“ tio a vero aberrasse mihi videntur sua magis quam scholiastæ
“ culpa. Hunc enim ab omni fraudis suspitione sua ipsius

“ verba liberant, καὶ ἔοικεν τὸ τῆς ἱστορίας ἤκειν ἐπὶ πολλούς,
 “ quibus non antiquam Atticorum, sed vulgarem suorum tem-
 “ porum poesin indigitavit, quam omnis dicendi narrandique
 “ ratio in his versibus tam manifeste prodit, ut neminem in
 “ hoc poetarum genere versatum fallere possit. Itaque versus
 “ illi sic scribendi videntur, admissa aliquot in locis ancipiti
 “ vocalium α et ι mensura :

“ Ἄει δ' ὄρων τί γ' ὄξυ ἦν, κεί τυφλὸς ἦν.
 “ θυσίας ἀπαρχὰς γὰρ κρέας ἐπέμπομεν
 “ πατρὶ, περισσὸν ὤμον, ἔκκριτον γέρας.
 “ τὸ δὴ γε συγκόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
 “ λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένου
 “ ἐπέμψαμεν βόειον· ὁ δὲ λαβὼν χερὶ
 “ ἔγνω παφήσας, εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τὰδε·
 “ τίς μοι τοῦδ' ἀντ' ὤμοιο μισητὸν κρέας
 “ πέμπων; γέλωτα δὴ με ποιοῦνται κόροι
 “ θύοντες ὕβρει τυφλὸς, οὗ τοι γνώσεται,
 “ οὕτω λέγοντες. ὦ θεοί, μαρτύρομαι
 “ ἐγὼ τὰδ' ὑμᾶς, καὶ κατεύχομαι κακὰ
 “ αὐτοῖσιν, αὐτοὺς τῶνδε δις τόσα σχέθειν.
 “ χαλκῷ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροᾶ
 “ σφάζοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς.

“ V. 8. ἀντ' ὤμοιο] *Scripturæ leviter corruptæ ἀντόμοιον*
 “ emendationem facillimam mireris ab nemine esse factam ex
 “ scholiastæ verbis, πέμπειν ἐξ ἐκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὤμον.
 “ Triclinii interpolationem ἀνόμοια, vocabulum ab nemine un-
 “ quam usurpatum, bona fide propagarunt lexicographi nostri.
 “ V. 9. Σχέθειν, quod apud scriptores veteres σχεθεῖν scribi
 “ oportet, relinquendum huic poetæ.”

1375, 14. ἐκτεθῆναι αὐτὰ editoris Romani correctio est. In
 L. αὐτὰ κεκτῆσθαι, adscripto ζ cum usitato compendio, id est
 ζῆται. Ad scripturam corruptam propius accederet αὐτὰ ἐκτε-
 θεῖσθαι, etsi fortasse ne hoc quidem verum.

1375, 15. ὄρωντί γ'] ὄρωντί τ' L.

1375, 21. 'παφήσας] ἐπαφήσας L.

1375, 31. οὐχ ὄραξ] Sequitur in L. καὶ εὐφορίων προκρο δέ μιν δασπλήτες ὀφειλομ reliquis deletis. Aberravit scriba miro errore ad scholion v. 681. ubi Euphorionis hoc fragmentum plenius affertur.

1450, 1. τυγχάνει] Vix operæ pretium erat hoc loco ab Elmsleio annotari in L. scriptum esse τυγχᾶ. Nam ultimum lemmatis vocabulum in tertia circiter lemmatis parte Æschyli ac Sophoclis compendiose scriptum in L.

1451, 6. τὰ μὲν ὄρα, τὰ δὲ καὶ αὐτὸς ὄραται] Hoc qui scripsit pro ὄρα ὄρα ταῦτ' αἰεί, quod in textu habet L., legisse videtur ὄρα ὄραταί τ' αἰεί. Monuit Canterus.

1468, 2. διοσημείαν] Corrigen- dum διοσημίαν et versu proximo διοσημία.

1547, 1. εὐθὺ] εὐθύς Paris. A. Idem τὸ τοῦ Ἑρμοῦ (pro τοῦτο Ἑρμῆ), quod est etiam in ed. Rom.

1560, 1. Τῶν quod in initio lemmatis habet Elmsleius non est in L.

1560, 2. τὸ δὲ δίδου μοι—ἀντίγραφον] Lepida hæc annotatio scholiastæ, qui quum in libro suo inserta invenisset verba δίδου μοι, quod manifestum est supplementum interpretis, meliores exspectari jubet codices, quorum ope monstrum illud lectionis, quod ipsi videbatur, curari possit.

1565, 2. ἀκουσίως] ἀκουσίφ Dæderlinus.

1565, 3. ὑπισχεῖν] Corrige ἵποσχεῖν.

1590, 2. ὀδόν] Corrige ὀδόν.

1590, 4. κατάβασιν] Revocandum quod in L. est καταβάσον, quo vocabulo recentiores scriptores utuntur, quorum exempla vide in Thesauri edit. Paris. vol. 4. p. 1024.

1593, 7. φησὶ δὲ τὸ ἐνταῦθα] Scribendum φησὶν ἐνταῦθα cum R.

1595, 5. Θόρικος hic et alibi falso accentu scriptum pro Θορικός: de quo dixi in Thesauri vol. 4. p. 400.

1596, 1. Κοιλῆς typosetæ error pro κοίλης.

1600, 6. τῆς κατὰ—τε] κατὰ τῆς—δὲ Wolffius p. 21.

1621, 2. In ἔφη consentit Paris. A.

1634. Ὅσα ἄν] Hoc monet scholiasta, ne quis ΟΣΑΝ pro
 δς ἄν accipiat.

1666. παραχωρήσαιμι] Apud Suidam συγχωρήσαιμι s. v. παρ-
 είμην.

1675. βαστάζομεν] Quod Brunckius posuit βαστάζομεν apud
 Suidam legitur s. v. παροίσομεν, et recte quidem. Aoristo βα-
 στάξαι utitur schol. Trach. v. 1020.

1678, 1. μάλιστά τις ποθήσαι] Scribendum μάλιστα ἄν τις
 ποθήσαι.

1751, 1. ἀσαφές] Scribendum σαφές cum Hermanno.

ANTIGONA.

---

4. Δίδυμός φησιν ὅτι ἐν τούτοις τὸ ἄτης ἄτερ ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζομένοις] Non animadverterat Didymus vetus codicum vitium ἄτης pro ἄγης, quod restituit Coraës.

7. Ἐγκλιτικῶς προσενεκτέον τὸ τῖ] Vix opus moneri falli scholiastam. Manifestum est sententiam esse interrogativam. Ceterum corrigendum προσενεκτέον cum Schæfero.

20. Similia de verbo καλχαίνειν deque Calchantis nomine tradit Eustathius ad Homer. p. 51, 14. “τοῖς παλαιοῖς” ea tribuens.

39, 3. φάπτουσα] Litera prima est quidem in litura in L., sed ita ut clare videre liceat φ scriptum fuisse.

49, 2. πατὴρ ἀκλεῆς] πατὴρ ἀκλεῶς L.

61, 3. Εὐριπίδου] In L. non εὐριπ^δ, quod Elmsleius tradit, sed εὐριπ^δ, quod est Εὐριπίδειον, ut legitur in R. Sic librarius voluisset Εὐριπίδου, quod posuit Elmsleius, scripsisset potius εὐριπ^δ.

80, 3. ἀγραδετω] Scribendum ἄγραδέ τοι cum Buttmano Mythol. vol. 2. p. 274. Ad locum Callimachi spectat, ni fallor, Hesychius, Ὠλένα δέ: ὡς ἄγρα δέ. Scribendum, Ὠλέναδε: ὡς ἄγραδε.

80, 4. Αἰτίων falso accentu scriptum pro Αἰτίων, ut in schol. ad Œdip. Col. 258.

89, 1. μάλιστ' ἄδειν] In L. in lemmate ut in textu μάλιστ' ἄδειν.

94, 3. ἀπέχθεσθαι] Imo ἀπεχθέσθαι.

100, 4. κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ οἱ Θεβαῖοι] κατεπορθήσαν (literis επορθήσαν superscriptum ορθώκασι) τῇ προτέρα τ' θηβ, hæc duo postrema vocabula cum ejusmodi compendii signo ut τὰς θήβας legi debeant.

133. ἀλαλάξαι error typhotetæ pro ἀλαλάξει.

134, 6. Μελαμφύλλω] μελαμφύλω L.

136, 3. ἀλλὰ καὶ πν . . .] In marg. L. ζ—, id est ζήτει.

138, 1. ἄλλα] ἀλλᾶ L. et in lemmate ad 149. θηβᾶ.

140, 1. In textu δεξιόσειρος non ab eadem manu in L. correctum, quod ait Elmsleius, sed a manu seculi fere tertii decimi.

207. γρ. ἐξ ἐμοῦ] Hæc annotatio non ad hunc versum adscripta est in L., sed ad v. 210. ubi codex in textu ἐκ γ' ἐμοῦ, non ut vulgo legitur ἐξ ἐμοῦ. Eodem modo erravit Elmsleius in annotatione ad textum.

244, 3. ὡς ὅτι] Non infrequens hoc in aliis scholiastis, velut Demosthenis, quorum locos collegi in indice s. v. ὡς. Sic iterum infra ad v. 252.

255, 5. ἐπαμησάμενοι] Scribendum ἐπαμησάμενοι cum Valcken. ad Herodot. 8, 24.

316, 1. In textu οἶσθα habet L. superscripto ab manu scholiastæ εἶ, quo εἶσθα indicatur, ad quod non inter scholia, sed supra textum adscriptum, ἀπιθι (hoc ex ἀπειθι factum). καὶ νῦν γὰρ λέγων ἀνιαρῶς (sic, sine accentu) μοι εἶ.

328, 2. ἐπὶ τοῦ Κρέοντος] Id est *præsente Creonte*. V. Schæfer. Melet. crit. p. 105.

328, 3. ἐν τοῖς κωμικοῖς] ἐν τοῖς Καμικίοις Porsonus. Eodem modo Καμικίοις pro κωμικοῖς Photio et Suidæ restitutum s. v. Πέρδικος σκέλος.

351, 1. Post Ἀμφίλοφον ζυγόν ponantur duo puncta (:), nam lemma codicis est.

354, 6. Μενεκράτης] Videtur Menecratem Elaïtam aut Menecratem Tyrium dicere, quorum fragmenta pauca numero collegit C. Muellerus in *Fragm. Hist.* vol. 2. p. 342. 344., hoc tamen omisso.

355, 1. Τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν] Hæc interpretatio ad verba ἠνεμόεν φρόνημα spectat.

358, 1. εὐαίσθητος] ἄνευ ἐσθῆτος Hermannus ad versum Sophoclis p. 82.

Παντόπορος] In L. παντοπόρος paroxytonum.

376, 1. Hoc rursus non Elmsleii, sed codicis lemma est ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφ cum lineola per φ ducta compendii caussa.

387. Quod in textu super ἐξέβην scriptum est προύβην (sic, literis duabus ultimis capitalibus) ex more codicis glossema potius est quam varia lectio.

394. Pone duo puncta (:) post ἀπόμοτον. Nam lemma codicis est.

429, 1. Ante δηΐαν excidit γρ., quod est in L.

509. ἰπίλλουσι] In L. ἰτίλλουσι, et in textu quoque ἰπίλλουσιν, non, quod Elmsleius ait, ἰπίλλουσιν.

556, 2. Plene interpungendum post παραβάσει, ut in prioribus editionibus. Nam proxima explicatio alius scholiastæ est.

620, 2. τὸ] τὸν L.

631, 1. παροιμιακῶς] Corrige παροιμιακός ex R.

640, 1. ὅπισθεν] ὅπι^θ L., id est, ὅπιθεν, quod in textu quoque habet.

667. Τὰ ἐναντία τῶ δικαίῳ δηλονότι] Recte Brunckius hæc ad v. 671. rettulit sic scripta, τὰναντία] τῶ δικαίῳ δηλονότι, nisi quod τῶν δικαίων scribendum ex L. Plurali numero usus est scholiasta, quia præcedit δίκαια.

672. ἀπειθείας] Scribendum ἀπειθείας cum Brunckio.

687. καὶ ἐτέρως] Scholiasta fortasse χᾶτέρως legit pro χᾶτέρῳ.

699. γρ.] γρ. καὶ L.

765, 1. μένης] In textu L. μᾶίνη^{εισ}σ, litera σ in μαινησι^{εισ} erasa.

777, 1. θεῶν] θόν L., quo indicatur correctio θεῶν.

779, 1. "Οτι πόνος περισσός ἐστι] Hoc codicis lemma est.

781, 2. ὁμονοεῖ] Scribendum ὁμονόει cum Brunckio.

781, 4. Ἐν πλησμονῇ—] Est versus Euripidis apud Athen. 6. p. 270 C.

791, 1. Σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους] Hoc codicis lemma est.

816. Λεῖπει θύραις ἢ κοίταις] Non apparet quomodo hoc

adscribi ab scholiasta potuerit, nisi forte Ἀχέροντος legit, quo metrum violatur.

820, 2. ἰδίῳ] Hic alius interpretis verba incipiunt. Quamobrem ἌΗ, ἰδίῳ scribi voluit Seidlerus.

848. Non debebat Elmsleius lemma facere ἔργμα, sed scribere ἔρμα: περίφραγμα. Nam in textu codicis legitur quidem ἔργμα, sed, quod fugit Elmsleium, litera γ duobus punctis notata, quo significatur delendam eam esse.

853, 1. προῦβᾶσ'] Sic L. in lemmate scholii, quod non debbat servare Elmsleius: nam in textu recte προῦβᾶσ'.

872, 2. οὐ μὴν δὲ] Pro οὐ μὴν—γε dictum interdum ab scriptoribus recentioribus: v. Thesaur. vol. 5. p. 2348. ed. Paris.

883, 3. χρεῖ ᾗ] Corrige χρεῖη cum Brunckio.

887, 1. Εἰ χροῖζει] Scholiasta non χρὴ legit, quod in lemmate et in textu scriptum est, sed χρῆ, quam veram lectionem esse ostendi in annotatione.

904, 1. Καίτοι—τίμησα] Hoc lemma non est in L.

916, 1. Ἐμφατικώτερον] Scribendum ἐμφαντικώτερον ex L. Eodem modo interpolatum in schol. Trach. 848, 2.

928. Ἐκδικῶς typhothetæ error pro Ἐκδίκως.

935, 1. τοῦ] Falsum est quod Elmsleius annotat in L. scriptum esse τό.

937, 1. ἄγουσιν—τὰ] In L. post ἄγουσιν litura est quattuor fere literarum, in qua scriptum τὰ.

959, 1. τὰς] In textu τὰς a pr. m. L., τᾶς correctus. Scholiasta legit τᾶς. Hoc igitur in lemmate reponendum.

960, 3. μανίαις] μανίας L. superscripto αις, quod male expressit typhotheta in Elmsleii annotatione.

966, 1. πελαγέων] πελάγειον L. in textu et in lemmate προ-παροξυτόνως.

969, 1. Σαλμυδισσός] σαλμυδισσος L. (ut in textu) et mox σαλμυδισσία.

971, 1. Φινειδῶν typhothetæ error pro Φινειδῶν.

974. Ἀλαστόροισιν codicis lemma est.

980, 8. Ἀσπονδος] Falsum est quod Elmsleius in L. esse

ait ἄσπαδος. Librarius quum ἄσπο scribere incepisset, mutato consilio compendio usus est ἀσπῶ, id est ἄσπονδος, ducta per prius illud ο lineola longiore, qua simile factum est literæ α.

999. Θᾶκος, τόπος οὕτω καλούμενος] Vanum commentum scholiastæ.

1074, 2. παράχρημα tyrothetæ est pro παραχρήμα. Idem 1146, 2. Βακχαῖς pro Βάκχαις.

1180, 2. εἰς] ἐς L.

1182. Delenda litera ο præpositioni περί adscripta.

1246, 1. Ἐλπίζω Elmsleii conjectura est. Revocandum νομίζω, quod non solum in editione Romana legitur, sed etiam in codice.

1282, 1. ἐμφατικῶς] Recte ἐμφαντικῶς ed. Romana. Conf. ad v. 916, 1.

1350, 5. Ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὐτῆ] Comparanda cum his quæ in Argumento fabulæ dixit Aristóphanes Byzantius.

TRACHINIÆ.

1, 2. Quæ de Solono narrat scholiasta excerpta sunt ex ampliore narratione Herodoti 1, 29 seqq. sæpe etiam ab aliis repetita.

1, 13. αἰρούμενον] Scribendum αἰρόμενον.

28, 3. προκηραυνούσα typosetæ error pro προκηραίνουσα.

29, 1. ἐξάγει] Recte L. εἰσάγει, etsi literis ισ prope obscuratis.

32, 1. γήτης] γήιτης L. eraso ι, sed in margine rursus scriptum γήιτης, ut in textu legitur. Scribendum γήτης cum iota subscripto.

39, 2. Litera n male præfixa vocabulo νόμον. Referenda ad φόνον, pro quo νόμου legitur in L., sed φόνον in marg.

53, 4. Γληνσολίτης] Vera scriptura est Γλῆνος, Ὀνειτής: de quibus nominibus etiam alibi corruptis dictum in Thesauri ed. Paris. sub his v. Quod Brunckius scripsit Ὀδίτης Hemsterhusii est ad Lucian. vol. 1. p. 237.

57, 5. In διαπράττεσθαι consentit A.

69, 1. ἄροτον] ἄροτρον L. eodem errore quo in textu.

105. ἀλκυνόνη] Scribendum ἀλκυνόνα, ut legitur in scholio præcedente.

118, 5. Ἄλλος] Sic etiam L. Sed scribendum Ἄλλως.

119, 1. Ἄλλά τις θεῶν] Hoc codicis, non Elmsleii, lemma est. Hoc ubicunque moneo duo puncta (:) ponenda pro unco (]).

122, 4. ἔρωτι δὲ ἐπάγει] ἔρωτι δὲ εἶς (i. e. ἐξῆς) ἐπάγει L. posito in margine ab eadem manu ζ^r. i. e. ζήτει.

122, 5. ἠδεῖα] ἠ L.

129, 1. Ἐπὶ] ἀλλ' ἐπὶ L.

162, 1. χρεῖ' ἢ μέλεσθαι L. usitato vitio, pro χρεῖ μ' ἐλέσθαι.

172, 7. τοὺς γέροντας οἱ Μολοσσοὶ πολιοὺς ὀνομάζουσιν] Vitiosum est πολιοὺς, in quo nihil peculiare est. Quod Brunckius

posuit *πελείους*, videtur ex glossa Hesychii sumsisse, *Πελείους* : *Κῶοι καὶ οἱ Ἠπειρώται τοὺς γέροντας καὶ τὰς πρεσβύτιδας* (recte Guyetus addere videtur *πελείας*). Sed vera vocabuli scriptura *πελείους* est, quem accentum præcipit Arcadius p. 41, 3. qui per *πολιός* interpretatur.

173, 1. *ναμέρτεια*] *ναμερτεῖα* L. eodemque accentu in textu.

173, 2. *ἀλήθεια*] ἢ *ἀλήθεια* Brunckius ex A.

194, 2. *Μηλία δὲ ἢ πόλις καλεῖται*] Fictum nomen urbis ab scholiasta, cujus errorem, repetitum in annot. ad Philoct. v. 4., notavit Eckhel. Doctr. num. vol. 2. p. 142.

207, 1. *Εἴ τις*] *εἶτε τις* A.

218, 1. *εὐοῖ*] *εὐοί* L. In textu idem *εὐοί*.

223. *Ἀντίπρωρα*] *ἀντίπρωρα* L. Ergo scribendum *ἀντίπρωρα*.

230, 2. Non opus δὲ post *προσφωνόμεθα* addi, sed tollenda interpunctio post *ἀρετῆς*. Et sic A. qui prima scholii verba habet *κατὰ τὴν—τῆς Ἡρακλέους ἀρετῆς προσφωνόμεθα*.

243, 1. *Δυσγενεῖς*] *δυστυχεῖς* Hermannus.

250, 1. *Τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον*] Hoc lemma est in L.

253. *Ἡρόδοτος*] De hoc nihil apud Herodotum legitur. Scribendum *Ἡρόδωρος*, ut Brunckius edidit, fortasse ex conjectura Valekenarii, qui sic emendavit in exemplari quod ad Hermannum pervenit. Herodorum autem res Herculis perscripsisse novimus ex fragmentis, quæ v. ap. C. Mueller. *Fragm. Hist.* vol. 2. p. 35.

256, 3. *ἤγγισεν*] *ἤγγισεν ἑαυτὸν* A., quod probabilius quam *ἤγγίσθη* ab editore Romano positum.

266, 4. Post *Εὐρυτιδῶν* librarius in L. scripserat *χρόν^ο*, sed delevit.

266, 6. *ἰποκουσαμένη*] Corrige *ἰποκουσαμένη*.

266, 8. *ἐγένοντο*] *γένοντο* L.

Δηίων] Vix dubitari potest quin *Μελίων* scribendum sit. Molionem certe pro Deione nominavit Diodorus Sic. 4, 37. HERMANN. ad Trach. v. 266. p. 51. Quod sequitur *τε* recte addidit Triclinius.

Κλυτίος τε] Recto accentu *Κλυτίος τε* L.

266, 11. *παλαιὸν γένος Ναυβολίδαο*] *Πύλωνος* (non *Πυλῶνος*,

ut apud Elmsleium excusum) *Ναυβολίδαο* Bentleius in Epistola ad Millium p. 53. "At si quidquam certum est, hoc puto "certissimum esse, non hoc dedisse Hesiodum, sed post κρεί-
"ουσα intercidisse aliquot verba, in quibus nomen fuerat pa-
"tris, sive ille Pylon, ut Hyginus fab. 14. ait, sive aliter ap-
"pellatus fuit, ultima autem verba Hesiodi fuisse *παλαιού*
"*Ναυβολίδαο*, ut apud Homerum est *παλαιού Δαρδανίδαο*."
HERMANN. l. c.

266, 12. *Κρεόφυλος*] In *Οἰχαλίας ἀλώσει*, ut monet Elmsleius in Indice scriptorum.

'*Ἀριστοκράτης*] Scriptor *Λακωνικῶν*, cujus pauca quæ supersunt fragmenta collegit C. Muellerus in *Fragm. Histor. vol. 4. p. 332.*

Κλύτιον] *κλυτίον* iterum L. recte.

Δητίονα] *δητίονα* L.

281, 1. *ὑπερχλίοντες*] Sic L. non solum in lemmate scholii, sed etiam, quod fagit Elmsleium, in textu a pr. manu, ubi corrector ε in δ mutavit et ex ο fecit ω.

296, 3. *ὄτ' ἄν*] *ὄταν* hoc loco L., qui alibi prope constanter *ὄτ' ἄν*.

308, 2. *παιδοῦσα*] Scribe *παιδοῦσσα*.

327, 2. *αὐτή*] Scribendum *αὐτη* cum Hermanno.

354, 2. *μετὰ τὸν ἀγῶνα*] De instituto certamine Olympico intelligit C. Muellerus in *Fragm. Hist. vol. 4. p. 638.*

Μέλανος] Non erat cur Elmsleius dubitaret *Μελανέως* restituere cum Brunckio.

354, 3. *Θούλη*] Nomen corruptum, quod sine accentu scriptum est in L. Infelix est Clavierii (ad Apollodor. vol. 2. p. 294.) et O. Muellieri (Dor. vol. 1. p. 412.) conjectura *Θώμη* vel *Ἰθώμη*. Quod C. Muellerus l. c. comparat ex Steph. Byz. *Θύλη*, *πόλις Ἀρκαδίας*, ego neque apud Stephanum Byz., neque alibi invenio.

377, 1. *ἀνώνυμος*] *ἀνώνυμος* ^υ*πεφ* L.

379, 1. *^H*] *ῆ* L.

396, 1. *ἀντὶ τοῦ ἀίτσεις*] Hanc annotationem excludere debebat Elmsleius: nam scripta est a manu recentissima in L.

396, 2. Καὶ νεώσασθαι:] Puncta delenda: nam Elmsleii hoc lemma est, non codicis. Idem dictum esto de lemmate Οὔτος βλέψ' ὄδε v. 402.

419, 1. Οὐκ οὔν] οὔκουν L., ut in textu.

460, 1. Τινές] In L. (de quo dubitanter loquitur Elmsleius) usitato modo expressum sola litera τ cum signo compendii. Interpretatio ipsa, ἀνάδρους παρθένους, ineptum est commentum grammatici, qui scripturam antiquam ANHPEIΣ, quam vel oppositum πλείστας ostendere poterat nihil aliud quam ἀνὴρ εἷς significare, pro ἀνῆρεις accepit: quemadmodum infra v. 896. ANEOPTOΣ, quod est ἀ νέορτος, a quibusdam acceptum fuisse pro ἀνέορτος ex scholio apparet, et quæ sunt alia non pauca veterum magistrorum peccata similia, velut ἔλοι δόρει pro ἐλοι-δόρει acceptum ab scholiasta Aj. 1056. Adjectivum ἀνήρης nihil aliud significare potest quam ἀνδρώδης, quo sensu ab Æschylo dictum esse annotavit Hesychius. Scholiastæ istud commentum receptum in Etym. M. p. 108, 6. addita etymologia absurda, Ἀνήρεις: ἀνάδρους, ἢ χήρας, ἢ παρθένους, ὡς ξιφῆρεις ἐκ τοῦ ἄνω τὸ πρᾶττω. Quod æque absurdum est atque ἀριθμός pro ἀνάριθμος dictum, quod finxit scholiasta recens ad Æschyli Pers. 432.

460, 1. Μῆδα] Meda Phylantis filia memoratur ab Pausania 1, 5, 2. 10, 10, 1.

508, 1. τετρασκέλους falso accentu pro τετρασκελοῦς.

542, 3. πολυχρονίας] Probabilius est scholiastam πολυχρονίου scripsisse, ut ad Aj. 194. et alibi.

550, 7. Quod ex Elmsleii apographo memoratur in annotatione προῖεναι, est in L.

581. In L. lemma est καὶ πεπεύρανται τᾶδε.

587, 1. Εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι] Hoc lemma codicis est.

593. γρ. ἄγνωμα] His verbis manus multo recentior in L. adscripsit τὸ γνῶμα.

602, 2. αὐφῆ] Hanc lectionem ex ταναῦφῆ corruptam esse vidit Wunderus.

632, 5. τῶ] τὸ L. recte.

639, 2. Ἀγάθων] Est fortasse Agatho Samius, cujus opera

tria (Σκυθικά, Πόντου Περίπλουν, Περί ποταμῶν) ex paucis novimus fragmentis collectis ab C. Muellero in *Fragm. Hist.* vol. 4. p. 291. Sed de Amphictyonibus ille fortasse alio in libro dixit.

670. Omisit Elmsleius scholion quod in L. huic versui adscriptum est, οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ: τοῦτο κατ' ἐρώτησιν. οὐχ ἔνεκα ὧν ἀπέσταλκας δῶρων τῷ Ἡρακλεῖ ἄθυμεις;

675, 2. παθεῖν] μαθεῖν A., omissio γρ. δὲ καὶ μαθεῖν.

680, 2. θεμένη] καταθεμένη A.

686. 1. Νέσου] Corr. Νέσσου hic et ad v. 839. 843. etc. In L. constanter simplici σ.

692, 1. ἀπὸ κτησίου] ἀποκτικῆ L. cum signo compendii.

692, 2. λέγεται] λέγεται βοτά Wolffius p. 22. Proxima Βοτὰ—τὰ πρόβατα alius scholiastæ sunt.

701, 2. 3. πρίονος et πρίων male scriptum pro πρίονος et πριών.

717, 1. ὄσα] ὄς Porsonus.

725, 2. Verba καὶ τῶν συμβησομένων om. A.

727, 2. οὐδὲ] οὐ L. a pr. m. δὲ serius addito sive eadem sive alia ab manu.

750, 1. Ἐμπελάξεις] ποῦ δ' ἔμπελάξεις L.

756, 1. τεμένων] Corrige τεμενῶν.

766, 3. ἀνῆι] ἀνίει A.

777, 1. τὸ σὸν—ἔλεξεν] Hoc lemma in codice est.

785, 2. In L. lemma τοῦ μὲν νοσοῦντος.

803, 1. ἐνήσχονται] ἐνήσχυται L. Quod Brunckius posuit αἰσχύνεται est in A.

812, 2. παρεῖδες] περιεῖδες A.

817, 1. ἐπιπνεύσαι] ἐπιπνεύσει L. Scribendum ἐπιπνεύσειεν, quod est in A.

826, 3. ἀνακοχήν] Forma vitiosa pro ἀνοκοχή, sed fortasse relinquenda scholiastæ.

834, 2. ἦ] ἦ M.

834, 3. ζήλου ... δόλφ τοῦτο] ζήλου δι' οὗ ἦρα τ̄ (sic in codice τῷ scribi solet) δολ̄ τ̄ (id est τοῦ) L.

τεχνήσασθαι] τεχνάσασθαι L. Hæc forma in schol. ad v. 974.

838, 3. *παρὰ τὸ πεφονεύσθαι*] Scribendum *παρὰ τὸ πεφάσθαι*, τὸ *πεφονεύσθαι* cum Hermannō. Tum novum incipit scholion, *φάσματι*: *τουτέστι, τῷ ἰματίῳ* etc., quem interpretem *ἰφάσματι* legisse conjecit Schneiderus in Lexico.

843, 4. *ἐπὶ τὸ*] Scribendum *ἐπὶ τῷ* cum Brunckio pariterque paullo post iterum.

843, 7. *αὐτῇ*] *αὐτῆ* L. duplici accentu.

857, 1. *Ἀπέμολε*] *ἀπέμολεν* L. etiam in textu.

870, 2. *τήνδε* non est in lemmate in L.

896, 1. 2. Dubitatum ab scholiastis fuit ANEOPTOS utrum pro *ἀ νέορτος* an *ἀνέορτος* accipiendum esset. In textu L. habet *ἀν έορτος*.

907. In A. *ὀργάνων ἢ τῶν ἱστουργικῶν ἢ μεθ' ὧν τὸν χιτῶνα ἔχρισεν, ἢ ἀπλῶς πᾶν ὄργανον, ὃ συνόντος τοῦ Ἡρακλέους μετεχειρίζετο*.

949. *περαιτέρω τοῦ δέοντος* addit A.

955, 1. *αὔρα*] Corr. *αὔρα*.

966, 1. *βαδίσσεως*] *βάσεως* A.

1020, 1. *Τοῦργον—ἀνήκει*] Hoc lemma est in L.

1061. *Θήρειος*] *θήριος* L.

1133, 2. *δυσφημῶν* male excusum pro *δυσφήμων*.

1145, 1. *Ἰοῦ, ἰοῦ*] Non sic L., sed *ἰοῦ ἰοῦ*.

1161, 2. *διὰ τὸ*] Scribendum *διὰ τοῦ* cum Brunckio, qui hanc annotationem recte rettulit ad *Σέλλων* nomen, de quo agit schol. ad v. 1169.

1169, 1. *Σέλλων*] *σελλῶν* L.

1169, 2. *Ἔνιοι δὲ*] Hic aliud de nomine *Σέλλων* scholion incipit, quod verbis de quibus modo dicebam huc translatis recte conformatum est a Brunckio, *Σέλλων*] *οὕτω διὰ τοῦ σ ἐν τῇ τραγικῇ λέξει ἔνιοι δὲ* etc.

1169, 13. *μαντήια* est in L.

1185, 1. Post *προστήσης ἐμοί* in L. duo puncta (:).

1193, 2. *φησὶν*] Delenda commata ante et post *φησὶν* posita. Nam ab hoc verbo pendet infinitivus *ποιεῖσθαι*. Subjectum autem verbi *φησὶν* est Hyllus, qui v. 1192. dicit, *οἶδ' ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω*. Monuit Wolffius p. 12.

1203. Εἰ δὲ μὴ] Hoc lemma non est in L.

1245. Δειλαῖος ὡς εἶς] δειλαῖος ὡς εἶς L.

1254. Καλῶς τελευτᾷς] Hoc lemma non est in L.

1261, 3. χαλυβινοῦ] Error typothetæ pro χαλυβικοῦ. Sed usitata forma est χαλυβδικοῦ.

1277, 1. ἀποστραφεῖς] ἐπιστραφεῖς A.

1280, 1. Λεῖπει τὸ ἐποίησεν] Hoc glossema interlineare est in L. Tum eadem verba ut scholion posita sunt in margine sinistro.

1. In G. post Argumentum hæc leguntur ad primos fabulæ versus spectantia, δεῖ δὲ τὸν ἵποκριτὴν πανταχόθεν διαβλέπειν ὡς περ δεδοικότα μὴ ὀρᾶσθαι. πάρεστιν Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀγωνίων (sc. ἀγωνιῶν) καὶ πολυπραγμονῶν μὴ τι ἀπ' ἐχθροῦ πάθη. πάντα δὲ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν ἐν τῷ προοιμίῳ, πρὸς τίνας ὁ λόγος, καὶ πῶς ἡ σκηνή, καὶ τί πράττει Ὀδυσσεύς. ἐν δὲ τῷ πεῖραν τινὰ ἤδη ἴχνος κατέθετο τῆς ὑποθέσεως, ὅτι περὶ τὸν ἐχθρὸν ἦκει. δεῖ δὲ μετὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν τῇ ἀρχῇ. τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα. ἀθηναί. Ὀδυσσεύς. αἴας παῖς τελαμωνῆος. χορὸς ἐκ σαλαμινίων ἀνδρῶν. τέκμησσα. ἡμίχορος. ἄγγελος. τεῦκρος ἀδελφὸς αἴαντος. μενέλαος. ἀγαμέμνων. αἴας μαστιγοφόρος. προλογίζει δὲ ἀθηναί.

1, 12. οὐκ ἔλαθεν] οὐ διέλαθε G.

1, 17. Εἰς τὸ αὐτό, quod locis plurimis addiderunt editores, hic est in L. Non debebat igitur uncis includi ab Elmsleio. In G. est καὶ ἄλλως.

1, 18. γινομένην om. G., habet Suidas s. v. πεῖρα.

1, 19. αὐτῷ om. G.

1, 22. Ἀττικῶς] ἀτεχνῶς G.

1, 23. θάλασσαν] θάλατταν L. et Suidas s. v. πεῖρα.

2, 6. Ἀκολουθοῦντα] ἀκολουθοῦντος G.

7, 3. προέλκονται] προσέλκονται G.

7, 4. ἔνιοι om. G. 7, 5. Ὀμηρος] καὶ Ὀμηρος G.

7, 8. Ἐξω—Αἴαντος] Hæc a m. recenti habet L.

11, 2. λέγειν] λέγει L.

11, 4. Ἀντί—ἐστίν] Hæc quoque L. habet a m. recentissima, seculi quinti decimi, ut videtur.

14, 6. τὰ Αἴαντος] τὸν αἴαντ' L. κατὰ τοῦ αἴαντ' G.

17, 4. Ἀριχόνδας] ἀρχόνδας G. ἀρχόνδας F. cum Suida s. v. κῶδων: quod certe probabilius quam Ἀριχόνδας.

20, 2. ("Ομηρος)] In L. π̄ τ̄, post quod duarum literarum spatium est, quæ ὄμ fuisse videntur. Scribendum παρὰ τὸ Ὀμήρου.

20, 4. Οἰκεῖον δὲ . . . . εἰς ὄνο . . . .] Male Elmsleius εἰς legit. In L. est οἰσ. In G. hæc sic scripta οἰκεῖον τοῖς πρῶτ^{οις} τὸ ὄνομα.

Sic etiam F., nisi quod πτώ. Legendum videtur οἰκεῖον δὲ τοῖς τραγικοῖς τὸ ὄνομα. Post ὄνομα F.G. habent superiorem partem scholii sic continuatam, σακεσφόρφ δὲ οὐχ ἀπλῶς ὄπλοφόρφ etc.

20, 23. ἵνα ἐπικρεμῆς ἤ] Literas in L. oblitteratas non recte supplevit Elmsleius. Supersunt in L. literæ postremæ ται. Scripturam integram servarunt F.G. ἵνα συνέχῃται. Quod confirmatur verbis scholiastæ ad v. 1. πάντα τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικῶς ἐδήλωσεν. et paullo post, δεῖ δὲ τὰ τῆς ὑποθέσεως συνεκτικὰ εἶναι ἐν ἀρχῇ.

23, 2. ἔτι] ἐπ' αὐτοῦ F.

ἀμφίγνοιαν] ἄνοιαν G.

ἄγῃται] αὐτὸν ἄγῃ G. αὐτοὺς ἔτι F.

23, 3. θελόντης] θελοντῆς L. ἐθελοντῆς F.

γνώσι] γνῶ F.G.

23, 4. Literas in L. oblitteratas ὅτος εἰς αὐ̄ habet G.

26, 1. τὰ ποιμνία suppletum ex Suida s.v. λείας. τὰς ποιμνας G.

26, 3. συνελάσσαμεν] συνηλάσσαμεν L. συλήσσαμεν G.

26, 3. 4. 6. Literæ in L. oblitteratæ clare scriptæ sunt in G. quocum consentit Suidas s. v. κατηναρισμένας.

26, 10. σκύλον] σκύλος L. et Suidas, recte. σκῦλ' G.

27, 2. ὑπόνοια] ἀπόνοια L.: sed ὑπόνοια F.G.

27, 3. νεαροῦ] νεόρραντα δὲ G. In F. ultima hæc scholii verba sic sunt plenius scripta νεορράντου ἀπὸ τοῦ ὄμματος (corrigendum αἵματος). ἡ ποιμνίων ἐπιστάταις τοῖς κυσίν' οὐκ εἶασε γὰρ ἡ Ἀθηναῖ ἄνθρωπον ἀνελεῖν. Hinc explicantur neglectæ ab Elmsleio veteris scholii reliquiæ in L. sic scriptæ

. . . ἰν οὐκ

. . . ἡ ἀθ

. . . ἄνθρω

. . . ἀνελεῖν.

Alteram illam interpretationem τοῖς κυσίν sequitur Suidas, Ἐπι-

στάτις:—καὶ Σοφοκλῆς “ποιμνίων ἐπιστάταις,” τουτέστι τοῖς κυσί. Idem νεορράντφ: νεαρῶ ἀπὸ τοῦ αἵματος. Ceterum conferatur scholion ad v. 297.

32, 1. σημεῖα ἐμαυτῶ τινα συντίθημι] σημεῖον ἐαυτῶ ἐντίθημι G. Sic etiam F., nisi quod τίθημι. Cum L. consentit Suidas s. v. σημαίνομαι.

32, 2. ἐπὶ] περὶ F.G. recte.

32, 6. πράσσειν] δράσειν G.

32, 7. Σημαντίζομαι—γινώσκω] Sic G. et Suidas, nisi quod σημαντίζομαι G.

33. In lemmate ο ου male excusum pro ὄπου. In textu L. habet nunc ὄτου in litura. Litera secunda a prima manu fuit π: unde in alio Laurentiano (Lb. apud Elmsleium), qui ex L. descriptus est, legitur ὄπ^που. Apud Suidam libri optimi ὄπου, non ὄτου.

ὄπως] ὄπ L. quod recte pro ὄπως accepit Elmsleius, male vero omisit ἦ, quod in L. post μάθω legitur.

34, 1. Καιρὸν δ' ἐφήκεις: (Κατὰ καιρὸν ἦκεις] Hæc non recte suppleta. In L., in quo lemma nullum est, ἐ . . . . ἦκεις. Scribendum ἐπὶ καιρῶ ἦκεις, quod servarunt F.G. In cod. Mediol. in Præfat. a me memorato est ἐπικαίρως ἦλθες.

34, 2. ὑποθέσεως] Scribe τῆς ὑποθέσεως ex F.G.

34, 3. ἔξῃ] Probabilius est ἔχῃ. Illud ut excideret librario præcedens ἐξῆς fecit, ut videtur. Nisi quis præferat ἔξει, quod est in cod. Mediol., ut ἵνα more recentiorum scholiastarum cum indicativo futuro constructum sit.

38, 2. πυνθάνεται] Adde δὲ ex F.G.

40, 3. πράγῃ] πράγῃ G., non F.

44. Omisit Elmsleius lemma sic scriptum in L. ἦ καὶ τὸ βούλημ' ὡς ἐπ'.

45, 1. Præcedit in G. scholion, πιθανὸν τοῦ δεδιότος τὸ πρόσωπον ὥστε πλείονας ἐρωτήσεις ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεως γενέσθαι quod ad proximas spectat Ulixix quæstiones. Idem scholion in F. legitur post v. 62., qui τὸ τοῦ δεδιότος πρόσωπον, et omittit ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεως.

45, 2. κατημέλησ'] ἡμέλλησα G. καταμέλησ' F.

53, 1. Περιφραστικῶς—βουκόλια] Hæc a manu recenti habet L.

54, 2. γὰρ] δὲ F. τὰ μεμερισμένα om. L.F.G.

55. Ἦτοι—ἐπῆει (ἐποίει Ritschel. in Schedis criticis p. 41.) L. habet a manu paullo recentiore.

56, 2. ῥάχιν] τὴν ῥάχιν Suidas s. v. ῥαχίζων.

56, 3. μεγάλη] μεγάλως F. Illud Suidas.

57, 1. 2. et 59, 2. 3. Literas in L. oblitteratas habet G.

59, 2. περιερχόμενον] προσερχόμενον G., non F. nec Suidas s. v. φοιτῶντα.

ἐν om. F.

61, 1. ἀπὸ τῶν ἰποζυγίων] ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἰποζυγίων τῶν ὑπὸ τὸν λόφον ἀναπαυομένων F.

66, 5. Ὀδυσσέα] τὸν Ὀδυσσέα F.

72, 1. Ἐπιβαλόντα μετὰ εὐθύνης L. habet a manu seculi, ut videtur, duodecimi.

72, 3. Τουτέστιν] πρόσω μολεῖν, τουτέστιν F.

76, 5. νεκρόν] ἐχθρόν F.G. recte.

80, 3. Ποιητικῶς—δόμοις] Hæc ejicere debebat Elmsleius. Non leguntur in L.F.G.

81, 1. Ὀκνεῖς ἀντὶ τοῦ φοβῆ] τὸ ὀκνεῖν ἰδεῖν ποιητικὸν ἀντὶ τοῦ φοβῆ F.

81, 2. γὰρ] δὲ F.

82, 1. τ' ἂν] νιν F.

82, 6. ἐξέστην] ἐξέστην ἰδεῖν F.

82, 7. μανία] μανία παραχωρῶν G., non F.

83. Scholion ad hunc versum solus servavit G. Δίδυμος σημειοῦται τὴν φράσιν “ἀλλ' οὐδὲ μὴ ἴδη πέλας.” Id fortasse etiam in L. fuit, in quo tres versus ita sunt oblitterati ut non appareat quid scriptum fuerit.

85, 1. Ἦ om. G. βλέποντα] ὄμματα addit G.

85, 2. δεδορκέναι] Scribendum δεδορκότα ex L.F.G.

90, 3. Οὐδὲν L. habet a m. rec.

91, 5. (διελο)γίζετο] Scribendum ἐλογίζετο ex F.G.

ἀνηρηκέναι] Addit G. δῆλον ἐκ τοῦ εἰπεῖν τῆσδε τῆς ἄγραφας χάριν.

97. Σὺν αἰχμῇ ἐκίνησας] Hoc L. a m. recentissima habet.
- 98, 3. 4. Καταφρονήσουσιν—ποιῆσαι] Hoc quoque recentis manus scholion est in L. in quo non ἀτιμάσαι, sed ἀτιμῶσαι scriptum.
- 100, 1. οὐχ ἂ δεῖ] ἀντὶ τοῦ ἂ ἔδει F.
λαβεῖν ὡς plene scriptum in G.
- 102, 1. διαστέλλουσα] ἀναστέλλουσα F.
- 102, 3. δὴ σε ὁ] σε δὴ ὁ F. om. G.
- 103, 1. Τὸ ἐξῶλες] In G. præcedit scholion, τὸ ἐπιτρέφεις καὶ βλάβης ἄξιον. καὶ ἔστιν Ἀττικὸν ἀντὶ γενικῆς ἀντίπτωτον.
- 103, 2. πάνυ δέ] πλὴν καὶ G.
ἐχθίστου] Addit G. καὶ κίναδος σημαίνει ὁ πόρος καὶ κακοῦργος.
- 103, 3.—5. μαστιγίαν—δηλονότι] Hæc L. habet a manu seculi quarti decimi.
- 104, 3. ἀντιστήκων] ἀνθιστάμενος F.
- 104, 4. Ἐχθρὸν, ἀντίπαλον] Recentis manus additamentum in L.
- 105, 4. ἐκτὸς] Scribendum ἐντὸς cum L. Dindorfio in Thesaurus vol. 2. p. 1012.
πολλῷ χρόνῳ] Scribendum πολλοῦ χρόνου cum F.G. et Suida s. v. δεσμώτης.
- 103, 5. δεσμώτησι] Corrige δεσμώταισι ex G. et Suida.
καταπιπτομένην] καταπιπτομένην G. καταπεπτομένην F.
- 108, 2. ἔρκιον] Rectius ἐρκίον apud Suidam.
- 110, 2. φονεύω] Corrige φονεύσω ex F.G.
- 112, 3. ἄλλα—ἀντιβαίνων] ἄλλα μὲν εἶκω τῇ θεῷ, τούτῳ δὲ ἀντιβαίνω G.
τοῦτο δὲ ἀντιβαίνων] τούτῳ μόνῳ ἀπειθεῖ F.
115. In L. ἐνοεῖς in textu, adscripto ab scholiasta γρ. ἐνέπεις.
- 118, 5. στεροῦνται] στέρωνται G.
θεῶν] τῶν θεῶν G. τοῦ θεοῦ F.
119. Καὶ—ἐχόμενος] A m. rec. habet L. Non legit Suidas, qui προνούστερος explicat per προμηθέστερος, προνοητικώτερος.
- 125, 2. Alterum τις om. F.
- 125, 3. ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ F.G. recte.
ἀνυπαρκτότερον] ἀνυπαρκτικὸν F.G.
- 125, 5. ὑποβολὴν] ὑπερβολὴν G.

127, 1. *ὑπέροκμπον*] *ὑπέροκμπα* L.

127, 2. *τρίτον*] *Ἰμο τρία* vel *τρίς*.

127, 4. *συμμαχεῖν*] *συμμαχηῖσαι* G.

132, 2. Quod post *καὶ* inseruerunt editores *μή*, post *ἄλλω* habet F.

134, 4. *καὶ διὰ*] *παρά τε* G.

134, 9. *σοὶ καὶ τὴν περιφανῆ*] Corrigendum *καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ* ex F.G., ut legitur v. 66. Versum alterum cum reliqua parte scholii om. F.

134, 11.—17. Syllabæ in L. evanidæ clare scriptæ exstant in G. et partim etiam in L. a manu recentiore sunt suppletæ.

134, 15. *τὸ δὲ ὄλον, ἐν*] *ὁ . . . δὲ ὄλον ἐν* L. Id est *οἶον*, *τὸ δὲ ὄλον ἐν*—, ut apparet ex G. in quo est *τὸ δὲ ὄλον οἶον ἐν*—.

134, 16. *εἴσι*] Corrige *ἔστι* ex G. In L. plane evanuit.

135. In hoc quoque scholio G. habet syllabas in L. oblitteratas, et Suidas s. v. *Ἀγχιάλεια*.

135, 1. *Τὸ*—*Σαλαμῖς* habet F. reliquis omissis.

138, 1. *Κακόθρους*—*διάβολος* om. G., sed ante *Ἀπὸ κοινοῦ* habet *οἶον ἔστι τὸ ἐξῆς, τοιούσδε λόγους τοὺς κακοθήους*.

138, 3. *διάβολος*] *διαβόλου κατασκευάζων ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς οὓς ἐκάστου βάλλει κατὰ σοῦ* F.

141, 4. *ἀπιστοῦσι*] *ὡς ἀπιστοῦσι* G.

141, 5. *συκοφαντεῖσθαι*] Scribendum *σεσυκοφαντησθαι* cum G.

143, 2. *Σὲ*] Quod Elmsleius conjecit *ῆ*, legitur apud Suidam s. v. *ἵππομανῆ*. In G. est *ἔνιοι*, quod præstat.

ἵπποις] Scribendum *ἐπὶ ἵπποις* cum G. et Suida. Vocabula vel syllabas, quæ in L. evanuerunt in scholiis 143.—154., supplent F.G. ex quibus ea tantum commemorabo quæ aliter scripta sunt quam apud Elmsleium.

143, 4. *τὸ λειμῶνα*] Corrige *τὸν* ex L.F.G. et Suida.

143, 6. *χαλεπωτέρα*] *μεγάλη* G., non F.

143, 7. *ὡς βούπεινα, ἥτοι τὸν μεγάλως μαινόμενον*] Delenda hæc recentissimi grammatici verba, quæ non sunt in L.G.

143, 9. *τὸν μεγαλογνώμονα* om. G.

143, 10. *ἐφ' ᾧ οἱ ἵπποι*] Sic Suidas. *ἐφ' ᾧ ἵπποι* L. (de quo falsum quod tradit Elmsleius.) *ἐφ' ᾧ ἵπποι* F. *ἐφ' ᾧ ἵπποι* G.

μεμνηότα] Non sic L., sed μεμνηότα.

ἀνθοῦντα] ἐν τῇ μανίᾳ addit G.

143, 12. Delendum ὡς βούπεινα, ἦτοι τὸν μεγάλως μαινόμενον, quæ verba L. habet a m. recentissima.

148, 1. ἐνέχυρον εἰδῶς] ἀληθὲς εἰδῶς F. Caret hoc scholio G.

148, 2. ἴης σὺν] εἴης ὄφθεις σὺν F.

148, 4. ἔξαπατῶντα λάθρα] ἔξαπατᾶν κρυφίως F.

150. In G. scholion est, οὐχ ὡς πιστεύων ταῦτα λέγει, ἀλλ' ὡς ἀπὸ Ὀδυσσέως δολερῶς λεγόμενα.

151, 1. καθέστηκας] καθέστηκε G.

151, 2. εἶχες] ἔχεις F. εἶχε G.

154, 2. κατὰ—οὐχ] οἱ γὰρ κατὰ μεγάλου σώματος βάλλοντες οὐχ F. Vulgatum recte habet Suidas s. v. ἰείς.

154, 2. οἶ] οἶον G.

Πιστὰ om. G. in spatio vacuo: habet F.

154, 3. διὰ] διὰ δὲ G. Πίνδαρος] καὶ πίνδαρος G.

154, 6. δ' εἰδῶς] δι' ὧν G. δ' ἰδὼν F.

154, 9. μεγάλων ψυχῶν] ψυχῶν μεγάλως (sic) G.

ἀμάρτοις] ἀμάρτοι F.G., η superscripto in G.

158, 3. κακῶς] κακῆ γινῶ G.

158, 5. ἄνευ] χωρὶς G.

δὲ τείνει καὶ ἐπὶ] δὲ ὡς ἐπὶ G.

161, 4. καὶ] ὡς καὶ G.

163, 1. 2. τῶν—κρίσεις a m. recenti habet L. Antiquior manus super προδιδάσκειν scripsit περιττόν, i. e. abundare præpositionem.

168, 1. Ἄπερ] Sic (pro vulgato ἄτε) L. etiam in textu a m. prima, quod fugit Elmsleium.

Θηλυκῶ τῷ ἀγέλαι ἐπήγαγεν] θηλυκὸν τὸ ἀγέλαι εἶπεν (corrigendum εἰπὼν) ἐπήγαγεν G.

168, 2. πρὸς τὸ νοητὸν—θήλειαι] Annotationem ineptam om. G., habet F. qui post hæc verba addit ὑφ' ἐν δὲ ἀναγνωστέον.

169. Omisit Elmsleius scholion non primæ quidem, sed veteris tamen manus in L. δείσασαι· πρὸς τοὺς ὄρνις, ζήλω Ὀμηρικῶ. Habet etiam A., in quo δείσασα.

172, 1. οὐδέπω] οὐδέποτε G.

172, 5. τῆ habent F.G. et Suidas s. v. Ταυροπολαί.

172, 8. νυκτερινῶν] Scribe τῶν νυκτερινῶν ex F.G. et Suida.

172, 9. φασμάτων] Scribe φαντασμάτων ex iisdem.

172, 11. ὑπὸ] τοῦ G., omissio ἰπό. δὲ om. G.

173, 1. θαυμαστὴ om. F.

173, 3. ὑπῆρξε] προῦπῆρξε G.

176, 2. Εἰς τὸ αὐτό] ἄλλως F.

179, 2. ἕτερον in litura habet L. ἐλάσσονα F. In ἕτερον consentit G. et Suidas s. v. Ἐυνάλιος.

179, 4. ὡς—λαβῶν om. G.

δορός οὐ in L. a manu recentiore coarctatum est in spatium non nisi literarum οὐ λα capace. Delendum igitur δορός, quo etiam F. caret, in quo hæc sic sunt conformata ὡς μὴ λαβόντες ἀπαρχὰς ἐτίσαντό σε, et sic in proximis quoque numero plurali.

179, 5. τῆς λάβης—ἐτίσατο δὲ om. G.

183, 1. ἀφρονεῖς editionis Romanæ interpolatio est. ἀφρονεῖ L. quod indicio est ἄφρων εἶ scribendum esse, quod servavit Suidas s. v. φρενόθεν.

183, 2. θέλειν] Hoc quoque interpolatum. θέλων L. quod corruptum est ex θεῶν servato ab G. et Suida. Omisit F.

188, 3. ἡ Ὀδυσσεώς] ἡ τοῦ Ὀδυσσεώς G. ἡ ἄλλον τινός posuit Suidas s. v. ὑποβαλλόμενοι.

190, 2. γρ.] γρ. καὶ G. γὰρ] δὲ G.

190, 3. ἐπὶ γάμον] ἐπιγάμμον G.

190, 4. φύσει] φησὶν ὁ G.

190, 7. τὰς om. G.

μονογράμματων] μονόγραμμον G. Pluralis μονογράμματα ὀνόματα est apud Suidam s. v. Σίσυφος.

190, 11. Κλέψας] κλέψαντος G. et mox μεταβαλόντος.

190, 15. Ἀντίκλειαν—Λαέρτη om. G.

190, 16. τὸν δὲ—] Hæc usque ad finem scholii L. et G. habent infra post λογοποιούμενα (in scholio v. 191.).

190, 17. Συνδείκνω] δείκνω G.

190, 18. πάντα πράσων ὡς ὁ] πάνδαρε πράσσειο G.

190, 21. Σίσυφος] Quæ sequuntur usque ad finem scholii om. F.

- 190, 24. Ἰθακος] Sic G.
 γῆς] γὰρ G., ut L.
- 190, 25. γένος] γόνον G. ut L.
- 190, 26. αὐτῷ] αὐτοῦ G., ut R. recte.
- 191, 1. μὴ post πλήρες om. G.
- 194, 1. τῶν θρόνων] τοῦ θρόνου G. Pluralem habet Suidas s. v. ἐδράνων.
- 194, 2. σεαυτὸν] ἐαυτὸν G.
- 194, 4. σχολῇ ἐπὶ φόβῳ βραδυτῆτος G.
- 196, 2. Τὴν ἐκ—αὔξω a manu recentissima habet L. Legitur etiam in F.
- 197, 2. ἀδεῶς] Corrige ἀδεῆς ex G.
 βλασφημεῖν σε] βλασφημῆσαι G.
 τοῖς] ἐν τοῖς G.
- 198, 4. Λεῖπει—ᾠς] λείπει τὸ ᾠς G.
 βήσσαις] βάσσαις G.
- 201, 4.—δ. ἢ δὲ—ὑποθέσεως om. G.
- 201, 8. γήσιον] γησί G.
- 201, 10. Ἀχιλλέα] τὸν Ἀχιλλέα G.
- 202, 2. τοῖς Ἀθηναίοις αὐτήν] αὐτοῖς G.
- 204, 1. 2. τηλόθεν et καὶ om. G.
- 204, 3. γένος] τὸ γένος G.
- 204, 4. φειδόμενοι] Corrige κηδόμενοι ex G., ut conjecerat anonymus apud Johnsonum.
- 205, 1. αἰτιώνυμον] ἀντιώνυμον G. Recte scriptum apud Suidam s. v. ὠμοκρατῆς.
- 205, 2. ἦ ante ὁ ἵπῳ om. G.
- 205, 3. δυνάμενος] Apud Suidam additum ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν, οἳ ὅτε εἰσὶν ὠμοὶ, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί. Quæ sumsit ex scholio v. 548.
- 208, 3. πρόσθεν (pro quo προσέθηκεν est in G.) post ἢ κατὰ τὴν transponit anonymus apud Johnsonum.
- 208, 5. γρ. δὲ ἀημερίας] Sic etiam G. In F. non sunt scholia vetera ad 197—226., sed novitia Byzantina.
- 208, 6. νοῦς] νοῦς τοιοῦτος G.
- 211, 2. ἦ ἀλλ'] Corrige ἢ ἄλλως, cum G.

- 211, 3. παρέλκεται] παρέλκει G.
- 211, 4. Ἄμεινον] ἢ ἄμεινον G.
 στέρξασαν γρ. (i. e. γράφειν)] Dubitatum igitur est utrum
 στέρξας ἀνέχει an στέρξασαν ἔχει scribendum esset.
 στέρξασαν γρ.] γράφειν στέρξας ἔχει G.
- 217, 1. ἐφύβριστα] ἐφύβρισται Suidas s. v. ἀπελωβήθη.
- 220, 1. πράξεις] αἱ πράξεις G. recte.
- 220, 2. διαχρήσασθαι αὐτὰ] καταχρήσασθαι αὐτόν G.
- 220, 3. ἱερεῖον] ἱερατεῖον G.
- 227, 1. τούτου, φησὶν] τοῦ G.
- 227, 2. νοῦ] οὕτως F.G.
 ἐξεστηκότα] καίπερ φρόνιμον καὶ συνετὸν πρῶτον τυγχάνοντα,
 μήπως ἑαυτὸν διαχειρίζεται addit G., non F.
- 233, 2. ἀγνοεῖ L. ἠγνοεῖ G.
- 237, 1. ἐνόμωζεν] εἶναι addit G.
- Scholia ad 238. et 241. om. G.
- 241, 1. 2. ἱπποδέτην] ἱππολέτην L. et F.
- 243, 1. δηνάζων] δ' ἐνάζων L. hic et in textu.
- 243, 4. Ἀπὸ—φαεννός a manu recenti habet L.
- 245, 1. Ὡρα τινὰ] καιρός τινα F.
- 245, 2. τοῖς καλύμμασι] καλίψαι G.
 κεφαλῆν] φυγεῖν addit F.
- 245, 3. Αἴας] ὁ Αἴας F.G.
- 245, 6. 7. τὸν et ἔστιν ὅτε om. G. καὶ οὐκ ἔστι—δεινά om F.
- 253, 2. κατέχει] συνέχει G.
 μανίαν] Sequuntur in G., ut in L., verba inferiora φησὶν οὖν
 ἢ Τέκμησσα ete. (omisso ἀντὶ τοῦ συμπαθεῖν), quæ om. F.
- 257, 1. ἀλλὰ λήγει ὡς] ἀλλ' ὡς G.
- 257, 5. Post ἤρξατο pergit G. οὐκέτι κατέχει ἢ μανία, ἀλλ' ὡς
 ὄξυς νότος ταχέως λήγει. ἢ ὥσπερ ἀπὸ ἄστρον λαμπά νό' ὀρμήσας
 καταπαύει.
- 259, 1. συμπαροκολουθεῖν—ἀλγεῖν] παρακολουθεῖν G., et συναλ-
 γεῖν F.
265. penult. τοὺς ἐπιφερομένους] τοῦ ἐπιφερομένου G.
 ὄλον om. G. ἀμφοτέροισ] ἀμφοτέροις G.
269. In G. τὸ ἀτόμωθα ἀντὶ τοῦ βλαπτόμεθα ἀθυμοῦντες. αὐ-

τὸς ἦδυσθαι ἢ λυπῶν αὐτοὺς καὶ αὐτὸς λυπεῖσθαι. Postrema referenda ad v. 266.

269, 1. Ἡμεῖς ἀντὶ] ἀντὶ G. sine ἡμεῖς.

276, 1. τοὺς καιροὺς] τοῦ καιροῦ G.

277, 1. Ἀπλῶν] Corrige ἀπλοῦν ex G.

279, 2. πεπαυμένος τοῦ κακοῦ] πεπαυκῶς τοῦ δεινοῦ G.

285, 3. παραφυλακάς] φυλακάς G.

285, 4. Scholion οἶον κατὰ τὴν ἐσπέραν quod Elmsleius cum lemmate ἄκρας νυκτός posuit, delendum. Non exstat in L. hoc loco, sed paullo post recte scriptum legitur in L. ad ἔσπεροι relatum.

285, 6. Hæc sic in ordinem redegit Ritschelius in Schedis criticis p. 41. συνετῶς δὲ καὶ οὐ κατὰ μαινόμενον· καὶ γὰρ ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ ἐννοίας ἐπιβουλευόντος ἐστὶν ἐπιθέσθαι etc., nisi præstet συνετῶς—μαινόμενον καὶ ἐκ τῆς τοῦ καιροῦ ἐννοίας ἐπιβουλευόντος γὰρ ἐστὶν ἐπιθέσθαι etc.

285, 7. ἐπιβουλευόντος] φαίνεται ἔχων addit F. Idem mox omittit περὶ et Λαμπτήρες—λύχνοι.

292, 1. ἀνθρώπων] τῶν ἀνθρώπων F.G.

295, 1. Τοῦτο] τὸ G., non F.

295, 2. λέγειν] τὸ λέγειν G. αὐτὸ om. F. ὡς] καὶ G., om. F.

295, 3. τὸν θεατὴν om. G.

297, 1. In initio scholii adde ex G. et Suida (s. v. κύνας) ἰφ' ἐν ἀνογνωστότεον.

ἀναιρεῖ κατὰ τὴν] ἀναισχύντως (sic) G.

297, 2. ὡς recte om. G. et Suidas. Comparandum cum hoc scholio illud de quo supra dixi ad 27, 3.

ἀνεῖλεν] ἀνελών G.

298. ἐλαιμοτόμει] Hoc ad ἐρράχιζε referendum.

301, 2. ἡμεῖς δὲ μεμαθήκαμεν om. G.

302, 4. δὲ] οὖν G.

302, 5. ἀπάξας] ἐπαίξας G.

308, 1. ἐρειπίοις] ἐρειπίοις G. recte, et infra ἐρείπια.

τῶν νεκρῶν] τοῖς νεκροῖς G.

312, 1. τῶν πεπραγμένων om. G.

314, 1. φησὶν om. G. et Suidas s. v. κύροι, recte.

- 'Αττικοὶ] οἱ 'Αττικοὶ G.
- 314, 2. εὐκτικοῖς] Scribe τοῖς εὐκτικοῖς ex G. et Suida.
- 317, 2. ἀεὶ om. G.
- 317, 5. ἀνεβρυκᾶτο] Corrige ἀνεβρυχᾶτο ex F.G.
- 317, 6. ἐξέπεσεν] ἐνέπεσεν G.
317. 319. 320. 'Εξάκουστον—τῶν τυχόντων] Hæc omnia a manu recenti habet L. pariterque scholion ad v. 327.
- 326, 1. Προεκτικά] Corrige προσεκτικά ex F.G. Frequens hoc sensu apud scholiastas προσεκτικός et προσυχήν ἐργάζεσθαι.
- 328, 2. τοιαύτη] τῇ τοιαύτῃ G., non F.
- 330, 1. καὶ om. G. 3. ἀλλὰ] διὰ τοῦτο G.
- 330, 5. ἀναβοᾶ—Αἴας] ἀναβοᾶν—αἴας ἤρξατο G.
- 330, 6. Οἱ τοιοῦδε—ὁ ἐρώμενος] Scholion a m. recenti illatum in L.
- 334, 1. Τάχα] ταχέως G.
- 334, 5. χρήσασθαι] χρῆσθαι G.
- 337, 3. τοῖς—νοσήμασιν L. a m. recentī.
340. In F.G. scholion ὄρα πόσα ἔξωθεν ἐπιφέρει τῇ τραγωδίᾳ (τῇ τρ. om. F.) πάθῃ ὁ ποιητής, ὥστε καὶ ἐπὶ τῷ παιδὶ ἀγωνιᾶν τὴν Τέκμησσαν.
- 340, 6. 341, 1. 4. 346, 1. 347, 1. 2. 358, 1. 360. (ὑπηρετήσαντα.) 361. 366, 3. 4. 369, 1. 2. 375, 1. 2. 413, 1. 420. (Ἐμφρον—ἠδύς.) 431. 433. 443. 448, 5. 449. 450. 452. L. habet a m. recenti.
- 342, 6. ἐκώλυεν] ἐκώλυσεν F.
- 344, 3. ἦ—ἡμῖν] τὸ δὲ κάπ' ἐμοὶ τάχ' ἂν ἐπ' ἐμοί G. ἀπολιπὼν] ἀπολιπεῖν G.
- 346, 2. ἐκκύκλημά τι γίνεται] ἐν κυκλήματι γράφει G.
- 348, 1. ἀπήγγειλεν] ἀνήγγειλεν G.
- 348, 2. μεγάλου] γὰρ addit G.
- 348, 3. ἀπὸ τοῦ γ. χ. om. G. κυκλεῖ] κυκλοῖ G.
- 362, 4. ἀλλὰ σύ με δαίξον] ἀλλὰ με συνδαίξον G.
- 362, 6. ἄτην] τὴν ἄτην F.G.
- 368, 1. τοιαύταις] τοσαύταις L.
- 368, 3. ἐκεῖνος] ὁ G.

368, 4. τυγχάνωσιν] Quod ex L. affert Elmsleius est τυγχάνουσι.

ἀναπαύλης] ἀναπαύσεως G.

377, 3. ἄρρεκτον] ἄρρητον G. ἄρρεκτον Suidas s. v. τί δῆτ' ἄν.

379. Π. καὶ π.] Hæc in L. adscripta ad κακῶν ὄργανον v. 380.

381, 3. κακοῦργον] κακὸν καὶ ῥυπαρόν F. Simplex ῥυπαρόν apud Suidam s. v. κακοπινέστατον.

383, 6. βοηθήσει] βοηθήσαι G.

383, 8. τῆς ἀτυχίας post καταγελάσαι habet G. et ante αἴτιος addit μὴ ταύτης.

386, 1. Ὀποῖον] οἶον G.

387. In G. προπάτωρ ἦν τοῦ Αἴαντος ὁ Ζεὺς. ὁ γὰρ Ζεὺς ἐγέννησε τὸν Αἰακὸν, ὁ Αἰακὸς Τελαμῶνα, Πηλέα καὶ Φῶκον, ἐκ Τελαμῶνος ὁ Αἴας, ἐκ δὲ Πηλέως Ἀχιλλεύς (sic). Hoc fortasse Tzetzæ scholion est.

389, 2. βλέπει] Recte λέπει correctum in ed. Romana. ἄλημα per λεπτὸν ἄλευρον explicat Hesychius.

392, 1. τῆς] διὰ τῆς G.

392, 2. μεταθεῖναι] μετατίθεσθαι G.

395, 1. τοῦ om. G.

395, 2. ὡς] ἀντὶ τοῦ ὡς G.

404, 1. Ποῖ ἐλθὼν] ποῦ ἐλθὼν L. et G.

408, 3. Πίος] Πίος G.

410. Lemmate caret L.

413, 2. τῆς ἴδης τοῦ ὄρους G.

419, 2. Ἑλλήνων] Τρώων G.

419, 4. ἀνακρουμένον] ἀνακαλουμένου G.

421, 1. Αἴαντι] τῷ αἴαντι G

421, 3. περιστέλλειν post ἑαυτοῦ habet G.

421, 7. ὑπὸ] ἐπ' G.

428. In L. lemma οὔτοι σ' ἀπείργειν.

430, 1. Αἰ αἰ] αἰ αἰ L.

430, 2. Αἴας] κατὰ τῶν ἀν' (i. e. αὐτοῦ vel αὐτῷ) γυμναζομένων addit G.

430, 5. κακοῖς] ἑμοῖς κακοῖς G. recte.

434, 2. ἐλαίνομαι] γίνομαι G.

- 455, 2. λήματι] λήμματι F.G., ut L.
- 455, 3. ἤττησθαι] ἤττᾶσθαι G. ἤττηθῆναι F.
- 460, 2. Ναύλοχοι—ναυτικάί a manu recenti habet L. Idem dictum esto de 461. 467, 2. 3. 473. 493, 3. 504, 1. (voc. δυστυχία). 504, 2.
- 462, 1. Αἰσχύνεται—ἀκούειν om. G.
- 462, 2. δὲ ἀνυπάγει] ὑπάγει G.
- 462, 3. λυθῆ ἢ ὑπόθεσις] λυπηθῆ ὑπό τινος F. διαλύειν τὴν ὑπόθεσιν dixit schol. ad v. 387.
- 469, 1. ἐφησθήσονται] εὐφρανθήσονται F.
- 469, 2. ἐκουσίως] ἀκουσίως G.
- 472, 1. φύσιν τουτέστιν om. G.
- 474, 1. διαλλαγὴν οὐ δέχεται om. G., sed addit in fine scholii καὶ διαλλαγῆναι οὐ βούλεται. 475, 2. τοῦ] τὸ G.
- 478, 1. χλαιίνεται, θάλπεται] κεναῖς δὲ εἶπεν ἐλπίσι addit G., qui in fine scholii addit θερμαίνεται δὲ, θάλπει, χλαιίνεται.
- 485, 5. καταβάλη] ἀποβάλη G.
- 485, 7. λόγους] λόγους λέγειν G.
- 485, 8. Διπλῶς] γὰρ add. G. 485, 9. εἴποιμεν] εἴποιμι G.
- 485, 10. θερμὸν] καὶ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν add. G.
- 485, 12. ἐκ προοιμίου om. G.
- 492, 4. περὶ—διαλεγόμενον om. G.
- 492, 11. Παρακαλῶ L. a m. rec.
- 492, 12. 13. Scholion in L. scriptum a manu recenti; quæ alia Jovis nomina in ima pagina addidit ἰκέσιον, ὄρκιον, ὁμόγιον.
- 493, 2. Συνηρμόσθησ' ὄθεν καὶ συνάλλαγμα a manu paullo recentiore habet L.
494. In G. βάξι σημαίνει τὴν φήμην καὶ τὴν ῥῆσιν. Μίμνερμος “Καὶ μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.” παρὰ τὸ βάζω βάξω βάξις. Conf. Etym. M. p. 187, 45.
- 495, 3. στοχαζομένη δὲ τοῦ καιροῦ] στυγνὴ δὲ καὶ κατηφῆς G.
- 495, 5. ὑποχειρίαν] ἴν' ἧ ὑποχειρίαν G.
- δοῦς τινι τῶν ἐχθρῶν om. G.
- 499, 3. Ὀμήρου] καὶ παρ' ὄμρ G. id est Ὀμήρω.
- 501, 1. παρὰ] Præfige lemma ὁμεινέτιν Αἴαντος.
- 505, 2. τοῦ habent F.G.

- 505, 3. θαυμαστῶς] θαυμαστῆ G. recte.
 γὰρ προστρίψῃ] δὲ προστρίψεις G. γὰρ προστρέχει F.
- 505, 4. καταλείπων] καταλιπών G.
- 506, 2. Ὁ—χρησάμενος—ἐπιτεμνόμενος] τὸ—χρησασθαι—ἐπι-
 τεμνομένου G.
- 506, 6. οἴκτειρε] λέγουσα add. G.
 παιδὸς] παιδὸς ταῦτα φησί G.
- 512, 1. εἰσὶν] εἰσὶν κυρίως G.
- 512, 5. οὐ] μὴ F.G. ἐμφανῆς] ὧν add. G.
- 514, 3. ἐξῆς] καὶ τὰ ἐξῆς G.
- 514, 4. De versu Homericō nihil præter ἔκτωρ (sic) ἀτὰρ
 ἐσσι πατήρ habet G.
517. Habet L. a m. rec.
- 520, 2. αἰσθάνεται] αἰσθεται G. ut R.
 τύχης] μοίρας G.
- 520, 4. δὲ om. G. qui αἰδημόνως—ἐστὶν προῦπάρξασα collocat
 in principio scholii.
- 523, 1. Ἡ μνήμη] ὧν ἀπορρεῖ ἡ μνήμη G.
- 531, 2. οὐκ] καὶ ἄλλως. οὐκ G. Quo indicatur alius scholii
 initium.
- πράττεται] Corrige πλάττεται ex G. Et sic jam R.
- 534, 3. καὶ om. G.
- 535, 1. ὑπηρετῆσαι a manu multo recentiore habet L. Eo
 deleto tollendum comma post ἀρκέσαι.
- 535, 2. Ἀποσοβῆσαι τὸ θανεῖν] Est hoc recentissimæ manus
 additamentum in L.
- 537, 1. ὠφέλησα] Corrige ὠφελήσω ex G.
540. 543, 2. a manu recenti habet L.
- 548, 1. κατὰ] Corrige ἐπὶ ex G.
- 548, 2. ὅτε] ὅτι ὅτε G. Aut sic scribendum, aut οἱ ὅτε cum
 Suida, de quo dixi ad v. 205, 3.
- 548, 3. ἕθος] ἕθος τὴν φύσιν G. ἦθος F.
- 550, 1. ὁμοία εὐχῇ] εὐχῇ ὁμοία τῇ G. recte.
- 550, 2. παρ'] καὶ παρ' F.
- 550, 4. ἐγώ] ἐγὼ περ G. recte. 553, 2. ὡς om. G.
- 554, 1. Affert hunc et sequentem versum ἐκ τῶν Σοφοκλέους

Suidas s. v. *κάρτα*, ubi præcedit glossa sine interpretatione posita *κάρτα ἐπαφρόδιτος*, quæ si ad hunc Sophoclis locum spectat, quod incertum est, nihil aliud esse videtur quam interpretatio verborum *κάρτα ἀνώδυνος*. Vana videtur quorundam opinio qui Ἐπαφρόδιτος nomen grammatici esse putarunt, quem annotationes ad Sophoclem scripsisse ab nemine traditum est.

554, 3. *μὲν*] γὰρ G.

554, 5. *δὲ διὰ τῶν ἐξῆς* om. G.

554, 6. *χαρτῶν*] *χαρίτων* L. cum accentu.

558, 3. *οὐκ ἄνεμον*] οὐδὲ ἄνεμον G. οὔτε καύσωνα οὔτε ἄνεμον

Suidas s. v. *κούφη*.

562, 4. *ἀντί*] ἀντ' G.

563, 5. *τελευταία*] *αὐ* addit G.

563, 6. *ἐσυμμάχουν*] *συνεμά* G. Id est *συνεμάχουν*.

565, 1. *φησὶ* om. G.

565, 2. *ὁμολογεῖ*] *ὁμολογῶν* G. Tum utrumque *τῆς* om.

565, 3. *περιπαθῶς δὲ εἰς*] *περιπαθῶν εἰς* G.

ἐμφρόνως] δὲ addit G.

565, 4. *ἐταίροις*] *ἐτέροις* G.

570, 1. *Πάνυ—ποιῆσαι* et δὲ post *θαυμαστῶς* om. G.

570, 3. *τῆς* om. G. *ἀντιθέσεις*] *τὰς ἀπαντήσεις* G.

570, 4. *τοῦτο* om. G.

570, 8. *αὐτοῖς* om. G.

572, 1. *Πιθανῶς*] *πιθανὸν* G.

572, 2. *γὰρ*] *δὲ* G.

μάλιστα] *ταῦτα μήπως περὶ τῶν ἐχθρῶν ἀρθείησαν* addit G.

δὲ καὶ μάλλον] *μάλλον δὲ* G.

573. Ὀδυσσεύς] Scribe ὁ Ὀδυσσεύς ex L.

574, 1. *Πέπεισται—ἀρετῆς* om. G.

574, 2. *δὲ*] *μὲν* G.

574, 4. *οἶδεν*] *οἶδεν καὶ* G.

579. *ἄπαγε* a m. recenti habet L.

581, 3. *χρήσθαι*] *χρήσασθαι* G. *τομῆς*] *τῆς τομῆς* G.

δεομένου] Addit G. *καὶ ἐν Ποιμέσι*, “*λόγῳ γὰρ ἔλκος οὐδὲν οἶ*

“*π* *τυχεῖν*.” Quæ suo quoque in codice legit Suidas (s. v.

θρηκεῖν), ubi rectius scriptum οἰδά που χανόν. Corrigendum οἰδά πω χανόν.

586, 1. Ἀνάκρινε L. a m. recenti.

586, 2. μὴ om. G.

589, 2. τὸ μὴ περιέχεσθαι] τοῦ μὴ ἔχεσθαι G. Vulgatum habet Suidas s. v. σωφρονεῖν.

589, 3. ὡς] Scribendum ἢ οὕτως ex G. Est enim hæc alia interpretatio. Apud Suidam est ἦ.

ὀφείλω λέγειν ἐγὼ ἐπαρκεῖν] Scribendum ἐγὼ ὀφείλω ἐπαρκεῖν ex G. Apud Suidam ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν.

593, 1. Ἀποκλείσατε—κελεύει] Emendandum ex G. ἀποκλείσατε (ἀποκλείσεται scriptum in codice)· τοῦτο γὰρ λέγει τοῖς θεράπουσι (θεραπεύουσι codex) καὶ κελεύει—. Futurum ἀποκλείσατε est etiam apud Suidam s. v. ξυνέρξετε.

593, 3. Συγκλει . .] Delendum. Nam est a m. recentissima in L.

596, 1. Συγκέκλειται] συγκέληται G. Scribendum συγκλείσται cum ed. Romana vel συγκέκλειται, ut apparet ex schol. ad v. 615, 5. ubi L. similiter συγκεκλικέναι pro συγκεκλεικέναι.

596, 2. ἐαυτόν] ἐν δυστυχεστέρα οὖν εἰσι τύχη addit G.

περιπαθῆ] π^α π^α G. Id est περὶ πάθους.

596, 3. ἀπολόφουρις ἐπὶ τὰ οἰκεία] ὀλόφουρις ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ G.

596, 6. αὐτοῦ πυνθόμενοι ταῦτα om. G.

603, 3. εὐνόμα] εὐνόμω G.

603, 4. Ἰδαία] ἰδαίας G. 603, 5. ποία] πόα G.

603, 6. τῶ—χωρίω] τοῖς—χωρίοις G.

603, 7. διάγων] τῇ τρωϊκῇ γῆ add. G.

604. Εὐκινήτω a m. rec. habet G.

609, 2. ἐστὶ μοι] μοι ἐστι G. ξυνεστηκὸς] συνεστηκὸς G.

609, 3. δὲ recte omittit G. Est enim alius scholiastæ annotatio, quam excerpit Suidas s. v. ἔφεδρος.

ὁ μὴ πλανώμενος] ἔφεδρον dici putat non qui promiscue cum victoribus athletic certaturus hinc inde vagetur, sed qui stans aut sedens, ubi duo luctentur, paratus maneat cum victore

luctari. Audacter Coraës ad Isocr. vol. 2. p. 144. ὁ μήπω παλαιών, ἀλλὰ παρασκευαζόμενος vel παρακαθήμενος. ERFURDT.

615, 2. εἰαυτοῦ] Scribe τὴν εἰαυτοῦ ex G. et Suida s. v. οἰοβότης.

ἦ] ἡ οὔτως, G. recte. Est enim alia interpretatio. Plura ex hoc scholio excerpit Suidas s. v. οἰοβότης.

615, 3. ἡ μονότροπος] καὶ ἄλλως. μονότροπος G. recte.

ἡ ποιμαίνων] ἦτοι ποιμαίνων G.

615, 4. τῶ λογισμῶ] τὸν λογισμὸν G.

615, 8. οἰοβάτας] οἰοβότας G.

615, 9. Ἀποπλανηθεῖς—βοσκομένων a m. paullo recentiore habet L.

618, 1. τῶν χειρῶν om. G.

618, 2. *Ἡ οὔτω] καὶ ἄλλως G.

620, 4. εὐχάριστα] ἀχάριστα recte in L.

622 (corrigere numerum falsum 628), 3. κατὰ κοινοῦ] ἀπὸ κοινοῦ G.

626, 1. Ἀντι—ὄ ἐστι om. G.

628, 1. ἀναστρεπτέον] ἀνατρεπτέον G.

628, 5. ἀλλ' ὄξιν om. G.

628, 4. Ἡ ἀηδὼ δὲ κατὰ Μιτυληναίους] Formam ἀηδῶ Mytilenæorum dialecto tribuit scholiasta, ut multa vocabula πύλεων ἴδια esse traduntur ab grammaticis. Quo non intellecto Brunckius ὡς Σακφῶ inseruit.

634, 3. οὐ λέγει δὲ ὅτι] Scribendum καὶ ἄλλως. οὐ λέγει ὅτι ex G. Nam aliud scholion incipit.

αὐτὸν om. G.

634, 5. κεύθων] ^{αθ}κευδων G.

τοῦ βίου] ἡ ζῆν addit G.

ἡγήσεται] ἡ μήτηρ ἡγήσεται G.

636, 1. ἄριστα] Scribendum ἄριστος ex G., quod Schæferus ad Greg. Cor. p. 498. ex conjectura restituit.

636, 2. νῦν οὐκέτι] νῦν δὲ οὐκέτι τοῖς πρώτοις G.

640, 1. 2. ὄρμαῖς et τοῦ προσήκοντος a m. rec. L.

641, 3. ἐστι om. G.

641, 4. κακῶν om. G.

646, 1. Hoc scholion in G. incipit ab verbis vulgo infra lectis *παρίστησιν ὁ λόγος—ἡ ζηλοτυπία*. Tum pergit *καὶ ἄλλως ἐξέρχεται—*.

ὁ Αἴας] ὁ om. G.

646, 2. *προφάσει τοῦ δεῖν*] *πρόφασιν εὐρεῖν τοῦ δεινοῦ* G.

646, 3. *ἔλθειν*] *ἀνελθεῖν* G.

646, 5. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* G. 6. *ὡς ἐν*] *ὡς καὶ ἐν* G.

646, 8. *τῇ ἐπιθυμίᾳ—μετὰ*] Pro his nihil præter *μὲν* habet G.

646, 9. *δὲ* om. G.

646, 10. *φύλα*] Corrigendum *δῆλα* ex G.

646, 11. *ἢ τὸ—χρόνου*] Pro his verbis in G. est. *ἔστι τοῦ χοροῦ*. Et *χοροῦ* etiam L. videtur voluisse, in quo est *ἄ*.

646, 12. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* G. recte.

650, 1. **Ἡ λείπει τὸ ἔπη* om. G.

650, 2. *πρὸ τοῦ*] *πρὸ τοῦ καταπαῦσθαι* (corrige *καταπαυῖσθαι*) *τῆς μανίας* G.

651, 2. *σκιραίνεται*] *σκληροῦται* G. *σκληρύνεται* Suidas s. v. *ἐθελύνθη*. Recte habet *σκιραίνεται*, de quo verba v. Thesauri ed. Paris. vol. 7. p. 397.

οὔν] *ἢ* G. *οὔν φησὶ* Suidas.

651, 3. *γὰρ* om. G. 651, 4. *ὡς Ὀμηρος* om. G.

651, 5. *Ἐν*] *εἰ* G. Id est *εἰν*.

651, 7. *σκιρὸν*] *σκληρὸν* G. et Suidas.

657, 2. *τις* om. G.

666, 2. *ὡς*] Redintegrandum ex G. *τοῦναντίον δὲ εἶρηκεν ὡς—*.

666, 3. *οὔν* et *καὶ* recte om. G.

666, 4. *πάθους*] *βάθους* G.

670, 2. *ταῖς* om. G. *διανεμέσειν*] *διὰ νέμεσιν* G.

670, 4. *καθέζεται*] *καθέζετο* G. *καὶ* om. G.

674, 1. *Λείπει—δεινῶν*] *λείπει ἢ ὑπέρ* (corrige *ὑπὸ*) *πρόθεσις, ἢ ὑπὸ δεινῶν—*.

684, 2. *λογισμὸς*] ὁ *λογισμὸς* G. recte.

687, 2. *λελεγμένοις*] *λεγομένοις* G.

691, 1. *ἀπαλλάσσεσθαι*] *ἀπαλλάττεσθαι* G.

693, 1. *νῦν* om. G. 3. *ποιῶνται*] *ποιεῖται* G.

693, 4. *εἰλημμένον*] *ἀνειλημμένον* G.

luctari. Audacter Coraë's ad Isocr. vol. 2. p. 144. ὁ μήπω παλαιών, ἀλλὰ παρασκευαζόμενος vel παρακαθήμενος. ERFURDT.

615, 2. ἐαυτοῦ] Scribe τὴν ἐαυτοῦ ex G. et Suida s. v. οἰοβότης.

ἦ] ἦ οὕτως, G. recte. Est enim alia interpretatio. Plura ex hoc scholio excerpserit Suidas s. v. οἰοβότης.

615, 3. ἦ μονότροπος] καὶ ἄλλως. μονότροπος G. recte.

ἦ ποιμαίνων] ἦτοι ποιμαίνων G.

615, 4. τῷ λογισμῷ] τὸν λογισμὸν G.

615, 8. οἰοβάτας] οἰοβότας G.

615, 9. Ἀποπλανηθεῖς—βοσκομένων a m. paullo recentiore habet L.

618, 1. τῶν χειρῶν om. G.

618, 2. Ἡ οὕτω] καὶ ἄλλως G.

620, 4. εὐχάριστα] ἀχάριστα recte in L.

622 (corrigere numerum falsum 628), 3. κατὰ κοινοῦ] ἀπὸ κοινοῦ G.

626, 1. Ἀντὶ—ὄ ἐστι om. G.

628, 1. ἀναστρεπτέον] ἀνατρεπτέον G.

628, 5. ἀλλ' ὅξιν om. G.

628, 4. Ἡ ἀηδὴ δὲ κατὰ Μιτυληναίους] Formam ἀηδὴ Mytilenæorum dialecto tribuit scholiasta, ut multa vocabula πόλεων ἴδια esse traduntur ab grammaticis. Quo non intellecto Brunckius ὡς Σακφώ inseruit.

634, 3. οὐ λέγει δὲ ὅτι] Scribendum καὶ ἄλλως. οὐ λέγει ὅτι ex G. Nam aliud scholion incipit.

αὐτὸν om. G.

634, 5. κεύθων] ^{αθ}κευδων G.

τοῦ βίου] ἦ ζῆν addit G.

ἠγήσεται] ἦ μήτηρ ἠγήσεται G.

636, 1. ἄριστα] Scribendum ἄριστος ex G., quod Schæferus ad Greg. Cor. p. 498. ex conjectura restituit.

636, 2. νῦν οὐκέτι] νῦν δὲ οὐκέτι τοῖς πρώτοις G.

640, 1. 2. ὄρμαῖς et τοῦ προσήκοντος a m. rec. L.

641, 3. ἐστι om. G.

641, 4. κακῶν om. G.

646, 1. Hoc scholion in G. incipit ab verbis vulgo infra lectis *παρίστησιν ὁ λόγος—ἡ ζηλοτυπία*. Tum pergit καὶ ἄλλως. *ἐξέρχεται*—.

ὁ Αἴας] ὁ om. G.

646, 2. *προφάσει τοῦ δεῖν*] *πρόφασιν εὐρεῖν τοῦ δεινοῦ* G.

646, 3. *ἐλθεῖν*] *ἀνελθεῖν* G.

646, 5. *ὑπὸ*] *ἐπὶ* G.   6. *ὡς ἐν*] *ὡς καὶ ἐν* G.

646, 8. *τῇ ἐπιθυμίᾳ—μετὰ*] Pro his nihil præter μὲν habet G.

646, 9. δὲ om. G.

646, 10. *φύλα*] Corrigendum δῆλα ex G.

646, 11. ἡ τὸ—*χρόνου*] Pro his verbis in G. est. ἔστι τοῦ χοροῦ. Et χοροῦ etiam L. videtur voluisse, in quo est ἄ.

646, 12. *ὑπὸ*] *ἀπὸ* G. recte.

650, 1. *Ἡ λείπει τὸ ἔπη om. G.

650, 2. *πρὸ τοῦ*] *πρὸ τοῦ καταπαῦσθαι* (corrige *καταπεπαῦσθαι*) τῆς *μανίας* G.

651, 2. *σκιραίνεται*] *σκληροῦται* G. *σκληρύνεται* Suidas s. v. *ἐθελύθη*. Recte habet *σκιραίνεται*, de quo verba v. Thesauri ed. Paris. vol. 7. p. 397.

οὔν] ἡ G. *οὔν φησὶ* Suidas.

651, 3. γὰρ om. G.   651, 4. *ὡς* Ὀμηρος om. G.

651, 5. Ἐν] εἰ G. Id est εἰν.

651, 7. *σκιρὸν*] *σκληρὸν* G. et Suidas.

657, 2. *τις* om. G.

666, 2. *ὡς*] Redintegrandum ex G. *τοῦναντίον δὲ εἶρηκεν ὡς*—.

666, 3. *οὔν* et καὶ recte om. G.

666, 4. *πάθους*] *βάθους* G.

670, 2. *ταῖς* om. G. *διανεμέσειν*] *διὰ νέμεσιν* G.

670, 4. *καθέζεται*] *καθέζετο* G.   καὶ om. G.

674, 1. *Λείπει—δεινῶν*] *λείπει ἡ ὑπὲρ* (corrige *ὑπὸ*) *πρόθεσις*, ἵν' ἡ ὑπὸ *δεινῶν*—.

684, 2. *λογισμὸς*] ὁ *λογισμὸς* G. recte.

687, 2. *λελεγμένοις*] *λεγομένοις* G.

691, 1. *ἀπαλλάσσεσθαι*] *ἀπαλλάττεσθαι* G.

693, 1. νῦν om. G.   3. *ποιῶνται*] *ποιεῖται* G.

693, 4. *εἰλημμένον*] *ἀνειλημμένον* G.

693, 5. παύσθαι] πεπαῦσθαι G.

694, 1. Ἐπικαλοῦνται] ἐπικαλεῖται G.

695, 6. ἐστιν om. G. nec habet Suidas s. v. ἀλίπλαγκτος.

696. Ἐπὸ χ. τ. a m. recentiore habet L.

699, 4. Κορυβάνται καὶ] Corrige Κορυβαντικαὶ ex G. Apud Suidam (s. v. Νύσια) Κορυβαντικαὶ αἱ, libris melioribus Κορυβαντιακαὶ αἱ præbentibus.

ἐνόπλιοι] ἔνοπλοι G.

699, 5. περὶ τὴν Νύσαν om. G. et Suidas.

699, 6. Κορυβαντιακαὶ] Κορυβαντικαὶ hic quoque G.

699, 10. Κνώσφ] Corrige Κνωσφ̄.

699, 12. πυρρικῆ] Scribendum πυρρίχη cum Brunckio.

700. Ἐπιβαλεῖς] Corrigendum ἐπιβάλης ex G. et Suida s. v. ἰάψαι. Totam annotationem a m. recentiore habet L.

συλλάβοις] Corrige συλλάβης ex Suida.

701, 1. καὶ τοῦτο om. G.

703, 2. τῆς] Scribe ἀπὸ τῆς ex G.

703, 3. φιλεῖ με] Pergit G. ἐν δὲ τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει κεῖται ἡ Δῆλος. quæ, omissio δέ, in L. leguntur ad v. 702.

706, 1. ἡ Ἄρης] ἡ ὁ ἄρης G.

712. πάνσεπτα] πανσέβαστα apud Suidam s. v. πάνθητα.

719, 3. ἐάντων διαχειρουμένου] Frequens in his scholiis usus verborum διαχειρίζεσθαι et διαχρῆσθαι, διαχειροῦσθαι hoc uno in loco reperitur. Alia quædam exempla, sed partim certe ab librariis ficta, indicata sunt in Thesaurο vol. 2. p. 1397.

721, 1. τῶν χωρίων] Excidit ἄκρων, ἐξεχόντων vel simile quid. LOBECK.

722, 3. μοι om. G.

722, 4. πρεσβύτερον om. G., habet F. πρεσβύτην Suidas s. v. κυδάζεται.

ἀδελφεόν tacite ab editoribus scriptum. Revocandum ἀδελφόν, quod est in L.F.G. nisi quis demonstret ultimum hoc fuisse tetrametri trochaici vocabulum. Æschyli quod sequitur fragmentum om. F.

722, 6. δεῖ om. L.G. Addidit Elmsleius. χρῆ addiderat Blomfield. ad Æschyli Agam. p. 29.

- 722, 7. ἐπί] περί G.
- 725, 1. ὁμοφρονῶντες] ὁμοφρόνως Suidas s. v. ἤρασσον.
- 727, 2. νῦν] νῦν τὸ G.
- 727, 4. Ἐπί] περί Suidas s. v. ὡς οὐκ.
- 727, 5. τὸ om. G. et Suidas. αὐτὸν] ἑαυτὸν G. et Suidas.
- 731, 1. εἰς πολὺ] ἐπιπολὺ G.
- δραμοῦσα om. G.
- 731, 3. ἀρχῆς] Corrige μάχης ex G.
- 731, 5. λόγου] τοῦ λόγου G.
- 731, 6. ὁμιλίας] αὐτῶν addit G.
- 737, 1. Ἰοῦ ἰοῦ] Non est hoc lemma in L.
- 740, 1. ὅπερ σπάνιον] καὶ τι ὡσανεῖον (sic) G.
- 740, 3. ἐν] παρὰ G. recte. Simonidis fragmentum om. F.
- Αἰγέα] αἰγέαν G.
- 740, 5. Βιότῳ] βίος ὅπ G. βίτου Hermannus.
- καί] Corrige κε cum Hermanno.
- ἄνασα] ὄνασα Schneidewin. ad Simon. fragm. p. 42. qui in initio versus βιότῳ κέ σε.
742. et 744, 5. a m. rec. L.
- 744, 2. τραπεῖς post κέρδιστον G.
- 745, 2. Κάλχαντος] αἶαντος G.
- 746, 2. Ἀριστοφάνης] Aristophanem dicit Byzantium in μετρικαῖς παροιμίαις.
- ἀναγράφει] γράφει G.
- 750, 2. τῶν βασιλέων] τοῦ βασι^λ G.
753. Scholion in G. τὸ ἐμφανὲς τῆς ἡμέρας ἐπίθετον ἐστίν, ὡς λέγομεν νύκτα μέλαιναν. Habuit hoc scholion in libro suo Suidas s. v. ἐμφανές.
- 756, 2. τούτων om. G.
- 758, 1. τὰ γὰρ περισσά] Non est hoc lemma in L.
- 758, 2. μέτρου, τὰ χωρὶς δικαίου] μέτρου ὄντα, χωρὶς δέ G.
- 760, 2. Delendum Ὅτι. Signum, quo scholion in margine positum ad verba textus eodem signo notata refertur, male pro compendio particulæ acceptum est. Scholion ipsum πρὸς τὸ —οἴτινες ἔδει a m. recentiore habet L.
- 766, 2. γλωσσαργίαν] γλωσσαλγίαν F.G.

- μὴ om. G.
 766, 3. τῇ σ.] ἐπὶ τῇ σ. G.
 769. Νίκην non hic adscriptum in L., sed ad κράτος v. 768.
 780, 2. μὴ om. G.
 780, 4. μαντικῆς] τῆς μαντικῆς G.
 783. In G. scholion, οὐκέτι ὁ Αἴας ἐστὶ ζῶν, εἰ τὰ λεγόμενα
 τῷ μάντει ἀληθῆ εἰσὶ καὶ οὐ φενακῆ. Id est φενακαί.
 784, 5. δισσολογῶσιν recte scriptum in G.
 784, 7. δῶμα πάκτου] δῶμ' ἀπάκτου G.
 784, 8. μάλιστα post καιρῷ habet G.
 784, 9. καὶ παρηκολουθηκυῖαν om. G.
 784, 11. οἶον ὡς—ἐκκαλοῦντες] ἴν' ἐκεῖνοι ὡς—ἐκκαλῶσιν G.
 784, 15. διλογῆσαι] διλογίσαι F. διαλογίσαι G.
 784, 18. ᾧ π.] ᾧ om. G.
 784, 19. ἀποκαλεῖν] καλεῖν G.
 788, 3. δέεσθαι] δεῖσθαι G.
 788, 4. διασαφεῖ] Pergit G. τὸ δὲ ἤλγησ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἀλγῶ
 ἀκούουσα.
 791, 1. ἀγγέλλει] ἀγγελεῖ G.
 791, 2. τι om. G. χεῖρῳ] χεῖρονα G.
 791, 3. αἰ om. G.
 791, 5. σοι] αὐτῷ (vel αὐτοῦ) τῇ ᾠρᾳ G. σὺ om. G.
 792, 1. 2. Scholion manus recentis in L.
 792, 6. αὐτὸς om. G.
 794, 1. Ἐμφατικῶς] Corrigendum ἐμφαντικῶς. Vid. ad An-
 tig. 916.
 794, 2. πόνων ἢ ὠδῖς] πραγμάτων ἢ ὠδίνῃ G.
 794, 3. Habet L. a m. rec.
 801, 1. μαθὼν] μαθὼν κατὰ G.
 801, 2. ὅτι om. G.
 802, 1. μένει] μένει G. ut L. Quod μέναι vel μείνειε esse
 potest.
 802, 3. ὡς om. G.
 803, 1. γίγεσθε] γέγεσθε Suidas s. v. πρόστητε.
 τῆς κατεπειγούσης] τῆς κατεχούσης καὶ κατεπειγούσης G.
 803, 2. δυστυχίας] Scribe συντυχίας ex G. et Suida.

- 807, 1. δι' om. G.
- 809, 3. γενομένη] γινομένη G.
καταλίπω] καταλείψω G.
- 813, 2. δὲ] δὲ καὶ G.
815. In G. scholion προελθὼν εἰς τὸ ὄρος τὸ ξίφος τῆ γῆ προσ-
ερείσας φθέγγεται πρὸς ἑαυτὸν.
- 815, 7. καὶ μὴ—βουλόμενος om. G.
- 815, 9. ὄσιον] Scribe ὄσιον οὐδὲ δίκαιον ex G.
- 815, 11. τὸν om. G. 815, 13. δὲ] γὰρ G.
- 818, 2. δὲ om. G.
- 819, 1. μὲν et διὰ om. G.
- 819, 2. ὑπὸ δυσμενοῦς] τῆ τρωάδι G.
- 821, 1. Εὐτρεπίσας a m. rec. habet L. Non legit Suidas
s. v. περιστείλας.
- 822, 1. Ἐμοί] Hoc quoque recens gl. in L.
- 831, 3. ἐπιτρέπομαι typoshæ error pro ἐπιτρέπομαι. In L.
primo fuit ἐπιτρέπω, litera vero ω a m. recenti in ομαι est mu-
tata.
- 832, 3. τὸν θάνατον om. G.
- 833, 2. συντόμφ—γινομένης] Corrige συντόμως—γενομένης ex
G. et Suida s. v. ἀσφαδάστω.
- 833, 7. καθ'] καὶ καθ' G.
ὁ Αἴας om. G.
- 833, 8. τρωτὸς] μονότρωτος G. corrupte, pro μόνην τρωτὸς,
quod restituendum ex Suida.
- Ἡρακλέα] ἥρακλῆ G.
- 833, 9. σκεπάσαντα, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον εἶσαι] σκε-
πάσαντα κατὰ πᾶν τὸ σῶμα, ἀσκέπαστον εἶσαι τὴν μασχάλην G.
- 833, 10. Αἰσχύλος] In Θρήσσαις, quam fabulam scholiasta
nominavit ad v. 815.
- 833, 14. τι ὡς] τῆ (sic) G.
- 833, 15. αὐτὸ δοκιμάζων] αὐτοῦ δοκιμάζειν G.
- 833, 17. τί om. G.
- 837, 1. Τὸ τανύποδας] τὰς σεμνάς προστιθέασι τὰς ἐρινῦς ἀθη-
ναῖοι τὴν δισυλλαβίαν: τὰς τανύποδας G.
- 841, 2. Τοῦτο] γὰρ addit G. 845, 3. καὶ] ὅτι G.

- 849, 2. καὶ om. G. μεταπέμπεται] μετατρέπεται G.
- 853, 1—4. Scholion manus multo recentioris in L.
- 860, 1. κράτος] κρατεῖν G.
- 862, 6. θεοῦς] τοὺς θεοῦς G. τόπους] τοὺς τόπους G.
 χώραν, πατρίδα] καὶ χώραν καὶ γονεῖς καὶ πατρίδα G.
 εὐμενείας] Scribendum εὐφημίας ex G.
- 864, 1. Περιπαθῶς—ἀνακαλεῖται] περιπαθῆς—ἀνακαλέσαι G.
- 864, 2. δεῖ] δεῖ γὰρ G. τινα om. G.
- 864, 3. ὡς ἄξει] ὅς ἔξει G.
- 864, 5. σφαγέα] φυγέα G.
- 866, 1. In L. lemma πόνος πόνω πόνον φέρει.
- 866, 3. κοινῶς] κοινὸν G.
- 866, 6. πόνον φέρει] φέρει πόνον G.
- 869, 2. περιῆλθον] ἦλθον G.
- 872, 1. ἐπὶ] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ G. πλεύσαντες om. G.
- 879, 3. αἰὶ] τῶν αἰὶ G.
- 879, 4. εἰθισμένων διὰ] εἰωθότων περὶ G.
 ἦ π.] ἦ τίς π. G.
- 879, 5. Ναῖς] ναῖας G.
 ἀπαγγεῖλαι] Scribendum ἀπαγγεῖλαι ἂν cum Brunckio. In
 G. ἀπαγγεῖ.
- ὠμόθυμον] ὠμοθάνατον G.
881. γρ. ἔδρας a m. recentissima habet L.
- 884, 1. Τρωϊκῶν] τῶν τρωϊκῶν G.
- 884, 3. Φιλέας] φιντέας G. in quo sequitur recentis gram-
 matici scholion, τούτους δὲ τοὺς δύο παρὰ τῶ φιντέα νομαζομένους
 (corr. ὄνομ—) ἓνα λέγων ὁ Τζέτζης εἶπε ποταμόν. αὐτὸς φησὶ, τὸν
 περὶ τὴν προποντίδα ἦτοι τὸν θράκιον, καὶ τὸν κιμμέιον τὸν περὶ
 μαιῶτίν τε καὶ σκυθίαν.
- 893, 2. ἔνοπτος] ἔννο G.
- 899, 3. περικεκλισμένους] περικεκρυμμένω (sic) G. Illud est
 apud Suidam s. v. περιπτυχής.
900. ἐαυτῶν] ἐαυτὸν καὶ οὕτως περὶ τῶν ἐτέρων G., omisso ὀλο-
 φύρονται.
- 906, 3. ᾗ] ὅτι G. 906, 4. ἔδει] εἶδει γὰρ G.
909. Μόνος om. G. et habet ἡματώθη.

911, 1. Τὰ] τὸ G.

913, 1. ἀμετάτρεπτος] Adde δυσμετάθετος ex G. et Suida s. v. δυστράπελος.

913, 2. ἐκφυγῆν τῷ πάθει] Scribe ἐκφυγεῖν τὸ πάθος ex G. et Suida. Iidem recte omittunt τὸ ante ὄρυγμα.

916, 1. ἀσχήμωσ] εὐσχημόνωσ G.

921, 1. παρὰ] Scribe περὶ ex Suida s. v. ἀκμαῖος.

921, 2. κηδεία] Adde αὐτοῦ ex G. τοῦ om. G.

922. Περιστείλαι] Hoc glossema est in L.: in margine vero est τακτικῶσ γράφεται. Videntur fuisse qui συγκαθάρμοσαι pro-paroxytonum scriberent, ut imperativus esset.

946, 2. ἡ π.—Τεκμήσσης om. G.

946, 3. ἐκβεβληκότων typoshetæ error est pro ἐμβεβληκότων.

951, 1. ἤνυσαν οἱ πράξαντες] ἔπραξαν ἄνδρες G.

966, 1. ἤπερ ἐκείνοις] ἡ 'κείνοις G.

974, 1. βοῆν] καὶ βοῆν G.

974, 2. γνωρίζειν] γνωρίσας G.

978, 1. Ἐνεπώλησας, ἐκέρδανας hic om. G., post περιεποίησας vero addit, ὄλον ἐνεπώλησας (sic), ἐκέρδανας, ἔπραξας.

986, 1. Καλῶσ] καλῶσ δὲ G. qui hæc cum præcedente scholio conjungit. 994, 2. ἦλθεν] ἦλλον G.

1001, 1. Ἰσωσ] Supplendum ex G. ἡ ἡσυχίωσ ἡ ἐξ ἄκρων μου ἔστενον. καὶ ἄλλωσ. ἴσωσ—.

1001, 2. ἐχθρούσ] ἐχθροῦσ θεούσ G.

1005. Λυπάσ] Corrige Λύπασ.

1008, 1. πρὸσ τῆσ] πρὸσ τὸ τῆσ G. recte.

1024, 4. τὰ δέοντα] Scribe τὰ ὅμοια καὶ δέοντα ex G.

1025, 1. ξίφουσ] σιδήρου G., non Suidas s. v. κνώδοντοσ.

1025, 2. περιβάλλεται] Corrige παραβάλλεται ex G. ὀξέσιν om. G.

1030. ἐκδεσμηθείσ] δεσμευθείσ Suidas s. v. πρισθείσ.

1037, 2. ἑτεροδοξοῦντεσ] ἑτεροδοκοῦντεσ G.

1041, 2. αὐτόν] αὐτόν τόν G.

1043, 1. πάρεστιν] ἐστὶν ὁ χορὸσ G.

1045, 1. δι—Τροίαν] δι' ὃν ἐπὶ τῆσ τροιάσ G.

1050. οὐ διὰ] οὐ δὴ G.

1056, 2. ΕΛΟΙΔΟΡΕΙ, quod est ἔλοι δόρει, pro ἐλοιδόμερι accepit scholiasta: de quo errorum genere dixi supra ad Trach. 460.

1066, 1. γὰρ] γὰρ ὁ Μενέλαος G.

1066, 2. τοὺς] τοῦσδε τοὺς G.

1074, 1. καβεστηκ . . quod ex Elmsleii apographo memoratur, propterea ab eo positum erat, quod L. in textu καβεστήκη ab correctore habet, primæ autem manus scriptura non satis certa est. Videtur ea καβεστήκει fuisse.

1074, 2. ἐνταῦθα om. G.

1085, 3. ὃ om. G. 4. ἀλλὰ—λύπην om. G.

1088, 1. τότε] ποτὲ καὶ G.

1097. ἤτιπάρ (id est εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς) κατ' ἐρώτησιν δὲ ὁ λόγος. οὐδὲν ἐστὶν ὅπου μοι etc. (ex schol. ad 1103.) G.

1100, 1. τῷ Αἴαντι] τὸν αἴαν G.

1109, 2. ἀποφεύγει] φεύγει G.

1111, 1. τις om. G. 1112, 1. πλήρεις] φίλοι G.

1113, 1. συνελθόντων] ἀνελθόντων G.

1113, 3. καὶ] ὡς L., omisso καί.

1118, 2. τοιοῦτῳ] τῷ τοιοῦτῳ G.

1118, 3. *H] ἡ καὶ G. 1123, 3. ἔλυσεν] ἔλαβε G.

1139. Hoc scholion a manu paullo recentiore habet L.

1141. γρ. σὺ δ' ἀντακούσῃ a m. seculi 13. habet L.

1161, 2. Οὐδαμη—Τεῦκρος] οὐδαμοῦ—Τεῦκρος τῷ Μενελάῳ G.

Idem δὲ omittit, et præterea hoc scholion habet, ἅπεισιν ὁ Μενέλαος καὶ τότε ὁ χορὸς ἀρωγὸς ὦν τοῦ Τεύκρου τὰ πρὸς τὴν ταφήν ἐπιτήδεια λέγει. 1166, 1. ἐσόμενον τοῖς] ἐν G.

1167. et 1190, 2. A m. rec. habet L.

1169, 2. δυνατά] δύναται G. 1185, 4. τουτέστι—μόχλων om. G.

1192, 1. πρότερον] πρῶτον G.

1197, 2. εἰσαγωγή] ἡ εἰσαγωγή G. δὲ] με G.

1199, 2. οὐ κύλικος om. G. 1205, 1. μὲν] μὲν τὸ G. recte.

1205, 2. δὲ ἀκολουθίαν ἔχει πρὸς] καὶ ἀκολουθίαν πρὸς L. Scribendum δὲ ἀκόλουθον πρὸς ex G.

1207, 1. ἡ τῶν τ. ἀμέριμνος om. G.

1207, 2. μηδὲν] οὐδὲν G. 4. πολέμων] πολεμίων G.

- 1211, 1. Οἶον] καὶ G. ἐπέλθοιεν] ἔλθοιεν G.
- 1217, 3. τοῖς—Σαλαμῖνα] ἐπὶ τροίαν γίνεται ἀπὸ σαλαμῖνος G.
- 1223, 2. σπουδῆς] ἵνα μὴ ἐπιβουλευθέντα τὸν ἀγαμέμνονα addit G. Tum sequitur ἄρα τὸν νεκρὸν μόνον ὄντα καὶ μὴ ἔχοντα τὸν ἀντιστῆναι τῷ ἀγαμέμνονι τολμῶντα.
1225. Καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι σημαῶν νέον] Hæc confusa sunt ex duobus versibus, altero Ajacis supra 326. καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασεῖον κακόν, altero Antigonæ 242. δηλοῖς δ' ὡς τι σημαῶν νέον.
- 1231, 1. μὲν om. G.
1236. Omisit Elmsleius ad ποίου in L. annotatum esse ἀντὶ τοῦ ποίου. Voluit fortasse scholiasta ἀντὶ τοῦ τίνος. Tum v. 1239. ad ἔοιγμεν in L. adscriptum εἰοίκαμεν.
- 1247, 1. ἰδίῳ δικαίῳ παριστανόμενος (corr. παριστάμενος) om. G.
- 1250, 2. σῶμα] τὸ σῶμα G.
- 1285, 3. πανούργως] πανούργος G. et Suidas s. v. δραπετής.
- 1285, 7. καὶ] καίτοι G. χ̣] Id est χρονοῖς.
- 1291, 4. αὐτῷ τὰ] αὐτὴν G.
- 1297, 4. ἐνεγγύησε] ἐνηγγήσε G. Scribendum ἐνεγγήσε aut ἠγγήσε.
- 1309, 1. σαυτὸν] σὲ G.
- 1309, 2. καὶ τοῦ παιδὸς] ὅτι G. γὰρ om. G.
- 1316, 3. δὲ] οὖν ὁ G. 1319, 3. δὲ et γνώμην om. G.
- 1322, 1. Ὀδυσσεὺς] ὁ ὄδυσσεὺς G. 3. ἀμύνεται] ἀμύνεται G.
- 1328, 2. Δαιμόνιος] δαιμονίως G. Sic ad v. 1352. ἄκρωσ αἰ ἀντιθέσεις.
- 1328, 3. ἀντιλέγουσιν et ἀγανακτοῦσι transponit G.
- 1328, 4. 5. om. G. 1334, 2. μὴ om. G.
- 1339, 2. θρηῶν male excusum pro θρήνων.
- 1350, 2. ἀλλά τι] ἀλλ' ὅτι G.
1351. κατὰ] ἀπὸ G. 1351, 2. ἀλλὰ ῥάδιον] ῥάδιον οὖν G.
- 1352, 1. Ἄκρωσ] ἄκρω (sic) G.
- 1352, 3. ἀντιστρέφας] ἀποστρέφας G.
- 1356, 1. ποταπὸς—πρὸς] ποταπὸς—πρὸς τοὺς G. Recte.
- 1358, 4. οὖν] δὲ G. 1365, 2. ἴσομαι] δέομαι G.
- 1366, 1. ἔστι] Corrigendum ἔχει ex G.
- 1366, 2. ἐγκλημα τοῦτο] τοῦτο ἐγκλημα G.

1366, 4. οὐδαμῆ] οὐ μὴν G. recte.

1366, 6. ἀντιλέγειν] Sequitur in G. scholion ad v. 1352. ἄκρως—βασιλεῦσιν. Tum sequuntur reliqua paullo aliter scripta ἢ πάνθ' ὅμοια: οὕτως πάντως τὰ ἀνθρώπινα ὅμοια. πᾶς γὰρ αὐτὸ πᾶ. πᾶς γὰρ ἀνὴρ τὴν οἰκείαν πραγματεύεται σωτηρίαν. ἄλλως. ὁ φιλοδόξος φιλοδοξῶ (corrigere φιλοδοξῶς: sic supra ad v. 1352. ἄκρω scriptum pro ἄκρως) πράττει. οὕτω καὶ σὺ ὅμοια σαυτῷ ποιεῖς.

1366, 6. Ὀντως—σωτηρίαν] Hæc in L. a manu scripta sunt recentiore: cujusmodi additamenta G. alibi ubique fere omittit.

1376. In G. lemma est ἀπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι.

1382, 1. ἐλπιδος] Adde ἐποίησας ex G. Idem recte omittit κακῶς.

1386. ἐμβρόντητον] Adde ἦγουν σαλόν ex G. Sic schol. Rav. Aristoph. Nub. 397. βεκεσέληνε explicat per σαλέ. Est vocabulum non infrequens in scriptoribus recentioribus, quorum exempla vide in Thesaurο vol. 7. p. 42.

1402, 1. διὰ τὴν σ.] κατὰ σ. G.

1412, 1. Ἀναδόσεις] αἱ ἀναδόσεις τοῦ G. recte.

1412, 2. Αἶαντος] αἵματος G.

1418, 2. ἀνθρώποις om. G. qui pro πραγμάτων γινομένοις præbet ἀνθρώπων πρᾶγμα γινόμενον.

1418, 4. ἀποβήσεται μέλλει] ἀποβήσεται G.

1418, 5. Clauduntur scholia in G. senario politico ἐνθαδ' αἶαντος δράμα λαμβάνει τέλος, adscripto ad τέλος ab eadem manu γρ. πέρας, quod fortasse Tzetzæ est, qui hunc sive suum sive alius versiculum varia lectione ornare volebat.

PHILOCTETA.

1. 1—5. om. G.
- 1, 2. ἐκεῖνο] ἐκεῖνον Brunckius cum Valck. Diatr. in Eurip. p. 116. reprehensus a Porsono ad Xenoph. Anab. 3, 2, 19.
- 3, 2. ἐγὼ om. G. 3. καὶ] νιῆ G.
- 4, 1. Ἀττικὸν] ἀττικῶς G. 7, 3. παρὰ om. G.
- 7, 4. λυόμενον ante τηκόμενον G.
14. Adde ex G. τῷ νιν: ᾧτινι σοφίσματι αὐτόν.
- 25, 1. διανοοῖτο om. G.
- ἌΗ εἴη] Nam scholiasta ἴη legit, de quo dixi in annot.
- 25, 2. κωμικοί] Annotatio inepta, quæ nihilo melior fit κωμικοί in τραγικοί mutato cum R. Habet hoc scholion A. qui post βραχείας addit ἔνθα ἔχει χασμωδίαν ὁ λόγος. οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὦ μέγα καὶ αἰ καὶ ἦ: quæ fortasse ex integriore veterum scholiorum codice petita.
- 26, 2. ἄντρον] τὸ ἄν G.
- 33, 2. τινός.] Adde ex G. φυλλὰς δὲ ἢ ἐκ φύλλων στρωμνῆ.
- 35, 2. ὅ ἐστιν] τουτέστιν G.
36. πυρόβολα] Corrige πυροβόλα cum Buttimanno.
37. Ἀπόθετον] τὸ ἀπὸ τῶν θεῶν G., librario compendium scripturæ male interpretato.
- 38, 2. αὐτοῦ om. G. 42, 2. Νόσφ] τῇ νόσφ G.
45. παρισταμένου αὐτῷ] αὐτῷ ἀκολουθοῦντος τοῦτο λέγει G.
- 48, 1. Ἀπέρχεται] ἀντὶ τοῦ ἀπέρχεται G.
50. δεῖ] πρέπει G.
57. ψευσόμεθα] Adde ex G. ὅτι εἶ παῖς τοῦ Ἀχιλλέως.
- 68, 1. ἄνδρα, ἀλλὰ ψιλῶς] Corrige ἄνδρα ψιλῶς, ἀλλὰ ex G.
- 94, 5. πύλησιν, quod om. L., habet G., sed vitiose πύλοισιν.
- 99, 1. τῶν om. G. qui post πραγμάτων addit ὧν νέος.
100. ψευδεσθαι] ψεύδους G.
- 105, 2. ἐπανερχόμενα] ἐπανερχομένου G. ut L.

ἐαυτόν] αὐτόν G.

107. Adde ex G. ἀντὶ τοῦ ἀπάτη. εἰ μὴ γὰρ δόλφ ληφθήσεται, οὐ δυνατόν πλησιάσαι αὐτῷ. et ad v. 109. εἰ τὸ ψεῦδος φέρει σωτηρίαν, οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦμαι τὸ ψεῦδεσθαι. Tum pergīt ἐρεῖ αὐτὸ etc. ex scholio v. 110.

110, 1. νοῶν] νῆ (sic) G. ποῖα] ποῖα recto accentu L.

119, 2. μὲν om. G. 3. Ἀντὶ] τὸ δὲ κεκλή ἀντὶ G.

125, 1. τὸν—ἀποπέμψω om. G.

125. ἐάν—βραδύνειν] καὶ δόξητέ μοι βραδύνειν, ἐνταῦθα αὐτὸν ἀποστελεῶ G.

130, 1. Post οὐ δῆτα in L. duo puncta (:), ut lemma sit.

130, 2. ἀσυμφανῆ] ἀφανῆ G. 136, 4. ἡμᾶς om. G.

137, 1. Lemmate caret L. 2. προῦχει] προέχει G.

137, 3. δρῶσ'] δρῶσιν G

141, 1. τὸ ἀξίωμα] ἀξίως G.

142. Τὸ ἐξ] τὸ ἀρχὴν ὄν, τὸ ἐξ G.

144, 4. τόπῳ] τόπῳ γωνίας G.

148, 2. αἰεί om. G. προσχωρῶν] Corrige προχωρῶν ex G.

150, 2. τὸ φρουρεῖν et τὴν om. G.

151. φυλάττειν] τηρεῖν G.

163, 1. Ὀγμος ἢ ἐπὶ στίχον] Scribendum ὄγμος λέγεται ἢ ἐπίστοιχος ex G. Optime servavit ἐπίστοιχος sive sic sive ἐπίστιχος scribatur. Sic schol. Hom. II. Λ, 48. ὄγμον explicat τὸ ἐπίστιχον ἔργον τῶν θεριζόντων, schol. Theocr. 1, 48. ἐπίστιχος τῶν ἀμπέλων φυτεία. Apud Hesych. ubi codex ὄρχατοι: αἱ ἐπὶ στοιχείοις φυτεῖαι recte corrigi videtur αἱ ἐπίστοιχοι φυτεῖαι, nisi ἐπὶ στοίχοις praeferas.

169, 2. συνοικῶν—ἔχων] σύνοικόν τινα μῆτε κηδόμενον ἔχων G. recte.

170. Hoc scholion om. G.

174, Ἀλγεῖ, ἀπορεῖ om. G., sed habet glossema ἀδημονεῖ.

174, 2. γινομένῳ] γενομένῳ G.

174, 3. διὰ—ἀπορεῖν om. G.

177, 2. φησὶ—ἐξευρίσκει] ἔφησε—εὐρίσκει G.

188, 2. ἀντιφθέγγεται] ἀναφθέγγεται G., in fine scholii vero ἀποφθέγγεται.

- 188, 3. δὲ om. G.
- 191, 2. κακὰ] κακῶς G. Idem ὡς οἶμαι om.
- 191, 3. καὶ ante θεῶν recte om. G.
- 191, 4. τὰ βέλη—πορθῆσαι] τοῖς βέλεσιν αὐτοῦ—πορθῆσαι (id est πορθῆσαι) G.
- 194, 1. πρὸ] περι] G. 2. ἦ] ἦτ G. Id est ἦτις.
- 194, 4. Χρύσης] καὶ ἄλλως recte præfigit G. Idem οὕτω pro οὕτως.
- 194, 5. καὶ om. G. 6. Τροίας] τὴν τροίαν G.
198. Ἀνίκητα] ἀπολέμητα, ἃ οὐ δύναται τις πολεμῆσαι G.
- 199, 2. πρὶν post Τροίαν recte habet G.
πορθῆθῆναι] ὑπὸ τῶνδε τῶν ὄπλων addit G., qui mox om. ὑπὸ τῶν βελῶν.
- 201, 2. τὸ δὲ τοιοῦτον κελύσται om. G. relicto spatio trium literarum capace, quæ fortasse fuerunt τὸ χ. Hellenicus autem intelligendus grammaticus.
- 201, 3. δὲ om. G. 6. ἄλγος] ἄλσος G.
206. τὴν] γὰρ τὴν G.
208. ἦ om. G. qui post ἄνδρα addit ὑπὸ τοῦ ἄλγους. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ τρύχω τὸ καταπονῶ.
- 211, 1. 2. τόκου—ἐγγύς] τόκου, τὸ δὲ ἔντοπος ἀντὶ τοῦ ἐγγύς G.
- 214, 2. Ἡ—προβοᾶ om. G.
222. ποιῶ] Corrige ποίου.
225. 226. Φοβῶ—σχήματι] φοβῶ διὰ τὰ κακὰ τοῦ ποδῶς αὐτοῦ. καλῶς τοῦτο εἴρηται. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐξηγριωμένον τῇ ὄψει εἶναι τοσούτοις ἔτεσιν μόνον ἐν τῇ νήσῳ ἀνεπιμέλητον διατρίβοντα G. Recte.
- 234, 1. μετ' ἐκπλήξεως τὸ φεῦ] τὸ φεῦ μετ' ἐκπλήξεως κεῖται G., omisso ἐνταῦθα.
- 234, 2. στερηθῆναι] Male lectum quod in L. obscurius scriptum ἀξιοθῆναι.
238. Εἰπέ μοι L. a m. recentissima.
- 269, 1. παραθαλασσίας] θαλασσίας G.
- 269, 2. εἰς—ἀμφιβέβηκας om. G.
- 270, 1. Λέγεται] Adde γὰρ ex G.
275. ἐπωφέλημα] τὸ δαπάνημα gl. in G. Et in margine, εἴθε εὔρεθῆσεται. καταρώμενος τοῦτο λέγει.

276. νῦν] καλεῖ G.   286, 1. με ἔμαυτῶ] ἔμαυτῶ ἔμέ G.
 289. τοῦτο τὸ θήραμα ὅπερ ἐμοὶ λάβοι G.
 290, 2. ἔρχεται] διέρχεται τὰ βέλη G.
 291. πορεία] πορεία, ἡ ἔλευσις. ἐφερόμην. εἴλησις γὰρ ἡ τῶν
 ἄρθρων κινήσις καὶ ἐπέλευσιν (corr. —ις) G.
 311. Τὸ recte om. G. et post πατριδα addit οὐδεὶς θέλει.
 316. Ἀμοιβαῖα] ἀντὶ τοῦ τιμία (scr. τίμμα) ῥήματα addit G.
 319, 1. τοῖς—περὶ] τῶν ὑπὸ σοῦ λεγομένων ὡς ἀληθεῖς εἰσὶν οἱ
 σοὶ λόγοι G. Recte.
 332. Περαιτέρω] ἀντὶ τοῦ περαιτέρω μοι φράσης G.
 334, 1. ἡ πρόθεσις ἢ ὑπὸ] ἢ ὑπὸ πρόθεσις. καὶ Ὅμηρος G.
 334, 2. βελε] βέλεσιν G. Scribe βελέεσσιν.
 339. Οἷμαι—νόσον] οἷμαι μὲν ἀρκεῖν σοὶ καὶ ἰκανὸν ἔχειν σε
 κακὸν τὴν νόσον, ὥστε μὴ στένειν τὰ τῶν πλησίον G. Recte.
 342. τὸ χ ὅτι om. G.   343. in fine με om. G.
 344. διῶς] ὁ ἔνδοξος G.   Φοῖνιξ] Ἴμο φοῖνιξ, ut G.
 351. Ζῶντα] οὐ γὰρ ἐθεασάμην αὐτὸν ζῶντα G.
 353. ἰὼν] παραγενόμενος εἰς τροίαν G.
 355, 1. Ἡ—ἢ διὰ] πικρὸν εἶπε διὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός· ἢ διὰ G.
 374, 1. ὕβριζον] Adde ἔπληττον τοῖς λόγοις ex G.
 374, 2. Μηδὲν] ὑπόλοιπον μηδὲν G.
 377, 1. ὄργην] δηλονότι addit G., reliquis omissis.
 378. Λυπηθεῖς] Adde τοῖς ὑπ' ἐμοῦ ῥηθεῖσι ex G.
 379, 2. ἀλλ' ἀπῆς, ὅπου οὐκ] ἀλλὰ ἔνθα οὐκ G.
 383, 1. Ἐστερημένος] στερισκόμενος G.
 383, 2. Καὶ om. G.   τῶ Ὀδυσσεῖ] τὸν Ὀδυσσεά G.
 τοῖς] τοὺς G. ut L.
 383, 5. γὰρ] δὲ G.
 φρονῶσι—ὑπήκοοι] φρονῶσι, δηλονότι καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν τὸ ὑπή-
 κοον G.
 387. Ἄτακτα] οἱ ἄτακτα G.
 388. Τῶν βασιλέων] ἤγουν τῶν βασιλέων τοῖς λόγοις γίνονται
 κακοί G.
 391, 3. Παμβῶτι] παμβῶτα, ἀντὶ τοῦ πολύτροφε G. Ergo
 πολύτροφε: unde corrigendum quod infra ex L. editum πολύ-
 στροφε.

- 391, 5. διὰ δὲ τὸ—τὴν θεὸν] διὰ τὸ—ὡς θεὸν G. recte.
- 393, 2. τοῦ ante Τμώλου om. G.
- 394, 2. καὶ ante νῦν om. G.
398. Λαερτίου] ὄδυσσεϊ G.
400. Hæc om. G., habet vero aliud scholion, quamvis non inter scholia positum, ἐπικάθεδρε τῶν λεόντων τῶν ἀποκτενόντων (corr. ἀποκτεινόντων vel ἀποκτενόντων) ταύρους.
- 416, 1. ἐξέβαλεν] ἐξέθηκεν G.
417. οὐμπολητὸς] κλέπτῃς ἀγοραστός G.
- 417, 1. κύουσα om. G. 3. ἐπειδὴ] γὰρ addit G.
- 417, 4. Τὸ χ—Λαέρτου om. G.
- 425, 1. γρ.] γράφοντες plene G.
- φησὶν] Sic etiam G. licet addat οὐ τῷ ποιητῇ ἀκολουθοῦντες.
- Scribendum igitur φασὶν cum R.
- 431, 1. μὲν om. G.
- 431, 2. In vulgato εὐθέως consentit A.
444. γρ. ἐφή ab manu recenti in L.
- 445, 2. καθ' ὃν—'Αχιλλέως om. G.
- 445, 4. δι' ὃ ὀργισθεῖς] διοργισθεῖς οὖν G.
- 445, 5. καὶ om. G. 6. συνεληλυθέναι] αὐ̄ (i. e. αὐτῇ) addit G.
- 453, 1. Ὅρος τῆς Τραχίνος] Χ^α ἐν τῇ οὔτῃ γεννῆ^θ (i. e. γεννηθείς vel γεννηθέν). ὄρος τῆς τραχινίας G.
- 457, 3. ἀρείονα φῶτα integrum habet G.
- 457, 4. Ὅμηρος] καὶ ὀμηρος G. 5. ἐπεὶ] αἰὶ G.
- 467, 2. περιμένειν] παραμένειν G.
473. Scholion omittit G., sed habet gl. ἐν οὐδαμινῷ τόπῳ τῆς νηὸς, ἐν παρημελημένῳ τόπῳ τῆς νηός.
- 473, 1. τιμωμένῳ] Quum in L. sit τιμημένῳ, non τιμωμένῳ scribere debbat Elmsleius, sed τετιμημένῳ ut est in R. Similiter glossator in G. non παραμελουμένῳ dixit, sed παρημελημένῳ, quod παρηλημένῳ scriptum in codice.
474. Βάρος] βάρος νοσήματος G. et in margine ἔνεκεν τοῦ βάρους τοῦτο οἶδα ὅτι πολλὴ δυσκολία ἐστίν' ἀλλ' ὅμως καρτέρησον τοῦτο πῆδημ (vel simile quid: nam literæ detritæ sunt. Sensus postulat τοῦτο τὸ φόρημα.) Hoc Tzetzæ esse videtur.

475, 1. τὸ αἰσχροὺν ἐχθρόν] μισητὸν τὸ αἰσχροὺν G.

482. πρῶρα τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηὸς παρὰ τὸ προρέειν, πρῦμνη δὲ τὸ ὄπισθεν παρὰ τὸ εἰς πέρας μένειν G. Hoc quoque Tzetza quam vetere scholiasta dignius.

493, 1. δὴ om. G.

512, 2. Τὸ] In G. recte præfixum καὶ ἄλλως.

μετατιθέμενος] μέγα τιθέμενον G.

512, 3. μεταποιῶν] μεταποιῶν A.

512, 4. λέγει—αὐτῷ] λέγεται—αὐτόν G.

514. Σπου . .] In L. nihil præter ὄπου, quo ἔμβα explicat scholiasta, quemadmodum ἴνα per ὄπου explicare operæ pretium duxit in Œdip. R. 947. Error Elmsleii ortus ex ΟΠΟΥ pro ΣΠΟΥ accepto.

524, 1. Ἄλλ' om. G. et σοῦ ante ἐνδεέστερον ponit.

531, 2. πράξαιμι καὶ] πράξαιμι ὡς G.

542, 2. εἰκῶς—πραγματευτήν om. G.

545, 2. ἰδὼν, quod delevit Brunckius, abest ab A.

ῶρμισα] ῶρμισα G.

549, 2. νήσων om. G.

552, 3. Παραλ.—ἴσων, om. G.

557. προμηθείας] προμή G. Id est προμηθίας.

582, 1. εὐεργετήθην] Scribe εὐηργετήθην γὰρ ex G.

583, 2. εὐεργετεῖν om. G.

598, 1. Quod Brunckius scripsit τὸ ἐξῆς, τίνος δὲ sumsit ex A. οὐ post χάριν om. G.

623, 1. γὰρ om. G. 2. αὐτὸν ἄ.] ἄ. αὐτόν G.

623, 3. γε om. G. 4. ἀνελεῖν] αὐθις addit G.

623, 5. ὑπέστρεψεν] ὑπέστρεφεν G.

623, 6. Ὀδυσσεύς] ὁ Ὀδυσσεύς G.

632. Τάχιον] θᾶσσον ἢ τάχιον G.

637. Τὸ—σπουδάξειν—ἄγει] τῷ—σπουδάξοντι—ἔχει G.

639, 1. Ἐπὰν] ἐπειδὰν G. Et gl. (ad ἐπειδὰν) εἶαν ἄη καὶ πνεύση.

639, 3. παρῆ] Recte πνέη in G. In G. scholion infra post scholion v. 648. διανυκτερεύση, ἡρεμήση. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κοιμωμένων, ὡς καὶ Ὀμηρος, νύκτα κακὴν ἀέσαν, ἀντὶ τοῦ ὕπνος (sic)

ἠρέμησαν. Apud Hom. Od. Γ, 490. et O, 188. est ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν.

642, 1. κάκείνοις γὰρ τὰ] τὰ γὰρ G. qui mox ἀντὶ τοῦ om.

653. παρεμπέπτωκεν] παρεκπέπτωκεν Wakefieldus.

668. μοι om. G.

676, 3. τὰ habet G. Idem ἑωρακέναι per ω.

676, 5. Τὸν—Διός] τὸν προσπελάσαντα, τὸν βουλευθέντα ἐπιβῆναι τῇ τοῦ Διὸς εὐνῇ G.

678. δεδεμένον om. G.

685. In G. ἴσος] δίκαιος. Tum ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς φίλοις ὁ αὐτὸς φίλος.

687, 2. καὶ om. G.

688, 2. ὄχθαν] ἤχθην G. Id est ὄχθην, quod habet R. et est in Riccardiano 77.

690. 691. Hæc scholia om. G., sed habet ad v. 691. gl. ἴν'] ὄπου προσωρμισμένος (scf. προσωρμισμένος) ἤγουν ἐπὶ τῆς νηός.

692, 1. om. G. 692, 2. ὄπου] ὅτι G.

692, 3. στενάζων ἄ.] ἄ. στενάζων G.

692, 5. ἀποκλαύσειεν] ἀποκλαύσει G.

692, 7. εἶη] εἶην G. ἦν R., quod est in Riccardiano 77.

697, 1. τὸ] Adde Ὀμηρικὸν ex G.

698, 2. ἔλοι—τοξευθέντα—πεσόντα] ἔλοιτο—τοξευθεῖσαν—πεσοῦσαν G.

702, 5. αὐτὸς etiam G. om.

702, 7. δὲ et πόρον om. G.

702, 8. ἄλλοτ' ἄλλον] ἀλλ' G. Idem om. ὑπάρχων.

702, 9. σπόρον—ἀλφησταί om. G.

705, 1. Ἐνδίδωσι] In G. gl. ἀφίησιν.

710, 1. Πλὴν] γρ. ἄλλο πλὴν G.

710, 2. ἀνύση] ἀνύσει G. Corrige ἀνύσειε.

πτ. τ. ὀρνέων om. G. recte.

710, 3. ἀπὸ πτηνῶν] Scribe ἴν' ἢ ἀπὸ πτηνῶν, τουτέστιν πτηνῶν (delendum πτηνῶν) ὀρνέων ex G.

712. In G. gl. ἀπὸ πτερῶν περιποιήσειεν βέλεσι.

715. ἐνεπλήσθη] ἐπεπλήσθη, ἠυφράνθη G.

Οὐδὲ οἴνου μ. om. G.

- 720, 2. Ἐκ κείνων] ἐκείνων G.
 722. νηί] In G. gl. πλοῖον, ξύλον.
 726, 1. πᾶσι] πᾶσιν ὁ ἥρακλῆς G., omisso λέγει δὲ τὸν Ἡρακλέα.
 728, 1. ὦν om. G.
 730, 1. τῇ νόσῳ] ὑπὸ τῆς νόσου G.
 735, 1. θέλει—ἐαυτοῦ om. G.
 736, 2. ὡς χαίρων] καὶ χαίρει G,
 739. Ἀναστενάζει] στενάζει G.
 741, 1. Ἀντί] Præcedit in G. ἔνθα ὁ Φιλοκτήτης.
 758, 1. ὅτε] ὅτι G.
 766, 1. Φύλασσε om. et ταῦτα pro αὐτὰ G.
 776, 1. ὥστε αὐτὰ et πολύστονα om. G.
 778. Τῷ Ἡρακλεῖ] ὡς τῷ ἥρακλεῖ, κάμοι ταῦτα κῦ χοιτι (sic) G.
 800, 1. γὰρ om. G.
 814, 1. διὰ τοῦτο νῦν] διὰ τούτων Brunckius, quod sumsit
 ex A.
 830, 3. ἀντέχοις om. G.
 τοῖς ὄμμασι] τὰ ὄμματα G., ut L.
 τὸν post ἕπνον om. G.
 830, 4. αὐτῷ] αὐτὸ G.
 830, 5. Ἐναντιωθείς] καὶ ἄλλως. ἐναντιωθείς G.
 Φιλοκτήτου] Sic G. et Riccardianus 77.
 830, 6. νῦν om. G.
 837, 1. μετὰ—πολλῶν] μὲν—πολλὴν G.
 837, 3. εὐδοξίαν] εὐξίαν G., ultima syllaba compendio ex-
 pressa.
 842, 1. ἀτέλεστα] ἀτέλευτα G.
 846, 1. ἐλαφρὸς—ἐγερθῆναι] ἐλαφρὸς τοῖς τὸ ταχὺ ἐπιβλέψαι
 ἢ ἀναβλέψαι καὶ ἐγερθῆναι G.
 851, 2. ἐξ, καθάπερ] ἐξ πρόθεσις. καθάπερ γὰρ G.
 ἀντὶ τοῦ ἐπίστασο—δίδαξον om. G.
 851, 5. 6. Ὀ—εἶρηκε] διὰ μέσου τοῦτο εἶρηται. ἀντὶ τοῦ διὸ
 λέ φιλοκτῆ G.
 854, 1. Ἀπορον] οἶν addit G.
 τοῖς συνετοῖς] συνετοῖς ὥστε G.
 854, 2. γρ.] γρ. καὶ G. ἰν' ἧ—πυκνοῖς om. G.

- 854, 3. τὸ] καὶ τὸ G.
- 858, 2. ἄγων om. G.
- 859, 1. 2. Ἀλέης] ἀλέης L. utrobique.
- 859, 4. Transponit G. φησὶν καθ' ἑαυτὸν. ὁ ὕπνος σ. ἐστὶν ἡμῖν.
- 864, 1. ὁ μὴ] ὃ ἐστὶν ὁ μὴ G.
- 864, 2. γὰρ om. G. In vulgato ἀνόμην consentit A.
- 891, 2. Ἰκανὸς] γὰρ add. G.
- 897, 1. ἕξαπατᾶν] ἀπατᾶν G.
- 897, 2. οὐκέτι—καθάπερ ἐπηγγέλλετο] οὐκ—καθὼς ὑπέσχετο G.
902. In vulgata scholii scriptura consentit A.
- 912, 2. σε et δὲ φησί om. G., non interpungens post ἄγειν.
- 921, 2. διαπράξασθαι] διαπράττεσθαι G.
- 925, 1. φ. μᾶλλον] μᾶλλον φ. G.
927. Παρὰ et γὰρ om. G.
- 935, 1. πάλιν] ὄρᾳ πάλιν καὶ G.
ἑάσων] τὰ ὄπλα addit G., et om. καὶ δώσων τὰ βέλη.
946. νεκρὸν] τὸν νεκρὸν G.
947. σθένοντα] εὐρωστοῦντα G.
- 959, 1. Ὀμηρος] Recte καὶ Ὀμηρος G.
- 971, 1. παρ' ἑτέρων] παρὰ κακῶν ἀνδρῶν G.
- 997, 2. τὴν Τροίαν post δεῖ σε G.
- 1001, 2. κεφαλὴν—πέτρας] κεφαλὴν ἄνωθεν ἐκπεσὼν ἐκ τῆς πέτρας G.
1004. φησὶν] τοῦτο ὁ φιλοκτῆτης φησὶν G.
1005. συλλαμβανόμεναι] συμβαλλόμεναι G.
1006. δόλια] δόλια καὶ οὐ καλὰ οὐδὲ ὑγιῆ φρονῶν G.
1007. ὄπως με ἐθηράσω πρὸ σοῦ πέμψας ἀγνώριστον τὸν νεοπτόλεμον G.
- 1025, 2. κλέπτε] μὴ κλέπτε G.
- 1025, 3. δὲ post ζυγεῖς om. G.
- 1025, 4. προσποιούμενον—ἐξήλεγξεν] Id narratum fuisse in carminibus Cyprii a Proclo accepimus. HERMANN. Omittit hæc verba G.
- 1032, 1. προφασισαμένων] προφασιζομένων G.
1046. οὐκ ἀναδυομένην] ἢ τοιαύτη φήμη τοῦ φιλοκτῆτου οὐκ ἀναδυομένη G.

1067. ἄξιος] ἀπερ^{χ.} add. G.
 1070, 1. καὶ om. G.
 τούτους—πρὸς] τοὺς θεοὺς—περὶ G.
 1074, 1. πρὸς τοῦδε—μεστός—ἦτιτων] πρὸ τούτου δὲ—μεστός.
 τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ λίαν.—ἐλάσσω G.
 1084, 4. καὶ μετὰ] πρὸς G.
 1089, 2. οὐ—ἐλπίδα om. G.
 ἐπικρατῶ ἐμαυτὸν] ἔτι κρατῶ ἐμαυτοῦ Hermannus.
 1092, 3. ἀπὸ τοῦ] διὰ τὸ G.
 1092, 5. σημαίνει] ἄλλως σημαίνει G.
 διὰ τὸ ἀεὶ πεινῆν om. G.
 1093, 1. ἐπεμπίπτειν] ἐμπίπτειν G.
 1093, 2. φωνήν] φυγὴν Hermannus.
 1093, 2.—5. εἰ—δρομάδες om. G.
 1095, 1. σαυτῶ] ταῦτα G.
 1095, 2. σὺ σ. τούτων—κατηξίωσας om. G.
 1095, 3. τύχη] νόσφ G.
 ἀπὸ μείζονος σοῦ] καὶ τῇ τύχῃ G.
 1095, 4. ἀλλὰ σαυτόν om. G.
 1099, 1. Ὅτε γε—σοι] ὥστε—σου G.
 σωφρονῆσαι] φρονῆσαι Hermannus.
 1099, 2. λυσιτελὲς] λυσιτελοῦν G.
 ἀπὸ πλείονος δαίμονος et τὸ μῆ—συμφόρου om. G.
 1103, 2. Τὸ—ἄρα om. G.
 1103, 3. ἐγὼ] ἐγὼ ἂν καὶ ἐν ὀδῶ G.
 1103, 4. ἀνθρώπων] τῶν ἀνθρώπων G.
 1108. 1113. et 1111, 2. (inde a v. γρ. δὲ usque ad finem scholii) om. G.
 1108, 2. διακονούμενος] Hoc dixit Soph. Ph. 287. ubi infinitivus est διακονεῖσθαι. Sed στιβαδοποιούμενος ex fabula perditum nostræ Fragmentorum collectioni inseratur.
 1116, 1. θεῶν] τῇ θεῶν G. Idem om. γὰρ et τις.
 1116, 2. κεκλήρωκεν—ὁ δὲ νοῦς] κεκλήρωσαι. ἀντὶ τοῦ ἐκ θεῶν καὶ οὐκ ὑπ' ἐμοῦ ἐλήφθης. ὁ δὲ νοῦς G.
 1116, 5. τούτων] τοῦτο G.
 1120, 3. τοῖς om. G. 1121, 1. μοι om. G.

1121, 2. ἵνα μὴ ἀπόση] μὴ ἀπῶσαι G., qui post φιλίαν addit ἦν ἔχομεν πρὸς σέ.

ἐχθρὸν] ἐχθροὺς L. In G. verba οἶον—ἡμῶν sunt ommissa.

1131, 1. Ἀντί] πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα φησίν, ἀντὶ G.

1131, 2. τὴν πυρὰν om. G. 1131, 3. αὐτήν] αὐτόν G.

1140, 1. 2. Ἀγαθοῦ et φησὶ om. G.

1140, 2.—6. Εὖ—εἰπεῖν om. G.

1140, 6. δὲ om. G.

1140, 7.—1146, 3. Κατὰ—Φοβερῶν om. G.

1149, 1. φεύξεσθε—μοι] διαφυγεῖν καὶ φθόνου προσπελάσετε με ἀντὶ τοῦ οὐ φεύξεσθε G.

1153, 1. Ἐπ'—ἀνεῖται om. G.

1153, 2. ἀδεία] ἄδδην G. 3. καὶ om. G.

1153, 5. Κατέχεται] κατέχετε^a L., ai a m. multo recentiore.

1160, 2. ἐκ γῆς om. G.

1162. ἢ τοὺς βία (sic) δωρουμένη ἦτοι τὰ πρὸς τὴν ζωὴν χρήσιμα G.

1163, 1. πέλασσον] πελ^a L. δὲ et ὁ χορὸς om. G.

1163, 2. ὅτι—γενοῦ] In G. hoc loco nihil præter ὅτι πάση εὐνοίᾳ, sed ad v. 1165. γνῶθι εἰ πεισθείης τὴν νόσον ἀποφυγεῖν σου. et post 1167. πρὸς τὸν φιλοκτῆτην ὁ χορὸς, ὅτι ἐμοὶ τῷ ξένῳ μετ' εὐνοίας πρόσελθε. Tum (ad 1163.) γνῶθι τὴν ἀποφυγὴν τῆς νόσου. ῥάδιον γὰρ εἰ ἡμῖν πεισθῆς. ταῦτα δὲ λέγων συνήσιν ὁ χορὸς ὅτι πρὸς τροίαν αὐτὸν μετακαλεῖται. ὅθεν ἀνακράζει, πάλιν παλαιὸν ἄλγημα.

1167, 1. τὸ κατεσθίειν] τὰ (τῷ?) κατεσθίειν τὴν σάρκα G.

1167, 2. ἐνταῦθα om. G. πρὸς] εἰς G.

1169, 1. Πάλιν τῶν—προθέσεως] πάλιν τὰς τῆς Ἰλίου ἀνέμνησεν. ταῦτα γὰρ λεγόντων συνήσιν ὅτι παραινῶσιν αὐτῷ εἰς Ἴλιον ἔλθειν G.

1171. 1181. 1199. His scholiis caret G.

1178, 1. Ἐμοὶ] νῦν addit G.

1182, 1. Μὴ πρὸς—ἀρώμενοι om. G.

1182, 2. 3. δὲ et ἰκέτας—τοῦ τοὺς om. G.

λέγουσι] λέγομεν G.

1194, 2. ἔστι—παραφθέγγεσθαι] ἔστι νεμεσητὸν τῷ δ. καὶ σὲ φθέγγεσθαι G.

- 1215, 1. τὸ] τῷ G. 2. οὐκέτι om. G.
 1222, 2. τόπον] ἔργον G. Τοῦτο δὲ om. G.
 1238, 2. ἡροτριαμένην] ἡροτριομένην (sic) G.
 1252. In G. sic, ἀλλ' οὐδὲ τὸ κλέπτειν ἀντὶ τοῦ οὐ πεισθήσομαι,
 ἀλλ' οὐδὲ πεισθήσομαι ποιεῖν ταῦτα τῇ σῆ χειρὶ, ὅ ἐστι οὐκ ἐπι-
 τρέψω σοι
 1275, 1. 2. om. G.
 1293, 2. τῶν Ἀτρείδων] τοῖς ἀτρεΐδαις G.
 1298, 1. θέλῃ] θέλῃ G. 1305, 1. φονεύσω] ἐφόνευσσα G.
 1306, 1. 2. Ψευδοκῆρυκας] ψευδῶς κηρυτσομένους καὶ ἐγκωμια-
 ζομένους. ἢ ἐν ζωσὶ ψευδοπρεσβευτάς G.
 1326, 1.—3. om. G.
 1327, 1. τοῦ ὄψεως om. G. Idem recto accentu χρύσης.
 1343. Σὺν] ἐκὼν, βουλόμενος σὺν G.
 1357. In G. τῷ ἀξίῳ ὄντι ἀπολωλέναι, τῷ παντὸς ὀλέθρου ἀξίῳ.
 1358, 1. διὰ] εἰς G. 2. τὴν G.
 1378, 1. 2. Δίνυρον—ἀλλ' et ἄπει om. G.
 1378, 3. In G. sic τοὺς θεραπεύσαντάς σε τὴν ἔμπυον καὶ πλη-
 ρομένην σήψεως βάσιν. ὁ δὲ νοῦς, ἀλλ' οὐ πρὸς ἐκείνους ἄπει, ἀλλὰ
 πρὸς τοὺς ἰατρεύσαντάς σε.
 1387, 1. φησὶ μὴ ἐν] ἐπὶ G.
 κακοῖς] κακοῖς μὴ G. Quæ sequuntur glossemata usque ad
 v. 1429. pleraque omnia om. G.
 1441, 2. τῇ] τῇ τῆς G.
 1459, 3. ὄρος] ἀντήχησε καὶ add. G. qui postrema tantum
 hujus scholii verba habet inde ab ἐμοὶ δέ.
 1463, 1. 2. Τῆς οἴησεως et τελειοῦσθαι om. G.
 In fine scholiorum G. τέλος γ' ἔθηκε Σοφοκλῆς Φιλοκτῆτου.
 Tum sequitur argumentum metricum :

Βουλαῖς ἔπεισεν ἠρακλῆς φιλοκτῆτην
 εἰς τροίαν ἐλθεῖν, καὶ τὰ τόξα δὴ μόνα
 πορθεῖν τὸ τροίας πέργαμον, καὶ τὴν νόσον
 ἀσκληπίου φανέντος ἰᾶσθαι τότε
 ἢ δὲ πρὶν βουλὴ τῆς ὀδυσσεώς βίας
 ἔμεινεν ἂν πράξασα μηδὲν ἂν πάρος
 ἐμυθοπλάσσει κλειπτικοῖς ἄγειν λόγους
 εἰ μὴ φανείς ἤγειρεν ἠρακλῆς λέγων.

E L E C T R A.

- P. 307, 3. δείξαι om. G., ante τῷ Ὀρέσῃ habet H.
 307, 6. πρὸς τὸν] παρὰ G.
- 1, 1. Πολλάκις] Vide schol. Aj. v. 1.
 παρατηροῦμεν] παρηγοροῦμεν G.
- 4, 1. ὁμωνύμως] ὁμώνυμον G. πόλις ὁμώνυμος H.
- 4, 5. ὅτι δέ ἐστι καὶ τὸ] ὄδ' ἐστὶ τὸ G. Scribendum ἔτι δέ ἐστι
 καὶ τὸ ex Flor. Abbatiae 2788. ἔτι δὲ τὸ H. omisso ἐστι καί.
- 4, 6. ὡς ἀπ' om. G. 7. Εἰς τὸ αὐτό habet H.
- 6, 3. περὶ—εἰρήκαμεν] Hæc spectant ad annotationem quæ
 nunc non exstat. Pro his verbis in cod. Laurent. plutei 31, 10.
 legitur τὸ δοθὲν οὐρανίθεν.
- 6, 4. τοῦ om. G.
- Παραγενομένοι] παραγενομένων G. παραγενόμενος H.
- 6, 5. ὁ τροφεὺς om. G. 6. λέγων ἐστίν] ἢ G.
- 6, 7. ἀριστερᾶς—Μυκηῶν] ἀριστερῶν—μυκῆνης G.
- 6, 8. οἱ μὲν διὰ τὸ νόμον—] Cum his comparandus Hesychius
 s. v. λυκοκτόνου θεοῦ: de quo dixit Wolffius p. 28.
- 6, 10. τῷ νομίσματι—φασί] τοῖς νομίσμασι—τὸν G.
- 7, 3. πεποιήνται τὴν ὁδόν] ἐποίησαν τὴν εἴσοδον G.
- 13, 2. παιδαρίου οὔτι] παιδὸς οὐδὲ G.
- 23, 1. 2. om. G.
28. ... ἔση] Quod ante ἔση in L. scriptum esse ait Elms-
 leius Δί, id αἰ^x potius est. Fortasse legendum πρῶτος ἔση. Το-
 tum scholion om. G.H.
- 31, 2. ὃ ἐστὶν ἐπανόρθωσον om. G., habet H.
- 31, 3. ὅτι—φαίνεται] τοῖς παλαιτέροις τῶν πρωτείων παραχω-
 ρεῖται (corrige παραχωροῦντα) καὶ μὴ αὐτοβουλία χρώμενον G.
 τοῖς παλαιότεροις τῶν πρωτείων παραχωροῦντα καὶ μὴ αὐθέκαστον
 φαινόμενον H.

32, 1. διηγήσεως—τῆς om. G., sed post ἡμῖν addit ταύτης τὸ
λεῖπον τῆς λοιπῆς ἱστορίας.

40. τὰ πραττόμενα πάντα] τὸ πραττόμενον G.

42, 3. τὸ ἠνθισμένον—Δοκεῖ οὖν μοι om. G.

42, 6. τοιαῦτα] ταῦτα Suidas s. v. ἠνθισμένον.

42, 7. δεξαίμεθα] δεξόμεθα G.

42, 8. παντὸς] ὅλου G., non Suidas.

45, 1. προθεῖς] προσθεῖς G.H. cum L. τοῦ om. G.

45, 5. δὲ om. G. 6. τὸ] τοῦ G.

47, 2. τὸ πᾶν] τῷ πάντα G.

47, 4. δυσσεβεῖν om. G.

47, 5. καταβῆναι ἐν τῇ Πυθίᾳ] καταμεῖναι ἐν τῷ πυθίῳ G.

47, 6. γὰρ φασὶ] δὲ φασὶ G.

49, 1. ἐστὶν om. G.

50, 1. Ἡ ἔκβασις—κεφάλαιον] τὸ κεφάλαιον τοῦ λόγου ἢ ἔκ-
βασις G.

50, 2. τὸ] ὥστε G. τὸν F.

ἀνατρεφόμενον] ἀνατραφέντα F.G.

52, 1. κρατὸς] κάρας G.

52, 3. πλοκάμους] βοστρύχους ἦτοι τοὺς πλοκάμους G., non
Suidas s. v. χλιδή.

52, 4. τοῖς—τάφῳ] τοῖς τάφοις G., mediis omissis.

62, 1—8. Πυθαγόρας—πᾶσι Πυθαγόρας] Cum vulgata hujus
scholii scriptura consentit Suidas s. v. ἤδη.

62, 2. ἄρα] ὅτι F.H. 3. μετὰ ταῦτα] πάλιν G.

62, 5. συντετυχηκέναι] ἐντετυχηκέναι G.

62, 6. ὡς] ὥστε G.

62, 7. Δήλιος] λυδὸς G. Recte Brunckius pro Πύθιος ὁ Δή-
λιος correxit Πύρρος ὁ Δήλιος, in quo Diogenes L. 8, 4. aliique
scriptores consentiunt a Menagio memorati ad Diog.

62, 9. οὐ] οὕτως F. cum L.

πέπρακταί τι τοιοῦτον Ὀδυσσεῖ] τοιοῦτόν τι διεπράξατο Ὀδυσσεὺς G.

62, 10. Καὶ μὴ—κωμωδία] ὡς μὴ αὐτὸν οἰηθῶμεν εἶναι τραγω-
δίαν τε φημὶ καὶ μυθολογίαν G.

Καὶ μὴ τῶν θαυμαστῶν] καὶ μήπω θαυμαστὸν H. Hoc est καὶ
μὴ τῶν θαυμαστῶν, quod conjecit Wolfius p. 16.

62, 11. τετολμηκέναι τι] τετολμηκέναι scriptum in F., sed omissio τι. In L., ex quo Elmsleius τετολμηκ. . τι affert, una tantum inter κ et τ litera oblitterata est. Fuit igitur non τετολμηκέναι τι, sed τετολμηκότι (sine τι), atque id ipsum legitur in H.

70. Hoc scholion, quo caret G., ab grammatico aliquo scholiis veteribus insertum esse videtur ex καθολικῆ προσφῶδιᾳ Hero-diani, cujus operis in libro tertio de nominibus in τῆς dictum fuisse ex Arcadii Epitome novimus. Idem de alio ejusmodi scholio dictum esto ad v. 711.

75, 1. Ἐξιέναι] νῦν ἐξιέναι G.

75, 2. ἐκάστου πράγματος] ἐκάστῳ γὰρ πράγματι G., non Suidas s. v. καιρός.

78, 2. Quod ante δέ in L. legi compendium annotavit Elmsleius, nihil aliud est quam τινές, sæpissime sic scriptum in L. in scholiis ad Æschylum et Sophoclem, idque plene hic scriptum est in G., qui mox om. τὸν Ὀρέστην et τινός.

80, 2. φιλοπευστεῖν] πρὸς τὸ φιλοπευστεῖν G.

82, 2. διελύθη] De hoc verbo in G. sola superest litera ε in fine versus scripta. Idem om. ἄν et caret scholio ad v. 86. toto.

86, 9. Recta scriptura τῆ γῆ est in H.

86, 19. παρῶδηκεν] παρέδωκεν H.

87, 3. φῶδᾶς] τῶν θρήνων addit G.

87, 4. ἀπήγγελται] ἀπήγγειλεν G.

87, 5. μετῆκται] μετήνεκται G., ut sæpe in codicibus scriptum pro μετενήνεκται.

87, 6. ἐλαυνόμενας om. G.

89, 1. Μετῆκται] παρῆκται H. Vulgatum habet Suidas s. v. ἀντήρεις.

89, 3. περιωθεῖται] παρωθεῖται G. Corrigendum περιωθῆται ex Suida.

94, 2. θρηνεῖ] Addit H. πρὶν γὰρ ἠμφιβάλλετο εἴτε ἤλεκτρα ἐστὶν εἴτε προσ^{πλ}. (i. e. πρόσπολος).

95, 1. ἐν τῇ Νεκυίᾳ] Hæc om. G., sed addit λεχθέν.

95, 7. οὐκ ἀπέκτεινεν] οὐ κατέκτεινεν G.

95, 8. καὶ ante φόνοι om. L.G.H.

95, 9. Ξένια] Scribendum ξείνια ex Suida, s. v. ἐξέμισεν. In vitioso ξένια consentiunt libri meliores Suidæ s. v. ξένια.

δυσμενέεσσι] Scribendum δυσμενέσιν cum H. et libris nonnullis Suidæ. Nam versus est pentameter.

101, 1. δὲ om. G. 2. γε διὰ τὸ] γε τοῦ G.

101, 3. οἶεται] εἴωθεν G.

102, 1. Ἐν τισιν] ἔν τι G. In L. τισιν sola litera τ cum nota tachygraphica expressum, de qua dicebam ad 78, 2. Sic iterum infra 232, 1.

ὑπόκειται] Usitatum in hac formula est simplex κεῖται, ut infra ad 232, 1. ἔν τισι κεῖται ἀνόνομος. Id igitur hic quoque restituendum videtur.

ἀδικῶς male excusum pro ἀδίκως. Proximum ἀεικῶς debebat esse αἰκῶς, non αἰκῶς, quod posuit Brunckius. Post ἀεικῶς G. addit οἰκτρῶς.

103, 2. ὀδυρομένη om. G., habet Suidas s. v. ῥιπᾶς.

108. κωκυτῶ] τῶν κωκυτῶν G.

109. In G. scholion μὴ οὕτως θρηγεῖν καὶ κωκυτὸν δηλαδὴ καὶ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν σὺν βοῇ φέρειν.

112. In L. est lemma σεμναί τε θεῶν.

119, 1—4. Hoc scholion om. G.

119, 5. νεώτεροι] νέοι G., om. Suidas s. v. σωκῶ.

σώζω] δύναμαι τὸ ἐναντιούμενον ἡμῖν βάρος τῆς λύπης addit G.

122, 1. διὰ τί τήκη] διατήκει G.

126, 1. αἰδήμων] αἰδημόνως G. ὅς] ὡς G.

126, 4. ἠθικὸν καὶ ἀρμόζον] ἠθικῶς καὶ ἀρμοζόντως G.

128, 1. ἦν om. G.

128, 2. εἰ δίκαιον] ἐπιδίκαιον G., id est ἐπεὶ δίκαιον.

130, 2. ἵνα] τοῦτο δὲ φησὶ ἵνα G.

134, 1. Τοιοῦτοι—παρηγορούμενοι] τοιαῦτα γὰρ πολλάκις ποιοῦσιν οἱ τοῖς πάθεσι παρηγορούμενοι καὶ G.

135, 1. Ἐν τὸ ἐν Suidas s. v. ἀλύειν.

ἄλλῳ] Veram scripturam ἄλη Elmsleius ex Suida restituere debebat. Eam hic solus servavit H., in quo ἄλη a pr. manu scriptum recentior corrector in ἄλλη mutavit. In G. hoc scholion sic incipit, ἀλύειν δὲ τὸ ἀδημονεῖν καὶ δυσφορεῖν. σημαίνει δὲ

ἐνίοτε τὸ γεγηθέναι etc. quæ collocatio verborum σημαίνει—γεγηθέναι communis ei est cum Suida, qui post versum Homeri sic pergīt ἐπὶ δὲ τοῦ δυσφορεῖν καὶ ψιλοῦται. Ἀγαθίας φησὶν “ Ἀλύοντι δὲ οἱ καὶ γνωματεύοντι ἕκαστα ἔδοξε χρῆναι ἀποπειραῖσθαι ἀμηγέπη τοῦ φρουρίου.” Δίδυμος δὲ ἀμφότερα ψιλῶς. τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλεινεσθαί φησιν, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλης. Ἀττικώτερον δὲ τὰ ἀμφότερα δασύνειν. καὶ γὰρ τὸ ἀλεινεσθαί δασύνουσιν οἱ Ἀττικοὶ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. Locum Agathiæ Suidas ipse addidit: reliqua fortasse non ex integriore ad Sophoclis verba scholio, sed aliunde petita iisdem fere verbis, omisso tamen Didymi nomine, leguntur apud Eustath. ad Homer. p. 1636, 21. In F. est ἀλύειν. οὕτω δυσφορεῖν ἢ (id est σημαίνει) ἐνταῦθα. ἐνίοτε δὲ etc.

137, 1. Ὅμηρος] καὶ τοῦτο παρὰ τῷ ὀμηρικῷ G., quod τὸ Ὅμηρικόν scribendum.

138. ἐφικέσθαι] Corrige ἀφικέσθαι ex Suida s. v. πάγκοινος.

139, 1. παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς] παρακαλοῦσα ἀναστήσεις τὸν ἀγαμέμνονα καὶ λιτανεύουσα τοὺς ἐν ἄδῃ θεοὺς G.

139, 3. θεῶν] γὰρ θεῶν G.H. cum L. θεῶν γε Suidæ codices s. v. πάγκοινος.

139, 4. ἐλπίδος] χαλεπὸν πρὸς ἦν (vel ἐν, vel ὄν: nam obscure scriptum) οὐκ ἔνι τι μηχανήσασθαι G.

147, 2. ἤρεσέ μου] ἤρισέ μοι G. ἐγὼ] ἐγὼ τε G.

147, 3. συνήρμοσται] συνήρμοσε G.

149, 1. τοῖς συμβεβηκόσι] τῷ συμβεβηκότι G., non Suidas s. v. ἀτυζόμενος.

149, 2. Τὸ] τοῦ G.

149, 4. καλὸν om. G.

149, 7. τεραστειάν] τερατείαν G. recte. Et sic jam Brunckius.

149, 8. Σαπφῷ] σαμφῷ G. σαφῶς H.

149, 9. ἡμερόφωνος] ἡμερόφωνος G.H. Sic apud Simonidem Athenæi 9. p. 374 D. ἡμερόφων' ἀλέκτωρ in apographis quibusdam ἡμερόφων' scriptum.

157, 1. Ἡ] τῷ G. Totum scholion om. H.

τὰς τρεῖς] ζῆν τὰς τρεῖς G.

157, 2. διαφόρους φησὶν] Quod in L. scriptum est Δ̄φη (i. e.

τέσσαρας φησι) ex compendiosa scriptura antiquioris libri male intellecta ortum esse recte vidit Elmsleius. In G. est *διά*, omissa *φησίν*. *διαφόρους* autem dicit scholiasta, quia apud Homerum II. I, 144. *τρεις δέ μοί εἰσι θύγατρεις ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ*, | *Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα*, Iphianassa eadem est quæ apud Cypriorum scriptorem et tragicos Iphigenia, quam nusquam nominat Homerus, et quam distinguit ab illa Sophocles v. 531. solam hic memorans inter vivas Iphianassam, omittens vero Iphigeniam, quam mactatam in Aulide esse scit Electra. Quod apud Euripidem Orest. 23. in cod. Guelferbytanò annotatum est, *οὗτος ὁ ποιητῆς γ' λέγει θυγατέρας γεννηθῆναι τῷ Ἀγαμέμνονι· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν τῷ β' δράματι τέσσαρας μετὰ τῆς Ἰφιανάσσης*, ab grammatico infimi ævi scriptum est, ut apparet ex illo ἐν τῷ β' δράματι, quomodo loqui solent grammatici Byzantini ubi tres quattuorve primas tragicorum et Aristophanis fabulas tum fere solas lectitatas citant.

- 159, 1. Ἄ om. G. et Suidas s. v. ἀχέων.
δυσφοροῦσα] *δυσχεροῦσα* G.
 159, 2. ἡ ὁ] ὅ ἐστιν ὁ G. ἀντὶ τοῦ Suidas.
 176.—182, 2. om. G.
 176, 2. *νέμουσα*] *μένουσα* H. ut L.
 179, 2. οὐ, quod in οὔν mutavit Brunckius, om. H.
 182, 1. ἀνεπέλευστος] Sic H. et Suidas s. v. ἀπερίτροπος.
 182, 3. δὲ om. G.
 182, 4. κάτω] *ἐκατηβόλος* G. Ὀρέστου om. G.
 182, 5. τὴν et τοῦ ἀδίκως om. G.
 182, 6. *προσδόκα*. Τινὲς δὲ] *πρόσκειται γὰρ* G.
ἐπὶ μὲν—ἐπὶ δὲ τοῦ] *ἐπὶ τοῦ* (cum spatio vacuo, post quod versu proximo) ἀντὶ τοῦ ἐπαρήλυτος (sic). ἐπὶ δὲ τοῦ G.
 182, 7. τοῦ τοῦς] τὸ τοῦς G.
 182, 8. τὸ κατὰ κοινοῦ] κατὰ κοινοῦ τι G.
 182, 12. ἐφόνευσαν] Pergit G. καὶ ἄλλως. οὔτε ὁ—
 183, 2. ἀπερίτροπος τοῦ] ἀπερίστροφος τὸ G.
 184, 3. νῦν οὐδὲν—ἐκδικίας] τοῦ νῦν οὐδὲ—ἐκδικήσεως G.
 184, 4. πέπρακται] γέγονεν G.
 188, 1. ἀτυχήμασιν—ἢ ἐκεῖνο] ἀτυχήματι—ὡς ἐκεῖ G.

188, 3. Ἄνδρὸς—] V. de hoc versu ad Soph. Fragm. 773. et Schneidewin. ad Zenob. Proverb. 1, 90.

189, 2. διαιωμαι] διατάττω G. Vulgatum habet Suidas s. v. ἀναξία et οἰκονομῶν.

195, 1. Ὅτε] ἀνταία καὶ ὄμηρος G.

197, 1. Ἀντί—Ἀγαμέμνονα post ἀνηρέθη habet G. præfixo καὶ ἄλλως.

197, 2. γὰρ ἐαυτῶν om. G.

197, 3. ἐστίασιν] ἀναίρεσιν G. αἴσθησιν H. ἐν ᾗ] δι' ἣν G.

198. προκατασκευάσαντες a m. rec. habet L.

199, 1. Μορφὴν—Αἰγίσθου] μορφὴν δὲ τύπων τὴν μοιχείαν τοῦ αἰγίσθου G.

203, 1. Τῶν ὑπὸ—παρασκευασθέντων] τύπος—παρασκευασθεῖς G.

213, 1. Χορὸς] λόγος G.

213, 4. ἀλλαχόθεν] ἄλλοθεν G.

214, 2. Οὐ νοεῖς a m. rec. habet L.

216, 2. Σαυτῆ—οὔσης] καὶ ἄλλως. ἐν ἀθυμίαις αὐτῆς οὔσης ταῦτα φησὶν G.

219, 2. σε om. G.

222, 2. συμφέρον] σύμφερον G. δὲ om. G.

226, 1. ἂν recte om. G. 4. ἀλλὰ] ἀλλὰ θρηνῶ G.

226, 6. 228, 1. 2. a m. rec. habet L.

229, 3. μὴ om. G.H., ut L., neque habet Suidas s. v. ἄνετε.

232, 1. Hoc scholion præcedenti continuat G. præfixo καὶ ἄλλως.

232, 1. Ἐν τισὶ κεῖται] ἐν τῷ παράκειται G. Primis scholii verbis ἔν—οἶον caret H., erasis tamen sex fere literis. Quod pro τισὶ in L. legitur compendium recte legisse editores supra dixi ad v. 102, 1. Sed apud Suidam legitur ἐν ὑπονοίᾳ δὲ κεῖται, vitio manifesto, quod Gaisfordius corrigit restituito ἐν ὑπομνήματι δὲ κεῖται: quemadmodum ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι dictum est in scholio ad 451., ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι κεῖται ad v. 488. (ubi G. scriptura non minus quam hic vitiosa ἐν τῷ πούς κεῖται, syllaba πούς fortasse ex πολύπους orta) et ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτω ad Antig. 523. 1326.

232, 2. χωρὶς οὔσα τῆς τῶν] χωροῦσα τῶν G.

232, 3. καὶ ante ἀνήριθμος om. G., qui omittit verba ἀνήριθμος—ἔσομαι, quibus etiam Suidas caret.

232, 4. ἀλλ'] τουτέστιν Suidas.

ἀριθμηθήσομαι. [Εἰς τὸ αὐτό.] οἶον] ἀριθμηθήσομαι αἰεί G. ἀριθμηθήσομαι αἰεί θρηνοῦσα Suidas.

232, 5. δασιλέσι] δασιλῶς G. et Suidas, quem verba οἶον—χρωμένη supra collocare modo dicebam.

236, 1. 2. 239, 3.—9. 240, 1. 242. a m. recentiore habet L.

239, 1. τιμῆς—παντός] τῆς τιμῆς—τοῦ παντός H. Conf. ad 240, 7.

240, 2. εἴ τινι] τῷ G.

240, 3. συνοικίῃν] σύνοικος ἦν G.

μηδὲ εἰ] εἰ μηδὲ G.

240, 7. Post γονέων pergīt G. καὶ ἄλλως. μὴ εἶη ταῦτα τιμᾶν μέχρι τοῦ παντός τοὺς γονέας ὀδύρεσθαι. τὸ ἐπὶ τοῖς etc. (schol. ad 241.)

249, 1. Ἡ] εἴ G. εἰ om. G.

253, 1. Τὸ σὺ] τὸ ἐμὸν εἶπε διὰ τὸ φῖ^λ εἶναι τὴν ἡλέκτραν τῷ χορῷ. κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. τὸ σὺ G.

γένηται] στέρηται G.

253, 2. ῥῆσιν τὴν] χρυσοθεμιν ἢ τὴν G.

254, 1. καὶ ἀπαραμυθῆτως ἔχειν a m. recenti habet L.

256, 2. αὐτῇ] αὐτὴν G.

259, 4. Αἰγίσθου] τοῦ αἰγίσθου G.

259, 5. παρατείνειε τὸ πειθεῖν] παρατείνει ἐν τῷ πένθει G. Recte παρατείνει.

263, 1. λίαν om. G.

264, 2. τοῦτο] τούτου G. τὸ om. G.

267, 1. Ἀγαμέμνονα] τὸν ἀγαμέμνονα G.

267, 4. αὐτῷ] αὐτοῦ clare scriptum in L.: de quo non erat cur dubitaret Elmsleius. Et sic G.H. quoque.

269, 2. περιπαθῶς] περιπαθῆς G.H. recte. In G. omissum πάνυ γὰρ et τὸ scriptum pro τοῦτο.

τὴν μείρακα om. G.

271, 2. αὐτοέντην—πατρός] Scribendum τὸν αὐτοέντην—πατρός ὄραν κείμενον ex G.

- κοίτη] κοίτην G.
- 272, 1. ἡμῖν] ἡμῖν L. in scholio et in textu. Totum scholion om. G.
- 278, 2. θεωμένην] Scribendum θεωμένη ex H. et R.
- 281, 1. Οἱ Ἀργολικοὶ συγγραφεῖς] Id est scriptores rerum Argolicarum. V. Hecker. in Schneidewini Philol. vol. 5. p. 422.
- ἰγ—ώς] δέκα φασὶ μῆνας τὰ μηλιῶνος καὶ G.
- 281, 2. ζ] ἐπτά G.
- 286, 3. Οἶ τε] οἶ δὲ G.
- 289, 1. Hæc in L. adscripta ad 288. et 289.
- 300, 1. εἰρωνείαν] εἴρηται addit G.
- 307, 2. τινὰ] τι G. 3. ἀσεβῆ] ἀσεβῶς G.
- 312, 2. τοῦτο] τὸ ἀπειῖναι τὸν αἰγίσθον H.
- 312, 5. Ἀντὶ τοῦ ἡγοῦ L. a m. rec. habet.
- 320, 1. Δύναται—φοβεῖσθαι] Nihil præter καὶ ὄμηρος G.
- 320, 4. 5. a m. recentiore habet L.
- 324, 1. Οὐχ] φασὶ τινὲς οὐχ G.
- 324, 2. τάναντία] ἐναντία G.
- ἐναγίσματα] Sic recte G.H.
- 324, 4. λόγων] Addit H. τὸ δ' ἀληθέστερον οἶμαι ὅτι βούλονται τῶν χρυσοθέμιδος κατακοῦσαι λόγων πρῶτον πρὸ τῆς ἡλέκτρας τῶ τοῦ αἰγίσθου καὶ τῆς κλυταιμνήστρας μέρει προστιθεμένης. καὶ δῆλον ἐκ τῶν ἐξῆς.
- 328, 2. ἀντιπαρατάττουσι] ἀντιπαραγόουσι G.
- 328, 3. συνέζευξεν] ἀνέζευξεν G.
- 335, 1. ἀπὸ] Scribendum ἀπὸ μεταφορᾶς ex G.
- 335, 2. ἀνέμων] συστέλλουσι τὰ ἰστία addit G., omissis proximis οὐκ ἀντίσχοιτες—τῶν ἰστίων.
- 335, 3. Εἰς τὸ αὐτό sine uncis ponere debebat Elmsleius. Nam legitur in L.
- 335, 4. οἰονεὶ om. G. χρωμαι] χρωμένην G.
- 338, 1. τις om. G. 2. περιπέση] ἐμπέση G.
- 343, 2. αὐτὴν] αὐτῇ G. ut L.
- 343, 4. νουθετοῦσα] ἠθέτισαν G., quod ex νουθετήσασα corruptum esse potest.
- 345, 1. σαυτὴν] ἐν σαυτῇ G. 2. τῶν] ὅπως τῶν G.

- 345, 2. ἀμνημονεῖν] ἀμνημονεύειν G.
 345, 3. κακῶς φρονεῖς] καταφρονεῖς G.
 345, 5. a m. rec. in L.
 354, 1. ἐχθροῦς] καὶ ἀνιᾶν addit H.
 355, 362. om. G. 362. σοῦ] σοι H.
 363, 2. τὴν πείνην] τὸ πεινῆν G.
 363, 3. Τοῦτο—ἀναγκασθήσομαι a m. recentiore habet L.
 365, 2. ἕξης] ἕξως G.
 369, 1. συγκεράσητε] Corrige συγκεράσατε ex G.
 369, 2. ἔχοι] Quæ sequuntur usque ad 393. om. G.
 375, 2. a m. recentiore, et σκοτεινῇ 381. a m. recentissima habet L.
 381. κατεσκευασμένη] κατηρεφέα per κατεστεγασμένα explicat Suidas, addito hoc Sophoclis loco.
 411, 2. δὲ om. G., qui præcedentia Συμμαχήσατε—νῦν in fine scholii habet.
 δέιματά τινα] ἐκδηματοῦται G. Voluit ἐκδειματοῦται.
 411, 3. θάρσει typosetæ error pro θαρσεῖ. δασεία corrupte in G.
 411, 4. παριστάναι] Corrige παρεστάναι ex G.H.
 414. ὀλίγων] Addit G. ἐπισμικρὸν φράσθαι (hæc sunt corrupta textus verba) καὶ εἰπεῖν.
 419. οἰκίαν] οἰκείαν G.
 ἐπ' οἶκον] ἔποικον Suidas s. v. ἐφ' ἐστίας.
 422. τὸν θαλλόν om. G.
 424, 4. γενομένης] γινομένης G.
 430, 1. ἀπώσει] ἀπώση L.
 430, 2. γενομένου] γινομένου G. αὐτὴ om. G.
 445, 1. λούτροισιν] Recto accentu λουτροῖσιν L. Confusas in hoc scholio diversorum interpretum explicationes separavit Wolffius in Comment. de schol. Laurent. p. 7.
 445, 4. τῆς om. G.
 445, 6. ἐκείνος] ἔκτεινε G. Apud Homerum est κατέπεφνε.
 445, 7. Δειπήσας] δειπνίσας G. Scribe δειπνίσσας ut apud Homerum.
 κατέκτανε] Sic G.

445, 12. ἀποταμνόμενοι] Corrige ἀποτεμνόμενοι ex G. et Suida s. v. *μασχαλισθῆναι*. Proximum καὶ om., ut L.: habet Suidas.

συνείραντες] *συνείροντες* ed. Rom. cum Suida.

445, 13. διὰ τούτων ὡσπερ] ὡστ' δὴ τούτων G.

445, 15. *μασχαλίσαι ἔλεγον*] *μασχαλίσθαι λέγονται* G.

445, 16. αὐτοῦ om. G.

445, 17. *ἐκρέμαζον*] Notanda hæc forma, a qua futurum *κρεμάσω* deducit Etym. M. p. 536, 40., sed quam vix quisquam usurpavit. *κρεμάζων* ex Ducæ Hist. Byz. p. 39 A. memoravi in Thesaurο.

φησὶν] Scribendum *φασὶν* ex Suida s. v. *μασχαλισθῆναι*.

445, 19. *τέμνε*] *τέθενε* (sic) G.

445, 20. τοῦ] *περὶ τοῦ* Suidas.

446, 1. τοῦ *ξίφους*—*ἀποτρεπόμενοι*] τὸ *ξίφος*—*ἀποκρυστόμενοι* G.

448, 1. Προοικονομικῶς ἀποστέλλει] *προωκονόμισεν ἀποστε* G. ^{λλ,} Fortasse *προωκονόμισεν ἀποστέλλουσα*. Suspectum certe est adverbium illud *προοικονομικῶς*. Adverbio *οἰκονομικῶς* utitur scholiasta ad v. 785., verbo *προοικονομεῖν* ad v. 1384.

448, 2. τὸν om. G.

451, 1. *ἀλιπαρῆ*—*ἵπομνήματι* om. G.

452, 1. 2. τῷ, ὡδε] τῷδε G.

452, 4. *δίδωσι*—*ταινίας* om. G.

472, 2. π. τὴν Ἠλέκτραν] τῇ Ἠλέκτρα G., omisso *παρανεῖ*.

482, 2. τῶν ἐχθρῶν] τοῦ ἐχθροῦ G. Tum pergit καὶ ἄλλως. ἀπὸ κοινοῦ etc.

488, 3. Τὸ—*κεῖται*] Pro his verbis in G. nihil legitur præter ἐν τῷ πούς. Conf. ad 232, 1.

488, 5. ἦ] ἦ ἦ G.

492, 1. Ἀντί—*μοιχείαν* om. G.

492, 2. Δύσλεκτρα] *κακόλεκτρα* G.

493, 3. οὐκ—*ἤγαγεν*] ἐχθροὺς εἰς γάμους ἤγεν G.

495, 1. θάρσος] *θράσος* G.

495, 2. τούτων] τῶν add. G.

Αἰγισθον—*Κλυταιμνήστραν*] *αἰγισθος*—*κλυταιμνήστρα* G.

504, 3. ἵποπτέρων] *πτερύγων* G.

505, 3. αἰανῆ] αἰανῆς G. et 4. αἰανῆς δὲ θρηνητικῆς, παρὰ τὸ αἰάζω, pro Αἰανῆ—γίνεται.

508, 2. Μυρτίλος] ἐκ τῶν παγχρύσων δίφρων πεσὼν addit G. πολυκτῆμονας] πολυκτύμους G.

516, 1. δὲ om. G.

516, 2. ποιητής] ποιητῆς κατὰ στημ^α (sic) πρέπον G.

526, 1. τόλμης om. G.

539, 1. Λαμβάνονται] ἐπιλαμβάνονται H. Similiter ap. schol. Demosth. p. 211, 15. in libris quibusdam ἐπελάβετο interpolatum pro ἐλάβετο.

539, 4. ὅμως οὐ] Scribendum ὅμως οὖν cum Wolfio.

539, 8. αὐτοῖς om. G. ἐνοχλεῖν] ἐνοχλεύειν G. ἀναγκαιοτέρων] ἀναγκαίων G.

542, 1. ἐμῶν] ἑαυτοῦ G.

551, 1. τῷ τε τοὺς] τῷ μὴ G.

551, 2. ὄργῃ] τῇ ὄργῃ G.

τινὲς τοὺς πέλας] τοὺς πέλας δὲ G.

552, 1. εἴποις] εἶπεν νῦν ὅτι G. εἴποις ὅτι H.

552, 2. ἀντακήκοας] ἀκήκοας ἐξ ἐμοῦ G.

εἰς ἐμὲ] ἐμῆς G. 561, 1. τὸ] τῷ G. recte.

575, 1. Ἄντιπ.—βουλ. et δὲ om. G.

583. Non est hoc lemma in L.

599. In G. κακὸν, μοχθηρὸν, ἐπίμωμον. ubi μοχθηρὸν praeponi debebat ut lemma.

604. In G.H. πρότερον μὲν πρὸς τὸν χορὸν εἶπε περὶ (περὶ om. G.) τῆς καθόδου ὀρέστου· νῦν δὲ πρὸς τὸ ἀνελεῖν τὴν ὑποψίαν φησὶν, ἔπρασσον ἄν.

607, 4. ὁμοία σου] ὁμοία σοι H.

607, 6. ἐγὼ om. G. Idem addit ἡ ἐν τῇ κλυταιμνήστρα ἡ ἐν τῇ ἡλέκτρα. οὐ γὰρ φροντίζει αὕτη καὶ ἂν τὰ δίκαια φῆ ἡ ἡλέκτρα ὅπως περιποιήσῃ καὶ ἐπακούσῃ αὐ.

610, 2. παιδα] κόρην G.

610, 5. ἀντιλαμβανομένης οὖν ἐκείνης] ἀντιλαμβανόμενος (sic) οὖν ἐκείνη G.

614, 1. Καὶ—εἰ καὶ] καὶ ταῦτα οὖν ἐπιτάσεός ἐστιν εἰ καὶ G.

614, 2. ταύτῃ] ταῦτα G. 3. τηλικαύτῃ] ταῦτα H.

- 618, 1. ἐπονείδιστα] ἀναίσχυντα G. καὶ om. G.
 622, 1. τὸ] Corrige τῷ. Literas mouion ἐστι τὸ, servatæ in G.,
 plane evanuerunt in L.
 622, 3. καὶ τὰ] τοῖς G., sine καί.
 627, 1. 2. a m. paullo recentiore habet L.
 627, 1. τὸν ἀγρὸν] τῶν ἀγρῶν G.
 630, 4. ἠττώμενοι] ἠττημένοι G.
 632, 1. κέλευε] Recte κελεύω L.H.
 632, 2. πλείονας] καὶ πλείονας G.
 634, 1. θεράπειαν] τὴν θεράπειαν G.
 635. Ἐπίπαν ὄσπρια] ὡς ἐπίπαν δὲ ὄσπρια ταῦτα γὰρ G.
 637. Ὅτι—ἴδρυται] διότι—ἴσταται τὸ τοῦ ἀπόλλωνος εἶδωλον G.
 642, 3. μηδὲν αὐτὴν δύνασθαι] μὴ δύνασθαι αὐτὴν μηδὲν G.
 645, 1. Ἡ om. G. Ὅμηρος] τὸ Ὀμηρικὸν G.
 645, 3. δύναται—ἐμφαίνειν om. G.
 645, 4. καὶ τὸ μὲν—Ἀπόλλωνα G.
 650, 2. τοῦ φίλους] τοῖς φίλοις G.
 652, 3. εἰς ἐμὲ om. G.
 653. εὔ διαγουσαν] εὐδαιμονοῦσαν ἢ εὔ διαγουσαν G.
 657, 3. τοῦ ante Ὁρέστου om. G.
 657, 4. ζῶντα] οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἀρᾶται addit G.
 657, 5. γενομένη] γινομένη G.
 660, 1. Lemma in L. ξένας γυναῖκες.
 660, 2. τοῦ om. L.G.
 οὔτε ἀποικτιζομένου] οὐθ' ὑποκρινομένου G.
 660, 4. δισσολογίῃ, πρὸς] δισσολογίῃ πρὶν G.
 664, 1. ἐκ] γὰρ ἐκ G. καὶ om. G.
 675, 1-4. Hæc sic scripta in G. μὴ ταύτης ἄκουε. τοῦτο δὲ
 φοβηθῆναι λέγει, ἵνα μὴ διὰ ταύτην φοβηθεῖν (corr. φοβηθείη aut
 φοβηθῆ) εἰπεῖν καὶ τὰ ἐξῆς. οἱ γὰρ ἠδέος—βούλονται.
 686, 3. ἀλλ' ὁμοίως—ἔργῳ om. G.
 686, 5. τῷ ἔργῳ] ἐπὶ τῷ ἔργῳ Suidas s. v. δρόμοις.
 686, 6. Τινὲς—ἐποίησατο in margine versus 684. habet L.
 691, 1. Ἄλμα] εἰσὶ ταῦτα, ἄλμα G.
 691, 2. ταῦτα—ἡμέρα] Verba elisis vocalibus trimetrum effi-
 cientia, ταῦτ' ἐν μιᾷ τις ἠγωνίζεθ' ἡμέρα.

701. ἐπεξεργάζεται] ἐργάζεται G.
- 706, 1. ὄνομα εἶναι] ὁ νοῦς εἶναι πλάσμα H.
- 706, 2. ἐπίθετον εἶναι] ἐντίθεται· τινὲς δὲ ἐπίθετον G.
- 706, 3. πέπλασται] πεπλήρωται G.
- 706, 4. Αἰνειᾶν] Corrige Αἰνιᾶνες ex G., ut Brunckius.
- 706, 5. Ἐνιῆνες] αἰνᾶνες G.
- 711, 4. ἐμβαλλόμενον] ἐμβαλλόμενον G. recte, ut Brunckius.
- 711, 5. Λεῖπει—βαρέως om. G.
- 711, 6. τὰ γὰρ (γὰρ om. G.) εἰς—δασύ] Canon Herodiani
iisdem verbis perscriptus ap. schol. rec. Æschyli Sept. 154.
quocum confer Arcad. p. 103, 14. et quæ supra dixi ad v. 70.
- 731, 1. Δεινὸς om. G. 2. ἀκρωμένων] ἀκουσομένων G.
- 732, 2. περισπᾶ] παρασπᾶ G.
- 732, 3. Ἀνασειράζει] ἀνασυράζει G.
- 732, 5. μεταφορικῶς] κατὰ μεταφορὰν G.
- 745, 3. G. consentit cum L.
- 757, 2. In G. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἄγγελος ἵνα ἀξίόπιστος εἶη, ἵνα
περιπαθὲς τὸ πάθος γένηται τῇ ἠλέκτρα G.
758. Ἀντίπτωσις a m. rec. habet L.
- 823, 1. παραμυθούμενος om. G.
- 823, 2. τὴν ἠλέκτραν] τῇ ἠλέκτρα G.
- 823, 9. ἀμφιβάλλειν] ἀμφιβαλεῖν G.
ἐν οὐρανῷ εἰσιν] εἰσιν ἐν οὐρανῷ G.
τοιαῦτα] τὰ τοιαῦτα G.
- 823, 12. βοῆ] Non βούλη in L. scriptum, sed βουλή.
τε εἰς] εἰς τὸν G.
- 823, 13. χορὸς] λέγων addit G.
- 831, 1—6. Hæc duo scholia in unum conjuncta in G. hoc
ordine, ἀπολεῖς (nam sic pro ἀποκναίεις scriptum) με—παρηγο-
ροῦσα. δαίμονίως δὲ τοῦτο—τοῦτο φησί.
- 836, 2. γενομένας] γινομένας G.
- 836, 6. ἐξέφυγεν—ἐνεσχέθη] ἔφυγεν—ἔσχεθεν (i. e. ἐσχέθη) G.
- 836, 7. πεποιημένους] κατεσκευασμένους G.
- 836, 8. γενομένη] γινομένη G.
- 836, 12. καὶ ἐν—τις] αὐτῷ ἐστι φησὶ τῷ θανάτῳ τις G.
- 836, 13. αὐτόν] κατ' ἐνιαυτόν G.

- 840, 1. Οὐ προσιεμένη] οὕτως προσίεμαι G.
 841, 3. πᾶσαν om. G.
 843, 2. δὴ om. G. 843, 3. αὐτήν om. G.
 843, 4. κατ' αὐτήν] κατὰ τὴν Ἐριφύλην G.
 844, 1. ἀποφατικός] ἀποφαντικός G. recte.
 844, 2. Χορὸς δὲ] δὲ χορὸς G.
 846, 2. τοῦ] αὐτοῦ G.
 τιμωρὸς] Scribe ὁ τιμωρὸς ex G. et Suida s. v. μελέτωρ.
 846, 4. Ἀμφιαράφ] ἀμφιαρέφ G. Corr. Ἀμφιάρεφ.
 ἴνα] ἴν' ἧ (scr. ἧ) G.
 846, 5. τινος] πολλῆς G.
 Ἀμφιάραιος] ἀμφιάρεως G.
 846, 8. 9. Φροντιστῆς—θάνατον om. G.
 849, 1. Καὶ om. G. 849, 2. κλαίειν] καὶ κλαίειν G.
 849, 3. ἀπ.] τοῖς ἀπ. G.
 850, 4. πάντα] τῶ πάντα G. et Suidas s. v. ἴστωρ. Recte.
 850, 5. τῶ—κακῶν] τῶν πολλῶν (i. e. τῶ πολλῶ) G.
 ὠρμημένφ] ὀρμωμένφ Suidas.
 854, 4. οἶον] τουτέστιν G. ἦν] καὶ G.
 854, 6. αὐτοῦ om. G. κεκοινηκότων] κεκοινονηκότων G.
 861, 3. θνητοῖς] τοῖς θνητοῖς G.
 865, 1. Ἀπροιδής] ὅτι ἀπροιδής G.
 865, 2. ἀγῶνα] λάβη addit G. πέπονθεν] τέθηκεν G.
 871, 3. ἧ—γένηται] ὀδύρηται ἢ ἠλέκτρα G.
 878, 1. πρὸς om. G.
 888, 1. παρακόπτεις] σκό G.
 889. In L. a m. recentiore, ἄκουσόν μου, ἴνα με ἐντεῦθεν ἢ
 μωρὰν ἢ φρόνιμον λέγῃς, ὡς μαθοῦσα καὶ ἀκούσασά μου τὸ λεῖπον
 τοῦ λόγου.
 909, 3. κατὰ γένος post τὰ τοιαῦτα G.
 929, 1. Ὁ ἐστίν] οἶον G.
 942, 3. ἀποτίσαι—δυναμένη om. G.
 δυναμένη] δυνάμενος Suidas s. v. φερέγγυος.
 ἀναδέξασθαι] τὴν ἐγχείρησιν addit G. et Suidas, recte.
 947. et 948, 1. 2. Hæc a m. recentissima habet L.
 964, 2. τυχεῖν ἐλπὶς ἔνεστι] ἐστι τυχεῖν ἐλπὶς G.

- 975, 2. πάντα—αὐταῖς—ἀνελούσαις] πέρα—αὐτῇ—ἀνελούση G.
 975, 4. ἀλούσαι] ἀλούση G.
 975, 5. ὅποια καὶ] ὅ G.
 975, 11. καταστήσαι] καταστήναι G.
 977, 1. Ἐπὶ τῶν θηλυκῶν] ἀντὶ τῶν θηλυκῶν καὶ τοῦ εἰπεῖν τας^δ G.
 977, 2. Ἀττικοῖς] τοῖς Ἀττικοῖς G.
 984, 1. 2. a m. recentiore habet L.
 995, 1. ἐμφατικῶς] ἐμφαντικῶς G. recte.
 997, 2. παραβάλοι—χρησάμενον Σοφοκλέα] ἀντιβάλλοι—χρώ-
 μενον σοφοκλέους G.
 999, 1. κεφάλαιον om. G.
 ἀναγκαιότερον] ἀναγκαῖον G.
 999, 3. συλλαμβανομένης] συμβαλλομένης G.
 1018, 1. Ἄντι] ἂ παρακέκληκα, ἀντὶ G.
 1019, 1. Παρατῆρει κἀνθάδε] παρατετηρήκει καὶ ἐνταῦθα G.
 1026, 1. πάσχειν κακῶς] κακῶς πάσχειν G.
 1026, 3. Ἐπηρεάζοντα] Recte ἐπεὶ ῥέζοντα G. ut apud Pin-
 darum.
 καὶ erasum in L. : habet G.
 1028, 1. εὐφημήσεις] Pergit G. καὶ ἄλλως. οἶον οὐκ ἀτιμάζω
 σε etc.
 1028, 2. Ἦτοι—λέγῃς a m. recentiore habet L.
 1039, 1. δοκεῖν om. G.
 1039, 2. ἐπεὶ δὲ] ἀλλ' ἐπεὶ G.
 1040, 1. Τὸ] ἄλλως præfixum in G.
 1040, 3. ποιεῖν] Sequitur in L. scholion a manu paullo re-
 centiore scriptum, εἶπεν ἀληθῆ ἁμαρτάνειν με. καὶ γὰρ ἁμαρτάνω
 τοῦ κακοῦ ᾧ σὺ πρόσκεισαι, ἦτοι τῇ σῆ κακῇ βουλή.
 1044, 1. Οἶον] In G. præfixum καὶ ἄλλως.
 1044, 2. βουλευσασαν] βουλεύουσαν G.
 1058, 4. περιλαβεῖν] παραλαβεῖν G.
 1058, 5. Τὸ δὲ] δὲ om. G. in quo prima pars scholii Τὸ ἄνω-
 θεν—ἄστοργος infra lin. 7. post εὕρωσιν posita est præfixo καὶ
 ἄλλως.
 1058, 7. ὄτων] ὄν G. ἐπὶ τῶν—εὕρωσιν om. G.
 1058, 9. Λέγονται δὲ] ἄλλως. λέγονται G.

- 1058, 10. ὅπου] Corrige ὅτου ex G., et sic Brunckius.
- 1068, 2. αὐτὸν] καὶ αὐτὸν G.
- 1069, 2. Ὀνειδῆ δὲ τὰ] καὶ ἄλλως. τὰ G.
- 1070, 2. ἀγγελιον—καὶ οὐκ] ἀπάγγελιον—κούκ G.
- 1074, 2. μόνη—ἀγκύρας] μόνη δὲ αὐτῇ ἐφ' ἑαυτῆς ἐγκύρας
(sic) σαλεύει G.
- 1079, 5. Ἐρινύει] Corrige Ἐρινύϊ ex G.
γενομένη τῶ Ἀγαμέμνονι] γειόμενος τοῦ ἀγαμέμνονος G.
- 1087, 2. καταγωνισαμένη] τροπωσαμένην (sic) G.
- 1098, 3. τῶ Ὀρέστη] τοῦ ὀρέστου G.
- 1102, 1. οὐχ—ψεύδους] μὴ ὑποκείμενος ζημίᾳ ὡς μὴ ἀπατήσας
ἡμᾶς w.
- 1102, 2. ἄμεμπτος a m. recenti habet L.
- 1117, 1. Ὀρέστης] ὁ ὀρέστης G.
- 1127, 1. Non debebat ab Elmsleio Εἰς τὸ αὐτό addi. Nam
quæ sequuntur non hujus, sed præcedentis versus scholion
sunt.
- 1127, 2. τοῦ τεύχους] τὸ τεῦχος G. recte.
- 1137, 2. ὅλα δὲ ἐπιτέταται] ὅλους δὲ ἐπιτάττεται G.
τὸν] καὶ τὸν G.
- 1137, 3. Πηλελόπη—ἔὸν] τὴν πηλελόπην—σὸν G.
- 1137, 5. δὲ om. G. 6. Ὀρέστης] ὁ ὀρέστης G. hic et 1171, 2.
- 1146, 1. 4. ἦς] ἦσθα G.
1163. ὦ μ' ἀπώλεσας. τὸ ὦ ἀντὶ τοῦ ἦ, ἐν ἦ με ἀπώλεσας G.
ὦ bis male pro ὡς.
- 1174, 1. γὰρ] Scribe γὰρ ἂν ex G.
1175. γνώμης et 1226. γρ. χερσί a m. recenti L.
- 1178, 2. εἶπε] Corrige εἶπη ex G.
- 1178, 5. σῶμα] σῶμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς θλίψεως. καὶ ἄλλως. τί
δ' ἔσχεις G.
- 1186, 1. ἦ om. G. Εἰς τὸ αὐτὸ] καὶ ἄλλως G.
- 1236, 2. ἀποβῆ τὸ πᾶν] χωρήσῃ τὸ πρᾶγμα G. qui hoc scho-
lion, præfixo ἄλλως, habet post 1240, 3.
- 1240, 2. καὶ—εὐνυχούσα] καὶ προσδοκῶσι (sine accentu)
εὐνυχ^x G.
- 1243, 2. τὸν om. G.

1245, 1. Ἐπείπερ ἰπέμνησεν] ἐπειδὴ ἀνέμνησεν G.

1248, 1. ὁ δὲ—δυνάμενον] ὁ δὲ νοῦς, δῆλον ἐστὶ μὴ καταλύμενον μηδὲ λήθης τυχεῖν δυνάμενον G.

1251, 1. καὶ καλῆ—καὶ ὅ] ἢ ὅταν ἢ ὁ G.

1251, 2. γὰρ] γὰρ νῦν G. 3. τὸν om. G.

1251, 4. γενόμενα] γινόμενα G.

1257, 1. Ποῖον om. G.

1260. σοῦ φανέντος] γνούσ (sic) ἄφαντος G.

σιωπῆν] τὴν σιωπῆν, ἣτις τοῦ καιροῦ καλοῦντος καὶ προτρέποντος λέγειν τὴν σιωπῆν προκρίνας τὰ εὐλογα ἀφανίσθη G.

1275. L. in textu habet πολυστονῶιδιδῶν, adscripto a manu valde recenti γρ. ὠδειδων, diphthongo ει in ι correcto. Hoc qui adscripsit, codicis scripturam pro πολυστόνῳ δ' ἰδῶν videtur accepisse.

1276, 2. ὄπερ—ἠδονῆς om. G.

1281, 5. Εἰς τὸ αὐτό] ἄλλως G.

1281, 6. ἤλπισα καὶ] ἤλπιζον ἀκούσαι G.

1281, 7. ἀκούειν δ.] ἀκούσαι δ. G.

1281, 9. κἂν om. G. 10. λελεγμένων] λεγομένων G.

1307. πεκύσθαι] πυθέσθαι G.

1322. Τινὲς τὸν χορόν φασὶ λέγειν ταῦτα] Hæc annotatio in G. ad v. 1326. (ὃ κλειστόα μῶροι) est adscripta hoc modo, τινὲς λέγουσι τοῦ χοροῦ εἶναι ταῦτα. τοῦ παιδαγωγοῦ δὲ εἰσὶ φροντίζετε. Interpungendum post εἰσί. Nam φροντίζετε est glossema verbi κῆδεσθε v. 1327.

1344, 5. οὐδέπω] οὐδέποτε G.

1384, 2. ἦτοι om. G. 5. οὕτως] φασὶν addit G.

1384, 5. διάλειμμα ὥστε] διάλειμμα βραχὺ, τοῦ G.

1384, 6. τοῦ om. G.

1384, 8. ἐνθάδε—γενομένων] ἐνταῦθα—γεγενημένων G.

1384, 13. a m. recenti habet L.

1385, 2. καὶ φόνον om. G. τὸν] τὸ G.

1391, 2. νεκρῶν om. G.

1393. Ἐδράσματα] γρ. ἐδράσματα L.

1394, 1. Νεακόνητον] Νεακόνητον præfigere debebat Elmsleius: nam sic L. in textu.

- 1395, 1. πρὸς αὐτὸ] μετὰ G.
- 1395, 2. κατακρίψας] κατακρίψαι G. ut L.
τὸν—γινόμενον δόλον] τῷ—γινόμενον δόλῳ G.
- 1404, 2. διὰ τὸ] τοῦ G.
- 1419, 1. 2. In G. sic, τὸ αἷμα τῶν φονευσάντων ἐκχέουσιν οἱ
πάλαι θανόντες G.
- 1428, 1. ὑποστρέψαντα] ἐπὶ ὑποστρέψαντος G.
- 1428, 2. γὰρ] γὰρ ἂν G.
- 1434, 1. Τὰ μὲν πρὶν εὖ θέμενοι om. G.
- 1434, 2. Κλυταιμνήστραν] φησιν addit G.
ὑμέτερον] Corrigendum ὕστερον ex G.
- 1437, 1. Μῆ] ἄλλως præfixum in G., in quo hoc scholion
proximo est subjectum.
- 1437, 2. μηκύνειν] αὐτῷ λαβεῖν δεῖ δὲ κινεῖν G. Trimeter
poetæ alicujus ἐν τῷ λαλεῖν δεῖ μὴ τι μηκύνειν λόγου latere vide-
tur Wolfio p. 24.
- 1437, 4. ἀφελῶς] ἀνωφελῶς G.
ἀνακαλύπτοντες] ἀνακαλύπτοντος G. Scribendum ἀνακαλύπτον-
τας cum R.
- 1439, 4. συμφέροι] Corrige συμφέρον ex G et mox ἐμπέση
pro ἐμπέσοι.
- 1458, 1. δείκνυσθαι] δείξαι G.
- 1462, 1. μὴ] δέχεται μὴ (fort. μηδὲ) addit G.
- 1462, 2. τυχῶν] παρ' ἐμοῦ addit G.
- 1466, 2. Εἰ—λέγω om. G. Qui in altero margine addit,
δεῖ νοεῖν ὅτι κεκαλυμμένον εἶχεν τὸ σῶμα τῆς κλυταιμνήστρας καὶ
σὺν τῷ λόγῳ ἄραντες τὸ κάλυμμα ὑπέδειξαν αἰγίσθῳ G.
1487. Οἰωνοῖς] In G. præcedit ἀντὶ τοῦ ἀνελών.
- 1495, 2. 3. om. G.
1508. μόλις om. G.

INDEX GRÆCUS

IN

SCHOLIA VETERA.

- Ἄγαμέμνωνος θυγατέρες τρεῖς ἢ τέττα-
 ρες p. 316, 5.
 ἄγειν. ἄξει 254, 21. 305, 16.
 ἀγρίελαϊον 197, 15.
 ἀδελφειοῦ (ἀδελφιδού?) 27, 4.
 ἀδελφικός 108, 8. 338, 23.
 ἀδῆλωτος 89, 10.
 ἀδιάθετος 248, 27.
 ἀδιάλειπτος 13, 6. 66, 1.
 ἀδιόδευτος 271, 7.
 ἀερῶτης 263, 33.
 Ἄθηνᾶ Ὀγκαλία καὶ Ἴσμηνία 3, 1.
 Ἄλαλκομενεῖα καὶ Καδμεία 3, 2.
 ἀθυρόστομος 77, 18.
 Αἰγάλεως 80, 3.
 Αἰθαλίδης 310, 28.
 αἰμακτικός 136, 2.
 αἰρούμενος (αἰρόμενος?) πόλεμον 145,
 13.
 αἰσθανθῆναι 19, 16.
 αἰσθηθεῖς 35, 15.
 αἰσθητοὶ ὀφθαλμοὶ 89, 20.
 ἐπὶ αἰσίοις 189, 19.
 αἰτιώνυμος 216, 29.
 αἰχμᾶται 231, 3.
 Ἄκαθῆμεια 44, 28.
 ἀκαμάτως 316, 11.
 ἀκαταπράυντος 189, 25.
 ἀκολουθίαν ἔχειν 239, 2. 264, 16.
 ἀκοπίαστος 328, 3.
 ἀκοπίαστως 253, 18.
 ἄκρω 8, 7.
 Ἄλαλκομενεῖα Ἄθηνᾶ 3, 2.
 Ἄλεος 166, 4.
 ἀλίβρομος 244, 12.
 ἀλκυνή 151, 3.
 ἀλληλοκτονηθῆναι 106, 1.
 Ἄλμυθησός (Σαλμυθησός) 12, 25.
 ἀμάλακτος 248, 27.
 ἀμέλει 82, 4.
 ἀμέλλητος 183, 1. 5.
 ἀμετάθετος 136, 26.
 ἀμνησικάκος 267, 11.
 Ἄμύντωρ (Ἀστυδαμείας πατήρ) 166, 5.
 ἀμφίβαλος et ἀγγίβαλος 210, 26.
 ἀμφιτρέχῃσθε 113, 21.
 ἀν cum indicat. futuri, ἔπου δ' ἀν
 ταφήσεται 59, 6.
 ἀναβρυκᾶσθαι 222, 30.
 ἀνάγεσθαι τοῖς χρόνοις 310, 3.
 ἀναγκαῖος. ἐν τοῖς ἀναγκαιότεροις τῶν
 ἀντιγράφων 60, 13.
 ἀναζήτησις 159, 24.
 ἀνακαχλάζειν 176, 28. 182, 23.
 193, 11. 17.
 ἀνακαυχή 181, 19.
 ἀναλογίζεσθαι 20, 14.
 ἀναμεμιγμένως 168, 8.
 ἀνανεοῦσθαι 28, 29.
 ἀναρτητικός 37, 22.
 ἀνασειράζειν 335, 21.
 ἀνατεταμένως φθέγγεσθαι 351, 1.
 ἀνεκδιήγητος 176, 14.
 ἀνεκτός pro ἀνεκτικός 160, 2.
 ἀνευδοκίως 172, 8.
 ἀνευδότης 321, 4.
 ἀνεξάκουστος 222, 30.
 ἀνεπέλευστος 316, 30. 317, 6.
 ἀνεπίστροφος 316, 30. 317, 6.
 ἀνετος ὀδυνῶν 193, 6.
 ἀνήρ et πόσις quomodo differant
 169, 20.

- ἀθροπέτης 55, 4.
 ἀνιεροῦν 158, 5.
 ἀνοικονόμητος 95, 29.
 ἀνοίκτιστος 184, 4.
 ἀντίγραφα ἀναγκαϊότερα 60, 13.
 ἀντικτυπεῖν 312, 32.
 ἀντίμιμος 174, 10.
 Ἀντιόχη 159, 10.
 Ἀντιοχίς Χάλκωνος θυγάτηρ 27, 4.
 ἀντικλήσσειν 121, 14.
 ἀντιπυκτεῖν 165, 19.
 ἀντισοῦν 54, 10.
 ἀντιστήκων 208, 17.
 Ἀντίφημος ὁ Εὐμόλπου 79, 27.
 ἀντίφρασις 186, 3.
 ἀνυπαρκτικός v. l. ad 209, 20. in
 annot. nostra.
 ἀνυπαρκτος 209, 20.
 ἀνυστικός 234, 4.
 ἀνυστός 64, 23.
 ἀνηλοῦν 217, 12.
 ἀξιοπαθεῖν 209, 2.
 ἀξιοῦν *probare* (lectionem codicis)
 60, 14.
 ἀρασία 18, 14.
 ἀπαράβλητος 176, 15.
 ἀπαρασκευάστος 309, 9.
 ἀπαρέσκειν 54, 26.
 ἀπάτητος 271, 7.
 ἀπείκασμα 209, 26.
 ἀπειραστος (ἀπείρατος) 193, 6.
 ἀπείρατος 34, 8.
 ἀπελέκητος 47, 27.
 ἀπηρέστερον φθέγμα 224, 1.
 ἀπληρώτως 48, 19.
 ἀπλοϊκῶς 6, 3.
 ἀπλοϊκώτερον 67, 17.
 ἀποδειλιᾶν 274, 6.
 ἀπολόφυρσις 239, 1.
 ἀποπέμειν αἰδῶ 223, 17.
 ἀποποντοῦν 266, 25.
 ἀποσφραγίζειν 172, 18.
 ἀπότασις 18, 6. 343, 26. 346, 26.
 ἀποφατικός (ἀποφαντικός) 337, 28.
 ἀποφατικῶς 286, 20.
 ἀποχάραξις 202, 3.
 ἀπροειδής 339, 3.
 ἀπροόρατος 339, 2.
 ἀπρόσληπτα τοῦ σ 311, 12.
 ἀπροσόρμιστος 278, 4.
 ἄπταιστος 152, 5.
 Ἀρεοπαγιῆτις βουλή 76, 26.
 ἄρθρον ἀρσενικὸν δυϊκὸν ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ
 341, 3.
 Ἀρχώνδας 203, 4.
 ἀρρενικά ἀντὶ τῶν θηλυκῶν (in numero
 duali) 94, 1.
 ἢ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία 174, 7.
 ἀρχὴ ἄνδρα δεικνυσι 107, 22.
 ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς 41, 3.
 Ἀρχώνδας 203, 4. in annot. nostra.
 ἀσκάριστος 252, 26.
 ἀσκήματα 346, 13.
 Ἄσπιδος ὁ Φιέως 134, 13. 30.
 ἀστέγαστος 304, 17.
 Ἀστυδάμεια ἡ Ἀμύτορος 166, 5.
 ἀσύγνωστος 46, 12.
 ἀσυμφανής 274, 20.
 ἀσυνάρτητος 89, 27.
 ἀσυνείκαστος 176, 14.
 ἀσχήμωτος 256, 26.
 ἀτελείωτος 316, 15.
 ἀτρέπελος 256, 23.
 Ἀττικισμὸς 22, 27.
 Αὐγείας 192, 12.
 Αὐγή ἡ Ἀλίου 166, 4.
 αὐξητικὴ κεφαλαίωσις 76, 1.
 αὐτάρετος 37, 9.
 αὐτογένητος 130, 11.
 αὐτόριζος 125, 22.
 αὐχένες i. q. τὰ στενά 70, 22.
 ἀφορμὴ εὐλογος 18, 20.
 ἀχρεῖως 101, 19.
 ἀχρήσιμος 248, 11.
 ἀψήκορος 145, 3.
 βαίνεσθαι. κατὰ συνίτησιν βαίνεται
 (ἐπεὶ οὐ in duas syllabas con-
 tractum) 283, 3.
 Βακχᾶς 302, 25.
 βαστάζειν 93, 30. 191, 1. (sed ἐβά-
 στασεν 193, 30.)
 Βερκεντιακὴ ἄρχησις 244, 29.
 βλέπτειν τὸ πᾶν τῆς ὑποθέσεως 326,
 10.
 βλαύτη 75, 9.
 Βορέας ἀρκάσας τὴν Ὀρεθθίαν 134, 26.
 βου ἐπιτατικόν 155, 18.
 Βουζύγης 110, 4.
 βούπεινα 211, 18. (v. annot. no-
 stra.)
 βρωθήσομαι 295, 14.
 βρωτικός 279, 21.
 γάρ. ἐν ταῖς γὰρ ἀμφιβολαῖς— 225,
 17.

- γενῆδα 302, 28.
 γεωπονεῖν 112, 31.
 γηροκομία 92, 17.
 Γλῆνος 148, 22.
 γλυφίδες 279, 12.
 γυρωτός 253, 2.
 Δαιδαλίδαι δῆμος 62, 26.
 δαιμόνιος ἢ ἐπιτήρησις 267, 25. ubi
   vid. annot. nostra.
 δαιμονίως 259, 9. 336, 1.
 δαιμονίως φρονιμήται 322, 27.
 δέσσειν, δεῖσσειν 250, 3.
 δειλοποιεῖν 191, 19.
 Δημόσιος 79, 16.
 Δημήτηρ εὐχλος 92, 4.
 δημοσιεύειν, συνίγαγε, 137, 18. 161,
   17.
 διακονούμενος pro διακωνῶν 299, 8.
 διάλειμμα 349, 5.
 διαλίειν τὴν ὑπόθεσιν 312, 2. 336,
   10.
 διαλέμησις 243, 2.
 διασπικτεῖν 339, 16.
 διατιθέναι κακὸν τί τινα 18, 20.
 διατίθεται signif. activa 53, 15.
 διατινάσσειν 105, 1.
 διαχειρίζεσθαι 33, 20.
 διαχειροῦσθαι ἑαυτὸν 246, 3.
 δεσθεῖν 240, 2.
 Διθύραμβος Βάαχος 138, 29.
 δικαιολογικόν, τό 54, 15.
 δικαιολογικώτερον 54, 18.
 δικασία 69, 25.
 διλογεῖν 247, 11. 249, 18.
 διλογία 24, 9.
 Διουσιακαὶ ὀρχήσεις 244, 22.
 διοσημία (codex διοσημία) 87, 17.
   18.
 δισσολογεῖν 249, 8. 333, 16.
 δισσοποιεῖν 332, 28.
 δολιῶσασθαι 164, 28.
 δολιχός ἐστὶ κ' σταδία 334, 3.
 δολῶσαι 274, 12. δεδῶλωςαι 299, 21.
 δρακοντογενής 104, 6.
 δυνατῶς πέφρασαι 53, 28.
 τὰ δύο 344, 11.
 δυσανασχέτως 95, 6.
 δυσανάτρεπτος 262, 1.
 δυσσεβής 17, 18.
 δυσπαλίπτον 176, 2.
 δυσθανατῆσαι 89, 30.
 δυσίχνητος 204, 6.
 δυσκατέρραστος 7, 18.
 δυσκολίαν ἔχει 269, 7.
 δύσλεκτρος 328, 6.
 δυσμετάβλητος 256, 1.
 δυσμετάκληστος 2, 13.
 δυσπαράκλητος 17, 18.
 δυσπέπαντος 216, 29.
 δυσπεριδευτος 38, 12.
 δυσπόριστος 94, 28.
 δυσποτμία 82, 19.
 δυσπροσείλαστος 84, 12.
 δυστυμώγιτος 284, 13.
 δυσωπητικός 2, 19. 235, 6.
 ἐγγυαλῶν 125, 23.
 ἔγχος οἱ τραγικοὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνου-
   σιν 142, 3.
 ἔδρασμα 210, 23.
 εἰδησις 65, 13.
 εἰδοθεὰ Κάδμου 135, 1.
 εἰλησις 279, 13.
 εἰλιτενής 128, 34.
 εἶναι. ἦμην 49, 31. συμπαρήμην 149,
   28.
 ἐκδικία 2, 10. 317, 17.
 ἐκθυσίς 63, 11.
 ἐκκύκλημα vel ἐγκύκλημα 224, 31.
 ἐκοντί 38, 1.
 ἐκπιασθείς 177, 1.
 ἐκπυροῦν 193, 4.
 ἐκπυστος 33, 20.
 ἐκσεισθὲν κύμα 120, 32.
 ἐκτεῖναι μακρὰν ἤσιν 320, 27.
 ἐκτὸς εἰ μή 86, 17.
 ἐλασία 19, 11.
 ἑλεεινολογία 54, 17.
 ἑλέου βωμός 55, 19.
 ἔλεος, τό, in genit. ἐλέους 11, 26.
   141, 7: sed masculin. p. 14,
   18.
 ἐλευθεροστομία 347, 13.
 ἑλλοί 196, 3.
 ἑλλοπία 196, 3.
 ἔμπα, ἔμπακ, ἔμπης 209, 15.
 ἐμπαρνεῖν 42, 14.
 ἐμπροσθὸν λόγιον 81, 21.
 ἐμπυροῦσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους 215, 26.
 ἐμφαντικός 183, 18.
 ἐμφαντικώτερος 331, 27.
 ἐμφαντικῶς 223, 30. ἐμφαντικώτερον
   131, 28.
 ἐμφατικῶς 142, 30. 250, 18. 341,
   18. (cum v. l. ἐμφαντικῶς.)

- ἐμφραγήναι 199, 14.
 ἐν Σιμωνίδῃ, *apud Simonidem*, 247,
     20. ubi G. παρὰ Σ.
 ἐναισχύνεσθαι 180, 21.
 ἐναμήσασθαι 110, 1.
 ἐναυτιογνώμων 46, 12.
 εἰς ἐναντίον ἐστὶ τὸ διανόημα 227,
     14.
 ἐνδιαθέτως 64, 5. 168, 19.
 ἐνοικήσιμος 43, 15.
 ἐνοικος et μέτοικος 76, 6.
 ἐνοπτος 255, 30.
 ἐνοστηρίζειν 215, 25.
 ἐντρέχεια 21, 26.
 ἐξακμάζειν 238, 27.
 ἐξάκουστος 223, 1.
 ἐξαριθμεισθαι (medium) 36, 9.
 ἐξευμενίζειν 254, 16.
 ἐξευμενίζομαι (medium) 90, 12.
     215, 4.
 ἐξουσιάζειν ἐαυτοῦ 61.
 ἐξυπηρετεῖσθαι 279, 9.
 ἐπαπορεῖν 224, 9.
 ἐπαυλισμός 113, 28.
 ἐπεισῶδιον διπλοῦν 303, 2.
 ἐπεξεργασία ἐντεχνος 2, 16.
 ἐπικατάρατος 130, 14.
 ἐπικαταστρέφειν 105, 7.
 ἐπικυδνωδής 319, 14.
 κατ' ἐπικράτειαν 92, 20.
 ἐπιμακῶσθαι 32, 11.
 ἐπίσπαστος 37, 9.
 ἐπίστωχος φυτεία 275, 25. (in cod.
     Flor. G.)
 ἐπιτατικῶς 67, 18.
 ἐπίτευγμα 1, 17. in annot. nostra.
 ἐπιτευκτικός 340, 3.
 ἐπιτυχία 340, 3.
 ἔργον ἐπ' ἔργῳ 254, 26.
 ἐρίϊ πρᾶξεν 46, 3.
 ἐριθεύσαι 253, 7.
 Ἐρινίαι vitiose pro Ἐρινύϊ 344, 12.
 Ἐρμῆτιμος 311, 1.
 ἐτεροδοξεῖν 260, 6.
 ἔτι τε καὶ 173, 13.
 εὐ τῇ οἰκονομίᾳ 57, 5. ἄκρως τῇ οἰκο-
     νομίᾳ 75, 3.
 εὐαφῆρμος 48, 6.
 εὐγαύργητος 120, 16.
 εὐέλκτος 179, 19.
 εὐεπίφορος 131, 15. 244, 1.
 εὐημερίαί 4, 23.
 εὐθετίζειν 52, 21.
 εὐθύ 89, 18.
 εὐκαταλλάκτως 268, 9.
 εὐκαταφρόνητος 93, 23.
 Εὐκλεία Ἄρτεμις 10, 19.
 εὐκλῆρος 110, 25.
 εὐλογοφανής 72, 19.
 Εὐμενίδες δύο ἢ τρεῖς 44, 4.
 Εὐμολπος ὁ Δηϊόπης 79, 16.
 εὐσφρηγῆτος 202, 9.
 εὐσπεία 198, 18.
 Εὐριπίδης γενεαλογῶν ἐν τοῖς δράμασιν
     53, 17.
 Εὐρύνομη 44, 10. (ubi male Εὐνόμη).
 Εὐρυτιδῶν ἀριθμὸς 159, 9.
 εὐστομα (vel εὐ στόμα) κείσθω 277,
     13.
 εὐτόνως 219, 2.
 εὐφθογγεῖν 43, 1.
 Εὐφφωρος 310, 28.
 εὐφῶς 202, 2. 204, 12.
 εὐχλος Δημήτηρ 92, 4.
 ἐφιστάναί. ἐπιστῆσαι ἄξιον λαβόντας
     καλὸν ἀντίγραφον 89, 28. τῇ ἐρ-
     μηνείᾳ ἐπιστῆσαι ἄξιον 96, 6.
 ἔχειν. ἔξῃ (ἐξῆ?) 204, 14.
 ἔως δτου (θου G.) 343, 13.
 Ζήτης 134, 28.
 ἡλίωσις 57, 21.
 Ἕσυχιδαι, οἱ ἀπὸ Ἕσυχου 64, 10. 13.
 ἦτ' αἰσθαι cum dativo personæ 77,
     21.
 Θάμυρις 209, 11.
 θεηλασία 198, 16.
 θεοφιλία 4, 10.
 Θεοσίω θυγατέρες 166, 4.
 θηρόδηκτος 288, 11.
 Θορικός δῆμος 91, 28.
 θυελλώδης 115, 27.
 θυμικῶς 325, 1.
 ὁ θυμὸς ἔσχατον γηράσκει, παροιμία
     77, 3.
 Ἰακῶς 257, 1.
 Ἰδαία ἡ Δαρδάνου 135, 1.
 Ἰδιαζόντως 58, 7.
 Ἰδικῶς 208, 16.
 Ἰδιογνώμων 130, 26.
 ἱεροσκοπία 78, 22.
 ἱεροφάντις 69, 26.
 ἱκεταδικός 55, 16.
 ἱκετευτικός 9, 10.
 ἴνα cum indicat. futuri 73, 1.

ἵνα μή pro simplici μή 50, 18.

ἱππογνώμων 211, 20.

τὸ ἴσπος (in compositis) ἐπὶ μεγάλου
τάσσεται 211, 19.

ἱπποσέλιον 211, 19.

Ἰσημρία Ἀθηνᾶ 3, 1.

Ἰσόλυρος 174, 13.

ἰσομέγεθα (vitiose pro ἰσομεγέθη)
187, 27.

ἰσόπετρος 52, 8.

ἰσόρροπος ἐν ταῖς διαίταις 22.

ἰσουργικός 186, 19.

ἰσχυρογής 172, 1.

Ἰφινόη 62, 25.

ἰχθὺς τῆς ὑποθέσεως 201, 5.

Καδμεία Ἀθηνᾶ 3, 2.

καινοτομεῖν 251, 21.

κακοδοξεῖν 177, 19.

κακίδωρος 242, 27.

κακοκτέριστος 141, 14.

κακομοίρια 183, 24.

κακορύπαρος 227, 9.

Κάλαις 134, 28.

Καλαῖς 84, 17.

Κάλληα, nominis etymologia 98, 21.

κάλλη 98, 19.

καλῶς τὰ τῆς οἰκονομίας 43, 18.

καταβαρεῖν 314, 2.

καταβάσιον 91, 12.

καταβατεύειν 62, 15. 18.

καταγιγνεσθαι 18, 4.

καταιγιδόης 105, 12. 115, 25.

κατακοινοῦν 23, 19.

κατακρατῆσαι αὐτῶν ἐν τῇ ἐξηγήσει
96, 13.

καταλείπεται pro καταλείπει 13, 4.

καταλιθοῦσθαι 246, 29.

καταλιπαρεῖν 17, 2.

κατάλληλον, τό, 312, 25.

καταλλήλως 81, 11.

καταμίσαι τὸ ὄμμα 37, 1.

κατανομαί, αἰ, 146, 15.

καταπαυστήριον 170, 28.

καταπεπτωκῶς τὴν ψυχὴν 223, 3.

καταπτύσαι τινός 141, 29.

καταρρεῖν τὴν γῆν 70, 15.

καταρρεῖσθαι 136, 11.

καταστυγάζειν 185, 10.

κατευκτικῶς 252, 20.

κατοικίδιος 188, 4.

κεκμηκῶς 316, 12.

κεντριζέειν 27, 21.

Κεὸς, τόπος Βοιωτίας, 46, 18. 23.

Κερίνεα 44, 14. (ubi male Καρνεῖα.)

κεφαλαίωσις αὐξητική 76, 1.

κηκίς 136, 5.

Κῆρυξ ὁ Εὐμόλπου 79, 26.

κηρύσσειν. κερηρυχέται 99, 1. 7.

Κῆϋξ 148, 3.

κινησίχθον 106, 14.

κινητικὸν τοῦ θεάτρου 9, 7. 15, 8.

Κλειπάτρα 134, 28.

κνώδων. etymologia 142, 2.

Κνωσός (vel Κνωσσός) 244, 19.

κατὰ κνωῦ 240, 20. 268, 15. (ubi

var. lect. ἀπὸ κ.) 299, 21. 300,
22. 317, 10.

κατὰ κοινόν 77, 5.

κοινωνικός 212, 26.

κόλλη 179, 7.

κόλχος τῆς πορφύρας 98, 19. ubi

Elmsl. κόχλος.

Κολωνιάται 45, 19.

Κολωνός Ἰππεύς 71, 20. 24.

μέταλλα χαλκοῦ ἐν Κολωνῷ 45, 15.

Κορυβαντικαὶ (vel Κορυβαντικαὶ) ὄρχη-
σεις 244, 22.

κορυφοῦσθαι 151, 25.

κρεμάζειν 326, 17.

κρέμασις 37, 20.

Κρεσφόντης 266, 7.

Κρητικὴ ὄρχησις 244, 29.

κροκισμός 63, 6.

Κτήσιππος ὁ Ἡρακλέους 148, 22.

κτητικώτερον 88, 18.

κυδάζεσθαι 246, 16.

κύδος, ὁ, 246, 22.

Κυδάνιον (corrupte pro Κυλάνειον),
τό, 64, 16.

κυματίζειν τὴν ναῦν 112, 23.

κυρεῖν et κύρειν 222, 23.

κατὰ κῦλον διαλέγεσθαι 95, 28.

λαμβάνεσθαι τινος, reprehendere ali-
quem, 329, 20.

λαμπαδεύεσθαι 78, 27.

λάου pro λάος 52, 12.

λεῖα πέτρα 80, 7.

λεπτοῦφής 172, 2.

λευκοποιός 240, 22.

λῶρος 260, 4. 339, 1.

μάγος 18, 23.

μαραυτικός 13, 9.

μαστροπικώτατα 234, 27.

ματαιοῦν 158, 25.

ματαιοφρονεῖν 29, 20.
 μεγαλοημονία 144, 12.
 Μεγάρα ἢ Κρέαντος 166, 4.
 Μέδουσα Παύλου γυνή 27, 3.
 μελιδάριον 157, 1.
 μένω cum infinitivo, ἐκεῖ ἔμεινε θύσαι
 τῆ πατρί 174, 28.
 μερμηγητικός 151, 10.
 μετακινεῖται ἢ σκηπὴ 251, 15.
 μετακτείν 351, 9.
 μέταρσις 37, 20.
 μεταστήσασθαι et παραστήσασθαι 75,
 22.
 Μήδα ἢ φύλατος 166, 3.
 μήκοθεν 276, 22.
 Μηλία πόλις 155, 30. (ubi v. annot.
 nostra.)
 μὴ οὐ. δέδικα μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ
 etc. 138, 26.
 Μητίων ὁ Ἐρεχθίδης 62, 25.
 μισαφονία 159, 30.
 μίσθιος 33, 2.
 μονάζειν 20, 31. 242, 17.
 Μουσαῖος ὁ Εὐμόλιπου 79, 27.
 μύθευμα 337, 27.
 Ναῖς 255, 14.
 Νεμαίος (Νεμείου) Διός 308, 2.
 νεοκατασκευάστος 200, 8.
 νηπιότης 83, 17.
 νηφάλια ἱερά 47, 15.
 νηφάλια ξύλα 47, 20.
 Νιόβη 209, 12.
 νοητὸν, τό. πρὸς τὸ νοητὸν i. q. πρὸς τὸ
 σημαίνόμενον 213, 11.
 νοσοκομία 272, 22.
 νυκτέλιος Διώνυσος 140, 6.
 νυμφών 141, 13.
 Νύσσαι (Νύσαι) πολλαί 139, 15.
 ὁ καὶ βέλτιον 52, 11.
 ὁ καὶ πιθανώτερον 62, 15.
 Ὅγκαια Ἀθηναῖ 3, 1.
 οη. Accentus nominum in οῆ 334,
 28.
 Οἰδιπόδειον 46, 31.
 Οἰδιπόδος μνήμα ἐν Ἐτεωνῆ 46, 17.
 Οἶθηεν 80, 19.
 οἰκονομία. εὐ τῆ οἰκονομία 57, 5. ἔχει
 καὶ ἐπί (dele ἐπί) τοῦτο τῆς οἰκονο-
 μίας δεξιότατα 66, 20. ἄκρος τῆ
 οἰκονομία 75, 3. χρήσιμον τῆ οἰκονο-
 μία 224, 23. Conf. annot. nostra
 ad schol. Aj. 1366.

οἰκονομικῶς 336, 9.
 οἰμοκτικός 277, 18.
 οἶος 181, 11.
 ὀλοσχερέστερον 309, 25.
 ὀλόφυρσις 312, 4.
 ὄμαδος 264, 13.
 ὀμήθρους 12, 5.
 ὀμοφρονεῖν 119, 13.
 Ὁρείτης 148, 22. (ubi vid. annot.
 nostra.)
 ὀπισθόρηγτος 225, 26.
 ὀπτικόν, τό, 150, 22.
 ὄραμα 339, 28.
 ὄραν. ἑορακίνας 287, 11. (ubi Flor.
 G. ἐνω—.) ἑωρακίσι 328, 27.
 ὄργιδες 156, 8.
 ὀρρίζειν 68, 4.
 ὀρκοῦν 84, 23.
 Ὅροσίλοχος 27, 4.
 ὄρφανισταὶ ἀρχὴ Ἀθήνησι 234, 14.
 οὐ μετὰ πολὺ 93, 9.
 οὐ μὴν δέ 130, 20.
 ὄχλαγωγός 18, 26.
 παιδοποιήσιμος 120, 16.
 παλαιούσθαι 28, 27.
 Πανδίων ὁ Φινεύς 134, 13. 29.
 πάνσεπτος 245, 22.
 παρῆκται εἰς παροίμιαν 248, 1.
 παραγράφεσθαι καὶ ἐκφαυλίζεσθαι 30,
 10.
 παραινίττεσθαι 20, 3.
 παρακινεῖν. παρακεκμηκός, *tenie car-*
itus, 217, 24.
 παρακοίμημα 124, 6.
 προκόπτειν ἐπὶ τὸ βέλτιον 339, 13.
 ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτὸ 77, 19.
 παραστήσασθαι et μεταστήσασθαι 75,
 22.
 παρατείνειν τὸ πενθεῖν 321, 10.
 παραινά 176, 6.
 παραφυλακαὶ 220, 32.
 παραφύλαττε 75, 25. (ubi v. annot.
 nostram.)
 παραχώριος 12, 1.
 παρέλκεται, παρέλκει v. l. ad 217, 10.
 παρέλκει 224, 6. et alibi.
 παρέλκοντα, τά, 248, 11.
 Παρθενοκαῖος ὁ Ἀταλάντης et Π. ὁ
 Ταλαῦ 84, 16.
 παυσάδωνος 272, 27.
 πεδιοῦχος 70, 20.
 πείνην (πεῖναν) 324, 12.

- πειραταί 201, 22.
 πελειάδες Δωδωναῖαι 154, 24.
 πελώς 154, 27. (ubi vid. annot. postea.)
 πεποίθησις 177, 25.
 περιβρύχιον et ὑποβρύχιον 112, 26.
 περιθειπνον 350, 5.
 περικυλίω. περιεκυλισμένος 256, 2.
 περιλαλεῖν τὴν δόκησιν 112, 8.
 περιπλέκειν τὸν λόγον 109, 13.
 περισφίγγειν 252, 7.
 περίτριμμα 112, 3.
 περιχώριος (περίχωρος) 80, 7.
 πέριπρος 112, 9.
 πῆ μὲν—πῆ δέ 190, 15.
 πίνος 227, 7.
 πισσοῦν 191, 24.
 πλαγαίωζειν τὸν λόγον 9, 4. 36, 1.
 πλαγίως ταῦτα νοητέον 285, 22.
 πλατύπιλος 57, 20.
 Πλήξιππος ὁ Φινίως 134, 12. 29.
 ποδαπός, ποταπός 268, 24.
 πολιτογραφεῖν. πεπολιτογράφημαί 14, 5.
 πολλάκις παρατηρούμεν 307, 10.
 πολυάλλητος 257, 20.
 πολυάμπελος 138, 30.
 πολυδακρύτως 93, 1.
 πολυθερής 155, 20.
 πολυθρήνητος 183, 21.
 πολυλόγητος 276, 18.
 πολύλαλος 112, 9.
 πολυμέριμος 264, 18. 23.
 πολυόκος 183, 5.
 οὐ πολὺς προ οὐδὲ ἄλλος 155, 26.
 παροιμία ἐκ πολλοῦ εἰρημένη 146, 19.
 πολυστακτί 93, 1.
 πολυστροφος 281, 23.
 πολύφθοβος 183, 5.
 πολυφρόντιστος 151, 10.
 πολύφυλλος 178, 25.
 πολυχρονίας (πολυχροίου?) 169, 10.
 πῶσις et ἀνὴρ quomodo differant 169, 20.
 ποταμοὶ ταυράκρανοι 146, 12.
 πραγματεύεσθαι 137, 6.
 πραγματευτής 285, 1.
 πραιύτης 311, 16.
 προαπατῶν 54, 4.
 προελύσασθαι τὴν ἐσθῆτα 217, 24.
 προευαγγελίξασθαι 161, 28.
 προηγός 257, 7.
 προηκάμην τοῦ ζῆν 120, 4.
 προθύεσθαι (forma media) 64, 14.
 προκομίζειν τὴν γλῶτταν 161, 15.
 προκόπτειν τὴν ὑπόθεσιν 332, 7. τὰ τῆς ὑποθέσεως 216, 15. 219, 16.
 Προμηθέως Ἴδρυμα 45, 2.
 προξενεῖσθαι ἐαυτῷ συγγνώμην 166, 21.
 προοικονομεῖν 349, 7.
 προοικονομικῶς 326, 24. (v. annot. postea.)
 πρόσδοσις 66, 25.
 προσειλεῖν 1, 11.
 προσεκτικὰ πρὸς τὸν ἀκροατὴν 223, 6.
 προσθαυμάζειν 81, 9.
 προσιστάμενοι ἐν τῇ βρώσει ψυμαί 197, 4.
 προσκαθίζειν. τὸ λίων προσκεκαθικός τῆς ψυχῆς 81, 10.
 προσκορής 249, 18.
 προσκολλητής 179, 6.
 προσοικειοῦσθαι 248, 20.
 προσοχὴν ἀπεργάζεσθαι 307, 14.
 προσοχὴν ἐργάζεσθαι τῶν θεατῶν 202, 7. 227, 32.
 προσπεριλαμβάνειν 99, 2.
 προσρήγνυσθαι 181, 13. 14.
 πρόστιμον, τό, 59, 26.
 προσυπακούειν 53, 21.
 προχάνη 101, 24.
 πρωτογενής 307, 20.
 Πτολεμαῖς πόλις Λιβύης 335, 15.
 Πυθαγόρας περὶ καλλυγγοσεΐας καὶ τῶν καθ' Ἄιδου τατατευόμενος 310, 23.
 πυκνός ὁ Σοφοκλής ἐν τῷ τοιαύτῳ 84, 21.
 πυκνῶς τίθησι τὸ δκνεῖν ἐπὶ τοῦ φραβεῖσθαι 207, 7.
 Πυλάδης ὁ Στροφιῶν συνεστήσατο τὴν Πυλαίαν ἐν τῇ Φωκίᾳ 174, 2.
 Πυλαία 174, 2.
 πῦρ i. q. πυρετός 3, 13.
 πυρετοφόρος 3, 12.
 πυροβόλα 272, 18.
 πυρρική (πυρρήχη) 244, 29.
 Πύρρος (corruptum in Πύθιος) ὁ Δήλιος 311, 1.
 ραχιστής 205, 23.
 ραψιδός ἔνμα καθ' Ὁμηρον ἢ μεθ' Ὁμηρον 18, 27.
 ῥητὸν, τό, 6, 22. 7, 1. 9, 24.
 ῥητορεία 76, 15. 84, 6.
 ῥινοκίνδυνος 341, 17.
 σαλπύγγων εἶδη 203, 3.
 σαιῖθωμα 266, 1.

- σηματίζομαι 204, 10.
 σήπειν. σσηφθαί 194, 3. σεσημμένος
 263, 14.
 σπητικός 271, 14.
 σκαιωρεῖν 25, 16.
 σκιαστικός 57, 20.
 σκιραίνεται 242, 10.
 σκιρός 242, 16.
 σκληρόστομος 335, 11.
 σκυληκίδης 263, 14.
 Σόλων ἀναχωρήσας πρὸς Κροῖσον 145.
 σοφίζεις (vitiose pro σοφίζῃ vel σο-
 φίζει) 194, 18.
 Σοφοκλῆς θεοσεβέστατος 336, 33.
 Σοφοκλῆς μέλιττα καλούμενος 264, 10.
 στείλασθαι τὸν πλοῦν 223, 14.
 στενύμακρον πέλαγος 150, 17.
 στερεοβάας 78, 12.
 στιβαδοποιούμενος pro στιβαδοποιῶν
 299, 9.
 στολισμός 63, 6.
 στρέβιλος 115, 28.
 στρυγγοῦς 191, 31.
 συγκαταριθμείσθαι 99, 5.
 συγκεκλεικέναι 240, 3.
 συλληπτικός τρόπος 69, 17.
 συλλυπεῖν 220, 21.
 συμβατέα 86, 6.
 συμμαχεῖν. ἐσυμμάχου, συνημάχου
 237, 5. (vid. annot. nostra.)
 συμπληγάδες πέτραι 12, 24.
 συμπληροῦται ὁ χορὸς ἐκ— 9, 18.
 συμφλωρεῖν 165, 17.
 συμφοράζειν 119, 3.
 συμφοραζόμενα, τά, 97, 17.
 συναγχαλωτής 161, 7.
 συνάθροις 66, 10.
 συναλιφή 65, 7. 91, 6.
 συνεκδοχικῶς 262, 28.
 συνεκτικὸν, τό, 236, 21. συνεκτικὰ δεῖ
 τὰ τῆς ὑπόθεσεως εἶναι 201, 6. συν-
 εκτικὸν τῆς ὑπόθεσεως 345, 29. τὰ
 συνεκτικὰ τῶν ὑποθέσεων 307, 11.
 τὰ συνεκτικώτατα 35, 13. τὸ συν-
 εκτικώτατον τοῦ δράματος 87, 6.
 συνεκτικῶς δηλοῦν τὰ τῆς ὑπόθεσεως
 201, 2.
 συνήθεια, ἡ, *lingua vulgaris*, 101, 14.
 141, 29. 222, 23. κατὰ τὴν ἡμε-
 τέραν συνήθειαν εἰδόμενα λέγειν etc.
 50, 29. κατὰ τινα συνήθειαν ποιη-
 τικὴν 51, 20.
 συνοργίζεσθαι 26, 2.
 σύριγις (γοτᾶ) 334, 25.
 συσσύρειν. συσσύρη 338, 16.
 σφαγαίς. v. Τιμόθεος.
 σφαδάζειν 252, 31.
 σφακελίζειν 252, 31.
 Ταλαίς, Καλαίς 84, 17.
 ταμείεσθαι 2, 2.
 ταυρωπὸς Ἄρτεμις 213, 20.
 τεμενῶν 178, 24.
 αἱ τέχναι (rhetorum) 86, 8.
 τεχνάσασθαι 182, 6. (ubi vid. annot.
 nostra.) 188, 29.
 Τηρύμβας ὁ Φινείας 134, 13. 30.
 τῆς. Accentus nominum in τῆς
 311, 11.
 τιμή pro τιμωρία vel πρόστιμον 59,
 25.
 Τιμόθεος Ζακύνθιος ὑποκριτῆς, σφαγαῖς
 κληθείς 254, 22.
 οἱ τραγικοὶ πολλοῦ χαρίζονται ταῖς
 πατρῴσις ἔτι 62, 4.
 τραοῦν 204, 13.
 τραχάζεσθαι 287, 9.
 τύπος διαθήκης 148, 11.
 τυφάνιος ἄνεμος 115, 31.
 ὑγιαστικός 304, 26.
 Ἔλλοι δύο 148, 23.
 ὑπέρβασις τῶν δεινῶν 319, 13.
 ὑπερεντροφῶν 160, 4.
 ὑπερευπερῶς 125, 11.
 ὑπερκάμειν 180, 6.
 ὑπερπτικῶς 83, 23.
 ὑπεσταλμένος 207, 12. 261, 15.
 ὑπηρετήσασθαι 184, 28.
 ὑποβλήτως 214, 19.
 ὑποβολή 209, 22. 218, 21.
 ἐξ ὑποβλήτης Κρίοντος ταῦτα εἰρησθαι
 18, 19.
 ὑποδεσμείσθαι 179, 22.
 καθ' ὑπόθεσιν 81, 20. ἄπειροι (adde
 τῶν) καθ' ὑπόθεσιν 96, 11. ἐπὶ τὴν
 ὑπόθεσιν ἑαυτοῦ ἀπαντᾶν 84, 7.
 τὴν ὑπόθεσιν διαλύειν 227, 31. λύειν
 231, 15.
 ὑπέκειται ἐν τισιν (ἀντιγράφοις) 313, 24.
 ὑποκινεῖν 235, 16.
 ἐν ὑποκρίσει 316, 12.
 ὑπορρεῖσαι 176, 22.
 ὑποσμούχειν ἡρέμα 136, 9.
 ὑποσπείρειν 214, 22.
 ἐξ ὑποστροφῆς 303, 9.

- ὑποτίθεναι. ὑποτίθεται signif. activa
53, 18.
ὑποφορά 77, 7.
ὑποχαλαῶν 119, 8.
ὑποχαλεπαίνειν 48, 13.
ὑποχθόνιος 90, 19.
ὑπόψυχρος 15, 19.
ὑφαρμάζειν τὸν λόγον 225, 16.
φατρία 269, 29.
φιλοζωεῖν 119, 22.
φιλόκοιτος 25, 9.
φιλοπευστοεῖν 311, 29.
φιλοσόφος 232, 3.
Φινεύς 134, 28.
φροντιστής 338, 4.
Φύλας 166, 3.
τὸ χ 43, 12. 44, 16. 59, 17. 88, 19.
96, 5. 126, 10. 11. 140, 28.
164, 15.
Κάλκων Ἀντιοχίδος πατήρ 27, 4.
χαμαιστρωσία 272, 13.
χαρακτηριστικὸν, τό, 68, 18.
χειραγωγός 65, 4.
χείρωσις (χρήρωσις) 322, 28.
χιάζειν. κελιάσται 277, 12.
χορικὸν, τό, 243, 17.
ὁ χορὸς πρὸς ἀλλήλας διαλέγεται (i. e.
αἱ κατὰ τὸν χορὸν πρὸς ἀλλήλας δια-
λέγεται) 181, 9. οἱ τοῦ χοροῦ 68, 6.
οἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ 38, 21. 73, 19.
74, 3. 132, 19. 135, 22. 185, 8.
238, 30. 246, 3. 249, 15. 254,
27. οἱ κατὰ τὸν χορὸν 38, 3. 78, 6.
107, 16. οἱ περὶ τὸν χορὸν 95, 11.
χραίνεσθαι δάροις 253, 12.
χρησθαι. κερῆσθαι pro χρησθαι 93, 2.
χρησθαι cum accusativo construc-
tum 1, 8. ubi tamen vid. anno-
tatio nostra.
Χρῆση Ἀθηναῖα 277, 3.
Χρῆση Νύμφη 277, 1.
Χρῆση Πύλις 277, 4.
ψευδοπρεβευτής 303, 26.
᾽Ορείθβια 134, 27.
ὡς ἔτι 109, 15. 27.

In Elmsleii Indice Scriptorum p. 353—355. hæc corrigantur et addantur :

- p. 353. col. 1. *Aristophanes* l. 4. "Aj. 746." deleatur hoc loco et ponatur infra "Aristophanes Byzantius Aj. 746." Hujus enim locus ille est, non comici.
ibid. col. 2. *Callimachus* l. 3. "711." lege "711. 1036."
ibid. "Comœdia" lege "Comœdia, i. e. comicus ignotus."
ibid. *Didymus*. Adde "Aj. 83. in schol. codicis Florentini G., de quo v. annot. nostra."
p. 354. col. 1. *Hesiodus* l. 4. "1101." corrige "1100."
ibid. *Homerus* l. 4. "378." adde "380."
p. 354. col. 2. "*Interpres antiqui Sophoclis*" adde, "τινίς pag. 3, 2. 51, 6. 83, 30. 116, 22. 120, 1. 122, 15. 128, 3. 155, 27. 166, 3. 184, 22. 200, 6. 211, 12. 256, 2. 298, 13. 301, 15. 309, 26. 312, 20. 317, 5. 330, 7. 338, 26. τοῦτο ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλειπασιν 85, 3. Codices Sophoclis, τὰ ἀναγκαιότερα τῶν ἀντιγράφων p. 60, 13. ἔν τισι κείται p. 319, 28. ἔν τισιν ὑπόκειται p. 313, 24."
p. 355. col. 1. *Sophocles* l. 1. post "E. 188." adde Ph. 1108. ubi στιβαδοποιούμενος pro στιβαδοποιῶν dictum ex perdita Sophoclis fabula memoratur: quod nostræ fragmentorum collectioni accedat.
ibid. l. 2. post "131." adde "Αἰχμαλιτίσι in schol. cod. Flor. "G. ad Œd. T. 750."
p. 355. col. 2. lin. 3. adde "Ποιμήσι in schol. cod. Flor. G. ad Aj. 581."
τραγικὴ λέξις Tr. 1161.

INDEX GRÆCUS

IN

VITAM SOPHOCLES

FABULARUMQUE ARGUMENTA.

- Αἴαντος θάνατος* p. 27, 20.
Αισχίλος 2, 8. *Νιόβη* 27, 20. *Φιλοκτήτης* 29, 10.
Ἄλκωνος ἱερωσύνη 3, 9.
δὲ πρὸς Ἀναλίκου πόλεμος 3, 7.
Ἀριστίας 6, 8.
Ἀριστότενος 1, 4. 8, 2.
Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ 13, 7.
Ἀριστοφάνης 7, 11. *Βάτραχοι* 16, 4.
Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος 6, 6. 11, 6.
Ἀρίστων υἱὸς Σοφοκλέους 4, 9. 16, 1.
Ἀρχιλόχος 12, 14.
ἀφορήτως ἔχειν 20, 11.
Βακτηρεῖν 17, 4.
βακτηρία καμπύλη 2, 14.
Γλαυκίππος ἄρχων 29, 10.
δήμου Κολωνήθεν 1, 12.
διαπνεῖσθαι περὶ παλαίστραν καὶ μουσικήν 2, 3.
διδασκαλίαι, αἱ, 26, 2.
Δικαίαρχος 12, 8. 26, 1.
ἐγκέλευσις 20, 4.
ἐκμάττεσθαι τὴν Ὀμηρικὴν χάριν 7, 4.
ἐξαναλῶσαι κέρας (oculorum) 12, 1.
Ἐδριπίδης 2, 3. *Ἀντιγόνη* 18, 23.
Ἐδρυσάκειον 16, 11.
ἔχειν (i. e. γεγραφέναι) δράματα 6, 6.
ἠθοποιεῖν πρὸς ὅπου 7, 10.
Ἡρακλέους ἄθλοι 24, 9.
Ἡρακλῆς μηνυτής 4, 7.
Ἡσίοδος 13, 6.
Θεοκλύμενος 20, 3.
Θεωρὶς Σικυωνία 4, 9.
θῆσιμος var. lect. pro θανάσιμος ad 11, 4.
Ἰερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης 4, 2.
Ἰοφῶν 4, 1. 8, 11.
Ἰππίας ὁ σοφιστής 12, 14.
Ἰστρος 1, 4. 9. 2, 5. 14. 4, 16. 6, 5.
Ἴων (ὁ Χίος) ad 7, 4. ἐν διθυράμβοις 20, 1.
καθυστερεῖεν τῶν καιρῶν 16, 12.
Καλλίας ἄρχων 16, 2.
Καλλιπιδῆς ὑποκριτής 5, 1.
Καρύστιος 3, 4.
κηληδῶν 5, 11.
Κλωνῆς ἀγοραῖος 16, 11. *Ἰππίας* 15, 19. 16, 10. 18, 3.
κηπίδες (histrionum) 12, 15.
Λάμπρος 2, 5.
Λαοδάμας Ἐτεοκλέους 20, 2.
Λόβων 6, 1.
Λύσανδρος 5, 14.
μέλιττα, Sophocles cognomen, 7, 7.
μέση (sc. στιγμή) 5, 5.
μικροφωνία 2, 10.
Μίκων ἄρχων 16, 1.
Μίμερμος 20, 2.
μονομάχιον 20, 15.
Νεάσθης 4, 16.
Ὀμηρος 13, 1. 27, 3.
ὄρεωκίμος 18, 6.
παρακεκινήσθαι vel παρακεκινήσθαι, mente motum esse, 25, 2.
παρετυμολογεῖν 6, 12.
τὸ δὲ πέρασ 26, 18.
Πίνδαρος 28, 3.
πορθμεία ad 22, 4.
προσπεπισφάζειν 21, 1.
Σαλούστιος 17, 19. 19, 12.
Σάτυρος 2, 14. 4, 13. 5, 4.
σεμναί' (i. e. Ἐρινύες) 18, 3.
Σόφιλλος 1, 3.

Σοφοκλῆς.

- Αίας Λοκρός 25, 17.
 Αίχμαλωτίδες 25, 8.
 Ἀστυνορίδαι 25, 7.
 Ἀντογόνη 5, 14.
 Ἑλένης ἀρπαγή 25, 8.
 Θάμυρις 2, 13.
 Μέμνων 25, 9.
 Οἰδίπους ὁ ἐπὶ Κολωνῷ 4, 15.
 Fab. incerta 7, 1.
 Σοφοκλέους στρατηγία 1, 6. 3, 6.
 Σοφοκλῆς, ἴδιός Σοφοκλέους, 4, 9. 15,
 23.
 συμμετρεῖν καιρὸν 7, 9.
 τετράπων 14, 2.

Τζέτζης 37. 46.

- τρίπων 14, 3.
 τριτεῖα, τρίτα 3, 5.
 τύραννος, vocabulum posthomeri-
 cum, 12, 13.
 Ἰπποκριτῆς τρίτος 2, 12.
 ἵπποστρατήγῃ 5, 5.
 Φερεκράτης. Πετάλη 16, 15.
 Φίλιππος ἄρχων 2, 2. .
 Φιλοκλῆς (ὁ τραγικός) 12, 8.
 φράτορες 4, 12.
 Φρύνιχος. Μοῦσαι 16, 4.
 Χοιρίλος 6, 8.
 χορευταὶ ἰβ' καὶ ιε' 2, 11.

ΣΧΟΛΙΑ ΝΕΩΤΕΡΑ.

ΕΙΣ ΟΙΔΙΠΟΥΤΗ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ.

1. Ὡ τέκνα] ἐμὰ δηλονότι.

Καδμοῦ τοῦ πάλαι] Κάδμου τοῦ πρὸ μακροῦ γεγονότος ἀπόγονοι, νῦν βλαστήσαντες. τροφή] ἀνατροφή, ἣν ἀνατρέφει τις τινὰ, 5 ἢ ἣν ἀνατρέφεται τις ὑπὸ τινος· ἐνταῦθα δὲ νέαν ἀνατροφήν λέγει τοὺς ἀνατραφέντας νῦν. τὸ δὲ προοίμιον τοῦτό ἐστι προσφωνητικόν.

2. τίνας ποθ' ἔδρας] περισσὸν τὸ ποτέ. τίνες εἰσὶν αἱ καθέδραι αὐται, ἃς κάθησθε χάριν ἐμοῦ; κάθημαι τήνδε τὴν καθέδραν, καὶ βαδίζω ταύτην τὴν ὁδὸν, καὶ ὑβρίζω τοιαῦτα τινὰ, τὸν αὐτὸν ἔχουσι 10. σχηματισμὸν τῷ λέγω λόγον, καὶ γράφω γραφήν, καὶ τοῖς τοιούτοις. ἐμοὶ δὲ εἰκότως εἶρηκεν· δι' αὐτὸν γὰρ ἐκάθητο.

3. ἰκτηρίους κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι] ἀντὶ τοῦ ἰκτηρίου κλάδους στέμματι ἐστεμμένους κατέχοντες.

4. τὸ ὁμοῦ ἐπὶ συνάψει δύο κώλων λεγόμενον καὶ ἐπὶ τοῦ προτέρου 15 κώλου δύναται λέγεσθαι καὶ τοῦ δευτέρου, ὡσπερ καὶ τὸ ἅμα καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος· καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα, ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

4. θυμιαμάτων] θυσιῶν δι' ἀρωμάτων.

5. παιάνων] τῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνων. οὗτος γὰρ αἴτιος τοῦ 20 λοιμοῦ.

6. ἀγῶ] ἤγουν τοὺς στεναγμούς, τοὺς παιᾶνας καὶ τὰ τοιαῦτα. δικαίων] δίκαιον κρίνων. ἐπεὶ ὁ βσαιλεὺς τοῦ κοιῆ συμφέροντος πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζει.

9. πρέπων] ἀρμόζων, διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀξίαν. 25

13. τοιανδ' ἔδραν] ἀντὶ τοῦ καθέδραν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπους οὕτω καθημένους, ἐλεεινῶς δηλονότι.

μὴ οὐ] ἐκ παραλλήλου τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ.

[14. ὦ κρατύων] κρατῶ, τὸ ἄρχω· κρατύων δὲ τὸ ἰσχυροποιῶ. ἐνταῦθα δὲ τὸ κρατύων ἀντὶ τοῦ ἄρχω.]

15. ἡλίκοι] τὸ ἡλίκος πρὸς τὸ τηλικόσδε ἔχει τὴν ἀναφορὰν. λέγεται δὲ καὶ ἀμφοτέρω ἐπὶ ἡλικίας κυρίως, οἶον, τηλικόσδε ἐστίν, ἀντὶ τοῦ τοσοῦτος τὴν ἡλικίαν, καὶ ἡλίκος ἀντὶ τοῦ πόσος τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ μεγέθους ἀπλῶς. ἔστι δὲ αὕτη προκατάστασις καὶ διήγησις τῶν συμβάντων αὐτοῖς ἐκ τοῦ λοιμοῦ.

16. βωμοῖσι] ναοῖσι. βωμός, τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθνον. ἀπὸ τούτου βωμός καὶ ὁ περιέχων τούτον ναός. βωμός καὶ ἐν ᾧ τὰ ἄρματα ἐτίθετο, ὡς παρ' Ὀμήρῳ (Ἰλ. θ'. 441.) “ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει.” ναός καὶ ἱερόν πᾶν τὸ οἰκοδόμημα ὑφ' οὗ περιέχεται ὁ βωμός. πρόναον, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ. τέμενος ἐν ᾧ καθιδρύετο τὸ ἄγαλμα. λέγεται τέμενος ἀπλῶς καὶ ὁ ἀποκεκομμένος καὶ ἀνατεθειμένος τόπος τινί.

βωμοῖσι] ἤγουν ναοῖς. εἶχον γὰρ, φατίν, ἰδρυμένους ναοὺς πρὸ τῶν βασιλείων.

17. βαρεῖς] τὸ βαρὺς ἐνίοτε μὲν λέγεται ἐπὶ ψυχῆς, ὡς ἐν τῷ (Aj. 1017.) “τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος ἐν γῆρᾳ βαρὺς.” ἐνίοτε δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος, ὡς ἐνταῦθα.

οἱ δὲ σὺν γῆρᾳ] οἱ δὲ βεβαρημένοι, δυσκίνητοι, συνόντες γῆρᾳ. 20

18. ἡθέων] ἀπὸ τῶν νέων. [ἀπὸ τῶν Διοσκόρων, ἤγουν Κἄστορος καὶ Πολυδεύκουσ.]

21. μαντεία σποδῶ] μαντικῇ. χρησμός μὲν ἡ τῶν θεῶν μαντεία· μαντεία δὲ καὶ μάντευμα τὸ ἀπὸ μάντεων ἀνθρώπων. ἐνταῦθα δὲ τὸ μαντεία ἀντὶ τοῦ μαντικῇ λέγεται, ἀπλοῦν ἀντὶ κτητικῶ. 25

23. ἄγαν σαλεύει] ἤγουν πᾶν ταράττεται, ἐν μεγάλῳ κλυδωνί ἐστίν, ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ. ἀπὸ τοῦ σάλου τῶν βυθῶν τοῦ φονικοῦ οὐκ ἔτι οἶα τε ἐστίν, ἤγουν δυνατῇ, ἀνενέγκαι τὴν κεφαλὴν.

25. φθίνουσα μὲν] φθειρομένη μὲν κατὰ τὰς καρποφόρους κάλυκας τῆς γῆς, φθειρομένη δὲ κατὰ τὰς ἀγέλας τῶν νομάδων βοῶν, ἀντὶ τοῦ τῶν ζῶων ἀπλῶς τῶν νεμομένων, καὶ κατὰ τοὺς τόκους τῶν γυναικῶν τοὺς ἀγόνους, ἤγουν τοὺς κακογόνους. [εἰκότως εἶπε τὸ ἐγκάρποις πρὸς τὸ κάλυξιν. κάλυξ γὰρ κυρίως τὸ τοῦ ῥόδου περικάλυμμα. νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἐγκάρποις πάντα τὰ ζῶων ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι φέροντα σπέρματα ἐδήλωσεν.] 26. ἀγόνους] κακογόνους. 35

27. θεός] τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκάλεσεν ἐνταῦθα θεόν.

29. κενούται] στερίσκεται τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων τοῦ πληροῦντος αὐτό.

30. Ἔιδης] ὁ περὶ τὴν γῆν σκοτεινὸς ἀήρ.

35. ὅς γ' ἐξέλυσας] ὅς γε ἔλθων εἰς τὴν πόλιν τῶν Καδμείων ἐξέλυσας, ἀντὶ τοῦ ἔλυσας ἤγουν ἔπαυσας τὸν δασμὸν τῆς σκληρᾶς 5 αἰδοῦ, ἤγουν τῆς Σφιγγός, ὃν παρείχομεν. αἰδοῦ λέγει, ἐπεὶ ἐμμέτρως ἔλεγε τὰ αἰνίγματα. [δασμὸν, τὸ τέλος, διότι κατ' ἔτος ἀπήτει τοῖς πολίταις ἄνθρωπον. δασμὸς, τὸ τέλος καὶ φόρος. ἀναδασμοὶ δὲ τῆς γῆς, ἡ ἀναμέτρησις καὶ ἡ ἐκ δευτέρου διαίρεσις.]

37. οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον] οὐδὲν πλέον εἰδῶς, ἤγουν οὐδὲν εἰς 10 προσθήκην τῆς σῆς γνώσεως. τὸ πλέον οὕτω τιθέμενον οὐ περισσὸν τίθεται, ἀλλ' ἔχον αἰεὶ ὅποι ἀποδοθήσεται· οἶον, σπουδάσας οὐδὲν πλέον ἤνυσσα, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν πλέον τῆς σπουδῆς. καὶ, δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον, τῆς εὐκαρπίας δηλονότι· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. 15

39. ὀρθῶσαι βίον] ἀντὶ τοῦ ἀνορθῶσαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κλινομένων, ὅταν αὐτὰ τις ἀνορθοῖ.

41. πρόστροποι] πρὸς σέ τετραμμένοι. [καὶ παραγῶγος προστρόπαιος ἀλλαχοῦ· (Aj. 1137.) “θάκει δὲ προστρόπαιος.”]

43. φήμη] χρησμὸν. ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν ἀπαντᾶ ὁ χρησμὸς οἰ- 20 κείως· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνδρὸς προσυπακούεται ἡ μαντεία κατ' ἀναλογίαν.

εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς] εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς τινος ἀκούσας, μαντεῖαν δηλονότι, οἶσθα.

[46. ὃ βροτῶν ἄριστ'] ἀρείων, συγκριτικὸν, ὅθεν καὶ πρὸς ἐνικὴν γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ, ἀρείων ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Αἴαντος 25 τὰ πολεμικά. ἄριστος ὑπερθετικὸν, ὅθεν καὶ πρὸς γενικὴν τῶν πληθυντικῶν ἔχει τὴν ἀπόδοσιν τῆς συντάξεως.]

[48. κλήζει] κλέω, κλεῖζω, κληῖζω, κλήζω.]

49. ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς] ἀντὶ τοῦ ὧν καταρχὰς ἐποίησας οὐδαμῶς μεμνησόμεθα. 30

51. ἀλλ' ἀσφαλεία] ἤγουν ποιήσον τὴν πόλιν ἀσφαλῆ μένειν, ὡς καὶ μὴ καταβληθῆναι, βοήθειαν πρότερον λαβοῦσαν παρὰ σοῦ. ἀνόρθωσον] ἀνεστηκυῖαν κείησον, ἤγουν ἀνάστησον.

52. ὄρνιθι αἰσίῳ] μαντεία εὐσυμβόλῳ, τουτέστιν ἀγαθὸν σύμβολον δηλούσῃ. ὄρνιθες ἀπλῶς μὲν πάντα τὰ πετόμενα, ἰδίως δὲ οἱ εἰς 35 μαντεῖαν συντείνοντες, ἀφ' οὗ ἔλεγον καὶ πᾶν τὸ εἰς μαντεῖαν συν-

τεῖνον ὄρνιν, οἷον παρμὸν ἢ παλμὸν, ἢ τοιοῦτόν τι. οὐ μόνον δὲ τὰ εἰς μαντείαν συντείνοντα, ἀλλ' ἤδη καὶ αὐτὴν ἀπλῶς τὴν μαντείαν ὄρνιν καλοῦσι, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα. τὸ αἴσιον δὲ καὶ τὸ ἀπαίσιον ἐπὶ τῆς τῶν ὀρνίθων μαντείας κυρίως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἀπαίσιοι ὄρνιθες, οἱ δυσσιώνιστοι· αἴσιοι δὲ, τὸ ἐναντίον, 5 οἷον οἱ εὐσύμβολοι καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες.

55. κενῆς] ἔστερημένης τῶν ἀνθρώπων τῶν πληρούντων αὐτήν. κρατεῖν] κρεῖττον τῆς πόλεως κρατεῖν ἀνδρῶν ἐνοικούντων αὐτὴν ἢ κενῆς. καὶ εὐθύς τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ ἐλάττους.

56. οὐδὲν ἔστιν] οὐδὲν τυγχάνει πύργος καὶ ναῦς ἔρημος ἀνδρῶν. 10

58. κοῦκ ἄγνωτα] ἀλλ' ἐγνωσμένα. ἔχει δὲ τὸ πᾶν ἐνθύμημα οὕτω. νοσεῖτε πάντες. οὐδεὶς δὲ νοσεῖ ὡς ἐγὼ νοσῶ. εἰς γὰρ ὑμῶν ἕκαστος τὸ οἰκεῖον σκοπεῖτε, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ κοινόν.

66. δακρῦσαντα] οὐκ εἶπε δακρῦσαι, ἀλλὰ δακρῦσαντα, διὰ τὸ ἴστε. γνωστικὸν γὰρ ὄν μετὰ μετευχῆς συντακτέον. 15

67. φροντίδος πλάνοις] στροφαῖς, φαντασίαις, ἤγουν διὰ τῶν στροφῶν καὶ τῶν φαντασιῶν τοῦ λογισμοῦ.

70. γαμβρὸν] ὄρα παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ γαμβρὸς ἀδιάφορον. γαμβρὸν γὰρ ἐνταῦθα τὸν γυναικαδέλφον φησιν.

71. ὡς πύθοισθ'] πύθοιτο καὶ ἔροιτο. σημαίνει δὲ δύο, τὸ ἔροιτο 20 καὶ τὸ μάθοι.

73. καὶ μ' ἤμαρ ἤδη] καὶ με ἤδη, ἀπὸ τοῦ νῦν ἡμέρα συνεξεταζομένη τῷ καθήκοντι χρόνῳ λυπεῖ, ἀποροῦντα δηλονότι ὅτι πράττει. [καὶ τὸ ἤμαρ συμμετρούμενον καὶ ποσούμενον τῷ χρόνῳ καὶ τῇ βραδύτητι λυπεῖ με.] 25

74. λυπεῖ τί πράσσει] φυσικός ἐστιν ὁ λόγος, ἀπὸ τῶν ἐπαγομένων συνυπακούειν τὰ πρέποντα πρότερον λέγεσθαι, ὡς ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ τί πράσσει ἀπορίαν ἐμφαίνοντος γνώμης ζητούσης ὅποι ἐρείσει συνυπακούεται τὸ ἀποροῦντα. καὶ ἐν τῷ (Aj. 1320.)

οὐ γὰρ κλύοντες ἐσμέν αἰσχίστους λόγους,
ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ἐπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;

30

τὸ ἄρα καὶ ἐν ἄλλοις ἕτερα.

τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα] ἀντὶ τοῦ περαιτέρω τοῦ πρέποντος πράγματος, ἤγουν οὐ πρέποντα ποιῶν ἄπεστι πλέον τοῦ καθήκοντος χρόνου.

78. ἀλλ' εἰς καλὸν] καὶ μὴν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα 35 χρόνον ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτόν, καὶ οὗτοι μηνύουσί μοι, καὶ τὰ

ἐξῆς. [καὶ μὴν καλῶς καὶ κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον ἐμνήσθης ἐκείνου. δηλοῦσί μοι τὸν Κρέοντα στείχοντα. οὕτως· ἀγγέλλουσι τὸν Ἐκτορα θανόντα. καὶ τὸ ἀκούω ὡσαύτως· ἀκούω σε κακῶς πάσχοντα.]

80. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῃ] εἶθε γὰρ ἐν τύχῃ τινί. ὥσπερ παρὰ 5 τοῖς Αἰολεῦσι τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος, οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ κοινῶς λέγεται. (Aj. 290.) “οὔτε του κλύων σάλπιγγος.” καὶ (Ced. T. 1435.) “τοῦ χρείας.” καὶ ἐν τύχῃ γέ τῃ. [τὸ τινί καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ λαμβάνεται. τινί οὖν ἄφειλεν εἰπεῖν· ἀλλὰ διότι λαμβάνεται καὶ τὸ τῷ 10 ἀντὶ τοῦ τινί, ἔβηκεν οὕτω. καὶ ἔστι τῶν Ἀττικῶν.]

82. κάρα πολυστεφές] οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ μαντείου ἐρχόμενοι δάφνη ἦσαν ἐστεμμένοι· αὕτη γὰρ ἦν φίλη τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τὸν μῦθον.

84. ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν] ἐπὶ τοῦ διαστήματος ὀφείλων θεῖναι τὸ σύμμετρον, ὃ δὲ ἐπὶ τοῦ προσώπου τίθησιν ἀντιστρόφως. τὸ 15 σχῆμα δὲ τοῦτο τοῦ λόγου καὶ τῷ πεζῷ λόγῳ σύνηθες, ὥσπερ καὶ τὸ ταχὺς ἦλθεν.—ἀντὶ τοῦ, διάστημα ἀπέχει σύμμετρον, ὥστε ἀκούειν, τοῦ λόγου ἡμετέρου δηλονότι.

87. εἰ τύχοι ἐξελλθόντα] ἦγουν εἰ ἐξέλθοι, εἰ τελεσθεῖη.

[89. ποῖον τοῦπος] τὸ ἔπος, τοῦπος· τὸ ἔλαιον, τοῦλαιον· τὸ ἐμόν, 20 τοῦμόν· τὸ ἔδαφος, τοῦδαφος· τὸ ἄμεινον, τᾶμεινον. οὔτε γὰρ] οὐ γὰρ ἐν τῷ νῦν λόγῳ χαίρω, οὐδὲ πάλιν φοβοῦμαι.

93. ἐς πάντας αὔδα] ἐνώπιον πάντων λέγε.

96. ἄνωγεν] διπλῶς γράφεται, ἀνώγω καὶ ἀνωγέω ἀνωγῶ.

98. ἀνήκεστον] ἀθεράπευτον. ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ 25 τοῦ ἄκος ἡ θεραπεία. ἄνωγε καθᾶραι τὸ μίασμα. συμφορᾶς, ἦγουν τοῦ συμφέροντος. πῶς καθαίρωμεν τὸ μίασμα; ἀνδρηλατοῦντες, ἢ διὰ φόβου πάλιν λύνοντες, ἦγουν καθαίροντες φόβον· τουτέστι φοβεύοντες.

102. ποίου γάρ] τὸ γάρ ἐρωτηματικόν. ἦγουν τὸν συμβεβηκότα 30 τοῦτον φόβον, ποίου ἀνδρὸς δηλοῖ εἶναι; τουτέστι τίνα λέγει παθεῖν τοῦτον τὸν φόβον;

104. πρὶν σε τήνδ' ἀπευθύνειν] πρὸ τοῦ κυβερνᾶν σε τήνδε τὴν πόλιν. τὸ εὐθύνειν καὶ τὸ ἀπευθύνειν ἐπὶ τῶν ὀρθουμένων λοξῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ τῶν κυβερνωμένων νεῶν· καὶ ἀπὸ τούτων κατὰ μεταφορὰν 35 καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλως διοικουμένων, καθ' ὃ λέγεται

ἐνταῦθα. [ἀπειθύνω, τὸ ὀρθῶ. ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τοῦ κανόνος, ὡς ὁ κανὼν ἀπειθύνει τὰ ἐξισάζοντα, ἀφαιρῶν τὰ περιττά. ἀπειθύνω, καὶ τὸ ἀπὸ εὐθύνης ποιῶ, ἤτοι ἀνεύθυνον. ὑπειθύνω δὲ, τὸ τιμωροῦμαι, τὸ ὑπειθύνον ποιῶ. εὐθύνη δὲ, ἡ τιμωρία.]

108. πῶ τὸδ'] πῶ εὐρεθήσεται αὕτη ἢ αἰτία δυσδιάκριτος οὔσα; 5

109. δυστέκμαρτον] ἀντὶ τοῦ σημεῖον δυσέυρετον. λέγεται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν τῶν τὸ ἴχνος σκοποῦντων. [ἀπὸ τοῦ τεκμαίρομαι τὸ στοχάζομαι.]

111. ἐκφεύγει] καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν θηρίων λέγεται τῶν ἀλισκομένων, ἢ ἐκφευγόντων. 10

114. [θεωρὸς ὁ εἰς τὸ χρηστήριον πορευόμενος, ἐξ οὗ καὶ θεωρὸς ναῦς· αὕτη κατεσκευάστο καὶ ἔφερε τὴν θεωρίαν. θεοπρόπος δὲ, ὁ μάντις. καταχρηστικῶς καὶ θεοπρόπος, ὁ θεωρὸς, ὡς τὸ, θεοπρόπον ἴαλλ', ἤτοι θεωρὸν. θεατῆς δὲ, ὁ θεώμενος· κυρίως ἐπὶ θεάτρου.]

πάλιν πρὸς οἶκον] ἤγουν οὐκ ἔτι πάλιν ἀφίκετο, ἀντὶ τοῦ ἔπα- 15
νέστρεψε, πρὸς οἶκον. ὡς ἀπεστάλη, ἀντὶ τοῦ καθὰ ἀπεδήμησεν. ἀπεστάλη τις ὑπὸ τινος, ἀντὶ τοῦ ἐπέμφθη· ἐνταῦθα δὲ ἀπῆλθε καὶ ἀπεδήμησεν.

[122. ληΐζω, ληΐσω, ληϊστής καὶ ληστής γράφεται, καὶ ληϊ-
στήρ ποιητικῶς, καὶ ληΐστωρ. ἐκ τούτου καὶ ληστρικός. τὸ ὅλον 20
ἐνθύμημα. οὐχ εἰς ληστής ἐφόνευσεν, ἀλλὰ πολλοί. τούτο γάρ ἐστι
τὸ σὺν πλήθει χερῶν.]

[124. πῶς ἂν ἐτόλμησεν ὁ ληστής φονεῦσαι αὐτὸν, εἰ μὴ δῶρα
ἔλαβεν ἔκ τινος τῶν Θηβαίων;]

131. τάφανῃ] ἤγουν τὰ ἀδηλα αὐτῆς αἰνίγματα. 25

132. ἐξ ὑπαρχῆς] ἤγουν ἀναδραμῶν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.

[134. πρὸς τοῦ θανόντος, πρόθεσις πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπὲρ προθέσεως.]

135. ἐνδίκως σύμμαχον] ἤγουν βοηθὸν ἐν δίκῃ. [σύμμαχος τῷ
δεῖνι, ὡς πρόμαχος. ἤγουν ποιῶντα ἐμὲ τὰ ἀνήκοντα τῷ θεῷ.]

138. ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ] συνπακούεται ἢ ὑπὲρ ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ἢ, 30
ἀλλ' αὐτὸς ὑπὲρ ἑμαντοῦ. ἀποσκεδῶ] ἀντὶ τοῦ ἀποσκεδάσω,
ἤγουν ἀποπέμψω. μύσος] τὸ μίasma.

140. τοιαύτη χειρὶ] ἀντὶ τοῦ τοιαύτη τόλμη χειρὸς, τοιοῦτ' φόνου.

143. ἴστασθε] ἀνίστασθε. ἀνάστητε, τοὺς κλάδους τῆς ἰκετηρίας

3. ὑπειθύνω] Verbum nusquam lectum, quod scholiasta videtur
fixisse.

ἀπάραντες. [ἔστι δὲ κλάδος ἰκετήριος, κλῶν ἐλαίης ἑστεμμένος ἐρίοις, ὃ δὴ καὶ ἰκετηρίαν ἔλεγον. ἐλαία, τὸ δένδρον ἔλαα, ὁ καρπός. πυρρὸν δὲ τὸ κούκουτζον.]

147. τῶνδε γὰρ χάριν] καὶ γὰρ χάριν τῶνδε δεῦρο ἐπορεύθημεν, ὧν οὗτος ἐπαγγέλλεται, ἥγουν ὑπισχνεῖται. 5

151. ὦ Διὸς ἀδυνεπῆς] ἥγουν ἡ δι' ἀέρος διαδεδομένη φήμη ἠδύλογος. λέγει δὲ τὸν χρησμόν.

154. ἰήιε Δάλιε Παιᾶν] διὰ μέσου τοῦτο. ἐπὶ τῶν παιᾶνων λέγεται τὸ ἰήιος, ἐπεὶ τοιοῦτο μέλει ἦδον τοὺς παιᾶνας. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἦδοντο οἱ παιᾶνες, ἐλέγετο καὶ ὁ Ἀπόλλων ἰήιος, 10 ὡς ὑπὸ τοιοῦτου μέλους ὑμνούμενος, ὥσπερ εὐῖος ὁ Διόνυσος. καὶ ἐπὶ τοῦ παιᾶνος τὸ αὐτὸ τοῦτο συμβαίνει. λέγεται γὰρ παιᾶν ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος, καὶ ἀπὸ τούτου καὶ ὁ Ἀπόλλων, καθ' ὃ καὶ ἐνταῦθα. δείκνυται δὲ καὶ ἐν τούτοις τοῦτο σαφέστερον,

Ἐμνείω Παιᾶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

15

156. περιτελλομέναις] κατὰ τὰς περιτελλομένας ὄρας, τὰς κατὰ κύκλον ἐπιούσας.

158. ἄμβροτε] ἀθάνατε, ἀδιάπτωτε. τὸν χρησμόν λέγει.

159. κεκλομένῳ] ἀντὶ τοῦ ἐπικαλουμένῳ. [ἡ μετοχὴ δοτική ἀντὶ ῥήματος. ἔχουσι δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ Ὀμήρου.] 20

161. Ἄρτεμιν] ἡ αὐτὴ ἐστὶν ἡ Ἄρτεμις τῇ Ἐκάτῃ, ἥτις ἐτιμᾶτο ἐν ταῖς τριόδοις.

162. Φοῖβον] καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν μακρόθεν πέμποντα τὰ βέλη.

163. ἀλεξίμοροι] ἀποδιώκοντες τὴν μοῖραν, ἥγουν τὴν δυστυχίαν. 25

164. ὕπερ ὀρνημένας πόλει] ἡ ὑπὲρ ἀντὶ τῆς ἐπί, ἥγουν κινουμένας κατὰ τῆς πόλεως.

166. ἠύσατ' ἐκτοπίαν] ἥγουν ἐποίησατε ἐκτετοπισμένην, τουτέστι ἐξετοπίσατε, ὑπερόριον ἐποίησατε.

[167. πόποι] πόπος παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὁ θεός.] 30

172. ἔκγονα] ἥγουν σῖτοι καὶ τὰ ἄλλα γεννήματα, οἱ καρποί.

174. ἀνέχουσι] ἀνεσιν ἔχουσιν, ἀναπαύονται.

3. Vocabuli κούκουτζον exempla duo ex AgapioCretensi et anonymo attulit Ducangius.

15. Ἐμνείω] ὑμνέωμεν est in Anthol. Palat. 9, 525. quod probabilius. Sic μάλπωμεν ibid. 524.

176. εὔπερον] καλῶς ἔχοντα ἕνεκα τῆς πτήσεως, ἤγουν ὠκύπερον.

177. κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός] εὐτονώτερον τῆς περισσῶς μεγάλης φλογός, καὶ πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μῆκος παραβαλεῖν. ὄρμενον] κινούμενον πρὸς τὴν παράλιον τοῦ ἑσπέρου θεοῦ, ἤγουν σκοτεινοῦ, 5 περιφραστικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ Ἄιδου, πρὸς ὃν ἔλεγον διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης κατάγεσθαι τὰς ψυχάς.

181. πρὸς πέδω] παρὰ τῇ γῆ τῇ θανατηρᾷ, τῇ φθοροποιῶ, ὅτι ἀπὸ τῆς γῆς μεταλαμβάνουσι τῆς λοιμικῆς νόσου τὰ ζῶα.

182. ἀνοίκτως] μὴ φροντιζομένη ὑπὸ τινος ἐλευθερωθῆναι. ἀνη-10 λεῶς.

183. ἐπὶ ματέρες] ἤγουν ἐπὶ τούτοις δὲ αἱ ἄλοχοι, κείνται δηλονότι, καὶ πολλαὶ μητέρες, ἤγουν πεπολιωμέναι γραιαί. [ἐπίπαππος, ὁ ἐπὶ τῷ πάππῳ πάππος. οὕτω καὶ ἐπιμήτηρ, ἡ μάμμη.]

184. ἀκτὰν παραβώμιον] ἤγουν ἐπὶ τὴν παρὰ τοῖς βωμοῖς ἐξοχὴν. 15

185. ἄλλοθεν ἄλλαι] ἤγουν ἀπ' ἄλλου μέρους ἄλλαι κείμεναι.

186. ἰκτῆρες] ἰκέτιδες ἐπιστοναχοῦσι ἕνεκα τῶν χαλεπῶν πόνων.

187. παιᾶν] ὁ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα ὕμνος λαμπρῶς ὑμνεῖται. [ἐπαιάνιζον οἱ μὴ παθόντες, ἐστέναζον οἱ παθόντες. ὄμμαλος, ἅμα ὑπὸ πάντων ἀδομένη.] σύναυλος, σύμφωνος, ἐστὶ δηλονότι. 20

189. εἰώπα] ὄξυ ὀρῶσα καὶ καθαρόν. πρὸς μὲν τὸ Ἄρεα τὸ ἄχαλκος, πρὸς δὲ τὸ μαλερόν τὸ φλέγει.

193. νωτίσαι] λείπει τὸ δός.

196. ἐς τὸν ἀπόξενον] εἴτε εἰς τὸν ἀνεπιτήδειον τοῖς ξένοις εἰς ἐλλιμένισιν, τὸν ταραχώδη πόντον τὸν Θράκιον, ἤγουν τὸν Εὐξείνιον 25 πόντον.

200. τὸν ὦ πυρφόρων] ὦ νέμων, ἤγουν διοικῶν, τὰ κράτη τῶν πυρφόρων ἀστραπῶν. ἢ οὕτως· ὦ νέμων τῷ κράτει τῷ σῶ καὶ διὰ τῆς σῆς ἰσχύος τὴν πυρφόρον ἀστραπήν.

202. ὑπὸ σῶ φθίσον] φθειρόν ὑποθεῖς τῷ σῶ κεραυνῷ, ἤγουν 30 κεραύνωσον αὐτόν, κατ' αὐτοῦ βαλὼν κεραυνὸν τὸν σόν.

203. χρυσοστρόφων] ἀπὸ τοῦ τόξου, τοῦ χρυσοῦν νευρὰν ἔχοντος.

205. ἐνδατεῖσθαι] ἐνδιατρίβειν, ἐνδιατιᾶσθαι, μερίζεσθαι, διαδί-δοσθαι. ἀρωγὰ] προϊστάμενα.

210. ἐπώνυμον] τὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῶν Θηβαίων καλούμενον. 35

212. ὁμόστολον] τὸν συνόμιλον, τὸν συμπορευόμενον ταῖς Μαινάσιν, διότι ἔχει λαμπρὰν ὄψιν.

215. ἐπὶ τὸν ἀπότιμον] ἤγουν κατὰ τοῦ ἀτίμου ἐν θεοῖς θεοῦ, τοῦ λοιμοῦ.

216. αἰτεῖς] ἀντὶ τοῦ αἰτῆ, ἤγουν παρακαλεῖς. ἃ δ' αἰτεῖς, περὶ 5 ὧν τὴν αἴτησιν ποιῆ. ὑπηρετεῖν] ὑπουργεῖν κατὰ τῆς νόσου.

218. ἀνακούφισιν] ἐλευθερίαν τοῦ βάρους τῶν κακῶν.

219. ξένος μὲν] οὐκ ἐνεχόμενος ζητεῖν τὸν λόγον τοῦτον, τὸν περὶ τοῦ φονέως. οὐκ ἐνεχόμενος ζητεῖν τὸ πραχθέν. ξένος τοῦ λόγου. ἐπεὶ οὐκ ἔστι μοι συγγενής· καὶ ξένος τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἐγὼ 10 πέπραχα τὸν φόνον.

222. νῦν δ' οὐχ οὕτω ποιῶ δηλονότι, ἀλλὰ προφανεῶς, ἤγουν προαγγέλλω, ἡμῖν πᾶσι τοῖς Καδμείοις, ὕστερος γὰρ αὐτὸς ἀστὸς εἰς ἀστὸς τελεῶ, ταῦτε. [τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἤγουν Ἕλληνας ὑπάρχει. καὶ τελεῖ εἰς τοὺς ἀστὸς, ἤτοι ἀστὸς ὑπάρχει· ὕστερος, δηλονότι 15 τοῦ φόνου.]

[224. ὅστις ποθ' ἡμῶν] τὸ ὅστις ποτε γενικῆ ἀεὶ συντάσσεται ὅστις τῶν ἀνθρώπων.]

227. ὑπεξελών] ἐξελών, ἐκβαλόν. τὸν πικλήμα] ἤγουν τὸ ἐγκλήμα, ὡς ποιήσας αὐτὸς δηλονότι, τὴν κατηγορίαν. οὕτω καὶ ἐπικαλῶ, τὸ 20 ἐγκαλῶ. εἰ γοῦν φοβεῖται τὸ ἐγκλήμα ὡς μέγα, ἐκβαλόν τὸν φόβον λέγοι αὐτὸς καθ' αὐτοῦ, ἤγουν κατηγορεῖται αὐτοῦ. καὶ οὐ πάθος ὁ ἄνθρωπος ἄλλο ἀστεργές, ἤγουν βαρὺ, ἐπαχθές, ἢ τὸ ἀποδημησάσαι τῆς πατρίδος εἰς ἄλλην γῆν.

231. τὸν αὐτόχειρα] τὸν αὐτουργὸν τοῦ φόνου, καταχρηστικῶς 25 τὸν φονέα. αὐτόχειρ δὲ, ὁ οἰκείαις χερσὶ τοῦργον ποιήσας.

232. ἡ χάρις] ἡ εὐχαριστία. προσκείσεται] πρὸς τῷ κέρδει κείσεται, ἐκεῖνφ δηλονότι, καὶ ἡ χάρις.

233. τὸ ἀπόση πρὸς τὸ σιωπήσεσθε ἀφορᾷ, καὶ φυλάττει μὲν τὸ πρόσωπον, ἐναλλάττει δὲ τὸν ἀριθμόν. ὤφειλε γὰρ πληθυντικῶς 30 λέγεσθαι, ὅσον, εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε καὶ ἀπόσεσθε τότε τὸν λόγον, ὃν ἐγὼ κελεύω, ἢ ἕνεκα φίλου δείσας τις, ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἃ μετὰ ταῦτα δράσω, ταῦτα χρῆ κλύειν ἐμοῦ.

[240. χέρνιβας νέμειν] μήτε καθάρσια παρέχειν αὐτῷ. χέρνιβ δὲ, τὸ προκαθάρσιον, ὡς που ὁ Συνέσιος (Erist. 121.) τὰς ἐν τοῖς 35

35. ἐν τοῖς προτεμενίσμασι.] πρὸ τοῦ τεμενίσματος Johns.

προτεμενίσμασι χερνίβας. χερνίψαι, τὸ τὰς χεῖρας ἀπονίζειν ὕδατι.]

[242. τὸ Πυθικὸν] πλαγιασμός, σχῆμα καινοπρεπές. τὸ κτητικὸν ἀντὶ γενικῆς, τοῦ Πυθίου θεοῦ, τοῦ προστάξαντος ζητεῖν τὸν φονέα.]

248. ἐκτρῖψαι] κακῇ μοίρᾳ καταστρέψαι τὴν ζωὴν. 5

[249. ἐπέυχομαι] ἐπὶ εὐχῆς. ἀπέυχομαι δὲ, τὸ ἀπαγορεύω. κατεύχομαι δὲ, τὸ καταρῶμαι. ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ καλοῦ κατευχή. Ἀριστείδης “Ὅσα δὴ γενεθλίοις θεοῖς κατηῦκται.” ἢ κατὰ ἐνταῦθα ἀργή, ἀντὶ τοῦ λίαν.]

252. ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ’ ἐπισκῆπτω] ἐνόρκως ἐντέλλομαι τὸ 10 ἀγγεῖλαι τὸν φονέα, ἢ ἀπωθεῖσθαι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν θυσιῶν. πρὸς τὸ ἐγὼ μὲν τοιοῦδε ἀποδίδομαι τὸ ὑμῖν δέ.

[τελεῖν] τελῶ τὸ ἀργύριον· τελῶ τὴν χάριν, ὡς ἀρτίως ἔφη (v. 222.) τελῶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἤγουν Ἕλληνα εἰμί. τελῶ καὶ τὸ πράττω, ὃ κρεῖττον μετὰ τῆς ἐκ, ἤγουν ἐκτελῶ.] 15

253. ὑπὲρ τ’ ἐμαυτοῦ] ὑπὲρ ἑαυτοῦ λέγει ταῦτα ἐπισκῆπτειν, ἐπεὶ εὐρημένου τοῦ φονέως, καὶ δίκην δεδωκότος, ἀπαλλάσσεται μὲν φροντίδος, ἀσφαλέστερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ πράγματα ἔξει, τῆς κατὰ τῶν βασιλείων τόλμης ὑπεσταλμένης τῷ τὸν ἀπαξ τετολμηκότα κεκολάσθαι. 20

254. ἀκάρπως κἀθέως] τῷ μὴ καρποφορεῖν καὶ μὴ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῆς τινα τῶν θεῶν. [παρὰ μηδενὸς τῶν θεῶν εὐρισκούσης βοήθειαν.]

255. οὐδ’ εἰ γὰρ ἦν] οὐδὲ γὰρ, εἰ μὴ ἦν τὸ πρᾶγμα, ἤγουν τὸ ζητεῖν τὸν φονέα, ὑπὸ τοῦ θεοῦ κεκινήμενον—νῦν δὲ δίκαιόν ἐστι τὸ 25 πρᾶγμα ἐπιζητεῖν. καὶ ὁ θεὸς κινεῖ, καὶ ἐγὼ ἐπιβεβαιῶ.

260. ὁμόσπορον, εἰς ἣν ἔσπειρε καὶ ἐκεῖνος καὶ ἐγώ.

263. κείνου κρᾶτ’] τὸ κρᾶτα, τὴν κεφαλὴν. εἰς τὴν κεφαλὴν ἐκεῖνου, ἤγουν τοῦ γένους, ἐνήλατο ἢ τύχη· ἀντὶ τοῦ ἐδυστύχησε τὸ γένος.

266. τὸν αὐτόχειρα] τὸν αὐτουργόν, τὸν ταῖς οἰκείαις χερσὶν 30 ἐργασάμενον τὸν φόνον.

[268. Ἀγήνωρος] Ἀγήνωρ τὸν Κάδμον· οὗτος τὸν Πολύδωρον· οὗτος τὸν Λάβδακον· οὗτος τὸν Λαῖον· οὗτος τὸν Οἰδίποδα. κατὰ ἀναποδισμόν.]

269. τοῖς μὴ δρῶσιν] τοῖς μὴ πράττουσι ταῦτα, ἤγουν τοῖς μὴ 35 ὑπερμαχομένοις καὶ ζητοῦσι τὸν φονέα.

270. ἄροτον] σπόρον. μήτε σπόρον τινὰ αὔξειν αὐτοῖς τὴν γῆν, μήτε τοὺς παῖδας τῶν γυναικῶν αὔξειν, τὴν γῆν δηλονότι. [ἀροτόξ, ὁ καιρὸς ὅτε ἀροτριῶσιν.]

272. ἐχθίονι] καὶ ἔτι ταύτης τύχῃ μᾶλλον μεμισσημένη.

273. ὑμῖν δέ] τοῖς ἀποδεχομένοις τοὺς ἡμετέρους λόγους. 5

276. ὥσπερ μ' ἀραιῶν] καθά μὲ ἐν κατάραις ἐκράτησας, οὕτως ἐρῶ ἐν αὐταῖς ταῖς κατάραις. [ἤγουν ἐπὶ τῇ ἀρᾷ ἢ κατηράσω ἐμοί, ἐπ' αὐτῇ λέξω κἀγώ. μετὰ θάρσους λαμβάνω τὴν κατάραν, ὅτι οὐκ οἶδα τίς ἐστὶν ὁ φονεὺς τοῦ Λαίου.]

278. τὸ δὲ ζήτημα] τῆς δυνάμεως ἦν τοῦ Φοίβου εἰπεῖν, ὅστις 10 εἴργασται ποτε τὸν φόνον.

282. τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν] τὰ ἐκ τῶνδε δεύτερα, ἤγουν τὰ ἐν δευτέρᾳ τάξει μετὰ ταῦτα, λέγοιμι ἂν ἃ μοι δοκεῖ, ἤγουν φαίνεται, δεύτερα.

283. μὴ παρῆς] μὴ καταλίπῃς τοῦτο εἰπεῖν. 15

284. ἄνακτ' ἄνακτι] ἄνακτα λέγει τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Τειρεσίαν, τὸν μὲν, ὡς φύσει ἀνάσσοντα, τὸν δὲ Τειρεσίαν, ὡς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὕτω τιμώμενον, διὰ τὸ κράτος τῆς μαντικῆς.

[287. οὐκ ἐν ἀργοῖς] τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος· οὐκ ἀργῶς. ἐπραξάμην. ὥσπερ τὸ ἐγεννησάμην παρὰ Συνεσίφ ἀντὶ τοῦ ἐγέν-20 νησα, καὶ τὸ διαφκησάμην ἀντὶ τοῦ διώκησα, καὶ τὸ ἐθαυμασάμην ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασα, οὕτω καὶ τὸ ἐπραξάμην ἀντὶ τοῦ ἐπραξα, τῇ μὲν φωνῇ παθητικά, τῇ δὲ σημασίᾳ ἐνεργητικά.]

288. διπλοῦς πομπούς] δύο τοὺς παραπέμφοντας αὐτὸν δεῦρο. [πομπὸς, ὁ προπομπός. καὶ πομπός, ὁ ἀποσταλείς πρὸς τινὰ μαν-25 τείαν.] πρὸ μακροῦ δὲ, διὰ τὸ μὴ παρῆναι, θαυμάζεται ὁ Τειρεσίας.

293. τὸν δ' ἰδόντ'] τὸν δὲ ἰδόντα, ὡς ὑπὸ ὀδοιπόρων ὄλωλε, οὐδεὶς ὄρᾳ, ἀντὶ τοῦ γινώσκει.

294. δείματος μέρος] ἀλλ' εἰ μὲν δὴ καὶ φόβου τι μέρος ἔχει. 30 εἰ ἔχει μέρος δείματος, ἦτοι εἰ ποσῶς φοβεῖται ἀκούων τὰς σὰς ἀρὰς, οὐ μενεῖ, ἀλλ' ἐξαγγελεῖ.

296. ᾧ μὴ ᾗ] ᾧ τινι τῶν ἀνθρώπων μὴ φόβος ἐστὶ κακὸν τι πρᾶττοντι, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ, ἤγουν λόγος.

301. χθονοστιβῆ] τὰ ἔχοντα τὴν δίαίταν ἐν τῇ γῆ, ἤγουν τὰ 35 καταχθόνια.

303. οἶα νόσφ] σύνεστι τῇ νόσφ' καὶ, σύνεστι τῇ μανίᾳ.

305. Φοῖβος γὰρ] ὁ Ἀπόλλων, εἰ καὶ μὴ ἤκουσας τῶν ἀγγέλων, πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, μόνῃ ἂν ἔλθειν ἐλευθερίαν τοῦδε τοῦ νοσήματος, εἰ τοὺς κτανόντας τὸν Λαῖον μαθόντες εὖ κτείναιμεν, ἢ ἐκ τῆς γῆς πεμψαίμεθα φυγάδας, ἤγουν ἐξορίστους. 5

313. ῥῦσαι δὲ πᾶν] ἤγουν κάθηρον ἡμᾶς τοῦ μιάσματος, τοῦ διὰ τὸν φονευθέντα γεγενημένου.

314. ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν] ἤτοι ἡ σωτηρία ἡμῖν ἐν σοὶ φαίνεται. τὸ ἀφελεῖν δὲ τινα ἄνδρα ἐξ ᾧ ἔχει καὶ δύναται, κάλλιστος πόνων.

318. εἰδὼς] ὅτι μέλλω ἀναγκασθήσασθαι. εἰ γὰρ ἐφύλαττον, οὐκ 10 ἂν ἤλθον ἐνταῦθα.

319. ὡς ἄθυμος] λίαν δύσθυμος, ἤγουν λελυπημένος, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐθυμος.

320. ῥᾶστα γὰρ] ἤγουν εὐκολώτατα σύ τε τὸ σὸν διοίσεις ἀπὸ κοινοῦ, καὶ ἐγὼ τὸ ἐμὸν, ἦν ἐμοὶ κίθη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαστα- 15 ζόντων τι ταῦτα λέγεται. ἤγουν καὶ σὺ εὐκολώτατα βαστάσεις τὸ σὸν φορτίον, ἤτοι τὴν σὴν τύχην, καὶ ἐγὼ τὴν ἐμήν.

322. πόλει] τῇ πατρίδι δηλονότι, ἣτις σοι παρέσχε τὰς αἰτίας τῆς ἀνατροφῆς.

[323. τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν] τὸ ἀποστερῶ ἐνίοτε μὲν ἀπὸ αἰτια- 20 τικῆς εἰς γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, ὡς ἐνταῦθα.—ἀποστερῶν τὴν πόλιν τὴν φήμην.]

324. ἰὸν πρὸς καιρὸν] ἤγουν οὐκ ἔστι σοι συμφέρον. ἵνα οὖν μὴ ταῦτ' ἀπάθω καὶ ἐγὼ, ἤγουν ἵνα μὴ τι εἶπω ἕξω τοῦ δέοντος, σιωπῶ.

328. οὐ μὴ ποτε] οὐ μὴ ποτε εἶπω τὰ ἐμὰ, ἤγουν τὴν ἐμήν 25 μαντείαν, ὡς ἂν μὴ ἐκφήνω, ἤγουν φανερὰ ποιήσω τὰ σὰ κακά.

330. ξυνειδὼς] νοῶν τὸ πρᾶγμα, εἶδησιν ἔχων τοῦ πράγματος.

336. ἀτεγκτος κατελεύτητος] ἀένδοτος, σκληρὸς, ἀμείλικτος, μὴ διδούς τέλος τῷ πράγματι.

337. τὴν σὴν δ' ὁμοῦ] τὴν ὁμοῦ σοι αὐτῷ ναίουσας, ὄργην δη- 30 λονότι.

340. ἀτιμάξεις] μὴ λάβης εἰς τὸ ἄ ἕξωθεν τὸ διά. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν ὑβρίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ ἀτιμάζω σε τοδε. ἀτιμάζων λέγεις.

344. θυμοῦ δι' ὀργῆς] ὀργίζου.

345. ὡς ὀργῆς ἔχω] οὕτως ὡς διακείμαι ἔνεκα ὀργῆς. ὡς δυνατὸς 35

ὦν ὀργίζεσθαι. ἀφήσω, καταλείψω οὐδὲν ἀπ' ἐκείνων, ἀ συμβάλλω, νοῶ.

347. ξυμφυτεῦσαι] συνεργῆσαι, συγκατασκευάσαι, συνεπινοῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὴν ρίζαν τῶν φυτῶν καταβαλλόντων.

352. προσανδᾶν] προσομιλεῖν, προσαγορεύειν, προσδιαλέγεσθαι. 5

354. ἀναιδῶς] ἀναισχύντως. οὕτως ἔξω τοῦ πρέποντος παρεκινήθης, καὶ εἶπες τοῦτον τὸν λόγον. τοῦτο φευξέσθαι] τὴν ἀκολουθοῦσαν τῷ ῥήματι βλάβην.

361. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν] οὐχὶ ξυνῆκα οὕτως, ὥστε εἰπεῖν ἐγνωσμένον δ' ἐνόησα. 10

366. σὺν τοῖς φιλτάτοις] περισσῶς λέγεται ἢ σὺν. ἤγουν αἰσχίστως συνόντα τῇ μητρί.

369. εἴπερ τι] καὶ δοκῶ λέξειν ταῦτα γεγηθῶς, εἴπερ—

370. ἀλλ' ἐστὶ πλὴν σοί] δέον εἰπεῖν σου πρὸς τὸ πλῆν, πρὸς τὴν ἄπισθεν ἔξωθεν νοουμένην εἰς τὸ ἔστι δοτικὴν ἐπήνεγκε τὸ σοί.—τόν 15 τε νοῦν] ἤγουν κωφὸς τὸν νοῦν, παρατετραμμένος, ἀνόητος.

373. τῶνδ'] οὐδεὶς ἀπὸ τῶνδε, ἤγουν τῶν παρεστώτων, ἐστὶ δηλονότι, δς οὐκ ἀνειδιεῖ σοι ταχέως.

374. μιᾶς νυκτὸς] συνεχοῦς τυφλώσεως.—διόλου ἐν τῷ σκότει διατρίβεις. 20

377. ᾧ μέλει, ἤγουν διὰ φροντίδος ἐστὶν ἀπαιτῆσαι, τιμωρῆσαι.

379. αὐτὸς σὺ σοί] πῆμα ὑπάρχεις.

381. πολυζήλῳ] κατὰ τὸν πολὺν φθόνον ἔχοντα βίον.

384. δωρητὸν] κατὰ ἐκούσιον δωρεὰν αὐτῆς.

386. ὑπελθὼν] ὑπέρχομαι, τὸ ὑποκάτω τινὸς ἔρχομαι, καὶ ἀπὸ 25 τούτου τὸ κολακεῖω· οἱ γὰρ κολακεύοντες ὑποταγὴν σχηματίζονται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὑπελθὼν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν παλαιόντων λέγεται, ὅταν τοὺς ἀντιπάλους ὑπέρχωνται λαθόντες, ἵνα εὐχειρώτους οὕτω ποιήσαντες καταστρέψωσι.

387. διαβάλλει τὸν μάντιν, μάγον αὐτὸν λέγων. ἀγύρτην] 30 ὄχλαγωγόν. [ἀγύρτης, ὁ κατὰ μῆνα λαμβάνων τὰ τέλη.]

[389. τὸ δέδορκεν ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ τὴν δύναμιν ἔχει τοῦ ὄραν λαμβάνεται, καὶ ἐστὶν ἀμετάβατον. εἰ γὰρ ἐλέγετο μεταβατικῶς, διὰ τῆς εἰς προθέσεως μετέβαινεν ἂν, τῆς δηλοῦσης κίνησιν, καὶ εἶχεν ἂν ὁ λόγος οὕτως· ὅστις εἰς τὰ κέρδη δέδορκε μόνον· οὐ διὰ 35 τῆς ἐν, ἥτις αἰεὶ στάσεως ἐστὶ δηλωτικῆ.]

391. *ῥαψφῶδὸς κύων*] ἡ Σφίγξ, ἡ συντιθειῖσα ἐμμέτρους λόγους.
396. *γνωτὸν*] *γνωστὴν*, ἐγνωσμένην. ἦν οὐκ ἐφάνης γινώσκων οὔτε ἀπ' οἰωνῶν, οὔτε ἔκ τινος ἀπὸ τῶν θεῶν.
398. *γνώμη κυρήσας*] διὰ τῆς ἐμῆς φρονήσεως εὐστοχήσας, ἐπιτυχῶν, τῶν αἰνιγμάτων αὐτῆς. 5
400. *παραστατήσῃσι πέλας*] ἐκ παραλλήλου. τὸ γὰρ παραστατήσῃσι τὸ πέλας στήσεσθαι δηλοῖ.
402. *ἀγλατήσῃσι*] τὸ ἄγος ἐλάσειν, ἤτοι ἐμὲ, ὃν λέγεις φονέα εἶναι. εἰ δὲ μὴ ὀδοῖς] ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ μὴ ἤσθα γέρων. γέρων γὰρ ὦν, ἐξ ἀνάγκης καὶ νομίζεται εἶναι. 10
408. *ἐξισωτέον*] ἄξιον ἐξισοῦσθαι σοι ὑπ' ἐμοῦ. τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι] τὸ ἀντιλέξαι σοι ἐμὲ τὰ ἴσα, ἤγουν ἀντιλέγειν. ἐξισοῦσθαι σοι κατὰ τὸ λέγειν.
411. *προστάτου*] *προστάτης* λέγεται ὁ ἐν πολέμῳ ἔμπροσθεν ἰστάμενος, καὶ *βοηθῶν* τοῖς ὀπισθεν· καὶ ὁ τῷ ἀξιώματι προέχων τῶν ἄλλων, ἄρχων καὶ ἡγεμὼν, καθὰ λέγεται ἐνταῦθα.—*ἄρχοντος* τοῦ Κρέοντος οὐ κατηγορηθήσομαι δοῦλος. 15
416. *τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ*] ἀντὶ τοῦ, τοῖς σοῦ αὐτοῦ, τουτέστι τοῖς σεαυτοῦ.
418. *ἐλαῖ*] ἐλάσει. *δεινόπους ἀρά*] φοβερὰ τὴν ἐπιδημίαν κα- 20
τάρα τοῦ πατρὸς τοῦ σοῦ καὶ τῆς μητρὸς, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ πλήττουσα, ἐλάσει ποτὲ ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, ἤγουν ἐξελάσει τῆσδε γῆς, νῦν μὲν βλέποντα ὄρθα, ἔπειτα δὲ σκότον, βλέποντα δηλονότι.
419. *βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ'*, ἔπειτα δὲ σκότον] *καινότερον* εἶπεν *βλέποντα σκότον*, ὥσπερ εἶ τις εἶποι, *σιωπῆν* λέγοντα. 25
420. *ποῖος λιμῆν*, *ποῖος Κιθαιρῶν* οὐκ ἔσται σύμφωνος ταχέως τῆς σῆς βοῆς; *συμφωνῶ τῶδε*· σύμφωνος δὲ εἶμι τοῦδε.
423. *εὐπλοίας τυχῶν*] διὰ τὸ εὐρεῖν σε τὸ αἰνίγμα.
425. *ἄ σ' ἐξισώσει*] ἴσον δεῖξει σε σοὶ, ἤγουν ὅστις εἶ δεῖξει σε· ὅτι υἱὸς εἶ ταύτης, ἢ νῦν συνοικεῖς δηλονότι. 30
426. *τουμὸν στόμα*] τοὺς ἐμοὺς λόγους ἀτίμαξε. οὐδεὶς γάρ ἐστιν ἀπὸ τῶν βροτῶν, ὅστις χειρόν σου φθαρῆσεται, ἀφανισθήσεται.
430. *πάλιν ἄφορος*] ἐκ παραλλήλου. *ἄπει*] ἀπελεύσει.
432. *ἀπελεύσομαι*· ἴσθι δὲ ὡς οὐδὲ ἤλθον ἂν, εἰ— 35
437. *τίς δέ μ' ἐκφύει*] ἀντὶ τοῦ ἔφυσε, τουτέστι ἐγέννησεν.

438. φύσει σε] τὴν γέννησιν σου δείξει, δείξει σε ὅθεν ἐγεννήθης.
 439. τὸ ὡς καὶ τὸ ἄγαν ἐκ παραλλήλου. αἰνικτὰ] αἰνγματώδη, κεκρυμμένα.

440. εὐρίσκειν] ἐστὶ τὸ ἐξετάσει καὶ ἐρεύνη καταλαμβάμεν.

447. ἄπειμ' ἀπελεύσομαι εἰπὼν ἐκεῖνα, ὧν ἕνεκα ἤλθον. 5

448. ἔσθ' ὅπου, καὶ ἔσθ' ὅπως κατὰ τοὺς Ἀττικούς.

450. ἀπειλῶν] μετὰ ἀπειλῆς καὶ ἀνακηρύξεως τοῦ φόνου τοῦ Λαίου.

452. λόγῳ] οὐ τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλὰ λόγῳ. ἐγγενῆς] ἐγγχώριος. οὐδ' εὐφρανθήσεται τῷ συμβεβηκότι, ἤγουν τῷ ἀναγνωρισμῷ. 10

456. ἐμπορεύσεται] βαδίσει, ἐμπεριπατήσει, διελεύσεται.

460. ὁμόσπορος] τὴν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα σπείρων.

461. τὸ εἰψυσμένον] Ἀττικὸν ἀντὶ τοῦ ψευσάμενον.

[462. φάσκειν] ἀντὶ τοῦ φάσκε. ἤδη] ἐξ ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ νῦν. φάσκειν καὶ φάσκε. ὅταν τιθῆται εἰς τὸ ἀπαρέμφατον καὶ ἡ τοῦ 15 προσώπου αἰτιατική, θέλει καὶ τὸ δεῖ ὅταν δὲ οὐ τιθῆται ἡ αἰτιατική τοῦ προσώπου, τὸ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικῷ.]

465. ἄρρητ' ἄρρητων] ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ δεῖλαια δειλαιών.

467. ὦρα νιν] καιρὸς ἐστὶ νωμᾶν αὐτὸν, ἤγουν κινεῖν, τὸν πίδα σθεναρώτερον, ἤγουν εὐτονωτέρως, ἀνέμοις ἰσοταχῶν ἵππων. 20

470. ὁ Διὸς γενέτας] γόνος, ὁ Ἀπόλλων. γενέτης, ὁ υἱὸς ἐνταῦθα, καὶ ὁ πατὴρ ἀλλαχοῦ.

[472. τὸ δὲ ἀναπλάκῃτοι ἀντὶ τοῦ κακαμπλάκῃτοι. τίς γὰρ χείρων ἀμαρτία φόνου πατρικοῦ καὶ μητρικῆς μίξεως; ἢ τὸ ἀναμπλάκῃτοι ἀντὶ τοῦ ἄς οὐδεὶς ἤμαρτε. οὐδεὶς γὰρ λέγεται ἄμφω 25 ταῦτα ποιήσας.]

473. ἔλαμψε] ὁ χρῆσμός γὰρ τοῦ Παρνασοῦ τοῦ χιονώδους, ὁ φανείς ἀρτίως, ἐδήλωσε πάντα Θηβαῖον ἰχνεύειν, ἀντὶ τοῦ ζητεῖν, τὸν κρυπτόμενον ἄνδρα, ἤγουν τὸν φονέα.

477. ὑπαί τ' ἀγρίαν ὕλαν] ἤγουν ὑπὸ δένδρα καὶ ἄλσος, ἀγρίων 30 ζώων κατοικίαν.

479. μελέφ ποδὶ χηρέων] κατὰ ἀθλίαν πορείαν μονάζων, μόνος βαδίζων, καὶ μηδενὶ γινωσκόμενος.

480. ἀπονοσφίζων] ἤγουν ἐκφεύγων τοὺς χρησμούς τοῦ μέσου

23. τὰ δὲ—ποιήσας] Hoc scholion ex cod. Monacensi edidit Hermannus de emend. rat. gramm. Gr. p. 19.

ὀμφαλοῦ τῆς γῆς, ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ τοῦ μέσου τῆς γῆς, τούτέστι τοῦ Παρθασοῦ, τοὺς ἐπὶ τῇ ἐρευνῇσει αὐτοῦ.

484. σοφὸς οἰωνοθέτας] Τειρεσίαις, ὁ τὰς πτήσεις τῶν οἰωνῶν διατιθεῖς, ἤγουν διατάττων καὶ εὐκρινῶν, τούτέστιν ὁ διδάσκαλος τῆς πτήσεως τῶν οἰωνῶν. 5

488. οὐτ' ὀπίσω] οὔτε κατὰ τὸ παρὸν ἐρείδων τὸν νοῦν, οὔτε κατὰ τὸ παρεληλυθός.

489. Λαβδακίδαις] τῷ Λαίῳ. τῷ Πολύβου, τῷ Οἰδίποδι.— τίς φιλονεκία ἔκειτο ἢ τῷ Λαίῳ πρὸς τὸν τοῦ Πολύβου, ἤγουν τὸν Οἰδίποδα, ἢ τῷ Οἰδίποδι πρὸς τὸν Λαῖον; 10

491. οὔτε] οὐ πώποτε, ἤγουν οὐδαμῶς ποτε οὔτε πρότερον ἔγωγε, οὔτε τανῦν ἤκουσα.

492. πρὸς στου] παρ' οὗ, νείκους δηλονότι, ἐλεύσομαι ἐπὶ τὴν ἐπιδημήσασαν μαντείαν τοῦ Τειρεσίου τῷ Οἰδίποδι, ἤγουν κατὰ τοῦ Οἰδίποδος. Λαβδακίδαις ἐπίκουρος, ἤγουν τῷ Λαίῳ ἕνεκα τῶν ἀδῆ- 15 λων θανάτων.

500. ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις] ἡ κρίσις δὲ τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ὁ μάντις ἔχει πλέον ἢ ἐγὼ οὐκ ἔστιν ἀληθής.

503. σοφία] φρονήσει δὲ φρόνησιν παρελάσειεν ἄν.

506. ὀρθὸν ἔπος] σαφῆ καὶ βέβαιον λόγον. καταφαίην] κατη- 20 γορήσαιμι.

510. βασάνῳ] καὶ κατὰ τὴν ἄλλην ἐξέτασιν καὶ κρίσιν ὥφθη ἠδὺς τῇ πόλει.

512. κακίαν] ἤγουν ψόγον· καθὸ λέγεται καὶ κακίζω τὸ ψέγω.

513. πολῖται] πολίτης ἐμός ἐστιν ὁ δεῖνα· οὐδέποτε δὲ μετὰ τῆς σὺν 25 ἤγουν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἐμοὶ πόλεως. συμπολιτεύεται δέ μοι τις, μετὰ τῆς σὺν, ἤγουν τὴν αὐτὴν ἐμοὶ πόλιν οἰκεῖ.—πεπυσμένος] ἀκηκοώς. πάρειμ'] παραγέγονα. ἀτλητῶν] δυσανασχετῶν, τούτέστιν ἀφορήτως ἔχων.

515. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς] ἐν ταῖς δυστυχίαις ταῖς νῦν 30 νομίζει τι πεπονθέναι παρ' ἐμοῦ εἰς βλάβην φέρον, ἤγουν ἀφορῶν, εἴτε διὰ λόγων, εἴτε δι' ἔργων, οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμοὶ ἐπιθυμία τῆς ἐπὶ πολὺν χρόνον παρατεινομένης ζωῆς, φέροντι τήνδε τὴν κατηγορίαν.

519. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν] τὸ ἀπλοῦν ἐνίοτε δηλοῖ τὸ ἀποίκιον, οἶον ἀπλοῦν ἦθος, καὶ ἀπλοῦς λόγος, ὅτε ἔχει ἐναντίον τὸ ποικίλον. 35 ἐνίοτε δὲ τὸ ἀσύνθετον, ὅτε ἔχει ἐναντίον τὸ σύνθετον. ἐνταῦθα δὲ τὸ

ἀπλοῦν τὸ ἐν δηλοῖ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν. ἀλλ' εἰς πολλὰ ὀφείλων εἰπεῖν πρὸς τὸ, οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν ἢ ζημίαι μοι τοῦ λόγου τούτου φέρεται, ὁ δὲ καὶ εἰς μέγιστο ἀποδίδωσι, συνάγων τὰ πολλὰ μετὰ ἐπιτάσεως εἰς τὴν τοῦ μεγίστου ὑπέρθεσιν.

528. ἀπὸ ἀναμφιβόλου διαθέσεως ὀφθαλμοῦ, καὶ ἀπὸ ἀναμφιβόλου διαθέσεως γνώμης.

537. ἐβουλεύσω ποιεῖν] ἢ μωρίαν τινὰ ὑπολαβὼν ἐνεῖναι μοι, ἢ ὑπολαβὼν ὅτι οὐ μάθοιμι τὸ ἔργον τότε σὺν δόλῳ κινούμενον.

542. ὃ πλήθει] τὸ δὲ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀπέδωκε. ὑπὸ πλήθους ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ χρημάτων. 10

543. οἶσθ' ὡς ποιήσου] γινώσκεις ὅπως μέλλεις ποιήσειν ἕνεκα τῶν εἰρημένων ὑπὸ σοῦ.

546. βαρὺν] βαρὺς, ἐπὶ ψυχῆς, ὁ δύσκολος καὶ ἀγανάκτησιν ἔχων. καὶ βαρὺς, ἐπὶ σώματος, ὁ βεβαρημένος καὶ δυσκίνητος. ἐν ταῦθα δὲ οὐ τὸν ἔχοντα τὸ βάρος ἐν αὐτῷ λέγει καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ τὸν γινόμενον ἐτέρῳ τοιοῦτον. ὥστε τὸ βαρὺς ἐνίστε μὲν τὸν βαρυνόμενον δηλοῖ, καὶ ἐπὶ πάθους λέγεται· ἐνίστε δὲ τὸν βαρύνοντα, καὶ ἐνεργείας ἐστὶ δηλωτικόν.

547. τοῦτ' αὐτὸ] περὶ τούτου αὐτοῦ, οὗ λέγεις, ὅτι εὐρηκάς με δυσμενῆ σαυτῷ, τὴν ἀπολογίαν μου ἄκουσον. 20

549. τὴν αὐθαδεῖαν. λέγουσι δὲ εἶναι τὴν αὐθαδεῖαν ἀπήνειαν ὀμλίας ἐν λόγοις.

552. ὑφέξειν] ὑπέχει τὰ νῦτα ἢ θάλασσα τῷ Διονύσῳ, ἦγουν ὑποκείμενα ἔχει. καὶ ὑπέχει τις τινὶ δίκην, ἦγουν ὑποκείμενον ἑαυτὸν ἔχει εἰς δίκην. ὅπερ ἐνίστε μὲν τετελεσμένην ἔχει τὴν σύνταξιν, 25 οἶον, ὑπέχω σοι δίκην· ἐνίστε δὲ ἀτελεῆ, οἶον, ὑπέχω δίκην, ὅτε ἐξ ἀνάγκης ἢ δοτικῆ συνυπακούεται.

[555. ὡς χρεῖ ἤ] χρεῖα καὶ χρήσιμα, ἦγουν χρήσιμον ἢ πέμψαι. ἐκ τούτων σύγκειται καὶ τὸ χρή.]

558. πόσον χρόνον] τοσοῦτον χρόνον ποιῶ τότε, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ 30 τοσοῦτον. καὶ (Εὐριπ. Ὀρ. 88.) “πόσον χρόνον δὲ δεμνίοις πέπτωχ' ὅδε;” ἦγουν ἐπὶ τόσῳ χρόνῳ κεῖται ἐν τοῖς δεμνίοις; καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. ὅτι δὲ ἢ ἐπὶ πρόθεσις νοεῖται ἐπὶ τούτοις δῆλον ἀπὸ τοῦ πολλὰ τοιαῦτα ἐνίστε λέγεσθαι μετὰ τῆς ἐπί, οἶον ἐπ' ὀλίγον, ἐφ' ἱκανόν, ἐπὶ πολὺ. ἐπὶ πολὺ εἰστήκει ἀφανος, ἦγουν ἐπὶ πολὺ 35 μέρος χρόνου, τουτέστι πολὺν χρόνον.

560. θανασίμῳ χειρώματι] ἤγουν θανατηφόρῳ φόνῳ, τουτέστι διὰ θανατηφόρου φόνου.

562. ἤγουν οὗτος ὁ νῦν μάντις ἦδει τότε τὴν μαντικὴν; κατεγίμετο τότε ἐν τῇ μαντικῇ;

563. ἦν σοφὸς ὁμοίως, ἤγουν ὥσπερ νῦν, καὶ ἐξ ἴσου τιμώμενος, 5 ἤγουν καὶ ἦν τιμώμενος καθόσον τιμᾶται νῦν. τουτέστι καὶ ἦν σοφὸς οὕτως ὥσπερ νῦν καὶ ἐνομιζέτο οὕτως ὥσπερ νῦν.

565. οὐκουν ἐμοῦ γ'] οὐκουν οὐδαμῶς διεμνημόνευσεν ἐμοῦ ἐστῶτος πλησίον. 568. τᾶδε] ἤγουν τοῦτο ὃ λέγει περὶ ἐμοῦ νῦν.

570. τὸ σὸν δὲ] εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶδας, ἀλλὰ τὸ σὸν οἶσθα' καὶ ἰο εἰ καλῶς φρονεῖς, λέγοις ἄν.

578. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν] δυνατὴ οὐκ ἔστιν ἐμοὶ ἡ ἄρνησις, ἤγουν οὐκ ἔστι μοι δυνατόν ἀρνήσασθαι.

579. ἄρχεις δὲ κατὰ ταῦτὰ ἐκείνη, γῆς μέρος ἐπίσης αὐτῇ διοικῶν.

15

590. φέρω] ἀποφέρομαι, λαμβάνω.

598. τὸ γὰρ τυχεῖν] ἅπαντα γὰρ ἐλπίς τοῦ τυχεῖν, ὧν θέλουσι δηλονότι, ἐνταῦθα ἔστιν αὐτοῖς, ἤγουν ἐν ἐμοί.

599. κεῖνα] ἤγουν τὸν φόβον, ὃν ἔχει ἡ βασιλεία.

604. πείθου] ἐρώτα εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι τὸν δοθέντα χρησμόν. 20

606. κοινῇ τι βουλευσάντα] ἤγουν κοινωμήσαντα βουλῆς τῶ μάντει. τερασκόπος ὁ τῶν τεράτων ἐρμηνεύς. ἐνταῦθα δὲ τερασκόπῳ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ μάντει.

608. γνώμη δ' ἀδήλω] ἐπὶ λογισμῶ ἀμφιβολίαν ἔχοντι.

610. χρηστοῦς] ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦς. τῶ χρηστῶ γὰρ κυρίως ἕναν- 25 τῖον ὁ φαῦλος. ἔστι δὲ χρηστὸς οὗ ἡ ὁμιλία ὠφέλειαν ἐμποιεῖ φαῦλος δὲ οὗ ὁ βίος ἄτακτος καὶ ἀκόλαστος, ὡς καὶ ἄλλους βλάπτεισθαι ἀπὸ τῆς αὐτοῦ ὁμιλίας. τῶ ἀγαθῶ δὲ ἐναντίον ὁ κακός· τῶ καλῶ δὲ ὁ αἰσχροὺς καὶ ὁ δυσειδής.

618. εἰ καὶ ἐπιρρήματος ἔχει σημασίαν ἐνταῦθα τὸ ταχύς, ἐπεὶ 30 μέντοι προφορὰν ὀνόματος ἔχει, τὸ τις οἰκείως ἔχει μεθ' αὐτοῦ.

620. τὰ τοῦδε] ἡ τούτου βουλὴ πεπραγμένη ἔσται, ἡ ἐμὴ δὲ ἐσφαλμένη, ἤγουν ἐπταισμένη.

622. ἔξω βαλεῖν] ἀντὶ τοῦ ἐκβαλεῖν, ἀπόσασθαι, ἐξόριστον ποιῆσαι.

624. ὅταν προδειξῆς] ὅταν ἀποδειξῆς, ὃ λέγεις δηλονότι, τότε 35 τεθνήξομαι. εἴτα ἐπάγει σχετλιάζων· οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

631. καιρίαν] κατὰ καιρόν. ὡς ἐπίρρημα.
633. εὖ θέσθαι χρεών] καλῶς καταστῆσαι πρέπειον.
634. τί τὴν ἀλόγιστον, ᾧ ἄθλιοι, ἔριν διὰ γλώσσης ἀνηγεύρατε;
638. τὸ μὴδὲν ἄλγος] καὶ μὴ τὴν οὐδαμινὴν λύπην εἰς μέγα κομίσετε. 5
640. δυοῖν ἀποκρίνας] κρίνας ἀπὸ τῶν δύο κακῶν ἓν.
644. ὀναίμην] ἀπολαύσαιμι τοῦ ζῆν, ὠφελείας ἀπολαύσαιμι. ὀλοίμην, φθαρείην.
648. οἱ πάρεσί σοι] καὶ τούσδε τοῦ χοροῦ, οἱ παρόντες εἰσὶ σοι.
656. τὸν ἐναγῆ] τὸν σοὶ νομιζόμενον ἐναγῆ. ἀφανεῖ] ἀδήλῳ. 10
βαλεῖν] ἐκβαλεῖν, ἀπώσασθαι.
663. ὃ τι πύματον] φθαρείην ὅπερ ἔσχατον, ἤγουν ἀπώλειαν ἣτις ἐσχάτη, τουτέστι φθαρείην ἐσχάτην ἀπώλειαν.
665. ἀλλά μοι] ἀλλά μου τοῦ δυστυχοῦς λυπεῖ τὴν ψυχὴν ἢ γῆ φθειρομένη. καὶ τὰδε] λυπεῖ δηλονότι τὴν ψυχὴν μου, λέγω, εἰ 15
τοῖς κακοῖς τοῖς πάλαι, ἤγουν εἰ ταῖς προτέραις δυστυχίαις συναφθή-
σεται τὰ παρ' ὑμῶν κακὰ, ἤγουν αἰ παρ' ὑμῶν δυστυχίαι.
669. ἴτω] ἀπελθέτω, [ἔστω ἐλεύθερος,] ἀπολελύσθω.
671. τὸ γὰρ σὸν ἐλεεινὸν στόμα, ἀντὶ τοῦ τοὺς γὰρ ἐλέους ἀξίους
σοὺς λόγους οἰκτεῖρω, οὐ τοὺς τοῦδε, λόγους δηλονότι. τὸ μὲν λόγους 20
συνυπακούεται ἀπὸ κοινοῦ, οὐ μὴν καὶ τὸ ἐλεεινοῦς. στυγήσεται]
μισηθήσεται.
673. στυγνὸς εἶκων] ἀηδῶς ἐνδιδούς. βαρὺς] δύσκολος καὶ ἀγα-
νάκτησιν ἔχων.
675. ἄλγισται] λυπηρόταταί εἰσι δικαίως ἑαυταῖς εἰς τὸ φέρειν. 25
677. ἀγνώτος] ἀγνώμονος. ἴσος] δίκαιος.
681. δόκησις ἀγνώς] ὑπόληψις ἀδηλος, οὐ γνωσκομένη.
684. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν] ἀπ' ἀμφοτέρων αὐτῶν ἐκινήθησαν οἱ
λόγοι;
685. ἄλις ἔμοιγ'] ἄλις φαίνεται, ἤγουν ἀρκούντως ἔχειν τὸ 30
πρᾶγμα φαίνεται ἐμοί, ἔνθα ἔληξεν ἤγουν ἐπαύσατο ἢ φιλονεκία,
αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖ, μένειν. προπονουμένης] ἀντὶ τοῦ πονουμένης,
τουτέστι κακουμένης.
692. πεφάνθαι] ἴσθι δὲ δεδειχθαι ἐμὲ παράφρονα, ἀτυχῆ ἐπὶ τὰ
συνετὰ, εἰ παραλογίζομαί σε, ὅστε τὴν ἐμὴν φίλην γῆν ἐν πόνοις 35
ἀμηχανοῦσαν εὐώδωσας.

697. τὰ νῦν δ' εὔπομπος] κατὰ τὰ παρόντα ἀγαθὸς ὁδηγὸς, ἦγον κυβερνήτης, εἰ δύναιο, γενοῦ, τῆς γῆς αὐτῆς δηλονότι.

698. ἔτου ποτέ] οὔτινος ἔνεκα πράγματος μνησικακίαν τοσαύτην ἐστήριξας, ἐν τῇ μνήμῃ δηλονότι, ὥσπερ ἄγαλμα.

700. σὲ γὰρ σέβω] ταῦτα διὰ μέσου. ἐρῶ ἔνεκα τοῦ Κρέοντος, 5 οἶά μοι ἐπιβεβούλευκε. σὲ γὰρ, ὦ γύναι, τιμῶ ἐπὶ πλέον τῶνδε.

702. λέγ' εἰ σαφῶς] εἰ καθαρῶς καὶ οὐ βοηθῶν σαυτῷ τὴν φιλονεικίαν μέλλεις λέγειν.

706. τό γ' εἰς ἑαυτὸν] ὅσον κατὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν ἦκον μέρος [ἦγον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν.—ὅσον κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἦκει μέρος,] ὁ μάν- 10 τις πᾶσαν κακουργίαν λόγων ἀκρατῶς κινεῖ.

707. ἀφείς σεαυτὸν] ἀπολύσας τοὺς λογισμοὺς, οὓς ἔχεις εἰς ἐκεῖνα δηλονότι περὶ ὧν λέγεις.

709. βρότειον οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν βρότειόν ἐστὶ σοι μαντικῆς ἐχόμε- 15 νον τέχνης, ἦγον ἀπτόμενον.

713. ὡς αὐτὸν ἦξει] ὅτι ἐλεύσεται μοῖρα θανεῖν αὐτὸν παρὰ παιδὸς ὅστις ἂν γένοιτο παρ' ἐμοῦ τε καὶ παρ' ἐκείνου.

716. ἐν διπλαῖς ἀμαξίτοις] ἐν συνάψει δύο πλατειῶν ὀδῶνάμαξηφόρων.

718. καὶ αὐτὸν ἔρριψεν ὁ Λαίιος εἰς ἄβατον ὄρος διὰ χειρῶν ἄλ- λων, τὰ σφυρὰ περόνῃ συνάψας. παιδὸς βλάστας εἰπὼν ἀποδίδωσι 20 καὶ νιν, ἦγον αὐτὸν, πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ παιδὸς βλάστας τὸν γεννηθέντα παιδα δηλοῖ.

721. οὔτε Λαίιον] ἦνυσεν, ἀπὸ κοινοῦ, ἀντὶ τοῦ εἰς τέλος ἔδειξε παθόντα παρὰ τοῦ παιδὸς τὸ χαλεπὸν δ' ἐφοβεῖτο, τουτέστι τὸ φονεῦ- 25 θῆναι ὑπὸ τοῦ παιδός.

723. διαστέλλων λέγει φῆμαι μαντικαί, ἐπεὶ λέγεται φήμη καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως.

724. ἐντρέπου] ὧν ἐπιστρέφου σὺ μῆδαμῶς. [ἐντρέπομαι, τὸ φρον- τίσω, γενικῇ συντάσσεται.] ὧν γὰρ ἂν θεός] ἦγον ἂ γὰρ ἂν ὁ θεὸς 30 ζῆσθῆ, πρέποντα κρίνας ζητεῖσθαι, ῥαδίως, ἦγον εὐκόλως, αὐτὸς δεῖξει.

726. οἶον μ' ἀκούσαντ'] φεῦ· οἶον πλάημα, ἦγον οἶα φροντίς καὶ στροφή ψυχῆς καὶ ἀνακίνησις φρενῶν, ἦγον ταραχὴ λογισμῶν, ἔχει με, ὦ γύναι, ἀρτίως ἀκούσαντα.

731. ἠυδᾶτο] ἐλέγετο γὰρ ταῦτα, καὶ οὐπω ἔλῃξε.

732. πάθος] ἦγον τὸ συμβεβηκὸς πᾶγμα. ὥσπερ λέγεται 35 λῆμμα καὶ δῶρον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ διδόντος, δῶρον, ἀπὸ

δὲ τοῦ λαμβάνοντος, λῆμμα· οὕτω λέγεται καὶ πάθος καὶ πρᾶγμα ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ἀπὸ μὲν τοῦ ποιούντος, πρᾶγμα, ἀπὸ δὲ τοῦ πάσχοντος, πάθος. οἷον ὁ φόνος λέγεται καὶ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ ποιούντος, λέγεται καὶ πάθος ἀπὸ τοῦ πάσχοντος. καὶ ἡ στρέβλωσις ὁμοίως, καὶ ἡ πληγή, καὶ ὅσα τοιαῦτα. 5

733. Φωκίς μὲν καλεῖται ἡ γῆ· σχιστὴ δ' ὁδὸς ἄγει ἤγουν ἀποκαθιστᾶ εἰς ταυτὸ ἀπὸ Δελφῶν καὶ ἀπὸ Δαυλίας.

740. φύσιν] ἀναδρομήν. ἀκμήν ἤβης] κατάστασιν ἡλικίας. ἤβη, ἡ ἀκμή τῆς ἡλικίας. ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τῆς ἀπλῶς ἡλικίας λαμβάνεται τοῦνομα. 10

742. χυοάζων] ἀνθῶν ἄρτι λευκοβαφὲς κᾶρα ἀντὶ τοῦ ἄρτι, λευκαινόμενος.

750. ἐχώρει βαιὸς] βαιὸς, ὁ μικρός· ἐνταῦθα δὲ ὡς ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μικροπρεπῶς, εὐτελῶς, ἤγουν μετ' ὀλίγων.

751. ἀρχηγέτης] ἀρχηγὸς τῆς τάξεως, βασιλεύς. 15

753. κῆρυξ] ἡγεμὼν ὁδοῦ, ὁ κοινῶς πρόβodos. ἀπήνη δ' ἤγε μία] μία λέγει οὐχ ὅτι διὰ πλείονων ἀπηνῶν ἦν δυνατὸν αὐτὸν φέρεσθαι, ἀλλὰ θέλει δηλοῦν ὁ λόγος ὅτι καὶ ἀπήνη ἤγεν αὐτὸν, καὶ αὕτη ἦν μόνη, ἣτις ἤγεν αὐτὸν, καὶ ἑτέρα οὐχ εἶπετο.

761. ἀγρούς] ἐπὶ τοὺς ἀγρούς. ἡ ἐπὶ ἀπὸ κοινοῦ, καὶ ἐπὶ τὸ 20 νέμειν πρόβατα. ποιμίνα, αἱ ἀγέλαι τῶν προβάτων.

762. τοῦδ' ἀποπιος ἄστεος] ἔξω τῆς θέας τοῦδε τοῦ ἄστεος.

763. ἄξιος γὰρ ὄδ' ἀνήρ] ἄξιος γὰρ δοῦλος ἦν ὄδ' ἀνὴρ ἀποφέρεσθαι καὶ μείζω χάριν τῆσδε.

766. πάρεστιν] ὡς παρόντα νόμιζε αὐτόν· οὕτως ἔχει εὐκόλως 25 ἀφίξεσθαι.

771. ἐς τοσοῦτον] μέχρι τοσοῦτου, ἤγουν μέχρι τοῦ μὴ ἀξιοθῆναι ἀκοῦσαι τὸ ἐν ἐμοὶ βάρος. τῷ γὰρ ἂν] τίνι γὰρ ἂν ἄλλω ἀξίω μᾶλλον λέξαιμ' ἂν ἢ σοί.

775. Δωρίς] Δωρίς διάλεκτος ἡ τῶν Δωριέων· καὶ Δωρίς γυνή 30 ἡ ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Δωριέων, ὥσπερ Ἑλληνίς ἡ ἀπὸ τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

777. θαυμάσαι μὲν ἄξια] ἀξία μὲν θαυμάσαι αὐτὴν τινὰ, ἤγουν

16. πρόβodos] Libri προσόδος, quod stitui πρόβodos, de quo vocabulo v. Brunckius in πρόδος mutavit. Re- Ducangium.

ἀξία μὲν θαύματος καὶ ἀπορίας· σπουδῆς δὲ, ἦγουν καταστάσεως,
τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.

780. πλαστός] πεπλασμένος υἱός, ἦγουν ὑποβολιμαῖος.

781. καὶ γὰρ ἀγανακτήσας κατὰ μὲν τὴν παροῦσαν τότε ἡμέραν σὺν
βία κατέσχον ἑμαυτόν. τῇ ἐφεξῆς δὲ ἡμέρᾳ— 5

[βαρυνθεὶς ἐπὶ λύπῃς. βαρῆθεις ἐπὶ σώματος, ὡς “ βεβαρῆμένων
“ τῶν ὀφθαλμῶν μου.”]

786. ἔκνιξε] κνίζειν τὸ ἐρωτικῶς λυπεῖν. ἐνταῦθα δὲ ἔκνιζεν ἀπλῶς
ἀντὶ τοῦ ἐλύπει. πολὺ] κατὰ πολὺ. ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.

789. ἄτιμον] ἀνάξιον ἀποκρίσεως. 10

794. καὶ γὰρ ἠακούσας] καὶ γὰρ ἀκούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν γῆν
κατὰ τὸ ἐπίλοιπον δι’ ἄστρον μετρούμενος, ἦγουν μακρόθεν βλέπων,
καὶ δι’ ἄστρον συμβάλλων αὐτῇν, ἀπεδήμουν, ἐκεῖσε δηλονότι, ἔνθα
μήποτε ὀφείμην πληρούμενα ὀνειδῆ τῶν εἰς ἐμὲ δυσφήμων χρησμῶν,
ἦγουν τὰ ἐμὰ ὀνειδῆ, ἃ προεδήλουν οἱ πρὸς ἐμὲ δύσφημοι χρησμοί. 15

803. ἐμβεβῶς] ἐμβεβηκῶς.

808. παραστείχοντα] ἢ παρά ἀντὶ τοῦ πλησίον, ὥσπερ ἐν τῷ
(Aj. 1274.) “ ἐρκέων ποθ’ ὑμᾶς οὗτος ἐγκεκλεισμένους,” ἢ ἐν ἀντὶ
τοῦ ἐντός.

809. διπλοῖς κέντρῃσι] ἦγουν μάστιγι. καθίκετό μου τῇ βακ-20
τηρία.

814. τοῦτῃ προσήκει] [προσῆκει τῷ δεῖνι· καὶ προσήκοντες, οἱ
συγγενεῖς.] εἰ συγγενεῖά τις ἐστὶ προσήκουσα τῷ Λαίφῃ, ἦγουν εἰ
ἐκεῖνος ἦν ὁ Λαίος.

816. ἐχθροδαίμων] μισητὸς παρὰ τῶν θεῶν, ἐχθρὸς τοῖς θεοῖς. 25

817. ᾧ μὴ ἔξεστι] ᾧ τινὶ οὐκ ἔστιν ἐκδεδομένον δέχεσθαι τινα,
ἐμὲ δηλονότι, ἐν τοῖς δόμοις, οὔτε ἀπὸ τῶν ξένων.

822. ἄρ’ ἔφυν κακός] τὸ ἔφυν καὶ τὸ οὐχὶ ἀπὸ κοινοῦ, ἦγουν ἄρα
οὐχ ὑπάρχω κακός; ἄρα οὐχ ὑπάρχω ὅλος ἀκάθαρτος;

823. εἰ με χρῆ] ἐν τῷ προτέρῳ κῶλφ ἀποδίδεται ἡ σύνταξις πρὸς 30
τὸ ἀπαρέμφατον, καὶ προφέρεται κατ’ αἰτιατικὴν ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ
ἀποδίδεται πρὸς τὸ χρῆ, καὶ λέγεται κατὰ δοτικὴν ἦγουν εἰ χρῆ
φυγεῖν ἐμὲ, καὶ εἰ χρῆ ἐμοὶ φυγόντι μήτε τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν, μήτε
ἐμβατεύειν πατρίδος, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαίνειν.

828. ἄρ’ οὐκ ἀπ’ ὀμοῦ] ἄρα οὐκ ἀπὸ σκληρᾶς τύχης ταῦτα ἐπ’ 35
ἐμοί τις κρίνων ἀνορθοῖν ἂν λόγῳ, ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνοιτο;

830. ὦ θεῶν] ἀντὶ τοῦ, ὦ θεοὶ ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τιμώ-
μενοι. βαίην ἄφαντος] πορευθεὶς γενοίμην ἄφαντος πρότερον.

833. κηλῖδα συμφορᾶς] ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ συμφορὰν, ἤγουν
συντυχίαν, κηλῖδος, ἤγουν μολυσμοῦ.

836. τοσοῦτόν γ' ἔστι] ἀντὶ τοῦ, τοσαύτη μοί ἐστιν ἡ ἐλπὶς. 5

842. ληστὰς ἔφασκες] ἔφασκες ἐνέπειν αὐτόν, ἤγουν τὸν βο-
τῆρα, ληστὰς ἀνδρας ὅτι ἔκτειναν αὐτόν, ἤγουν τὸν Λαίον [ὡς τὸ,
(Eurip. Hec. 976.) “εἰπέ μοι τὸν Πολύδωρον εἰ ζῆ.”]

853. δικαίως ὀρθόν] δείξει ὁ βοτῆρ ἀσφαλῶς κατὰ τὴν πρόρρησιν
ἀποβεβηκότα. 10

856. πάροισεν ὤλετο] πρὸ τοῦ φονεῦσθαι τὸν Λαίον. ὥστε μαν-
τείας ἕνεκα οὐκ ἂν βλέψαιμι ἔγωγε οὔτε πρὸς τοὺς λόγους τούτους,
οὔτε πρὸς τοὺς τοῦ θεράποντος.

860. μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς] μηδὲ εἰσῆς τοῦτο.

863. εἴ μοι ξυνείη] τὸ τοῦ χοροῦ πᾶν δυσχεραίνοντός ἐστι κατὰ 15
τῆς Ἰοκάστης, ὡς παρ' οὐδὲν τιθεμένης τοὺς χρησμούς τῶν θεῶν.
εἶθε μοι οὖν, φησὶν, εὐτυχία συνείη, ἀγνόητα καὶ λόγων καὶ ἔργων
φέροντι, ὧν οἱ νόμοι οὐρανόθεν ἐγενήθησαν, τουτέστιν οὔτε κατὰ θεῶν
βλασφημοῦντι, οὔτε μὴν ἄλλο τι κατ' αὐτῶν ποιοῦντι. εἶθε συνείη
μοι εὐτυχία, σώζοντι τὴν διὰ λόγων καὶ ἔργων πάντων εὐσεβῆ καθα- 20
ρότητα, ὑπὲρ ὧν, ἤγουν τῶν εὐσεβῶν λόγων καὶ ἔργων, νόμοι πρόκειν-
ται ἔντιμοι καὶ ἐν ἤφει βαίνοντες, κατὰ τὴν αἰθέρα γεννηθέντες τὴν
οὐραϊάν, ἤγουν ἐν οὐρανῷ ὧν, νόμων δηλονότι, μόνος πατὴρ ὁ Ὀλυμ-
πος, οὐδὲ θνητὴ φύσις ἀνδρῶν ἐγέννησεν αὐτούς, οὐδὲ μὴν ποτε λήθη
κατακοιμήσει, ἤγουν ἀφανίσει. μεγάλη δύναμις θεοῦ ἐστὶν ἐν τού- 25
τοις ἀτελεύτητος.

873. ὕβρις φυτεύει] ὑπερηφανία, καταφρόνησις αὐξάνει, ἐπαίρει
ἐν ἑαυτῇ τὸν βασιλέα. ὕβρις, εἴ ποτε, ὁ τύραννος δηλονότι, πολλῶν
ὑπὲρ τὸ μέτρον πληρωθῆ μάταιώς, ἀ μὴ συμφέροντα αὐτῷ, ἀναβι-
βάσασα εἰς ἀκροτάτην ἀπορρῶγα, ἔρριπεν ἐκεῖθεν εἰς δυστυχίαν, 30
ἐνθα οὐ πορεῖα συμφερούση καὶ ἀφελίμω χρῆται.

879. πάλαισμα] ἤγουν τὴν ζήτησιν τοῦ φόνου τοῦ Λαίτου.

885. δίκας ἀφόβητος] ἤγουν ἐκτὸς φόβου τῆς δίκης, τὴν δίκην
μὴ δεδοικώς.

15. τὸ τοῦ χοροῦ—αὐτῶν ποιοῦντι] ἐστὶ addidi post δυσχεραίνοντος, quod
Hæc pars scholii est in A., ex quo est etiam in codicibus Lips.

887. ἔλοιτο] ἔλοι, ἤγουν κατάσχοι, αὐτὸν ἔνεκα δυστυχοῦς ὑπερηφανίας, εἰ μὴ τὸ ἀξίωμα τῆς βασιλείας διοικήσει δικαίως, καί, εἰ μὴ ἀπὸ κοινοῦ, ἔρξεται, ἤγουν ἀφέξεται, κωλυθήσεται τῶν ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων, ἢ εἰ τῶν ἀψαύστων, ἤγουν τῶν θεῶν, ἄψεται ματαιοπονῶν, ματαιάζων. 5

892. ἐν τοῖσδ'] ἤγουν τοιαῦτα πράττων ἀνὴρ ἀπὸ θυμοῦ κωλύσει βέλη, τὴν θεῖαν δίκην, ἢ τὰ κακὰ ὀρμήματα τῆς ψυχῆς, ὥστε ἀποσοβεῖν αὐτὰ τῆς ψυχῆς. τοιαῖδε πράξεις, αἱ ἀσεβεῖς, τὸ καταφρονεῖν τῶν θεῶν. τί δεῖ με χορεύειν] κατὰ τί πρέπει πανηγυρίζειν με τοῖς θεοῖς; 10

897. οὐκ ἔτι ἐπὶ τὸν ἀψαυστον καὶ θεῖον τῆς γῆς ἐλεύσομαι ὀμφαλὸν, ἤγουν τὴν Πυθίαν. σέβων] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τιμῇ.

901. τὰδε] τὰ τῶν χρησμῶν. χειροδεικτα] φανερώς διὰ τῶν χειρῶν δεικνύμενα. ἀρμόσει] ἀποβήσεται. ὄρθ'] ὀρθῶς, ἀσφαλῶς.

906. φθίνοντα] φθειρόμενοι γὰρ οἱ παλαιοὶ χρησμοί, οἱ δοθέντες 15 τῷ Λαίῳ, ἀφανίζονται ἤδη, καὶ ἐν οὐδενὶ φαίνεται ὁ Ἀπόλλων τιμώμενος.

913. ἐπιθυμιάματα] ἀντὶ τοῦ θυμιάματα· ὡς ἐπιβουκόλος ἀνὴρ. ('Οδ. γ', 422.)

914. ἵψου γὰρ αἶρει] αἶρει θυμὸν οὐκ ὀργῇ, ἀλλὰ λύπῃ. 20

916. τὰ καινὰ τοῖς πάλαι] τοὺς νέους χρησμοὺς τεκμαίρεται, ἤγουν συμβάλλει διὰ τῶν πάλαι, ἤγουν πρὸ μακροῦ, χρησμῶν.

920. κατεύγμασιν] τοῖς κινουῦσιν εἰς κατάνευσιν τῶν εὐχῶν, ἤγουν τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασι.

931. ἄξιος γὰρ εἶ'] τοῦ εἶναι ὄλβιος. 25

937. ἀσχάλλοις] ἀλγοίης δ' ἄν.

939. οὐπιχώριοι] οἱ ἐπιχώριοι. στήσουσι] καταστήσουσι, τάξουσι.

942. οὐ δῆτ'] οὐδαμῶς. οὐκ ἔστι.

943. ἢ τέθηκε] ἄρα καὶ ἢ ἀντὶ τοῦ ἔντως. 30

947. πάλαι τρέμων] ἐκ μακροῦ φοβούμενος. τοῦτον τὸν ἄνδρα φοβούμενος ὁ Οἰδίπους ἐκ μακροῦ ἵνα μὴ κτάνῃ, ἔφευγεν, ἤγουν ἀπεδήμει, ἐξόριστος ἐγένετο.

950. ᾧ φιλτάτη γυνὴ Ἰοκάστη, τί με μετεκαλέσω, μετεπέμψω δεῦρο ἐκ τῶνδε δωματίων; 35

953. τὰ σέμν'] εἰρωνικῶς, ἀντὶ τοῦ τὰ μάτην τιμώμενα.

961. σμικρὰ] μικρὰ ῥοπή, ἤγουν βάρος, καταστρέφει παλαιὰ σώματα, τουτέστι πολυχρόνια.

963. καὶ νόσοις ἐφθάρη, καὶ τῷ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένῳ χρόνῳ συμπαρκετεινόμενος.

965. τὴν Πυθόμαντιν] τὴν τῆς μαντικῆς Πυθοῦς ἐστίαν. 5

969. ἄφανστος] μὴ ἀψάμενος. ἄφανστος, ὁ μὴ δυνάμενος ψαύεσθαι. ἐνταῦθα δὲ ἄφανστος ὁ μὴ ἀψάμενος, ἐπὶ ἐνεργείας.

971. ἄλλως δὲ τοὺς ἐνταῦθα διδομένους χρῆσμοὺς μεθ' ἑαυτοῦ λαβῶν ὁ Πόλυβος ἀξίους οὐδενὸς κεῖται παρὰ τῷ Ἄιδῃ, ἤγουν ἐν τῷ Ἄιδῃ.

974. τῷ φόβῳ παρηγόμην] ὑπὸ τοῦ φόβου ἠπατώμην. 10

975. μηκέτι νῦν μηδὲν ἀπ' αὐτῶν βάλῃς εἰς θυμὸν, ἤγουν εἰς τὸν λογισμὸν.

976. καὶ κατὰ τίνα τρόπον ἐστὶ πρέπον οὐ φοβεῖσθαι με τὴν μετὰ τῆς μητρὸς συνάφειαν;

977. τὰ τῆς τύχης] τὰ τῆς εὐτυχίας, ἤγουν ἡ εὐτυχία. πρό-15
νοια σαφῆς] πρόγνωσις ἀληθῆς.

983. παρ' οὐδέν] ἐν οὐδενὸς μοίρα εὐκολώτατα τὴν ζωὴν διαβιβάζει.

993. ἄρα δυνατὸν ῥηθῆναι, ἢ οὐ πρέπει ἄλλον γινώσκειν;

997. πατρῶον αἶμα] διὰ τῶν ἐμῶν χειρῶν ἐξελεῖν, ἐκχέαι· ἤγουν 20
φονεῦσαι τὸν πατέρα.

1000. κείθεν] ἀπὸ τῆς Κορίνθου. πατρός τε] καὶ ταῦτα φοβούμενος, καὶ θέλων μὴ φονεὺς εἶναι τοῦ πατρός.

1004. χάριν] χάρις, ἢ εὐχαριστία, καὶ ἡ δωρεά.

1005. τοῦτ'] διὰ τοῦτο, ἢ εἰς τοῦτο. εὖ πράξαιμι] καλῶς πάθοιμι. 25

1007. εἰμὶ ὁμοῦ] ἀντὶ τοῦ, συναναστραφήσομαι τοῖς γεννήσασι.

1010. εἰ διὰ τὰς αἰτίας ταύτας, ἃς πρόετεινας, φεύγεις εἰς οἶκους μολεῖν.

1011. μή μοι Φοῖβος] ἤγουν μὴ οἱ χρῆσμοὶ τοῦ Φοῖβου τελεσθῶσιν ἀληθεῖς. 30

1015. γεννητῶν] γεννητόρων. οὐδὲν ἐν γένει] ὅτι οὐδὲν ἦν σοι ἐν γένει ὁ Πόλυβος. οὐδαμῶς ἦν σοι κατὰ τι ἐν γένει.

1018. οὐ μᾶλλον οὐδέν] οὐδαμῶς, κατ' ἐπίτασιν τῆς ἀρνήσεως. τοῦδ' ἀνδρὸς] ἐμοῦ.

1019. καὶ πῶς ὁ γεννήσας ἔφυσεν ἐξ ἴσου τῷ μηδὲ κατὰ τι 35
προσῆκοντι;

1026. *ναπαίαις πτυχαῖς*] ἐν τοῖς ὀρειναῖς κοιλώμασι τοῦ Κιβαί-
ρῶνος.

1031. τί πάθος ἔχοντα ἐν δυστυχίαις με λαμβάνεις, ἦγουν
ἔλαβες; λαμβάνει τις τί παρά τινος, ἦγουν δέχεται. καὶ λάμ-
βάνει, ὅταν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ λαμβάνῃ μὴ διδόντος ἐτέρου. 5

1033. τί τοῦτ'] τί ἐστὶ τοῦτο τὸ παλαιὸν κακὸν, ὃ λέγεις; ὅμοιον
τῷ "Τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε;" διατόρους] διεληλαμένας,
διαπεπερονημένας.

1035. ὄνειδος] τὸ αἴσχος ὡσπερ ἔγκλημα, τὸ ἀμάρτημα. ἀκο-
λουθεῖ γὰρ ὡσπερ τῷ ἀμαρτήματι τὸ ἐγκαλεῖσθαι, οὕτω τῷ αἴσχει 10
τὸ ὀνειδίζεσθαι.

1036. ἐκ τούτου τοῦ συμβεβηκότος ὀνομάζῃ δς εἶ, ἦγουν Οἰδίπους.

1037. πρὸς μητρὸς ἢ πατρὸς] ἔπαθον τοῦτο, τὸ διατρηθῆναι τὰ
ἄρβρα; 1038. ταῦτ'] εἶτε ἐκ πατρὸς, ἢ μητρὸς ἔπαβες.

1039. τυχῶν] ἐντυχῶν, εὐρών. 15

1041. λόγῳ φησὶν, ἐπεὶ γίνεται δῆλωσις καὶ διὰ δεῖξεως.

1042. τῶν Λαῖου] οἰκετῶν δηλονότι.

1044. βοτῆρ] οὐχ ὡς βοτῆρ λέγεται τούτου, ἀλλ' ὡς οἰκέτης
ἐνεργῶν ταύτην αὐτῷ τὴν ἐνέργειαν, τὴν τοῦ νέμειν δηλονότι. ἐπὶ
γὰρ ἐκείνων, ὧν νέμει τις, λέγεται βοτῆρ, οἷον βοτῆρ προβάτων, ἢ 20
βοῶν, ἢ τοιούτων τινῶν.

1052. ὃν καμάρτεες] ὃν καὶ πρότερον ἐζήτηεις ἰδεῖν.

1053. ἢ δ' ἂν] ἦδε δὲ ἢ Ἰοκάστη λέγοι ἂν μάλιστα τάδε.

1056. ἐντραπήης] μηδαμῶς ἐπιστραφήης, ἦγουν φροντίσης. μάτην]
ματαίως, ἀκαίρως. 25

1061. ἄλις νοσοῦσ' ἔχω] ἄλις ἔχω νοσῶν, καὶ ἄλις ἔχω τῆς νόσου.
καὶ ἀμφότερα ἐν χρήσει.

1062. οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης] οὐδ' ἂν φανῶ, ἦγουν δειχθῶ, ἐκ τρίτης
μητρὸς, ἦγουν ἐκ προμάμμης. καθ' ὁμαλισμὸν ἀναγινώσκειν δεῖ
ἐνταῦθα τὸ ἂν. 30

1064. ὅπως ἂν ἔχη τὸ πρῶγμα, πείσθητί μοι, δέομαι μὴ πράττειν
τόδε, ἦγουν τὸ ζητεῖν ἢ ζητεῖς.

1065. μὴ οὐ ταῦ ἐκμαβεῖν] ὥστε μὴ ἰδεῖν τάδε καθαρῶς.

1073. ἀγρίας] ἀνημέρου, ἀκατασχέτου, ἀκαταπονήτου.

1080. νέμων] ἔχων, κρίνων. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός] ταύτης 35
τῆς τύχης ὑπάρχω υἱός. οἱ δὲ συγγενεῖς] τῆς τύχης δηλονότι.

1087. κατὰ γνώμην ἰδρῖς] κατὰ νοῦν ἔμπειρος, φρόνιμος. οὐ μὰ τὸν Ὀλυμπον, ἄπειρος οὐκ ἔσθι, ὧ Κιθαιρῶν, κατὰ τὴν αὔριον πανσέληνον, ἤγουν πᾶν λαμπρὰν ἡμέραν, τοῦ μὴ οὐκ αὔξειν, ἤγουν τιμᾶν σε, ἡμᾶς δηλονότι, καὶ ὁμοδίαιτον τοῦ Οἰδίοδος, καὶ τροφὸν, καὶ μητέρα, καὶ τιμᾶσθαι παρ' ἡμῶν, ὡς ἐπέραστα φέροντα τοῖς ἐμοῖς 5 βασιλεῦσιν. ἐπίηρα] ἐπέραστα. ἐράσιμιον γὰρ ἦν τῷ Οἰδίποδι γῶναι τὸ ἑαυτοῦ γένος. πατριώταν] πατριῶται οἱ ἐν τῇ αὐτῇ πατρίδι στρεφόμενοι.

1099. τῶν μακραίωνων] ἀειζῶων θειαινῶν, ἤγουν Νυμφῶν.

1100. Πανὸς] ἄρα Πανὸς θυγάτηρ τις, ἀπὸ κοινοῦ, ὀρεσικοίτη 10 προσπελασθεῖσα, ἢ Λοξίου θυγάτηρ τις προσπελασθεῖσα σέ γε, ἔτεκε δηλονότι.

1103. πλάκες ἀγρονόμοι] τόποι ἔνθα νέμεται τὰ ἄγρια.

1110. εἰ πρέπει με μηδαμῶς ξυντυχόντα τὸν γηραιὸν ἀκριβοῦσθαι, ὄρᾳ νομίζω τὸν νομέα, ὃν ἐκ μακροῦ ζητοῦμεν. ἐν γὰρ τῷ 15 πολυχρονίῳ γῆρα συμφωνεῖ τῷ λόγῳ, τῷδε τὰνδρῖ, τῷ Κορινθίῳ, σύμμετρος, ἐν ἴσῳ μέτρῳ ἡλικίας, ὧν δηλονότι.

1114. τοὺς ἄγοντας] αὐτὸν δηλονότι, ὥσπερ οἰκέτας ὄρῳ ἑμαντοῦ ὄρῳ ὅτι εἰσὶν οἱ ἐμοὶ οἰκέται. τῇ δ' ἐπιστήμῃ] τῇ ἀκριβεῖ γνώσει, τῇ καταλήψει. 20

1118. ὡς νομεὺς ἀνὴρ] καθὰ προσήκει ἀνδρὶ νομεῖ.

1121. δευρό μοι φώνει βλέπων] πρὸς ἐμέ βλέπων φώνει μοι, ἤγουν λέγε μοι.

1125. τὰ πλείστα] κατὰ τὰ πλείστα μέρη τῆς ζωῆς μου ποίμναις ἠκολούθουν. 25

1126. ξέναυλος] τόποις παρὰ τίσι αὐλιζόμενος.

1127. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἔνθα ἠυλιζόμεν, ἦν δὲ πλησιόχωρος τῷ Κιθαιρῶνι τόπος.

1128. οἶσθα τῆδέ που μαθῶν] ἄρα γινώσκεις, ἐκεῖ που ἰδῶν ;

1130. ἢ συναλλάξας] ἢ οἶδας, ἀπὸ κοινοῦ, συντυχῶν κατὰ τι. 30

1131. οὐκ οἶδα οὕτως ὥστε μνησθῆναι καὶ εἰπεῖν ταχέως.

1133. ἀγνώτ' ἐπιλαθόμενον. κάτοιδεν] οἶδεν, ὀπνικά κατὰ τὸν Κιθαιρῶνα σὺν διπλοῖς ποιμνίοις ἐπλησίαζεν ἐμοί. τὸ δὲ ἐγὼ δ' ἐνὶ διὰ μέσου.

1137. ἐξ ἥρος] ἐκ τοῦ τέλους τοῦ ἔαρος εἰς τὴν ἑφάν ἐπιτολὴν 35

35. ἐκ τοῦ τέλους—] Hoc scholion est in A.

τοῦ ἀρκτούρου, ἦτοι τὴν ὄραν τοῦ θέρου. ὁ γὰρ ἀρκτούρος κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐπιτέλλει τοῦ μετωπύρου.

1138. εἰς ἔπαυλ'] εἰς ἐπαύλεις. σταβμὰ] ἔνθα ἐστήκασι τὰ ζῶα.

1141. ἐκ μακροῦ χρόνου] ταυτὸν ἐστὶν ἐκ μακροῦ χρόνου καὶ διὰ μακροῦ χρόνου· ἡ μὲν γὰρ ἐκ δηλοῖ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς κίνησιν τοῦ 5 μακροῦ χρόνου, ἡ δὲ διὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ κίνησιν τοῦ ἐπὶ πολὺ παρατεινομένου χρόνου. ἔστι δὲ ταυτὸν μακρόθεν εἰπεῖν ἀρξασθαι καὶ ἀρξάμενον διάστημα πολὺ διελθεῖν.

1143. ἐμαυτῷ θρέμμα] ἵνα ἀναθρεψαίμην ἐγὼ, αὐτὸν δηλονότι, θρέμμα ἐμαυτῷ, ἦγον δι' ἐμαυτὸν, ὡς ἐσόμενον ἐμαυτοῦ. 10

1144. πρὸς τί] ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ τοῦτο ἐρωτᾷς;

1146. οὐκ εἰς ὄλεθρον] οὐκ εἰς φθορὰν, ἄπει δηλονότι;

1147. ᾗ] ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. κόλαζε] ἐπίπληττε. τὰ σὰ] οἱ σοὶ λόγοι.

1151. ἄλλως πονεῖ] μάτην, ἔξω τοῦ προσήκοντος κοπιᾷ. 15

1152. πρὸς χάριν] μετὰ εὐχαριστίας.

1153. μὴ δῖτα] δέομαι πρὸς τῶν θεῶν ἵνα μὴ με αἰκίσης τὸν γέροντα. ἀποστρέφει] εἰς τοῦπίσω στρέφει.

1155. τί προσχρήζων] ἕνεκα τίνος προστάττεις ἀποστρέφειν τὰς χεῖρας ἐμοῦ; τί ἐπὶ τούτοις θέλων μαθεῖν; 20

1157. ὄφελον] πρέπον δ' ἦν ὀλέσθαι με, τουτέστιν ἔπρεπον δὲ ὀλέσθαι.

1158. εἰς τὸδ'] εἰς τὸ ὀλέσθαι, μὴ λέγων ὅπερ ἐστὶ δίκαιον λέγειν σε.

1163. οὐκ ἔγωγε] οὐδαμῶς. ὥσπερ τὸ μάλιστα ἐν τοῖς κατ' ἐρώ- 25 τησιν λόγοις ἀπαντᾷ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀντὶ τοῦ ναί, οὕτω καὶ τὸ ἔγωγε· καὶ τὸ οὐκ ἔγωγε ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ὡς ἐνταῦθα. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγε] ἦγουν ἐμὸν μὲν οὐδαμῶς ὄντα ἔδωκα. ἐδεξάμην δέ του] ἀντὶ τοῦ παρά τινος.

1166. ὄλωλας] ὃ δῆθεν ἀπαραιτήτως ποιήσει, τοῦτο δὴ ὡς ἦδη 30 γεγονὸς ἐπάγει. φυσικὸς δὲ ὁ λόγος οὗτος, τὸ τὰ ἀπαραιτήτως γενησόμενα καὶ ὁμολογουμένην ἔχοντα τὴν ἀπόβασιν λέγειν ὡς ἦδη γεγονότα· οἶον, τέθηκα εἰ ποιήσω τὸδε, ἦγουν οὕτω νομίζω ἀπαραιτήτως τεθνήξασθαι ὥστε καὶ ὡς γεγονὸς τοῦτο ἦδη ἀποφαίνομαι. εἰ σε ταῦτ'] εἰ ἔτι δεήσομαι ἐρέσθαι σε ταῦτα. 35

[1170. ἀκουστέον] ἐνεργητικόν, ἐπίρρημα παθητικὸν κλίνεται.]

1171. ἡ δ' ἔσω] ἡ δὲ ἔνδον οὔσα σὴ γυνὴ εἴποι ἂν ταῦτε κάλλιστα
καθὰ διαίκεται.

1174. ἀναλώσαιμι] ἀπολέσαιμι. ὄκνο] ναί, διὰ φόβον κακῶν
ὑπὸ θεοῦ προρρηθέντων.

1176. τοὺς τεκόντας] σύλληψις ὁ τρόπος. οὐ γὰρ καὶ τὴν μητέρα 5
ἐφόνευσεν.

1178. κατοικτίσας] ἐλεήσας. ὡς ἄλλην χθόνα] καθὰ νομίζον
εἰς ἄλλην χθόνα ἀπάξειν.

1180. κάκ' εἰς μέγιστ'] εἰς μεγίστας δυστυχίας ἐφύλαξεν.
γεγῶς] γεγονῶς, ὑπάρχων. 10

1182. ἐξίκοι] ἀποδεδειγμένα εἶη σαφῶς.

1183. προσβλέψαιμι] ἀντὶ τοῦ θεάσομαι. εὐκτικὸν ἀντὶ ὀριστικῷ.

1184. ὅστις πέφασμαι] ὅστις δέδειγμαί γεννηθεῖς ἀφ' ὧν οὐκ
ἦν πρόπον, γεννηθῆναί με δηλονότι, καὶ ὁμιλῶν καὶ συνευαζόμενος
σὺν οἷς οὐ πρόπον ἦν ὁμιλεῖν με, ἤγουν τῇ μητρὶ, καὶ κτανῶν ὃν οὐκ 15
ἔδει κτανεῖν με.

1187. ὡς ὑμᾶς] ὡς ἐπίσης ὑμᾶς ζώσας τάττω καὶ τὸ μηδέν.

1195. μακαρίζω] ἐπαινεῖται τις ἐφ' οἷς ποιεῖ καλοῖς, καὶ ψέγε-
ται ἐφ' οἷς ποιεῖ κακοῖς. μακαρίζεται δέ τις ἐπὶ ἰσχύϊ καὶ πλούτῳ
καὶ δυνάμει, ἃ οὐκ αὐτὸς ἐνεργήσας ἐκτήσατο, ἀλλ' ἡ κληρονομήσας 20
ἢ ἀπὸ φύσεως λαχῶν.

1196. καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας] ὑπερβολικῶς εὐτυχήσας. ἐκρά-
τησας] ἐγκρατῆς ἐγένου τῆς κατὰ πάντα εὐτυχοῦς μακαριότητος.

1198. ὦ Ζεῦ] φεῦ διὰ μέσου. γαμψώνυχα] τὴν ἀγκύλους
ἔχουσαν ὄνυχας. 25

1205. ἀγρίαις] ἀκατασχέτοις, ἀκαταπονήτοις.

1207. κλεινὸν κάρα] περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ὧ ἔνδοξε Οἰδίπου.

1210. πατρῶαι ἄλοκες] ἤγουν ἡ γυνὴ ἔνθα σπείρει σε πατῆρ.

1214. ἄγαμον] τὸν κακόγαμον γάμον, σου δηλονότι, τεκνοῦντος
ὄθεν ἐτεκνώθης. 30

1220. τὸ δ' ὀρθὸν] ἤγουν σύντομον καὶ οὐ σκολιὸν εἰς τὸ εἰπεῖν.

1221. ἀνέπνευσα] ἀναψυχὴν ἔσχον ἐκ σοῦ. ἀναπνέω τὸν ἀέρα,
καὶ ἀπὸ τούτου ἀνέπνευσα ἀμεταβάτως, ὅτε ἐν βίᾳ τινὶ ὧν εἶτα
ἀπηλλάγην αὐτῆς.

1223. ὦ γῆς] οἰκήτορες δηλονότι, οἱ τὰς μεγίστας αἰὶ τιμώμενοι 35
τιμάς.

1225. ἐγγενῶς] γησιῶς. ἐντρέπεσθε] ἐπιστρέφεσθε, ἐπιστροφὴν ἔχετε.

1228. νύφαι καθαριμῶ] ἀποπλῦναι διὰ καθάρσεως.

1230. ἐκόντα] ὅτι ἐκόντες, ὁ μὲν Οἰδίπους ἐτύφλωσεν ἑαυτὸν, ἡ δ' Ἰοκάστη ἀπήγγεατο. τῶν δὲ πημονῶν] ἤγουν ἀπὸ τῶν βλαβῶν 5 ἐκεῖναι μάλιστα λυποῦσιν, αἱ ἂν φανῶσιν [αὐθόρμητοι] ἐκούσιαι.

1233. πρὸς δ'] τί ἕτερον λέγεις;

1235. θεῖον κάρα] περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἡ θεία Ἰοκάστη.

1238. ἄλγιστ'] τὰ πάνυ ἀλγεινὰ, ἤγουν ἡ πράξις τοῦ θανάτου ἄπεστιν, ἤγουν οὐκ ἔχομεν διηγεῖσθαι αὐτήν. ἡ γὰρ θέα οὐ παρῆν, 10 ἤγουν οὐ γὰρ ἔθεασάμεθα.

1241. ὅπως γὰρ] ὡς γὰρ παρῆλθεν, ἤγουν παρεγένετο ἔσω τοῦ θυρῶνος, ὀργῆ, ἀντὶ τοῦ λύπη, χρωμένη. [θυρῶν, ὁ περιέχων τόπος τὰς θύρας.] ἴετ' εὐθὺ] ὄρμα κατ' ὄρθον, ἤγουν πρὸς τὴν κοίτην ἔνθα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς ἔκειτο. 15

1243. ἀμφιδεξίσις] ἀμφοῖν χεροῖν.

1245. κάλει] ἐκάλει τὸν Λαῖον, τὸν πρὸ μακροῦ ἤδη νεκρόν.

1247. τίκτουσαν δύστεκνον παιδουργίαν] ἀντὶ τοῦ παιῖδας δύσπαιδας.

1249. γοᾶτο] ἐκώκυε. [ποῖα λέξις.]

1251. ἐκ τῶνδ'] μετὰ ταῦτα. εἰσέπαισεν] εἰσῆλθεν. ὑφ' οὗ] 20 ἀφελκομένους ἡμᾶς δηλονότι.

1254. περιπολοῦντ'] περιστρεφόμενον.

1255. φοιτᾶ] ἀντὶ τοῦ ἐφοίτα, ἤγουν ἐμμανῶς περιστρεφέτο, ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν ἡμᾶς, ἤγουν παρασχεῖν.

1257. κίχοι] εὐροι μητρικὴν ἄρουραν διπλὴν ἑαυτοῦ καὶ τῶν τέ- 25 κνων. ὅτι ἐξ ἐκείνης ἐσπάρη, καὶ εἰς ἐκείνην ἔσπειρεν.

1258. δείκνυσι] ἀντὶ τοῦ ἔδειξεν, ὅπου ἦν ἡ γυνὴ δηλονότι.

1261. ἐνήλατ'] λαξ ἐπέθετο. 1262. ἔκλινε] ἀνέτρεψε. κληῖθρα] τὰ εἰς ἀσφάλειαν τῶν θυρῶν. κάμπιπτει] ἀντὶ τοῦ ἐπέπεσε τῇ στέγῃ, ἤγουν μετὰ σφουδρᾶς ὀρμῆς ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον. 30

1264. ἐώρας] δεδεμένην, ἐγκεκλωσμένην κρεμάθραις. ἐώρα διὰ τοῦ ε ψιλῶ, ὅθεν καὶ μετέωρον. [κρεμάθρα, δι' οὗ κρεμᾶ τίς τι.]

1265. βρυχηθείς] ἀντὶ τοῦ βρυχησάμενος, ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν λεόντων, ἀντὶ τοῦ ἀνοιμώζας.

1266. χαλᾶ] ἐχάλασε, κατεβίβασε τὴν μετέωρον κρεμάθραν. 35

1268. ἀποσπάσας] ἀφελόμενος ἀπ' αὐτῆς τὰς ἐκ χρυσοῦ ἤλασ-

μένου περόνας τῶν ἱματίων. [ἀποσπάσας, κατασπάσας, καβελκύσας· ἀνασπάσας, ἀνεγκύσας· διασπάσας δὲ, διαμερίσας.]

1270. ἄρας] ἐπάρας, ἀναπετάσας, ἐκέντησεν τὰ μέρη τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλμῶν, ἔνθα ἀρμόζεται τὰ βλέφαρα, τουτέστι τὰς κόρας.

1271. ὅθ' οὐνεκ'] ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἐκ παραλλήλου. οὐκ ὄφειντό νιν] 5 οὐκ ὄφονται αὐτὸν οὔτε οἷα ἔπασχεν, οὔτε ὅποια ἔδρα. ὅμοιον τῷ ('Ιλ. δ'. 350.) "ποιὸν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων." 1273. ἀλλ' ἐν σκότῳ] οἱ γὰρ τυφλοὶ πρὸς ἅ μὲν ἀπελθεῖν βούλονται οὐ κατορθοῦνται, πρὸς ἅ δ' οὐ βούλονται ἀγνοοῦντες πορεύονται. ὄφιοιτο, γνωσοῖατο] ὄφιοιτο, γνώσοιτο. ἀντὶ τοῦ θεάσονται, γνώσονται. 10

1276. φοίνια δ' ὁμοῦ] ἅμα δὲ τῷ παίειν αἱ αἱματηραὶ τῶν ὀμμάτων κόραι ἔβρεχον τὰ γένεια.

1278. φόνου] αἵματος. ἐτέγγετο] ἐχεῖτο.

1280. ἐκ θυοῦ ἐρράγη, οὐκ ἐκ μόνου τοῦ Οἰδίοδος, ἀλλὰ συμ- 15 μῆτῃ ἀνδρὸς καὶ γυναικός.

1282. παλαιὸς] ὁ πολυχρόνιος δὲ ὄλβος ὁ πρότερον.

1287. διοίγειν κλῆθρα] ἀνοίγειν τὰ κατέχοντα καὶ ἀσφαλίζοντα τὰς πύλας. ἀπὸ τούτου δὲ δηλοῖ τὰς πύλας.

1289. τὸν μητρὸς] ἔμελλε λέγειν τὸν μητρὸς μιάστορα· σιγᾷ δὲ τοῦτο διὰ τὸ αἰσχρὸν, καὶ φησὶν ἀνόσιον, ἄρρητον εἶναι. οὐδὲ ρήτά 20 μοι] οὐ πρόποντα λέγεσθαι ἵπ' ἐμοῦ.

1292. ῥώμης] βοθησίας. μεῖζον ἢ φέρειν] βαρὺ πλέον ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν τινά.

1294. δείξει] δεδειξεται καὶ σοὶ ὅποιόν ἐστι τὸ νόσημα.

1300. τίς ὁ πηθήσας] τίς ἀπὸ τῶν δαιμόνων ὁ κατορθώσας μεί- 25 ζονα τῶν μηκίστων ἐπὶ τῇ σῆ δυστυχεῖ μοίρᾳ;

1310. φοραδὴν] φερομένη. δαῖμον] ὃ τύχη, ποῖ προέβης;

1312. ἐς δεινὸν] εἰς χαλεπὸν, προέβη δηλονότι, οὐ προσιτὸν εἰς ἀκοήν, οὐδὲ προσιτὸν εἰς θέαν.

1313. σκότου νέφος] νέφος τοῦ ἐμοῦ σκότου, ἤγουν τῆς ἐμῆς 30 τυφλώσεως, ἐπερχόμενον ἄρρητον, ἄμετρον, καὶ ἀκαταπόνητον, καὶ δυσπερίληπτον.

1322. ἔτι μόνιμος] ἔτι παραμένων μοι. κηδεύων] θεραπεύων.

1326. καὶ περ ὅμως ἐκ παραλλήλου.

1328. ὄψεις μαρᾶναι] ὀφθαλμούς ἀμαυρῶσαι.
1329. Ἀπόλλων ἦν ὁ τὰ ἐμὰ κακὰ πάθη τὰδε τελέσας.
1332. νιν] αὐτάς, τὰς ὄψεις. οὐδεὶς ἄλλος ἐπληξεν, ἐκέντησε τὰς ἐμὰς ὄψεις.
1336. ἦν ταυῖθ'] ἔστι ταῦτα. ὁ παρατατικός ἀντὶ ἐνεστῶτος. 5
1347. δείλαιε τοῦ νοῦ] ἄβλιε κατ' ἴσον ἕνεκα τοῦ νοῦ, ἤγουν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπινοίας καὶ ἕνεκα τῆς συμφροῶς. ἤγουν ἕνεκα ὧν σοι συνέβη, καὶ ἕνεκα ὧν ἐπενοήσω.
1359. ὦν ἔφυν ἄπο] οὔτε ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκλήθην ἂν νυμφίος τῆς γυναικὸς ἀφ' ἧς ἐγεννήθη, ἤγουν τῆς μητρός. 10
1368. κρείσσων γὰρ ἦσθα] προτιμότερον ἂν ἦν τὸ μηδαμῶς εἶναι σε, ἢ ζῆν σε τυφλὸν ὄντα.
1373. οἶν ἐμοὶ δυοῖν] πρὸς οὓς ἀμφοτέρους ἔργα ἐστὶν ὑπ' ἐμοῦ πεποιημένα κρείσσονα ἀγχόνης, ἀντὶ τοῦ μείζονος κακοῦ ἄξια ἢ ἀγχόνης, πνιγμονῆς. 15
1375. ἐφίμερος] ἄξια ἐπιθυμεῖσθαι. βλαστοῦσ'] εἰς φῶς φανεῖσα, ὅπως ἐφάνη.
1377. οὐ δῆτα] οὐδαμῶς ἐφίμερος ἦν ἂν ἡ θέα τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς.
1380. τραφεῖς] διατρέψας. 20
1382. ἐκ θεῶν] ἐκ τῆς μερίδος τῶν θεῶν. καὶ γένους] καὶ ἀπὸ τῆς μερίδος τοῦ γένους τοῦ Λαίου.
1384. κηλῖδα] οὕτως ἐγὼ τὸν ἐμὸν μολυσμὸν προκηρύξας.
1386. ἀλλ' εἰ τῆς] ἀλλ' εἰ ἐπὶ τούτοις ἦν φραγμὸς διὰ τῶν ὄτων τῆς ἀκουούσης πηγῆς, ἤγουν τῆς ἀκουστικῆς δυνάμεως. 25
1394. τὰ πάτρια λόγῳ] ἂ πρὸ πολλοῦ ἐνομιζέτο πατρῶα ἐμά.
1396. ὕπουλον] κεκρυμμένον. κακὸς κακ' κακῶν] ἀκάθαρτος καὶ ἐξ ἀκαθάρτων.
1398. νάπη] κοιλότης ὄρους. δρυμὸς] ἄλσος, σύνδενδρος τόπος. στενωπὸς] στενὴ ὁδός. 30
1400. αἰ τοῦμόν] ἤγουν αἰ ὁδοί, ἐπίετε ἀπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν τὸ αἷμα τοῦ ἐμοῦ πατρός.
1405. ἀνεῖτε] ἀνεδώκατε. ταυτὸν σπέρμα] οἱ αὐτοὶ γὰρ ἦσαν αὐτῷ οἱ ἀπὸ τῆς μητρός αὐτῷ γεγονότες παῖδες.
1406. αἰμ' ἐμφύλου] γένος ἀναπεφυρμένον γένει. οὐ μόνον γὰρ 35 πατὴρ ὁ πατὴρ ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἀδελφός· καὶ οὐ μόνον οἱ παῖδες

παῖδες, ἀλλὰ καὶ ἀδελφοί. καὶ γὰρ ἡ αὐτὴ μήτηρ ἦν καὶ ἐνυμφεῖσθαι τῷ υἱῷ, καὶ ἐπαιδοποιεῖ αὐτῷ.

1410. ἔξω καλύψατ' ἐκβάλλοντες ἀφανῆ ποιήσατε. θαλάσσιον ἐκρίψατ' ἐκβάλλοντες ῥίψατε εἰς τὴν θάλασσαν.

1416. ἐς δέον] εἰς τὸ ἀρμόζον τοῦ χρόνου, τουτέστιν εἰς καιρὸν, 5 ἧγουν ἐγκαίρως.

1420. ἐνδικος] εὐπρόσωπος, δικαία.

1424. τὰ θηγῶν γένεθλα] τὰ τῶν ἀνθρώπων τέκνα, τουτέστι τοὺς ἀνθρώπους.

1427. ἀκάλυπτον οὕτω] φλαύρως οὕτως καὶ ἀνακεκαλυμμένως. 10

1428. προσδέξεται] ἧγουν ἀνέξεται προσδέξεσθαι.

1430. τοῖς ἐν γένει] τοῖς προσήκουσι γὰρ κατὰ γένος μόνοις διακείται τὸ πρᾶγμα, τὰ τῶν προσηκόντων κατὰ γένος κακὰ εὐσεβῶς μάλιστα ὄραν καὶ ἀκούειν.

1432. ἐλπῖδος] ἐπεὶ τῆς προσδοκίας με ἀπέστησας, ἀπήγαγες. 15

1434. πρὸς σοῦ] τὸ γὰρ ὄν πρὸς σοῦ ἐρῶ, οὐ τὸ ὄν πρὸς ἐμοῦ. ἧγουν σὸν γὰρ ἐρῶ πρᾶγμα, τουτέστι τῆς δυνάμεως τῆς σῆς· οὐκ ἐμὸν, ἧγουν οὐ τῆς δυνάμεως τῆς ἐμῆς.

1437. προσήγορος] ὥσπερ βολὴ λέγεται μὲν καὶ ἡ ἄφεςις τοῦ βέλους, λέγεται δὲ καὶ τὸ τραῦμα τὸ ἀπὸ τοῦ βέλους, οὕτω καὶ προσ- 20 ἧγορος λέγεται μὲν καὶ ὁ προσαγορευόμενος, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα· λέγεται δὲ καὶ προσήγορος λόγος, ὃν προσαγορεύων λέγει τις πρὸς ἕτερον, ἧγουν ἡ πρόσησις καὶ προσαγόρευσις, καθὸ λέγεται· (1337.) τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἢ στερκτὸν, ἢ προσήγορον ἔτ' ἀκούειν ἠδονῆ, φίλοι;

25

1439. ἐκμαθεῖν] μαθεῖν ἐκ τοῦ θεοῦ τί ἐστὶν ἄξιον πράττειν.

1440. πᾶσα φάτις] πᾶσα ἡ γνώμη, ὁ σκοπὸς πᾶς τῶν ἐκείνου χρησμῶν, λέγω ἀπολλύναι, ἧγουν φθειρίειν, ἐμὲ τὸν ἀσεβῆ, τὸν τοῦ πατρὸς φονέα.

1442. ἴν' ἔσταμεν χρείας] ἐνταῦθα ὅπου τῆς χρείας ἐσμὲν, ἧγουν 30 ἐν ταύτῃ τῇ χρείᾳ ἐν ᾗ ἐσμὲν.

1444. πύσεισθ' ὑπερ] ὑπὲρ ἀνδρὸς οὕτως ἀθλίου ἐρωτήσετε;

1446. ἐπισκήπτω] ἐνόρκως ἐντέλλομαι. προτρέψομαι] αἰτήσομαι. θεοῦ] ποιήσον.

1449. ἀξιωθῆτω] ἐμοῦ δὲ ζῶντος μήπιτε ἄξιον κριθῆτω τοδε τὸ 35 πατρῶον ἄστου οἰκήτορος τυχεῖν.

1453. κύριον] κεκυρωμένον.

1455. καίτοι τοσούτον] καίτοι κατὰ τοῦτο οἶδα μήτε νόσον ἂν ἐμὲ μήτ' ἄλλο μηδὲν πέρσαι, ἤγουν καταστρέψαι, πρότερον δηλονότι. θνησκων γὰρ ἂν, ἤγουν, εἰ ἔθνησκον γὰρ, οὐ μήποτε ἂν ἐφυλάσθη ἐπί τινι τοιούτῳ δεινῷ κακῷ. 5

1463. αἶν οὐποθ'] τὸ πᾶν τοιοῦτον. ὦν χωρὶς οὐποτε ἐστάθη ἐμοῦ τοῦ ἀνδρὸς βορᾶς, ἤγουν τροφῆς, τράπεζα. ἤγουν χωρὶς τούτων οὐποτε ἐστάθη μοι τροφῆς τράπεζα. τὸ χωρὶς καὶ τὸ ἄνευ ἐκ παραλλήλου.

1466. μέλεσθαι] ἤγουν μέλειν. τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ, θέλησον μέλειν σοι, φροντίδα εἶναι σοι. 10

1468. ἴθ' ὤναξ] ἄγε, ὦ ἄναξ. ποιήσον δηλονότι ὃ αὐτῷ.

1476. ὁ πορσύνας] ὁ παρασχών.

1478. τῆσδε τῆς οδοῦ] καὶ σε ἔνεκα ταύτης τῆς οδοῦ, ἧς ἐπεμφας δηλονότι τὰς κόρας.

1482. αἰ τοῦ φυτουργοῦ] αἱ χεῖρες τοῦ πατρὸς τοῦ φύσαντος 15 ἡμᾶς οὕτως ὄρα, ἤγουν τυφλώττειν, προὔξενσαν τὰ πρότερον λαμπρὰ ὄμματα. προὔξενσαν] εἰργάσαντο, αἵτιοι ἐγένοντο.

1484. ὃς ἡμῖν] ὃς ἡμῶν πατὴρ ἐφάνθη, ὃ τέκνα, ὅθεν αὐτὸς ἐσπάρην, οὔτε ὄρων οὔτε ἱστορῶν.

1488. χρεῶν] χρέος ἐστίν, ἤγουν ἀνάγκη. 20

1489. ποίας γὰρ ἀστῶν] εἰς ποίας γὰρ ἀστῶν ὀμιλίας ἤξετε, εἰς ποίας ἐόρτας, ὅθεν οὐκ ἐπανήξετε πρὸς τὸν οἶκον κεκλαυμένοι ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς θεωρίας τέρψεως;

1492. ἀκμᾶς] καιρόν. τίς παραρρίψει] τίς λαμβάνων ἡμᾶς εἰς γυναῖκας, ὃ τέκνα, παρόψεται τοιαῦτα ὀνειδῆ, ἃ τοῖς γονεῦσιν ἡμῶν 25 καὶ ἡμῖν ὁμοῦ ἔσται δηλήματα, ἤγουν βλάβαι, ἀτιμίαι;

1497. ἤροσεν] τῇ τεκούσῃ ἐμίγη, ἀφ' ἧς αὐτὸς ἐγεννήθη.

1500. τοιαῦτ'] τοιούτους ὀνειδισμοὺς ὀνειδιεῖσθε. τίς γαμει'] τίς εἰς γάμον λήψεται; χέρσους] παρθένους.

1506. ἐγγενεῖς] προσηκούσας σοι κατὰ γένος. 30

1508. τηλικάσθ'] τοσαύτας τὴν ἡλικίαν, ἤγουν μικράς. ὅσον τὸ σὸν μέρος] ὅσον ἦκει εἰς τὸ σὸν μέρος.

1510. ξύννευσον] ἀντὶ τοῦ κατανεύσας ψαῦσον, αὐτῶν δηλονότι, τῇ σῇ χειρί.

1512. τὸ εὐχεσθε παθητικῶς κεῖται, ἤτοι εὐχῆς τυγχάνετε ἀπ' 35 ἐμοῦ.

1513. οὗ καιρὸς] ἕως οὗ εὐτυχεῖτε.
 1515. ἄλλως] ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα.
 [1516. καιρῶ] καιρὸς κατὰ Ἀριστοτέλην ὁ δέων χρόνος, τουτέστιν ἐπιτηδεῖα ὥρα τοῦ ποιῆσαί τι.]
 1517. ἐφ' οἷς οὖν εἰμι] ἤγουν ἐφ' οἷς ἔχω τὴν ἐμαντοῦ διάνοιαν. 5
 1522. ἔλη] ἀφέλη, ἀπ' ἐμοῦ λάβης.
 1523. ξυνέσπετο] συνήνεγκε, συμφέροντα ἦν.
 1525. ἤδη] ἀντὶ τοῦ ἔγνω.
 1526. ὅστις οὐ ζήλω] ὅστις, κράτιστος ἦν δηλονότι, οὐκ ἐπὶ εὐδαιμονίᾳ πολιτῶν καὶ εὐτυχίαις θαρρῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ, ἑαυτοῦ δη- 10
 λονότι, ἀρετῇ.

1. παθητικῶς] παθητικὸν Α.

ἀπ' Α. Legebatur ἰπ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩι ΟΙΔΙΠΟΔΑ.

7. Στέργειν] ὑπομένειν τὰ δυστυχή.
75. ὡς νῦν μὴ σφαλῆς] πῶς νῦν οὐ μὴ σφαλῆσῃ.
97. πτερόν] ἢ οἰωνός, ἢ πτέρωσις τῆς ἐμῆς διανοίας.
99. ἀντέκυσ'] ἐνέτυχον. 5
101. ἀσκέπαρον] ἄξεστον.
139. τὸ φατιζόμενον] τὸ φραζόμενον, τὸ παροιμιώδες.
148. σμικροῖς] αἰτήμασι.
153. ἀλλ' οὐ μὰν] ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγὼ, φησίν, αἰτιατέος εἶην, ὡς μὴ
προμηνύσας σοι μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὸδε τὸ ἱερόν. 10
164. πολλὰ κέλευθος] πολλὰ ἐστὶ τὰ κωλύοντά σοι προσμένειν,
καὶ ἴστασθαι ἐν τῷ ἄλσει.
168. ἴνα πᾶσι νόμος] ἐν τοῖς βατοῖς γενόμενος φώνει.
362. στροφήν] διαγωγὴν.
381. ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν] εἰ μηδέτερον αὐτῷ προχωρήσει, καὶ 15
πρὸς οὐρανὸν ἀνηλώσει τὴν ἔριν.
489. ἄπυστα] ἠσύχως δηλονότι.
495. ὄδωτὰ] ἀνυστὰ, εὐωδωμένα.
505. τοῦκείθεν] κατὰ τὸ ἐκείθεν τοῦ ἄλσεως.
515. πρὸς ξενίας] γράφεται μὴ προξενίας τὰς σάς. 20
555. σκευὴ] στολή.
558. προστροπήν] βοήθειαν, ὠφέλειαν.
574. διέρχεται] γράφεται διοίχεται.
655. ὀκοῦντ' ἀνάγκῃ] διδάσκειν δηλονότι.
786. ἄνατος] γράφεται ἄναιτος, ἤτοι ἀναίτιος, ἀζήμιος. 25
794. στόμωσιν] δεινότητα.
799. ζῶμεν] ἀντὶ τοῦ ζῶμεν.
864. αἶδε δαίμονες] αἱ δαίμονες τῆσδε τῆς γῆς μὴ θεῖεν με ἄφω-
νον ἀρᾶς, ἤγουν εἰς τὸ μὴ καταράσασθαί σοι.

1. Glosemata hæc ad Œdipum Coloneum primus edidit Brunckius sumta ex codice Parisino A.

1044. εἶην] εἴθ' εἶην ὅπου αἱ συμβολαὶ γενήσονται. ὑπολαμβάνουσι γὰρ ὅτι οὐ ψιλὸς ὁ Κρέων παραγέγονεν.

1048. λαμπάσιν ἀκταῖς] Ἐλευσῖνι. διὰ τὰς ἐν μυστηρίοις λαμπάδας.

1052. κλής] ἐπεὶ ἄρρητα τὰ μυστήρια καὶ καθάπερ κλεισὶ κατ-5 εἴληπται.

1059. ἦ που] ὁ νοῦς ἄρ' ἐπὶ τὸν ἔσπερον χῶρον τῆς λείας πέτρας προσπελάζουσιν; 1061. Οἰάτιδος] Οἶη δῆμος Ἀττικῆς.

1076. τάχ' ἂν δώσειν] τάχα, φησὶν, ἐνδώσει ὁ Κρέων τὴν τὰ πολλὰ δεινὰ τλάσαν παρθένον, ὃ ἔστι τὴν Ἀντιγόνην. 10

1094. στέργω] προσίεμαι. ἔστι δὲ ἴσον τῷ προσκαλοῦμαι.

1160. τῷ θακήματι] τῇ ἰκετεία.

1171. ὁ προστάτης] ὁ ἰκέτης, ὁ προστατῶν τῶν ναῶν.

1172. ψέξαιμι] καταφρονήσαιμι.

1199. οὐ βίαια τάνθυμήματα] οὐκ ἀπόκρυφα τὰ παραδείγματα. 15

1200. ὀμμάτων τηγόμενος] περὶ τῆς πηρώσεως λέγει. τῆς δὲ ἄγαν ὀργῆς αὐτὸν ἀποτρέπειν βούλεται. τίνειν] ἀμύνασθαι.

1207. κρατεῖτω] ὥστε ἀπὸ τῶν ἐνταῦθά με μεταστῆσαι.

1248. νυχιᾶν] ἦτοι ἀρκτῶν ἢ τῶν κατὰ τὸ μεσονύκτιον. ἀνάλογα γὰρ ἄμφω. ἴσως διὰ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη, βόρεια ὄντα περὶ τὴν 20 Σαρματιάν.

1277. δυσπρόσιστον] ἦτοι δυσπρόσιτον.

1407. μὴ τοί με] τὸ ἐξῆς· μὴ ἀτιμάσῃτέ με, πρὸς θεῶν, ἐὰν αἱ ἀραὶ τελεσθῶσι τοῦ πατρὸς καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους νόστος γένηται.

1422. πρεσβέοντ' ἐμέ] πρεσβύτερον ὄντα. 25

1427. τίς δὲ τολμήσει] τίς τῶν Ἀργείων τολμήσει ἀκολουθήσαι σοι τὰς ἀρὰς ἀκούσας; πρὸς δὲ Πολυνεΐκης φησὶν ὅτι οὐκ ἀγγελοῦμεν αὐτοῖς τὰς ἀρὰς.

1460. ἄξεται] κομίσει.

1481. ἀφεγγές] ἄρρητον, δεινόν. 30

1608. οὐδ' ἀνίεσαν] οὐδ' ἔπαυον.

1621. λύγδην] μετὰ λυγμοῦ, ἦτοι κωκυμάτων.

1659. ἐξέπραξεν] διεπράξατο, ἀνεῖλε.

1678. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθω λάβοις] ὡς ἂν ἐπιποθήσῃς τὸν τρόπον τῆς τελευτῆς μαθεῖν. τί γάρ;] πρὸς τὸ οὐκ ἔστι μὲν εἰκά-35σαι ἀπῆντησεν.

ΕΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

10. Τους φίλους] Πολυνείκην.
20. καλχαίνουσα] κρύπτουσα.
30. είσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς] ἤγουν τίς αὐτοῖς βορὰν χαρί-
σεται. ἢ τὸ πρὸς χάριν ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡδονήν. 5
39. τί προσθείμην πλέον;] ὥσπερ εἰ λέγοι, μηδὲν προσθείμην.
41. εἰ ξυμπονήσεις] ἐμοὶ δηλονότι.
42. ποῖόν τι κινδύνευμα] ξυμπονήσω σοι;
43. ξὺν τῆδε] τῇ ἐμῇ. κουφιεῖς] βαστάσεις καὶ θάψεις.
47. ὃ σχετλία] νοεῖς θάπτειν, Κρέοντος ἀντειπόντος, ἦτοι ἀπη- 10
γορευκόςτος;
51. πρὸς αὐτοφώρων] ἐμφανεστάτων. καὶ ἃ ἐφώρασεν αὐτὸς καὶ
εἰς ἃ ἐφωράθη.
53. διπλοῦν πάθος] ἤγουν φόνος πατρὸς, ἐν πάθος τὴν δὲ μητέρα
πεπνίχθαι, ἕτερον. γράφεται καὶ διπλοῦν ἔπος, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτοῦ 15
μήτηρ καὶ γυνὴ ἦν.
56. αὐτοκτενοῦντε] αὐτοὶ ἑαυτοὺς φονεύειν σπευδόντες. ἡ γὰρ
κατ' ἀλλήλων ὀρμὴ καθ' ἑαυτῶν ἦν. τῆς γὰρ αὐτῆς φύσεως ἦσαν,
ἀδελφοὶ τυγχάνοντες.
59. νόμου] τοῦ περὶ τῆς ταφῆς ὄντος, ἢ τοῦ ὀφειλομένου παρὰ 20
τῶν οἰκείων πρὸς τοὺς συγγενεῖς γενέσθαι.
60. παρέξιμεν] παρεξέλωμεν καὶ ἀβετήσομεν.
66. τάδε] ἦτοι τὸ μὴ θάπτειν.
67. τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι] ἤγουν τοῖς βασιλεῦσι. τέλος γὰρ τι-
μῶν ἢ βασιλεία, μεθ' ἣν οὐκ ἔστι περαιτέρω χωρῆσαι. ἰστέον δὲ 25
ὅτι πάντες οἱ λογοποιοὶ τοὺς ἐν τέλει βαινόντας λέγουσι τοὺς περὶ
τὸν βασιλέα.
68. περισσὰ] τολμηρὰ καὶ ὑπὲρ δύναμιν.
78. οὐκ ἄτιμα] τὰ τῶν θεῶν.
79. βία] ἀνάγκη, ἢ ἀκουσιότητι τῶν πολιτῶν. 30

114. στεγανός] λευκαῖς καὶ λαμπραῖς ἀσπίσι πεφραγμένους.
122. στεφάνωμα] τὸν κύκλον τοῦ ἄστεως.
124. ἀμφὶ νοῦτ' ἐτάθη] τὰ ἡμέτερα ἐπέπεσε. δυσχεῖρωμα δρά-
κοντι] δυσκατέργαστος τῷ ἐκ τῶν δράκοντος ὀδόντων πεφυκότη Καδ-
μείφ λαῶ. 5
134. ἀντίτυπα] ἐναντίως. τανταλωθεῖς] κολασθεῖς, ἐκ μετα-
φορᾶς τοῦ κολαζομένου Ταντάλου.
139. ἐπενώμα στυφελίζων] ἐπέφερε ταρασσών.
143. τροπαίφ] τῷ τροπῆν αὐτῶν ποιήσαντι Διί. ἡμεῖς γὰρ σκυ-
λεύσαντες αὐτοὺς ἀνεθήκαμεν αὐτῷ τὰ ὄπλα αὐτῶν. 10
154. ἄρχοι] ἀρχέτω τῆς ἡμῶν χορείας.
158. ἐρέσων] ἀναλογιζόμενος, στρέφων. λέσχην] βουλήν.
164. πομποῖσιν] κήρυξιν. ἔστειλα] μετεκαλεσάμην.
170. ὄτ' οὖν] ἐπεὶ.
190. ὀρθῆς] εὐτυχοῦς καὶ σωζομένης. 15
196. ἐφαγνίσαι] ἐπὶ τῷ τάφῳ ὀσείως ποιῆσαι.
198. λέγω] τοῦτο τὸ λέγω πρὸς τὸ ἐκκεκηρύχθαι συναπτέον.
208. προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων] ἔξουσι πρὸ τῶν δικαίων. ἐν-
ταῦθα γὰρ τὴν πρό συναπτε.
218. ἄλλο] οἱ μεγαλογραφοῦντες τὸ ἄλλο μεγάλως ἀγνοοῦντες 20
ληρεῖν παρ' ἄλλων ἀκούουσιν.
221. ὁ μισθός] ὁ μισθὸς τῆς ἀπειθείας, τὸ θανεῖν. ὑπ' ἐλπίδων]
ἐλπίζουσι γὰρ ὡς ἴσως ἂν λάθοιεν. διώλεσεν] φωραθέντων τῶν
πανούργων.
223. ὄπως] ὅτι. δύσπνοους] ἀσθμαίνων. 25
230. ἀλγυνη] λυπηθῆση τιμωρηθεῖς. ἐλίσσων] κατὰ νοῦν στρέ-
φων.
233. ἐνίκησεν] ἄριστον ἐφάνη.
234. τὸ μηδὲν] ὅπερ αὐτὸς οὐκ ἀποδέχη.
247. κάφαγιστεύσας] ἐπ' ἐκείνον καθοσιώσας. 30
251. ἐπημαξευμένη] τετριμμένη.
253. ὄπως] ἐπεὶ. ὁ πρῶτος] ὃν κατ' ἀρχὰς προὔβαλόμεθα φυ-
λάσσειν.
262. εἰς ἣν ἕκαστος] ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ὑπονοίαις.
275. τὰγαθὸν] κατ' εἰρωνείαν. 35

281. ἄνους τε καὶ γέρων] οὐ γὰρ προσήκει τοῖς γέροισι μωραίνειν.

285. ἔκρυπτον] ἐν τάφῳ. ἀμφικίονας] τοὺς ἐν κύκλῳ κίοισι περιειλημμένους.

287. νόμους] τοὺς περὶ τὰς θυσίας ὕμνους. διασκεδῶν] συγ-5 χύσων.

292. λόφον] τὸν τράχηλον. στέργειν ἐμὲ] ὑπομένειν ἐμὲ, ἤγουν ἂ ἐγὼ θεσπίζω.

297. ἐξάνιστησιν] ὑπὸ τῶν δυνατωτέρων ἐξελαυνομένους. ἡ ἐξάγει εἰς ἐμπορίας. 10

317. ἐν τοῖσιν ὡσὶν] ἐπιπολαίως λυπῆ, ἢ εἰς βάθος;

319. σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας] μέρος καὶ ὅλον.

324. κόμψενε] σεμνολόγει γνωματεῖων.

326. τὰ δειλὰ] τὰ κακὰ καὶ ἀπρεπῆ.

332. δεινὰ] σοφὰ καὶ πανοῦργα. δεινότερον] σοφώτερον. 15

336. περιβρυχίοισι] περισσῶς ἢ κύκλῳ ἤχοῦσι.

341. ἰπκείῳ γένει] οὐ γὰρ μόνον βουσίην, ἀλλὰ καὶ ἵπποις ἐν ἐτέροις τόποις ἀροῦσιν, ὥσπερ καὶ ἀλοῦσιν. πολεῖον] στρέφον, βωλοκοποῦν.

343. κουφονόων] κούφως καὶ ταχέως φερομένων. 20

348. περιφραδῆς] σοφὸς καὶ περίουος.

354. φθέγμα] τὴν ῥητορικὴν. ἠνεμόεν φρόνημα] τὴν φιλοσοφίαν, τὴν, ἀέρος δίκην, τοῖς πολλοῖς ἀκατάληπτον. ἀστυνόμος ὄργας] τὰς ἐν τῇ πόλει τῶν νόμων δίκας. ἐδιδάξατο] ἐφεῦρεν. 25
χρῶνται δὲ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἀντὶ τοῦ εἰς διδασκάλου ἔπεμψε.

357. δυσαύλων] εἰς οὓς δυσκόλως αὐλίζεται τις. πάγων] χαλάζης, χιόνος, ὑετοῦ, πάχνης. τὸ δὲ αἶθρια ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς οἴκου.

359. παντοπόρος] παμμήχανος. ἐπ' οὐδὲν τὸ μέλλον] ἂ γὰρ ὕστερον βλάψει αὐτὸν προασφαλίζεται.

364. συμπέφραστα] κατενόησε καὶ ἐφεῦρε. 30

368. παρείρων] ὁ φυλάττων τοὺς ἐν τῇ γῇ ὄντας νόμους καὶ τὴν θεῖαν δίκην σεβόμενος. ἔνορκον δὲ λέγει τὴν δίκην ἣν εἰς ὄρκον πάντες προβαλλόμεθα.

372. τόλμας] ἀναιδείας καὶ κακυγνωμοσύνης.

374. παρέστιος] σύνοικος. ἴσον φρονῶν] ὅμοιον ἐμοί. ὁμοδίαιτος. 35
ταῦδ' ἔρδει] τὰ περὶ τῆς ταφῆς.

386. ἄψορος] ὀπισθόρμητος.
387. Ξύμετρος] μετρία καὶ συμφέρουσα. ἤγουν τί παρὰ τὰ πρόσθεν νέον γέγονε καλόν;
389. ψεύδει] ψευδοποιεῖ ἢ ἐπελθοῦσα διάνοια τὴν πρόσθεν γνώμην.
390. σχολῆ] οὐδαμῶς. 5
391. τότε] ὅτε τὴν ταφὴν ἐμήνουν.
392. ἐκτός καὶ παρ' ἐλπίδας] τὸ ἐκτός καὶ τὸ παρὰ ἐκ παραλλήλου.
430. εὐκροτήτου] σφυρηλάτου.
431. τρισπόνδοισι] μέλιτι, γάλακτι, οἴνω. 10
436. ἠδέως ἔμοιγε] ὠμολόγει δηλονότι.
454. ἄγραπτα] τὰ τετυπωμένα καὶ νενομοθετημένα. παρ' ὅσον οἱ περὶ τῆς ταφῆς τῶν νεκρῶν νόμοι ἄγραφοί εἰσιν.
485. ἀνατεῖ] χωρὶς βλάβης.
487. τοῦ παντός ἡμῖν] ἤγουν καὶ πάσης ἡμῖν συγγενείας, ἧς 15
 συνοχεύς ἐστι Ζεὺς. ἢ γνησιωτέρας τοῦ Ζηνός, ὄντος πάντα ἡμῖν.
509. ὑπίλλουσι] συγκλείουσι.
514. δυσσεβῆ χάριν] δι' ὧν Πολυνείκην θάπτεις.
515. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὅτι δυσσεβὲς ἠγεῖται τὸ θάπτειν με Πολυνείκην. 20
535. ἔξομῃ] ἀπαρνήσῃ μεθ' ὄρκου.
545. ἀγνίσαι] καθοσιῶσαι καὶ τιμῆσαι.
546. κοινὰ] ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ κοινῶς.
548. λελειμμένη] στερηθείση.
549. κηδεμῶν] φροντιστής. τὰ γὰρ αὐτοῦ θεσπίσματα περὶ πλεί- 25
 ονος τῆς πρὸς τὸν ἀδελφὸν πεποιήκας τιμῆς.
552. ἀλλὰ νῦν] εἰ καὶ μὴ πρόην.
554. ἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου] ἀμαρτήσω τοῦ σὺν σοὶ θανεῖν.
558. ἡ ἔσχαρτία] ἡ ἀποτυχία τῆς ταφῆς. ὥσπερ γὰρ ἐγὼ ταύ-
 την οὐκ ἔπραξα, οὕτω καὶ σὺ ποιήσασα ταύτην καὶ γνωσθεῖσα, οὐδὲν 30
 πλεον ἐποίησας.
563. ὃς ἂν βλάστη] ὃς ἐκ γεννήσεως ἐστί.
565. ξὺν κακοῖς] ἤτοι τῇ ἀδελφῇ.
567. ἀλλ' ἦδε] ἀλλὰ μέντοι μὴ λέγε τὸ ἦδε.
570. ἡρμοσμένα] ἀρμόδια καὶ προσήκοντα. 35
571. οὐ βούλομαι κακαῖς γυναιξὶ τοὺς παῖδας ἀρμόζειν.

577. μὴ τριβάς ἔτ'] μὴ ἀργίας ἔτι ποίει.

579. μὴδ' ἀνειμέναις] μὴδ' ἐλευθέρας καὶ ἀπολελυμένας, ἀλλὰ δεσμίους:

589. ὕφαλον] τὸ ὑποκάτω τῆς ἀλός.

605. ὑπερβασία] ὑπερφρόνησις. 5

606. αἰρεῖ] κατισχύει. ἀκάματοι μῆνες] οὐδὲ αἰροῦσι ἀκατά-
παυστοι θεῶν μῆνες, ἤγουν οὐδ' ὑπὸ χρόνου κυριεύεται.

608. ἀγήρω] αἰδίω, διηνεκεῖ. γράφεται καὶ ἀγήρως πρὸς τὸ
δυναστάς, ἤγουν δεσπότης οὐχ ὑπὸ χρόνου γηράσκων.

610. μαρμαρόεσσαν] φαεινοτάτην. 10

612. ἐπαρκέσει] λάμβανε τὴν ἐπί ἀπὸ τοῦ ἐπαρκέσει ἐνταῦθα,
ἤγουν ἐπὶ τε τὸ ἔπειτα καὶ ἐπὶ τὸ μέλλον.

614. πάμπολις] πάγκοσμος.

615. πολύπλαγκτος] ἢ πολλοὺς πλανῶσα.

618. εἰδότεῖ δ' οὐδὲν] οὐδεὶς οἶδεν ἂν αὐτὸν καταλήψεται, πρὶν 15
βλάβῃ καὶ πάθει λυπηρῶ πῶδα τις ἐμβάλλῃ, προσαρμύση.

620. ἔκ του] ἔκ τινὸς τῶν παλαιῶν σοφῶν. πέφανται] ἐφάνη,
ἐξηνέχθη.

635. σός εἰμι] ἤγουν τῷ σῷ θελήματι ὑπέικω. καὶ σὺ τὰ βέλ-
τιστα ἐμοὶ καὶ λυσιτελοῦντα διανοούμενος ἀπευθύνεις. 20

639. ναὶ καλῶς λέγεις· οὕτω γὰρ—

640. πάντ' ὅπισθεν ἐστάναι] ἤγουν κατὰ πάντα τῇ τοῦ πατρὸς
ἀκολουθεῖν γνώμῃ. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀκολουθῶν ὅπισθεν ἴσταται, ὅπισθεν
ἐστάναι τῆς πατρῴας γνώμης εἶπεν.

644. ἐξ ἴσου πατρὶ] ὥσπερ ὁ πατὴρ τιμᾷ τὸν φίλον. ἢ ὥσπερ τὸν 25
πατέρα τιμῶσι.

645. ἀνωφέλητα] μὴ παρέχοντα αὐτῷ ὠφέλειαν.

646. πόνους] λύπας.

657. ψευδῇ] ἐκήρυξα γὰρ τὸν ἀλόντα θάπτειν τεθηξέσθαι.

658. ἐφυμνεῖτω] ἐπιβοᾶτω, προβαλλέσθω· ξύναιμον] τὸν ἔφορον 30
τῆς συγγενείας.

660. κάρτα τοὺς] λίαν ἀκόσμους θρέψω τοὺς ἔξω γένους.

662. χρηστὸς] ἤγουν τὰ δίκαια ποιῶν.

666. στήσειε] ἄρχοντα ἑαυτῇ.

668. τοῦτον τὸν ἄνδρα] τὸν κλύοντα τοῦ ὑπὸ τῆς πόλεως σταθέν- 35
τος ἄρχοντος.

675. καταρρήγνυσι] ἐξαίφνης ποιεῖ. ὀρθουμένων] ἀρχομένων ὀρθῶς. τὰ πολλὰ] κατὰ πολὺ. πειθαρχία] ἢ πρὸς τὸν ἀρχοντα ὑπακοή.

677. τοῖς κοσμουμένοις] τοῖς κοσμίως ἀρχομένοις.

687. χᾶτέρφ] οὐ μόνον ἐμοί. καλῶς ἔχον] τοῦτο, τὸ μὴ τοῖς 5 πατράσιν ἀνταίρειν.

690. δεινὸν] φοβερόν. λόγοις] ἐν λόγοις.

692. ὑπὸ σκότου] κρύφα, κεκρυμμένως.

699. χρυσῆς] λαμπρᾶς, ὑπερβολικῆς.

700. ἐρεμνῆ] κεκρυμμένη. ἐπέρχεται] παρὰ τῶν πολιτῶν. 10

703. θάλλοντος] εὐτυχοῦντος. ἢ τι πρὸς παιδῶν πατρί] ἤγουν οὐδὲ ὁ πατὴρ μείζονα ἄλλην χάριν παρὰ τῶν παιδῶν δέχεται, ἢ εὐτυχοῦντας τούτους ὄρῶν.

715. πῶδα] τὸ τοῦ ἰστίου σχοινίον. ὑπέικει] ὑποχαλᾷ, ἐνδίδωσι τῇ φορᾷ τοῦ πνεύματος. τὸ ὑπίσις λέγει, ἐπειδὴ οἱ τὰς κόπας 15 ἐλαύνοντες πρηνεῖς νεύοντες ἐλαύνουσιν ἀνατραπέισης οὖν τῆς νεῶς ἐξαίφνης ὑπτιοὶ γίνονται.

718. εἶκε] ὑποχάλα.

721. φῦναι] ἐκ φύσεως εἶναι.

726. τηλικοῖδε] οἱ γέροντες. τηλικοῖδε] νέου. 20

728. μηδὲν] διδάχθητι τὸ μὴ δίκαιον.

739. καλῶς] κατ' εἰρωνείαν.

742. διὰ δίκης ἰὼν] δικολογήσας, ἤγουν δικαζόμενος, καὶ λόγοις ἐναντιούμενος.

744. τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων] ἤγουν τῆς ἐμῆς βασιλείας ὑπερ- 25 μαχῶν, οὐκ ἔων αὐτὴν καταφρονεῖσθαι.

745. πατῶν] παραβαίνων. οὐκ ἔστι τοιοῦτον. οὐ γὰρ σέβεις τὰς σὰς ἀρχὰς, τοὺς θεῖους παραβαίνων νόμους. δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἔννομον εἶναι καὶ μὴ κατὰ θεῶν φέρεσθαι.

746. ὕστερον] ἔλαττον. 30

751. ὀλεῖ τινα] ἤγουν ἐμέ.

756. δούλευμα] ἀνδράποδον. μὴ κότιλλέ με] μὴ ἀπάτα με, λέγων ὑπὲρ αὐτῆς ἐμοὶ δυσχεραίνειν τὴν πόλιν.

758. ἄλθες ;] κατ' εἰρωνείαν. τόνδ' Ὀλυμπον] λείπει μά.

814. ἐπιθυμφίδιος] ὁ πρέπων ἐπὶ τοὺς νυμφίους ᾄδεσθαι. νυμ- 35 φεύσω] νυμφευθήσομαι.

817. κλεινῇ] ἐπεὶ ἀδίκως καὶ παρὰ καιρὸν θνήσκεις. κεῦθος] τὸ ὄρυγμα, ἔνθα κρυβεῖσα εἰς Ἄιδην ἀφίξη.

819. φθινάσι] φθαρτικαῖς.

827. καί νιν ὄμβρω] τουτέστι, λιθωθείσα ὄμβρω καὶ χιόνι χειμάζεται. 5

832. δειράδας] τὰς τοῦ ὄρους ἐξοχάς.

834. θεογενῆς] Γάνταλος γὰρ ὁ ταύτης πατὴρ ἐκ Διός.

840. ὀλομέναν] ἀποθανοῦσαν. ἐπίφαντον] ὀρωμένην καὶ ζῶσαν.

857. ἔψαυσας] ἐμνημόνευες.

859. τριπόλιστον] πολυβύλλητον καὶ πάνδημον δυστυχίαν, ἣν ἰο πᾶς ἐλεεῖ.

871. ἔτ' οὔσαν κατήναρες] ζῶσαν ἐφόνευσας. διὰ γὰρ τὴν σὴν ταφήν ζῶσα κατορύττομαι.

872. σέβειν] τοὺς θανόντας. κράτος] τὸ τοῦ κρατοῦντος θέσπισμα. 15

875. ὄργα] ἀντὶ τῆς ὀργῆς.

877. ταλαίφρων] ἀθλία. ἐτοίμαν] πρόχειρον.

892. αἰεΐφρουρος] ἐν ᾗ αἰεὶ διάξω φρουρουμένη.

903. περιστέλλουσα] ἐνταφιάζουσα. ἄρνυμα] λαμβάνω.

923. αὐδᾶν] ἐπικαλεῖσθαι. 20

924. δυσσέβειαν ἐκτησάμην] τουτέστιν, εὐσεβῆ πράξασα ἔργα ἀσεβῆς ἔδοξα.

929. ἀνέμων] ἤγουν τῆς πρὶν ὑπεροφίας καὶ τύφου. ῥιπαὶ] ὄρμαι, κινήσεις. τὸ ἀνέμων πρὸς τὸ ψυχῆς σύναπτε, ἵν' ἤ, ἔτι αὐτῇ αἰ αὐταὶ κινήσεις τῶν ἀνέμων καὶ τῆς ὑπεροφίας τῆς ψυχῆς 25 εἰσίν.

933. θανάτου ἐγγυτάτω ἀφίκται] θάνατον ἀπειλεῖ.

935. οὐδὲν παραμυθοῦμαι] αὐτὴν δηλονότι. ἤγουν, παρηγορίαν οὐτινα δίδωμι αὐτῇ, μὴ τὰ κεκρωμένα γενέσθαι.

972. εἶδεν] ἐπειδὴ ὁ Σαλμυδησὸς ποταμὸς εἰς τὰς Βοσπορίους 30 ἄκτας εἰσβάλλει, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸν τὴν σύνταξιν ἀπέδωκε, τὸ εἶδεν.

974. ἀλαστόροισιν] δέον εἰπεῖν ἀλαστόρως, ἀλαστόροις εἶπε πρὸς τὸ κύκλοις. αἱματηραῖς χεῖρεσσι] ἀντὶ τοῦ, χερσὶ ξίφη ἐχούσαις αἱματηρά. 35

982. ἄντασ'] ὑπῆρξε.

987. ἔσχον] ἐπέθεντο. ἤγουν, καὶ ταύτην τὸ μεμοιρασμένον κατέσχεν.
988. ἤκομεν] ἐγὼ τε καὶ ὁ ἐμὸς παῖς.
993. ἀπεστάτου] ἐχωρίζομην. ἀλλ' ὅπερ ἔλεγες, ἠδέως ἔδεχόμην, ὥστε καὶ νῦν πείσομαί σοι. 5
996. βεβῶς ἐπὶ ξυροῦ τύχης] ἤγουν εἰς κίνδυνον καθιστάμενος.
997. τὸ σὸν φρίσσω στόμα] φοβούμαι μὴ τι καθ' ἡμῶν λέξῃς.
999. ὀρνιθοσκόπον] ἐφ' οὗ καθήμενος σκοπῶ τοὺς ὄρνιθας.
1002. οἴστρω] μανία. βεβαρβαρωμένω] ἀτάκτρ.
1003. σπῶντας] σπαράττοντας ἀλλήλους φονικοῖς ὄνυξι. 10
1004. ροῖβδος οὐκ ἄσημος] ἤχος οὐχ ἤσυχος, ἀλλὰ σφοδρὸς καὶ ψοφῶδης.
1005. ἐμπύρων ἐγευόμην] θυμάτων ἠπτόμην.
1006. παμφλέκτοισιν] ἐν οἷς πάντα θύματα φλέγεται.
1008. κηκίς] ἕγρὰ καὶ λιπῶδης ἀναδοσις. ἐτήκετο] κατέρρει. 15
κάτυφε] χωρὶς ἀνάψεως ἐκαίετο. κἀνέπτει] ἤγουν ἐξέπιπτε τῶν μηρῶν ἢ κεκαλυμμένη πιμελή.
1010. διεσπείροντο] ἀτάκτως εἰς ἀέρα ἐφέροντο. ἐξέκειντο] ἐγυμνοῦντο.
1013. ἀσήμεων] κακοσήμεων, ἢ ἀφ' ὧν οὐχ οἶόν τ' ἦν σημειώ-20
σασθαι.
1016. ἐσχάραι] τόποι ὅπου τὰ θύματα καίονται.
1017. βορᾶς] σπαράξεως εἰς βορᾶν.
1049. τοῦτο πάγκοινον] τὸ τίς. ἐπειδὴ γὰρ ἀορίστως ἐλέχθη, ἕκαστος ἑαυτὸν ὑποπτεύει εἶναι. 25
1053. ἀντειπεῖν κακῶς] ἐξ ἐναντίας κακολογήσειν.
1063. ἐμπολήσων] κερδήσων, ἤγουν καταπέισων καὶ πρὸς τὸ σὸν θέλημα ἄξων.
1065. τροχοῦς] περιόδους. ἀμιλλητήρας] ὥσπερ ἐξ ἀμίλλης περιϊόντας. λέγει δὲ τὰς ἡμέρας καὶ νύκτας. περιστρέφοντος γὰρ 30
τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἥλιον αἰεὶ ἡμέρα καὶ νύξ γίγνεται.
1068. ἀνθ' ὧν] διότι. τῶν ἄνω] ἀπὸ τῶν ἄνω.
1107. μηδ' ἐπ' ἄλλοισι τρέπου] ἤγουν μὴ μεταβουλεύου.
1150. Ναξίαις] ταῖς ἐκ Νάξου. κάκει γὰρ ἐτιμᾶτο συμμιγεῖς
'Αριαδῆν. 35
1154. τὸν ταμίαν] τὸν χορηγὸν καὶ δοτῆρα τῆς αὐτῶν μανίας.

1159. τὸ αἰεὶ πρὸς τὸ ὀρθοῖ καὶ τὸ καταρρέπει συναπτέον.

1160. καθεστῶτων] τῶν συμβαινόντων, γινομένων, ὅποια ἔσται, ἢ εἰ αἰεὶ ὡσαύτως ἔξουσι. ζηλωτὸς] μακαριστὸς.

1165. ἀφεῖται] ἀπολέλυται πάντα τὰ ποιῶντα αὐτὸν μακαριστόν. 5

1169. τύραννον] βασιλικόν.

1172. ἄχθος] συμφορὰν.

1177. μνησίας φόνου] ὀργισθεῖς ἕνεκα τοῦ φόνου τῆς Ἀντιγόνης.

1178. ὀρθὸν] ἀληθές.

1183. τῶν λόγων ἐπισθόμην] τῶν λόγων τοῦ ἀγγέλου ἤκουσα, 10 ἔμαθον.

1186. βιαίως τὰ κλεῖδρα τῶν πυλῶν ἀνέσπασα. οὐ γὰρ ἠδυνάμην φέρειν τὴν ἀκοήν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀνασπαστῶς, ἀνασπαστοῦ πρὸς τὸ πύλης εἶπεν.

1187. οἰκείου] τοῦ περὶ τοῦ παιδός. 15

1199. ἐνοδίαν θεὸν] τὴν Περσεφόνην, τὴν ἐν ταῖς τριόδοις πορευομένην. αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ Ἑκάτη, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δοκεῖ καὶ Λυκόφρονι.

1219. ἀθύμου] ὀλιγοψύχου. τὸ ἐξ πρὸς τὸ ἠθροῦμεν ἔχει τὴν δύναμιν. ἐν λισθίῳ] ἐν ἐσχάτῳ τόπῳ τοῦ τάφου. 20

1224. ἀποιμῶζοντα] ἀποκλαιόμενον πῶς, θανούσης αὐτῆς, τοῦ ταύτης λέχους ἐστέρηται. ἢ φθορὰν εὐνῆς λέγει τὴν ἐν Ἄιδου αὐτῆς οἴκησιν.

1231. παπτήνας] προσβλέψας.

1232. προσώπῳ] τῷ ἑαυτοῦ. ἀντειπὼν] ἀνταποκριθεῖς. ξίφους 25 διπλοῦς κνώδοντας] ἤτοι τὸ δίστομον ξίφος.

1234. ἤμπλακε] ἀπέτυχε.

1236. ὑγρὸν] ἐξ αἵματος. ἀγκῶν] τὸν αὐτοῦ. προσπτύσσεται] περιπλέκεται.

1238. ἐκβάλλει ῥοήν] ἐκπέμπει τῶν ρινῶν καὶ τοῦ στόματος αἷμα 30 πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς παρθένου.

1249. δμωαῖς προθήσειν] δούλαις προβαλέσθαι.

1258. μνημ' ἐπίσημον] τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα φανερόν.

1259. οὐκ ἄλλοτρίαν] αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῷ παιδί τοῦ θανάτου ἐγένετο. τὸ δὲ εἰ θέμις εἰπεῖν λέγει, διότι βασιλεὺς ἦν καὶ 35 ἠδεῖτο αὐτόν.

1270. τὴν δίκην] τὸ δίκαιον. λέγει δὲ τὸ μὴ χρῆναι πρὸς Ἀντιγόνην τοιαῦτα ποιεῖν.

1279. πρὸ χειρῶν ταῦτε φέρεις] ἤτοι τὸν παῖδα. τὰ δ' ἐν δόμοις] τὰ ἐνεστώτα τῆς γυναικός.

1307. ἀνέπταν] ἐξέστην καὶ πόρρω ἑμαυτοῦ γέγονα. ἀνταίαν] 5
πληγὴν.

1309. ἀμφιθήκτω] διστόμω. οὐ γὰρ δύναμαι φέρειν τὸ τῶν συμφορῶν πέλαγος, ὥστε θανὼν ἀναισθησίαν ἔσχον αἰεὶ τούτων.

1312. τῶνδε κάκεινων] τῶν τοῦ Αἴμονος μύρων καὶ τῶν τοῦ Μενοικέως, διότι εἵσασας αὐτὸν ἀπολέσθαι καὶ οὐκ ἐκώλυσας. 10

1313. ἐπεσκήπτου] πρόφασιν καὶ κατηγορίαν ἐδέχου.

1315. ὅπως] ἐπεὶ.

1324. ἄγετέ μ' ἐκποδῶν] καλῶς εἶπεν ἀναχωρῆσαι. τὰ γὰρ ἐκποδῶν κακὰ καὶ μεγάλα ὄντα ἐλάχιστα φαίνεται· ὥσπερ οὖν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ἐν ποσὶ καὶ μικρὰ ὄντα μείζω φαίνεται. 15

1326. κέρδη] τὸ ἀπαχθῆναι ἐντεῦθεν, ἵνα τῆς τούτων θέας ἀπὼν ὀλίγην ὀδύνην ἔχῃς. βράχιστα γὰρ κράτιστα] ἤγουν ἔλαττον λυποῦσιν, εἰ πόρρω τις τούτων γένοιτο.

1335. ὅτοισι] ὄισιςιν, ἤγουν σοί. σὲ γὰρ ἄξιον φροντίζειν, ὅπως Εὐρυδίκη καὶ Αἴμων τεθάβεται. 20

1337. μὴ νυν κατεύχου μηδὲν] μηδὲν εὔχου κατὰ σοῦ. τουτέστι τὸ θανεῖν. οὐδεὶς γὰρ αὐτὸ ἐκφευξέεται.

1340. οὐχ ἐκῶν] οὐ γὰρ ἤδειν ὡς διὰ τὸν τῆς Ἀντιγόνης θάνατον καὶ αὐτὸς τεθνήξῃ.

1345. λέχρια] ἀνατετραμμένα. ἤγουν καὶ ἡ πρᾶξις καὶ ὁ νοῦς 25
μου ἐξησθένησε.

1348. τὸ φρονεῖν] τὸ φρόνιμον εἶναι τινα. πρῶτον ὑπάρχει] προτιμότερον καὶ κρείττον ἔστιν. ἡ γὰρ ἀρχὴ κρείττων τῶν μετ' αὐτήν, ἐπειδὴ αἰτία ἔστιν.

1351. ὑπεραύχων] τῶν ὑπερηφάνων.

1353. γήρα] ἤγουν ὕστερον. 30

ΕΙΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

---

8. Εἴ τις] ἤγουν ὡς οὐδέ τις ἄλλη.
 15. προσδεδεγμένη] προσδοκῶσα.
 23. ὃς ἂν αὐτῶν ἀφόβως τὴν μάχην θεωρῶν ἐκάθητο.
 27. κριτὸν] προκεκριμένον. 5
 38. ἕκτα] ἔκτεινε.
 53. τόσον] εἰ μὲν τόσον, ἀντὶ τοῦ ὀλίγου· εἰ δὲ τὸ σὸν, ἀντὶ τοῦ
 τὸ συμφέρον.
 70. λάτριν πονεῖν] ὡς λάτριν καὶ δοῦλον πονεῖν καὶ ὑπηρετεῖν τῇ
 Ὀμφάλῃ. 10
 71. πᾶν τοίνυν] πᾶν ὄνειδος ἀκούσομεν, εἰ καὶ ὑπέστη τὸ δουλεύειν
 τῇ Ὀμφάλῃ ὁ Ἡρακλῆς.
 73. ποῦ δῆτα] ἔλεγέ μοι, φησὶν, ὅτι ἐν Οἰχαλίᾳ τεθνήξομαι, ἢ
 σωθεὶς εὐδαιμονήσω τὸν ἐπίλοιπον χρόνον. ποῦ οὖν ἀγγέλλεται ἡ ζῶν
 εἶναι, ἢ θανών; φασὶ δὲ καὶ ἐν Θετταλίᾳ εἶναι Οἰχαλίαν. οὐδὲν οὖν 15
 ἄτοπον συνωνυμεῖν.
 94. αἰόλα] κατὰστρος. ἐναριζομένα] φθειρομένη. καρῦξαι]
 εἰπεῖν ἐμοί.
 103. ποθουμένα] ἀντὶ τοῦ ποθοῦσθαι.
 120. ἀμπλάκητον] ἡμαρτημένον. 20
 122. ὧν ἐπιμεμφομένα] περὶ δὲ ὧν, φησὶ, μεμφομένη τυγχάνεις,
 ἡδέα μὲν οἶσω σοι, ἐναντία δέ. σὺ μὲν γὰρ ὡς ἀποθανόντα αὐτὸν
 ὀδύρῃ, ἐγὼ δέ φημι μὴ χρῆναι ἀποβάλλειν τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα. οἱ
 γὰρ θεοὶ σώζουσιν αὐτόν. οὐδὲ γὰρ ἄλυπα τοῖς ἀνθρώποις ὁ θεὸς πε-
 ποίηκε τὰ πράγματα, ἀλλὰ συμμιγνύουσιν οἱ θεοὶ τὰ πράγματα 25
 τοῖς ἀνθρώποις ἐν πῆματι καὶ χαρᾷ, καὶ στρέφουσιν ὀξέως αὐτὰ,
 ὥσπερ ἄρκτου στροφάς. τὰς ἄρκτους δὲ παρέλαβεν, ἐπεὶ διαφανεῖς
 τε εἰσὶ, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω, ποτὲ δὲ κάτω ἐκάστη στρέφεται.
 3. 7. 8. Hæc addidi ex A.

12. Ὀμφάλη] ὀμφάλη γῆ (sic) A.

13. μοι om. A. qui prima scholii verba habet ἔλεγε—ἐπίλοιπον.

129. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα] τὸ ἐξῆς· ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι πῆμα καὶ χαρὰ κυκλοῦσιν.

132. μένει γὰρ] ἤγουν, οὐκ αἰεὶ νύξ ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἡμέρα ἔρχεται. κῆρες] φθοραί. ἄφαρ βέβηκε] εὐθέως ἀπέρχεται τούτων ἕκαστον. 5

146. κλονεῖ] φθειρεῖ, ταραττει.

195. κρίνει] ἐρωτᾷ.

205. ἀνολολύξατε] εὐχὴν μετὰ βοῆς ποιήσατε.

226. στόλον] ἤτοι τὰς αἰχμαλώτους.

238. ἔγκαρπα] ἀπαρχάς. 10

247. ἀνήριθμον] γράφεται ἀρίθμον.

250. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον] οὐ χρὴ ἀηδῶς ἀκούειν τὸν λόγον, ὃ ἐστίν, εὐτελίζειν καὶ ψέγειν.

252. Ὀμφάλῃ] τῇ Ἰαρδάνου θυγατρὶ.

254. ἐδῆχθη] ἐλυπήθη. 15

258. κούχ ἠλίωσε] οὐκ ἐματαίωσεν, οὐ μάταιον εἶπε τὸ ἔπος.

263. ξένον] φίλον.

268. ραίοιτο] φθειροίτο.

273. ἤκε] ἔρριψεν, ἐδίσκευσεν.

279. χειρουμένῃ] φονεύοντι τὸν ἐχθρόν. 20

283. πόλις] Οἰγαλία.

286. ἐφεῖτο] ἐκέλευσεν, ἐνετείλατο.

289. τοῦτο γὰρ] τὸ ἤξειν ἐκεῖνον.

295. τῆδε] οὕτω. τοῖσιν εὖ σκοποῦμένοις] τοῖς φρονίμοις.

304. τοῦμὸν σπέρμα] ἤγουν τὰ τέκνα μου. 25

327. ἡ τύχη] ἡ ἀφωνία.

333. οἳ θέλεις] ὅποι, πρὸς Ἡρακλέα δηλονότι.

341. μάτην] ψευδῶς.

342. ἐκείνου] τὸν Λίχαν καὶ τὰς αἰχμαλώτους. ταῖσδέ τε] καὶ ταῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ. 30

350. ἄγνοια μ' ἔχει] ὡς ἐν μέρος λόγου συντακτέον, ἀντὶ τοῦ ἀγνοῶ.

379. ἢ καὶ τὰ λαμπρὰ] λείπει, δηλοῦσι τὴν ταύτης εὐγένειαν.

392. αὐτόκλητος] αὐθόρμητος.

396. ἄσσεις] ὄρμας. 35

473. ἀγνώμονα] ἀσύνητα.

489. ἦσων ἔφω] ἠττάται τῷ ταύτης ἔρωτι.
516. ραβδονόμει] ἠγωνοθέτει.
521. ὀλόεντα] φθαρτικά.
523. ἀβρὰ] τρυφῶσα, κεκαλλωπισμένη.
529. ἄφαρ] ὀξέως. ἀπὸ τοῦ ἄπτω ἄψω τὸ ἄφαρ γίνεται. 5
565. ματαίαις] ἀδίκους, ἀκολάστοις.
567. κομήτην] ἐπτερωμένον.
570. ἐὰν πύθῃ] ἐὰν ἀκούσῃς.
597. πράσσης] ἀντὶ τοῦ πράσση τις. σκότῳ δὲ ἀντὶ τοῦ
 λάθρα. 10
601. ἠγορῶ] ὠμίλεις.
602. εὐνύφῃ] καλούφαντον.
610. ἠῦγμην] ἠξάμην.
675. εὐείρω] εὐπόκω.
678. ψῆ] διεφθάρη, ἔκλινεν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ψηνῶν, ἦτοι τῶν 15
 κραδῶν.
682. θεσμῶν] διδασχῶν. δύσνιπτον] δυσακόνιπτον.
692. ζυγάστρω] θήκη, κιβωτίφ.
693. φάτιν] φαντασίαν. ἄφραστον] ἄρρητον. ἀξύμβλητον]
 ἦν οὐ δύναταί τις ἄνθρωπος συμβαλεῖν καὶ νοῆσαι. 20
702. θρομβώδεις ἀφροὶ] πομφόλυγες.
770. ἀντίσπαστος] ἀποσπῶν ἀπ' ἐκείνου τὰς σάρκας.
783. ἄπας δ' ἄνευ φωνῆς ἐν οἰμογῆ] ἠγουν σιωπῶν ἐθρήνει καὶ
 ἐστέναξε, φοβούμενος τὸν Ἡρακλέα.
794. ὅτε, φησὶν, ἀπεῖπε καὶ ἐπαύσατο κυλιόμενος, τότε ἀνατείνας 25
 τὸν ὀφθαλμὸν διὰ τῆς κεχυμένης τοῖς ὄμμασι λιγνύος, εἶδέν με δα-
 κρυροῦντα. λιγνὺν δὲ, τὴν περικεχυμένην τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ
 ἀχλὺν λέγει ἀπὸ τῆς νόσου. προσέδρου] ἐπιπολαζούσης.
892. σαφητῆ] ἀληθῆ.
895. ἐρινὺν] φθοράν. 30
905. ἐρήμη] χήρα.
964. ἐξόμιλος] ἀήθης.
1010. πόθεν ἐστέ] ἦτοι ποῦ ἐστέ;
1014. ὀνήσιμον] ὠφέλιμον, σωτήριον.
1017. στυγεροῦ] μοχθηροῦ, μισητοῦ. 35
1020. ἔμπλεον] ὀξύτερον.

1021. λαβίπονον δ' ὀδύναν] τὴν ὀδύνην τοῦ βίου αὐτοῦ, φησὶν, οὐ δύναμαι λαβίπονον ἐξανύσαι, οὔτε ἀπ' ἑμαυτοῦ, οὔτε ἀπὸ τινος τῶν ξένων.

1033. ἀνεπίφθονον] ἄμεμπτον.

1065. πρεσβεύσης] τιμῆσης.

5

1072. βέβρυχα] ἀναβοῶ.

1084. διάβορος] ἡ κατεσθίουσα καὶ διαφθείρουσά με.

1089. ἤνθηκεν] ἤκμασεν. ἐξώρμηκεν] ἀνεκάχλασεν, ἐξεγγήγερται.

1135. δεινοῦ] θαυμαστοῦ.

1136. μνωμένη] ζητοῦσα.

10

1138. στέργημα] φιλίαν πρὸς αὐτήν.

1157. σὺ δ' οὔν] γράφεται, σὺ νῦν.

1206. ἐκκαλῆ] καταναγκάζεις. παλαμναῖον] ἀλάστορα, αὐτο-
χειρα.

1212. φορᾶς] ἤγουν τοῦ φέρειν σε.

15

1227. κήδευσον] οἰκονόμησον, οἰκείωσον.

1248. τούτων μάρτυρας] οὐκ ἄδικον τοῦτο ἠγούμενος, τὸ συναφθῆναί σε τῇ Ἰόλῃ.

1255. αἶρεσθε] ἀνακουφίσατέ με.

1272. αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις] τοῖς γεννήσασιν.

20

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ ΤΟΝ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΝ.

1. αἰὲ μὲν] ὃ νιὲ τοῦ Λαερτίου, αἰὲ ὄρω σε μετιόντα τοὺς ἐχθροὺς πείρα καὶ βλάβη. τοῦτο δὲ καλῶς ἔφη, ὅτι καὶ μετὰ Διομήδους κατασκόπος ἐγένετο ἐπὶ τοὺς Τρῶας. ἰστέον δὲ ὅτι δι' οὐδὲν ἄλλο δυσχεραίνει ἢ Ἀθηναῖα κατὰ τοῦ Αἴαντος, ἢ διότι ἀπόσατο τὴν 5 συμμαχίαν αὐτῆς, ὡς προῖόν ὁ λόγος δηλώσει. δέδορκα] δέρκω. ὁ μέλλων δέρξω, ὁ παρακείμενος δέδορχα, ὁ μέσος δέδορκα. λαμβάνεται δὲ ὡς πλατὺς ἐνεστώς.

Οἰκείως ἔχουσιν οἱ παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνεσθαι. οὐ μὴν πάντες παρακείμενοι οὕτω λαμβάνονται, ἀλλ' εἰσὶ μὲν οἱ ἐπὶ 10 σημασίας ἐνεστώτος αἰὲ λαμβάνονται, ὡς ὁ δέδορκα, δέδοικα, πέφρικα, καὶ ἕτεροι· εἰσὶ δὲ οἱ οὐδέποτε ἐπὶ ἐνεστώτος λαμβάνονται, ἀλλ' αἰὲ ἐπὶ παρεληλυθότος, ὡς ὁ πέπονθα, πεποίηκα, καὶ ἕτεροι. εἰσὶ δὲ οἱ ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἐνεστώτος, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ παρεληλυθότος λαμβάνονται, ὡς ὁ πεποίημαί, οἶον πεποίημαί τινα φίλον, ἢ ἀντὶ 15 τοῦ ποιῶμαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐποιησάμην.

2. πείραν] προσβολὴν, ἐπιχείρησιν. πειρῶμαί σου καλοῦ, ἀντὶ τοῦ, διὰ πείρας σε καταλαμβάνω καλόν. καὶ, πειρῶμαι τῆς γνώμης σου εἰ μὴ μεταβέβληται, ἀντὶ τοῦ, θέλω διὰ πείρας καταλαβεῖν αὐτήν. καὶ, πειρῶμαι βλέπτειν σε, ἀντὶ τοῦ, ἐπιχειρῶ. ἀφ' ὧν 20 πείρα, ἦν δίδωσί τις τινί, ἢ λαμβάνει· καὶ ἡ προσβολή, καὶ ἐπιχείρησις, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

3. ἐπὶ σκηναῖς] παρὰ ταῖς σκηναῖς. σκηνή, ἡ πρόσκαιρος κατοικία, ἢ Ὁμηρὸς κλισίην λέγει, καὶ ἡ τῶν δραματουργῶν σκευή, ἧγουν τὰ προσωπεῖα, οἱ ἐμβάται, καὶ αἱ τοιαῦται στολαὶ, καὶ τᾶλλα. καὶ 25 ἀπὸ τούτων σκηνή πᾶσα ὑπόκρισις καὶ ὑπουλότης.

4. ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει] ταῦτα διὰ μέσου.

5. μετρούμενον] στοχαζόμενον.

6. νεοχάραχθ'] νεωστὶ κεχαραγμένα, ἢ σεσημασμένα.

7. εὖ δέ σ' ἐκφέρει] καλῶς δὲ εἰς τέλος ἐξάγει σε, ἡ βάσις ἀπὸ κοινοῦ, ἡγουν πορεία, ὡς τις εὐόσφρητος βάσις Λακαίνης κυνός.

10. χέρας ξιφοκτόνους] ὅσον κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἀνθρωποκτόνος καὶ ἀνθρωποκτόνος, (ἀνθρωποκτόνος γὰρ, τὸ προπαροξύτονον, ὁ ὑπὸ ἀνθρώπου φονευθεὶς· ἀνθρωποκτόνος δὲ, ὁ ἄνθρωπον φονεύσας.) 5
 ξιφοκτόνος ὄφειλεν εἶναι ὁ ὑπὸ ξίφους φονευθεὶς, ξιφοκτόνος δὲ ὁ ξίφος φονεύσας, ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. ἐνταῦθα δὲ ξιφοκτόνους λέγει χεῖρας τὰς διὰ ξίφους φόνον ἐργασαμένας.

11. παπταίνειν] ἀτεινίζειν, ὄραν. ἀπὸ τοῦ ὄπτω τὸ βλέπω γίνεται παπταίνω ποιητικῶς, καὶ σημαίνει τὸ ἐπιτηρῶ, καὶ στοχάζομαι, καὶ 10
 περισκοπῶ.

12. ἔργον ἐστὶν] χρεῖα ἐστίν. τὸ ἔργον τρία δηλοῖ, τὸ πρᾶγμα, τὴν χρεῖαν, τὴν δυσκολίαν, ἡγουν τὴν ἐνόχλησιν. ἔργον] ἡ πρᾶξις, καὶ ἡ δυσκολία, καὶ ἡ χρεῖα, καθ' ἃ λέγεται ἐνταῦθα. καὶ, ἔργον λιμοῦ ἐγενόμην, ἡγουν ἀγώνισμα, ἀφ' οὗ καὶ, πάρεργον λιμοῦ ἐγενό- 15
 μην, ἡγουν πάρεργον ἀγώνισμα, ὡς τοῦ λιμοῦ δηλονότι δραστηριωτέρου ὄντος ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν ἀπώλειαν. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ τὸ παρανάλωμα, ἡγουν πάρεργον ἀνάλωμα.

17. ὡς Τυρσημικῆς] ὡς, ἀπὸ κοινοῦ φώνημα, σάλπιγγος.

19. βάσιν κυκλοῦντ'] περιερχόμενον. 20

22. ἔχει περάνας] περαίνειν, τὸ τελειοῦν, καὶ τὸ συνουσιάζειν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἔχει περάνας ἐστὶ κατὰ σύνηθες Ἀττικόν. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέρανε, εἰς τὸ ῥῆμα διαλυομένης τῆς μετοχῆς. τὸ ὄλον οὕτως· ἐπὶ γὰρ τῆς νυκτὸς τῆσδε εἰργάσατο ἡμᾶς πρᾶγμα ἄσκαπον, τούτεστιν ἀπροσδόκητον. εἴπερ εἰργασται] τούτεστιν, εἰ 25
 πεποίηκε ταῦτα τὰ ἔργα ὁ Αἴας, ὡς ἐδόθη φήμη.

23. τρανές] φανερόν, σαφές. ἀλώμεθα] ἀλῶμαι, τὸ πλανῶμαι, ἀφ' οὗ ἄλη, ἡ πλάνη, καὶ ἀλύειν, τὸ ἐν τινι χρεῖα γενόμενόν τινα ἀπορεῖν. καὶ ἀλύουσα κόμη ἢ ἀτακτοῦσα καὶ πλανωμένη.

29. ὄπτῆρ] κατασκόπος. νεορράντφ] νεωστὶ ἐρραντισμένω, ὑπὸ 30
 αἵματος δηλονότι. φράζει] ἀντὶ τοῦ ἔφρασε. κατ' ἴχνος ἄσσω] κατὰ πῶδας ἤϊξα. σημαίνομαι] στοχάζομαι, συμβάλλω. ἐκπέπληγμα] ἐξίσταμαι, θαυμάζω.

33. ὄτου] οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τῆς γενικῆς

18. πάρεργον ἀνάλωμα] Vide de hac locutione Wernsdorf. ad Himer. Orat. 14. p. 664. ab Lobeckio citatum.

τῶν ἐνικῶν τοῦ οὐ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ τῆς δοτικῆς τοῦ φ, τὸ ὅτου λέγουσι καὶ τὸ ὄτω, συντιθέντες τὰ προτακτικά ἄρθρα τὸ τοῦ καὶ τὸ τῷ μετὰ τοῦ ὀ. τούτοις ἀκολουθήσαστες οἱ ποιηταὶ καὶ ἐπὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦτο ποιοῦσι. λέγουσι γὰρ ὅτων, ἀντὶ τοῦ ὦν τινων, δὲ μόνον καὶ παρὰ ῥήτορσι, καὶ ὁτέοις, ἀντὶ τοῦ οἷς τισιν. ἐπὶ δὲ τῶν 5 αἰτιατικῶν οὐδέποτε τὸ τοιοῦτο γίνεται, οὔτε παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς οὔτε παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

34. καιρὸν] κατὰ καιρὸν, τουτέστιν ἐγκαίρως.

35. ἔγνω] ὅπως ἀκήκοας δηλονότι, καὶ ἐξήλθες ζητῶν ἃ ἔπραξεν ὁ Αἴας. τῇ σῇ κυνηγίᾳ, ἀντὶ τοῦ τῆς σῆς κυνηγίας. 10

40. πρὸς τί] βλέπων, ἀφορῶν δηλονότι. πρὸς ποῖον σκοπὸν ἀφορῶν ἦξεν, ἀντὶ τοῦ ἦιξε, καὶ ἐκίνησεν οὕτω χεῖρα δυσλόγιστον, ἤγουν δυσκατανόητον, δυσσυλλόγιστον. ἔστι δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος, ἀντὶ τοῦ 15 δυσσυλλογίστως, ὡσπερ ταχὺς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ ταχέως.

42. τί δῆτα] πῶς δὴ κατὰ τῶν ποιμνίων βαρεῖαν ἐποιήσατο τήνδε 15 βάσιν; ποίμναις ἐπεμπίπτει] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ποίμναις, τουτέστι κατὰ τῶν ποιμνίων ἐμπίπτει.

ἐμπίπτει βάσιν] ἐποιήσατο ὠφείλεν εἰπεῖν· ὁ δὲ καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλωῶσαι, ἐμπίπτει λέγει. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἔκειρε φόνον, καὶ τὸ, κυκλοῦντα βάσιν. 20

44. ὡς] συνυπακούεται τὸ οὕτως. ὁ δὲ καὶ αὐξήσιν ἔχει τῆς ὑποθέσεως. τὸ πᾶν οὕτως· ἄρα καὶ αὕτη ἡ βουλή κατὰ τῶν Ἀργείων ἦν, οὕτω μεγάλη δηλονότι οὔσα;

46. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε] ποῖαι εἰσὶν αἱ τόλμαι αὗται, αἷς ἔμελλε τοῦτο ποιήσεις; ὅμοιον τῷ, “Τίνας ποθ’ ἔδρας τάσδε μοι θαά- 25 “ ζετε;” ἐρωτᾷ ὁ Ὀδυσσεὺς, πῶς μόνος ὢν πρὸς πλῆθος ἐδύνατο μάχεσθαι, ἤγουν τίνες ἦσαν αἱ τόλμαι, αἷς ἐθάρρει, τί ἦν τὸ θράσος τῶν φρενῶν, δι’ οὗ ἐθάρρει ποιῆσαι τοῦτο.

50. ἐπέσχε] ἐπέσχε τοῦ φόνου τὴν χεῖρα μανικῶς ὀρμῶσαν. ἐπέχω, τὸ κωλύω καὶ ἐπέχει ἡ οἰκία τοσοῦτον διάστημα, ἀντὶ τοῦ 30 ἐπικρατεῖ καὶ ἐπέχει τις τοῦ διδασκάλου τάξιν.

51. ἐγὼ σφ’ ἀπειργῶ] ἤγουν ἐγὼ αὐτὸν ἀπειρῶσα ἀπὸ τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς, ἐμβαλοῦσα τοῖς νοητοῖς αὐτοῦ ὄμμασι γνώμας, ὑπο-

5. ἐτέοις] Immo ἴτοις.

v. 54. et ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως ad

22. τὸ πᾶν οὕτως] In Lips. ἤγουν. Sed τὸ δὲ πᾶν mox in schol. ad

v. 90. et alibi non raro.

λήψεις δυσφόρους. εὐφορον, τὸ ἐλαφρόν· δύσκολον δὲ, τὸ δυσκόλως φερόμενον. ἀπὸ τοῦ μὲν, εὐφόρως, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, παρ' Ἰπποκράτει· ἀπὸ τούτου δὲ, εὐκόλως φέρειν, ᾧ ἐναντίον τὸ δυσφόρως, ἦγουν δυσβαστάκτως. ἐνταῦθα δὲ δυσφόρους γνώμας λέγει τὰς κακῶς φερομένας καὶ μὴ εὐδοουμένας, ἦγουν παραφόρους. 5

54. βουκόλων φρουρήματα] βουκόλια, περιφραστικῶς. τὸ δὲ πᾶν τῆς συντάξεως· σύμμικτα βουκόλια τῆς λείας, τὰ ἄδαστα, ἦγουν τὰ ἀμέριστα.

55. ἔκειρε] ἦγουν διὰ τοῦ κείρειν ἐποίει.

πολύκερων φόνον] ἦγουν πολλῶν κερασφόρων ζώων. λέγεται ἀντὶ τοῦ κτητικοῦ.

56. κύκλω] ἦγουν κατὰ κύκλον. ραχίζων] ἦγουν διχотоμοῦν.

59. φοιτῶντ'] ὀρμῶντα. φοιτᾶν λέγεται τὸ ἐπὶ τι συγχῶς πορεύεσθαι, καὶ τὸ μαίνεσθαι.

62. συνδήσας] συνδεῖν, τὸ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας δεσμεῖν. 15

63. κομίζεται] κομίζω, τὸ φέρω· κομίζομαι δὲ, τὸ λαμβάνω.

64. εὐκερων ἄγραν] ἦγουν εὐφυῶς ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς κέρασι, τούτέστι κερασφόρον. καὶ εὐκερως ταῦρος, ὁ καλὰ κέρατα ἔχων. αἰκίζεται] μαστίζει.

67. θροῆς] θροῶ, τὸ λέγω ποιητικῶς· καὶ θροῶ, τὸ θορυβῶ, κοινῶς. 20

68. συμφορὰν δέχου] τούτέστι, μὴ ἰδὼν τὸν Αἴαντα δέξῃ συμφορὰν οἰκείαν. ἦγουν βλέπων αὐτὸν τοιῶσδε διακείμενον μὴ λυπηθῆς ἐπ' αὐτῷ. ἄλλοι δὲ οὕτως ἐξηγοῦνται· μὴ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα, τούτέστι μὴ οἰηθῆς παθεῖν τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ.

69. ἀποστροφος] ἦγουν εἰς τοῦπίσω ἐστραμμένους. διάστροφοι 25 ὀφθαλμοὶ οἱ τοῦ μαινομένου, καὶ οἱ ἐπ' ἄλλο βλέποντες, εἶτα ἐπ' ἄλλο δοκοῦντες βλέπειν· ἀπόστρφοι δὲ οἱ ὅπισθεν ἐστραμμένοι.

ἐγὼ γὰρ] ἐγὼ γὰρ διεστραμμένας ποιήσασα τὰς αὐγὰς τῶν ὀμμάτων αὐτοῦ ἀπεῖρξω θεάσασθαι τὴν σὴν πρόσοισιν.

72. ἀπευθύνοντα] εὐθύνω, τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω, καὶ κυβερνῶ, καὶ 30 τὸ κολάζω. καὶ ἀπευθύνω ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὁμοίως. καὶ τὸ προσμολεῖν οὐκ ἀπὸ τοῦ μολέω μολῶ γίνεται, ἄχρηστον γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μόλω.

2. ἀπὸ τοῦ—εὐκόλως] Hæc sic scripta in Lips. ἀπὸ τούτου εὐφόρως παρ' Ἰπποκράτει ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, ἀπὸ τοῦ εὐκόλως—. Conf. schol. Electr. 255.

7. τῆς συντάξεως om. Lips.

8. In A. est περιφραστικῶς. σύμμικτα βουκόλια. τῆς λείας τὰ ἄδαστα ἀντὶ τοῦ τὰ ἀμέριστα.

75. οὐ σῖγ' ἀνέξῃ] σίγα, ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ σιώπα· καὶ σῖγα, ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ σιωπηλῶς, ὅπερ ἔχει βραχεῖαν τὴν λήγουσαν.

77. πρόσθεν οὐκ ἀνήρ] πρότερον μὲν οὐκ ἦν οὗτος ἐκεῖνος ὅς ἐστι καὶ ταυῖν;

78. ναί, αὐτὸς ἐκεῖνός ἐστιν· ἀλλ' ὅμως ἐχθρὸς ἦν ἐμοὶ καὶ πρό-5
τερον, καὶ ταυῖν ἔτι μᾶλλον ἐχθρὸς ἐστί μοι.

81. ὀκνεῖς] ὀκνῶ, τὸ φοβοῦμαι, καὶ τὸ ῥαθυμῶ.

88. τυχεῖν] ἀντὶ τοῦ εἶναι. τὸ τυχεῖν καὶ τὸ τυγχάνειν μετὰ μετοχῆς τάττονται. λαμβάνεται δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ κατὰ τύχην. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ τῶν τοιούτων εἰς τὸ ῥῆμα τῆς μετοχῆς αἰεὶ συνάγε-10
ται ὁ λόγος· οἶον, ἔτυχε ποιήσας, ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, καί, ἔτυχεν ἀναλώσας, ἀντὶ τοῦ κατανάλωσε. ἐνταῦθα δὲ, ἤθελον ἂν εἶναι ἐκτός.

90. βαιὼν] τὸ μικρόν. λέγει δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ οὐδέν. ἔχει δὲ τὸ πᾶν οὕτως· τί οὐδ' ὅλως ἐντρέπη, ἤγουν ἐπιστρέφῃ οὕτως, ἐμοῦ
δηλονότι, τῆς συμμάχου; 15

96. κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μὴ] ὄφειλεν εἰπεῖν, οὐ λέγω τὸ οὐχί. ἐπεὶ δὲ ἀρῆσιν ἔχει τὸ οὐχί, λέγει τὸ ἀρνοῦμαι, ἵν' ἢ ἀρνούμενος
λέγω. τοῦτο δὲ σύνθετος καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς.

98. ἀτιμάσουσ'] καταφρονήσουσι. ἀτιμάζω, τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ
δὲ, τὸ ἄτιμον ποιῶ. 20

100. τὰμ'] τὰ ἀνήκοντα ἐμοὶ ἀφαιρέσθωσαν ὄπλα. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ἀφαιρέσθωσαν τὸ ἀφαιρέσθων κατὰ συγκοπήν, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ λεγέτωσαν τὸ λεγόντων καὶ ὅσα τῆς ἀκολουθίας ταύτης.

102. ποῦ σοι τύχης] ἐν ποίῳ μέρει τῆς τύχης, ἤγουν ἐν ποίᾳ
τύχῃ ἐτάχθη ὑπὸ σοῦ; 25

103. τουπίτριπτον κίναδος] τὸ ἐπίτριπτον κίναδος ὡς ἐπίθετον λαμβάνεται, ἤγουν τὸ πανοῦργον θηρίον καὶ ἐπιτριβῆς ἄξιον.

104. ἔγωγ' Ὀδυσσέα] οἱ Ἀττικοὶ ἐν τοῖς λόγοις τοῖς δεομένοις ἀποκρίσεως διὰ τοῦ ναί, λέγουσι τὸ ἔγωγε, ἢ μάλιστα, ἢ τοιούτῳ τι, καὶ ἀρκοῦνται τούτοις. ἐν οἷς δὲ τὸ οὐ ἀρμύζει ἐν τῇ ἀποκρίσει, 30
λέγουσι τὸ μά' ἀπωμοτικόν, καὶ ἀρκοῦνται τούτῳ.

ἐνστάτην] τὸν ἐχθρὸν, τὸν ἀντίπαλον, τὸν ἐμποδῶν σοι ἰστάμενον.

108. πρὸς κίων'] πρὸς τῶν κίων τοῦ δώματος. ὁ κίων ἀρσενικῶς, παρὰ δὲ τοῖς Ἴωσιν ἢ κίων θηλυκῶς. καὶ πολλὰ ἕτερα ἀρσενικῶς
γραφόμενα θηλυκῶς οὗτοι προφέρουσιν. 35

109. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάση κακὸν] ταῦτα διὰ μέσου. ἐκ-

κόπτει γὰρ ἡ Ἀθηναῖα τὸν Αἴαντα τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· ἕως ἂν δεθεῖς πρότερον πρὸς τὸν κίονα τοῦ ἐρκίου τῆς στέγης, μάστιγι φοινηχθεὶς τὰ νῶτα θάνη. ἐργάζομαι σε κακὸν μετὰ δύο αἰτιατικῶν, καὶ ποιῶ σε κακόν· καὶ μετὰ ἐπιρρήματος, ποιῶ σε κακῶς, καὶ ἐργάζομαι σε κακῶς. 5

111. ἄδὲ γ' αἰκίση] τοιῶδε τρόπῳ μαστίξης.

112. χαίρειν Ἀθάνα] ἐγὼ σοι ἐφίεμαι, ὡς Ἀθάνα, χαίρειν κατὰ τὰ ἄλλα, ὅσα με κελεύεις· κατὰ τοῦτο δὲ μόνον οὐχ ὑπακούσομαι σοι. κατὰ τὰ μὲν ἄλλα ὑπέικω σοι, ὥστε χαίρειν, ἀντὶ τοῦ ἵνα χαίρης. ἐφίεμαι, τὸ ἐπιθυμῶ καὶ ἐφίεμαι, τὸ ἐντέλλομαι, ποιητικῶς, ἀφ' οὗ ἐφετημῆ, ἡ ἐντολή. ἐφίεμαι χαίρειν σε, ἀντὶ τοῦ εὐνοῶ σοι, καὶ ὑπέικω σοι. σύμβολον γὰρ ἡ προσαγόρευσις τῆς εὐνοίας.

115. φείδου μηδὲν] μηδενὸς φείδου ἀπὸ πάντων ὧν ἐννεοῖς. ἡ καὶ οὕτως· χωρὶ τῆ σῆ χειρὶ, μηδαμῶς φείδου, καὶ ἀκριβολογοῦ τῶν ἔργων ὥσπερ ἐννοεῖς. 15

116. χωρῶ] πορεύομαι. χωρεῖν καὶ τὸ δέχεσθαι, οἶον, χωρεῖ τὸ ἀγγεῖον τοσοῦτον ὕδωρ.

117. παρεστάναι] παρίσταται δοῦλος δεσπότη, καὶ παρίσταται τις τινι, ἀντὶ τοῦ συμμαχεῖ, ἀφ' οὗ παραστάτης. προϊσταται δὲ ὁ ἔμπροσθεν ἰστάμενος καὶ βοηθῶν τοῖς ὀπισθεν, ἀφ' οὗ προστάτης. 20

119. προνούστερος] ἀπὸ τοῦ εὖ μορίου καὶ τοῦ νοῦς γίνεται εὐνοῦς· καὶ ἀπὸ τῆς ἐν καὶ τοῦ νοῦς, ἐννοῦς, ὁ φρόνιμος, ἡ ὁ ἔχων νοῦν· καὶ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ νοῦς, ἄνοῦς, ὁ ἀνόητος, ἡ ὁ μηδ' ὅλως ἔχων νοῦν. ἀπὸ δὲ τῆς πρό καὶ τοῦ νοῦς, πρόνοῦς ἄχρηστον, ἀφ' οὗ προνούστερος, συγκριτικόν, ὁ μᾶλλον προνοούμενος, ἡ ὁ προνοητικώτερος. 25

122. τὸ ἔμπησ καὶ τὸ καίπερ σύνδεσμοὶ εἰσιν ἐναντιωματικοὶ, καὶ λαμβάνονται ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου. ὁμοίως καὶ τὸ ὅτι καὶ τὸ οὐνεκα σύνδεσμοὶ εἰσιν αἰτιολογικοὶ, καὶ λαμβάνονται ἐνταῦθα ἐκ παραλλήλου. ζυγκατέζευκται] συνεξεύχθη. ἀπὸ τῶν ἐν ἐνὶ ζυγῶ ζώων. 30

126. εἶδωλα] τὰ φαινόμενα ἐν τῷ ἀέρι φαντάσματα ἅπερ ἅμα τῷ φανῆμα ἀφανίζονται, ἄστατα ὄντα καὶ ἀβέβαια.

127. ὑπέροκπον] τὸ ὑπέροκοπον. ἀφείλε δὲ τὸ μ διὰ τὸ μέτρον. ὑπερηρμένον.

33. τὸ Α. ἦγον vulgo.

34. ὑπερηρμένον om. A.

129. μηδ' ὄγκον ἄρης] ἀντὶ τοῦ μηδὲ ἐπαρθῆς. ὄγκος δηλοῖ δύο, τὴν ἔπαρσιν, ἧγουν ὑπερηφανίαν, καὶ τὸ βάρος.

130. βρίθεις] τὸ βρίθω κοινῶς τὸ βαροῦμαι σημαίνει· ἐνταῦθα δὲ, ὑπερέχεις.

131. ἡμέρα] ἧγουν ἅπαντα τὰνθρώπεια πράγματα ἡμέρα μία 5 καταγεί καὶ ἀνάγει. τοὺς δὲ σώφρονας] ἧγουν τοὺς ἀρετὴν μεταχειριζομένους (τὸ σωφρονεῖν γὰρ ἐπὶ πάσης ἀρετῆς λέγεται.) οἱ θεοὶ φιλοῦσι, καὶ εἰσὶν ἀκλινεῖς δηλονότι καὶ βέβαιοι. λέγεται δὲ τὸ σωφρονεῖν, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ πάσης ἀρετῆς, ἐπεὶ τὸ σωφρονεῖν ἐναντίον ἐστὶ τῷ μαίνεσθαι. τὸ μαίνεσθαι δὲ λέγεται καὶ 10 ἐπὶ τῶν ἀμέτρως χρημάτων ἐρώτων, καὶ ἐπὶ τῶν φιλοδοξῶν καὶ φιληδόνων ὥστε τὸ σωφρονεῖν οὐ τῷ φιληδονεῖν μόνον ἐστὶν ἐναντίον, ἀλλὰ καὶ τῷ φιλοδοξεῖν καὶ τῷ φιλοχρηματεῖν. τὸ δὲ τούτοις ἐναντίον, ἐφ' οἷς πᾶσα κακία παρίσταται, ἐπὶ πάσης ἀρετῆς οἰκείως ἀν 15 λέγοιτο.

136. εὖ πράσσοντ'] καλῶς διακείμενον. πράττω γὰρ, τὸ διακείμεμαι, καὶ τὸ ἐνεργῶ.

139. πεφόβημαι] φοβοῦμαι. τὸ σχῆμα ἀλλοίωσις κατὰ χρόνον, ὃ καὶ ἀντιχρόνισμος καλεῖται. ὄμμα πελείας] ἧγουν ὡς περιστερὰ. περίφρασις, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐφ' οἷς μάλιστα δείκνται ἡ δειλία. 20

141. τῆς νῦν φθιμένης] ἐπὶ τῆς ἀρτίως παρελθούσης νυκτός. θόρυβοι] ταραχαί. δυσκλεία] κακῆ φήμη. τὸν ἵππομανῆ] τὸν ἵπποις χαίροντα. ἧγουν ἵππασίαις. λειμῶν, ὃ ὕδασι κατάρρυντος τόπος· ἀπὸ τοῦ λείβω, ἀφ' οὗ καὶ λιβάδιον. λειμωνία δὲ, ἡ ἐν τῷ 25 λειμῶνι χλόη.

148. ψιθύρους] ἧγουν κρυφίους, ἡρέμα λεγομένους.

155. ἀμάρτοι] ἀμαρτάνω, τὸ ἀμαρτίαν ποιῶ, ἀμεταβάτως· ἀμαρτάνω δὲ, τὸ ἀποτυγχάνω, μεταβατικῶς, καὶ συντάσσεται γενικῆ.

[157. φθόνος, νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπίνης, καὶ ἐσθίον ψυχῆν, ἣν ἀν καταλάβη, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. καὶ φθονερός, ὁ λυπούμενος ἐπὶ 30

29. φθόνος—γεγραμμένον] Scholion hoc, quod non legitur in Lips., primus edidit Brunckius. Compilatum est ab recentissimo aliquo grammatico ex Suida s. v. φθόνος, nulla cum memorabili scripturæ

diversitate, nisi quod in initio ἀνθρωπίνης scriptum pro ἀνθρωπικόν, quod apud Suidam legitur, cui ἀνθρωπίνης restituebat Meinek. ad Menand. p. 198. ex conjectura, scholii Sophoclei ignarus.

ταῖς τῶν ἐπικεικῶν εὐπραγίαις. ἀλλότριον δὲ τῶν σπουδαίων, τὸ λυ-
πεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις. ὅσον δὲ ἔστι κακὸν ὁ
φθόνος καὶ ἰάμβοις τις ἐδήλωσεν

τὸ δεύτερον δὲ τοῦ φθόνου γράμμα ξίσαι
εἴραις ἐν αὐτῇ τὸν φόνον γεγραμμένον.]

5

159. σφαλερὸν] ἐπισφαλῆς φυλακὴ πόλεως ὑπάρχουσιν.

164. ὑπὸ τοιοῦτων] τοιοῦτοι ἄνδρες θορυβοῦσι κατὰ σοῦ, λοιδο-
ροῦσί σε.

169. αἰγυπιός, εἶδος ἀετοῦ, ὃν φασιν ἐν μεθωρίῳ εἶναι ἀετοῦ καὶ
γυπός, ὡς καὶ τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ.

10

173. ὦ μεγάλα—ἐμᾶς] διὰ μέσου οἱ δύο στίχοι οὔτοι. τὸ δὲ
ἐξῆς ἢ ῥά σε Ἄρτεμις ὤρμησε πανδήμους ἐπὶ βοῦς. τὸ πᾶν τοι-
οῦτόν ἐστιν ὄντως δὴ ἢ Ἄρτεμις τοῦ Διός, θυγάτηρ δηλονότι, πα-
ρῶρμησέ σε ἐπὶ τὰς πανδήμους βοῦς τὰς ἀγελείας, ἢ διὰ χάριν
τινὸς νίκης ἀκερδῆ, καὶ ἀχάριστον, καὶ ἀθυσίαστον, ἢ ψευθεῖσα, 15
ἤγουν μὴ τυχοῦσα ἐν τοῖς δόροις καὶ κέρδεσι τῶν ἐνδόξων σκύλων, ἢ
ἐν ταῖς ἐλαφηβολίαις, ἤγουν μὴ μετέχουσα θυσιῶν ἐκ τῶν γενομένων,
ἐλαφηβολιῶν, ἢ ὁ χαλκοθώραξ Ἄρης, ποῖαν μομφὴν ἔχων κατὰ σοῦ
ἔνεκα κοινῆς συμμαχίας, ἀπέδωκέ σοι βλάβην νυκτεριναῖς μηχαναῖς.
οὐ γὰρ οἴκοθεν ἔβης ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

20

183. φρενόθεν] ἤγουν οἴκοθεν, ἀπὸ οἰκείας γνώσεως. ἀριστερὰ]
ἄτοπα, καὶ ἀπρεπῆ, μωρά.

185. ἐν ποίμναις πιτνῶν] ἐμπίπτων, ἐπιτιθέμενος ταῖς ποίμναις.
τὸ δὲ πιτνῶν ἔμφασιν ἔχει καταφορᾶς.

186. τὸ δὲ ἦκοι, ἀντὶ τοῦ ἦλθεν ἄν.

25

188. ὑποβαλλόμενοι] ὑποσπείροντες. κλέπτουσι] λανθάνουσι.
ἤγουν εἰ δολίως καὶ λάθρα σπείρουσι λόγους Ἀγαμέμνων καὶ Μενέ-
λαος, ἢ ὁ τῆς γενεᾶς τῶν Σισυφιδῶν τῆς ἀσώτου, τουτέστι τῆς φαύ-
λης, τῆς ἐξώλους, ἤγουν ὁ Ὀδυσσεύς.

194. ἄνα] ἀντὶ τοῦ ἀνάστα. ἀγωνίῳ σχολᾷ] ἀγωνίαν ἐμ-30
ποιούση ἀνέσει· ἄταν οὐραϊάν φλέγων] εἰς οὐράνιον ὕψος ἀνάπτων
τὴν βλάβην.

197. ἐχθρῶν δ' ὕβρις] ἢ κατὰ σοῦ φήμη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν λεγο-
μένη. καργαζόντων] ἐπιγελώντων, βλασφημούντων. ἄχος] λύπη.

201. ἀρωγοὶ] ἐπιμεληταί. χθονίων] αὐτοχθόνων. Ἐρεχθειδᾶν] 35
τουτέστι τῶν Ἀθηναίων. Ἐρεχθειδαὶ δὲ οὔτοι ἀπὸ τοῦ Ἐρεχθέως.

στοναχὰς] στεναγμούς. κηδόμενοι] φροντίζοντες. ὠμοκρατῆς] ὁ ἐν τοῖς ὤμοις κράτος ἔχων. θολερῶ] τεθολωμένω.

208. τί δ' ἐνήλλακται] κατὰ τί βάρος ἐνήλλακται ἤδε νύξ τῆς ἡμέρας; λέχος δουριάτων] γυναῖκα αἰχμάλωτον. στέρξας] ἀγαπήσας. ἀνέχει] τιμᾷ. θούριος] ὁ ὀρμητικός· Θούριον δὲ οὐδετέ- 5 ρως, πόλις, ἢ καὶ Σύβαρις. αἰδρις] ἀγνοῦσα, μὴ εἰδυῖα. ὥστ' ἀκριβῶς ἂν εἴποις, τὸ πᾶν εἰδυῖα.

214. ἄρρητον] τὸ μὴ δυνατὸν ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. μασιά ἀλοῦς] ὑπὸ μανίας κρατηθεῖς. νύκτερος] ἀντὶ τοῦ νύκτωρ. ὅμοιον τῶ, ἦσυχος θάσσουσιν, ἀντὶ τοῦ ἠσύχως. ἀπελωβήθη] ἐφύ- 10 βριστα ἔπαθε. ἐνυβρίσθη καὶ λωβητὸς γέγονε. χειροδαίικτα] χειρὶ κατατετμημένα. αἰμοβαφῆ] ὑφ' αἵματος βεβαμμένα, ἃ ἐκεῖνος ἐσφαγίασε.

222. ἀνδρὸς ἀγγελίαν] ἀγγελία τινὸς λέγεται ἢ ἂν ἀγγελίη τις ὑπ' ἐκείνου πεμφθεῖς, καὶ ἢν εἴπη τις περὶ ἐκείνου, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ 15 ἀποσταλείς. αἰθοπος] διαπύρου. ἄτλατον] ἀνυπομόνητον, ἀφόρητον. ὁ μέγας μῦθος] ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα φήμη. τὸ προσέρπον] τὸ ἀκόλουθον, τὸ ἐπόμενον. περίφαντος] φανερός. θανεῖται [παρὰ πλῆκτω χειρὶ] ἦγον διὰ τῆς αὐτοῦ ἰδίας χειρὸς τῆς μαυικῆς. ἔμπληκτος, καὶ ἀπόπληκτος, καὶ παραπλήξ ταυτόν. 20

235. ὦν τὰ μὲν εἴσω] μὴ ξενισθῆς, εἰ πρὸς τὸ ποιόμνην, ἐνικὸν ὄν, τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀποδίδωσιν. ὥσπερ γὰρ λέγομεν, αἰτίαν ἐπάγει ὁ δεῖνα τῶ δεῖνι, τὰ μὲν ὡς προδότῃ, τὰ δὲ ὡς συκοφάντῃ· κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα εὐρήσεις πανταχοῦ. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τις τῶν λογοποιῶν λέγων οὕτω “καὶ 25 “ζημίας, τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ τὴν χεῖρα ἀργεῖν, τῆς δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ “ὀφθαλμοῦ καχεξίας.” ἄλλως τε καὶ ποιόμνην εἶπεν, ὃ ἐστὶν εἶδος περιληπτικόν, καὶ πάλιν ἐν τῇ διαίρεσει, τὸ ὦν προσέταξε, δεικνὺς ὅτι ἡ ποιόμνη πλῆθος δηλοῖ, ὥσπερ γένος τῶν ὕστερον. λέγει δὲ καὶ ὁ Λιβανίος που κατὰ τὸ σχῆμα τοῦτο “Εἰ φίλω τῶ μὲν χαριῶμαι, τὸν 30 “δὲ προσλήψομαι.” δίχ' ἀπερρήγνυ] δίχα ἀντὶ τοῦ χωρὶς, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς δύο μοίρας. ἀργίποδας] ταχύποδας, ἢ λευκόποδας. ἀνελάν] ἀπελόμενος, βαστάσας. γλῶσσαν ἄκραν] τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης. ὅμοιον τῶ, μέσος κατέχη, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέσον. ρίπτει] ρίπτειν, τὸ ἀπλῶς ρίπτειν. ρίπτειν δὲ, τὸ μετὰ σφοδρότητος. ρυ- 35 τῆρα] τὸ κοινῶς λωροκάπιστρον. ρυτῆρες κυρίως οἱ λῶροι τοῦ χαλι-

νοῦ, οἷς τοὺς ἵππους χερσὶ κατέχουσιν οἱ ἰππεύοντες. λυγυρᾶ] λυγυρὸν ἦχον ἀποτελούσῃ. δεινάζων] μετὰ δεινοπαθείας λέγων, ἀπὸ τοῦ δεινός. βλασφημῶν.

245. ὦρα τιν' ἦδη] καιρός ἐστὶν ἦδη τινὰ, τουτέστιν ἕκαστον ἡμῶν, κρυψάμενον καλύμμασι τὴν κεφαλὴν, ἀρέσθαι κλοπὴν διὰ τῶν 5 ποδῶν, ἦγουν φεύγειν διὰ ξηρᾶς· ἢ ἐξόμενον κατὰ τὸν ταχὺν ζυγὸν τῆς κωπηλασίας, μεθεῖναι ἑαυτὸν, καὶ ἀπολύσαι διὰ νῆος ποντοπόρου. ζυγὸν ἐξόμενον] μὴ λάβῃς εἰς τὸ ζυγὸν ἔξωθεν τὸ εἰς, ἀλλ' οὕτω λέγε· ἐξόμενον ζυγόν. καθῆσθαι γὰρ καθέδραν φαμέν. ζυγός, ἔθθα καθήμενοι κωπηλατοῦσι. ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι] διὰ ποντοπόρου 10 νῆος εἰς θάλατταν ἀφείναι ἑαυτὸν. λιθόλευστον Ἄρη] λιθόβλητον φόνον.

256. ἀπέλαστος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄπλαστος, ἢ ἀπλησίαστος, τουτέστι κακὴ, ἢ μὴ παραχωροῦσα πλησιάζειν αὐτῇ.

257. οὐκ ἔτι] ἔχει δηλονότι αὐτὸν κακὴ μοῖρα. τὸ πᾶν τοιοῦτον 15 ἔληξε γὰρ ὥσπερ ὄξυς νότος ὀρμήσας χωρὶς ἀστραπῆς. παραπράξαντος] παραπλήσια παθόντος. ὑποτείνει] αἶρει, ἐγείρει, ὑποβάλλει. ἐξέτεινεν, ἀντὶ τοῦ ἐξεπλήρωσεν. ὑπέτεινεν, ἀντὶ τοῦ κάτωθεν εἰς ὕψος ἔτεινεν. διατείνεσθαι δὲ, τὸ διίσχυρίζεσθαι.

263. εἰ πέπαυται ὁ Αἴας τῆς μανίας, κοιμηθῆ νομίζω εὐτυχῆσειν. 20 ἀφανῶς γὰρ ὄντος τοῦ κακοῦ οὐδεμία φροντίς.

265. αἶρεσιν] πρόκρισιν. ἀνιῶν] ἀνιῶ τινα, τὸ κακῶς ποιῶ αὐτόν. καὶ ἀνιῶ τινα, ὅταν κακῶς ἔχω, ὁ δὲ συναλγεῖ τῷ ἐμῷ πάθει, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα. ἢ κοινός] ἀντὶ τοῦ, κοινῇ λυπεῖσθαι ἐν φίλοις κοινῇ λυπουμένοις, τουτέστιν ὁμοῦ τοῖς φίλοις λυπεῖσθαι. 25

268. τό τοι διπλάζων] τουτέστι τὸ λυπεῖν καὶ τὸ λυπεῖσθαι, μεῖζον κακόν, δηλονότι τοῦ ἀπλοῦ.

269. ἡμεῖς] τοῦτο λέγει ἡ Τέκμησσα, ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τοῦ Αἴαντος. ἀτώμεσθα] βλαπτόμεθα.

273. φρονοῦντας] σωφρονοῦντας. ἀνέπνευσε] ἄνεσιν ἔσχε. 30 λύπη ἐλήλαται] ἐλαίνεται ὑπὸ λύπης. ἡμεῖς θ' ὁμοίως] ἐλανόμεθα κακῇ λύπῃ.

278. συνομολογῶ σοι, καὶ φοβοῦμαι μὴ τις ἦλθεν ἐκ θεοῦ πληγῆ. πῶς γὰρ, ἐπεὶ πεπαυμένος ὁ Αἴας τῆς μανίας μηδέν τι μᾶλλον εὐφραίνεται, ἢ ὅτε ἦν μαινόμενος, ἀλλ' ἔτι ἐν μεγάλῃ λύπῃ διάγει; 35

283. ξυναλγοῦσιν τύχας] συναχθόμενοις κατὰ τὰς δυστυχίας.

285. ἄκρας νυκτὸς] ἐπὶ τῆς ἄκρας νυκτὸς, τουτέστι κατὰ τὸ ἄκρον τῆς νυκτὸς. ἦθον] ἀντὶ τοῦ ἦθοντο, ἔφαινον. ἀμφηκες] ἀμφοτέρωθεν ἠκοημένον λαβὼν ξίφος, ἐζητεί ἐξελεύσεις βαδίζειν ματαίως. ἔξοδος, ἢ ἐξέλευσις· ἐκφορὰ δὲ ἐπὶ νεκροῦ.

288. ἐπιπλήσσω καὶ λέγω] ἀντὶ τοῦ ἐπέπληξα, ἐπετίμησα καὶ 5 ἔλεξα.

292. βαιὰ] ὀλίγα. ἠμνούμενα] ἄδόμενα. κόσμον] καλλωπισμόν.

294. μαθοῦσα] ἀκούσασα.

296. συνδέτους] πόδας καὶ χεῖρας δεδεσμημένους. ἠνχένιζε] 10 ἐλαιμοτόμει, τὸν τράχηλον ἀπέκοπτεν. ἄνω τρέπων] ἀνατρέπων, ἦγουν ὑπτίους τιθεῖς. κάρραχιζε] καὶ ἐδίχαζε. ἠκίξθ' ἑμάστιζε. ἐν ποιμναῖς πιτῶν] ἀντὶ τοῦ, ἐμπιτῶν ταῖς ποιμναῖς, ἐπιτιθέμενος.

301. ὑπάξας] κρυφίως ὀρμήσας. ἀνέσκα] σφοδρῶς, μετὰ βίας 15 καὶ δεινοπαθείας ἀνέπεμπε. ἐκτίσαιτ' ἀπέλαβεν.

306. ἔμφρων καθίσταται] ἐν καταστάσει φρονήσεως ἐγένετο. μόλις ξὺν χρόνῳ] σὺν βίᾳ, βραδέως. πῶς] κατὰ τινα τρόπον.

308. ἐρειπίοις] πτώμασι. ἐρειφθεῖς] πεσών.

309. νεκρῶν ἀρνείου φόνου] ἦγουν νεκρῶν ἔργου ὄντων φόνου. φόνου 20 δὲ ἀρνείου ἦγουν εἰς ἄρνας γενομένου, τουτέστι νεκρῶν ἀρῶν πεφονευμένων.

310. ἀπριξ] ὅλη δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκῶτος, θ οὐχ οἶόν τε πρῖσαι διὰ σύμφυσιν.

ἀπριξ ὄνυξι] τὸ διὰ τῶν ὀνύχων στερρῶς κρατεῖν, καὶ μὴ ἀπολύειν. 25

311. καὶ τὸν μὲν] κατὰ μὲν τὸν πλεῖστον χρόνον ἐκάθητο ἄφωνος.

313. εἰ μὴ φανοίην] εἰ μὴ δείξαιμι, ἐξείποιμι.

319. βαρυψύχου] οἱ λέγοντες τὸ βαρυψύχου ἀντὶ τοῦ γενναίου, καὶ διὰ τοῦτο προστιθέντες τὸ οὐ, τάληθες ἠγνοήκασι. βαρυψύχος γὰρ, ὁ βαρεῖαν καὶ λιθώδη καὶ ἀκίνητον ἔχων ψυχὴν, ἀλλὰ μὴ πρὸς 30 πόλεμον ὀρμητικὴν καὶ πρόθυμον.

320. ἐξηγηεῖτ' ἔχειν] ἠρμήνευεν εἶναι. ἦγουν τοὺς τοιοῦσδε γόους αἰεὶ ποτε ἠρμήνευεν εἶναι, ἰδίους δηλονότι, ἀνδρὸς κακοῦ καὶ βαρυψύχου. ἐξήγησις ἐπὶ θεῶν, ἐρμηνεία δὲ ἐπὶ τῶν τυχόντων.

321. ἀφόφητος ὀξέων κοκυμάτων] ἦγουν ἠηλιῶν. ὅμοιον τῷ 35 (Ἡλέκ. 36.) “ ἄσκειον ἀσπίδος τε καὶ στρατοῦ.” τὸ ὄξυ ἐπὶ μὲν φω-

νῆς ἔχει ἐναντίον τὸ βαρὺ· ἐπὶ δὲ ὄφθαλμοῦ καὶ ξίφους τὸ ἀμβλύ· ἐπὶ δὲ χυμῶν τὸ γλυκύ.

322. βρυχώμενος] τὸ βρυχᾶσθαι κυρίως ἐπὶ φωνῆς τῶν λεόντων λέγεται.

326. δρασειών] ἀντὶ τοῦ θέλων καὶ μέλλων ποιῆσαι. τὸ γὰρ δρα-5
σειῶ, τυφειῶ, πολεμησειῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀπὸ ἐνεστώτων καὶ μελ-
λόντων τινῶν ἄλλων ῥημάτων παράγονται. ἐκ μὲν τοῦ δράσω μέλ-
λοντος τὸ δρασειῶ, καὶ ἐκ τοῦ τύψω τὸ τυφειῶ, καὶ ἐκ τοῦ πολε-
μήσω τὸ πολεμησειῶ. ἐκ δὲ τοῦ χρῶ ἐνεστώτος τὸ χρεῖω· καὶ ἐκ
τοῦ κίχω τὸ κιχεῖω. καλοῦνται δὲ ἐφεκτικὰ, καὶ σημασίαν ἔχουσιν 10
αἰεὶ μέλλοντος.

328. ἐστάλην] ἤγουν ἐπορεύθη. λέγεται δὲ τὸ ἐστάλην κυρίως
ἐπὶ θαλάσσης, οἷον ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν.

330. οἱ τοιοῦδε γὰρ φίλοι, ἤγουν ὅποιοι ἐστὲ ὑμεῖς, νικῶνται
φίλων, ἤγουν ἡττῶνται. ἡττᾶται δὲ ὁ ἔρων τινὸς καὶ πολλὴν ἀγάπην 15
εἰς αὐτὸν τρέφων, κρατεῖ δὲ ὁ ἐρώμενος.

334. μᾶλλον] ἀλγεῖ δηλονότι. θυῦσσει] βοᾶ.

342. Τεῦκρον καλῶ] εἰπὼν παῖ παῖ, μεταπίπτει εἰς ζήτησιν τοῦ
Τεῦκρου, ὑπ' ἀμηχανίας, ὥσπερ ἐπιλαθόμενος ἐκείνου. ἢ τὸν εἰσ-
αεῖ] ἤγουν κατὰ τὸν ἐξῆς χρόνον πάντα. τὸ αἰεὶ λέγεται ἐπὶ ἐνε- 20
στώτος, καὶ παρεληλυθότος, καὶ μέλλοντος· τὸ δὲ εἰσαεῖ, ἐπὶ μέλ-
λοντος αἰεὶ. ληλατήσσει] λείαν ἐλάσει, λαφυραγωγῆσει, ληστεύ-
σει, πορθήσει, ἀρπάσει.

350. ὀρθῶ νόμῳ] ὀρθότητι, ὥσπερ εἴ τις εἴποι, ἐν εὐθείᾳ στάθμῃ,
ἤγουν εὐθύτητι. νόμος ἐστὶν ἔγγραφος συνθήχεια· συνθήχεια δὲ ὁ 25
ἄγραφος νόμος.

351. ἴδεσθε] σκοπήσατε ὅποιον κύμα περιδρομον ὑπὸ μανίας φο-
νικῆς κυκλεῖται, ἤγουν ποντίζει ἐμὲ ἄρτι. κυκλέω κυκλῶ, τὸ στρέφω·
κυκλώ δὲ κυκλῶ, τὸ περιλαμβάνω.

354. μαρτυρεῖν] κατήγορος ἐστὶ μάρτυς κακῶν. μάρτυς δὲ καὶ 30
μαρτυρεῖν ἐπὶ καλοῦ. ἐνταῦθα δὲ τὸ μαρτυρεῖν ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς λέγειν
λαμβάνεται. ἀφροντίστως ἔχει] ἀλόγως, χωρὶς λογισμοῦ διά-
κεται.

357. ἀλίαν ὃς ἐπέβας] ἤγουν ὃς ἐπέβης, τῶν νεῶν δηλονότι, ἐλίσ-
σον, ἤγουν ἐλαίνων πλάτην ἀλίαν. ὁμοῦ δὲ ἐλίσσων πλάτην ἀλίαν, 35

ἀντὶ τοῦ κωπηλατῶν· τοῦτο δὲ ἀντὶ τοῦ κωπηλάτης· ἴν' ἢ τὸ πᾶν, δὲ κωπηλάτης ἐπέβησ τῶν νεῶν.

361. συνδάϊξον] σφάζετε σὺν τοῖς θρέμμασιν.

362. μὴ κακὸν] μὴ ποίει τὸ πάθος τῆς βλάβης πλέον, διδούς ἄκος κακὸν τῷ κακῷ. 5

369. νέμω τὸ βόσκω, καὶ τὸ δίδωμι, καὶ τὸ διοικῶ ποιητικῶς· νέμομαι δὲ, τὸ βόσκομαι, καὶ, νέμεται τὴν ὕλην τὸ πῦρ. ἀπὸ τούτου καὶ νέμομαι, τὸ πορεύομαι, ποιητικῶς.

371. ὕπαικε] ὑποτάσσου, μαλάσσου, καὶ σωφρόνησον.

372. χερσὶ] ἐν χερσὶν ὄντας. 10

374. ἐλίκεσσι βουσί] ἔλικας, τὰ περὶ τοὺς κάρπους ψέλλια, ἣ ἐνώτια λέγουσι· καὶ ἐλικώτατον ὕδωρ τὸ ἐλικοειδῆ ἔχον τὴν ρεῦσιν, ἣ διαυγές, ἐλικῶπις καὶ ἐλικῶψ, εὐόφθαλμος.

381. πίνα, ὁ ῥύπος, δι' ἐνὸς ν' πίνα, τὸ ὄστρακον, διὰ δύο.

384. ἀτόμενος] ἀπὸ τῆς ἄτης, τῆς βλάβης, γίνεται ἀτηρὸς, καὶ 15 ἀταρτηρὸς, ὁ βλαπτικός· γίνεται δὲ ῥῆμα ἀτάω, ἀτῶ, τὸ βλάπτω, καὶ τὸ παθητικόν, ἀτῶμαι, οὗ ἡ μετοχὴ ἀτόμενος.

386. μηδὲν μέγ' εἶπης] μὴ κομπάσης.

387. πρόγονοι, πατήρ, πάππος, καὶ οἱ ἀνωτέρω. ἀπόγονοι, υἱός, ἔκγονος, καὶ οἱ κατωτέρω. πρόγονοι, καὶ οἱ ἀπὸ προτέρου γάμου γε- 20 γεννημένοι, ὧν ὁ πατήρ ἢ ἡ μήτηρ εἰς δεύτερον ἦλθε γάμον. λέγονται δὲ πρόγονοι πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου γεννωμένους. ἐπίγονοι δὲ λέγονται οἱ ἀπὸ τοῦ δευτέρου γάμου.—ἀρχηγὸς τοῦ γένους τοῦ Αἴαντος ὁ Ζεὺς, οὕτως. ὁ Αἰακὸς ἐλέγετο υἱὸς τοῦ Διὸς, ἐξ οὗ Πηλεὺς καὶ Τελαμῶν, ὧν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας. 25

392. εὐχομαι τῷ θεῷ· καὶ εὐχομαι τῷ ἀνθρώπῳ, ὑπὲρ οὗ τὴν εὐχὴν ποιῶμαι. κατεύχομαι δὲ, τὸ καταρῶμαι.

395. ὡς ἐμοὶ] δοκεῖ δηλονότι. παρ' ἐμοὶ, ἦγουν κατ' ἐμέ.

396. ἐλοῦ, ἀντὶ τοῦ προτίμησαι. καὶ εἴλετο νίκην τις, ἀντὶ τοῦ ἔλαβεν. ἐνταῦθα δὲ ἔλεσθε ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ λάβετε. 30

402. αἰκίζει] ἀντὶ τοῦ αἰκίζεται, ἦγουν μαστίζει.

405. τὰ μὲν φθίνει] ἦγουν ἡ ἐμὴ εὐτυχία φθείρεται.

407. μῶραις δ' ἄγραϊς] τὰ βοσκήματα, ἃ λαβὼν μωρῶς διε- χρήσατο.

408. δίπαλτος] ἦγουν διπλοῖς ἀκοντίοις ἕκαστον, ἀπὸ τοῦ πάλω, 35

ἀφ' οὗ ἐν ἄλλοις (Ἀντιγ. 131.) οὗτος παλτὸν λέγει πῦρ, τὸν κεραυ-
νὸν, ὡς ἄνωθεν παλλόμενον.

410. ἄνδρα χρήσιμον] χρήσιμον, τὸ ἐπιτήδειον εἰς χρεῖαν, ἤγουν
τὸ συντελοῦν εἰς τι. θέλει οὖν ἐνταῦθα δεῖξαι ὅτι ἀσυντελὲς φωνεῖν
τοιαυτὴν ἄνδρα, ἃ οὐδέποτε οὗτος πρότερον ὑπέμεινεν ἂν φωνῆσαι. 5

413. παράλα] ἤγουν παράλια, τοιτέστι παραβαλάσσια.—νέμος
ἐπάκτιον] χωρίον παραβαλάσσιον, νομῆν ἔχον εἰς βόσκησιν. ἀκτὴ ὁ
κρημνώδης τόπος ἐν θαλάσσῃ· αἰγυιαλὸς δὲ ὁ ἐπίπεδος καὶ ὁμαλός.

415. κατέχετε] εἴχετε. κατέχειν γὰρ λέγεται τὸ κρατεῖν, καὶ
ἔχει ἐναντίον τὸ ἀπολύειν. ἀλλ' οὐκ ἔτι μ'] ἔξετε δηλονότι. 10

420. εὐφρονες] ἠδέϊς, εὐφροσύνην ποιοῦσαι διὰ τὸ πιτόν. ἔμφρων
ὁ φρόνιμος, εὐφρων δὲ ὁ ἠδύς.

423. οὐ τινα] οὐδένα, ἄλλον δηλονότι, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ ἢ Τροία
εἶδεν.

428. ἀπείργω τινὰ βουλόμενον ἐνεργεῖν τι, ἀνείργω δὲ τὸν ἀρξά- 15
μενον καὶ ὅσονοῦν τοῦ ἔργου ἀνύσαντα. ἀντὶ τοῦ ἀναστέλλω.

431. ξυνοίσειν] συμβήσεται.

435. τὰ πρῶτα καλλιστεῖα] τὰ τιμώτατα τῶν γερῶν. εἴληφε
γὰρ τὴν Ἡσιόνην παρὰ τοῦ Ἡρακλέους. ἀριστεύσας] ἕνεκα ἀρι-
στείων εἴληφώς. 20

πρεσβεῖον, ἢ διὰ γῆρας προτίμησις, καὶ τὸ δι' αὐτὸ διδόμενον γέ-
ρας κατὰ προτίμησιν. ἀριστεῖον, τὸ ἕνεκα ἀριστείας γέρας. καλλι-
στεῖον, τὸ ἐκλεγέν τινὶ γέρας. πρωτεῖα, τὰ τῆς πρώτης τάξεως γέρα·
δευτερεῖα, τὰ τῆς δευτέρας.

441. ἐξεπίστασθαι δοκῶ] γιγνώσκειν νομίζω. 25

444. οὐκ ἂν τις] οὐδεὶς ἄλλος κατέσχεν ἂν ταῦτα πρὸ ἐμοῦ ἐν
ταῖς ἀριστεταῖς.—καίτοι τοσοῦτόν γε δοκῶ γιγνώσκειν, ὅτι εἰ ὁ
Ἀχιλλεὺς εἶη ζῶν, καὶ ἔμελλε κρίνειν, ἤγουν κρίσιν καὶ ἀγῶνα ποιῆ-
σαι περὶ τῶν ἰδίων ὄπλων, καὶ δίδοναι τινὶ κράτος καὶ βραβεῖον ἕνεκα
ἀριστείας, αὐτὰ τὰ ὄπλα, οὐκ ἂν τις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ ἔμαρψεν αὐτὰ, 30
τὰ ὄπλα δηλονότι.

448. ἀπήξαν] ἀπήγαγον. γράφεται καὶ ἀπεῖρξαν, ὃ ἔστιν ἐκώ-
λυσαν.

449. ψηφίζω, τὸ λογαριάζω· ψηφίζομαι δὲ, τὸ ψήφους τίθημι.

451. χεῖρ' ἐπεντύνοντ'] εὐτρεπίζοντα. ἔσφηλεν] παρέτρεψε, 35
σφαλῆναι ἐποίησεν. βλάπτει] ἐμπυδίζει. ὁ δειλὸς φύγοι ἂν τὸν

ἐπικρατέστερον. φεύγει τις διωκόμενος ὑπό τινος. φεύγει καὶ φυγα-
δευόμενος καὶ ἐξοριζόμενος. καὶ φεύγει ὁ κατηγορούμενος. ἐξέφυγε
δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξελύσατο ἑαυτόν. διαφεύγει δὲ τί, ὅταν παραδράμη
διωκόμενον, ἢ ὅταν παροραθῆ λαθόν, ἢ ὅταν κρατηθῆν διολισθήσῃ.

458. ἐχθαίρομαι] ἀπὸ τοῦ ἔχθω τὸ μισῶ, ἔχθος, τὸ μίσος, καὶ 5
ἐχθαίρω, τὸ μισῶ, καὶ ἐχθαίρομαι, τὸ μισοῦμαι.

460. ναύλοχοι λιμένες, ἔνθα δηλονότι αἱ νῆες ἴστανται κατὰ λόχον,
τουτέστι κατὰ τάξιν· καὶ ἀπὸ τούτου ναύλοχοι ἔδραι, αἱ ναυτικάι.

464. τὸ γυμνὸν καὶ τὸ ἄτερ ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ, μεμονωμένον
καὶ κεχωρισμένον τῶν ἀριστείων, ἤγουν τῶν ἔνεκα ἀριστείας γερῶν. 10

467. ἔρυμα, καὶ φρούριον, καὶ πολίχμιον, ταυτόν.

ἔμπεισόν] συμπεσεῖν τὸ συνελθεῖν εἰς μάχην, προσπεσεῖν τὸ ἐξ-
αίφνης μὴ εἰδὸτα τινὰ ἀποκτεῖναι.

470. οὐκ ἔστι ταῦτα] οὐδὲν εἰσι ταῦτα, ἤγουν οὔτε τὸ τὰς ἔδρας
ναυλόχους λιπεῖν καὶ ἀπιέναι πρὸς τὸν πατέρα, οὔτε μὴν τὸ εἰς μά- 15
χην συνελθεῖν, εἴτα τελευταῖον ἀποθανεῖν.

472. σπλάγγχον, ἢ καρδία, ἀφ' οὗ καὶ εὖσπλαγγχος, ὁ εὐκάρδιος
καὶ ἀνδρεῖος· ἄσπλαγγχος δὲ, ὁ ἀκάρδιος καὶ δειλός.

473. αἰσχροῦ δὲ εἶδη τέτταρα, ἀδικον, δειλὸν, ἄκοσμον, ἄμορφον.

475. τί γὰρ παρ' ἡμαρ] τί γὰρ ἔχει τέρπειν ἡμέρα, προσθεῖσα, 20
ἑαυτὴν δηλονότι, παρ' ἡμαρ, ἤγουν φωτισθεῖσα, ἐπὶ ἡματι, καὶ ἀνε-
θεῖσα τοῦ καταθανεῖν, ἤγουν ἀπολυθεῖσα καὶ ἐλευθερωθεῖσα τοῦ θανά-
του; παρ' ἡμαρ] ἐπ' ἡματι. τέρπειν] εὐφραίνειν. ἔχει] δύναται.
προσθεῖσα] παρατεθεῖσα, προσθήκην ποιήσασα ἑαυτὴν δηλονότι.
κἀναθεῖσα] ἀναβολὴν ποιήσασα, ὅθεν καὶ ἀνάθεσις ἢ ὑπέρθεσις. 25

478. θερμαίνεται] ἤγουν θαρρεῖ, καθ' ὃ λέγεται θάλπον παρ'
Ὀμήρῳ τὸ θάρσος, κατ' ἐναντιότητα τοῦ δέους, ὃ ψυχρὸν αὐτὸς λέ-
γει· “Ψυχρὸν δέος εἶλεν.”

480. τὸν εὐγενῆ] τὸν μεγαλοπρεπῆ, γενναῖον. εὐγενεῖς, ὧν ἡ
πατρὶς περιφανὴς καὶ τὸ γένος. καὶ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν 30
καὶ εὐγενὴς ὁ μεγαλοπρεπὴς καὶ γενναῖος, καὶ εὐγενὴς ἦθος τὸ
ἀστεῖον καὶ πεκταυδευμένον καὶ ὄγκον ἔχον, καὶ εὐγενὴς ψυχὴ, καὶ
εὐγενὴς λόγος.

481. ὑπόβλητον] ὑποβολιμαῖον, νόθον.

485. τῆς ἀναγκαΐας τύχης] τῆς δουλικῆς, τῆς ἐξ ἀνάγκης γενο- 35
μένης.

489. θεοῖς] συνίζησις. τὸ δὲ πού περισσόν.

491. ξυνῆλθον] εἰς ἣ κατὰ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, σοὶ δηλονότι. εὖ φρονῶ τὰ σὰ] ἀντὶ τοῦ εὐνοῶ τοῖς σοῖς, ἤγουν εὐνοῶ σοι, εὔνοος σοι εἰμί. τὸ φρονῶ αἰτιατικῇ συντάσσεται, καὶ τὸ εὖ φρονῶ, ἐπεὶ διαλελυμένον ἐστὶ· τὸ δὲ εὐφρονῶ δοτικῇ ἐνίοτε καὶ αἰτιατικῇ. 5

492. ἀντιάζω] ἀντιβολῶ. ἐφεστίου Διός] τοῦ τιμωμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἐφορῶντος τὴν συνοίκησιν ἡμῶν. Ἐφέστιον Δία προτείνουσιν οἱ συνοικοῦντες· οἱ δὲ φίλοι Φίλιον· οἱ δὲ ἐν μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μιᾷ συμμορία, Ἐταιρεῖον· οἱ δὲ ξένοι, Ξένιον· οἱ δὲ ἐν ὄρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, Ὀρκιον· οἱ δὲ δεόμενοι, Ἰκέσιον· οἱ δὲ 10 ἀδελφοὶ, Ὀμόγνιον.

494. βάξιν ἀλγεινήν] κλῆσιν, φήμην λυπηράν.

495. ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν] ἤγουν ὑποχειρίαν ἀφείς τινι τῶν σῶν ἐχθρῶν.

496. τελευτήσας] τὸν βίον δηλονότι, ἀποθανόν. τελευτῶ τὸ ἔργον, 15 καὶ τελευτῶ, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκω, ἐφ' ᾧ συνυπακούεται τὸν βίον, ἢ ᾧ, τελευτῶ τὸν βίον. καὶ τελευτῶ γὰρ λέγεται καὶ τελευτῶ τὸν βίον, ὥσπερ καταστρέφω καὶ καταστρέφω τὸν βίον· ἔστι δὲ τελευτᾶν καὶ τὸ καταστρέφειν, καὶ ἔτι τὸ μεταλλάττειν, τὰ αὐτὰ· δηλοῖ γὰρ τὸ ἀποθνήσκειν. 20

501. ἰάπτων] βάλλων, λοιδορῶν, βλάπτων.

503. λατρείας] δουλείας. κυρίως λατρεία δουλεία ἐπὶ μισθῶ. ζήλου] μακαρισμοῦ, εὐδαιμονισμοῦ.

508. πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον] πολυετῇ. κληροῦχος καὶ τοὺς γεωργοὺς φησὶν Ἡρόδοτος. κληροῦχοι καὶ οὗς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον 25 ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἐκάστω διανεμόντες.

511. τροφῆς] ἀνατροφῆς. λέγει δὲ ἀνατροφῆν, ἣν ἀνατρέφουσιν αὐτὸν ἄλλοι.

διοίσεται μόνος] ἤγουν κομισθήσεται κεχωρισμένος. ὁ νοὺς οὗτος· σοῦ τοῦ Αἴαντος θανόντος, οἱ ὄρφανισταὶ οὐκ εἴασουσι τὸν Εὐρύσακην 30 εἶναι σὺν ἐμοῖ, ἀλλὰ διοίσουσιν αὐτὸν μόνον.

512. ὄρφανισταὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν ὄρφανῶν· χηρωσταὶ οἱ τῶν χηρῶν.

515. ἤστωςας] ἠφάνισας. ἀνιστῶ, τὸ πεπτωκὸς ἐγείρω· αἰστώ

7—11. Eadem verba leguntur ap. schol. Eurip. Hec. 345. et Lycophronis v. 288. LOBECK.

δὲ αἰστῶ, τὸ ἰστάμενον καταβάλλω. [τὸ ἀφανίζω, ἀπὸ τοῦ στερη-
τικῆ α καὶ τοῦ ἰσημι ποιητικῶς τὴ γινώσκω, αἰστος, ἀφανῆς γεγο-
νῶς, καὶ ἐκπεπτικῶς τῆς μνήμης, καὶ ἀπὸ τούτου αἰστώ αἰστῶ
ῤῥημα.] ἀλλ' ἡ μοῖρα] ἡ εἰμαρμένη. τὸ ἀλλά ἀντὶ τοῦ δέ.

516. ἡ μοῖρα] ἤγουν ὁ κοινὸς θάνατος, ἡ τύχη. καθεῖλεν] κατή- 5
γαγε, κατεβίβασε, κατέβαλε.

519. ἔγωγε σώζομαι] ὥσπερ ἂν, εἰ ἐσωζόμεν ἐν πᾶσι, σώζομαι
ἐν σοί. σώζεται δέ τις ἐν τινι, ὅταν ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία αὐτοῦ ᾗ,
ὡς σωζομένου αὐτοῦ δηλονότι, σώζεσθαι καὶ αὐτὸν, ἀπολωλὸτος δὲ
συναπόλλυσθαι.

10

521. τερπνόν] τὸ τέρψιν ποιοῦν χαροποιὸν δὲ, τὸ χαρὰν ἔχον, οἶον
χαροποιὸν ὄμμα.

531. καὶ μὴν ἐξελυσάμην αὐτὸν, εἰς τοῦτο δηλονότι, ἵνα σὺ ὄρᾳς
αὐτόν. φόβοισι] ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς φόβοις, τουτέστι διὰ τοὺς φό-
βους ἐξήγαγον αὐτόν, ῥύσασθαι θέλουσα.

15

534. πρέπον] εἰρωνικόν.

535. φύλαξα] ἐπετήρησα, εἰς τὸ ἐπαρκέσαι, βοηθῆσαι, ὑπηρε-
τῆσαι.

537. τί δῆτ' ἂν] ἤγουν κατὰ τί, ἢ τί δῆτα ἂν ἴσως ἐκ τοῦ φέρειν
τὸν παῖδα πρὸς σέ ὠφελοῖμί σε; τουτέστι τίνα ὠφέλειαν ἔξεις ἐκ 20
τοῦ φέρειν τὸν παῖδα πρὸς σέ; ἐκ τῶνδε] κατὰ τὰ μετὰ ταῦτα.
ὠφελοῖμι] ὠφελοῖν ἐδει εἰπεῖν ποιητικῇ δὲ ἀδείᾳ οὗτος οὕτω χρῆται
τοῖς εὐκτικοῖς.

538. προσειπεῖν] προσφθέγγασθαι, ἀσπάζεσθαι λόγοις.

540. μέλλει] βραδύνει. παρουσίαν ἔχειν] ὁμοῦ παρῆναι.

25

542. ἀγ' αὐτόν] δεῦρο ἄγε, ἡ κόμιζε, αὐτόν, ὅστις ἀπὸ τῶν προσ-
πόλων κυβερνᾷς αὐτόν ταῖς χερσίν.

543. ἔρποντι] ἐρχομένῳ. λειμιμμένῳ λόγου] ἔνδειαν ἔχοντι τοῦ
σοῦ λόγου, ἤγουν οὐκ ἀκούοντι.

545. αἶρε] κόμιζε, πρόσφερε. φόνον] τὰ πτώματα τῶν ἀρτίως 30
πεφονευμένων ποιμνίων.

547. εἴπερ δικαίως] εἴπερ ἐστὶν ἐμὸς, υἱὸς δηλονότι, ἤγουν ὁμοιος
ἐμοί, καθὰ ἀπαιτεῖ τὸ δίκαιον. τὰ πατρόθεν] κατὰ τὰ πατρὸς
ιδιώματα, λέγω δὴ ἀνδρείαν καὶ φρόνησιν, καὶ τὸ γενναῖον ἐν συμ-

φοραῖς. ἤγουν εἴπερ οὐ μόνον κατὰ τὴν σποράν ἐμός ἐστιν υἱός, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα ἐμός ἔοικεν ἀληθῶς.

548. αὐτίκα] ἐκ βρέφους. ὦμοῖς] στερροῖς, ἀφόβοις. νόμοις] ἤθεσι.

549. τὸ πωλοδαμεῖν] ἐπὶ ἀλόγων λέγεται κυρίως, ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων τὸ παιδαγωγεῖν, καὶ τὸ παιδοτριβεῖν λέγεται, ἀφ' ὧν παιδαγωγός καὶ παιδοτρίβης, ὁ λεγόμενος βαΐουλος.

554. ἐν τῷ φρονεῖν μηδὲν] ἐν τῷ μηδενὸς ἐπαισθάνεσθαι μήτε λυπηροῦ μήτε ἠδέος.

555. μάθης] εἰς τὴν πρέπουσαν ἡλικίαν ἐλθών. πρὸς τοῦτο] ὅταν 10 δ' ἀφίκη εἰς τὴν αἴσθησιν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς λύπης.

557. ὅπως δεῖξεις] τὸ ὅπως ἐπὶ παραγγελίας κείμενον οὐδέποτε κατὰ τοὺς Ἀττικοὺς ὑποτάσσει. ἀντὶ γὰρ τοῦ πῶς αἰεὶ κεῖται. οἶος ἐξ οἴου ἑτράφη] οὐ πρὸς τὸ ἐξ οἴου λέγεται τὸ ἐτράφη, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἶος, οἶον οἶος ἐτράφη. τὸ δὲ ἐξ οἴου, ἀντὶ τοῦ ἐξ οἴου, πα- 15 πρὸς δηλονότι, γεγυῶς. τὸ πᾶν οἶος ἀνετράφη ἐξ οἴου πατρὸς υἱός ὧν.

558. κούφοις πνεύμασιν] ἤγουν ἐλαφροῖς. τουτέστιν ἐλαφρῶς καὶ ἐλευθερίως ἀνάπνει τὸν ἀέρα.

559. ψυχῆν ἀτάλλων] ζωὴν βρεφικῶς διαβιβάζων καὶ τρέφων. 20 ἀτάλλειν γὰρ τὸ νηπιάζειν καὶ σκιρτᾶν. οὐ τοί σ' Ἀχαιῶν] ἤγουν οἶδα ὅτι οὐ μὴ ὑβρίσει σέ τις τῶν Ἀχαιῶν.

561. στυγναῖσι λώβαις] λυπηραῖς ὕβρεσι.

562. πυλωρὸν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλασσόντων τὰς πύλας. λέγει νῦν τὸν ἀποσοβοῦντα καὶ μὴ ἔωντα προσβαλεῖν κακὸν τι. 25

563. τροφῆς ἄοκνον ἔμπακα] ἀνατροφῆς πρόθυμον φροντιστήν.

564. τηλωπὸς οἰχνεῖ] μακρὰν διατρίβει, περιέρχεται. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. δυσμενῶν θήραν ἔχων] δυσμενεῖς θηρῶν.

566. ἐπισκῆπτω χάριν] ἤγουν καὶ ὑμῖν ἐπισκῆπτω τήνδε τὴν χάριν ὁμοῦ καὶ ἐκεῖνφ ἀγγείλατε τὴν ἐμὴν ἐντολήν. ἐπισκῆπτω τήνδε 30 τὴν ἐντολήν ὠφείλειν εἰπεῖν· ὁ δὲ λέγει τήνδε τὴν χάριν, ἐπεὶ ὅπερ ἐντέλλεται, ὡς χάριν τοῦτο αἰτεῖ παρ' αὐτῶν.

570. γηροβοσκός] γηροτρόφος. [τὸ δὲ γηροβοσκῶ γράφεται καὶ

7. Eadem leguntur apud Moschopulum in Lex. Philostrati: v. Ducang. Gloss. vol. I. p. 168.

LOBECK.

13. αἰεὶ addidi ex A. qui habet verba τὸ ὅπως—κεῖται.

μικρὸν ἀπὸ τοῦ γῆρος, καὶ μέγα ἀπὸ τῆς γενικῆς, τοῦ γῆρος· ἔστι γὰρ ἡ εὐθεΐα τὸ γῆρας.]—εἰσαεῖ] διὰ βίου. μέχρις οὗ] ἕως οὗτος τὰς καταδύσεις καταλάβωσι τοῦ κάτω θεοῦ, ἦγουν τοῦ Πλούτωνος.

572. τεύχη] τεύχος μὲν τὸ ἀγγεῖον, τεύχη δὲ πληθυντικῶς τὰ ὄπλα. 5

574. ἀλλ' αὐτό μοι] ἀλλὰ σὺ Εὐρύσακες παῖ ἐμοὶ λαβὼν αὐτὸ τὸ σάκος τὸ ἐπτάβοιον, τὸ ἄρηκτον, τὸ ἐπάνυμον, σοῦ δηλονότι, ἔχε στρέφων διὰ τοῦ πολυρράφου πόρπακος. ἔστι δὲ πόρπαξ ὁ λῶρος δι' οὗ κατέχουσι τὴν ἀσπίδα, ὃς λέγεται καὶ ὄχανον. [σάκος δὲ οὐδετέρως, ὄπλον, ἀσπίς· σάκος δὲ ἀρσενικῶς, καὶ αὐτὸ δι' ἐνὸς κ, ὁ θύλακος· κωρύκιον δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.]

ἐπτάβοιον] ἦγουν ἐπτάβυσσον.

579. ἀπάκτου] ἄγω, ἄξω, ἀγήσοχα, ἦγμα, ἦκται. ἀκτὸν ὄνομα, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπακτώ, ἀπακτῶ, ῥήμα. ἐπισκήνους] θρήνους λέγει, ἐπεὶ καὶ ἐπιτάφιοί εἰσι θρήνοι, καὶ ἐξόδιοι. ἐπίσκηνοι δὲ θρήνοι οἱ ἐπὶ 15 τῆς σκηνῆς.

581. θᾶσσον] ταχύτερον. λαμβάνεται δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ταχέως. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ] ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἴδιον ἰατροῦ σοφοῦ ἐπφοδαῖς χρῆσθαι, τοῦ τραύματος ἤδη τομῆς δεομένου.

582. τομῶντι] τομῆς ἐπιθυμοῦντι καὶ δεομένῳ νοσήματι, ὡς τὸ 20 θανατῶντι, βασιλειῶντι. τὰ γὰρ τοιαῦτα δευτέρας ὡς ἐπίπαν συζυγίας τῶν περισπωμένων ἐστίν. ἔστι δὲ γλυκύτερον τὸ λέγειν τραῦμα τομῆς ἐπιθυμεῖν, ὥσπερ εἰ αἰσθησιν εἶχε.

584. οὐ γάρ μ' ἀρέσκει] οὐκ ἀρέσκουσιν ἐμοὶ οἱ λόγοι σου θρασεῖς ὄντες. τὸ ὄργανον γὰρ λέγει τῶν λόγων, ἀντὶ τῶν λόγων. δρασεῖεις] 25 ἐπιθυμεῖς δράσειν.

588. καὶ θεῶν] συνίζησις. ἰκνοῦμαι] τὸ παρακαλῶ· ἀφικνοῦμαι δὲ τὸ παραγίνομαι. προδούς] προδίδωμι, ἐπὶ προδοσίας, ἀφ' οὗ προδότης· καὶ προδίδωμι, τὸ καταλιμπάνω, ὡς ἐνταῦθα.—μὴ προδῶς, μὴ καταλίπης. 30

590. οὐκ οἶσθα ὅτι ἐγὼ οὐκέτι, ἦγουν οὐδαμῶς, εἰμὶ ὀφειλέτης ἐπαρκεῖν, ἦγουν ἰπηρετεῖν τοῖς θεοῖς.

596. ᾧ κλεινὰ Σαλαμίς] ἐνταῦθα ἐμμήσατο τὸ ἦθος τῶν ἀφελώντων τῆς οἰκείας. ὅποταν γάρ τι δυσχερὲς ἀπαντᾷ, μακαρίζειν

20. τομῆς—νοσήματι addidi ex A. ὡς ἐπίπαν vulgo. Quae post σ. ἐστίν

21. ὡς ἐπίπαν συζυγίας A. συζυγίας sequuntur non habet A.

εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὰς πατρίδας. καὶ ἔστιν ἡ σύνταξις οὕτως. ὦ κλεινὴ καὶ ἔνδοξε Σαλαμίς ἡ πατρίς μου, σὺ μὲν ἴσως καταφικισμένη ὑπάρχεις κύκλω περικλυζομένη τῇ θαλάσσῃ, εὐτυχῆς, πᾶσιν ἀνθρώποις περιφανῆς διόλου· ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος μακρὸς καὶ πολὺς ἔστιν ὁ χρόνος ἀφ' οὗ προσμένω τῇ γῆ ταύτῃ τῇ Τρωϊκῇ, λειμῶνας ἐχούσῃ 5 εἰς βοσκημάτων νομῆν ἐπιτηδείους, οὐδενὸς λόγου ἀξιούμενος, διόλου τηκόμενος καὶ δαμαζόμενος τῷ χρόνῳ τῷ εὐκινήτῳ, ἔχων κακὴν ἐλπίδα καὶ φόβον, τελέσειν ποτὲ τὴν ὁδὸν, καὶ διελθεῖν ἐμὲ εἰς τὸν Ἄϊδην τὸν μισητὸν καὶ σκοτεινόν. καὶ ὁ Αἴας συνυπάρχει μοι, δυσίατος, ἦγουν 10 δυσκόλως ἰαθῆναι δυνάμενος, ἐπικαθήμενος αἰὲ τῇ οἰκίᾳ· ἰὼ μοι, διὰ τὸ μέσου· ξύνοικος τῇ ἀπὸ θεοῦ γενομένη μανίᾳ· ὄντινα ἐξέπεμψας σὺ, ὦ Σαλαμίς δηλονότι, πρότερον δήποτε ἀριστεύοντα ἐν πολέμῳ τῷ ὀρμητικῷ. νῦν δὲ μόνος ἀποπλανηθεὶς τῆς οἰκείας γνώσεως καὶ διανοίας, εὐρίσκεται μεγάλη λύπη τοῖς φίλοις αὐτοῦ. τὰ δὲ πρότερον αὐτοῦ ἔργα, τὰ διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ γεγόμενα, ὄντα μέγιστα τῆς 15 ἀρετῆς, ἀχαρίστα συνήλθον καὶ συνέβησαν παρ' αὐτοῖς ἀχαρίστοις καὶ ἀγνώμοσι καὶ ἀθλίοις υἱοῖς τοῦ Ἀτρέως.

597. ναίεις] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ ναίη. ἀλίπλακτος] ἀντὶ τοῦ ἀλίκλυστος. ἀλίπλακτος ἀντὶ τοῦ ἀλίπλάκτως, ἦγουν ἐν θαλάσῃ ἀτακτούσῃ περὶ σέ. 20

602. λειμωνία ποία] ὅμοιον τῷ “Τελαμώνιε παῖ.” λειμωνία γὰρ ἢ ἐν λειμῶνι χλόη. μήλων] γενικὸν ὄνομα τοῦτο παρ' Ὀμήρῳ. εἰπὼν γὰρ οὕτως (Ὀδ. ι', 184.) μῆλα ἐπάγει οἰῆς τε καὶ αἴγες.

604. ἀνήριθμος] ἦγουν οὐδενὸς λόγου ἀξιούμενος. εὐκινήτῳ] εὐκινήτῳ, ἢ τῷ καλῶς μεριζομένῳ χρόνῳ εἰς τέσσαρα, ἔαρ, θέρος, μετό- 25 πωρον καὶ χειμῶνα.

605. τρυχόμενος] ὑπὸ τοῦ εὐκινήτου χρόνου αἰὲ δαμαζόμενος, κακοπαθῶν.

606. κακὰν ἐλπίδα] ἦγουν φόβον ἔχων, ἀνύσειν ἐμὲ ἔτι ποτὲ τὸν Ἄϊδην, τούτέστι λήψεσθαι σπευδόντα εἰς τοῦτο. ἀνώ τὴν ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ τελειῶ· καὶ ἀνώ τὸ βραβεῖον, ἦγουν σπουδάσας λαμβάνω, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα.

608. τὸν ἀπότροπον] τὸν ἀποτρόπαιον, ἦγουν τὸν ἀποστροφῆς καὶ ἀποτροπιασμοῦ ἄξιον. αἰδηλον δὲ Ἄϊδην λέγει τὸν σκοτεινόν, ὥσπερ ἂν τις εἴποι ἀλυκὸν ἄλα. ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδηθῆς γίνεται τὸ αἰδηλον 35 κατὰ παραγωγὴν, καθ' ὃν τρόπον ἀλυκὸν ἀπὸ τοῦ ἀλός.

610. ἔφεδρος] κυρίως ὁ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινὲς παλαί-
ωσι, παλαίσειν τῷ νικήσαντι.

614. φρενὸς οἰοβότας] ἤγουν ἀποπλανηθεὶς τῆς φρενὸς ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῶν πλανηθέντων προβάτων καὶ μόνων βοσκομένων.

618. τὰ πρὶν δ' ἔργα] τὰ δὲ πρότερα αὐτοῦ ἀνδραγαθήματα, 5
φροῦδα παρὰ τοῖς Ἀτρεΐδαις.

622. παλαιὸν, τὸ πάλαι ἀρξάμενον, ᾧ ἀντίκειται τὸ νέον. νέον γὰρ
τὸ νεωστὶ ἀρξάμενον. ἐνταῦθα οὖν ἔντροφος παλαιᾷ ἡμέρᾳ ἀντὶ τοῦ
παλαιῷ χρόνῳ, ἤγουν μακρῷ καὶ πάλαι ἀρξάμενῳ. ἤγουν ὄντως ἡ
μήτηρ ἢ παλαιῷ μὲν χρόνῳ ἔντροφος, λευκῷ δὲ γήρᾳ, ὅταν ἀκούσῃ 10
αὐτὸν φρενομόρως νοσοῦντα, αἴλιον ἢ δύσμορος ἀφήσει, οὐδὲ ἀφήσει
γόνον οἰκτρᾶς ὄρνιθος ἀηδόνος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ᾠδᾶς, καὶ τὸ ἐξῆς.
λευκῷ γήρᾳ] ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει τὰς τρίχας. διὰ τοῦτο εἶπε
λευκῷ ἀπὸ τοῦ ποιουμένου τὸ ποιούμενον.

628. οἰκτρᾶς ἀηδοῦς] τῆς εὐφροσύνης ἔστερημένης ἀηδόνος, διὰ 15
τὸ αἰεὶ θρηγεῖν τὸν υἱὸν Ἴτυν. παραβάλλει δὲ τὸν ἀηδόνος θρήνον καὶ
τὸν Ἐριβοΐας, καὶ εἰκάζει μείζω ἐκεῖνον ἔσσεσθαι τῆς ἀηδόνος.—ἡ
ἀηδὼν, τῆς ἀηδόνος, καὶ ἡ ἀηδὼ, τῆς ἀηδός, ἀηδοῦς.

630. ὄξυτόνους] ὄξυφώνους. τόνος, ὁ κοινῶς ἤχος, καθ' ὃ λέγεται
Λυδῖος τόνος καὶ Φρύγιος. 20

631. χερσὶ πληκτοὶ] ὑπὸ πληγῆς χειρῶν. ἀμύγματα] σπαράγματα.
κεύθων] κευθόμενος, κρυπτόμενος. κρείσσων] ὁ ἀμείνων καὶ ἐπικρα-
τέστερος. μάτην δὲ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ματαίως, ὡς
ἐνταῦθα.

643. δύσφορον] δυσβάστακτον, ἀνυπομόνητον. ἄτερθε τοῦδε] τοῦ 25
αἰῶνος δηλονότι, ἤγουν τοῦ χρόνου.

648. ἀλίσκεται] θηράται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλικομένων θη-
ρίων ὑπὸ τῶν θηρευτῶν.

649. δεινός] φοβερός. ἐθελύθην στόμα] ἐμαλάχθη τὴν σφο-
δρὰν ὀρμὴν. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ στόματος τῆς μαχαίρας. τὸ πᾶν δὲ 30
οὕτως· κἀγὼ γὰρ, ὃς ἐδεινοπάθουσι τότε, ἐμαλάχθη τὸ στόμα παρὰ
τῆσδε τῆς γυναικὸς, ὡς ὑπὸ βαφῆς σίδηρος. Ἄλλως. ἢ πρὸς τὸ ὡς
στικτέον, ἢ ἢ οὕτως· ὃς ἐκαρτέρου τὰ δεινὰ, ἤτοι σκληρὸς καὶ ἀν-
ένδοτος ἦν, καθάπερ βεβαμμένος σίδηρος. ἢ πρὸς τὸ τότε, ἀντὶ τοῦ
ἐθελύθη τὸ στόμα ὑπὸ τῆσδε τῆς γυναικὸς, ὡς περ ἐν βαφῇ σίδηρος, 35
ἤτοι βεβαμμένος ὑπὸ ἐλαίου, θηλύνεται. ἔστι δὲ κρεῖττον τὸ πρῶ-

τον. εικότως δὲ εἶπε τὸ στόμα, ἐπειδὴ καὶ τὰ σκληρὰ ἐκεῖνα διὰ γλώττης ἔφευρεν.

654. εἶμι] πορεύσομαι. παρακτίους] παραβαλασσίους.

655. λύματα ἐμὰ, ἤγουν τοὺς μολυσμοὺς τοὺς ἐμούς. ἀγνίσ-
σας] καθάρας. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅταν ἢ φόνον ἀνθρώπου, ἢ 5
ἄλλας σφαγὰς ἐποίουν, ὕδατι ἀπονίπτειν τὰς χεῖρας εἰς κάθαρσιν
τοῦ μιάσματος.

658. ἔχθιστον βελῶν] τὸ ἔχθιστον τῶν βελῶν ἐμοῦ. τὸ πᾶν
μεμισημένον. βελῶν ἀντὶ τοῦ ἀμυντηρίων. βέλη γὰρ τὰ πεμπόμενα.
γαίας ὀρύξας] ἐκεῖ τῆς γῆς κατορύξας, τουτέστι κρίψας, ἔνθα οὐδεὶς 10
ὄψεται. μὴ λάβῃς εἰς τὸ γαίας ἔξωθεν τὸ ἐπί, ἀλλ' οὕτω λέγε
κρίψω τὸ ἐμὸν ἔγχος ὀρύξας ἔνθα τῆς γαίας μὴ τις ὄψεται.

660. τὸ νύξ καὶ τὸ Ἄιδης εἶπε κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον, ἀντὶ τοῦ
ἀφάνεια καὶ φθορά· τὸ δὲ ἀληθές, διὰ τὴν μέλλουσαν αὐτὸν κατα-
λήψεσθαι νύκτα καὶ θάνατον, ὃν αἴτιον τὸ ξίφος. δυσμενεστάτου] 15
δυσμενῆς, ὁ κακὰ νοῶν τινι, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐμενῆς.

668. τί μῆ;] διὰ τί οὐχὶ ἄξιον εἶκειν; νιφοστιβεῖς] τουτέστιν
οἱ χιόνας συντιθέντες. στιβάζειν γὰρ καὶ τὸ συντιθέναι. ἐξίσταται]
λέγεται τοῦτο καὶ μετὰ τῆς ὑπό, καὶ τάσσεται αἰεὶ ἐπὶ ὁδοῦ· τὸ δὲ
ἰκανίστασθαι ἐπὶ καθέδρας. οἶον ὑπεξίσταμαί σοι τῆς ὁδοῦ· ἰκανί- 20
σταμαι δὲ σοι τῆς καθέδρας. λευκόπωλον δὲ λέγει τὴν ἡμέραν, ἐπεὶ
τὸν Ἥλιον, ὃς ποιεῖ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ ἄρματος φασὶν ὀχεῖσθαι δύο
ἵππους ἔχοντα λευκοὺς, ὃν τὸν μὲν Λάμποντα, τὸν δὲ Φαέθοντα ὀνο-
μάζουσιν.

671. εὐκάρπῳ θέρει] τῷ καρποφόρῳ. ὅμοιον τῷ εὐκερῶν ἄγραν. 25

673. φέγγος φλέγειν] φέγγειν, ἤγουν λάμπειν φέγγος. ὁμοῦ
ἀντὶ τοῦ λάμπειν.

674. δεινῶν τ' ἄημα] καὶ πνοὴ μεγάλων ἀνέμων κατεπράυνεν
ἤχουντα πόντον, παυσασμένη δηλονότι καὶ ἡσυχάσασα. ἀήρ, οὗτος δὲ
ἀναπνέομεν πνεῦμα δὲ, ἄνεμος, ἀήτης ποιητικῶς· καὶ αὔραι, ἀήρ 30
κινηθεῖς. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τῷ τὴν μὲν αὔραν ἐπὶ τῶν ἐξ ὑγροῦ
ἐκπνοῶν τάττεσθαι, τὸν δὲ ἄνεμον, ἐπὶ τῶν ἐν αἰέρι πνευμάτων, τὰ
πνεύματα δὲ καὶ τοὺς ἀήτας ἐπὶ παντὸς αἰέρος κινηθέντος.

677. σωφρονεῖν] εἰρηνεύειν.

678. ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι] ἐγὼ δὲ καὶ εἰς τὸν φίλον κατὰ τῶσαῦτα 35
βουλήσομαι ὑπουργῶν ὠφελεῖν, ἤγουν ὠφέλιμος γίνεσθαι, ὡς αἰεὶ οὐ

μενούντα. καὶ γὰρ ἐπίσταμαι ἀρτίως ὅτι ὅτε ἤμην ἐχθρὸς, μέχρι τοσούτου, ἤμην δηλονότι, ἐχθραντέος, ἀντὶ τοῦ ἐχθρὸς, ὡς καὶ αὖθις φιλήσων.

683. λιμὴν] καταφυγή, ὑποδοχή.

684. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων καλῶς ἔξει τὰ πράγματα. σὺ δὲ 5 ἐλθούσα εἶσω, ᾧ γύναι, εὔχου τοῖς θεοῖς διὰ τέλους τελεῖσθαι, ἐκεῖνα δηλονότι, ᾧν ἐρᾷ ἢ ἐμῇ ψυχῇ.

688. τιμᾶτε] ποιεῖτε. τιμᾷ ἀρετὴν τις, ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται. καὶ ἐπαινεῖ σιωπῆν, ἀντὶ τοῦ σιωπᾶ.

690. εἴμ' ἐκεῖσ'] πορευέσομαι ἐκεῖσε, ὅποι ἄξιον πορευθῆναι. 10

691. τὸ τάχα καὶ τὸ ἴσως ἐκ παραλλήλου.

693. περιχαρῆς ἀνεπτάμαν] ὑπὸ περιχαρείας ἀνέπτην, ἤγουν ὕσπερ ὑπότερος ἐγενομένη. ἀνεπτάμην, ἀντὶ τοῦ ἀνέπτην. οἱ εἰς ἡν γὰρ ἀόριστοι τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν εἰς μὲ οὐ χρεῖαν ἔχουσι τῶν παθητικῶν καὶ τῶν μέσων, ἐπεὶ οὗτοι τὰ αὐτὰ ἐκεῖνοις δύνανται· 15 οἶον ἴστημι, στήσω, ἔστησα, ἐπὶ ἐνεργείας· ἔστην δὲ ἐπὶ πάθους. ἴπταμαι, πτήσω, ἔπτην. ἀφ' ᾧν καὶ σταίην καὶ πταίην.

695. ἀλίπλαγκτον λέγει τὸν Πᾶνα, διότι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις ἐτιμάτο, ἔνθα πλάζεται ἢ θάλασσα. Κυλλήνη, ὄρος ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ, ἔνθα πόλις ἦν, Κυλλήνη καὶ αὐτὴ ὀνομασμένη. δεῖρας, ἀκρωτήριον, 20 ἀπὸ τῆς δεῖρης τοῦ τραχήλου. φάνηθι ἀπὸ τῆς δεῖραδος τῆς Κυλλήνειας τῆς χιονοκτύπου, ᾧ ἀναξ θεῶν χοροστάτα.

χιονοκτύπου] ἤγουν χιονοβλήτου, ὑπὸ χιόνος τυπτομένης.

699. Νύσια Κνωσσία] ἀπὸ πόλεων, ἔνθα ὀρχήσεις ἐτελοῦντο, Διονυσιακαὶ καὶ Κορυθαικαί. ἐν μὲν τῇ Νύσῃ Διονυσιακαί· ἐν δὲ τῇ 25 Κνωσσῷ, πόλις δὲ αὕτη τῆς Κρήτης, αἱ Κορυθαικαί, ἐπικρατήσασαι ἀπὸ τῶν Κορυθάντων τοῦ Διός.

701. μέλει μοι τῶδε τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦδε τοῦ πράγματος. καὶ μέλει μοι τῶνδε τῶν πραγμάτων, καὶ μέλουσί μοι τᾶδε τὰ πράγματα.

702. Ἰκαρίων] ἐν τῇ Ἰκαρίῳ θαλάσῃ ἐστὶν ἡ Δήλος, ἐν ἣ λέγε- 30 ται ὁ Ἀπόλλων τεθθῆναι. Ἰκάριος δὲ ὀνομάσθη ἀπὸ τοῦ Ἰκάρου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Δαιδάλου. διὰ τῶν Ἰκαρίων δὲ πελαγέων ὁ ἀναξ Ἀπόλλων ὁ Δήλιος ἐλθὼν εὔγνωστος συνείης διὰ παντὸς ἔμοι μετὰ ἠδοῆς.

710. θεῶν ὠκυάλων] ἐκ παραλλήλου, ἀντὶ τοῦ ταχειῶν, τουτέστι

5. καλῶς ἔξει τὰ πράγματα] Haec tantum habet A.

τῶν διερχομένων ταχέως ἐπὶ θαλάσσης. λαβίπυρος] ἐπιλήσμων τῆς λύπης, ἐγένετο δηλονότι.

718. θυμὸν Ἀτρείδαις] ἀπορήσειεν ἂν τις ἐνταῦθα πῶς πρῶτον εἰς τὸ μεταγεγνώσθη αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε, τὸν θυμὸν, ἔπειτα γενικὴν, τῶν μεγάλων νεϊκέων. καὶ φαμέν ὅτι τὴν μὲν αἰτιατικὴν οὐ καθὼς 5 ἀπῆτει τὸ μεταγεγνώσθη, ἀλλὰ καθ' ὅλον καὶ μέρος συνέταξε, καὶ μεταγεγνώσθη λέγων κατὰ τὸν θυμὸν, εἰς δὲ τῶν μεγάλων νεϊκέων κατὰ φύσιν.

721. στρατήγιον] κυρίως ὁ τόπος δὲ τοῖς στρατηγοῖς ἀφιέρωται, μετὰ τῶν ἄλλων τῶν προϋχόντων βουλευέσθαι. 10

727. οὐκ ἀρκέσει] ἤγουν οὐκ ἐπαρκέσει, ἑαυτῷ δηλονότι, ἤγουν οὐ βοηθήσει τὸ μὴ θανεῖν καταξανθεῖς πέτραις, ἤγουν διαλυθεῖς ὑπὸ τῶν πετρῶν. πέτρα κοινόν, πέτρος Ἀττικόν.

730. διεπεραιώθη] ὥστε καὶ ξίφη διὰ τῶν χειρῶν ἐπεραιώθη ἐρυστὰ, ἤγουν διόλου ἐξειλκύσθη τῶν κουλεῶν. 15

731. λήγει δ' ἔρις] ἔληξε τοῦ πρόσω ἢ ἔρις ἐπὶ πολὺ δραμοῦσα.

740. χρείας τῆσδε] ἤγουν τῆς σῆς ταύτης χρείας τί ἐστι τὸ ἐλλιπές;

741. τὸν ἀνδρ' ἀπηῦδα] ἀπηγόρευε μὴ παριέναι τὸν Αἴαντα ἐκ τῆς σκηπῆς ἔξω. τοῦ δὲ μὴ καὶ παρόντος καὶ ἀπόντος ἢ ἔννοια σώ- 20 ζεται.

743. πρὸς τὸ κέρδιστον] ἤγουν πρὸς τὴν ἐπικερδῆ καὶ ἐπωφελῆ γνώμην, πρὸς τὴν ἀμείνονα βουλήν· τοῦτο γὰρ θηλοῖ τὸ κέρδιστον τῆς γνώμης. λέγει δὲ τὴν ἐπὶ καθάρσει ἔξοδον.

745. πλέα] ἤγουν πεπληρωμένα. πλέον, τὸ περισσότερον, μικρὸν, 25 καὶ κλίνεται πλέονος. πλέων δὲ, τὸ ἀνάπλεων, μέγα.

749. ξυνέδρου] συνεδρίου. τυρανικοῦ κύκλου] βασιλικῷ χοροῦ.

750. μεταστὰς] μεταχωρήσας. μεθίστασθαι, τὸ ἀμείβειν στά- σιν ἐκ στάσεως. καὶ μεταβαίνειν, τὸ ἀμείβειν τόπον ἐκ τόπου.

752. παντοία τέχνη] διὰ παντοίας μηχανῆς. εἶρξαι παντοία 30 τέχνη τὸν Αἴαντα ὑπὸ ταῖς σκηναῖς κατὰ τὴν παρούσαν ταύτην ἡμέραν.

754. ἀφέντ' εἶαν] ἀπολύσαντα ἀφείναι. ὅμοιον δὲ τῷ ἔφη λέγων.

3-8. Hoc scholion non est in Lips. νεικία ἐπὶ πολὺ προχωρήσασα τοῦ πρόσω.
16. ἔληξε τοῦ π. ἢ ἔρις ἐ. π. δρα- 19. ἀπηγόρευε Α. Legebatur ἀπη-
μοῦσα Α. Legebatur ἔληξε δὲ ἢ φιλο- γόρευσε δὲ ὁ Τεύκρος.

759. βαρείαις] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βαρέων σωμάτων καὶ δυσβαστάκτων. παρὰ θεῶν δυστυχίαις.

760. ὅστις] ἄτινα ἔδει εἰπεῖν. ὅστις δὲ εἶπεν, ἀποδοὺς αὐτὸ πρὸς τὸ σημαινόμενον τοὺς ἀνθρώπους, εἰ καὶ μὴ πληθυντικῶς εἶπεν. ἀπλούστερον γὰρ οἴτινες εἰπεῖν ἔδει. τὸ δὲ ὅλον ὅστις ἀνθρώπος πεφυκὼς 5 ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονεῖ. φύσιν] οὐσία φύσεως διαφέρει. οὐσία μὲν ἐστὶν ἡ ὑπαρξίς· φύσις δὲ ἡ ἐνοῦσα τινὶ δύναμις. οἶον φύσις ἐστὶ γῆς τὸ ἀναβλαστάνειν βοτάνας, καὶ φύσις τοῦ πυρὸς τὸ θερμαίνειν. ἀφ' οὗ εὐφύης, ὃ εὖ ἔχων τῆς φύσεως, καὶ εὐφυΐα ἐπὶ τούτου. εἰκότως οὖν εὐφυΐα καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται καὶ φυτῶν 10 καὶ γῆς καὶ τῶν τοιοῦτων. λέγεται φύσις καὶ ἡ ποιότης, οἶον ὄρη δὲ προμήκη περιβέβληται φύσεως οὐ μιᾶς, ἦγουν ποιότητος· φύσις καὶ εὐφυΐα, ἦγουν τὸ κάλλος, ὡς λόγος τὸ εὐλογον. φύσις καὶ τὸ γένος, ἀπὸ τοῦ φύειν “οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν.” (v. 1259.)

769. ἐπισπάσειν] ἦγουν ἐπισπάσασθαι, λήψασθαι. σπῶ, τὸ μετα- 15 λαμβάνω, καὶ συντάσσεται γενικῇ, οἶον ἔσπασε τοῦ ὕδατος· ἐπισπῶμαι δὲ, τὸ μεταλαμβάνω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ.

770. εἶτα δεύτερον πρὸς τὸ ἄνους καλῶς λέγοντος ἀποδίδεται. ἦγουν τοῦ πατρὸς καλῶς λέγοντος ἄνους ἐφωράθη· εἶτα δεύτερον τῆς 20 δίας Ἀθάνας, λεγούσης δηλονότι, ἄνους εὐρέθη. ὄτρινουσά νιν] πα- 20 ρορμῶσα αὐτόν. ἀντιφωνεῖ] ἀπεκρίνατο. ἄρρητον] οὐκ ἄξιον λέγεσθαι, βλάσφημον. ἐκρήξει] σχίσμα ποιήσει.

778. ἔστι] περίεστιν, ἦγουν ζῆ.

779. ξὺν θεῷ] μετὰ τῆς βοθηείας τοῦ θεοῦ. σωτήριοι] σωτηριώ- 25 δεις, χρήσιμοι εἰς τὴν αὐτοῦ σωτηρίαν.

782. φυλάσσειν] ὥστε φυλάσσειν, αὐτὰς δηλονότι. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα] τῶν ἐντολῶν δηλονότι, ἦγουν τῆς φυλακῆς τοῦ Αἴαντος, οὐκ ἐν τοῖς οὖσιν ἦδη τάττεται.

785. ὄρα μολοῦσα τόνδ'] σκόπει ἐλθοῦσα τόνδε τὸν ἄγγελον. ὁμοιον τῷ (245.) “ὄρα τιν' ἦδη κρᾶτα καλύμμασι κρηψάμενον.” 30

786. ξυρεῖ ἐν χρῶ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων, ἐν ξυρῶ ἴσταται τὸ πρᾶγμα.

788. ἀτρύτων] πολυτρύτων, πάνυ κακοῦντων.

792. τὴν σὴν πρᾶξιν] τὸ σὸν πάθος. περὶ τοῦ Αἴαντος δὲ, οἶδα δηλονότι, ὅτι, εἶπερ ἐστὶ θυραῖος, ἦγουν ἐκτός, οὐ θαρρῶ. θυραῖος] 35 ἀντὶ τοῦ ἐκτός, καὶ δηλοῖ στάσιν· θύραζε δὲ, ἀντὶ τοῦ ἔξω, καὶ δηλοῖ

κίνησιν ἔνδοθεν εἰς τὰ ἕξω, θύραθεν, ἀντὶ τοῦ ἕξωθεν, καὶ δημοῖ κίνησιν ἀπὸ τῶν ἐκτὸς εἰς τὰ ἕσω.

794. ὠδίνειν] ὀδυνᾶσθαι, ἀλγεῖν. ἀπὸ τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ.

795. ἐξεφίεται] ἀντὶ τοῦ ἐφίεται, ἤγουν ἐντέλλεται.

799. ὀλεθρίαν] ἀντὶ τοῦ ὀλεθρίως. ἐλπίζει φέρειν] νομίζει, μέλ-5
λει δέχεσθαι.

803. πρόστητ'] βοητοὶ, προστάται γένεσθε, ἔνεκα τῆς ἀνάγκη καὶ βίαν ἐχούσης τύχης. ἐν τάχει] καὶ σὺν τάχει, καὶ κατὰ τάχος, καὶ ὅσον τάχος, καὶ διὰ τάχους, καὶ διὰ ταχέων, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ἤγουν ταχέως. ἀνηγλίους] τοὺς ἀντικρὺ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. 10
ἐφους, ἀγκῶνας δηλονότι. οὐχ ἰδρυτέον] οὐκ ἄξιον καθέζεσθαι.

811. ἐγκονῶμεν] τὸ ἐγκονεῖν λέγουσιν ἀντὶ τοῦ σπυδεῖν, ἐπεὶ οἱ μετὰ σπουδῆς πορευόμενοι κόνιν ἐγείρουσι. οὐχ ἔδρας ἀκμῆ] καθέδρας, ἀναπαύσεως οὐκ ἔστι καιρός.

814. τάχος γὰρ ἔργου] ἤγουν ἅμα γὰρ εἴπεται, ἀντὶ τοῦ συνδρα- 15
μείται, τάχος ἔργου καὶ ποδῶν, ἤγουν πορείας· τουτέστι καὶ ταχέως ἀφιομαι τοῦ ἔργου, καὶ ταχέως ἐργάσομαι αὐτό·-

815. τομῶτατος] ὥσπερ ἀποδίδεται τὸ ὡς πρὸς τὸ οὕτως, οὕτω καὶ τὸ ἦ ἐπίρρημα πρὸς τὸ ταύτη. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι] ὅμοιον τῳ, ἵνα τι καὶ παραθεωρήσω, καὶ, εἰ δεῖ τοῦτο εἰπεῖν, καὶ τοῖς τοιοῦ- 20
τοις, ἃ λέγεται, ὅτε ἀνακίψει τι καὶ προαρπάσει τοῦτο ὁ νοῦς. εὐθύς γὰρ ἐπάγεται ταῦτα, ἵνα δηλώσῃ ὅτι καὶ ἕτερόν τι ἀνεκίψεν, ὅπερ οὐκ ἦν ἐν τῇ γνώμῃ τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐμφαίνει δὲ ταῦτα εὐπορίαν τοῦ λέγοντος, ὡς μεταξὺ δύνασθαι σχεδιάζειν παρέργως καὶ ἐτέρας ἐπιβολάς. 25

τοῖς ἐπειγομένοις πρὸς θάνατόν ἐστιν ἴδιον ἀποθνήσκειν ἐν σιωπῇ. ἐκτυφλοῦνται γὰρ καὶ ἀφαιροῦνται τοὺς λογισμοὺς τῳ πάθει τῆς λύπης. ὁμοίως καὶ τοῖς ποιηταῖς ἐστιν ἴδιον εἰσάγειν ἄλλους διηγουμένους τὸν τρόπον τοῦ θανάτου τῶν ἀποθνησκόντων. ἐπειδὴ τοίνυν καινόν τι ποιῶν ὁ Σοφοκλῆς, εἰσφέρειν τὸν Αἴαντα ἐξαγορευόντα τὸν 30
τρόπον τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, δι' ἐνὸς λόγου, τοῦ εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολῆ, οἰκονομεῖ λῦσαι τὸ ἄτοπον, ἤγουν, εἰ σχολῆ καὶ ἀδειά ἐστιν ἐμοὶ καὶ ἄλλῳ τινὶ, λογίζεσθαι λογισμοὺς ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ θανάτου, ὅτι δοτόν ἐστι, θνήσκειν ἐν σιωπῇ.

818. ἐχθίστου θ' ὄραν] ἐμοὶ δηλονότι, εἰς τὸ ὄραν. ὅμοιον τῳ, 35
ἡδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν, ἤγουν εἰς τὸ πιεῖν τινὰ ἐξ αὐτοῦ.

820. σιδηροβρωῖτι] σιδηροβρωτίδι, τὸν σίδηρον ἐσθιούση.

824. καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον] ἀντὶ τοῦ ἐπάρκεσον, ἤγουν βοήθη-
σον. καὶ γὰρ εἰκὸς, ἐπαρκέσαι δηλονότι πρῶτον. τοῦτο δὲ λέγει,
ἐπεὶ πρόπαππος αὐτῷ ἦν, καὶ ἦν δίκαιον ὑπὸ πρῶτου αὐτοῦ τυχεῖν 5
λαχεῖν βοθησίας. οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν] οὐ μεγάλου δώρου τυχεῖν 5
λαχεῖν κυρίως τὸ ἀπὸ κλήρου τυχεῖν ἐνταῦθα δὲ ἀπλῶς ἀντὶ τοῦ
τυχεῖν. συντάσσεται δὲ τὸ μὲν λαχεῖν αἰτιατικῇ, τὸ δὲ τυχεῖν γε-
νικῇ. φάτιν] ἀγγελίαν. φέροντα] οἴσοντα, κομίσοντα. πεπτῶτα]
ἀντὶ τοῦ περιπεπτωκότα. γίνεται δὲ κατὰ συγκοπὴν πεπτῶτα. νε-
ορράντων] τῷ δι' ὀλίγου ραντισθησομένῳ ὑπὸ αἵματος. οἰωνοῖς] οἰωνοὶ 10
κυρίως οἱ γῦπες. ριφθῶ] ριφῶ. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅτε εἰσὶν οἱ εἰς
τὴν παθητικοὶ δεύτεροὶ ἀόριστοὶ ἐν χρήσει, οἱ παθητικοὶ πρῶτοι
ἀόριστοὶ ἄχρηστοὶ εἰσὶν, εἰ μὴ παρὰ τοῖς ποιηταῖς. οἶον ρίπτω,
ρίψω, ἔρριψα, ἐρρίφην, ἐρρίφθην. φαίνω, φανῶ, ἔφανα, ἐφάνην,
ἐφάνθην. 15

836. ὀρώσας] ἐφορώσας, ἐκδικούσας τὰ ἀνθρώπινα πάθη.

837. τανύποδας] τὰς μακρὰς ὁδοὺς διερχομένας.

839. πανωλέθρους] ἀντὶ τοῦ πανωλεθρίους, τουτέστι παντελεῖ καὶ
καθολικῶ ὀλέθρῳ. ξυναρπάσειαν] ἀντὶ τοῦ ἀναρπάστους ὁμοῦ ποιή-
σειαν. ἀνάρπαστος δὲ, ὁ αἰφνιδίως ἀποθανών. αὐτοσφαγῇ] αὐ- 20
τουργῶ σφαγῇ, ἀντὶ τοῦ αὐτοχειρία σφαγῇ. ἔστι δὲ ἀντὶ ἐπιρρη-
ματος. πίπτοντα] ἀποθνήσκοντα.

842. πρὸς τῶν φιλίστων] γράφεται πρὸ τῶν φιλίστων, ἤγουν
ἔμπροσθεν. ὀλοίατο] ὄλοιντο, ἀφανισθεῖεν. πίνιμοι] τιμωροὶ, αἱ
ἐκδικοῦσαι τοὺς ἀδικουμένους. ἐπισχῶν] κωλύσας τῆς πορείας. 25
ἠνίαν, ἀντὶ τοῦ ἄρμα. ἦ που] ὄντως. ἦσει] ἀφήσει. ὁ δὲ κωκυτὸς
καὶ ὁ γόος ποιαὶ φωναί.

849. τροφῶ] τῇ ἀναβρεψαμένη με, τουτέστι τῇ μητέρι.

855. καίτοι] ἐναντιωματικῶς.

858. πανύστατον] ὕστατον. τῶν ποιητῶν ἔστι τὸ προστιθέναι 30
τοῖς ὑπερθετικοῖς ἐτέρας ἐπιτάσεις, οἶον ὕστατον πανύστατον, ἄριστον
πανάριστον.

860. πατρῶον] ἀντὶ τοῦ πατρώας. ἤγουν κρηπίς τῆς πατρώας
οἰκίας.

863. ὦ τροφῆς] ὦ ἀναβρεψάμενοί με, τουτέστιν οἱ γονεῖς. 35

866. φέρει] ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται.

869. καὶ οὐδεὶς τόπος ἐπίσταται συμμαθεῖν ἐμέ, ἤγουν σὺν αὐτῷ εἶδέναι ποιῆσαι με.

872. ὀμιλίαν] κλύεις δηλονότι, ἡμῶν τῆς κοινόπλου νηὸς, ἤγουν τοῦ ναυτικοῦ λαοῦ τοῦ ὁμοῦ ἡμῖν πλεύσαντος. πᾶν ἐστίβηται] ἤγουν ὅλον τὸ ἐσπέριον μέρος τῶν νεῶν διώδευται. ἔχεις οὖν] ἀπὸ 5 μεταφορᾶς τῶν ἐχόντων τι ἐν ταῖς χερσὶ, καθ' ὃ λέγεται, οὐ κεναῖς χερσὶν ἐπανήκειν, καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ χειρῶν δεομένων.

876. κούδεν] ἔχω δηλονότι.

877. τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν] κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ τῶν βολῶν τοῦ ἡλίου. ἔστι δὲ καὶ οὕτω. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μολῶν, ἤγουν ἐλθῶν, 10 ὁ ἀνὴρ τὴν ὁδὸν, τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἄγουσαν, δηλοῦται φανεῖς οὐδαμῶν, τουτέστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται. δηλοῖ] ἀντὶ παθητικοῦ δηλοῦται.

880. ἀλιαδᾶν] ἀλίας, ἀλιαδός, τὸ ἀλιευτικὸν πλοῖον. ἀλιαδαὶ δὲ, οἱ παῖδες τῶν ἀλιέων, ἤγουν οἱ ἀλιεῖς, ὡς Ἀσκληπιάδαι, οἱ ἰατροί. 15

882. ἢ τίς] ἢ τίς ἀπὸ τῶν θεαινῶν τῶν Ὀλυμπίων, τῶν ποταμῶν ἐπιστήμων, τῶν εἰς τὸν Βόσπορον ρέοντων.

886. πλαζόμενον] πλανώμενον. σχέτλια] σχέτλιον, χαλεπόν. οὐρίφ] εὐώδωμένῳ μὴ πλησιάσαι δρόμῳ. ἀμενηνὸν] ἐξησθενηκότα τῷ κόπῳ. ἀνδρα] ἐμέ δηλονότι. πάραυλος] πλησίον. 20

894. τὴν δουρίληπτον] ἤγουν τὴν Τέκμησσαν ὁρῶ τὴν δύσμορον καὶ δυστυχῆ, τὴν δορίληπτον, τουτέστι τὴν ἐν αἰχμαλωσίᾳ νυμφευθεῖσαν.

895. οἴκτῳ] τῷ σχετλιασμῷ. συγκεκραμένην] συμμεμιγμένην. οἴχωκ'] ἔφθαρμαι. διαπεπόρθημαι] ἐκπεπολιόρκημαι. ἀπὸ μετα- 25 φορᾶς τῶν ἐαλωκότων φρουρίων. κρυφαίφ] λαθραίφ, ἤγουν λάθρα ἐργασαμένῳ τὸν φόνον. περιπτυχῆς] περικεκλιμένος περικεκλισμένος.

900. ἐμῶν νόστων] ἕνεκα τῆς ὑποστροφῆς, ἣν μέλλω ὑποστρέφειν χωρὶς σοῦ. κατέπεφνες] ἐφόνευσας. τόνδε συνναύτα] ἐμέ τὸν 30 συμπελεύσαντα.

905. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀρα, ὅταν μὲν ἐρωτηματικὸν ᾖ, τροχαϊκῶς γράφουσιν· ὅταν δὲ ὡς σύνδεσμος συναπτικὸς κένηται, ἀδιαφόρως ποτὲ μὲν τροχαϊκῶς, ποτὲ δὲ πυρριχιακῶς.

33. κέηται Α. Legebatur λέγηται. dum scriptum in libris, de quo dixi

34. πυρριχιακῶς correxi pro πυρρι- in Thesaurο vol. 7. p. 2280.
χικῶς. In Lips. πυρριχαικῶς, ut inter-

ἔπραξε] τὸν φόνον δηλονότι. ἢ ἀντὶ τοῦ ἔπαθε.

907. πηκτὸν τὸδ'] πηκτὸν γὰρ ὃν ἐν τῇ χθονὶ τὸδε τὸ περιπετὲς ἔγχος αὐτοῦ, παριστᾶ ὅτι ὑφ' ἑαυτοῦ ἐφονεύθη. κατηγοροῦ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν. κατηγορεῖν δὲ, τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν, μετὰ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. 5

909. αἰμάχθης] ἐφονεύθης. ἄφρακτος φίλων] ἔξω τῆς φυλακῆς τῶν φίλων. αἰῖδρις] ἀνόητος, ἀπράγμων. δυστράπελος] ὁ σκληρὸς, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐτράπελος. δυσάνυμος] ὁ δύσφημον ὄνομα ἔχων.

914. λέγεται δυσάνυμος καὶ οὗ τὸ ὄνομα ἐπαχθῶς οἱ ἄνθρωποι δέχονται διὰ τὸ μῖσος, ὅπερ ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, καθ' ὃ λέγεται δυσ- 10 ἀνυμος ὁ Ἰουδας.

915. περιπτυχεῖ φάρει] περιλαμβάνοντι ἐνδύματι. ἀπὸ τοῦ πᾶν, πάμπαν· καὶ ἀπὸ τοῦδε παμπήδην, ἀντὶ τοῦ παντελοῦς.

917. τλαίη] τλῶ, τὸ ὑπομένω καὶ τολμῶ, οὗ ὁ μέλλων τλήσω· δεύτερος ἀόριστος, ἔτλην ἢ μετοχή, ὁ τλᾶς, τοῦ τλάντος· τὸ εὐκτι- 15 κόν, τλαίην. μελανθὲν αἷμα] χυθὲν ἄφειλεν εἰπεῖν, ἢ γεγονὸς ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς· ὁ δὲ, διὰ τὸ μέλαν εἶναι τὸ αἷμα, μελανθὲν αἷμα λέγει. τίς σε βαστάσῃ φίλων;] πάντα τὰ ἀπορηματικά, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν πρώτων προσώπων τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶς γράφεται.

922. πεπτῶτα] πεπτωκότα, ἀποθανόντα. συγκαθαρμοῖσαι] κατα- 20 τάσαι.

926. χρόνῳ] διὰ χρόνου. ἐξανύσειν] λήψεσθαι, τελειώσειν.

930. πάννυχα καὶ φαέθοντα] ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ κατὰ πᾶσαν νύκτα καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν. Φαέθων, ὁ ἥλιος, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἡλίου. ὠμόφρων] Ἀττικῶς. οὗτοι γὰρ τὰς αὐτὰς ἔχουσι ὀρθὰς 25 καὶ κλητικὰς. οὕτω καὶ τὸ ᾧ δύσμορ' Αἴας ἀντὶ τοῦ Αἴαν.

934. μέγας ἄρα ἄρχων, ἤγουν ἐπιστάτης, ἦν πημάτων, ὁ χρόνος ἐκεῖνος, ἦμος περὶ τῶν ὄπλων ἔκειτο ἀγὼν ἀριστόχειρ, ἤγουν ὑπὲρ τοῦ φανῆναι τὸν ἄριστον ταῖς χερσίν.

935. ἀριστόχειρ] ἤγουν ὁ κρίνων τίς ἐστὶν ὁ ἄριστος κατὰ τὴν 30 χεῖρα.

941. ἀποβλαφθεῖσαν] σφαλεῖσαν, ἀποτυχήσασαν.

942. σοὶ μὲν δοξάζειν ἐστὶ ταῦτα ἔμοι δὲ ἄγαν φρονεῖν, ἐστὶ ταῦτα δηλονότι, ἤγουν ἀκριβῶς γινώσκειν.

18. πάντα τὰ—γράφεται] Hoc ὠμόφρων (vulgo additur μέγα)—ἀντὶ scholion habet A. τοῦ Αἴαν. Aberat τό.

26. καὶ τὸ A. qui habet verba

944. δουλείας ζυγᾶ] τὸν δεσμὸν λέγει τῆς δουλείας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζυγῶν τῶν ζευγύντων τὰς βούς.

947. ἀναυδὸν ἔργον] ἀπόρητον, ὡς ἀποτρόπαιον. ἔργον ἄρητον, ὅπερ δηλονότι ἔχουσιν ἐν τῇ γνώμῃ πράττειν, εἰρηκας ἐν τῇδε τῇ λύπῃ τῶν ἀσυμπαθῶν διττῶν Ἀτρείδων. ἄρητον δὲ, τὸ μὴ δυνάμενον ῥηθῆναι, καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι. τὸ δὲ μὴ ἄξιον, ἢ ὡς ἀποτρόπαιον, οὐκ ἔστιν ἄξιον λέγεσθαι, ἢ ὡς αἰσχρὸν, ἢ ὡς μυστηριώδες. ἄρητον καὶ ὑπερβολικῶς τὸ μέγα ἢ τὸ πολὺ.

953. Παλλὰς φυτεύει] τοιαύτης βλάβης ἀφορμὴν ἔδωκεν ἡ Παλλὰς, ἡ μεγάλη θεὸς, ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς, εἰς χάριν τοῦ Ὀδυσ-
10 σέως.

τὸ φυτεύειν ἐπὶ φυτῶν λέγεται κυρίως, ἤγουν τὴν ρίζαν αὐτῶν καταβάλλειν. ἀπὸ τούτου δὲ παρὰ τοῖς ποιηταῖς καὶ ἐπ' ἀνθρώπων, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ (Orest. II.) "οὗτος φυτεύει Πέλοπα." καὶ ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ καταβάλλειν ἀρχὴν ἐν τινι πράγματι, ὡς ἐνταῦθα. 15

954. ὄντως ὁ πολὺτλας ἀνὴρ, ἤγουν ὁ πολλὰ ὑπομεμενηκὼς Ὀδυσσεύς, κατὰ τὴν βαθυγνώμονα ψυχὴν, ἐφουβρίζει ἡμᾶς, καὶ γελᾷ πολὺν γέλωτα ἐπὶ ταῖς ἡμετέραις λύπαις, ταῖς συμβεβηκυῖαις διὰ τὴν Αἴαντος μανίαν.

961. γελώντων] ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. κάπιχαιρόντων] ἤγουν καὶ 20 ἐπυχαιρέτωσαν.

963. οἰμῶξίαν] οἰμῶζω τὸν τεθηκότα. καὶ οἰμῶζω ἀμεταβάτως.

964. οἱ γὰρ] οἱ κακοὶ κατὰ τὰς γνώμας, ἤγουν οἱ ἀνόητοι. χερσῶν] ἐν ταῖς χερσίν. οὐκ ἴσασι] οὐ γινώσκουσι, πρὶν ἂν τις αὐτοῦ
στερηθῇ. 25

966. ἐμοὶ πικρὸς] ἐμοὶ τέθηκε πικρὸς ἢ τέθηκε γλυκὺς ἐκείνοις, ἤγουν τοῖς Ἕλλησιν, ἑαυτῷ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ, πραγμάτων δηλονότι, ἡράσθη τυχεῖν, ταῦτα ἐκτίησατο ἑαυτῷ, λέγω θάνατον ὃν ἤθελεν. εἰ οὖν οὐ ἐπεθύμει, τοῦτο ἐτέλεσε δηλονότι, πῶς ἂν ἐπεγγεῖται αὐτῷ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, ὥσπερ ἂν εἰ εἶδον αὐτὸν παθόντα ὅπερ οὐκ ἤθελεν; 30 ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τῶν θεῶν τέθηκεν οὗτος, οὐχ ὑπ' ἐκείνων. ἐν κενοῖς] πρὸς ταῦτα ὑβρίζετω ὁ Ὀδυσσεύς ματαιῶς. καὶ γὰρ ὁ Αἴας οὐκ ἔτι ἔστιν αὐτοῖς, ἵν' ἐπαίῃ δηλονότι τῶν ὕβρεων, καὶ ἔχῃ λύπην· ἀλλὰ διοίχεται, ἤγουν διέφθαρται, λιπὼν ἐμοὶ ἀνίας καὶ γόους.

978. ἡμπόληκας] ἀπημπόληκας, πέπρακας, ἤγουν προδεδωκας 35 ἡμᾶς. ἡ φάτις κρατεῖ] ἡ φήμη ἐπικρατεῖ.

981. ὡς ᾧδ' ἐχόντων] τὸ ἐξῆς· ὡς ᾧδε ἐχόντων, ἤγουν διακειμένον τῶν πραγμάτων, πάρεστι στενάζειν. περισπερχῆς] περισπουδάστον, ἀμηχανίαν ἐμποιοῦν, περισσῶς κατεπεῖγον, ἀπὸ τοῦ περισπέρχεσθαι, τὸ περιστρέφεσθαι. οἱ γὰρ ἐν δεινῷ τινι καταστάντες ἢ χρεῖα, καὶ μὴ εὐρίσκοντες λύσιν τούτων, ἄνω καὶ κάτω φέρονται πλανώμενοι 5 ὑπ' ἀπορίας, ἐφ' ᾧν λέγεται καὶ τὸ ἀλύειν, ὃ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἄλη, ἢ πλάνη.

988. ἴθ', ἐγκόνει] ἄπιθι, σπεῦδε. φιλοῦσι] εἰώθασι. κειμένοις] τὸ κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ τεθνηκότος ἰδίως εἰώθασι τάττειν.

992. ᾧ ἀλγεινότατον, λυπηρότατον ἐμοὶ, θέαμα δηλονότι, ἀπάντων 10 τῶν θεαμάτων, ᾧν εἶδον ἐγὼ τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ᾧ ὁδὸς ἀνιάσασα τὸ ἐμὸν σπλάγγνον μάλιστα πασῶν τῶν ὁδῶν, ἦν νῦν ἔβην, ᾧ φίλτατ' Αἴας, φθάσαι ζητῶν, καὶ κατ' ἔχνος ἀκολουθῶν, ὡς ἐψησθόμην, ἀπὸ τοῦ ἤκουσα, ἐγνώρισα, ἔμαθον, τὸν σὸν μόνον.

997. διώκων] φθάσαι ζητῶν. κἄξιγχοσκοπούμενος] κατ' ἔχνος 15 ἀκολουθῶν.

1000. ἐκποδῶν] μακρὰν, πόρρω. ὑπεστέναζον] κατ' ἐμαυτὸν ἐστέναζον ἢ συχῆ. ἐκκάλυψον] τοῦ καλύμματος γύμνωσον, αὐτὸν δηλονότι. δυσθέατον] δυσκόλως θεαθῆναι δυνάμενον. πικρᾶς] ἀλγεινῆς. τὸ πικρὸν ἐπὶ γεύσεως λέγεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τοῦ ἄλ- 20 γους τῆς ψυχῆς. ὃ γὰρ πικρὸν ἐπὶ γεύσεως, τοῦτο ἀλγεινὸν ἐπὶ ψυχῆς. λέγεται καὶ πικρὸν τι, ὡς πρόξενον πικρίας, οὐχ ὡς πικρὸν αὐτὸ ὄν, ὡς τὸ ξίφος ἐνταῦθα λέγεται πικρὸν. κατασπείρας] ὄσων λυπῶν ἀφορμὴν δούς.

1008. ἦ που] ὄντως. εἰρωνικόν. εὐπρόσωπος] χαρίεις, ἰλαρῶ τῷ 25 προσώπῳ. εὐπρόσωπος, ὁ εὐειδῆς, καὶ ἀπὸ τούτου, εὐπρόσωπος αἰτία, ἢ πιθανὴ καὶ εὐπρεπής. συνάγει δὲ τὸ ἐναντίον ὁ λόγος· ἤγουν οὐκ εὐμενῶς με δέξαιτ' ἄν, πρὸς δ' ἐπάγεται πῶς γὰρ οὐχ, ὅτφ πάρα, ἤγουν ὅτφ μηδὲν, τουτέστι μηδαμῶς, πάρεστιν οὐδ' εὐτυχοῦντι γελᾶν ἠδέως. 30

1012. τί κρίψει ;] τί σιγήσει ; κακὸν, ἀπὸ κοινοῦ. τὸν] ἐρεῖ, δηλονότι. ἐκ δορὸς] γεγονότα ἐξ αἰχμαλώτιδος γυναικός. ἐκ μάχης πολεμίας, τουτέστιν ἐκ γυναικὸς μάχη πολεμία κρατηθείσης.

1014. δειλία] διὰ δειλίαν, ἢ ὑπὸ δειλίας. ὡς τὰ σα] ἵνα, θανόντος σοῦ δηλονότι, τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ τοὺς σοὺς δόμους ἔχοιμι. 35 κράτη] τὴν ἀνήκουσάν σοι ἀρχήν. δύσοργος] πάνυ ὀργίλος. ἔστι

μὲν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ δύσοργος· καὶ τὸ εἶναι δὲ ἐν γῆρα βαρὺν αὐτὸν ποιεῖ. πρὸς οὐδὲν] πρὸς οὐδεμίαν αἰτίαν.

1018. εἰς ἔριν] εἰς μάχην. ἔρις, ὁ ζῆλος, καὶ ἡ μίμησις. καὶ ἔρις, ἡ μάχη. τέλος] κατὰ τὸ τέλος, ἐπιρρηματικῶς. ἀπορριφθήσομαι] ἐκπεσοῦμαι γῆς, τῆς πατρίδος δηλονότι. 5

1022. παῦρα δ' ὠφελήσιμοι] κατὰ τὰ ὀλίγα ἐπιτήδειοι εἰς ὠφέλειαν, ἦγουν ὠφέλιμοι.

1024. ἀποσπᾶν] τὸ βιαίως χωρίζειν τὰ κεκολλημένα. πῶς, ἦγουν ποῖω τρόπῳ, ἀποσπάσω σε τοῦ πικρίας αἰτίου κνώδοντος τοῦδε τοῦ αἰόλου; ἀνασπᾶν καὶ κατασπᾶν, τὸ βιαίως ἀνέλκειν καὶ καθέλκειν. 10

1025. αἰόλου] τοῦ συνεχῆ κίνησιν πάσχοντος διὰ τὴν λεπτότητα. κνώδοντος] ἦγουν ξίφους. Ἐκτωρ μὲν] τὸ ἐξῆς Ἐκτωρ μὲν πρισθεῖς, ἦγουν δεθεῖς, τῷ ζωστῆρι, ᾧ παρὰ τοῦδε ἔδωρήθη. ἰππικῶν ἐξ ἀντύγων] ἦγουν τοῦ ἄρματος τοῦ ἰππικοῦ.

1031. ἐγνάπτει] ἐξαινετο. ἀπέψυξεν βίον] ἦγουν ἀπέθανεν. 15 ἐτελεύτεσέ τις, καὶ ἐτελεύτησε τὸν βίον· καὶ κατέστρεψε, καὶ κατέστρεψε τὸν βίον· καὶ ἀπέψυξε τὸν βίον, καὶ μετήλλαξε, καὶ τέθηκεν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τῆνδε δωρεὰν] ἦγουν τὸδε τὸ ξίφος, ὅπερ ἔλαβε δῶρον παρ' αὐτοῦ. πρὸς τοῦδ'] παρὰ τοῦδε, τοῦ ξίφους δηλονότι. πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀποδίδεται. 20

1033. πεσήματι] πτώματι. κάκεινον] τὸν ζωστῆρα ὃν Αἰδης ἔπλεξε, κατεσκεύασε, δηλαδή.

1040. μὴ τεῖνε] ἀντὶ τοῦ μὴ ἀπέτεινε, λόγον δηλονότι· τὸ ἀποτεινεῖν γὰρ ἐπὶ λόγου λέγεται, οἶον, ἀπέτεινε λόγον μακρόν. ἀλλὰ φράζου] σκόπει ὅπως κρίνεις τὸν ἄνδρα ἐν τάφῳ. ὅπως ἀντὶ τοῦ 25 πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴνα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πῶς. ἃ δὴ κακοῦργος] ἦγουν ἐξίκοιτο ἂν ἃ ἀνὴρ κακοῦργος ἐξίκοιτο ἂν δηλονότι. ἐξίκοιτο] ἐξέλθοι, εἴποι.

1044. τίς δ' ἐστίν] ἦγουν τίς δὲ ἀνὴρ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ, ὃν προσλεύσσεις, ἦγουν βλέψεις. ἐστείλαμεν] ἀντὶ τοῦ ἐστειλάμεθα. 30 στέλλω, τὸ κοσμῶ· στέλλομαι δὲ, ἐπὶ τῆς ἐν θαλάσῃ πορείας, οἶον, ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν. μαθεῖν γὰρ ἐγγύς] ἦγουν ἐγγύς γὰρ ὢν οὐ δυσπετής ἐστὶν εἰς τὸ θεαθῆναι. δυσπετής, ὁ δυσκόλως ὑπεύκων, ἦγουν ὁ δυσχερής, ᾧ ἐναντίον ὁ εὐπετής, ὁ εὐκόλως ὑπεύκων. προπετής, ὁ ἔμπροσθεν κείμενος· προπέτης δὲ παροξυτόνως, ὁ προαρ-35

πάζων τι, καὶ παρὰ τὸν καιρὸν παρρησιαζόμενος· ἀπὸ τῶν στρουθίων τῶν πρὸ τοῦ καιροῦ ζητούντων πέτεσθαι.

1048. μὴ συγκομίζειν] μὴ θέλε θάπτειν. συγκομίζειν, ἀπὸ τῶν συναγομένων καρπῶν εἰς τὰς ἀποθήκας. ἐπ' ἐκείνων γὰρ λέγεται κυρίως τὸ συγκομίζειν καὶ ἡ συγκομιδὴ. 5

1052. ὄθ' οὐνεκα] ἐκ παραλλήλου. οἴκοθεν] ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ οἴκου· καὶ ἀπὸ τούτου οἴκοθεν ἀντὶ τοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ. ἐξεύρομεν] ἀντὶ τοῦ εὔρομεν. εὐρίσκει τις τὸ ὄν, καὶ ἐξευρίσκει τὸ μὴ ὄν· ἐφευρίσκει δὲ, οὐ τὸ μὴ ὄν, κἂν διίσχυρίζωνται τούτο τινὲς, οὐδὲ μὴν τὸ ὄν, ἀλλ' ἐφευρίσκει τις, τούτέστιν ἐπινοεῖ πρὸς τι καὶ ἕτερόν τι, 10 εἶτα τοῦτ' ἐκείνῳ προστίθῃσι. καὶ ἔστι μὲν αὖθις καὶ μετ' αὐτοῦ τοῦ προστεθέντος ἐκείνῳ, δ' καὶ πρότερον ἦν· ἀλλ' οὖν τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει τε καὶ προσθήκῃ χρησιμώτερον ἀποπέφανται. οἶον λέγεται τις Θραξ Διονύσιος ἐξευρεῖν τινὰ τῶν γραμμμάτων ἀπὸ τῆς τῶν Φοινίκων γλώττης, φ' προσεφευρέ τις τινὰ τῶν διπλῶν, ψαλίδα εἰπὼν τὴν 15 σπαλίδα, ἀντιστρόφως ταυτὶ τὰ σύμφωνα θείσ. εὔρε δὲ τις ἀπλῶς πλήθῃ χρημάτων. ζητοῦντες] ἐξετάζοντες. ζητῶ, τὸ ἐρευνῶ· καὶ ζητῶ, τὸ ἐξετάζω.

1057. πείραν ἔσβησεν] ὄρμην ἔπαυσεν. τήνδ' ἦν ὄδ'] ἡμεῖς μὲν ἂν κατὰ ταύτην τὴν τύχην, ἦν εἴληχεν ὁ Αἴας, προκείμεθα 20 θανόντες λίαν ἀσχήμονι θανάτῳ, τούτέστι δι' αἰσχίστου θανάτου. ἐνήλλαξεν] ἀντέστρεψε, ὥστε τὴν ἄτιμον πράξιν τοῦδε πρὸς βοσκήματα καὶ πρόβατα πεσεῖν. μῆλα κοινῶς ἐπὶ τῶν βοσκημάτων λέγεται.

1063. σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ] κατὰ τὸ σῶμα ἐνταφιάσαι αὐτόν. 25 αὐτὸν εἰπὼν, εἶτα ἐπάγει τὸ σῶμα· καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ ('Ιλ. δ', 350.) "ποιὸν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;" ἐφ' οἷς ὄλον τι δείκνυται καὶ μέρος. προαρπάζει δὲ τὸ ὄλον τὴν δύναμιν τοῦ ῥήματος· εἶτα ὥσπερ ἐκ μεταμελείας δίδωσιν αὐτὴν τῷ μέρει. συνυπακούεται οὖν ἐν τούτοις ἐπὶ τοῦ μέρους ἢ κατὰ πρόθεσις, ἢ ἢ οὕτως· ποιὸν ἔπος 30 ἔφυγε σε; λέγω κατὰ τὸ ἕρκος τῶν ὀδόντων. καὶ οὐδεὶς ἐστὶν ἀνήρ

8-17. τὸ—χρημάτων Brunckii editio. In Lips. ut vulgo τὸ ὄν, ἐξευρίσκει δὲ καὶ ἐφευρίσκει τὸ μὴ ὄν, reliquis omissis.

12. τῇ ἐκείνου ἐφευρέσει] Legebatur τι κείνου ἐφευρήσει. Correxī ex cod. Vat. .ap. Bekk. Anecd. p. 1168.

σθένων τοσοῦτον ὥστε τυμβεῦσαι τῷ τάφῳ αὐτόν· λέγω κατὰ τὸ σῶμα.

1066. δεινὸν ἐξάρης μένος] μὴ ἀντάρης χαλεπὴν ἔνστασιν. τὸ ἀνταίρειν κυρίως ἐπὶ τῶν ἀντιτασσομένων λέγεται χερσὶν αἰρομέναις, ἢ ῥάβδοις, ἢ τοιοῦτοις τισί· καὶ ἐπὶ τούτου καὶ ἐπὶ γνώμης καὶ ἐπὶ 5 τοιοῦτων τινῶν· οἷον ἀνταίρει γνώμην, καὶ ἀνταίρει μένος. παρευθύνοντες] ἐκτρέποντες. ἀπὸ τῶν μὴ ἐόντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδὸν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπου] οὐκ ἔστιν ὄπου, ἀντὶ τοῦ οὐδαμοῦ, τουτέστιν, οὐκ ἔστι τόπος ὄπου. οὐκ ἔστιν ὅτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἤγουν οὐκ ἔστι χρόνος ὅτε. οὐκ ἔστιν ὅπως, 10 ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστι τρόπος ὅπως.

1070. ἀκοῦσαι] ὑπακοῦσαι. κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς] ἰδιὸν ἔστιν ἀνδρὸς κακοτρόπου.

1072. μῆδὲν δικαιοῦν] μῆδαμῶς δίκαιον κρίνειν τῶν ἐπιστατῶν, τῶν ἀρχόντων, ὑπακοίειν. φέροιντ' ἄν] διοικοῖντο. 15

1075. σωφρόνως] εὐτάκτως. μῆδὲν φοβοῦ] ἤγουν μὴ προτείνων φόβον μῆδὲ αἰδῶ. πρόβλημα] φυλακὴν. γενήσῃ] ἤγουν φύσῃ, ἔξῃ. δοκεῖν πεσεῖν] νομίζειν καταστραφῆναι. ἂ βούλεται] τις δηλονότι. πάρα] πάρεστι. ἐξ οὐρίων] πνευμάτων δηλονότι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νεὸς τῆς ἀπὸ τῆς πρῶτης ἐχούσης τὴν φορᾶν. 20

1085. προλαβὼν τὸ δρῶντες, λαμβάνει τὴν αἰτιατικὴν οἰκειώς, εἶτα ἐπάγει τὸ ἠδῶμεθα ἀποδοδομένον πρὸς τὴν προηγησαμένην πτώσιν, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφεξῆς στίχου τὸ αὐτὸ συμβαίνει, καὶ ἐφ' ἑτέρων πλείστων. παραλλάξ] κατὰ διαδοχὴν. ἀλλάττομαι τοῦδε τοῦδε, ἤγουν διὰ τοῦδε, ὡς τὸ ὠνοῦμαι τοῦδε τοῦδε. ἐναλλάττειν, τὸ μετατιθέναι 25 τὴν τάξιν ἀντιστρόφως. ἐξαλλάττειν, τὸ ἀμείβειν καὶ ἀλλοιοῦν, οἷον ἐξαλλάττει τις τὸ χρῶμα, ἤγουν ἀμείβει. συναλλάττειν, ἐπὶ συμφωνίας γάμου, ἀφ' οὔ συνάλλαγμα. καταλλάττειν καὶ διαλλάττειν, εἰς φιλίαν συνάγειν τινὰς· καταλλάττεσθαι δὲ καὶ διαλλάττεσθαι, τὸ εἰς φιλίαν συνάγεσθαι. μεταλλάττειν, τὸ μεταβαίνειν ἀπὸ τινος 30 εἰς τι, καθ' ὃ λέγεται τὸ, μετήλλαξε τὸν βίον, ἀντὶ τοῦ ἐτελεύτησε. παραλλάττειν, τὸ τῇ παραθέσει ἀλλοῖον δεῖκνυσθαι, ἀφ' οὔ παραλλάξ ἐπίρρημα, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἐτέρῳ ἀλλοῖον κέηται, καὶ ἀπλῶς τὸ ἐφεξῆς ἐτέρῳ ἕτερον κείσθαι. ἀπαλλάττειν, τὸ ἐλευθεροῦν καὶ διάγειν. ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ κυρίου λέγειν. 35

1091. γνώμας] γνωμολογίας.

1094. μηδὲν ἂν γοναῖσιν] οὐδαμινὸς ἂν κατὰ τὸ γένος, ἤγουν
 δυογενής. ὅθ' οἱ] ὅτε οἱ. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐννοίᾳ καὶ τὸ ὅπου ἀρμόζει
 μετὰ τοῦ καί, ὅσον ὅπου καὶ οἱ δοκοῦντες.

1099. αὐτὸς] ἤγουν αὐτοθελῶς. στρατηγεῖς] ἀντὶ τοῦ ἐστρα-
 τήγεις. 5

1103. οὐδ' ἔσθ' ὅπου] οὐδ' ἔστι τόπος, ὅπου—. κοσμήσαι] ἤγουν
 τάξαι, ἀφ' οὗ κοσμήτωρ ποιητικῶς ὁ βασιλεὺς, ὃς καὶ παρ' αὐτοῖς
 ταγὸς λέγεται, ἀπὸ τοῦ τάττειν. ἔστι δὲ τὸ πᾶν οὕτως· οὐδὲ ἔστι
 τόπος, ὅπου ἔκειτό σοι νόμος ἀρχῆς κοσμήσαι τοῦτον πλεόν παρ' ὃ
 ἔκειτο καὶ τῷδε κοσμήσαι σε. ὕπαρχος] ὁ ὑπὸ ἀρχὴν ἄλλων 10
 ἔπαρχος δὲ, ἀξίωμα.

1108. κόλαζε] διδάσκει τοὺς ἀρχομένους ὑπὸ σοῦ τοὺς σεμνοὺς
 τούτους λόγους. κολάζειν, τὸ παιδεύειν, ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἦθη, τὰ
 πεπαιδευμένα καὶ ἀκόλαστα, τὰ ἀπαιδευτα.

1109. ἄτερος] ὁ ἕτερος. τὸ σὸν στόμα] τοὺς σοὺς λόγους. 15

1119. κἂν ὑπέρδικ' ἤ] κἂν ὑπερβολικῶς ὡς δίκαια. οἱ ἀστεμ-
 φεῖς λόγοι καὶ μὴ ἴλαροι λυποῦσι, κἂν ὣσιν ὑπερβολικῶς δίκαιοι.

1120. σμικρὰ φρονεῖν] ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖν, ᾧ ἐναντίον τὸ
 ἕψηλὰ φρονεῖν, καὶ μέγα φρονεῖν ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν καὶ ἕψηλο-
 φρονεῖν. 20

1122. μέγα κομπάσειας] μεγαλορρημονήσειας. ἀσπίδ' εἰ λά-
 βοις] ἤγουν εἰ συσταδὴν πολεμήσειας. συσταδὴν μάχονται οἱ συμ-
 βάλλοντες τὴν μάχην ἐγγύθεν· ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέ-
 λεσι μαχόμενοι, ἀφ' οὗ ἀκροβολισμὸς, ὁ κοινῶς ἀνεμοπόλεμος.
 κτείναντά με] ὅσον ἐπ' αὐτῷ δηλονότι. δεινὸν] μέγα, ἀξίον θαύματος. 25

1128. τῷδε δ' οἴχομαι] ὅσον τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπόλωλα. ἀτίμα]
 ἀτίμους ποιεῖ. ἀτιμάζω, τὸ καταφρονῶ· ἀτιμῶ δὲ ἀτιμῶ, τὸ ἀτι-
 μων ποιῶ, καὶ ἠτιμωμένους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν παθητικὸν παρα-
 κείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ.

1133. ψέξαιμι] ἀτίμους ποιήσαιμι. 30

1132. τοὺς γ' αὐτὸς] ἤγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὐτοῦ, ἀντὶ
 τοῦ ἔμαυτοῦ, οὐκ ἐῷ θάπτειν. πολέμιος προῦστη ποτε] ἤγουν

9. τοὺς σεμνοὺς τούτους λόγους A. Legebatur ἢ τοὺς σεμνοὺς λόγους. Reliqua om. A.

21. ἀνεμοπόλεμος] Hujus vocabuli

tria sunt exempla apud Nicetæ Choniatae paraphrastam p.493. 24. 503. 26. 720. 23. ed. Bekk.

προστάτης πολέμου ἐγένετο κατὰ σοῦ. πολέμιος, ὁ ἀπ' ἄλλοτρίας χώρας ἐχθρός· ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. κλέπτῃς ψηφοποιὸς] ἤγουν δόλιος κριτῆς αὐτοῦ ἐφωράθης.

1136. τὸδ' ἐσφάλῃ] τὸ τῆς κρίσεως.

1137. πόλλ' ἂν κακῶς] ἤγουν πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψειας 5
σοῦ, ἤγουν μετὰ κλοπῆς ἐργάταιο λάθρα.

1140. τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον] ἤγουν οὐκ ἄξιόν ἐστι θαπτέειν τόνδε. θαπτέον, κοινῶς· θαπτέον ἐστίν, Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ συνήθους αἰεὶ καὶ χθαμαλοῦ τὸν λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὔρον ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ θαπτέον, τὸ ποιητέον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύ- 10
της χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐστίν, ὃ συννηκούετο ἕξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα καινότερον τὸν λόγον ἐργάσωνται.

1143. ἐφορμήσαντα τὸ πλεῖν] ἤγουν ἐπὶ τὸ πλεῖν ὀρμήσαντα. τὸ δὲ ὀρμήσαντα, ἀντὶ τοῦ παρορμήσαντα ἐπὶ καιρῷ χειμῶνος. παρ- 15
εἶχε] ἑαυτὸν δηλονότι, τῷ θέλοντι ναυτίλω, ὥστε καταπατεῖν. λάβρον] σφοδρὸν, θρασύ. χειμῶν] μεγάλη ζάλη ἀνέμου. κατασβέσειε] καταπαύσειε. τὸ πᾶν οὕτω δὲ ἴσως ἂν καταπαύσειε καὶ σέ, καὶ τὸ σὸν θρασύ στόμα κατὰ τὴν πολλὴν βοήν, μεγάλη ζάλη ἀνέμου ἐκ μικροῦ νέφους πνεύσασα. 20

1151. ἐν κακοῖς] ἢ ἐν ἀντὶ τῆς ἐπί. δες ἐφύβριζε ταῖς δυστυχίαις τῶν πλησίον. εἰσιδῶν] ἰδῶν. μὴ δρᾶ κακῶς] δρῶ σε κακῶς, μετὰ αἰτιατικῆς, καὶ δρῶ σε κακὸν, ὁμοίως. ἀνολβον] ἀνόητον. ὄλβος γὰρ κυρίως ἢ φρόνησις. ἐνουθέτει] ἐδίδασκε. ἡμιζάμην] εὐστό-
χως παρέικασα. 25

1159. πύθοιτο] ἀκούσειε. λόγους κολάζειν] διὰ λόγων σωφρονίζειν, ἐκείνον δηλονότι, ὅστις πάρεστιν ἀναγκάζειν. ἄφερπε] ἀπέρχου. ματαίου] ἀνόητου. φλαῦρ' ἔπη] φλύαρα. ἔριδος] φιλο-
νεικίας.

1164. σπεῦσον ταχύναις] κατ' ἐπίτασιν λέγεται τῆς σπουδῆς. 30
ἔθα καβέξει] οὗτος δηλονότι, τὸν εὐρώεντα τάφον, τὸν αἰμνηστον, ἐσόμενον δηλονότι, τοῖς βροτοῖς, ἤγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν.

5. λάθρα] Sequitur in Lips. scho-
lion ad v. 1139. συνεκδοχικῶς—ἢ
ἐλυπησάμεν, quod legitur inter scho-
lia Laurentiana apud Elmsl. p. 262.

263., nulla cum scripturæ diversi-
tate, nisi quod in Lips. bis est lu-
πησόμεθα pro λυπηθσόμεθα.

1094. μηδὲν ἂν γοναῖσιν] οὐδαμινὸς ἂν κατὰ τὸ γένος, ἦγουν
 δυογενής. ὅθ' οἱ] ὅτε οἱ. ἐν τῇ τοιαύτῃ ἐννοίᾳ καὶ τὸ ὅπου ἀρμόζει
 μετὰ τοῦ καί, ὄϊον ὅπου καὶ οἱ δοκοῦντες.

1099. αὐτὸς] ἦγουν αὐτοθελῶς. στρατηγεῖς] ἀντὶ τοῦ ἐστρα-
 τήγεις. 5

1103. οὐδ' ἔσθ' ὅπου] οὐδ' ἔστι τόπος, ὅπου—. κοσμηῆσαι] ἦγουν
 τάξαι, ἀφ' οὗ κοσμητῶν ποιητικῶς ὁ βασιλεὺς, ὃς καὶ παρ' αὐτοῖς
 ταγὸς λέγεται, ἀπὸ τοῦ τάττειν. ἔστι δὲ τὸ πᾶν οὕτως· οὐδὲ ἔστι
 τόπος, ὅπου ἔκειτό σοι νόμος ἀρχῆς κοσμηῆσαι τοῦτον πλέον παρ' ὃ
 ἔκειτο καὶ τῷδε κοσμησαί σε. Ἰπαρχος] ὁ ὑπὸ ἀρχὴν ἄλλων 10
 ἔπαρχος δὲ, ἀξίωμα.

1108. κόλαζε] διδάσκει τοὺς ἀρχομένους ὑπὸ σοῦ τοὺς σεμνοὺς
 τούτους λόγους. κολάζειν, τὸ παιδεύειν, ἀφ' οὗ κεκολασμένα ἦθη, τὰ
 πεπαιδευμένα καὶ ἀκόλαστα, τὰ ἀπαιδευτα.

1109. ἄτερος] ὁ ἕτερος. τὸ σὸν στόμα] τοὺς σοὺς λόγους. 15

1119. κἂν ὑπέρδικ' ἤ] κἂν ὑπερβολικῶς ὡς δίκαια. οἱ ἀστεμ-
 φεῖς λόγοι καὶ μὴ ἴλαροὶ λυποῦσι, κἂν ὡσιν ὑπερβολικῶς δίκαιοι.

1120. σμικρὰ φρονεῖν] ἀντὶ τοῦ ταπεινοφρονεῖν, ᾧ ἐναντίον τὸ
 ἕψηλὰ φρονεῖν, καὶ μέγα φρονεῖν ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖν καὶ ἕψηλο-
 φρονεῖν. 20

1122. μέγα κομπάσειας] μεγαλορρημονήσειας. ἀσπίδ' εἰ λά-
 βοις] ἦγουν εἰ συσταδὴν πολεμήσειας. συσταδὴν μάχονται οἱ συμ-
 βάλλοντες τὴν μάχην ἐγγύθεν ἀκροβολίζονται δὲ οἱ μακρόθεν βέ-
 λεσι μαχόμενοι, ἀφ' οὗ ἀκροβολισμὸς, ὁ κοινῶς ἀνεμοπόλεμος.
 κτείναντά με] ὅσον ἐπ' αὐτῷ δηλονότι. δεινὸν] μέγα, ἄξιον θαύματος. 25

1128. τῷδε δ' οἴχομαι] ὅσον τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπόλωλα. ἀτίμα] ἀτίμους ποιεῖ.
 ἀτιμάζω, τὸ καταφρονῶ· ἀτιμάω δὲ ἀτιμῶ, τὸ ἀτι-
 μων ποιῶ, καὶ ἠτιμωμένους ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸν παθητικὸν παρα-
 κείμενον ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ.

1133. ψέξαιμι] ἀτίμους ποιήσασαιμι. 30

1132. τοὺς γ' αὐτὸς] ἦγουν τοὺς πολεμίους αὐτὸς αὐτοῦ, ἀντὶ
 τοῦ ἔμαυτοῦ, οὐκ ἐῷ θάπτειν. πολέμιος προὔστη ποτε] ἦγουν

9. τοὺς σεμνοὺς τούτους λόγους A. Legebatur ἢ τοὺς σεμνοὺς λόγους. Reliqua om. A.

21. ἀνεμοπόλεμος] Hujus vocabuli

tria sunt exempla apud Nicetæ Choniatae paraphrastam p.493, 24. 503, 26. 720, 23. ed. Bekk.

προστάτης πολέμου ἐγένετο κατὰ σοῦ. πολέμος, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρὸς· ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς. κλέπτῃς ψηφοποιὸς] ἦγουν δόλιος κριτῆς αὐτοῦ ἐφωράθης.

1136. τὸδ' ἐσφάλῃ] τὸ τῆς κρίσεως.

1137. πόλλ' ἂν κακῶς] ἦγουν πολλὰ ἂν κακὰ κακῶς κλέψαις 5
σοῦ, ἦγουν μετὰ κλοπῆς ἐργάταιο λάθρα.

1140. τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον] ἦγουν οὐκ ἄξιόν ἐστι θαπτεῖν
τόνδε. θαπτέον, κοινῶς· θαπτέον ἐστίν, Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ
ἀπὸ τοῦ συνήθους αἰεὶ καὶ χθαμαλοῦ τὸν λόγον ἐπαίροντες, ἐπεὶ εὔρον
ἐν τῇ συνηθείᾳ τὸ θαπτέον, τὸ ποιητέον, καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύ- 10
της χωρὶς προσθήκης τινὸς λεγόμενα, προστιθέασιν αὐτοῖς τὸ ἐστίν,
ὃ συννηκούετο ἕξωθεν παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵνα καινότερον τὸν λόγον
ἐργάσωνται.

1143. ἐφορμήσαντα τὸ πλεῖν] ἦγουν ἐπὶ τὸ πλεῖν ὀρμήσαντα. τὸ
δὲ ὀρμήσαντα, ἀντὶ τοῦ παρορμήσαντα ἐπὶ καιρῷ χειμῶνος. παρ- 15
εἶχε] ἑαυτὸν δηλονότι, τῷ θέλοντι ναυτίλω, ὥστε καταπατεῖν. λά-
βρον] σφοδρὸν, θρασύ. χειμῶν] μεγάλη ζάλη ἀνέμου. κατασβέ-
σειε] καταπαύσειε. τὸ πᾶν οὕτω δὲ ἴσως ἂν καταπαύσειε καὶ σέ,
καὶ τὸ σὸν θρασύ στόμα κατὰ τὴν πολλὴν βοήν, μεγάλη ζάλη ἀνέ-
μου ἐκ μικροῦ νέφους πνεύσασα. 20

1151. ἐν κακοῖς] ἢ ἐν ἀντὶ τῆς ἐπί. δς ἐφύβριζε ταῖς δυστυχίαις
τῶν πλησίον. εἰσδῶν] ἰδῶν. μὴ δρᾷ κακῶς] δρῶ σε κακῶς, μετὰ
αἰτιατικῆς, καὶ δρῶ σε κακὸν, ὁμοίως. ἀνολβον] ἀνόητον. ὄλβος
γὰρ κυρίως ἢ φρόνησις. ἐνουθέτει] ἐδίδασκε. ἠνιξάμην] εὐστό-
χως παρείκασα. 25

1159. πύθοιτο] ἀκούσειε. λόγοις κολάζειν] διὰ λόγων σωφρονί-
ζειν, ἐκεῖνον δηλονότι, ὅτινι πάρεστιν ἀναγκάζειν. ἀφερπε] ἀπέρ-
χου. ματαίου] ἀνόητου. φλαῦρ' ἔπη] φλύαρα. ἔριδος] φιλο-
νεικίας.

1164. σπεῦσον ταχύνας] κατ' ἐπίτασιν λέγεται τῆς σπουδῆς. 30
ἔθα καθέξει] οὗτος δηλονότι, τὸν εὐράντα τάφον, τὸν ἀείμνηστον,
ἐσόμενον δηλονότι, τοῖς βροτοῖς, ἦγουν ὑπὸ τῶν βροτῶν.

5. λάθρα] Sequitur in Lips. scho-
lion ad v. 1139. συνεκδοχικῶς—ἢ
ἐλυπήσαμεν, quod legitur inter scho-
lia Laurentiana apud Elmsl. p. 262.

263., nulla cum scripturae diversi-
tate, nisi quod in Lips. bis est lu-
πησόμεθα pro λυπηθησόμεθα.

1170. περιστελοῦντε] κοσμήσοντες. προστρόπαιος] πρὸς αὐτὸν τετραμμένος· προστροπή δὲ, τὸ μίασμα.

1175. ἰκτῆριον] ἰκτῆριοι κλάδοι, δι' ὧν ποιοῦνται τὰς ἰκετηρίας, καὶ ἰκτῆριος θησαυρὸς ὁμοίως.

1178. ἐξημημένους] ἐκθερισμένους, ἀφηρημένους. 5

1179. αὐτως] ὡσαύτως. ὥσπερ ἀπὸ τοῦ οὔτος γίνεται οὔτως ἐπίρρημα παρὰ τοῖς κοινοῖς, καὶ δηλοῖ δύο· λαμβάνεται γὰρ καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, καὶ ἔχει ἀνταποδοτικὸν τὸ ὡς, οἶον, οὔτως ποιῶ, ὡς ἐκέλευσας· καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν· οὔτως ἀπὸ τοῦ αὐτῆ τὸ αὐτως παρὰ ποιηταῖς, κατὰ τὰ δύο ταῦτα σημασιόμμενα. 10 λέγεται γὰρ τὸ αὐτως καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἐφ' ᾧ σημασιόμμενον τὸ ὡσαύτως λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς μετὰ τοῦ ὡς, καὶ ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν.

τέμνω πλόκον] σὺν τῷ λόγῳ ἐκκόπτει ὁ Τεῦκρος καὶ τὸν πλόκαμον τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς. ἔχου] ἄπτου τοῦ πατρός. ἔς τ' ἐγὼ μῶλον] 15 ἕως ἂν ἔλθω.

1185. νεάτος] ὁ ἔσχατος, καὶ νεάτη, ἢ ἐσχάτη· ἀφ' οὗ νήτη, κατὰ κρᾶσιν, ἢ τελευταία χορδὴ τῆς μουσικῆς. ἔς πότε λήξει] μέχρι πότε παύσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν πολυστρόφων ἐτῶν, ἐπάγων ἐμοὶ τὴν ἀτελεύτητον βλάβην τῶν πολεμικῶν καμάτων, κατὰ τὴν σήπουσαν ἡμᾶς Τροίαν τῷ χρόνῳ; τὴν Τροίαν λέγω, τὴν ἀθλίαν μέμψιν τῶν Ἑλλήνων, διὰ τὴν ἐν αὐτῇ δηλονότι χρονίαν διατριβήν.

1192. ὄφελε] ἀπὸ τοῦ ὀφείλω, ὄφειλον, καὶ ἐκβολῆ τοῦ ι, ὄφελον, ὃ ἐξ ἀνάγκης γράφεται διὰ τοῦ ω. τάσσεται δὲ αἰεὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου. λέγεται καὶ μετὰ τοῦ οὐκ, οἶον, οὐκ ὄφελον, καὶ μετὰ 25 τοῦ ὡς· καὶ τοῦ μὴ, ἢ τοῦ οὐκ, προτασσομένου τοῦ ὡς· οἶον, ὡς μὴ ὄφελον, ἢ οὐκ ὄφελον. οἶον, ἐπεὶ ἐγένετο τοδε, ὡς οὐκ ὄφελον, γενέσθαι δηλονότι. συνυπακούεται γὰρ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀπαρέμφατον. καὶ, ἐπεὶ παρεγενόμην, ὡς μὴ ὄφελον, παραγενέσθαι δηλονότι. ἀφ' οὗ ὄφελος ἐπὶ δευτέρου, καὶ ὄφελον ἐπὶ τρίτου· λαμβάνεται δὲ ἀντὶ 30 τοῦ ἔπρεπεν. ὄφελον δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ εἶθε, διὰ τοῦ ο, καὶ τάσσεται αἰεὶ μετὰ εὐκτινοῦ, ἢ μετὰ παρεληλυθότος χρόνου. λέγεται τοῦτο ἐνίοτε μετὰ τοῦ ὡς, οἶον “ὡς ὄφελόν γε καὶ σὲ κακοδοξία “νενεκρωμένον.”

1203. οὔτε ἐννυχίαν, ἤγουν νυκτερινὴν τέρψιν εἶδωκεν ἐμοὶ ἔχειν ἐν 35

τῷ ἰαίνειν, τουτέστιν ἐν τῷ κοιμᾶσθαι· ἀλλὰ ἀπὸ τῶν ἐρώτων ἔπαι-
σεν, ἐμὲ δηλονότι. ἰαίνειν] ὥστε ἀνύειν, διατελεῖν.

1211. καὶ πρὶν μὲν] καὶ πρότερον μὲν ἦν ἐμοὶ ὁ θούριος Αἴας φν-
λακτῆριον τοῦ νυκτερινοῦ δείματος καὶ τοῦ πολέμου. ἀνεῖται] δέδο-
ται, συγκεχώρηται. 5

1217. γενοίμαν] εἴθε γενοίμην ὅπου ἐστὶν ἐπὶ τοῦ πόντου τὸ
σύνδενδρον ἀκρωτήριον, τὸ κλυζόμενον ὑπὸ τῆς ἀλῆς, λέγω ὑπὸ τὴν
ἄκραν πλάκα, ἤγουν γῆν, τοῦ Σουνίου, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὸ ἄκρον τῆς γῆς
τοῦ Σουνίου. ἔστι δὲ τὸ Σούνιον ὄνομα ἀκρωτηρίου.

1225. σκαιὸν ἐκλύσων στόμα] ἀντὶ τοῦ σκαιούς λόγους, ἤγουν 10
κακούς, ἀφήσων. σκαιὸν, τὸ κακὸν, καὶ τὸ ἀπαιδέυτον, καὶ τὸ ἀρι-
στερόν. τλήναι] τολμῆσαι. ἀνοιμωκτεῖ] χωρὶς οἰμωγῆς, ἀτιμα-
ρήτως. χανεῖν] εἰπεῖν.—σὲ δὴ ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ τολμῆσαι εἰπεῖν
οὕτως ἀνοιμωκτεῖ τὰ χαλεπὰ ῥήματα.

1287. στάντος] συστάδην μαχεσαμένου. 15

1239. πικρούς] πικροποιούς, εἰς πικρίαν ἡμῶν. πικρούς ἀγῶνας
εἰκόκαμεν κηρῦξαι τοῖς Ἀργείοις τότε ἕνεκα τῶν Ἀχιλλεῖων ὄπλων, εἰ
πανταχοῦ φανοίμεθα κακοὶ ἐκ Τεύκρου. ἐν μὲν τῷ ἔοιγμεν τρέπεται
τὸ κ εἰς γ ἀπὸ τοῦ εἰκόκαμεν· ἐν δὲ τῷ στύξω, τὸ γ εἰς κ, ἀπὸ τοῦ
στυγήσω, ὅθεν στύξαι. 20

1244. κακοῖς] λόγοις δηλονότι. βαλεῖτε] λοιδορήσετε.

1245. ξὺν δόλῳ κεντήσεθ'] λάθρα σφάζετε. οἱ λελειμμένοι] οἱ
νικηθέντες, ἀπολειφθέντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δρομέων ταῦτα λέγει.

1247. κατάστασις νόμου] εὐταξία, ἣν ὁ νόμος ποιεῖ.

1249. τοὺς ὀπισθεν] τοὺς ἀπολειπομένους, τοὺς νικωμένους. ἀπὸ 25
μεταφορᾶς τῶν δρομέων ταῦτα λέγεται. ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ]
ἤγουν οἱ φρόνιμοι κρατοῦσιν, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπάγεται τὸ μέγας δὲ
βοῦς ὦν τὴν πλευρὰν, καὶ τὸ ἐξῆς. ὀρθὸς] ἤγουν κατ' εὐθειᾶν εἰς
τὴν ὁδὸν πορεύεται, οὐ παρακλίνων.

1257. ἀλλ' ἤδη σκιᾶς] ὑπὲρ ἀνδρὸς οὐκ ἔτι ζῶντος, ἀλλὰ ὄντος 30
σκιᾶς, τουτέστιν ἀνυποστάτου.

1258. ὑβρίζεις] ὑβριστικὰ λέγεις. ἐξελευθεροστομεῖς] θρασυ-
λογεῖς, λαβραγορεῖς. ὅς εἰ φύσιν] κατὰ φύσιν, ἤγουν κατὰ τὸ
γένος. ἐλευθερον] νόμος ἦν Ἀθήνησι, τοὺς ἐξ ἑταίρας ἢ δούλης
τεχθέντας μὴ δημηγορεῖν. μάθοιμ'] νοήσαιμι. οὐκ ἐπαίω] οὐ νοῶ. 35

1266. τοῦ θανόντος χάρις] ἤγουν ἡ ὀφειλομένη τῷ τεθηκότι.

ταχειά τις] ἀντὶ τοῦ τάχιστα. τὸ μὲν τί ζητεῖ οὐσίαν πράγματος, οἶον, τί τὸδε ἐστίν, ἄνθρωπος τυχόν, ἢ ἵπκος; τὸ δὲ τίς, ὑπόστασιν καὶ πρόσωπον, οἶον, τίς ὄδε ἐστὶ, Σωκράτης τυχόν, ἢ Πλάτων; καὶ, τίς, πόθεν εἷς ἀνδρῶν; ἐν τούτῳ γὰρ ὁ ἐρωτῶν οἶδε μὲν ὅτι ἀνὴρ πρὸς ὃν τὴν ἐρώτησιν ποιεῖται, ζητεῖ δὲ τοῦνομα, ᾧ ἂν οὗτος τῶν 5 ἄλλων ἀνδρῶν χωρίζοιτο. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὸ τίς οὐκ ὄνομα μόνον ἀπαντᾷ κύριον, ἀλλὰ καὶ σὺν ἐπιθέτῳ ἐνίοτε κύριον, οἶον, τίς ὄδ' ἐστὶν ὁ ἠδύς Λουκιανός; διὰ τοῦτο οὐκ ὀνόματι μόνον κυρίῳ τὸ τίς ὑποτάσσεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπιθέτῳ, οἶον, Λουκιανός τις ἐποίησε τὸδε, καὶ, ὁ Λουκιανὸς ἠδύς τις ἐστίν. ἐνταῦθα οὖν ἡ χάρις ἐπιθετον ἔχει τὸ ταχειά 10 ὄνομα, εἰ καὶ ἄλλως τοῦτο ἐπιρρηματικὴν ἔχει σημασίαν, διὸ μετὰ τοῦ τίς αὐτὸ ἐπάγεται, καὶ ταχειά τις αὕτη λέγεται διαρρεῖν. κατὰ ταῦτα λέγεται καὶ τὸ ὅστις καὶ τὸ ὁποῖός τις. καὶ τὸ μὲν ὅστις νοεῖται ἐπὶ κυρίου ὀνόματος· τὸ δὲ ὁποῖός τις, ἐπὶ ἐπιθέτου· ὡς παρὰ Λουκιανῷ· Τὸ δὲ ὄλον οἱ δῆμοι οὐκ ἐξετάζοντες τίς ἐστίν ὁ τοῖς 15 πράγμασι ἐφεστηκώς· εἴτε καλὸς δηλονότι, εἴτε τὸ ἐναντίον, ἅπερ ἐπιθετικῶς λέγεται. προδοῦσ' ἀλίσκεται] καταλαμβάνεται προδομένη, ἢ προδοῦσα, τὸν τεθηκότα δηλαδή. εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἀνὴρ] εἰ σοῦ γε, ὦ Αἴας, ὅδε ὁ ἀνὴρ οὐκ ἔτι ἔχει μνήμην.

1270. προῦκαμες] προηγωνίσω.

20

1274. ἐρκέων] ἐντὸς τῶν ἐρκέων, ἤγουν τεύχους, ἐγκεκλεισμένους. ἢ ἐν ἀντὶ τοῦ ἐντός. ἐν τροπῇ δορός] ἐν ἥττη τοῦ πολέμου. τρόπαιον, ἢ νίκη τροπῇ δὲ, ἢ ἥττα. τρόπαιον, ἐπὶ τῶν διωκόντων τροπῇ, ἐπὶ τῶν διωκομένων. ἄκροισιν ἤδη] ἐπὶ μὲν τοῖς ἄκροις ναυτικοῖς ἐδωλοῖς, ἤγουν ὑποστρώμασι, σανιδώμασι τῶν νεῶν, τοῦ πυρὸς 25 ἤδη ἀναπτομένου καὶ ἀναφλεγόμενου. ἄρδην] αἶρω, τὸ ἀφανίζω, καὶ τὸ ὑψῶ· ἀφ' οὗ ἄρδην, ἀντὶ τοῦ μετεώρως καὶ κούφως, ὡς ἐνταῦθα. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανιστικῶς καὶ ὁμοῦ.

1281. συμβῆναι] συνελθεῖν. βαίνω, τὸ πορεύομαι, ἀφ' οὗ τὸ συμβῆναι ἐνταῦθα· καὶ ἴσταμαι, ἀφ' οὗ βᾶσις ἀνδριάντος. λαχῶν] 30 κληρωθεῖς· ἀφ' οὗ λαχμός, ὁ κλῆρος, ποιητικῶς.

καλέλευστος] καὶ αὐθόρμητος. τὸ πᾶν· καὶ οὐ μνημονεύεις, ὅτε αἴθις ὁ Αἴας κληρωθεῖς, αὐθόρμητος, οὐ περιμένων τὸν προστάζοντα, ἐμονομάχησε μετὰ τοῦ Ἑκτορος.

1285. δραπέτην] ἐπιτήθειον εἰς τὸ διαφεύγειν. κλῆρος, δι' ὃν 35 ἐκληροῦντο· καὶ κλῆρος, αὐτὸ τὸ κληροῦσθαι. ἀρούρας] χέρσος, ἢ

ξηρά γῆ ἄρουρα, ἢ ἠροτριασμένη λήϊον, τὸ ἔχον ἀστάχνας χωρά-
φιον. ἄλμα κουφιεῖν] πῆδημα κοῦφον ποιήσιν. ἄλμα, πάλμα,
καὶ πῆδημα, ταυτόν. ποῖ βλέπων] ἤγουν εἰς ποίαν εὐγένειαν σὴν
ἀφορῶν ταῦτα λέγεις ;

1291. οὐκ οἶσθα] οὐ γινώσκεις Πέλοπα τὸν σὸν πρόπαππον ὄντα 5
ἀρχαῖον, βάρβαρον Φρύγα, ὃς τοῦ σοῦ πατὸς προὔπηξε πατὴρ
'Ατρέα δέ, ὄντα δηλονότι, δυσσεβέστατον, προθέντα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον
ἀπὸ τῶν σαρκῶν τῶν ἰδίων τέκνων, ὃς ἔσπειρέ σε ;

1296. ἐπακτὸν] ἐπέισακτον μοιχόν. ὁ φιτύσας] ὁ γενήσας.
φυτεύειν, τὸ τῇ γῆ φυτὸν ἐνθεῖναι. ψιλὸν τὸ φυ καὶ βραχύ. φι- 10
τύειν, τὸ σπείρειν, ποιητικῶς, ὃ παράγεται ἀπὸ τοῦ φῖτυς, ὁ πατὴρ.
καὶ μακρὸν, ὃ καὶ ἐνταῦθα τῷ ποιητῇ τέτακται. τοῖς δὲ ὕστερον
ἡμαρτήθη. ἐφῆκεν] ἐπέταξε δοθῆναι εἰς διαφθοράν. τὰ πρῶτ'
ἀριστεύσας] τὰς τῆς πρώτης μοίρας ἀνδραγαθίας ἀνδραγαθήσας.

1301. φύσει] γένει. ἐπὶ γένους λέγεται κυρίως τὸ φύσει· ἐπὶ δὲ 15
τῶν υἱοθετουμένων, τὸ θέσει. καὶ ἀπὸ τούτων μετάγεται ταῦτα καὶ
ἐφ' ἕτερα.

1302. βασιλεία] βασιλῆς, Λαομέδοντος θυγάτηρ. ἐκλελεγμένον
δὲ αὐτὴν δῶρον Τελαμῶνι ἔδωκεν Ἑρακλῆς. βλαστῶν] βλαστήσας,
εἰς φῶς προαχθεῖς. τοὺς πρὸς αἵματος] τοὺς ἀπὸ γένους. τοιοῖσδ' 20
ἐν πόνοισι] τοιαύταις ἐν συμφοραῖς.

1309. βαλεῖτε χημάς] ἑαυτὸν λέγει, καὶ τὴν Τέκμησσαν, καὶ
τὸν Εὐρυσάκην.

1310. ἐπεὶ καλὸν μοι προδήλως ὑπὲρ τοῦδε πονουμένῳ μᾶλλον
ἀποθανεῖν ἢ ὑπὲρ τῆς σῆς γυναικός, ἢ καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικός λέγω 25
τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ.

1315. δειλὸς καὶ θρασύς ἐναντία κακὰ ὑπερβολὴν ἔχοντα καὶ ἔλ-
λειψιν. μέσον δὲ τούτων ἢ ἀνδρεία. ἢ ' ἐμοὶ] ἤγουν ἢ ἐν ἐμοί.

1316. καιρὸν] εἰς καιρὸν, ἐγκαίρως. ξυνάφων] αὐτοὺς δηλονότι
εἰς μάχην, ἀλλὰ διαλύσων, χωρίσων, παρεγένου. 30

1320. οὐ γὰρ κλύοντες] ἄρα γὰρ οὐ πᾶν αἰσχροῦς λόγους ἀκού-
ομεν, ὧ ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, ὑπὸ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς ἀρτίως ;

1324. λόγῳ ἤκουσεν αἰσχρὰ, καὶ γὰρ αὐτὸς ἔργῳ ἐποίησεν ἐμὲ
αἰσχρὰ.

1325. τί γὰρ σ' ἔδρασεν] τί δέ σε ἐποίησεν τοιοῦτον, ὥστε καὶ 35
ἐπέχειν σοι βλάβην ;

1326. οὐ φησ' εἶσειν] διατείνεται οὐκ εἶσειν. ἄμοιρον] ἀμέτοχον. ἀλλὰ διατείνεται θάψειν αὐτὸν πρὸς βίαν ἐμοῦ. βίαν λέγει, ἣν βιάζεται αὐτόν.

1328. ἔξεστιν οὖν φίλῳ εἰπόντι τάληθῆ, οὐδὲν ἔλαττον ἢ πρότερον συνηρημεῖν σοι, τουτέστιν, ὥσπερ πρότερον συμφωνεῖν σοι, φίλῳ 5 εἶναι. ζυνηρημεῖν] ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὴν αὐτὴν εἰρυσίαν ἐρεσσόντων καὶ μὴ ἐναντιουμένων. εἶην οὐκ ἂν εὐφρονῶν] εἰ μὴ φίλου ἀκούσομαι, σοῦ δηλονότι. νέμω] ἀντὶ τοῦ ἔχω.

1334. ἡ βία] ἡ δυναστεία. τὴν δίκην πατεῖν] ἀντὶ τοῦ, καταφρονεῖν τοῦ δικαίου. ἔχθιστος] πάνν ἐχθρὸς, μάλιστα μεμισσημένος. 10 ἐκράτησα] ἐγκρατὴς ἐγεγόνην. ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας] ἀλλ' ὅμως ἐγὼ ὄντα αὐτὸν ἐμοὶ ἔχθιστον οὐκ ἂν ἀπαξιώσομαι, ὥστε μὴ ὁμολογεῖν, καὶ τὸ ἐξῆς. ἀτιμάζοιτό σοι] ὑβρίζοιτο ὑπὸ σοῦ.

1344. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον δὲ βλάπτειν σε τὸν ἄνδρα τὸν ἀνδρείον, εἰ θάνοι, οὐδ' ἐὰν μισῆς. τουδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοὶ] ἦγουν ὑπὲρ τούτου 15 μάχη ἐμοί.

1348. οὐ γὰρ θανόντι] ἦγουν θανόντι δὲ οὐ χρή σε προσεπεμβῆναι; τουτέστι, πρὸς τῷ μισεῖν καὶ ἐπεμνηθῆσαι. ἐπὶ τῶν λαξ' ἐναλλομένων λέγεται τὸ ἐπεμβῆναι. μὴ χαῖρε] ἦγουν μὴ πρίσκεισο.

1352. κλύειν] χρή τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα ὑπακούειν τῶν βασιλέων. 20 τουτέστι, πρέπει σε εἶκειν ἐμοί. ἐσθλὸς, ὁ ἐβελοντῆς μαχόμενος, ἦγουν ὁ ἀνδρείος καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀγαθός.

1353. κρατεῖς] νικᾷς τοι, ὑπὸ τῶν φίλων νικώμενος.

1354. μέμνησ' ἀναλογίζου.

1357. ἀρετῆ] ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ δηλονότι, ἦγουν ἡ ἀνδρεία. πολὺ] 25 ἀντὶ τοῦ πλέον. ἐμπληκτοὶ βροτοῖς] παραπλήγες παρὰ τοῖς βροτοῖς. οἱ τοιοῦδε φῶτες, οἶος ἦν ὁ Αἴας δηλονότι εἰς μάχην ῥαδίως μεταβαλλόμενος, ἐμπληκτοὶ εἰσι παρὰ τοῖς βροτοῖς. πρὸς ὃ ἀπαντᾷ ὁ Ὀδυσσεύς· ὄντως πλείστοι, καὶ ἄλλοι δηλονότι, νῦν εἰσι φίλοι, καὶ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἄλγους πρόξενοι. ἐμπληκτος, ἀπόπληκτος, καὶ παρα- 30 πλῆξ, ταυτό. λέγεται δὲ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐκτετραμμένων τὴν ψυχῆν.

1361. ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ] ἀποδέχεσθαι οὐκ εἶωθα, ἦγουν οὐκ εἶωθα σκληρὸς εἶναι. φανεῖς] δεῖξεις.

1363. μᾶλλον μὲν οὖν ὑμᾶς δεῖξω πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρας δικαίους. ἄνωγας] συμβουλευεῖς. 35

1365. ἐγωγε] ἄνωγα δηλονότι. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἦγουν εἰς

τὸν θάνατον ἀφίξομαι. ἐπειδὴ μέλλω καὶ αὐτὸς ἀποθανεῖν, θέλω τὸν θανόντα θάπτειν.

1366. ἢ πάνθ' ὅμοια] ὄντως πᾶς ἀνὴρ συμφέροντα ἑαυτῷ πάντα πονεῖ. τὸ γὰρ ὅμοια ἀντὶ τοῦ συμφέροντα, ἀρμόδια. πονεῖ] ἐργάζεται. τῷ γὰρ με μᾶλλον] τίνι γὰρ ἄλλῳ δηλονότι, ἤγουν τίνος 5 ἄλλου χάριν εἰκός ἐστι πονεῖν ἐμὲ, μᾶλλον ἢ χάριν ἑμαυτοῦ; σὸν ἄρα] τὸ ἄρα ἀντὶ τοῦ δή. ὡς ἂν ποιήσης] καθὰ, ἤγουν καθ' ὅποιον δή τινα τρόπον ἂν ποιήσης. πανταχῇ] ἐν πᾶσι.

1370. συγκατάθεσις συνυπακούεται, πρὸς ἣν ἐπάγεται τὸ ἄλλ' εὖ γ' ἐπίστασο, τοῦτο μὲν ποιήσω· ἄλλ' εὖ γε τοῦτο ἐπίστασο, καὶ τὸ 10 ἐξῆς.

1372. κάκει κἀνθάδ' ὦν] ἐν τῷ Ἄιδῃ καὶ ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆς, τουτέστι καὶ ζῶν καὶ ἀποθανόντων ὁμοίως.

1376. τὰπὸ τοῦδ'] κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε, κατὰ τὸ ἐξῆς. ἀγγέλλομαι] ἀντὶ τοῦ ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνούμαι. 15

1378. συνθάπτειν θέλω] σὺν ὑμῖν δηλονότι θέλω θάπτειν. σὺν σοὶ θάπτω τόνδε. διττῶς δύναται νοεῖσθαι οὗτος ὁ λόγος. ἢ ὅτι καὶ σὲ θάπτω μετὰ τοῦδε· ἢ ὅτι τοῦτον ἐγὼ καὶ σὺ θάπτομεν.

1382. μ' ἔψευσας ἐλπίδος] ψευσθῆναι ἐποίησας προσδοκίας, τῆς πρὸς σὲ δηλαδῆ. 20

1384. παρέστης χερσίν] συνεμάχηςας ἔργῳ, οὐ λόγῳ. τοῦτο δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν μετὰ σπουδῆς ἐργαζομένων τι.

1386. οὐπιβρόντητος] ὁ ἐμβρόντητος, ὁ ἐκτραπείς τῶν φρενῶν ἀπὸ ἤχου βροντῆς. λαβητόν] ἐφύβριστον. τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου] δι' ὃ αὐτοὺς τῶν ἐν Ὀλύμπῳ θεῶν τὰ πρεσβεῖα ἔχων Ζεὺς, μνήμων 25 τε, τῶν ἀδικημάτων δηλονότι, ἢ Ἐρινὺς, ἢ ταμειούσα τὰς τιμωρίας, καὶ τελεσιουργὸς Δίκη, καὶ τὸ ἐξῆς. Ἐρινὺς εἰσὶν αἱ κατάραι, καὶ ἔφοροι τῶν καταρῶν θεαί.

1393. σὲ δ' ὦ] σὲ δὲ, ὦ σπέρμα πατρὸς τοῦ γεραιῶ Λαέρτου, ἔνεκα μὲν τάφου, ἤγουν ἐνταφιασμοῦ, δέδοικα ἔαν ἐπιψαύειν τοῦδε. 30 ὄκνος, ὁ φόβος, καὶ ἡ ἀναβολή.

1396. κεῖ τινα ἄλλον δηλονότι ἀπὸ τοῦ στρατοῦ.

1398. πορσυνῶ] παρέξω. ἀλλ' ἤθελον μὲν] συνεργῆσαι δηλονότι εἰς τὴν ταφήν. μάλιστα καινόςχημον τοῦτό γε. εἴμι] ἀπέρχομαι, ἐπαινέσας. τὸ σὸν] ἤγουν ὃ σὺ λέγεις. 35

1402. ἄλις] ἀντὶ τοῦ ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα. κοίλην κά-

πετον] τάφον. χερσὶ ταχύνετε] διὰ τῶν χειρῶν ταχέως ποιεῖτε. τοὶ δ' οἱ δὲ θέσθε, ἐπὶ τοῦ πυρὸς δηλαδὴ, ἐπικαίρον, ἀπὶ τοῦ ἐπικαίρου, ἤγουν ἐγκαίρου, τρίποδ' ἀμφίπυρον, ἤγουν χυτρόποδα ἀμφότερων τὸ πῦρ δεχόμενον, ἕνεκα ἐπιταφίων λουτρῶν. ἰψίβατον δὲ, ἰψηλὴν βάσιν ἔχοντα. χυτρόπους, ὁ κοινῶς πυροστάτης, ὃ καὶ λάσανον λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης, καὶ τὸ θερμαινόμενον ὕδωρ.

1409. καὶ σὺ δὲ] σὺ δὲ, ᾧ Εὐρύσακες, σὺν φιλοφροσύνῃ θιγὼν, ἤγουν ψαύσας σὺν ἐμοὶ τῆς πλευρᾶς τῆσδε τοῦ πατρὸς, ὅσον ἰσχύεις ἐπικούφιζε, ἀπὶ τοῦ ἀνακούφιζε, ἀναβάσταζε. 10

1412. σύριγγες] αἱ ὅσαι τῆς πληγῆς ἀναφυσῶσιν, ἀναπέμπουσι μέλαν αἷμα μετὰ ἰσχύος.

1413. ἀλλ' ἄγε πᾶς] ἀλλ' εἶα πᾶς, ὅστις φησὶν εἶναι φίλος τῷ ἀνδρὶ τᾶδε, τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, ὀρμάσθω πονῶν ὑπὲρ τοῦδε, καὶ ὑπὲρ μηδενὸς ἄλλου ἀπὸ τῶν θνητῶν κρείττονος τοῦδε τοῦ Αἴαντος, 15 ὅτε ἦν, ἤγουν ὑπῆρχε, τότε φωνῶ, τουτέστι λέγω. σοῦσθω] παρακινεῖσθω. βᾶτω] πορευέτω.

1420. ὃ τι πράξει] ὅπως διακείσεται. ἢ εὐπραγήσει λέγω, ἢ δυσπραγήσει. ἀμφότερα γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

1. τάφον] Sic Lips. et editiones veteres, pro quo τάφρον edidit Brunckius. Grammatici utroque modo explicant. Hesych.: κάτε-

τες· τάφος, σαρός. ubi v. Albert.

5. λάσανον] λάβανον ed. Turnebi vitiose. Conf. Moschop. ad Hesiodi Op. 746.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

2. Ἄστιπτος] ἄβατος.
38. θάλπεται] ξηραίνεται.
79. φύσει] ἐκ φύσεως. κτήμα τῆς νίκης] αὐτὴν τὴν νίκην.
82. τόλμα] προστακτικόν. 5
91. ἐξ ἐνὸς ποδὸς] ἤγουν χωλὸς ὢν.
98. εἰς ἔλεγχον] εἰς πείραν τῶν πραγμάτων.
116. θηρατέα] δυνατὴ ληφθῆναι, ἤγουν ἡ Τροία.
134. νίκη τ' Ἀθηναῖ] οὕτως Νίκη Ἀθηναῖ ἐν τῇ Ἀττικῇ.
136. ὑπόπταν] τὸν ὑφορούμενον ἡμῶς ὡς ἐπιβούλους. 10
139. καὶ γνώμα] ἡ γνώμη τῶν βασιλέων κρατεῖ.
153. ἔνεδρος] ἔνοικος.
180. πρωτογόνων] εὐγενῶν.
208. τρυσάνωρ] ἡ τρίχουσα τοὺς ἄνδρας.
216. τηλωπὸν] μεγάλην. 15
221. κατέσχετ'] προσωρμίσατε.
231. τοῦτό γ' ἤτοι τῆς προσηγορίας ὑμῶν.
251. κλέος] φήμην.
275. οἳ αὐτοῖς τύχοι] ἡ καταρᾶται αὐτοῖς. ἡ οἶα αὐτοῖς ἔτυχεν.
- ποίαν μ' ἀνάστασιν] τίνα ἐξ ὕπνου ἔγερσιν. 20
293. πάγον] παγετοῦ.
305. ἔσχε] προσέσχε.
313. ἀδηφάγον] βρωτικὴν.
320. συντυχῶν] οὐχ ἀπλῶς τυχῶν· ἐκεῖνο γὰρ δοτικὴ συντάσσει-
ται· ἀλλὰ σὺν σοὶ τυχῶν τῶν κακῶν Ἀτρειδῶν. 25
324. θυμῷ] ὀργῇ. χεῖρα] πρᾶξιν.
351. ἀβαπτον] ζῶντα. ζῶντα γὰρ οὐκ εἶδον.
355. πικρὸν] διὰ τὸ ἐκεῖ τεθάφθαι τὸν Ἀχιλλέα.
363. τλημονέστατον] λυπηρότατον.

371. πλησίον γὰρ ἂν κύρει] ἕοικεν ἐσχηματίζεσθαι ὁ λόγος. καὶ γὰρ ἀληθῶς Ὀδυσσεὺς νῦν πλησίον αὐτῶν ἐστὶν ἐν τῇ Λήμνῳ. ὅμοιον καὶ τὸ “ὁ δ’ ἐνθαδ’ ἦκων” δηλοῖ μὲν γὰρ τὸ εἰς ὄργην ἦκων, δηλοῖ δὲ καὶ τὸ εἰς Λήμνον ἦκων.

388. διδασκάλων] βασιλέων ἢ συμβούλων. 5

399. παρεδίδοσαν] ἢ παρά τὸ ἄλογον καὶ ἄδικον δηλοῖ. τὸ δὲ ἐξῆς· παρεδίδοσαν τῷ Λαερτίου.

423. ἐξήρκε] ἐκώλυσεν.

429. Ὀδυσσεὺς δ’ ἐστὶν αὖ κἀνταῦθ’] ἐν τοῖς ζῶσι. ἐσχηματίζεσθαι ὁ λόγος, εἰ καὶ ἄκοντος Φιλοκτῆτου. ἴν’ ἢ ἐνταῦθα, ἐν τῇ 10 Λήμνῳ.

437. αἰρεῖ πονηρὸν] ὡς φεύγοντα δηλονότι.

448. παλιντριβῆ] ἐπίτριπτα.

455. φυλάξομαι] ὡς κακούς.

467. ἐξ ἀπόπτου] μακρόθεν τῆς θαλάσσης. 15

474. φορήματος] βάρους.

477. ὄνειδος] φήμη.

494. βεβήκοι] τεθνήκοι.

497. τὰ τῶν διακόνων] ἀντὶ τοῦ οἱ διάκονοι.

509. ὅσσα τύχοι] ὅσων τύχοι. 20

561. φροῦδοι] ἀφανεῖς, κρυπτοί.

568. αὐτάγγελος] ἀφ’ ἑαυτοῦ ἄγγελος.

572. πρὸς ποῖον ἂν τόνδ’] καὶ τὸ τόνδε ἐσχηματίζεσθαι. ἦτοι τὸν παριστάμενον Φιλοκτῆτην.

579. διεμπολᾶ] πωλεῖ. 25

618. καὶ τούτων] τὸ ἐξῆς· καὶ τούτων μὴ τυχῶν ἐφεῖτο καὶ ὑπέσχετο τῷ θέλοντι τὸ κᾶρα τέμνειν.

627. συμφέροι] συνενέγκοι.

639. ἄγη] πέση, θραυσθῆ.

668. δοῦναι] ἀποδοῦναι. κάζεπεύξασθαι] καυχῆσασθαι. 30

678. ἄμπυκα δρομάδα] τροχὸν περιφερόμενον.

684. οὐτ’ ἔρξας τιν’] βλαβερὸν δηλονότι.

685. ἴσος] δίκαιος.

1. ἕοικεν A. Legebatur ἕοικε μάν.

3. ἰ δ’ om. A.

23. πρὸς ποῖον ἂν τόνδ’] Pro his verbis in A. est lemma ἦ (corr. ἦ) δὴ τις ex versu proximo.

691. πρόσουρος] κάτοικος. ἢ ὑπ' ἀνέμων βαλλόμενος. ἢ πρὸς
 ἄνεμον τετραμμένος.
694. βαρυβρῶτ'] τὸν ἐσθίοντα βαρέως τὸ σῶμα αὐτοῦ.
696. αἱμάδα κηκιομέναν] τὸ αἷμα ἀναδιδόμενον.
700. φερβαδος] τῆς πάντας τρεφούσης. 5
708. αἶρων] λαμβάνων.
712. ἀνύσειε] περιποιήσαιτο.
812. σοῦ μολεῖν ἄτερ] ἐσχημάτισται.
830. ὄμμασιν] ἐναντιωθεῖς τοῖς ὄμμασι τοῦ Φιλοκτῆτου, μὴ
 εἰσῆς αὐτὸν βλέψαι τανῦν. 10
845. βαιὰν] μικρὰ καὶ ἤσυχά μοι διαλέγου, μὴ ποτε ἀκούση
 κοιμώμενος.
865. ἀφεστάναι φρενῶν] παραφρονεῖν.
871. μεῖναι] ὑπομεῖναι.
919. κακοῦ τοῦδε] τῆς νόσου. 15
925. τῶν ἐν τέλει] τῶν βασιλέων.
930. τὸν προστρόπαιον, τὸν ἰκετὴν] ἐκ δισοῦ τὸ αὐτό.
948. ὧδ' ἔχοντ'] νοσοῦντα.
950. ἐν σαντοῦ γενοῦ] ἀντὶ τοῦ φρόνησον.
968. ἐκκλέψας] ἀπατήσας. 20
974. τί δρῶμεν] ταῦτα λέγων βούλεται δοῦναι τὰ τόξα ὁ Νε-
 σπτόλεμος.
1001. τί δ' ἐργασείεις] τί ἐργάσασθαι βούλει;
1016. νοεῖς] διανοῆ. προῦβαλοῦ] ἔρριψας.
1019. ὄλοιο· καὶ σὺ] γράφεται· ὄλοιο, καὶ σοί. 25
1039. κέντρον] ἐρεθισμός.
1085. συνοίση] συνελεύση.
1093. πτωκάδες] Ἄρπυιαι. πνεύματος] βοῆς.
1122. μὴ φιλότηγ' ἀπόση] ἣν ἔχομεν πρὸς σέ.
1125. γελᾷ μου] ὁ Ὀδυσσεύς. τὰν ἐμὰν τροφὰν] τὰ τόξα. 30
 ἐκβεβιασμένον] ἐξηρασμένον.
1131. τὸν Ἡράκλειον] τὸν Ἡρακλέους διάδοχον. ἄθλιον] γρά-
 φεται ἄθλιον. μεταλλαγῇ] μεταβολῇ. ἐρέσση] στρέφη.
1141. μὴ φθονεράν] μὴ πικραίνεσθαι.
1146. χαροπῶν] φοβερῶν. 35
1153. ἐρύκεται] κατέχεται.

1167. βόσκειν] βόσκεσθαι, διοικεῖσθαι.
 1184. μετρίαζε] ἡσύχαζε, ταπεινοῦ.
 1205. γένυν] πέλεκυν, ἢ ἀξίνην.
 1218. ὁμοῦ] ἐγγύς.
 1252. ἀλλ' οὐδέ τοι] ἀλλ' οὐδὲ πεισθήσομαι ποιῶν ταῦτα τῇ σῆ 5
 χειρί. ὅ ἐστιν, οὐκ ἐπιτρέψω σοι.
 1257. καίτοι σ' ἔασω] οὐ πολεμήσω.
 1286. μὴ 'πεύξῃ] μὴ καταράσῃ.
 1305. τοὺς πρώτους] τοὺς βασιλέας. ψευδοκήρυκας] ψευδῶς
 κηρυσσομένους, καὶ ἐγκωμιμαζομένους. 10
 1314. εὐλογοῦντα] εὐφημοῦντα. σοῦ τυχεῖν] παρὰ σοῦ.
 1327. ἀκαλυφῆ] ἀσκεπῆ. παῦλαν] ἀνάπαυσιν, θεραπείαν.
 1343. συγχώρει θέλων] ἐκὼν, βουλόμενος, σὺν ἡμῖν χώρει. παι-
 ωνίας] ἰασίμους, θεραπευτικὰς.
 1353. τῷ προσήγορος] τίς με προσαγορεύσει; ἔξανασχῆ- 15
 σεσθε] ἀνέξεσθε. πανῶλει] ἀξίῳ ἀπωλείας.
 1371. πατὴρ] τοῦ Ποιάντος.
 1385. ἡ λόγος ταιόσδ'] περὶ τοῦ σοι συμφέροντος.
 1404. αἰτίαν] κατηγορίαν.
 1421. παθεῖν] γενέσθαι. ἐκκριθεῖς] νομισθεῖς. 20

ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ.

Ἐλθὼν Ὀρέστης εἰς πόλιν Μυκηνίδα
 σὺν τῷ τροφεῖ γέροντι καὶ τῷ Πυλάδῃ
 κτείνει τὸν αὐτόχειρα πατρώου φόνου
 καὶ τὴν συνεργὸν τῆς σφαγῆς τοῦ συμβίου. 5

Ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις τοιαύτην ἔχει τὴν ἔννοιαν. ἡ Κλυταιμνήστρα τὸν Ἀγαμέμνονα ἄνδρα ἔχουσα ἠράσθη τοῦ Αἰγίσθου. Ἡλέκτρα δὲ τῆσδε οὔσα θυγάτηρ καὶ τὸν Ὀρέστην ἀδελφὸν ἔχουσα νηπιάζοντα ἔτι λάβρα τοῦτον ἐξαπέστειλεν εἰς τινὰ φίλον τὸν καὶ 10 Πυλάδην καλούμενον, διὰ τὸ μὴ ὑπὸ μοιχοῦ τῆς αὐτῆς μητρὸς φονευθῆναι τοῦ καὶ πατέρα κτανόντος. Φωκίς δὲ ἡ χώρα ἣν ὁ Πυλάδης κατῴκει. ζήλω τοίνυν ἀγαθῶ ὀρμηθεὶς ὁ Πυλάδης τοιοῦτόν τι ἐτέκταινε βούλευμα διὰ τὸ ὑπὸ τῶν μηνυμάτων τῆς Ἡλέκτρας ἀγανακτεῖν. λείψανον τινὸς νεκροῦ ἐν κιβωτίῳ βαλὼν ἔστειλε ταῦτα δῆθεν 15 ἐπιπλάστως τοῦ Ὀρέστου ὄντος, ὅπως διὰ τῆς τοιαύτης ἀπάτης φονεύσῃ τὸν Αἰγίσθον καὶ τὴν Κλυταιμνήστραν. ἔλθων οὖν τις ἄγγελος πρέσβυς τὸν ἐπίπλαστον τάχα θάνατον τοῦ Ὀρέστου ἀγαθὴν ἔδοξεν ἀγγελίαν λέγειν τῷ Αἰγίσθῳ καὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ, ὃς ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀγγελίας καὶ δῶρα δοῦναι λέγεται τῷ ταύτην κομί- 20 σαντι. λοιπὸν ὁ τοῦ Ὀρέστου παιδαγωγὸς προλογίζων εὐρίσκειται πρὸς τὸν Ὀρέστην καὶ Πυλάδην, ἐρωτῶντας αὐτὸν ἐρχομένους ποῖ πορεύονται καὶ τίς ὁ τρόπος εἰς ὃν τότε μετέλαβον εἰς φόνον τὸν μοιχόν.

Ἀπορία. διὰ τί οὐκ ἐπιγράφεται Σοφοκλέους θάνατος Αἰγίσθου 25 καὶ Κλυταιμνήστρας, ἀλλ' Ἡλέκτρα, καίτοι μὴ τι παθούσης αὐτῆς;

Λύσις. ἀπὸ τοῦ πολυπαθεστέρου προσώπου καὶ ἐπιμονετέρου τὴν ἐπιγραφὴν ἐποίησε. παρεισάγει μὲν αὐτὴν ἐν τῷδε τῷ δράματι

243, 2—244, 3. Hanc ὑπόθεσιν edidit ex cod. Florentino Abbatiae 2788.

27. ἐπιμονετέρου] ἴμο ἐπιμονωτέρου, nisi ἐπιμονετέρου scripsit.

ὁ χορὸς θρηνοῦσαν αὐτὴν καὶ στενάζουσαν καὶ λυπούμενην καὶ ἐπιμένουσαν καὶ οὐχ ὥσπερ τὰ ἕτερα πρόσωπα ἀπερχομένην. ἐπιμένουσα γὰρ αἰεὶ ὀδύρεται καὶ στένει παθητικώτερον, μέγα στονέουσα.

3. Ὡν πρόθυμος ἦσθ] ἤγουν ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος ἦσθα, ὑπήρχες. ἔστι δὲ Ἀττικισμὸς ἀντὶ τοῦ ἐπεθύμεις. 5

4. τὸ παλαιὸν ἐνίοτε μὲν πρὸς ἕτερον λέγεται νέον, ὡς παλαιὰ Ῥώμη λέγεται πρὸς τὴν νέαν· ἐνίοτε δὲ οὐ τῶν πρὸς τι ἐστίν, ἀλλὰ δηλοῖ μόνον τὸ πάλαι γεγονός, οἷον παλαιὰ πρᾶξις, ἢ πάλαι γεγονυῖα, καὶ ἀπλῶς τὸ παρῳχηκός, ἢ τὸ πάλαι μὲν τὴν ἀρχὴν εἰληφός, οὐ μὴν δὲ παυσάμενον, καθ' ὃ λέγεται παλαιὸν Ἄργος. Ἄργος] τὰ 10 περὶ τὰς Μυκῆνας χωρία καὶ αὐταὶ αἱ Μυκῆναι, Μυκῆναι δὲ ἢ προκαθεζομένη τοῦ Ἄργους πόλις, ὥσπερ Σπάρτη ἢ προκαθεζομένη πόλις τῆς Λακεδαιμονίας, Λακεδαιμονία δὲ τὰ περὶ αὐτὴν χωρία. εἰσὶ δὲ τὸ Ἄργος καὶ ἡ Λακεδαιμονία ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου. οὗ ἴσθεις] ποθεῖ τις τὸ μὴ παρὸν, ἀλλ' ἀπόν. 15

5. οἰστροπλήγος] τῆς οἰστρῶ, ἤγουν μανία, πληγείσης. τὰ ἀπὸ τοῦ πλήττω εἰ μὲν εἰς ὅς λήγει, παθητικά εἰσιν αἰεὶ, οἷον ἔμπληκτος, ἀπόπληκτος, ἃ λέγεται ἐπὶ τῶν πληγέντων τὴν γνώμην καὶ ἔκτραπέντων· εἰ δὲ εἰς ἧς, ἐνίοτε μὲν ἐνεργητικά, οἷον βουπλήξ, τὸ κέντρον τὸ τὸν βοῦν πλήττον, ἐνίοτε δὲ παθητικά, οἷον παραπλήξ, ὁ φθαρεῖς 20 τὰς φρένας, καταπλήξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος, καὶ καταπλήξ Εἰλείθια, ἢ πληγὰς συνεχεῖς ἔχουσα. εἰσὶ δὲ Εἰλείθια οἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί. καὶ οἰστροπλήξ ἐνταῦθα ἢ οἰστρῶ, ἤγουν μανία, πληγεῖσα ὑπὸ τῆς Ἥρας. ταύτης γὰρ ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς μεταβέβληκεν αὐτὴν εἰς βοῦν, λαθεῖν πειρώμενος τὴν Ἥραν· ἢ δὲ 25 γνοῦσα τὸν κύνα τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην ἐπέστησε φυλάττειν αὐτὴν, ὃν Ἐρμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς πεμφθεὶς ἀπέκτεινεν. ἢ Ἥρα δὲ μὴ κατέχειν δυναμένη τὴν ζηλοτυπίαν εἰς μανίαν αὐτὴν ἔτρεψεν· ἢ δὲ ὑπὸ τῆς μανίας ἐλαυνομένη τὸ Ἴόνιον διεπέρασε πέλαιος, ἀφ' ἧς καὶ Ἴόνιον ὠνομάσθη. 30

ἄλσος] δρυμῶν καὶ λόχμη ὁ σύνδενδρος τόπος· ἐρίπη δὲ ὁ ἀνεστηκὸς τόπος καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων καταπνεόμενος· νάπος δὲ ποιητικῶς, ὃ νάπη λέγεται παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἢ κοιλότης τοῦ ὄρους.

6. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ] ἤγουν τοῦ Ἀπόλλωνος. λέγεται δὲ λυκοκτόνος, ἐπεὶ λύκους αὐτῷ ἔθουον.

7. ἀγορὰ Λύκειος] τόπος, ἐνθα συνηθροίζοντο, οὕτως ὀνομαζόμενος ἦν δὲ ἀφιερωμένος τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ὁ Ἀπόλλων Λύκειος· Λύκειον δὲ οὐδετέρως γυμνάσιον ἐν Ἀθήναις. οἷ δ' ἰκάνομεν] ὅποι καταλά-5
βομεν. φάσκειν] θέλε φάσκειν, ἤγουν φάσκε, λέγε. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ βεβαίως ἐπίστασο.

11. ἐκ φονῶν] ἤγουν ἀφ' οὗ χρόνου ἐγένοντο οἱ φόνοι τοῦ πατρός σου. ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης] ἐκ παραλλήλου, ἀδελφῆς.

14. τοσοῦδ' ἐς ἡβης] ἐς τοσοῦτον μέτρον ἡλικίας, ἤγουν μέχρι 10
τοσαύτης ἡλικίας.

τιμωρὸν] ἐκδικητὴν, ἐσόμενον δηλονότι.

15. ξένος λέγεται κυρίως ὁ φίλος, ὃν ἂν ποιήσῃ τις ἐν τῇ πατρίδι ἀπὸ ξένης ἐλθόντα.

17. ὡς ἡμῖν] ὅτι τὸ σέλας τοῦ ἡλίου τὸ λαμπρὸν κινεῖ ἡμῖν ἤδη 15
δῆλα τὰ ἐωθινὰ φθέγματα τῶν ὀρνίθων.

19. μέλαινά τ' ἄστρον] τὰ ἄστρα τῆς μελαίνης νυκτὸς ἠφάνισται. νυκτὸς γενομένης φαίνεται τὰ ἄστρα· οὐ μὴν διὰ τὸ ἄστρα εἶναι γίνεται νύξ. διὸ τὰ ἄστρα λέγεται τῆς νυκτὸς, οὐ μὴν ἢ νύξ τῶν ἄστρον. εἰ δὲ ἐποίει τὰ ἄστρα τὴν νύκτα, καὶ μὴ κατὰ συμβε- 20
βηκὸς ἐγίνετο τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ ἡλίου, ἐλέγετο ἂν ἢ νύξ τῶν ἄστρον, ὡς ἡμέρα ἡλίου. νυνὶ δὲ ἡλιος μὲν ἡμέρας λέγεται, διότι αἰτιὸς ἐστὶ τῆς ἡμέρας, καὶ ἡμέρα ἡλίου γίνεται. ἄστρα δὲ νυκτὸς μὲν λέγεται, διότι νυκτὸς οὕσης φαίνεται· νύξ ἄστρον οὐ λέγεται, διότι οὐχ ὑπὸ τῶν ἄστρον ἢ νύξ γίνεται. ἐξοδοιπορεῖν στέγης] ἐξέρχεσθαι τοῦ 25
οἴκου.

21. ξυνάπτετον λόγοισιν] συνέρχεσθε διὰ λόγων. ἐμὲν] ἤτοι ἐσμέν. ἀναλογώτερον δὲ τὸ ἐμὲν τοῦ ἐσμέν, ἐπειδὴ πλεονασμῷ τοῦ σ γέγονεν.

25. εὐγενής] ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους. εὐγενεῖς, ὧν ἡ πατρίς περιφανής 30
καὶ τὸ γένος. γένος γὰρ ἡ πατρίς καὶ ἡ γενεά. εὐπατρίδαι δὲ παρ' Ἀττικοῖς οἱ αὐτόχθονες, καὶ κατὰ τοῦτο περιφανεῖς, οἷον οἱ εὖ ἔχοντες ἔνεκα τῆς πατρίδος, ὡς εἶναι τοὺς εὐγενεῖς ἐπὶ πλεόν τῶν εὐπατρίδων

27. ἐμὲν ἤτοι—τοῦ σ γέγονεν] Sic δὲ τὸ ἐμὲν ἀπὸ τούτου γὰρ γίνεται τὸ
A. Legebatur ἐμὲν ἀντὶ τοῦ ἐσμέν. ἀ. ἐσμέν πλεονασμῷ τοῦ σ.

ὥστε εἴ τις εὐπατρίδης, καὶ εὐγενής· οὐ μὴν εἴ τις εὐγενής, καὶ εὐπατρίδης· εἴη γὰρ ἂν κατὰ τὸ ἕτερον μέρος εὐγενής, οὐ κατὰ τὴν πατρίδα, ὡς ἐνταῦθα εὐγενής ἵππος, ὁ ἀπὸ ἀγαθοῦ γένους, οὐ μὴν ὁ εὖ ἔχων ἕνεκα πατρίδος. οὐ γὰρ ἔχουσιν οἱ ἵπποι πατρίδας. ἀπὸ τούτων εὐγενής ψυχὴ, εὐγενής λόγος, καὶ εὐγενὲς ἦθος. 5

26. θυμὸν] τὸ θυμοειδὲς καὶ διεγρηγερμένον, ἦγουν τὴν προθυμίαν. ἐν πρώτοις] ἐν τοῖς ἔμπροσθεν.

31. εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω] ἦγουν εἰ μὴ ἐγκαίρως λέγω κατὰ τι. ἐπὶ μουσικῆς λέγεται κυρίως τὸ μεθαρμύζειν, ἦγουν τὸ μετατιθέναι τὴν ἁρμονίαν. 10

34. ἀροίμην] λάβοιμι. ἀραίμην, μακρὸν τὸ α, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἀορίστου· ἀροίμην δὲ, βραχὺ, ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. χρῆ] ἔχρησεν, ἀνεῖλεν.

36. ἄσκευον] δίχα παρασκευῆς. αὐτὸν] ἦγουν ἐμέ. ἀσπίδων] ὄπλων. δόλοισι χειρὸς] ἦτοι δολιότητι πράξεως. κλέψαι] ἦγουν 15 λάβρα ἐργάσασθαι. ὄτ' οὖν] ἐπεὶ. ἐπίρρημα ἀντὶ συνδέσμου. εἰσηκούσαμεν] ἠκούσαμεν.

40. ἴσθι] μάθθανε. οὐ μὴ γὰρ γινώσῃ σε, ἀντὶ τοῦ ἀναγνωρίσασθαι, οὐδ' ὑποπτεύουσιν, ἦγουν ὑπονοήσουσιν, οὕτως ἠθισμένον, τουτέστι κεχρωτισμένον, ἦτοι πεπολιωμένον, ὑπὸ γῆρας καὶ χρόνου μακροῦ. 20

46. δορυξέων] δορυξένοι κυρίως οἱ ἐν πολέμῳ γεγονότες φίλοι, ὡς Γλαῦκος καὶ Διομήδης.

47. ἄγγελλε δ' ὄρκῳ προστιθεῖς] τὴν ἀγγελίαν δηλονότι ὄρκῳ. λέγεται δὲ ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ προστιθεῖς ὄρκον τῇ ἀγγελίᾳ. ὀθούνεκα] ἐκ παραλλήλου. 25

52. λοιβαῖσι] χοαῖς, θυσῖαις δι' ὑγρῶν. κατατόμοις χλιδαῖς] κατατόμοις θριξίν ὠφείλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ αἱ τρίχες ἀβρότητα καὶ καλλωπισμὸν ἐμπαρέχουσι τοῖς ἀνθρώποις, φησὶ κατατόμοις χλιδαῖς.

53. στέφαντες] κοσμήσαντες. ἄψορρον ἤξομεν πάλιν] ὀπισθορμήτως ἐπατήξομεν. τύπωμα χαλκόπλευρον] ἀγγεῖον χαλκοῦν. ἦρ-30 μένοι] ἀντὶ τοῦ ἠρμένον ἔχοντες. ὅμοιον τῷ, πώγωνα καθειμένον, ἀντὶ τοῦ, κεχαλασμένον ἔχων.

55. θάμνοισ] τὰ φυτὰ εἰς τρία διαιρεῖται, εἰς βοτάνην, θάμνον, καὶ δένδρον. που] τοπικόν.

63. μάτην] ψευδῶς. 53

65. ὡς καὶ ἔπανχῶ] διὰ τὸ μέτρον ἴσως οὕτω γίνεται. ἦρμοξε

γὰρ μᾶλλον, ὡς κἀγὼ ἐπαυχῶ· καθὰ πέποιθα καὶ ἐμὲ ζῶντα λάμψειν τοῖς ἔχθροῖς εἰς τὸ ἔξῃς ὥσπερ ἄστρον ἀπὸ ταύτης τῆς φήμης.

68. ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς] ἀντὶ τοῦ ταύτη τῇ ὁδῷ, ἤγουν κατὰ ταύτην τὴν ὁδόν. σύ τ' ὦ πατρῶν] καὶ σὺ, ὦ δῶμα πατρῶν, δέξαι με δηλονότι εὐτυχοῦντα. καθαρτῆς γὰρ σοῦ ἔρχομαι σὺν δίκῃ. καὶ μὴ ἀποστείλῃτε, ἀντὶ τοῦ ἀποπέμψῃτε, ἐμὲ ἄτιμον, ἤγουν ἀδοξον, τῆσδε τῆς γῆς.

72. καταστάτην] εὐτρεπιστήν. εἶρηκα μὲν] κατὰ τὸ παρὸν ταῦτα ἱκανὰ δηλονότι. κατὰ ἀπόθεσιν λέγεται, ὡς τὸ εἶεν, καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, καὶ ταῦτα μὲν οὕτως, καὶ εἴρηται λόγος, καὶ τὰ τοιαῦτα. 10 σοὶ δ' ἤδη γέρον] σοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν, ὦ γέρον, μελέτω τὸ σὺν, ἤγουν ὅπερ ἐτάχθης καὶ χρεωστῆς πληρῶσαι· λέγω τὸ πορευθέντι κατασκοπῆσαι. καιρὸς γὰρ, νῦν ἐστὶ δηλονότι, ὅς ἐστι τοῖς ἀνδράσι μέγιστος ἐπιστάτης, ἤγουν ἠγεμὼν ἔργου παντός.

77. ἰὼ μοί μοι] θρηνεὶ Ἥλέκτρα μεμνημένη τοῦ πατρός. τὸ μέ- 15 τρον σπονδειακόν.

78. προσπόλων] θεραπεινίδων. οὐ μόνον ἀρσενικῶς ὁ πρόσπολος, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς, ὡς ἐνταῦθα καὶ ἐτέρωθι.—καὶ μὴν, ὦ τέκνον, ἔδοξα αἰσθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀκοῦσαι, τινὸς ἀπὸ τῶν θεραπεινίδων ἐντὸς τῶν θυρῶν ὑποστενούσης. 20

84. πατὴρ χέοντες λουτρά] σπένδοντες τῷ πατρί. τὰς τοῦ πατρός χοὰς τελούντες.

85. γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ] κατὰ τὴν ἴσην ἐναντιότητα ἐστὶν ὁ μὲν ἀήρ ἰσόμοιρος τῆς γῆς, τὸ δὲ ὕδωρ τοῦ αἰθέρος. ἔστι γὰρ ὁ μὲν ἀήρ θερμὸς καὶ ὑγρὸς, ἐξαιρετον ἔχων τὸ ὑγρὸν· ἡ δὲ γῆ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ, 25 ἐξαιρετον ἔχουσα τὸ ξηρὸν. καὶ ὁ αἰθήρ θερμὸς καὶ ξηρὸς, ἐξαιρετον ἔχων τὸ θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν, ἐξαιρετον ἔχων τὸ ψυχρὸν.

90. αἵμασσομένων] πληττομένων ὠφειλεν εἰπεῖν. ἐπεὶ δὲ αἱ σφοδραὶ πληγαὶ αἰμάσσουσιν, στέρνων λέγει αἵμασσομένων, ἤγουν αἵμα- 30 τηρῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ πλήττεσθαι.

97. μήτηρ δ' ἡ μῆ] μήτηρ δὲ ἡ ἐμῆ, καὶ ὁ συγκαθεύδων αὐτῇ Ἀἴγισθος ἔσχισαν αὐτὸν κατὰ τὸ κᾶρα διὰ φονικῷ πελέκεως, καθὰ δρῦν δενδροτόμοι, σχίζουσιν δηλονότι. τὸ μὲν κᾶρα ἔχει τὸ πρότερον βραχὺ, καὶ τὸ δεύτερον μακρόν (Aj. 308). “παίσας κᾶρα θώυξε.” τὸ 35 δὲ κᾶρα, τὸ πρότερον μακρόν καὶ τὸ δεύτερον βραχὺ.

104. ἔς τ' ἄν] ἕως ὅτου, ἤγουν ἕως ἄν, βλέπω φαινοτάτας ἀστρων στιλβηδόνας. δηλοῖ δὲ τοῦτο τὴν νύκτα περιφραστικῶς. μὴ οὐ τεκνολέτειρ'] ὥστε μὴ οὐχ ὡς τις ἀηδῶν τὰ τέκνα ἀποβαλοῦσα ἤχῳ ἐπὶ κωκυτῶ, ἤγουν θρηνώδη ἤχῳ, πᾶσι προφωνεῖν ἔμπροσθεν τῶνδε τῶν πατρῶν θυρῶν. ἤχῳ] ἀντὶ τοῦ ἤχου οἱ ποιηταὶ ἤχην 5 λέγουσιν. ἤχῳ γὰρ τὸ τῆς φωνῆς ἀντίφθεγμα. σωκῶ] ἰσχύω, δύναμαι. ἀντίρροπον] ἑτερορρεπὲς βᾶρος.

122. τίν' αἰεὶ τάκεις] τίς ἐστὶν ἡ οἰμωγὴ, ἣν οὕτως ἀκορέστως αἰεὶ τήκουσα σαυτὴν οἰμώξεις τὸν πάλαι ἀλόντα ἀπάταις Ἀγαμέμνονα, ἐξ ἐνεργείας τῆς δολεραῆς, τῆς ἀσεβεστάτης μητρὸς ἔκδοτον, 10 γενόμενον δηλονότι, χειρὶ κακῇ, ἤγουν κακοποιῶ καὶ φονικῇ. ἀκορετον] ἀντὶ τοῦ ἀκορέστως. ὡς ὁ τᾶδε] ὡς ὁ Ἀγαμέμνων, ἀπόλετο δηλονότι, οὕτως εἶθε ἀπόλοιτο ὁ τᾶδε παρασχών. θέμις] τὸ ἔννομον ὅσιον δὲ, τὸ δίκαιον. ὁμῶς ἀμφότερα ἐπὶ θεοῦ· τὸ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπων. 15

132. φυγγάνει] ἤγουν διαφεύγει, λανθάνει. ἀπὸ τοῦ φεύγω γίνεταί φευγάνω· καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν, εἶτα, διὰ τὸ ἐπαγόμενον γ, τροπῇ τούτου εἰς γ, φυγγάνω. οὕτω γίνεται καὶ τὸ τυγγάνω, ἀπὸ τοῦ τεύχω ἀχρήστου. καὶ τὸ ἀνδάνω, ἀπὸ τοῦ ἦδω· καὶ τὸ πυνθάνομαι ἀπὸ τοῦ πεύθομαι· καὶ τὸ ἐρυγγάνω ἀπὸ τοῦ ἐρεύ- 20 γομαι, καὶ ἕτερα.

προλιπεῖν] καταλιπεῖν.

133. στοναχεῖν] στενάχω καὶ στοναχῶ, τὸ αὐτό. εἰσὶ δὲ καὶ ἀμφότερα ποιητικά. φιλότῆτος] φιλοφροσύνης. ἀμειβόμεναι] ἀποδιδούσαι. ὧδ' ἀλύειν] οὕτως ὑπ' ἀμηχανίας ἀγανακτεῖν. 25

136. ἰκνοῦμαι] ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ· ἀφικνοῦμαι δὲ, ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι καὶ φθάνω.

137. ἀλλ' οὐκ ἀναστήσεις τὸν σὸν πατέρα ἐκ τῆς λίμνης τοῦ Ἄιδου τοῦ παγκοίνου, ἤγουν τοῦ πᾶσι κοινοῦ, οὔτε διὰ γούων, οὔτε διὰ παρακλήσεων. ἀμήχανον] ἤγουν ἀνίκητον, ἀθεράπευτον, πρὸς ὃ οὐκ 30 ἔστι μηχανήσασθαι. ἀνάλυσις] ἐπανόρθωσις. τῇ ἀναλύσει ἐναντία ἡ σύνθεσις.

145. νήπιος] ὁ ἐν βρεφικῇ ὡν ἡλικία, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ ἀνόητος. μωρός.

οἰκτρῶς οἰχομένων] ἑλεεινῶς ἐφθαρμένων.

148. ἂ' Ἴτυν] οὕτως ἦν ῥάδιον λέγεσθαι, Ἀλλ' ἐμὲ ἤρесе κατὰ 35

τας φρένας ἢ περὶ τὸ στενάζειν ἀσχολουμένη ἢ τοῦ Διὸς ἄγγελος ὄρνις, ἣτις ταραττομένη αἰεὶ ὀλοφύρεται Ἰτυν Ἰτυν· νυνὶ δὲ συνυπάγει τὸν λόγον τῶ ὑποτακτικῶ ἄρθρω, καὶ λέγει, ἣτις ὄρνις Διὸς ἄγγελος ἀτυζομένη αἰεὶ ὀλοφύρεται Ἰτυν Ἰτυν. νέμω θεὸν] θεὸν σε ἔχω, καθότι δακρύεις ἐν τάφῳ πετραίῳ. τὸ δὲ αἰαὶ καθ' ἑαυτὴν 5 λέγει.

160. ὀλβιος ὄν] συνυπάγει τὸν λόγον ἐνταῦθα τῶ ὑποτακτικῶ ἄρθρω. ὀφείλων γὰρ λέγειν, Ὀλβιος Ὀρέστης, ὄν ἢ κλεινὴ γῆ δέξεται τῶν Μυκηναίων, ὁ δὲ λέγει, Ὀλβιος ὄντινα Ὀρέστην ἢ κλεινὴ γῆ τῶν Μυκηναίων δέξεται ποτε εὐπατριδὴν, ἀντὶ τοῦ περιφανῆ μο- 10 λόντα εἰς τήνδε τὴν γῆν εὐφροني βήματι, ἀντὶ τοῦ πομπῆ ἠδεία, τοῦ Διὸς.

164. ἀκάματα] ἀκαμάτως, ἀνευδότης. ἀνύμφευτος] ἄγαμος. οἰχῶ] ἀναστρέφομαι, περιέρχομαι. οἰχῶ γέγονεν ἀπὸ τοῦ οἰχομαι παρενθέσει τοῦ ν· μετέπεσε δὲ εἰς τὴν τῶν περισπωμένων συζυγίαν, 15 ὡσπερ καὶ τὸ ἀφικνοῦμαι, γενόμενον ἀπὸ τοῦ ἴκομαι παρενθέσει τοῦ ν. ἀπὸ δὲ τοῦ οἰχῶ καὶ ἴχνος διὰ τοῦ ι.

169. ὦν τ' ἔπαθ', ὦν τ' ἔδάη] καὶ ὦν ἔπαθε, δηλονότι ὑπ' ἐμοῦ, καλῶν, καὶ ὦν ἔμαθε. τί γὰρ εἶδος ἀγγελίας οὐκ ἔρχεται ἐμοὶ ἀπάτην ἔχον, τουτέστι ψευδές; ποθεῖ] ὁ Ὀρέστης, φανῆναι ἀπὸ κοινοῦ. 20

175. κρατύνει] κρατεῖ, ἄρχει. εὐμαρῆς] εὐμαρείας πάροχος, ἦγουν εὐκολίας.

180. Κρίσσα, πόλις τῆς Φωκίδος. τὴν ἀκτὴν τὴν Κρίσσαν, ἀντὶ κτητικῶν, τουτέστι τῆς Κρίσσης.

183. παρὰ τὸν] κατὰ τόν. καὶ ἐν τῶ πεζῶ λόγῳ ἐν χηρῆσι αὕτη 25 ἢ σύνταξις τῆς παρά προθέσεως.

189. ἔποικος] ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ οὔσα, ξένη. ἀναξία] μηδεμιᾶς φροντίδος ἀξία.

191. αἰκεῖ] αἰσχρᾶ, ἀπρεπεῖ· παρὰ τὸ μὴ εἰκέναι, ὃ δηλοῖ τὸ καθήκειν.

197. ἔρος] μικρὸν γράφεται διὰ τὸ μέτρον. ὅτι δὲ καὶ μικρὸν γράφεται δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς. τὸν ἔρον γὰρ λέγομεν. καὶ Ὀμηρος· (Ἰλ. α', 469.) “ἔξ ἔρον ἔντο.” εἶτε βροτῶν] εἶτε τις ἀπὸ τῶν βροτῶν.

31. γράφεται addidi ex A. in quo sunt verba μικρὸν—ἔντο.

[199. εἴτ' οὖν θεός... ἀπορηματικός ὁ λόγος, οὐχ, ὡς τινες φασίν, ἐν ἀρᾷ σχήματι. Α.]

205. τοὺς ἐμὸς] ὄφειλεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἔκπαυλ' ἄχθη ἃ ὁ ἐμὸς εἶδε πατήρ· ὁ δὲ πρὸς τὸ σημαϊνόμενον ἀποδοὺς λέγει, οὓς θανάτους ἀπρεπεῖς εἶδεν ὁ ἐμὸς πατήρ ἀπὸ διδύμων χειρῶν. 5

206. αἰκεῖς] ἀπρεπεῖς, αἰσχρούς. διδύμαιν χειροῖν] ἡ πληγὴ γὰρ τοῦ πελέκεως δι' ἀμφοτέρων γίνεται τῶν χειρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

209. οἷς θεός] ἀπὸ τῶν χειρῶν μεταβαίνει ἐπὶ τοὺς ἐργασαμένους ταῖς χερσί. 10

211. μὴδὲ ποτ'] μὴδὲ ἀπολαύσαιντό ποτε λαμπρότητος. ἀνύσαντες] πληρώσαντες, ἐργασάμενοι. φράζου] σκόπει. πόρω] πόρρω, πλείω τοῦ πρέποντος.

217. πολὺ γὰρ τι] πολὺ ἐκτήσω τὸ πλῆθος τῶν κακῶν, διὰ τῆς σῆς δυσθύμου ψυχῆς τίκτουσα αἰεὶ ταραχὰς καὶ ἔριδας. δυσθύμω] 15 σκληρᾷ, βαρυθύμω. τῷ δυσθύμω ἐναντίον ὁ εὐθυμος.

220. οὐκ ἐρίστα] οὐκ ἀξίαν ἔριν ἔχοντα. ἐρίστης, ὁ φιλόνεικος· ἐριστικός δὲ, ὁ ἐπιτηδειότατα ἔχων εἰς τὸ ἐρίξειν, ὡσπερ φιλικός, ὁ ἐπιτήδειος εἰς φιλίαν· ἐρίστον δὲ, τὸ ἀξίαν ἔχον τὴν ἔριν, ὡσπερ παικτὸν παίγιμον, τὸ ἀξίον παίζεσθαι, καὶ παικτὴ παιδιὰ, ἡ ἀξία 20 παίζεσθαι.

221. ἐν δεινοῖς οὔσα δηλονότι. ἠναγκάσθη] παρεκινήθη. ὄργα] ἦν ὀργίζομαι δηλονότι. πρόσφορον] ἀρμόδιον, πρέπον. ἄνετε] ἄφετε, ἐάσατε. ἄλυτα] ἀμετακίνητα. ἀνάριθμος] ἀμέτοχος, ἀπὸ τοῦ συναριθμεῖσθαι. 25

236. τί μέτρον] ποία συμμετρία κακώσεως καὶ κακοπραγίας ὑπῆρξε; φέρε] ἴδωμεν δηλονότι, κατὰ τίνα τρόπον ἐστὶ καλὸν τὸ ἀμελεῖν, ἤγουν ἀμελῶς διακεῖσθαι ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσιν. ἔβλαστε] ἐφάνη. μὴτ' εἶην] ἀντιστρόφως τοῦτο λέγεται, ἤγουν μὴ εἶη μοι ταῦτα διὰ τιμῆς. τὸ δὲ πᾶν μὴτε εἶη μοι ταῦτα διὰ τιμῆς, ἤγουν 30 τὸ ἀμελῶς διακεῖσθαι δηλονότι ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι· μῆτε, εἴ τιμι χρηστῷ πρόσκειμαι, ξυνναιοίμι, ἤγουν συνοικίην, τούτῳ δηλονότι, ἤσυχος, ἔχουσα πτέρυγας γόων ὄξυτόνων, ἀντὶ τοῦ γόους ὑψηλοφώνους, ἐκτίμους τῶν γονέων, ἤτοι ἀφισταμένους τῆς τιμῆς τῶν γονέων.

247. πάλιν δώσουσιν] ἀντὶ τοῦ ἀνταποδώσουσιν, ἀντισταθμῆσουσι 35 τοῦ φόνου καταδίκας.

251. τὸ σὸν] συμφέρον δηλονότι. τοῦμὸν αὐτῆς] ἤγουν τὸ ἐμαυ-
τῆς. εἰ δὲ μὴ καλῶς δοκῶ λέγειν, νικάτω τὸ σὸν θέλημα. σοὶ γὰρ
ἀκολουθήσομεν ἰμοῦ, ἤγουν συνδραμούμεθα τῷ σῷ θελήματι.

255. δυσφορεῖν] ἀγανακτεῖν. τὸ δυσφορεῖν κυρίως ἐπὶ νόσου λέ-
γεται, ᾧ ἐναντίον τὸ εὐφορεῖν, ὡς παρ' Ἰπποκράτει "εὐφόρως φορέ- 5
ουσι." τὸ δὲ πᾶν αἰδοῦμαι μὲν, εἰ νομίζομαι ὑμῖν διὰ πολλῶν θρήνων
ἀγανακτεῖν ἀλλὰ σύγγνωτε, ἡ βία γὰρ ἀναγκάζει ἐμὲ δρᾶν ταῦτα.

258. οὐ δράῃ] οὐ ποιοίῃ ἂν ταδε, ἅπερ ἐγὼ δηλονότι ποιῶ.

260. καταφθίνοντα] φθίνοντα, μαραινόμενα, κατὰ μεταφορὰν,
ἀντὶ τοῦ μειούμενα. τὸ θάλλειν ἐπὶ τῶν φυτῶν λέγεται κυρίως, καὶ 10
ἔχει ἐναντίον τὸ μαραινέσθαι, ἢ τὸ φθίνειν. φθίνειν γὰρ καὶ μαραι-
νεσθαι ταυτόν καὶ ἀπὸ τούτων καὶ ἐπ' ἄλλων, ὡς ἐνταῦθα θάλλοντα
μᾶλλον ἢ καταφθίνοντα, ἀντὶ τοῦ αὐξάνοντα μᾶλλον καὶ τρεφόμενα,
ἢ μειούμενα.

268. ἐσθήματα καὶ ἐσθήσεις ἐν πεξῷ λόγῳ ἀχρηστα· ἐσθῆς δὲ 15
ἐν χρήσει. παρεστίους] ἐφεστίους. ἐφέστιοι λειβάι, αἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ
τελούμεναι. σπένδω λειβάς ὡς λέγω λόγον. καὶ σπένδειν ἐπὶ τῶν
ὑγρῶν λέγεται.

271. τελευταίαν] μεγίστην.

273. εἰ χρεῶν] χρεῶν, ἀντὶ τοῦ χρέος, καὶ ἀπὸ τούτου πρέπον, ὡς 20
τὸ ὄφελον, ἀντὶ τοῦ ἐχρεώσται, καὶ ἀπὸ τούτου ἀντὶ τοῦ ἔπρεπον.

275. τῷ μιάστορι] τῷ λυμεῶνι, τῷ φονεῖ. μιάστωρ, ὁ διὰ τὸν
παρ' ἑαυτῷ μισμὸν καὶ τοὺς ἄλλους μαιίνων. ὥστε τῷ μιάστορι
ξύνεστι] συνυπακούεται ὁ καὶ σύνδεσμος. τὸ γὰρ ὥστε μόνον μετὰ
ἀπαρεμφάτου ζητεῖ τάττεσθαι. 25

276. ξύνεστι] συγκαθεύδει. ἐγγελῶσα] ἐπεγγελῶσα, ἐπιχαί-
ρουσα. εὐροῦσα] καταλαβοῦσα.

279. τὸν ἄμὸν] τὸν ἡμέτερον, ἤγουν τὸν ἐμόν. ἡμέτερον μὲν, ὃ
πολλοὶ ἔχομεν· ἐμὸν δὲ, ὃ μόνος ἐγὼ ἔχω.

283. τέτηκα] διαρρέομαι, φθείρομαι. κάπικωκῶ] ἀντὶ τοῦ κω- 30
κῶ, θρηνώ, δακρύω. δακρύω τὸν τεθηκότα· ἐπιδακρύω δὲ τῷ τε-
θηκότι.

284. ἐπωνομασμένην] ἐπωνυμίαν τοῦ πατρὸς ἔχουσαν δαῖτα, τὴν
δηλαδὴ Ἀγαμεμνόνειον λεγομένην.

288. ἐξονειδίζει] ὄνειδίζει. ἤγουν τοιαύτας ἀτιμίας ἀτιμάζει. δύσθεον μίσσημα] δυσσεβὲς βδέλυγμα. ἀπαλλάξειαν] ἐλευθερώσαιεν. ἐξυβρίζει] ἀτιμάζει. ὑπεξέθου] λάβρα ἐξήγαγες. ἕλακτεϊ] κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν κυνῶν, ἀντὶ τοῦ ἀπειλοῦσα βοᾶ.

299. ξὺν ᾧ ἐποτρύνει] συμπαροτρύνει δὲ ἐπὶ ταῦτα ὁ νυμφίος αὐ-5 τῆς ὁ ἔνδοξος παρὼν πέλας, ἤγουν συνωθεῖ. λέγεται δὲ τὸ συνωθεῖν ἐπὶ τῶν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὠθούντων. ὅμοιον τῷ (Aj. II 43.)

ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν.

ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸ πλεῖν παρορμήσαντα.

301. ἀναλκις] ἀσθενής. ἢ πᾶσα βλάβη] ὁ κατὰ πάντα βε-10 βλαμμένος. [ὁ πανταχόθεν βλαβερὸς, ὁ λυμῶν, ἢ αὐτοβλάβη.]

305. τὰς οὔσας τε] τὰς παρούσας καὶ τὰς ἀπούσας, ἤγουν καὶ ἅς εἶχον, καὶ αἱ ἔμελλον ἀνακίψειν. λέγεται δὲ ὑπερβολικῶς.

313. θυραῖον οἰχνεῖν] θυραῖαν διατρίβειν. λέγεται δὲ ἀντὶ ἐπιρρήματος, ἀντὶ τοῦ ἐκτός. θυραῖος ἀντὶ τοῦ θυραία, καὶ ραγδαῖος ἀντὶ 15 τοῦ ραγδαία, καὶ βίαιος ἀντὶ τοῦ βιαία, καὶ ὅσα εἰς ὅς ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς α ληγόντων, Ἄττικά ἐστί. χρύσεος δὲ ἀντὶ τοῦ χρυσεῖ, καὶ κλυτὸς ἀντὶ τοῦ κλυτῆ, καὶ ὅσα εἰς ὅς ἀρσενικὰ ἀντὶ θηλυκῶν λέγεται εἰς η ληγόντων, ποιητικά.

314. ἧ καὶ ἐγὼ] ὄντως εἰ ταῦτα οὔτως ἔχει, καὶ ἐγὼ ἂν θαρροῦσα 20 μᾶλλον ἀφικοίμην εἰς τοὺς σοὺς λόγους.

316. ἰστορεῖ] ἐρώτα. ἰστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ ἐρωτᾶν.

319. φησὶν] ἐπαγγέλλεται. φιλεῖ ὀκνεῖν] εἶωθεν ἀναβάλλεσθαι. οὐκ ὄκνη] οὐκ ἀναβολῆ. 25

322. πέφυκεν ἐσθλὸς] ἤγουν ἀγαθὸς ὑπάρχει, ὥστε ἐπαρκεῖν, τουτέστι βοηθεῖν τοῖς φίλοις.

323. οὐ μακρὰν] οὐκ ἐπὶ πολὺ.

325. φύσιν] κατὰ φύσιν, ἤτοι φύσει καὶ οὐ θέσει. τοῦ γησίου ἐναντίον ὁ φυσικὸς, ὁ λεγόμενος κόπελος· τοῦ δὲ φύσει υἱοῦ ὁ θέσει, 30 ἤγουν ὁ υἱοθετημένος.

328. τίς αὖ σὺ] τίς ἐστίν ἡ φωνὴ αὕτη, ἣν φωνεῖς, ᾧ κασιγνήτη, πρὸς ταῖς ἐξοδοῖς τοῦ πυλῶνος ἐλθοῦσα;

332. καίτοι] ὡς εἰ ἔλεγεν, οἶδα ὅτι καὶ αὐτὴ ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσι. εἰ σθένος λάβοιμι] τρία γὰρ παρακολουθοῦσιν εἰς τὸ γενέσθαι 35 τι· βούλησις, δύναμις, καὶ ἐπιστήμη.

335. νῦν δ' ἐν κακοῖς] νῦν δὲ ἐν κακοῖς, ἤγουν ταῖς δυστυχίαις, δοκεῖ, ἥτοι ἀρέσκει ἐμοὶ πλεῖν ὑφειμένη, τουτέστιν ὑφειμένον ἐχούση τὸ ἰστίον. μεταφορικῶς λέγεται ἀπὸ τῶν πλεόντων, ἀντὶ τοῦ, δοκεῖ μοι ταπεινῶς διαλέγειν καὶ ὑπηκόως.

337. ἀλλὰ καὶ σὲ δὲ τοιαῦτα βούλομαι ποιεῖν. 5

340. ἀκουστέα] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀκουστέον, τουτέστιν ἀξιόν ἐστιν ὑπακούειν κατὰ πάντα τῶν ἀρχόντων.

343. τὰμὰ] ἤγουν ἂ ἐμὲ διδάσκεις.

345. ἔπειθ' ἐλοῦ γε] εἰ δὲ μὴ τοι, ἔκλεξαι θάτερον.

348. τὸ τούτων μῖσος] ὃ τούτους μισεῖς. 10

350. ἐκτρέπειν, τὸ παρακλίνειν τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐκτροπή, ὅταν τις ἦν βαδίζει ὁδὸν ἀφείς ἑτέραν βαδίση.

351. πρὸς κακοῖσι] ἤγουν πρὸς τῷ εἶναι σὲ κακὴν ὑπάρχεις καὶ δειλή. κακὴ μὲν, ὅτι οὐ τιμᾶς τὸν πατέρα· δειλὴ δὲ, ὅτι φοβῆ τὸς κτανόντας τὸν πατέρα. 15

359. τὰ σὰ δῶρα] ἤγουν ἂ σοὶ δωροῦνται. χλιδαῖς] τρυφᾶς.

361. ὑπείκθοιμι] ὑπέικοιμι, ὑποτασσοίμην. περιρρέτω] πανταχόθεν εὐπορίαν ἐχέτω.

363. ἐμοὶ γὰρ ἔστω] ἤγουν τοῦτο μόνον ἐμὲ βοσκέτω τὸ μὴ λυπεῖν ἐμὲ αὐτήν, εἰ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς πείθεσθαι ἀναγκασθή- 20 σομαι.

365. ἐξὸν] ἀδείας οὔσης. τὸ ἐξὸν, τὸ παρὸν, τὸ ἐνὸν, καὶ ὅσα ἄλλα οὐδέτερα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτι πλαγιασμὸν ἢ σύνταξις ἀπαιτεῖ.

368. προδοῦσα] καταλείπουσα. 25

369. πρὸς ὀργήν] ἀντὶ τοῦ ὀργίλως· καὶ πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ βιαίως· καὶ πρὸς εὐσέβειαν, ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς· καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς· καὶ πολλὰ ἕτερα λέγεται οὕτως ἀντὶ ἐπιρρήματος.

372. ἔθος, ἢ συνήθεια· ἥθος δὲ, ὁ τρόπος. ἐνταῦθα οὖν ἔθας ὤφει- λεν εἶναι. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐτέθη τὸ ἡθᾶς, ἀπὸ τοῦ ἥθος. καὶ πλησιά- 30 ζουσι τὸ ἔθος καὶ τὸ ἥθος.

380. ἐνταῦθα] ἐκέισε. τὸ ἐνταῦθα νοεῖται ἐν πρώτῳ προσώπῳ, ἤγουν ἐνταῦθα ἔθα εἰμὶ ἐγώ. τὸ αὐτοῦ, ἐν δευτέρῳ, οἷον αὐτοῦ ἔθα εἶ σύ. τὸ ἐκεῖ, ἐν τρίτῳ, οἷον ἐκεῖ ἔθα ἐστὶν ἐκεῖνος. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐκεῖσε λέγεται, τὸ ἐπίρρημα ἀντὶ ἐπιρρήματος. 35

382. ὑμνήσεις] θρηνήσεις. ὕμνος, κυρίως ἢ εἰς θεὸν ᾄδή. παρὰ

δὲ ποιηταῖς ἀπλῶς ἢ ῥῶδῃ, εἴτε ἐπὶ ποιητικῆς ἐμμελείας, ἀφ' οὗ λέγεται ὑμνοπόλος παρ' αὐτοῖς ταῦτὸν τῷ αἰοιδόπολος, εἴτε ἐπὶ μέλους θρηνώδους, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ ὑμνήσεις.

385. ἢ ταῦτα δὴ με] ἄρα δὴ μοι καὶ βεβούλευνται; ἦγουν οὐκ ἠκείλουν μόνον ταῦτα, ἀλλ' ἤδη καὶ βουλή κυροῦσιν. 5

393. ὥστε θαυμάσαι] θαυμάζει τις ἀρετὴν, ἀντὶ τοῦ, ἀγαπᾷ ἐργάζεσθαι ἀρετὴν καὶ θαυμάζει λόγους, ἀντὶ τοῦ, ἀγαπᾷ κλαῖσθαι λόγους. κατὰ τοῦτο λέγεται κἀνταῦθα τὸ θαυμάσαι. ἦγουν καλὸς γὰρ ὁ ἐμὸς βίος, ὥστε θαυμάσαι, αὐτὸν δηλονότι, ἦγουν ἀγαπήσαι βιοῦν αὐτόν. 10

396. ἀλλ' οὐ διδάσκω] κακὴν εἶναι τοῖς φίλοις, διδάσκω δὲ εἴκειν τοῖς ἄρχουσιν.

398. ἐξ ἀβουλίας] ἐξ αἰτίας τῆς κακοβουλίας, ἦγουν διὰ κακοβουλίαν. εἰ χρῆ] εἰ ἀπόκειται. τιμωρούμενοι] ἀντὶ τοῦ τιμωροῦντες. πατήρ δὲ τούτων] οἶδα ὅτι ὁ πατήρ ἕνεκα τούτων συγ- 15 γνώμην ἔχει, ἡμῖν δηλονότι.

399. πρὸς κακῶν ἐπαινεῖσαι] ἀντὶ τοῦ κακῶν ἀνθρώπων ἐστὶν, ἴδιον δηλονότι, ἐπαινεῖσαι ταῦτα τὰ ἔπη, ἦγουν κακοὶ ταῦτα ἐπαινέσονται.

403. οὐ δῆτα] οὐδαμῶς. ἦγουν εἴθε μηδαμῶς εἶην λειπομένη νοῦ, τουτέστι γνώσεως, κατὰ τοσοῦτον. 20

404. τᾶρ] τοὶ ἄρα. ἐστάλην] στέλλομαι, ἀντὶ τοῦ πορεύομαι· ἀποστέλλομαι δὲ ὑφ' ἐτέρου, ἀντὶ τοῦ πέμπομαι. οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ] καὶ τὸ οἶ μόνον ἰκανόν ἐστιν, οἶον, πορεύσομαι οἶ ἀπεστάλην. ἐπεὶ δὲ ὁδὸς ἄγει ἐκεῖσε, ὅποι ἀπεστάλη, λέγει οἶ τῆς ὁδοῦ.

405. ἐμπορεύη] πορεύη. τὰδ' ἔμπυρα] ταύτας τὰς σπονδάς. 25

406. πατρὶ τυμβεύσαι χροάς] σπείσαι τῷ τύμβῳ τοῦ πατρὸς χροάς.

409. ἐκ τοῦ φίλων] ἐκ παρακινήσεως τίνος τῶν φίλων; ἐκ δειματός του] ἐκ φόβου τινὸς νυκτερινοῦ. δοκεῖν ἐμοί] κατὰ τὸ δοκοῦν ἐμοί. δοκέον γὰρ δοκεῖν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ δοκοῦν, ὡς πλέον 30 πλεῖν καὶ δέον δεῖν.

413. τὴν ὄψιν] ἦγουν ὃ εἶδεν. ὄψις, τὸ θεαθῆν, καὶ ἡ ὀρατικὴ δύναμις, καὶ τὸ πρόσωπον.

415. ἀλλὰ τοῦτο] κἀν τοῦτο. πολλά τοι] ἀντὶ τοῦ κατὰ πολὺ ἐπιρρηματικῶς. ἔστι δὲ Ἀττικόν, ὡς καὶ τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον. 35 ἔσφηλαν] ἀντὶ τοῦ σφαλῆσαι ἐποίησαν. κατώρθωσαν] ἀνώρθωσαν.

417. λόγος τις] οὕτω λέγει, ἐπεὶ οὐκ αὐτὴ παρ' ἐκείνης ἔμαθεν, ἀλλὰ παρ' ἄλλου διηγουμένου.

418. ὁμιλία ἐπὶ τῶν ἐνουμένων κοινωνία ἐπὶ τῶν συμμετεχόντων τινός. ἐπεὶ δὲ ἡ ἔνωσις καὶ διὰ λόγων γίγνεται, καὶ διὰ μίξεως ἀφροδισίων, καὶ δι' ἐτέρων, λέγεται ὁμιλία καὶ ἐπὶ συνουσίας καὶ 5 ἐπὶ διαλέξεως. ὁμιλεῖ γὰρ τις τινί, ἤγουν διαλέγεται· καὶ ὁμιλεῖ βιβλίῳ, ἀντὶ τοῦ, εἰς λόγους ἔρχεται. λόγους γὰρ τὸ βιβλίον ἐμπεριέχει. ὁμιλεῖ δὲ θανάτῳ, ἀντὶ τοῦ ἐνοῦται· καὶ ὁμιλεῖ συμφοραῖς, ἀντὶ τοῦ ἐνοῦται καὶ συγκίρνεται. κοινωνοῦσι δὲ τινὲς οἱ μεταδιδόντες ἀλλήλοις καὶ μεταλαμβάνοντες παρ' ἀλλήλων φιλίας ἢ γνώ- 10 σεως, ἢ τινός τοιούτου τῶν παρ' ἑαυτοῖς, ἢ ἐτέρου τινός ἕξω ἑαυτῶν συμμετέχοντες, ὅον τραπέζης, ἢ χωρίων, ἢ τοιούτων τινῶν. ἐφέστιος, ὁ οἰκῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ οἰκίᾳ, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ('Οδ. η', 248.)

ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων.

καὶ ὁ ἔχων οἰκίαν, ὡς παρὰ τῷ αὐτῷ ('Ιλ. β', 125.)

15

Τρῶας μὲν λίσσασθαι ἐφέστιοι ὄσοι ἔασιν.

ἐφέστιος ἀπλῶς καὶ ὁ ἐν οἰκίᾳ ὦν, ὡς ἐνταῦθα. ὁμέστιος δὲ καὶ συνέστιος ὁ ἐν μιᾷ οἰκίᾳ μεθ' ἐτέρου ὦν.

425. ἐξηγουμένου] διηγουμένου. ἐρμηνεία, συνθήκη λόγου δη- λευσά τι, καὶ ἡ τῶν τυχόντων διασάφησις. ἐξήγησις δὲ, διασάφη- 20 σις θεῶν· διήγησις δὲ, ἡ ἀπλῶς ἀφήγησις.

429. ἀβουλία] ἤγουν ὑπὸ κακοβουλίας.

430. μέτεϊ] κολακεύσεις, ζητήσεις. μετέρχομαι, τὸ ὑπέρχομαι, καὶ κολακεύω, καὶ τὸ κολάζω.

432. θέμις] τὸ ἐννομον' ὄσιον, τὸ δίκαιον. ὁμῶς ἀμφότερα ἐπὶ 25 θεοῦ, δίκαιον δὲ ἐπὶ ἀνθρώπου.

434. κτερίσματα] ἐντάφια. λουτρά] χοάς. πνοαῖσιν] ἀνέμοις. ῥῖψον δηλονότι. βαθυσκαφεῖ] εἰς βάθος ὀρωρυγμένη. πρὸς μὲν τὸ βαθυσκαφεῖ κόνει ἀρμόδιως λέγεται τὸ κρύψον· πρὸς δὲ τὸ πνοαῖσιν οὐ δύναται ἀρμόσαι. δεῖ οὖν συνπακούειν ἕξωθεν ῥῆμα κατὰ ἀναλο- 30 γίαν, ἢ τὸ ῥῖψον, ἢ τὸ δός, ἢ τι τῶν τοιούτων. καὶ ἐν ἐτέροις τοῦτο γίνεται πολλοῖς, ὡς παρ' Ὀμήρῳ ('Ιλ. γ', 326.)

ἕχι ἐκάστῳ

ἵπποι ἀρσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.

οὐ γὰρ οἱ ἵπποι ἔκειντο, ἵν' ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἔκειτο λέγηται μετεσχη- 35 ματισμένον, ἀλλ' εἰστήκεσαν.

437. πρόσσεισι] προσελεύσεται. κειμήλια] ἀπόθετα. ἀρχὴν] ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ καταρχὰς, ὅλως. τλημονεστάτη] τολμηροτάτη, ἀναιδεστάτη.

442. σκέψαι γὰρ εἰ σοὶ αὐτῇ δοκεῖ ὁ νέκυσ δέξασθαι ἐν τοῖς τάφοις προσφιλῶς τάδε τὰ δῶρα. 5

445. κάρα] κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑαυτοῦ δηλονότι.

446. τὸ ἄρα καὶ τὸ μὴ ἐκ παραλλήλου. ἄρα νομίζεις φέρειν ταῦτα λύτρωσιν αὐτῇ τοῦ φόνου ;

449. ἄκρας φόβας] τὰ ἄκρα τῶν τριχῶν. σμικρὰ] εὐτελεῖ. οὐ χλιδαῖς] ὑπὸ τρυφῆς οὐ κατεσκευασμένον. 10

456. αὐτοῦ] τοῦ Ἀγαμέμνονος. ἐπεμβῆναι ποδὶ] λαξ ἐμπηδῆσαι καὶ ἐπιτεθῆναι. τὸ λοιπὸν] κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ χρόνου, ἦγουν τὸ ἔμπροσθεν. ἀφνεωτέρας] πλουσιωτέρας χερσὶ τιμῶμεν, ἢ κατὰ τὰ παρόντα δεξιούμεθα.

459. οἶμαι μέλον τι, ἦγουν φροντίδα τινὰ, εἶναι δηλονότι, ἐκεῖνῳ 15 τοῦ πέμψαι τῇ Κλυταίμηστρα ταῦτα τὰ κακὴν ὄψιν ἔχοντα ὀνειράτα. ὑπούργησον] ὑπηρετήσον.

464. πρὸς εὐσέβειαν] εὐσεβῶς, κατὰ τὸ ἀρέσκον τῷ θεῷ.

466. οὐκ ἔχει λόγον] τὸ γὰρ δίκαιον οὐ παρέχει ἀπολογίαν δυοῖν ὥστε ἐρίξειν, ἀλλὰ παρέχει δηλονότι ὥστε σπευδεῖν ἐπὶ τὸ δρᾶν. 20 σπευδῶ ἐπὶ τὸδε· ἐπισπευδῶ δὲ ἕτερον, ἦγουν ἐπείγῳ.

470. ὡς εἰ τὰδ' ἢ τεκοῦσα] ὅτι εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἢ τεκοῦσα, ἀλγεινὴν νομίζω εἰς τὸ ἐξῆς τολμήσειν ἐμὲ τήνδε τὴν πείραν, ἦγουν εἰς ἄλγος ἐμὸν τολμήσειν τήνδε τὴν ἐπιχείρησιν, εἰ ἀκούσεται ταῦτα ἢ τεκοῦσα. ὀφείλει δὲ μᾶλλον οὕτω λέγεσθαι· πικρὰν δοκῶ ἐγὼ τολ- 25 μῆσειν τήνδε τὴν πείραν. ὅμοιον δὲ τῷ (65.) ὡς καμ' ἐπαυχῶ.

472. παράφρων] ἀνόητος, οὐκ ὀρθὰ στοχαζομένη εἰς τὸν σκοπὸν τούτων τῶν ὀνειράτων. λειπομένα] ἐστερημένη γνώμης σοφῆς, ἀντὶ τοῦ, συνετοῦ νοῦ. εἶσιν ἅ πρόμαντις] ἀφίξεται ὅσον οὐκῶ ἢ τὴν μαντείαν προπέμψασα διὰ τῶν ὀνειρῶν. 30

476. δίκαια φερομένα] δίκαια φερομένη κράτη χερσῶν, ἦγουν ἰσχυρὰν δίκαιαν ἐπιφερομένη διὰ τῶν χειρῶν. μέτεισι] κολάσει οὐ διὰ μακροῦ χρόνου. παλαιὰ χαλκόπληκτος ἀμφάκης γένους] ἀμφοτέρωθεν ἠκοημένη. ἦγουν ὁ παλαιὸς πέλεκυς. ἀπὸ τοῦ στόματος λέγει ὅλον τὸν πέλεκυν. παλαιὸν δὲ λέγει, ἀναφέρων πρὸς τὴν πρᾶξιν, ἥτις 35 πάλαι ἐγένετο. χαλκόπληκτος] λέγεται ὁ ὑπὸ χαλκοῦ πληγείς.

ἐνταῦθα δὲ χαλκόπληκτος γένυς ἢ ὑπὸ χαλκοῦ ἠλασμένη, σφυρή-
 λατος. αἰκίαις] ὕβρεσι. αἰκία, ὕβρις, ἀπὸ τοῦ μὴ εὐοικεῖναι, ἀφ' οὗ
 καὶ τὸ ἀεικής.

488. πολύπους] πολλὰ διερχομένη. πολύχειρ] πολλὰ ἐργαζο-
 μένη. δεινοῖς λόχοις] κρυπτομένη ἐν δεινῷ λόχῳ, τουτέστι φοβερῷ, 5
 ἐνέδρα. χαλκόπους] ἢ εὐτονος κατὰ τὴν πορείαν. μαιφόνον] ἤ-
 ἤγουν τῶν ἐπὶ μαιφονία γινομένων. τὰ συναλλάγματα γὰρ τῶν
 γάμων τῶν μαιφόνον κακόνυμφα ἐπέβη οἷς οὐ θέμις, ἤγουν ἐτελέσθη
 ὑφ' οἷς οὐκ ἔνομον.

495. πρὸ τῶνδε] ὑπὲρ τῶνδε ἔχει ἐμὲ ἐλπίς μήποτε πλησιάζειν 10
 ἡμῖν τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν, ἤγουν σοί, τῇ ἀχθομένη, καὶ ἡμῖν,
 ταῖς συναχθομέναις, σημεῖον ἀφεγές, ἤγουν ἀρεστόν. λέγει δὲ τοὺς
 ὀνειρούς.

498. ἤτοι μαντεῖαι] ἢ μαντεῖαι ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶν ἐν ὀνειροῖς
 δεινοῖς, ἀντὶ τοῦ ἀληθεύουσιν, οὐδὲ ἐν θεσφάτοις, ἤγουν χρησμοῖς, 15
 ἀληθεύουσιν, εἰ μὴ τὸ φάσμα τὸδε τῆς νυκτὸς εὖ κατασχήσει, ἀντὶ
 τοῦ εὖ ἔξει.

505. ἵππασία παρὰ τοῖς κοινοῖς, ἵπκεία δὲ καὶ ἵπποςύνη παρὰ
 τοῖς ποιηταῖς.

512. πρόρριζος] ἀντὶ τοῦ σύρριζος, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν φυτῶν, 20
 ἐφ' ὧν λέγεται κυρίως, οἶον, πρόρριζον ἔπεσε τὸ φυτὸν, ἀντὶ τοῦ σύρριζον.

516. στρέφη] ἀναστρέφη. γράφεται τρέφη, ἀντὶ τοῦ διαίγεις.

517. ὅς σ' ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν] ὃς ἐπεῖχέ σε μὴ αἰσχύνειν τοὺς
 φίλους. ἀρμόζει καὶ χωρὶς τοῦ μὴ τοῦτο λέγεσθαι, οἶον, ἐπεῖχέ σε
 αἰσχύνειν τοὺς φίλους, ἔνθα τὸ ἐπεῖχε τὸ ἐκώλυε μόνον δηλοῖ ἐν δὲ 25
 τῷ ἐπεῖχε μὴ αἰσχύνειν, οὐχ ἀπλῶς τὸ ἐκώλυε δηλοῖ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ
 κωλύων ἐποίει λαμβάνεται. αἰσχύνειν] ἐξουθενεῖν, ἀτιμάζειν. θυ-
 ραίαν] ἀντὶ τοῦ ἐκτὸς, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος.

520. πολλὰ] κατὰ πολὺ. ἄρχω] τὸ κυριεύω, καὶ τὸ ἀρχὴν ποιῶ,
 ὡς παρὰ Λιβανίῳ “ἀρχω γραμμάτων, οὗ μάλιστα ἐπεθύμεις.” καὶ 30
 τὰ σὰ] καὶ οἷς σὺ πρόσκεισαι. ὕβριν οὐκ ἔχω] ἀντὶ τοῦ οὐχ
 ὑβρίζω. ἢ οὕτως· οἰκοθεν οὐκ ἔχω ὕβριν, ἀντὶ τοῦ, οὐχ ὑβριστικὴ
 πέφυκα. θαμὰ] συχνάκις.

525. πρόσχημα] πρόφασις. λέγεται καὶ ὁ καλλωπισμός. πρό-
 σχημα γὰρ σοὶ αἰεὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἐξ ἐμοῦ τέθηκεν, οὐδὲν ἄλλο. ἀντὶ 35
 τοῦ, πρόσχημά σοι τὸ τεθνηκέναι τὸν πατέρα ἐξ ἐμοῦ. τοῦτο καὶ διὰ

μετοχής δύναται λέγεσθαι, οἶον, πρόσχημά σοι ὁ πατήρ ἐξ ἐμοῦ
τεθηκώς.

528. εἶλε] ἐφόνευσε. εἶλεν, ἀντὶ τοῦ κατέλαβεν, ὡς ἐν τῷ, ζῶν
ἔλον. καὶ, εἶλέ τις τήνδε τὴν πόλιν, ἀντὶ τοῦ παρέλαβε. καὶ εἶλεν
ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλε, ποιητικῶς, ἤγουν ἐφόνευσε. ἢ χρῆν] τῇ δίκῃ δη- 5
λονότι. ἔτλη] ὑπέμεινεν. οὐκ ἴσον καμῶν] ἤγουν οὐκ ἴσην ἐμοὶ λυ-
πην καμῶν, ἀντὶ τοῦ ὑπομείνας, ὅτε ἔσπειρεν, ὥσπερ ἐγὼ ἢ τίκτουςα,
ἤγουν ὥσπερ ἐγὼ ὅτε ἔτικτον, ὑπέμεινα δηλονότι.

534. τοῦ χάριν τίνος] τὸ τοῦ καὶ τίνος ἐκ παραλλήλου. Ἄλλως.
τοῦ χάριν τίνων] ἤγουν τίνος χάριν ἀποδιδούς ἐβυσίασεν. τοῦτο δη- 10
λοῖ τὸ τίνων, ἤγουν ἀποδιδούς. ἔστι δὲ μετοχή, καὶ οὐ γενικὴ πλη-
θυντική. Ἀργείων] ἔνεκα Ἀργείων. ἀντ' ἀδελφοῦ] ἔνεκα τοῦ
ἀδελφοῦ.

541. ὁ πλοῦς ὄδ'] ἀντὶ τοῦ, ὁ πλοῦς ἐκεῖνος. τὸ οὔτος ἐπὶ τῶν
ὀρωμένων λέγεται καὶ δακτυλοδεικτουμένων, ἢ ἐπὶ τῶν εἰς ὄψιν ἀγο- 15
μένων ἀπὸ διηγέσεως. ἐνταῦθα γοῦν οὐκ ἐπὶ διηγῆσει τοῦ πλοῦ
ἐπάγει τὸ οὔτος, ἵνα καλῶς ἀποτείνῃ ἢ δεῖξῃ πρὸς ἃ διηγῆσατο.
ἀλλ' ἀναφορὰν θέλει δηλοῦν ὁ λόγος μετὰ δείξεως, ἢ δηλοῖ τὸ
ἐκεῖνος. ἔστιν οὖν τὸ ὄδε ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος.

542. ἰστέον ὅτι τὸ τίν' ἡμερον οὐκ ἔστι τίνα ἡμερον, εἰ διαλελυ- 20
μένως εἶποις, ἀλλὰ τίνα ἡμερον, διὰ δὲ τὸ κούφισμα μετετέθη ὁ
τόνος.

ἢ τῶν ἐμῶν τέκνων ἔσχεν ὁ Ἄιδης τίνα ἡμερον, ἤγουν τίνα ἐπι-
θυμίαν, ὥστε δαίσασθαι, ἀντὶ τοῦ εὐνοχηθῆναι, πλέον παρὰ τῶν ἐκεί-
νης; τῷ πανώλει] τῷ ἀξίῳ πάσης ἀπωλείας. παρεῖτο] ἡμελεῖτο, 25
παρεωρᾶτο. Μενέλεω δ' ἐνήν] τῶν τοῦ Μενελάου δὲ παίδων πόθος
ὑπῆρχεν αὐτῷ. κακοῦ γνώμην] ἤγουν κακοτρόπου.

550. δύσθυμος] μετὰμελος.—ἐγὼ μὲν ἐφ' οἷς ἐποίησα οὐδὲν
μεταμέλομαι· εἰ δὲ φαίνομαί σοι κακῶς φρονεῖν, λαβοῦσα σὺ δι-
καίαν γνώμην, ἤγουν εἰπούσα σὺ δίκαια, ψέγε τοὺς πέλας, ἤγουν ἐμέ. 30

557. ἐξήρχες] ἤγουν ἐξαρχον ἐποίηεις. λυπηρὰ κλύειν] εἰς τὸ
κλύειν τίνα, σοῦ δηλονότι. λύπην ἐμποιοῦσα τῷ ἀκούοντί σου. ὁμοιον
τῷ, ἠδὺς ὁ ποταμὸς πιεῖν, ἤγουν εἰς τὸ πιεῖν τίνα ἐξ αὐτοῦ.

559. αἰσχίων ἔτι] τίς ἂν ποτε λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων τούτου,
ἢ μᾶλλον αἰσχρός. λέγεται τὸ ἔτι παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντὶ τοῦ ἀκμῆν. 35
οἶον, ἔτι νέος ἐστὶ, καὶ, ἔτι ποιῶ τὸδε. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ

τούτω, οἶον, εἰπὼν τὸδε ἔτι λέγω καὶ τὸδε. λέγεται καὶ ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ ἐξῆς, οἶον, οὐ μὴ ἔτι ποιήσω τὸδε, ἀντὶ τοῦ, ἐξῆς οὐ μὴ ποιήσω. ἔστι καὶ περισσὸν, ὡς ἐνταῦθα.

563. ἐροῦ] ἐρώτησον. τίνος ποίησις] ἕνεκα τίνος ἀντεκτίσεως. ἔσχε] ἐπέσχε. θεᾶς κατ' ἄλλος] κατὰ σύνδενδρον τόπον ἀνατεθει- 5 μένον τῇ θεᾷ. κατὰ σφαγᾶς] κατὰ τὴν σφαγῆν. ἐκκομπάσας] ἀντὶ τοῦ κομπάσας, ἤγουν καυχασάμενος. τυγχάνει βαλὼν] ἔβαλεν, ἔρριψεν.

570. κάκ τοῦδε μηνίσασα] ἐξ αἰτίας τῆσδε μηνσικακῆσασα. Λητώα κόρη] ἡ θυγάτηρ τῆς Λητοῦς, ἡ Ἄρτεμις. αἱ κτητικαὶ ἀνω- 10 νυμῖαι δυνάμιν ἔχουσι γενικῶν, καὶ κτητικῶν γενικῶν καὶ πατρικῶν γενικῶν. οἶον ὁ ἐμὸς υἱός, καὶ ὁ ἐμὸς οἶκος, καὶ ἡ ἐμὴ πατρίς. τὰ δὲ κτητικὰ ὀνόματα γενικῶν κτητικῶν μόνον ἔχουσι δυνάμιν, οἶον Πλατωνικὸν βιβλίον, οὐ μὴν Πλατωνικὸς υἱός· καὶ Ἐκτόρειος ζω- 15 στήρ, οὐ μὴν καὶ Ἐκτόρειος υἱός, ἀλλ' ἡ υἱός τοῦ Ἐκτορος, ἡ Ἐκτοριδῆς, χωρὶς τοῦ υἱός. οἱ ποιηταὶ δὲ καὶ Ἐκτόρειος υἱός λέγουσι, καὶ Λητώα θυγάτηρ, ὡς ἐνταῦθα. ἀντίσταθμον] ἰσόσταθμον. ἐκθύσειε] ἀντὶ τοῦ θύσειε.

575. πολλὰ] κατὰ πολὺ. ἀντιβὰς] ἀντιτείνας. ἀντιβαίνειν, ἀντισπαῖν, καὶ ἀντιτείνειν ταυτὸν, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντιπατεῖν.— 20 μόγις] μετὰ πολὺν πόνον.

578. ἐπωφελῆσαι] ἀντὶ τοῦ ὠφελῆσαι. ἐκ σέθεν] ἐξ ἐνεργείας σοῦ.

581. μετάρνοιαν] ἀντὶ τοῦ μετάνοιαν, τουτέστι μεταμέλειαν. ἄνοια ἢ παντελῆς ἀφροσύνη· ἄγνοια δὲ ἢ ἐνὸς τινὸς πράγματος. με- 25 τάνοια καὶ μετάρνοια ταυτὸν, πλὴν ὅτι τὸ μὲν ἔστιν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς κοινοῖς, τὸ μετάνοια· τὸ δὲ μετάρνοια παρὰ τοῖς ποιηταῖς.

584. σκῆψιν οὐκ οὔσαν] πρόφασιν ψευδῆ.

587. παλαμναίφ] φονεῖ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. 30

589. εὐσεβεῖς] ἐνόμους, ἤγουν ἐξ ἐνόμου γάμου. καὶ εὐσεβῶν] τουτέστιν ἐνόμφ γάμφ ἡρμοσμένων, ἤγουν ἐνόμων. ἐκβαλοῦσ' ἔχεις] ἤγουν ἐξέβαλες, ἀπέρριψας, ἐδίωξας.

592. ἀντίποινα] ἀντέκτισιν, ἐκδίκησιν. ἐχθροῖς γαμείσθαι] ἐχθρὸς γὰρ Ἀγισθος Ἀγαμέμνονος, ἀνελὼν αὐτόν. πᾶσαν ἦς 35 γλῶσσαν] πάντα λόγον πέμπεις, κινεῖς. ἀκρατῶς πάντα λέγεις.

ἐπεὶ ὄργανα τοῦ λόγου εἰσὶν ἡ γλῶττα, τὰ χεῖλη καὶ τὸ στόμα, οἰκείως ἐνίοτε ταῦτα ἀντὶ τοῦ λόγου λαμβάνεται, ὡς ἐνταῦθα κακοστομοῦμεν ἀντὶ τοῦ κακῶς λέγομεν, καὶ πᾶσαν γλῶσσαν ἀντὶ τοῦ πάντα λόγον.

601. ἔξω χεῖρα] ἤγουν τὴν σὴν κατάσχεσιν, κάκωσιν, μετὰ πόνου 5 ἐκφυγῶν. δυστυχή τρίβει] μετὰ κατατριβῆς καὶ κακώσεως ἀνίει ζωὴν.

603. σοὶ] κατὰ σοῦ. μιάστορα] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ φονέα. ἐπηγιάσω] ἤγιάσω. κήρυσσε] διαδίδου. εἶτε χρῆ] εἶτε σοι ἀρέσκει. στομαργὸν] φλύαρον. 10

609. σχεδὸν] ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀντὶ τοῦ πλησίον. οὐ κατασχύνω] οὐκ ἐξουθενημένην ποιῶ τὴν σὴν φύσιν, ἐπεὶ καὶ αὕτη δηλονότι οὐκ ἀμέτοχος τούτων ἐστίν.

610. μένος πνέουσαν] θρασυνομένην. μένος γὰρ τὸ θράσος.

612. ποίας δ' ἐμοὶ] ποίας γνώσεως χρεῖα ἐστὶν ἐμοὶ εἰς τὸ ἰδεῖν 15 εἰ δίκαια αὕτη λέγει, ἥτις τοιαῦτα ὕβρισε τὴν τεκοῦσαν;

614. τηλικούτος] ἀντὶ τοῦ τηλικαύτη, ἤγουν φαῦλος.

615. τὸ χωρὶς, τὸ ἄνευ καὶ τὸ δίχα κοινὰ, τὸ δὲ ἄτερ ποιητικόν.

618. ἔξωρα] ἄκαιρα. δυσμένεια] ἔχθρα, ἡ πρὸς τὸν πατέρα καὶ πρὸς ἡμᾶς. ἐκδιδάσκεται] διδάσκεται τὶς ὑπὸ τινός, καὶ διδάσκει- 20 ται ὑπὸ τινός τοιαύτη διδασκαλία, καθ' ἃ λέγεται ἐνταῦθα.

624. λέγεις νιν] αὐτὰ, τὰ πολλὰ. εὕρισκεται] εὕρισκε ἐαυτοῖς.

628. τὸ ἐκφέρεσθαι κυρίως ἐπὶ νεκροῦ λέγεται· καὶ ὅταν φέρῃ τινὰ ἵππος βία ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ. ἀφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἐνταῦθα τὸ πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει. ἡγεμῶν γάρ ἐστὶν ὁ λογισμὸς· 25 ὁ δὲ θυμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία ὡς ἄλογά τινα ζῶα. νικῶμενος οὖν ὁ λογισμὸς ὑπὸ τούτων ἐκφέρεται τοῦ προσήκοντος, ὥσπερ ὑπὸ ἵππων. χρήζοιμι] θέλοισι. χρῆζω, τὸ χρεῖαν ἔχω, καὶ τὸ θέλω. ὦν τὸ μὲν συντάσσεται γενικῆ, τὸ χρεῖαν ἔχω· τὸ δὲ θέλω αἰτιατικῆ.

635. πάγκαρπα] τὰ ἐκ παντοίων καρπῶν. ἐκ διαφόρων καρπῶν 30 ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται. λυτηρίους εὐχὰς] ἤγουν δυναμένας λυτροῦσθαι καὶ ἐλευθεροῦν τῶν δειμάτων. ἀνάσχω] ἀναπέμψω. ἀνέχω ἐπὶ εὐχῆς, τὸ ἀναπέμψω· ἀνέχω ἐπὶ χειρῶν, τὸ ὑψῶ· ἀνέχω ἐπὶ βάρους, τὸ βασιάζω. ἀνίσχει δὲ ἥλιος, ἀντὶ τοῦ ἀνατέλλει· καὶ ἀνίσχει βοτάνη, ἀντὶ τοῦ ἀναβλαστάνει. ἀνέχομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπο- 35 μένω.

637. ἐπὶ τῶν μεγάλων προσώπων, ἐφ' ὧν ἐδόκει βαρὺ τὸ φανερῶς προστάττειν, ἐχρῶντο οἱ Ἀττικοὶ εὐκτικῶ μετὰ τοῦ ἄν, ὡς ἐνταῦθα ἔχει τὸ κλύοις ἄν, ἀντὶ τοῦ ἐπάκουε.

639. ἀναπτύξαι] ἀνακαλύψαι. πολυγλώσσοι] πολυλόγοι. μα-
ταίαν βάζειν] ψευδῆ φήμην. 5

643. ὄδε] τούτω τῷ τρόπῳ, κεκρυμμένως. τῆδε] οὕτως γὰρ φράσω.

648. καὶ μὴ ἐφής] ἤγουν ἐάσης ἐκβαλεῖν ἐμὲ τοῦ πλούτου τοῦ παρόντος, εἴ τινες σὺν δόλῳ βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν με δηλονότι· ἀλλ', ἔασον ἀπὸ κοινῆς, διέπειν με τοὺς δόμους τῶν Ἀτρειδῶν καὶ τὰ 10 σκῆπτρα ταῦτα, ζῶσαν οὕτως ὡς ζῶ αἰεὶ ἐν ἀβλαβεῖ βίῳ, καὶ συνοῦσαν φίλοις, οἷς σῦνειμι νῦν μετὰ εὐημερίας, καὶ ἐκείνοις δηλονότι συνοῦσαν ἀπὸ τῶν τέκνων, ὅσων ἐμοὶ μὴ πρόσεστι δύσνοια ἢ λύπη πικρά. ἀμφέπειν] ἀντὶ τοῦ διέπειν. διέπειν γὰρ τὸ διευθετεῖν· περιέπειν δὲ, τὸ φίλον τινα κυβερνᾶν καὶ σκέπειν. 15

656. ἐξαιτούμεθα] ἀντὶ τοῦ αἰτούμεθα, δεόμεθα.

658. ἐπαξιῶ] ἀντὶ τοῦ ἀξιῶ, παρακαλῶ. ἀξιῶ ποιεῖν ταῦτα, καὶ ἀξιῶ σε τοῦδε. καὶ ἀμφότερα ἀντὶ τοῦ ἀξιον κρίνω. ἀξιῶ καὶ τὸ παρακαλῶ· καὶ συντάσσεται αἰτιατικῆς μόνῃ. ἐξείδεναι] ἤγουν εἶδέναι.

660. ξέναι] πρὸς τοὺς μὴ γνωρίμους λέγεται τοῦτο, ὃ ξένη, προσ- 20 φιλῶς. ξένος, ὃν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι φιλοφρονήσεται τις ἀπὸ ξένης ἐλθόντα, καὶ ἀπλῶς ὁ ἀπ' ἄλλοτρίου τόπου. τὸ δὲ ὃ ξένη φιλοφρόνως λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ γνωρίμων.

662. αὐτὸς] ἀπὸ σαυτοῦ. εἴκασας] ἔγνωσ ἀπὸ στοχασμοῦ.

663. ἐπεικάζων κυρῶ] ἢ ἐπὶ περισσῇ. ἤγουν ὑπάρχω εἰκάζων, 25 ἀντὶ τοῦ εἰκάζω. τὸ πᾶν ἄρα καὶ τήνδε γυναῖκα ἐκείνου εἰκάζω, καλῶς δηλονότι, ἤγουν ἀπὸ στοχασμοῦ καταλαμβάνω; ὡς τύραννος εἰσορᾶν] ὡς βασιλῆς, εἰς τὸ ὄραν αὐτὴν δηλονότι.

668. ἐδεξάμην] ἀπεδεξάμην. τὸ ῥηθὲν] ὅτι ἠδεῖς μοι λόγους φέρεις παρὰ φίλου. 30

670. πορσύνων] μηνύων. πόρω, τὸ παρέχω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ σ, πόρω, καὶ ἀπὸ τούτου πορσύνω, τὸ παρέχω, ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τούτου κατὰ μεταφορὰν, ἀντὶ τοῦ μηνύω.

676. νῦν τε καὶ τότε] νῦν τε λέγω καὶ τότε, εἶπον δηλονότι.

681. τὸ κλεινὸν πρόσχημα] ἤγουν τὸν ἔνδοξον καλλωπισμὸν τοῦ 35 ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος. ἀγῶνα δὲ λέγει νῦν τὸν τόπον ἔνθα ἐγίνετο ὁ

ἀγών. πρόσχημα τῆς Ἀσίας, ἀντὶ τοῦ καλλωπισμός· καὶ πρόσχημα, ἢ πρόφασις. ἄθλων] ἀγώνων.

ἦσθετ' ἤκουσεν. ὀρθίων] ὑψηλῶν, μεγάλων. ὄρθιον τὸ ὄρθον καὶ μὴ συγκεκυφός. καὶ τὸ ὑψηλὸν ἐπὶ φωτῆς. σέβας] σεβάσμιος.

690. βραβεῖς καὶ βραβευταὶ οἱ διοικηταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ 5 ἄλλα διδόντες· ἀφ' οὗ καὶ βραβεῖον τὸ ἄθλον. ἐνεγκῶν] ἤγουν ἀπενεγκάμενος. τὰβινίκια] τὰ νικητήρια, τὰς ἐπὶ τῇ νίκῃ ἀνακηρύξεις. ὠλβίζετ' ἔμακαρίζετο. ἀνακαλούμενος] ἀνακηρυττόμενος.

697. βλάπτῃ] ἐμποδίζῃ. βλάπτω, τὸ βλάθην ποιῶ, καὶ τὸ ἐμποδίζω, ὡς ἐνταῦθα. ἄλλης ἡμέρας] κατὰ ἄλλην ἡμέραν. ἰπικῶν] τῶν ἰπικὴν μεταχειριζομένων.

702. ζυγωτῶν] ἤγουν ζευγυμένων.

707. ἑνατος] ἑνέα, δύο ν' ἑνατος, ἕν.

708. ὄχος ἀρσενικῶς, τὸ ἄρμα· ὄχεια δὲ πληθυντικῶς παρ' Ὀμήρῳ οὐδετέρως. ὄχημα δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς τὸ αὐτὸ, ὡς παρὰ Λουκιανῷ 15 “Καὶ ἡξίου ὄχημα ζεύγυσθαι αὐτῷ.”

710. κατέστησαν] κατὰ τάξιν ἔστησαν. ἦξαν] ὤρμησαι. ὁμοκλήσαντες] ἀπειλήσαντες, ἐγκραγόντες, ἐπικελευσάμενοι. ἐν δὲ πᾶς] περισσὴ ἢ ἐν· ἀποτείνει δὲ εἰς τὸ ἐμεστῶθη, ἤγουν ἐπληρώθη ὁ τόπος, ἔνθα ἔτρεχον. κροτητῶν] κρότον ποιούντων. 20

715. περισσὸν τὸ ὁμοῦ.—χῆσας] ἤγουν σύριγγας. σύριγξ δὲ ἢ ὀπή, ἔνθα ἐμβάλλεται τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος· καὶ αὐτὸ τὸ ἄκρον τοῦ ἄξονος, τὸ εἰς τὴν ὀπήν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον. φρυάττεσθαι καὶ φριμάσσειν, ἐπὶ ἵππων. καὶ φρυάγματα, τὰ φυσήματα τῶν ἵππων. τροχῶν βάσεις] καὶ περὶ τοὺς κύκλους τῶν τροχῶν. 25

720. στῆλαι, κυβοειδεῖς λίθοι, ἐπιγράμματα τινῶν ἔχοντες. ἐσχάτην δὲ λέγει, ἐπεὶ καὶ ἄλλαι ἦσαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου. ἔχων] ἐλαύνων.

725. πῶλοι βία φέρουσιν] ἤγουν σὺν βίᾳ εἴλκυσαν ἕξω τοῦ πρέποντος ἀπειθεῖς γινόμενοι ταῖς ἡρίαις. καὶ ὁ πῶλος λέγεται ἀρσενι- 30 κῶς καὶ ἢ πῶλος θηλυκῶς.

727. Βαρκαίοις] Λιβυκοῖς. Βάρκη πόλις τῆς Λιβύης περὶ τὴν πεντάπολιν, ἢ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη. κἀνέπιπτε] ἄλλος ἄλλω

15. Λουκιανῷ] vol. 2. p. 384.

33. ἢ νῦν Πτολεμαῖς καλουμένη] Hæc verba om. Lips. Sumta sunt

ex schol. codicis Laur., ubi vicissim absunt verba περὶ τὴν πεντάπολιν.

δηλονότι, ἤγουν ἐπάνω ἄλλου ἔπιπτε. πᾶν] ἀντὶ τοῦ ὄλον. ναυα-
γίων] ἀντὶ τοῦ πτωμάτων, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν. γνοὺς] ἰδῶν.
παρασπᾶ] παρέσυρεν. κἀνακωχεύει] ἀντὶ τοῦ ἠρέμησεν. τὸ ἀνα-
κωχεύειν κυρίως ἐπὶ τῆς νηὸς λέγεται, ὅταν σταῖσα ἐν τῷ πελάγει
διὰ τина χρεῖαν ἠρεμῆ. κλυδῶν ἔφριπτον] τὴν ἱππικὴν ταραχὴν ἐν 5
μέσῳ ταραττομένην.

734. ὑτέρας πῶλους] πῶλος λέγεται ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς.

735. πίστιν φέρων] θάρρος ἔχων. ἐλλελειμμένον] ἐναπολελειμ-
μένον. ζυγὰ] ἀντὶ τοῦ ἄρματα. ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον.

745. μέσας χυόας] ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ μέσον ἔθραυσε τὰς χυόας 10
τοῦ ἄξονος· ἀντὶ ἐνικοῦ. ἤγουν τὸ μέρος τοῦ ἄξονος τὸ ἐν τῇ ὀπῇ τοῦ
τροχοῦ. ἀντύγων] ἀντὶ τοῦ ἄρματος. σὺν δ' ἐλίσσεται] ἐντετύ-
λικται τοῖς ῥυτῆρσι. ἐς μέσον δρόμον] ἐς τὸ μέσον τοῦ δρόμου.
ἀνωλόλυξε] ὑψηλῇ φωνῇ ἐθρήνησεν. οἶα λαγχάνει] ἤγουν οἶων
τυγχάνει.

15

755. αἵματηρὸν] ἠμαγμένον. αἵματηραὶ σταγόνες αἱ ἀπὸ αἵμα-
τος στάζουσαι· ἠμαγμένον δὲ τὸ αἷματι μεμιγμένον. ἐν βραχεῖ]
ἐν μικρῷ. ἡ εὐθειὰ ὁ βραχύς. χαλκῷ] ἀγγεῖφ ἐκ χαλκοῦ. χαλ-
κὸς δηλοῖ τὴν οὐσίαν τοῦ χαλκοῦ καὶ τὴν ὕλην. ἀπὸ δὲ τῆς ὕλης
ἐνταῦθα δηλοῦται τὸ ἀγγεῖον τὸ ἐκ τῆς ὕλης.

20

760. ἐκλάχοι] ἤγουν λάχοι. ὄπωπα] ἐώρακα. δεσπότησιν]
ἤγουν τῶν πάλαι δεσποτῶν. πρόρριζον] σύρριζον, πανωλεθρίως.

767. δεινὰ] ὅτι υἱὸς ἦν. κέρδη] διότι ἀπηλλάγην τοῦ παρ' ἐκεί-
νου φόβου. εἰ τοῖς ἐμαυτῆς] εἰ ἐν τοῖς κακοῖς τοῖς ἐμαυτῆς σώζω
τὴν ζωὴν. καλὸν γὰρ αὐτῇ ἦν τὸ τεθνηκέναι τὸν Ὀρέστην, εἰ ἔσωζε 25
τὸν βίον αὐτῆς.

769. τῷ νῦν λόγῳ] ἐπὶ τῇ νῦν ἀγγελίᾳ. εἴ μοι θανόντος] εἰ
προσῆλθες ἐμοὶ ἔχων ἀσφαλῆ τεκμήρια ἐκείνου θανόντος. ψυχῆς]
ἤγουν φύσεως.

776. φυγάδες κυρίως οἱ διωχθέντες ἀπὸ τῆς οἰκειᾶς πατρίδος. 30
ἐνταῦθα δὲ φυγᾶς ἀντὶ τοῦ φυγῶν ἐστίν. ἀπέξενούτο] ἐν ξένη ἀπε-
δήμει.

781. στεγάζειν] ἀντὶ τοῦ ἔχειν. προστατῶν] ἤγουν ὁ ἐνιστά-
μενος. ὡς θανουμένην] ὡς μέλλουσαν τεθνήξασθαι. τοῦμὸν ψυχῆς]
ἐκπίνουσα τὸ αἷμα τῆς ἐμῆς ζωῆς ἄκρατον. ἔκηλα] ἠσύχως. 35

787. ἡμερεύσομεν] διημερεύσομεν, βιώσομεν. διημερεύω, τὸ τὴν

ἡμέραν διαβιβάζω· καὶ διανυκτερεύω, τὸ τὴν νύκτα διαβιβάζω. ἐν-
ταῦθα δὲ τὸ διημερεύσομεν, ἀντὶ τοῦ βιώσομεν, τουτέστι τὴν ζωὴν
διαβιβάσομεν.

792. Νέμεσις, Δίκη καὶ Ἀδράστεια ταυτόν.

793. κάπεκύρωσεν] ἤγουν ἀσφάλειαν ἐπέθηκεν. ὕβριζε] θρασύ- 5
νου. παύσεται ταδε] ἤγουν τοῦτο τὸ εὐτυχεῖν ἐμέ.

797. πολλῶν ἂν] ἄξιος ἂν εἴης, ὡς ξένη, διὰ τὴν ὁδὸν ἣν ἦλθες,
τυχεῖν πολλῶν ἀγαθῶν. πολυγλώσσου] πολυλόγου.

799. οὐκοῦν ἀπερχοίμην, ἀπέλθοιμι ἂν, ἐπειδὴ ταῦτα καλῶς ἔχει.
ἦκιστα] οὐδαμῶς. καταξίως] ἤγουν ἀξίως. 10

801. πορεύσαντος] ἀποστείλαντος. πορεύομαι ἐγὼ, καὶ πορεύω
ἕτερον, ἀντὶ τοῦ ἄγω, ὡς παρὰ Πλάτωνι “ὃ δὴ προστέτακται τοὺς
“ ἐνθένδε ἐκείσε πορεύσαι.” ἀντὶ τοῦ ἀγαγεῖν. ἐνταῦθα δὲ τὸ πορεύ-
σαντος οὐκ ἀντὶ τοῦ ἀγαγόντος, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ πέμψαντος λέγεται.
εἶσθ’ εἶσω] περισσὸν τὸ εἶσω. τὸ γὰρ εἶσθι τὸ εἶσω ἐλθε δηλοῖ. 15
εἰσῆλθε δὲ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται κατὰ λόγον. τὸ γὰρ εἰσῆλθε δηλοῖ
μὲν τὸ εἶσω ἦλθεν, οὐ μὴν καὶ ὅποι εἰσῆλθεν ὠρισμένως· διὰ τοῦτο
ἐπάγεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ εἰς τὴν πόλιν, ἢ τοιοῦτό τι, καὶ οὐ
δοκεῖ φορτικόν.

805. κάπικωκύσαι] καὶ ἐπὶ τούτῳ θρηῆσαι. ἀποσπάσας οἴχη] 20
ἔφθαρσαι γὰρ ἀφελόμενος τῆς ἐμῆς φρενὸς τὰς ἐλπίδας, αἷ μοι μόναι
παρήσαν ἔτι· λέγω τὸ ἤξειν σὲ ἐκδικητὴν τοῦ πατρὸς ἐσόμενον καὶ
ἐμοῦ τῆς ταλαίνης. τοῖσιν ἐχθίστοισιν] τοῖς μάλιστα μεμισμημέ-
νοισι. αὐανῶ] ξηρανῶ, ἦτοι μετὰ σκληρότητος διαβιβάσω.

823. ποῦ ποτε] ὡς ἀγανακτῶν ὁ χερὸς τοῦτο λέγει καὶ ἀμφι- 25
βάλλων εἰ εἰσὶν οἱ κερανοὶ τοῦ Διὸς καὶ ὁ Ἥλιος, εἴτα ἡσυχίαν
ἄγουσι, τῶν τοιούτων γενομένων. φαέθων] ἐπίθετον ἐνταῦθα ὄνομα
ἀντὶ τοῦ λάμπων. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἥλιου, καὶ ὁ ἕτερος τῶν ἵππων
αὐτοῦ.

825. ἐφορῶντες] ὄρω, τὸ βλέπω. ἐφορῶ δὲ, τὸ ἐπισκέπτομαι. 30
κρύπτουσι ἐκηλοι] τουτέστιν ἡσυχῶς φέρουσιν, οὐ δεικνύουσιν ἀγα-
νάκτησιν. μηδὲν μέγ’ αὐσῆς] ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀπρεπὲς εἰς θεούς.

832. εἰ τῶν φανερώς ἀπεληλυθότων εἰς Ἀἴδην ἐλπίδα λαβοῦσα
προτενεῖς, μάλλον ἐπιτεθήσῃ κατ’ ἐμοῦ διαρρομένης.

838. σὺν ἔρκεσι χρυσοδέτοις, ἤγουν σὺν ἄρματι καὶ ὅπλοις κε- 35
χρυσωμένοις.

849. δειλαία δειλαίων] ἤγουν ἀθλία ἀθλίων ὑπάρχεις. ὑπερβολικῶς, ὡς τὸ ματαιότης ματαιότητων, καὶ ἑορτῇ ἑορτῶν. τούτέστιν ἀθλιωτάτη, καὶ ἀποκρύπτουσα τὴν ἀθλιότητα τῶν ἄλλων, ὡς μόνη αὐτὴν ἐν ταῖς ἀθλίαις δοκεῖν ἀθλίαν. κυρεῖς] ἤγουν ὑπάρχεις.

850. τοῦδ' ἴστωρ] καὶ ἐγὼ ἴδρις εἰμί τοῦ εἶναί με ἀθλιωτάτην. 5 ὑπερίστωρ] ὑπερβολικῶς ἴδρις διὰ τοῦ πολυετοῦς χρόνου τῶν πολλῶν δεινῶν καὶ στυγνῶν, ἤγουν στυγνάξειν ποιούντων, ἀχέων τοῦ πάντα σύροντος ἤγουν ἀλλοιοῦντος καὶ φθειρόντος.

854. μηκέτι παραγάγης] τὸ ἐξῆς μηκέτι με παραγάγης ὅπου οὐ πάρεσιν ἐλπίδων, ἀντιστρόφως ἀντὶ τοῦ ὅπου οὐ πάρεσιν ἐλπίδες 10 ἀρωγῶν, ἤγουν βοηθῶν, κοινοτόκων, τούτέστιν ἀδελφῶν, καὶ εὐπατρίδων, ἤτοι αὐτοχθόνων καὶ εὖ ἐχόντων ἕνεκα πατρίδος.

860. ἄρα καὶ οὕτως ὡς ἐκείνῳ τῷ ἀθλίῳ ἔφθ τοῖς ἀνθρώποις ὁ θάνατος λέγων ἐγκύρσαι ἔλξει τετμημένων λώρων ἐν ἀγῶσιν ὑπὲρ ταχυτήτος ποδῶν. 15

868. οὔτε τοῦ τάφου] οὔτε τινὸς ἐνταφιασμοῦ ἀπολαύσας, τυχῶν.

871. διώκομαι] ἐπείγομαι. τὸ κόσμιον] τὴν εὐταξίαν, τὸ εὐτακτον τοῦ βαδίσματος. ἀνάπαυλαν] ἀνάπαυσιν. ἀνάπαυσις καὶ κατάπαυσις λέγεται· ἀνάπαυλα δὲ μόνον, οὐχὶ καὶ κατάπαυλα. ἀνάπαυσιν τῶν κακῶν ὧν εἴχες πρότερον καὶ ἔστενες. 20

877. πάρεστιν ὁ Ὁρέστης ἡμῶν ἐναργῶς οὕτως ὥσπερ ὄραξ ἐμὲ παροῦσαν, δηλονότι ἐναργῶς, ἴσθι τοῦτι, ἤγουν γίνωσκε, κλύουσα ἐμοῦ.

879. ὁ ἀλλὰ ἐνίστε μὲν ἐστὶ συμπλεκτικὸς καὶ λέγεται ἐπὶ ἀναιρέσει ἐνὸς καὶ συστάσει ἐτέρου, οἶον, οὐκ ἔστι τῷδε, ἀλλὰ τῷδε, καὶ 25 ὅτε ἐφ' ἐτέρῳ ἕτερον ἐπάγεται νοουμένης ἐτέρας ἀναιρέσεως, οἶον ἐστὶ, τῷδε, ἀλλὰ καὶ τῷδε, ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον τῷδε, ἀλλὰ καὶ τῷδε, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἄλλως γινομένων, ὡς ἔχει τὸ,

“ Ἀστίδα, φρῦνον, ὄφιν καὶ Λαδικίας περίφευγε

“ καὶ κύνα λυσοσητὴν καὶ πάλι Λαδικίας.”

“ ἀλλὰ τὰς πινακίδας Εὐθάλιος ὁ Λαδικεὺς ἔχει λαβῶν” ἐνίστε 30 δὲ ὁ ἀλλὰ ἐστὶ συλλογιστικὸς καὶ λέγεται ἐπὶ βεβαιώσει πράγματος, ὡς ἐνταῦθα “ ἀλλ' ἢ μέμνηνας,” καί, ἀλλὰ μὴν τῷδε ἐστίν.

24. ὁ ἀλλὰ—μὴν τῷδε ἐστίν] Hoc scholion addidi ex Lips.

30. πάλι] πάλιν Lips. Correxī ex

Synesii Epist. 127. p. 262 A., ex quo verba Ἀλλὰ—ἔχει λαβῶν excerpta sunt.

ἀλλ' ἤ] ὄντως, ἤγουν, ὡς ἔστι συλλογίσασθαι, κατὰ ἀλήθειαν μέμηνας.

881. οὐχ ὕβρει] οὐ σὺν γέλωτι. τίνα πίστιν] τί σημεῖον ἀσφαλές; τίνα ἀσφάλειαν; ἤγουν εἰς τί ἀπιδούσα θερμαίνῃ τῷ πολλῷ καὶ ἀμυγχανῷ τῷδε πυρὶ, τουτέστιν εἰς τί βλέψασα ἔχεις τὸ ἀμή- 5 χανον τοῦτο θάρρος; ψυχρὸν Ὅμηρος λέγει τὸ θεός “Ψυχρὸν θεός “εἶλεν.” οὗ τὸ ἐναντίον θάλπει. καὶ θαλπωρὴ ἀπὸ τούτου, τὸ θάρρος.

889. ἀκουσον, ἵνα με ἐντεῦθεν ἢ μωρὰν ἢ φρόνιμον λέγῃς, ὡς μα-
θοῦσα καὶ ἀκούσασά μου τὸ λεῖπον τοῦ λόγου.

894. κολώνης ἐξ ἄκρας] ἐκ τοῦ ἄκρου τοῦ τύμβου. νεορρύτους] 10
χύσεις γάλακτος νεωστὶ ρυείσας. περιστεφῆ] περιστεμμένη.
περισσὸν δὲ τὸ κύκλω.

897. ἔσχον θαῦμα] ἐθαύμασα. ἔχω θαῦμα, καὶ θαῦμά με ἔχει, ὥσπερ ἐλπίδα ἔχω, καὶ ἐλπίς με ἔχει. περισκοπῶ] περιεσκό-
πησα, κύκλω εἶδον. ἐν γαλήνῃ] ἐν ἡσυχίᾳ, ἤγουν ἐρημίᾳ ἀν- 15
θρώπων.

902. ἐμπαίει] καὶ εὐθύς ἢ τάλαινα, καθὰ εἶδον, ἐμπίπτει τῇ
ψυχῇ μου τεκμήριον τοῦτο τοῦ ὄραῖν τὸ σύνθηες ὄμμα, ἤγουν τὴν
συνήθη καὶ συγγενικὴν καὶ γησιᾶν ὄψιν τοῦ φιλτάτου πάντων βρο-
τῶν, τοῦ Ὀρέστου. 20

905. δυσφημῶ μὲν οὐ] ἤγουν οὐκέτι ἐλεεινολογοῦμαι. τῷ προσή-
κει τότε; τίμι ἀρμόζει τὸ σπεῖσαι τῷ τάφῳ καὶ ἀναθέματα ἀνα-
θεῖναι;

915. ἐπιτίμα] αἰ τιμωρίαι, καὶ αἰ τιμαί, ὡς ἐνταῦθα, θάρσυνε
σαυτὴν, ἤγουν θάρρει. θαρρῶ ἐγώ· θαρσύνω ἕτερον. οὐχ αὐτὸς] 25
ἤγουν οὐχ ἢ αὐτὴ τύχη αἰεὶ σύνεστιν.

921. πρὸς βίαν, ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας, ὥσπερ πρὸς λύραν ἄδειν,
ἀντὶ τοῦ μετὰ λύρας. πρὸς ἀργύριον δὲ διαλέγεσθαι, ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ
λαβεῖν ἀργύριον. οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω ταῦδε] ἀντὶ τοῦ, οὐ λέγω
τούτους τοὺς λόγους πρὸς τέρψιν ἀποβλέποντας; 30

924. τάκεινου σωτήρια] ἢ ἐκείνου σωτηρία, ἣν ἔμελλε σώσειν
ἡμᾶς. ὄρα] ἔλπιζε. θαῦμά τοι] ἤγουν θαυμάζω κατ' ἐμαυτήν.

929. κατ' οἶκόν ἐστιν, ἡδὺς, ἤγουν τερπνὸς τῇ μητρὶ, οὐδὲ βαρὺς.

931. τὰ πολλὰ πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς ἐντάφια.

944. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλεια, ἔστι δηλονότι, ταῖς παραινέσεσιν, οὐκ 35
ἀποπέμφομαι αὐτὰς δηλονότι. εὐτυχεῖ] ἐπιτετυχημένος γίνεται.

946. συνδιαφέρω τὸ μετὰ τινος ὑπομένω τι. ὁ μέλλων συνδιοίσω, ὁ ἀόριστος συνδιήνεγκα.

953. εἶχον ἐλπίδας ἀφίξεσθαι ποτὲ αὐτὸν ἀπαιτητὴν τοῦ φόνου τοῦ πατρὸς. πράκτωρ, ὁ ἀπαιτητῆς, ἀπὸ τοῦ εἰσπράττομαι τὸ ἀπαιτῶ.

957. οὐδὲν γὰρ πρᾶγμα ἐστὶ πρέπον κρύπτειν ἐμὲ σέ. ἤγουν οὐδὲν πρᾶγμα ἐστὶ πρέπον ἵνα κρύψω ἐγὼ σέ. κρύπτω σε τὸδε, καὶ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ πρᾶγμα κατ' αἰτιατικὴν. ἔτι] παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀκμήν. ποῖ γὰρ] μέχρι τίνος ραθυμῆσεις; κτῆσιν ἐστέρημένη] ἐστέρημα τούδε, καὶ ἐστέρημα τὸδε, ὡς ἐνταῦθα.

962. ἄλεκτρα ἀνυμέναία τε] ἐπιρρήματα. χωρὶς συναφείας ἀνδρὸς, καὶ χωρὶς τῶν ἐπιθαλαμίων ὕμνων. ὕμνην, τὸ λεπτότατον δέρμα τῆς παρθενίας· ὑμέναιος δὲ, ὁ ἐπιθαλάμιος ὕμνος. καὶ τῶνδε] τῶν λέκτρων καὶ τῶν ὑμεναίων. ἄβουλος] κακόβουλος, ἀνόητος. ἐπίσπη] ἀκολουθήσης. εὐσέβειαν] δόξαν εὐσεβείας ἀποίση ἐν τῷ Αἰδῆ 15 ἐκ τοῦ πατρὸς θανόντος.

972. φιλεῖ] εἴωθε. ἀστῶν] πολιτῶν. ἀστοὶ οἱ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως· ξένοι οἱ ἀπὸ ἀλλοτρίου τόπου. δεξιόσεται] ἤγουν φιλοφρονήσεται. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰς δεξιὰς ἐμβαλλόντων ἀλλήλοις μετὰ φιλοφρονήσεως.

978. ὃ τοῖσιν] αἱ κατὰ τῶν ἐχθρῶν εὐτυχοῦντων καὶ ἀσφαλῶς ἰσταμένων, τῆς ζωῆς ἀμελήσασαι, προστάται ἐγένοντο φόνου. ἐν πανδήμῳ πόλει] ἐν ἠθροισμένῳ πλήθει πόλεως.

984. τοιαῦτα πᾶς τις ἐπαινέσεται ἡμᾶς, ὥστε μὴ λιπεῖν ἡμῖν τὸ κλέος καὶ ζώσας καὶ θανούσας.

990. προμηθία] προμήθεια, ἥτοι ἢ πρὸ τοῦ πράγματος σκέψις. καὶ Προμηθεὺς ἐπὶ τούτου καὶ Ἐπιμηθεὺς ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ πρᾶγμα βουλευομένων. τῆς νεωτέρας Ἰάδος ἐστὶ τὸ λέγειν προμήθειαν προμηθίαν καὶ τὴν εὐπέειαν εὐεπίαν καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ μακροῦ τοῦ α καὶ συστολῆ τῆς παραληγούσης.

998. χερὶ] ἤγουν κατὰ χεῖρα, κατὰ δύναμιν. εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν] ἤγουν εὐτυχεῖ, αὔξει, προκόπτει. ἐλεῖν] ἀνελεῖν, ἤγουν φονεῦσαι. ἄλυκος ἄτης] ἔξω τῆς ἐν βλάβῃ λύπης ἀπαλλαγῆσεται.

1009. πανωλέθρους] παντελεῖ ὀλέθρῳ. τὸ πᾶν] ἀντὶ τοῦ παντάσασιν. περισσὸν δὲ ἐστὶν ἐνταῦθα. ἐξηρημῶσαι] ἔρημον ποιῆσαι 35

τὴν γενεάν. κατάσχεσ ὄργην] χαλιναγώγησον. ἄρητ'] ἀνέκφορα.
ἀτελῆ] ἄπρακτα. εἰκάθειν] ὑποτάσσεσθαι.

1015. προνοίας] οὐδὲν ἄλλο, δηλονότι κέρδος, κρεῖττον τῆς προμη-
θείας ὑπῆρξε τοῖς ἀνθρώποις λαβεῖν οὐδὲ τοῦ νοῦ τοῦ φρονίμου.

1018. ἀπηγγελόμην] ἤγουν ἐπήγγελλον, ἦτον. ἐπαγγέλλω, 5
αἰτῶ ἐπαγγέλλομαι δὲ παθητικῶς, τὸ ὑπισχνοῦμαι. κενόν γ' ἀφή-
σομεν] ἄπρακτον καταλείβομεν.

1019. ἀλλὰ δραστέον, ἤγουν ἄξιονπραχθῆναι ἐμοὶ καὶ μόνῃ, ἦτοι
ὑπ' ἐμοῦ καὶ μόνῃς τὸ ἔργον τὸδε αὐτοχειρὶ, τουτέστιν αὐταῖς χερσίν.

1023. ἀλλ' ἦν τότε κατὰ τὴν φύσιν τοιαύτη, κατὰ δὲ τὴν φρό- 10
νησιν ἐλάσσω ἦν.

1024. ἐπιτήδευε τοιαύτη κατὰ τὴν φρόνησιν διὰ βίου μένειν, οἷα
ὑπῆρχες τότε.

1029. μὴ πάθῃς τὸδε] τὸ ἀκοῦσαι ἃ ἐπαινέσεις.

1030. μακρὸς τὸ κρίναι] ἤγουν εἰς τὸ διακρίναι, εὐκριῆσαι καὶ ὁ 15
ἐπίλοιπος ἤγουν ὁ ἔμπροσθεν χρόνος.

1031. σοὶ γὰρ] σοὶ ὠφέλεια οὐκ ἔστιν ἦν δηλονότι ὠφελήσεις σὺ
ἄλλους.

1035. ἀλλ' οὖν ἐπίστω] εἰ μὴ ἐχθαίρεις με, ἀλλὰ ἐπίστασο.

1037. τῷ σῷ δικαίῳ] τῷ νομιζομένῳ ὑπὸ σοῦ δικαίῳ. ἠγήση σὺ 20
νοῦ] ἤγουν ἠγεμονεύσεις, προηγήση σὺ ἡμῖν, ἡμεῖς δὲ δηλονότι ἀκο-
λουθήσομεν. ἠγοῦμαι τὸ νομίζω, καὶ συντάσσεται αἰτιατικῇ ἠγοῦμαι
τὸ ἄρχω, καὶ συντάσσεται γενικῇ. καὶ τὸ ἠγεμονεύω καὶ ὀδηγῶ ἔχει
τὴν σύνταξιν ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικὴν, οἷον ἠγοῦμαί σοι τὴν ὁδόν.

1044. εἰ ποιήσεις ταῦτ'] ἤγουν ἃ βούλει. ἐπαινέσεις ἐμὲ] ἀπὸ 25
πέρας δηλονότι γνοῦσα τὸ ἀποβησόμενον κακόν.

1047. οὐδαμῶς. οὐδὲν γάρ ἐστι μᾶλλον μεμνημένον βουλής
κακῆς, ὥστε, δηλονότι καλῶς βουλευομένη, οὐ βουλευσομαι ἐτέραν
βουλὴν κακὴν. φρονεῖν] στέργειν. φρονῶ, τὸ νοῶ· καὶ φρονῶ τὰ
τοῦ δεῖνος, τουτέστι στέργω καὶ ἀποδέχομαι.

1053. ἰμείρουσα τυγχάνῃς] ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆς. ἰμείρομαι, τὸ 30
ἐπιθυμῶ, καὶ ἰμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό.

1056. φρονεῖ τοιαῦθ'] φρονῶ, τὸ φρόνησιν ἔχω, ἀμεταβάτως. καὶ
φρονῶ τὸδε, ἀντὶ τοῦ νοῦ, μεταβατικῶς.

1058. τοὺς ἄνωθεν] τοὺς ἄνω, τουτέστι τοὺς ἐν ἀέρι. τροφᾶς 35

κηδομένους] φροντίζοντας εκείνοις, ἀφ' ὧν αὐτοί τε βλάστωσιν, ἤγουν γεννηθῶσι, ἀφ' ὧν τε ὠφέλειαν εὔρωσι. ἀποίητοι] ἀτιμώρητοι, ἐσό-
μεθα δηλονότι. ὧ χθονία] ὧ φήμη βροτῶν καταβόησον. χθονία]
ἀντὶ τοῦ καταχθονία. τὸ δὲ καταχθονία αὐτὸ ἐπιρρηματικῶς, ἤγουν
ἐν τοῖς καταχθονίοις, ὡσπερ, ταχὺς ἦλθεν, ἀντὶ τοῦ, μετὰ τάχους. 5
τοῖς ἔνερθ'] τοῖς κάτω. τὸ ἔνερθεν τὸ κάτωθε δηλοῖ κατὰ τὴν ἀκο-
λουθίαν τῶν εἰς θεν ἐπιρρημάτων. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ κάτω λαμ-
βάνεται.

1072. ἐξισοῦται] ἤγουν συμβαίνει, συμφωνεῖ, ὁμογνωμονεῖ. πρό-
δοτος] προδεδομένη, καταλελειμμένη. σαλεύει] κινεῖται. τὸ σα- 10
λεύειν κυρίως ἐπὶ νεὸς λέγεται, ὅταν ἐπ' ἀγκύρας κινήται καὶ ἀστα-
τῆ. τὸν αἰε] χρόνον δηλονότι. πανόδυρτος] διὰ παντὸς ὄδυρομένη.
μὴ βλέπειν] ἤγουν μὴ ζῆν. διδύμαν ἐριννὺν] ἤγουν δύο ἐπικατα-
ράτους καὶ ἀποτριπαίους ἀνθρώπους, τὸν Αὔγισθον καὶ τὴν Κλυται-
μνήστραν. 15

1082. οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν διὰ τὸ ζῆν δυστυχῶς θέλει ἄτιμον
ποιῆσαι τὸ κλέος τῆς εὐγενείας ἀνωνύμως, ἤγουν ἐν ἀφανείᾳ. αἰ-
σχύνω σε, προφέρων σοι τὰ ἐγκλήματα. καὶ αἰσχύνω τινα, ὅταν
αἰσχρὰ ποιῶ ἐγὼ, ὃ δὲ συμμετέχη τῆς αἰσχύνῃς αὐτῶν, ὡς πατήρ
καὶ υἱός, ἢ συγγενὴς ἀπλῶς, ἢ τοιοῦτό τι, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα τὸ 20
εὐκλείαν αἰσχῦναι θέλει, ἤγουν οὐ θέλει ἀνοίκεια τῆς εὐγενείας ποι-
εῖν, ὡς ἄτιμον γίνεσθαι τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐλαττοῦσθαι. πάγ-
κλαυστον αἰῶνα] διηνεκὴ θρῆνον ἔχουσαν ζοήν. δύο φέρειν] ὥστε
ἀποφέρεσθαι.

1090. εἶθε ζῆς ἐπάνω τῶν ἐχθρῶν κατὰ χεῖρα, ἀντὶ τοῦ ἰσχύν, 25
καὶ κατὰ πλοῦτον, καθ' ὅσον νῦν ὑπ' ἐξουσίαν ἐκείνων ναίεις. φερο-
μέναν ἄριστα] τούτων ἀποφερομένην τὸ κράτος, τουτέστι τὸ ἐπὶ τού-
τοις κράτος.

1104. ποθεινὴν κοινόπουν] τὴν ἐπιθυμητὴν παρουσίαν ἡμῶν, τῶν
ὁμοῦ ὁδοιπορησάντων. 30

1105. ἦδ' εἰ τὸν] αὕτη ἢ Ἡλέκτρα, εἰ τὸν ἀγχιστέα, τὸν συγ-
γενῆ, εἰσαγγέλλειν πρέπον ἐστί.

1110. τὴν σὴν κληδόν'] ἦν ἤκουσας σὺ φήμην. ὅσσα, ὁμφῆ καὶ
κληδὼν ἄγγελιοι τῶν θεῶν καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγονται, φήμη δὲ καὶ
ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως. 35

1113. τὸ φέροντες ἐνταῦθα τὸ ἀπλῶς βαστάζοντες δηλοῖ τὸ δὲ κομίζειν, τὸ τὸν ἀπεσταλμένον διασώζειν.

1116. πρόχειρον] ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ χειρῶν.

1119. ᾧ ξεῖνε] τὸ ἐξῆς· εἴπερ τὸδε τὸ ἀγγεῖον κρύπτει αὐτὸν, δὸς μοι νῦν, πρὸς θεῶν, ὥστε λαβεῖν εἰς χειράς. 5

1126. ᾧ ὑπόλοιπον μνημεῖον τῆς ζωῆς τοῦ Ὁρέστου, τοῦ φιλτάτου ἀνθρώπων παρ' ἐμοί, ὡς σε ἐδεξάμην ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ὧν ἠλπίζον δηλονότι, οὐ τῶν αὐτῶν ἐφ' αἷς σε ἐξέκεμπον. δέχομαι ἀπλῶς, τὸ τὸν ἐρχόμενον εἰς ἐμὲ λαμβάνω· εἰσδέχομαι δὲ, ἐπὶ οἰκίας, ἢ λιμένος, ἢ τοιούτου τινός. 10

1143. τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς] ἔνεκα τῆς τροφῆς, ἧς ἔτρεφον ἐγὼ σε πάλαι. ἀνωφελήτου] μὴ ἀφελείας τινὸς ἀπολαυσάσης. ἀνωφέλητος, ὁ μὴ ἀφελημένος· ἀνωφελῆς δὲ, ὁ μὴ ἀφελήσας.

1146. φίλος λέγεται τις τινός, ἢ ὅτι φιλεῖ αὐτὸν, καθὼ λέγεται ἐνταῦθα, ἢ ὅτι φιλεῖται ὑπ' αὐτοῦ. ἀμφότερα γὰρ δηλοῖ ἡ λέξις, ὡς 15 ἐν τούτοις· (Λουκιανῶ, Anth. Palat. 10, 35.)

μὴ πταίων φίλος εἰ θητοῖς, φίλος εἰ μακάρεσσιν
ἀν πταίσης, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος.

ἤγουν οὐδεὶς ἔτι φιλίως διάκειται πρὸς σέ. οἱ κατ' οἶκον ἦσαν] σοι φίλοι μᾶλλον ἢ ἐγώ. τροφὸς] ἐπιμελητῆς τῆς ἀνατροφῆς. σοὶ 20 προσηιδώμην] ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμεν.

1151. [θύελλα ἢ κοινῶς ἀνεμοζάλη.] μαίνεται ὑφ' ἡδονῆς] ὑπερβολικὴν ἡδονὴν ἔχει. ἀμήτωρ] κακομήτωρ.

1158. προῦπεμψεν] ἀντὶ τοῦ ἔπεμψεν. προπέμπω γὰρ, τὸ ἔμπροσθεν πέμπω, ἢ πρότερον, καὶ τὸ οἰφικεύω. δὲ ἔπεμψεν ἐμοὶ σκο- 25 δὸν καὶ σκιᾶν μηδὲν ἀφελούσαν ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς.

1162. ᾧ δεινοτάτας] ᾧ φίλτατε, ὁ πεμφθεὶς χαλεπωτάτας ὁδοῦς, ἀντὶ τοῦ χαλεπωτάτην ὁδόν. ταύτην δὲ λέγει, ἣν ἐπέμφθη νεκρός. κασίγνητον κᾶρα] ἀδελφικὸν κᾶρα, περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀδελφέ.

1174. λόγων ἀμηχανῶν] ἤγουν τῶν ἀμηχανούντων, τῶν ἀπώρων. 30

1176. τί δ' ἔσχες ἄλγος] πρὸς τί ἠλγησας; ἀπὸ κοινοῦ ἢ πρόθεσις.

1177. ἢ σὸν] τὸ πᾶν οὕτως· ἄρα σὺ ὑπάρχεις ἢ ἔνδοξος Ἡλέκτρα;

1180. τί δὴ] διὰ τί δὴ. στένεις ταδε] στεναίξεις τούτους τοὺς στεναγμούς. ἀθέως] ἔξω τῶν θεῶν νόμων. 35

1182. δυσφημείς] σχετλιάζεις, ἐλεεινολογῆ, κακολογεῖς. ἦτοι τὰ δύσφημα ταῦτα, ἃ λέγεις, ἐμοὶ καὶ οὐκ ἄλλῳ τινὶ ἀρμόζει.

1183. φεῦ τῆς ἀγάμου καὶ δυστυχοῦς ἀνατροφῆς, ἣν ἀνετράφης. ἐπισκοπῶν] ἐμβλέπων, με δηλονότι.

1186. ἐν τίνι τῶν ὑπ' ἐμοῦ εἰρημένων λόγων διεγνώς τοῦτο, ἦγουν 5 ὅτι οὐδὲν ἐγίνωσκας ἀπὸ τῶν σῶν δυστυχιῶν; ἐμπρέπουσαν] ἐνηρμοσμένην, περιφανῆ οὔσαν ἐν πολλαῖς λύκαις. διακρέπει, ἀντὶ τοῦ διαλάμπει· ἐμπρέπει δέ τις τινὶ, ἀντὶ τοῦ περιφανῆς ἐστὶν ἐν ἐκείνῳ. παῦρα] ὀλίγα ἀπὸ τῶν ἐμῶν δυστυχιῶν. ἐχθίῳ] μᾶλλον μεμισσημένα.

1190. ὅθ' οὔνεκ'] τοῦτο τὸ ἔχθιον, ὅτι εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντρο-10 φος, ἦγουν συνδιατωμένη.

1193. τίς γὰρ] ὁ γὰρ ἀντὶ τοῦ δέ. τίς δὲ διὰ τῆσδε τῆς ἀνάγκης παρακινεῖ, ἔλκει σε; οὐδὲν ἐξισοῖ ἑαυτὴν μητρί. κατ' οὐδὲν ἐξισούται, ἦγουν ὁμοιοῦται μητρί. χερσὶν ἢ λύμῃ βίου] κακώσει χειρῶν, ἦγουν διὰ κακώσεως χειρῶν, ἢ διὰ κακοπαθείας φθειρούσης τὴν ζωὴν; 15

1197. ὁ ἐπαρήξων] ἦγουν ὁ ἀρήξων, ὁ βοηθήσων.

1200. ἴσθ' ἐποικτεύρας] γίνωσκε ἐλεήσας. ξυγγενῆς ποθέει] ἀπὸ τίνος μέρους, οὐ τόπου, ἀλλὰ γένους.

1208. μὴ 'ξέλη] ἦγουν ἀφέλη, στερήσης.

1214. ἄτιμος] ἦγουν ἀναξία. 20

1229. μηχαναῖς σεσωσμένον] ἠνωμένον τοῦτο δηλοῦται σαφέστερον. οἶον, διὰ μηχανῆς καὶ ἀποθανεῖν δοξάντα καὶ ζῶντα. διηρημένον δέ, τὸ μὲν διὰ μηχανῶν δοξάντα ἀποθανεῖν τὸ δοκεῖν ἔχει, οὐ μὴν καὶ τὸ διὰ μηχανῶν σεσωσμένον. σώζω τινὰ, ἀντὶ τοῦ σωτὴρ αὐτοῦ γίνομαι, καὶ ῥύομαι αὐτόν, ὅτε καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν ἔχει 25 τὴν σύνταξιν, ὡς τὸ ῥύομαι. οἶον, σώζω σε φόνου, ἀντὶ τοῦ ῥύομαί σε ἀπὸ φόνου. σώζω, καὶ τὸ φυλάσσω καὶ σώζεται τις ὑπὸ τίνος σώζοντος αὐτόν· καὶ σώζεται, ἀντὶ τοῦ φυλάσσεται· καὶ ἔτι σώζεται, ἀντὶ τοῦ ζῆ, καθὸ λέγεται ἐνταῦθα.

1230. κάπῃ συμφοραῖσι] ἦγουν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι. γεγηθὸς 30 ἔρπει δάκρυον] χαρᾶς δάκρυον χεῖται.

1232. ἰὸν γοναῖ] ὡ γονῆ σώματος φιλτάτου παρ' ἐμοί. περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ γέννημα φιλτάτου παρ' ἐμοί, ἦγουν Ἀγαμέμνονος.

1239. τὰν αἰεὶ ἀδμήταν] τὴν αἰεὶ ἄφθορον, ἦγου παρθένον. ἀξιώσω τρέσαι] ἄξιον νομίσω φοβηθῆναι. 35

1246. ἀνέφελον] φανερόν, ἀνακαλυμμένον. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ

μὴ ὑπὸ νεφελῶν κεκαλυμμένον ἀέρος. ἐπέβαλες] ἀνέμνησας. ἐπιβάλλω, τὸ ἐπιτυγχάνω· ἐνταῦθα δὲ ἐπέβαλες, ἀντὶ τοῦ εἰς γνῶσιν ἤγαγες, τουτέστιν ἀνέμνησας. καταλύσιμην] ἀφανισθῆναι δυνάμενον. λησόμενον] ἀντὶ τοῦ ἐπιλησθησόμενον, τουτέστιν ἐπιλησθῆναι δυνάμενον. 5

1255. τὰδε δίκαια] τούσδε τοὺς δικαίους λόγους. τὸ πᾶν οὕτως· ὁ παρὼν χρόνος πᾶς ἀρμόζοι ἂν ἐμοὶ ἐννέπειν τούσδε τοὺς δικαίους λόγους.

1257. σώζου τόδε] ἤγουν σῶζε, φύλασσε. τουτέστι διατήρει σαυτῇ τὴν ἐλευθερίαν. 10

1265. ὑπερτέραν] ἰψηλοτέραν, ἀμείνω χάριν, ἀπὸ κοινοῦ, τῆς πρώην χάριτος, ἤγουν τῆς ἐπιδημίας σου. δαιμόνιον] εὐτυχές. εἰργάθειν] εἰργεῖν, κωλύειν.

1282. αὐδᾶν] ἀντὶ τοῦ ἀγγελίαν. τὴν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ὁρέστου λέγει. ἔσχον ὄργαν ἄναυδον] τουτέστιν ἄφωνος ἐγεγνόμην. 15 οὐδὲ σὺν βοῶ] καὶ κωφὴ ἐγεγνόμην, ὡς μὴδὲ βοῶντος τινὸς ἀκούειν. πρόσουψιν] ὄψιν, ἐμφάνειαν, ἧς οὐδ' ἂν ἐν κινδύνοις ἐπιλαθοίμην.

1291. ἀντλεῖ] κενοῖ. ἐκχεῖ] ἔθθα οὐ δεῖ ἀναλίσκει. διασπείρει μάτην, σκορπίζει ἀκαίρως. ἐπὶ ὕδατος λέγεται τὸ ἀντλεῖν καὶ ἐκχεῖν, οἶον, ἀντλεῖ τις ἀπὸ τοῦ φρέατος ὕδωρ καὶ ἀρύεται καὶ ἀνέλκει· ἐκχεῖ 20 δὲ τὸ ἀντλούμενον. ὥστε καὶ αὐτὸ συναίγεται, ὥσπερ λῆμμα καὶ δῶρον.

1292. χρόνου] ὁ λόγος γὰρ σοῦ κωλύει τὸ ἔγκαιρον τοῦ χρόνου.

1293. τῷ παρόντι νῦν] περισσὸν ἢ τὸ νῦν ἢ τὸ παρόντι. ὁ παρὼν γὰρ χρόνος λέγεται καὶ ὁ νῦν χρόνος· ὁμοῦ δὲ ὁ παρὼν νῦν χρόνος οὐ λέγεται. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἕτερον αὐτῶν, ἢ τὸ παρὼν, ἢ τὸ νῦν, δηλῶσαι 25 τὸ ἐνεστώτα εἶναι τὸν χρόνον, ὃ βούλεται δηλοῦν ὁ λόγος· ὥστε καὶ, ἀμφοτέρων λεγομένων, ἀδολεσχίαν ὁ λόγος ἔχει.

1294. σήμαιν] δήλου. σημαίνω σοι τόδε, ἀντὶ τοῦ δηλῶ καὶ σημαίνω, τὸ ἄρχω παρ' Ὀμήρῳ. γελῶντας παύσομεν] τοῦ γελᾶν παύσομεν τοὺς ἐχθρούς. μὴ πιγνώσεται] ὕψεται. περισσὴ ἢ ἐπί. 30 φαιδρῶ προσώπῳ] οἱ χαρὰν ἔχοντες λέγονται φαιδροί, ἐπεὶ τῶν χαίρων αἰ ὄψεις φαιδραὶ γίνονται· καὶ ἀντιστρόφως τὰ λαμπρὰ γελᾶν λέγεται, ὡς παρ' Ὀμήρῳ (Ἰλ. τ', 362.)

γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθᾶν

χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς.

καὶ γεγαυωμένον, ἀπὸ τοῦ γάως ἢ χαρὰ, τὸ λαμπρὸν καὶ φαιδρὸν. 35

1306. ὑπηρετοίμην] ὑπουργοίην. ὑπηρετῶ καὶ ὑπηρετοῦμαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· ὣν τὸ μὲν λέγεται κοινῶς, τὸ δὲ ὑπηρετοῦμαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. τάνθενδε] τὰ ἐνταῦθα. γέλωτι φαιδρὸν] ὑπὸ γέλωτος διακεχυμένον, χαροπόν. μῖσός τε γὰρ] καὶ γὰρ μῖσος πολυχρόνιον ἐμπέφυκέ μοι, ἄλλως τε καὶ ἐπεὶ σε εἶδον, οὐ παύσομαι ἐξ αἰτίας 5 τῆς χαρᾶς δακρυρροῦσα. ἄσκοπα] ἀπροσδόκητα. τέρας νομίζειν αὐτὸ] εἰ πατὴρ ἀφίκοιτό μοι ζῶν, οὐκ ἔτ' ἂν παρὰ φύσιν πρᾶγμα νομίζειν τὴν ἀφίξιον.

1323. χωροῦντος] τινὸς δηλονότι ἀπὸ τῶν ἔνδον ἐρχομένου.

1324. οἷ' ἂν] τοιαῦτα οἶα ἂν.

10

1326. φρεῶν τητῶμενοι] φρονήσεως ἐστερημένοι. παρ' οὐδὲν] οὐδαμῶς. ἐγγενής] ἔμφυτος, γησίος. ὄτ' οὐ παρ' αὐτοῖς] ὅτε οὐ πλησίον αὐτῶν, ἀλλ' ἐντὸς αὐτῶν τῶν κινδύνων τῶν μεγίστων ὄντες.

1331. ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι] ἀλλ' εἰ μὴ ἐκ μακροῦ ἐφύλασσον ἐγὼ ἐν ταῖς παραστάσι. σταθμὰ ἐπὶ ζυγοῦ, σταθμοὶ καὶ οἱ οἴκοι ἔνθα 15 ἐστήκασιν οἱ ἵπποι ἢ οἱ βόες, οἱ κοινῶς σταῦλοι, οἱ καὶ οὐδετέρως λέγονται τὰ σταθμὰ. σταθμοὶ καὶ αἱ παραστάδες.

1344. τελουμένων] πέρασ λαμβανόντων τῶν κατ' αὐτοὺς δηλονότι, εἵποιμ' ἂν ὅπως ἔχουσι, εἴτε χαίρουσιν, εἴτε λυποῦνται· καθὰ δὲ νῦν διακείται, τὰ ἐκείνων πάντα καλῶς ἔχει, καὶ τὰ μὴ καλῶς, ἤγουν 20 καὶ ἂ σκευωροῦνται κατ' αὐτῶν, ἔτι καλῶς ἔχει αὐτοῖς, μήπω πέρασ εἰληφότα.

1352. προσεῦρον] ἤγουν εὔρον. μή μ' ἔλεγχε] μὴ ἀνάκρινε διὰ πλειόνων λόγων.

1354. φῶς] ἐμὸν δηλονότι.

25

1359. οὐδ' ἔφαινες] οὐδ' ἐδείκνυς, σαυτὸν δηλονότι.

1362. ἐπὶ τοῦ ἤχθηρα κάφίλησα λέγεται τὸ μάλιστα ἀνθρώπων, ἤγουν μάλιστα ἀνθρώπων ἐμίσησά σε, καὶ μάλιστα ἀνθρώπων ἐφίλησά σε ἐν ἡμέρα μιᾷ.

1365. κυκλοῦσι] κατὰ κύκλον στρέφονται. κυκλέω κυκλῶ τὸ 30 στρέφω, κυκλώω δὲ κυκλῶ τὸ περιλαμβάνω. ἐνταῦθα δὲ κυκλοῦσιν ἀμεταβάτως ἀντὶ τοῦ κατὰ κύκλον στρέφονται ἀπὸ τοῦ κυκλώω κυκλῶ. ἡμέραι τ' ἴσαι] καὶ ἰσάριθμοι ἡμέραι. ἴσον ἐν ἐνὶ λέγεται, πολλὰ δὲ πολλοῖς οὐκ ἴσα λέγεται, ἀλλ' ἰσάριθμα, εἰ πρὸς τὴν ποσότητα τοῦ ἀριθμοῦ ὁ λόγος τείνεται. εἰ δ' ἕκαστον ἐκάστω ἴσον ἐστὶ κατὰ μέ- 35

γεθος καὶ πρὸς τοῦτο ὁ λόγος ἀφορᾷ, λέγοιτο ἂν καὶ πολλὰ πολλοῖς ἴσα.

1366. αἱ ταῦτα δεῖξουσιν] τοὺς ἐν μέσῳ λόγους εἰπὼν ὄφειλεν ἀποδοῦναι αἱ τούτους δεῖξουσιν, ὁ δὲ ποιεῖται τὴν σύνταξιν πραγματικὴν καὶ ἀποδίδωσιν “ αἱ ταῦτά σοι δεῖξουσιν,” ἤγουν καὶ τὸν λόγον 5 καὶ εἴ τι τοιοῦτον. σύνηθες δὲ τοῦτο τὸ σχῆμα, τὸ ἀρχεσθαι ἄλλως, εἶτα ὡσπερ ἐκκλησάμενον ἀποδιδόναί τὸν λόγον ἄλλως, ὡσπερ παρὰ Φιλοστράτῳ “ Φαρέτραι μὲν οὖν χρυσόπλαστοι καὶ χρυσαὶ καὶ τὰ ἐν αὐταῖς βέλη, γυμνὴ τούτων ἡ ἀγέλη πᾶσα.”

1369. εἰ δ' ἐφέξετο] ἤγουν εἰ κωλυθήσεσθε νῦν. 10

1370. σοφωτέροις] φρονιμωτέροις.

1371. μαχοῦμενοι] μέλλοντες μαχεῖσθαι.

1373. ὃ Πυλάδῃ, τοῦτο τὸ ἔργον οὐκέτι ἂν οὐδὲν, ἤγουν οὐκέτι οὐδαμῶς, κατ' ἐπίτασιν τῆς ἀρνήσεως, εἶη ἂν, ἔργον δηλονότι, λόγων μακρῶν, ἤγουν ἐπὶ πολὺ παρατεινόμενον, τούτέστιν οὐ μακροὶ λόγοι 15 ἀνύουσι τοῦτο τὸ ἔργον.

1374. πατρῶα] προσκύσαντας τὰ ἀγάλματα τῶν πατρῶων θεῶν.

1378. λιπαρεῖ χερὶ] ἤγουν ἐπιμόρφ ὁσοί χερῶν, τούτέστι δι' ἐπιμόνου ὁσοσεως. προῦστην] παρεκάλεσα. ἐξ οἶων ἔχω] προσφέροισα δηλονότι. 20

1382. καὶ δεῖξον τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἐπιτίμια οἷα δωροῦνται θεοί, ἀντὶ τοῦ οἷας τιμωρίας διδόασιν οἱ θεοὶ ἔνεκα τῆς δυσσεβείας, τούτέστιν ὅπως κυλάζουσιν οἱ θεοὶ ἔνεκα τῆς δυσσεβείας.

1384. θεάσασθε ὅπου προβιβάζει τὸ φιλόνεικον γένος ὁ θρασὺς Ἄρης. 25

1386. βεβᾶσιν ἄρτι] ἀντὶ τοῦ βεβήκασιν, ἐπορεύθησαν. δωμάτων ὑπόστεγοι] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τὰς στέγας τῶν δωμάτων, τούτέστιν ἔσω τῶν δωμάτων.

1387. μεταδρομοὶ] τιμωροὶ, ἀπὸ τοῦ μετέρχομαι τὸ κολάζω.

1389. ὥστ' οὐ μακρὰν] ὥστε οὐκ ἔτι ἐπὶ πολὺ ἀναμένει προσδο- 30 κόμενον τὸ ὄνειρον τῶν ἐμῶν φρενῶν, τούτέστιν ἡ φαντασία ἣν ἐφαντάζοντο αἱ ἐμαὶ φρένες. αἰωρούμενον] προσδοκώμενον.

1391. παράγεται] παραγίνεται γὰρ βυηθὸς τῶν νεκρῶν δολία πορείᾳ, λέγει δὲ τὸν Ὀρέστην, εἴσω τοῦ οἴκου, εἰς τὰς ἐξ ἀρχῆς πλουσίας καθέδρας τοῦ πατρὸς, αὐτοῦ δηλονότι, κρατῶν ταῖς χερσὶν αἷμα 35

νεακόνητον, ἀντὶ τοῦ, ξίφος εἰς ἔκχυσιν αἵματος ἡτοιμασμένον, ἤγουν νεωστὶ ἠκονημένον. Ἑρμῆς σφ' ἐπάγει] ὁ Ἑρμῆς ἐπάγει αὐτὸν, δηλονότι τὸν Ὀρέστην, πρὸς αὐτὸ τὸ τέλος.

1400. πῶς δὴ;] ἔχει τὸ πρᾶγμα δηλονότι. τάφον] ἐπιτάφιον θυσίαν. κοσμεῖ] εὐτρεπίζει. 5

1408. ὥστε φρίζαι] ὥστε ἐκ τοῦ φόβου ὀρθίας γενέσθαι τὰς τρίχας μου.

1416. εἰ γὰρ Αἰγίσθφ θ ὁμοῦ] γένοιτο ταῦτα δηλονότι. ἐν χρειᾷ ἐστὶ τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἶθε καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ.

1417. τελοῦσιν] τελοῦνται αἱ κατάραι τῶν πεφονευμένων δηλονότι. 10 ἀντὶ τοῦ ἐνεργοὶ εἰσιν, ἐπεὶ ἔχουσι τὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν δίκην ἐνεργοῦσαν. ζῶσιν οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς κείμενοι.

1423. σταζει θυηλῆς Ἄρεος] θυσίας φόνου, ἀντὶ τοῦ αἵματος, ὃ ὁ φόνος εἰργάσατο. ἀμυχανοῦσα ὑπὸ τῆς χαρᾶς τοῦτο λέγει, εἶτα ἐπιστρεφομένη πρὸς τὸν Ὀρέστην λέγει, Ὀρέστα πῶς κυρεῖ; πρὸς δὲ 15 ἀπαντᾷ ὁ Ὀρέστης, τὰν δόμοισι μὲν, καὶ τὰ ἐξῆς.

1427. μητρῶν ὡς σε λῆμ' ἀτιμάσει] τὸ φρόνημα τὸ μητρῶν. περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ἢ μήτηρ ἀτιμάσει σε ποτέ.

1429. ἐκ προδήλου] ἐκ τοῦ φανεροῦ.

1431. ἐφ' ἡμῖν] πλησίον ἡμῶν. ἐκ προαστείου] ἐκ τῶν προθύρων 20 τῆς πόλεως. προάστεια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ἄστεος, ἃ καὶ προπύλαια λέγονται.

1433. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων] πορεύθητε κατὰ τῶν ὄπισθεν τῆς θύρας μερῶν. ἀντίθυρα, τὰ ὄπισθεν τῆς θύρας, ὥσπερ ἀντικλήμα, τὰ ὄπισθεν τῶν κνημῶν. 25

1435. τελοῦμεν ἢ νοεῖς] ἤγουν χωροῦμεν κατ' ἀντιθύρων.

1437. παῦρα] ὀλίγα. ὡς ἠπίως] λίαν πράως. συμφέροι ἂν λέγειν πρὸς τόνδε τὸν ἄνδρα ὀλίγα διὰ τοῦ ὠτὸς λίαν πράως, ἵνα ἀρμήσῃ πρὸς τὸν λάθρα ἠυτρεπισμένον ἀγῶνα τῆς δίκης, ἤγουν τῆς καταδίκης, τῆς τιμωρίας. 30

1442. τίς ἀφ' ὑμῶν οἶδεν ποῦ ποτ' εἰσὶν οἱ Φωκεῖς ξένοι, οὓς φασιν ἀγγεῖλαι ἡμῖν τὸν Ὀρέστην ἀποθανόντα ἐν θραύσει ἀρμάτων ἰπικῶν; κρίνω] ἀνακρίνω, ἐρωτῶ. σοὶ μέλειν οἶμαι] καθὰ ὑπολαμβάνω σοι μάλιστα διὰ φροντίδος εἶναι εἰδέναι περὶ αὐτῶν.

1449. τῆς φιλτάτης] ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ τῆς φιλτάτης, ἤγουν τῆς 35

μάλιστα φίλης, τῆς γησιωτάτης. κατήνυσαν] κατηνέχθησαν, κατήνυσαν. ἤνυσσα τὴν ὁδὸν ἀπλῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπλήρωσα. κατήνυσσα δὲ εἰς λιμένα ἢ εἰς καταγώγιον, ὅμοιον τῷ κατόγομαι καὶ καταίρω.

1453. οὐκ, ἀλλὰ] οὐ μόνον ἤγγειλαν, ἀλλὰ καὶ ἐπέδειξαν. οὐ λόγῳ μόνον] ἀλλὰ καὶ ἔργῳ δηλονότι. 5

1456. ἢ πολλὰ] ὄντως πολλὰ εἶπας, ὥστε χαίρειν ἐμέ.

1460. εἴ τις αὐτῶν] εἴ τις ἀπ' αὐτῶν, ἤγουν τῶν Μυκηναίων καὶ τῶν Ἀργείων, ἐπ' ἐλπίσι ματαιαῖς τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, τουτέστιν ἃς εἶχεν εἰς τόνδε τὸν ἄνδρα, πρότερον ἐξήρετο, ἦτοι ἐμεγαλαύχει, νῦν ὄρων νεκρὸν, αὐτὸν δηλονότι, δέχεται τὰ ἐμὰ στόμα, ἤγουν τὰ ἐμὰ ἰο χαλινα, μηδὲ βιαίως καὶ μετὰ ἀνάγκης φύση φρένας, τουτέστι σωφρονήσει, ἐμοῦ τυχῶν κολαστοῦ. φύση] γεννήση.

1464. τὰπ' ἐμοῦ] τὰ ἀπὸ τῆς ἐμῆς γνώμης. νῦν ἔσχον] γινῶσιν ἐκτησάμην. συμφέρειν] συμφέρεσθαι.

1470. βιάσταξ'] αἶρε τὸ κάλυμμα. προσηγορεῖν φίλως] πρᾶσα-15 γορεύειν. γράφεται καὶ φίλος, ἤγουν φίλε. ἀλλ' εὔ παραινεῖς] καὶ μὴν εὔ συμβουλευεῖς.

1473. εἴ που κατ' οἶκον ἢ Κλυταιμνήστρα ἐστὶ, κάλει μοι αὐτὴν δηλονότι.

1477. οὐ γὰρ αἰσθάνη] οὐ γὰρ γινώσκεις ὅτι πάλαι, ἤγουν ἐκ 20 μακροῦ, ζῶν ἀνταυδᾶς, τουτέστι διαλέγη, ἴσα τοῖς θανοῦσιν, ἤγουν ὡς τεθνηκῶς, οὐδὲν διαφέρων τοῦ τεθνηκότος.

1485. τί γὰρ ἂν κέρδος ἀποφέροίτο ἀπὸ τοῦ χρόνου, ἤγουν ἀπὸ τῆς παρατάσεως τοῦ χρόνου, ὁ μέλλων θνήσκειν ἀπὸ τῶν βροτῶν τῶν συμμεμιγμένων κακοῖς, τουτέστι τῶν δυστυχοῦντων. 25

1489. ἄποπτον ἡμῶν] ἀπὸ τῆς ὄψεως ἡμῶν.

1494. πρόχειρος] ἔτοιμος. χώρει δ' ἔνθα περ] πορεύου ἐκεῖσε δηλονότι ἔνθα ἔκτανες ἐμὸν πατέρα, ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ θάνης. ἄκρος] ἄριστος, ἔξοχος.

1501. βραδύνω ἀμεταβάτως, τὸ βραδὺς γίνομαι· ἐνταῦθα δὲ 30 βραδύνεται ἀντὶ τοῦ βραδυτῆτα λαμβάνει ὑφ' ἡμῶν, ὡς ἀπὸ μεταβατικῷ τοῦ βραδύνω.

1502. ὑψηγοῦ] ἀντὶ τοῦ προηγοῦ. τὸ ὑψηγεῖσθαι γὰρ ἐπὶ παραινεσεως λέγεται, ἐφ' οὗ καὶ τὸ ὑποτίθεσθαι. τὸ δὲ προηγεῖσθαι, ἐπὶ ὁδοῦ, ὃ βούλεται δηλοῦν ἐνταῦθα ὁ λόγος. 35

1507. τὸ γὰρ πανοὔργον] ἤγουν ἡ πανουργία. πολλάκις τοῦτο γίνεται, τὸ ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς τίθεσθαι οὐδέτερον, ὡς τὸ αὐτεξούσιον τινὸς ἀντὶ τοῦ ἢ αὐτεξουσιότης, καὶ τὸ σοφὸν ἀντὶ τοῦ ἢ σοφία.

1509. δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες] μόλις ἠλευθερώθης. τῆ 5
 νῦν ὄρμη] ἤγουν κατὰ τὴν νῦν ἐπιχείρησιν. τελεωθέν] ἀντὶ
 τοῦ διὰ τέλους, ἐπιρρηματικῶς. τὸ πᾶν οὕτως ὡς σπέρμ' Ἀτρέως
 πλεῖστα παθὸν, μόλις διὰ τέλους ἠλευθερώθης κατὰ τὴν νῦν ἐπι-
 χείρησιν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ΟΙΔΙΠΟΤΗΝ.

3. ἘΞΕΣΤΕΜΜΕΝΟΙ] ὅτι οὐ μόνον ἐστεφανωμένοι ἦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐν χερσὶν ἔφερον, δῆλόν ἐστι καὶ ἐξ ὧν ἔμπροσθεν λέγει, 5 (143.) τούσδ' ἄρα ντες ἰκτῆρας κλάδους. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς ἐστεφανωμένους πρὸς ἰκετείαν χωρεῖν, ἢ αἰδέσιμοι δοκοῖεν τοῖς οὖς ἰκέτευσον.

11. δεισαντες] φοβηθέντες τι, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς βοήθειαν ἐκκαλούμενοί με, ἢ στέξαντες καὶ παθόντες καὶ ὑπομείναντές τι κακόν, 10 καὶ διὰ τοῦτο ζητοῦντες ἐκδίκησιν παρ' ἐμοῦ.

12. προσαρκεῖν] τὸ πρὸς πρὸς τὸ πᾶν ἔχει τὴν δύναμιν.

15. ἡλίκοι] ὅποιοι τὴν τε ἡλικίαν καὶ τῷ ἐκ τοῦ λοιμοῦ πάθει προσκαθήμεθα τοῖς ἐπὶ τῶν βασιλείων βωμοῖς. ἢ τὸ βωμοῖσι τοῖς σοῖς ἀντὶ τοῦ, ἐν τῇ πρὸς σὲ ἰκετεία. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν 15 ἐν τοῖς ναοῖς βωμῶν, εἰς οὖς, ὅτε συμφορὰ καταλάβοι, προσεδρεύοντες ἄνθρωποι θυσίαις τὸ θεῖον ἐξιλεοῦνται.

18. ἀπατώμενοί τινες ἐκ τοῦ “ἐγὼ μὲν Ζηνός” φασὶ τὸ οἱ δὲ τ' ἡθέων ἀντὶ τοῦ, οὗτοι τῶν Διοσκούρων ἱερεῖς. τὸ δὲ οὐ τοιοῦτον. ἀλλ' εἰπὼν ἄνω τὸ “ἡλίκοι προσήμεθα” καὶ διελθὼν τοῦτο εἰς τὸ οἱ μὲν οὐπω 20 πτέσθαι σθένοντες καὶ εἰς τὸ οἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς ἱερεῖς, ἐρμηνεύει πάλιν αὐτὰ, τὸ μὲν οἱ δὲ σὺν γῆρα βαρεῖς ἱερεῖς ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ μὲν ὑπάρχων γέρον ἱερεὺς τοῦ Διός, τὸ δὲ οἱ μὲν οὐπω πτέσθαι σθένοντες ἀντὶ τοῦ, οἱ δὲ τῶν ἡθέων καὶ τῶν νέων ὄντες, ἀντὶ τοῦ νέοι λεκτοὶ καὶ ἔκκριτοι. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ τῶν τῆς πόλεως ἐκκρίτων νῆπιοι παῖδες 25 ἦσαν μετὰ μόνου τοῦ ἱερέως. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἄνω λέγει τὸ οἱ μὲν οὐπω πτέσθαι σθένοντες καὶ ἐν ἀρχῇ τὸ νέα τροφή. διὰ τοῦτο δὲ

τούτους ἔλαβε, διὰ τὸ εἰσακουσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Οἰδίποδος, ἐλέησαν-
τος τὸ τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄωρον καὶ τὴν εὐγένειαν αἰδεσθέντος.

21. εὐρηται καὶ μαντείας καὶ μαντεία, καὶ τοῦτο πάλιν τὸ μαν-
τεία διπλοῦν. εἴτε γὰρ περισπάσεις τὸ τει, αἰτιατική πληθυντικῶν
ἔστι τὰ μαντεῖα· εἴτε ὄξυνεῖς, δοτική ἔστι τῇ μαντεία. εἰ μὲν οὖν 5
μαντείας γράψεις, οὕτως ἐρεῖς· καὶ ἐν σποδῶ Ἰσμηνοῦ μαντείας,
τουτέστιν, οἱ μὲν Ἀθηναῖς ἐν τοῖς ναοῖς καθίδρυνται, οἱ δὲ θυσίαν ἐν
τῷ Ἰσμηνοῦ ποιοῦσι, καθ' ἣν ἐκ τῆς ἀνάψεως τοῦ πυρὸς τὸ μέλλον
μαντεύονται. εἰ δὲ μαντεία, οὕτως· ἐπὶ σποδῶ μαντεία καὶ μαντικῆ.
τὸ δ' ἕτερον μαντεῖα, οὕτως· ἐν σποδῶ τοῦ Ἰσμηνοῦ ἐπὶ μαντεῖα καὶ 10
μαντεύματα. ὅπως δ' ἐποίουν τὴν μαντείαν διὰ πυρὸς ἐν Αἰσχύλῳ
ἐρρέθη εἰς τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.

24. φοινίου σάλου] ἦται τοῦ θανάτου παρεκτικῷ λοιμοῦ. ἔστι δὲ
τὸ βυθῶν καὶ τὸ φοινίου σάλου ὡσπερ ταυτὸ, οὕτως· καὶ οὐχ οἷα τέ
ἔστιν ἀνακουφίσαι καὶ ἄνω τῶν βυθῶν ἐνέγκαι τὸ κάρα τοῦ φοινίου, 15
λέγω σάλου, τουτέστιν, οὐ δύναται τῶν κατασχόντων αὐτὴν ἀπαλλα-
γῆναι κακῶν. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν ὕδασι κινδυνευόντων.
γίνωσκε δ' ὅτι ἐν ταῖς Θήβαις τότε καὶ πῆνα καὶ λοιμικὴ νόσος
ἦν, ὡς καὶ οὗτος προῖων δείξει, πρῶτον μὲν τῆς γῆς πρὸς τὰ φυτὰ
δυστυχίαν διεξιῶν, δι' ἧς τὰ θρέμματα ἐφθειρέτο· ἔπειτα δὲ καὶ τὴν 20
λοιμικὴν νόσον προσθεῖς.

35. ἡ σύνταξις, ὅς μολῶν καὶ ἐλθῶν ἐκ Κορίνθου ἐξέλυσας καὶ
ἠλευθέρωσας τὸ ἄστν τῶν Καδμείων τῆς σκληρᾶς αἰδοῦ. δέον δ'
εἰπεῖν, τοῦ δασμοῦ καὶ τοῦ φόρου, ὃν ἐκάστοι' αὐτῇ παρείχομεν διὰ
τὴν τῶν αἰνιγμάτων ἄγνοιαν, ὃ δὲ πρὸς τὸ ὃν ἐπίησε δασμόν. 25

44. ὅτι καὶ τοῖς ἐμπείροις τῶν βουλευμάτων, ἤγουν τοῖς ἄριστα
βουλευομένοις, ὁρῶ καὶ βλέπω οὐ μόνον τὰ καλὰ καὶ τὴν περὶ τού-
των ζήτησιν, ἀλλὰ καὶ μάλιστα τὰς συμφορὰς ζώσας, τουτέστιν, ἐν
μὲν τοῖς ἄλλοις πᾶσιν, ὡσπερ νεκρά ἔστι τὰ συμβάντα καλὰ ἢ
κακὰ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι καταλαμβάνειν αὐτὰ, καὶ ὅθεν ἐπῆλθε 30
φράζειν τοῖς δὲ καλῶς βουλευομένοις καὶ τὰ καλὰ ζῶσιν, ἤγουν
ἄριστα καταλαμβάνεται δι' ἣν αἰτίαν συνέβη· καὶ μάλιστα αἱ
ἐπερχόμεναι δυστυχίαι τῷ κόσμῳ. οὗτοι γὰρ δύνανται καὶ ὅθεν ἐπ-
ῆλθον ἐξηγεῖσθαι, καὶ μηχανὴν τινα φράζειν δι' ἧς τάχιστα παύ-
σονται. 35

46. τοῦτο, βουλόμενος παρακιῆσαι αὐτὸν εἰς τὴν αὐτῶν βίθθειαν,

λέγει· αἰδέσθητι καὶ βοήθησον ἡμῖν, ἐπεὶ σὲ σωτήρα ἀνακαλεῖται ἡ πόλις, τῆς πρότερον ἐπιθέσεως τῆς Σφιγγῶς ἐλευθερωθεῖσα· ὥστε μηδαμῶς ἔχωμεν μνημονεύειν τῆς σῆς ἀρχῆς, πρότερον μὲν κειμένους ἀνορθωσάσης ἡμᾶς, ὕστερον δὲ, ἦτοι νῦν, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ καταλιπούσης ἡμᾶς πεσεῖν. ἀλλ' ἀνόρθωσον τὴν πόλιν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἤγουν 5 ποίησον ἀσφαλῶς στήναι, καὶ μὴ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ πεσεῖν καὶ κινδυνεύσαι.

52. ἐξ ὧν τὰ Σφιγγῶς εὗρες αἰνίγματα, ἃ μηδεὶς ἀνθρώπων, ὡς κατὰ ροῦν ἔτι χωρήσομεν ἐποίησας ἡμῖν εὐδηλον. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρνιθι αἰσίφ. 10

67. πολλὰς ὁδοὺς] ἤγουν πολλὰς φροντίδας πλανηθέντα, ζητοῦντα τὸ τοῦ κακοῦ αἴτιον. ἰστέον δ' ὅτι οὐ μόνον θηλυκῶς ἡ πλάνη, ἀλλὰ καὶ ὁ πλάνος, ὡσπερ καὶ εὐθύνη καὶ εὐθυνος, ὡς ἔχει καὶ τὸ τοῦ Ἴσοκράτους, “Τοὺς φυγαδικοὺς πλάνους.”

70. ἀποροῦσί τινες πῶς ὁ Κρέων τῇ μὲν ἀληθείᾳ θεῖος ὧν Οἰδί- 15 ποδος, τῷ δὲ φαινομένῳ γυναικάδελφος, γαμβρὸς νῦν παρὰ τούτου καλεῖται. καὶ φαιμὲν ὅτι ἀντὶ τοῦ συγγενῆς ἐνταῦθα τὸ γαμβρὸς κεῖται, ἐπειδὴ κηδεστής οὐ μόνον ὁ πενθερὸς, ἀλλὰ καὶ ὁ γαμβρὸς καὶ ὁ γυναικάδελφος εὔρηται.

73. χρόνῳ] τῷ ὀρισθέντι παρ' ἐμοῦ αὐτῷ εἰς ἀπάντησιν ἐκεῖσέ τε 20 καὶ πάλιν ἐκεῖθεν δεῦρο.

74. τοῦτο λέγει, ὅτι εἰκὸς ἦν καὶ μετὰ τὸν τεταγμένον χρόνον αὐτῷ παρ' ἐμοῦ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἀργῆσαι. νῦν δὲ πέρα τοῦ εἰκό-
τος βραδύνει.

78. ἀλλ' εἰς καλὸν] καὶ μὴν καλῶς κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον 25 ἐμνήσθης καὶ ἀνεζήτησας αὐτὸν, καὶ οὗτοι μηνύουσί μοι.

80. ἐν τύχῃ γέ τῳ] τοῦθ' ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ (Ἐπτ. ἐπὶ Θήβ. 474.) τῷ

πέμπομι' ἂν ἦδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ.

δέον γὰρ εἰπεῖν ἐν τύχῃ τῇ καὶ τινι, πρὸς ἀρσενικὸν Ἀττικῶς ἔτρε- 30 ψεν, ὡσπερ ἐστὶ καὶ (Αἰ. 290.) “οὔτε του κλύων σάλπιγγος” καὶ ἄλλα, ὡς ἔφαμεν εἰς τὸ αὐτό.

83. μὴ λάβης εἰς τὸ παγκάρπου δάφνης ἔξωθεν τὸ ἀπό· ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυστεφῆς ἐστὶν ἡ γενική.

89. τὸ θρασύς εἶπε διὰ τὸ ἐσθλὴν, καὶ τὸ πάντ' ἂν εὐτυχεῖν τὸ 35 δὲ προδείσας, διὰ τὸ δύσφορα.

93. τὸ τῶνδε πρὸς τὸ πένθος συναπτέον, οὐ πρὸς τὸ πλέον. τὸ γὰρ πλέον πρὸς τὸ ἧ ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτω φέρω γὰρ τῶνδε τὸ πένθος, ἧγουν ὑπὲρ τούτων πενήθω πλέον ἢ περὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. ἄξιός δὲ βασιλέως καὶ προστάτου ὁ λόγος οὗτος.

95. ἴστέον ὅτι Κρέων παρ' Ἀπόλλωνος μαθὼν ἀκριβῶς ὅτι Οἰδί-5 πους ἦν ὁ τοῦ λοιμοῦ αἴτιος, φονεύσας τὸν πατέρα Λαίον, καὶ ἀνόμως συνὼν τῇ μητρὶ, ἵνα μὴ δόξῃ αὐτῷ ἐπαχθῆς κατὰ πρόσωπον ἐλέγχων, καὶ ἅμα δεδιὼς τὸ τῆς ἀρχῆς μέγεθος, ἵνα μὴ τι κακὸν ἐξ αὐτοῦ πάθῃ, ἐγκαταμεμιγμένως ταῦτά φησι. μαρτύριον δὲ ὅτι σύνοιδε τὸ, λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι. 10

98. ἀνήκεστον] ἧγουν ἀθεράπευτον. λέγει δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι τὸ μίasma θεραπείας ἔδειτο, ἀλλ' ὅτι ἡ τοῦδ' ἀπέλασις θεραπείαν τοῖς ἄλλοις εἶχεν.

100. τὸ ἀνδρηλατοῦντας πρὸς τὸ ἐλαύνειν ἔχει τὴν δύναμιν. ἀπο-
ρεῖται δὲ πῶς ἄνω ἐλαύνειν εἰπὼν νῦν ἅμφω λέγει, ἀνδρηλατοῦντας, 15 ἢ φόνος φόνον πάλιν λύνοντας. καὶ φαμέν ὡς καὶ τὸ φονεῦσαι τὸν τοῦ Λαίου φονέα ἀπέλασις τοῦ μιάσματος ἦν. ὡς τὸδ' αἵμα] ἧγουν δι' οὗ τὸ μίasma γέγονε. λέγει δὲ τὸν φόνον τοῦ Λαίου. τὸ δὲ χει-
μάζον ἀντὶ τοῦ κλυδωνίζον καὶ διαφθεῖρον Ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος καὶ διαφθεύοντος τοῦ αἵματος καὶ τοῦ φόνου τοῦ Λαίου 20 τὴν πόλιν.

107. τὸ τινάς οὐ πρὸς τὸ τιμωρεῖν, ὡς φασί τινες, ἀλλὰ πρὸς τὸ αὐτοέοντας ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτως ἐπιστέλλει ὁ Ἀπόλλων τιμωρεῖν καὶ κολάζειν τοὺς αὐτοέοντας χειρὶ, ἧγουν τοὺς αὐτόχειράς τινας. εἰ δ' εἴποις, πῶς τὸ μὲν αὐτοέοντας ὀρισμένον εἰπὼν, μετὰ τοῦτο τίθησι 25 τὸ τινάς ἀόριστον, φαμέν ὅτι διὰ τοῦτο οὕτω λέγει, διότι τὸ μὲν ὑπὸ τινῶν ἀγηρήσθαι Λαίον φανερόν ἦν, τίνες δ' οἱ φονεῖς ἦσαν, τοῦτ' ἦν ἀφανές.

112. τὸ πότερα οὐ πρὸς τὸ συμπίπτει ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ οἴκοις καὶ τὸ ἀγροῖς καὶ τὸ ἐπ' ἄλλης γῆς. τὸ δὲ πότερα 30 ἀντὶ τοῦ πότερον.

114. θεωρούς φασί τοὺς εἰς τὰ μαντεῖα ἀπιόντας, τοῦ μαθεῖν ἔνεκα περὶ ἃν αὐτοῖς ἐστι ζήτησις. ἀπῆλθεν οὖν ὁ Λαῖος εἰς Ἀπόλλω, χρῆσόμενος περὶ τοῦ ἐκτεθέντος παιδός, εἰ ἄρα ζῆν' ὅστις οὐκ ἀφί-
κετο ὡς ἀπεστάλη, ἧγουν οὐχ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον, ὥσπερ ἀπε- 35 δῆμησεν.

117. ἐχρήσατ' ἄν] ἤγουν οὐκ εἶδέ τις τῶν συνόντων τότε ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ τις ἐκμαθὼν καὶ ἀκούσας, εἶχεν ἄν χρήσασθαι τῷ ἀκουσθέντι, ἤγουν κατενόησεν ἄν τὸν πράξαντα τὸν φόνον.

121. ἀρχὴν βραχεῖαν] ἤγουν εἰ λάβουμεν μικρὰν ἀρχὴν ὥστ' ἐλπίζειν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ἐλπίδος. ἡ γὰρ μικρὰ ἀφορμὴ μειζόνων ἐλ-5 πίδα παρίστησιν.

124. ζῆν ἀργύρῳ ἐπράσσειτ'] ἤγουν, εἰ μὴ τις τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν, χρήμασι πείσας πρὸς τὸν κατ' ἐκείνου φόνον.

136. τῷ θεῷ] ἤγουν τῷ Ἀπόλλωνι. βοηθήσω γὰρ καὶ τούτῳ, εἰ τὴν μαντείαν αὐτοῦ βεβαιώσοιμι, ζητήσας καὶ ἐξευρὼν τὸ μίασμα. 10

137. τῶν ἀπωτέρω φίλων] ἤγουν τοῦ πύρρῳ ἀφ' ἡμῶν γεγονότος Λαίου. φίλον δὲ τοῦτον εἶπε, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ γυναῖκα λαβεῖν, καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἔχειν ἀρχὴν, ἣν ἐκείνος.

142. βάθρων] ἰστέον ὅτι ὁ τόπος ἔνθα ἡ ἐκκλησία ἐγένετο βαθμίῃσιν ἦν κύκλῳ διελημμένος ἄλλαις ἐπ' ἄλλαις, ἔνθα οἱ συνελθόντες 15 πάντες καθήμενοι ἀνεμποδίστως ἠκρωῶντο τοῦ ἰσταμένου ἐν μέσῳ καὶ συμβουλευόντος.

145. ὡς πᾶν ἔμοῦ] ὅσον συμβάλλεται εἰς τὴν περὶ τοῦ μιάσματος ζήτησιν καὶ ἀπέλασιν, πᾶν μέλλω δράσειν. τὸ δὲ εὐτυχεῖς ἡ πεπτωκότες λέγει, ὅτι εἰ μὲν εὐρήσομεν τὸ μίασμα καὶ ἀπελάσομεν, πε-20 παύσεται ὁ λοιμός· εἰ δ' οὖν προχωρήσει αἰεὶ, καὶ ἡμᾶς ἐκτρίψει τελεείως.

151. φασὶν Ἑλληνες τὴν Φάτιν θυγατέρα Διός, ὅθεν καὶ τὴν ἐξ Ἀπόλλωνος ἐλθοῦσαν αὐτοῖς μαντείαν περὶ τοῦ λοιμοῦ Φάτιν Διός καλεῖ. ἠδυεπὴ δὲ ταύτην ὠνόμασεν ὡς συντελοῦντα αὐτοῖς φέρουσαν. 25 πολύχρυσον δὲ τὴν Πυθῶνα καλεῖ, διὰ τὸ ἐκ πλίνθων χρυσῶν δεδομῆσθαι τὸ Ἀπόλλωνος μαντεῖον, ἃς χιλίας αὐτῷ Κροῖσος πέπομφεν, ἢ διὰ τὴν τῶν ἀναθημάτων πολυτέλειαν. τὸ δὲ τίς ἀντὶ τοῦ ποδαπή· ταχέως ποιήσουσα ἀπαλλαγὴν τοῦ λοιμοῦ, ἢ μετὰ πολὺν χρόνον; τὸ δ' ἐκτέταμαι ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαί, παρ' ὅσον οἱ ἐκπλαγέντες 30 ἔκτασιν σώματος καὶ ἀκίνησίαν, ἐν ὅσῳ χρόνῳ ἐκπλήττονται, πάσχουσι. τὸ δὲ ἀμφί σοι πρὸς τὸ πάλλον ἔχει τὴν δύναμιν, οὐ πρὸς τὸ ἀξόμομος, οὕτως· ἐκτέταμαι καὶ ἐκπέπληγμαί, πάλλον καὶ κινῶν ἀμφί σοί, ὃ Δῆλιε ἰήτε Παιᾶν, τὴν φρέν' ἐν δείματι φουβεράν, ἀξό-35 μενος καὶ σεβόμενός σε, τυτέστιν, ἐκπλήττομαι τῇ σῇ μαντείᾳ, 35 καὶ μετὰ φόβου πρὸς σὲ τείνω τὸν νοῦν μου, δεόμενος ἀπαλλάξαι με

τοῦ λοιμοῦ. εἶπέ μοι, ὦ ἄμβροτε καὶ θεία φάτις καὶ μαντεία, τέκνον τῆς χρυσέας καὶ λαμπρᾶς ἐλπίδος, τί χρέος καὶ χρεῖαν ἐξανύσεις καὶ τελέσεις ἐμοί· καὶ γὰρ χρεῖα πολλὴ ἦν τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ λοιμοῦ· ἢ νέον, ἢ ἐν περιτελλομέναις καὶ ἐπελθούσαις ὥραις, τουτέστι, νῦν παύσεις τὸν λοιμὸν, ἢ ὕστερον. θεὸν δ' εἰπεῖν νῦν, νέον εἶπε πρὸς 5 τὸ χρέος. ἐλπίδος δὲ τέκνον τὴν μαντείαν καλεῖ, διότι πρῶτον ἐλπίζουσιν οἱ ἄνθρωποι εἰς Ἀπόλλωνα, ὡς φράσειε τί δεῖ ποιεῖν, εἶτα τὰς μαντείας δέχονται. κεκλόμενος καὶ ἐπικαλούμενος πρῶτά σε, ὦ θεὰ Ἀθηναῦ θυγάτηρ τοῦ Διός, (τὸ δὲ κεκλόμενος πρὸς τὸ πάλλον καὶ τὸ ἀζόμενος ἐστὶ, διὰ μέσου ρηθέντος τοῦ τί μοι νέον μέχρι τοῦ φάμα. 10 οἱ πολλοὶ δ' ἀγνοοῦντες κεκλομένῳ πρὸς τὸ τί μοι γράφουσι.) καὶ τὴν σὴν ἀδελφὴν Ἄρτεμιν· ἐκ Διός γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς σύ· τὴν γαῖα-οχον καὶ τὴν συνέχουσιν τήνδε τὴν γῆν, ἣτις θάσσει καὶ κάθηται εὐκλεᾶ καὶ ἔνδοξον θρόνον κυκλοεντ' ἀγορᾶς, τουτέστιν, ἣτις ἐν ἀγορᾷ ναὸν ἔχει κυκλοτερῆ καὶ ἐκηβόλον καὶ τοξικὸν Φοῖβον, κε- 15 κλόμενος ἀπὸ κεινῶ. νοεῖται δὲ τὸ ἀδελφεῖαν καὶ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ καὶ πρὸ τοῦ εἰπεῖν ἐκεῖνον αὐτὴν προέθηκεν.

163. ὦ Ἀθηναῖα καὶ Ἄρτεμι καὶ Ἀπολλων προφάνητέ μοι τρισσὶ ἀλέξιμοροι καὶ βοηθοί, εἰ καὶ ποτε φλόγα πῆματος ἠνύσατε καὶ ἐτέ- 20 λέσατε τῇ πόλει ἐκτοπίαν καὶ πορρωτάτην, τῆς πρότερον ἄτης καὶ βλάβης ὀρτυμένης καὶ κινουμένης ὑπὲρ, ἤγουν ὑπεράνω, τῆς πόλεως, ἔλθετε καὶ νῦν, ὦ πόποι καὶ θεοί, εἰς βοήθειαν. ἢ πρὸς τὸ νῦν στικτέον, τὸ δὲ ὦ πόποι ἀντὶ τοῦ φεῦ. νόει δὲ καὶ τὸ προτέρας ἄτας ὀρτυμένης αἰτιατικῶς, οὕτως· φλόγα πῆματος, λέγω προτέρας ἄτας ὀρτυμένης. καλῶς δ' εἶπε τὸ φλόγα. τὰ γὰρ πῆματα δίκην φλογός, 25 εἰς οὓς ἐπέλθη καθίσταται. φέρω γὰρ πῆματ' ἀνάριθμα καὶ πολλὰ νοσεῖ δὲ ὁ πρόπας καὶ ὅλος στόλος ἐμοί, ἤγουν ὁ βίος καὶ ἡ ζωὴ μου μετὰ φορᾶς διέρχεται πάσης. στόλον γὰρ ἐνταῦθα καλεῖ τὴν ἐν τῷ βίῳ πορείαν καὶ δίαιταν. οὐδ' ἐνὶ καὶ ὑπάρχει ἔγχος καὶ δύναμις φροντίδος, ἐν ᾧ ἔγχει ἀλέξεται καὶ βοηθήσει τις ἑαυτῷ, τουτέστιν, 30 εἰς τοσοῦτον ἀπορίας τὰ παρόντα ἡμῖν ἐλήλυθε πράγματα, ὥστε φροντίδα καὶ μηχανὴν ἦντινα οὐκ ἔστι πορίσασθαι πρὸς ἀπαλλαγὴν. οὔτε γὰρ αὐξεται καὶ ἀναφύεται ἔκγονα κλυτᾶς χθονός, τουτέστιν, οὔτε ἡ γῆ ἀναδίδωσι σπέρματα καὶ τὴν ἄλλην πόαν, ὅπερ ἐνδόξου γῆς ἐστίν· οὔτε αἱ γυναῖκες ἀνέχουσι καὶ ἀναφέρουσι καὶ ἐλευθε- 35 ροῦνται τῶν ἰητῶν καὶ θρηνητικῶν καμάτων καὶ πόνων ἐν τόκοις καὶ ἐν

γενέσεσι, τούτέστιν, οὔτε αἱ γυναῖκες δύνανται τίκτειν καὶ εἰς φῶς ἄγειν τὰ ἔμβρυα, φθειρόμενα ἐντὸς ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ, καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ ἐξίοντα. ἄλλον δ' ἄνθρωπον σὺν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἴδοις ἂν ὄρμενον, ἐλλιμενίζοντα καὶ φερόμενον πρὸς τὴν ἀκτὴν τοῦ ἐσπέρου καὶ σκοτεινοῦ θεοῦ, ἧτοι τοῦ Ἐίδου, κρεῖσσον καὶ κάλλιον ἀμαιμακέτου 5 πυρὸς, ἧγουν ταχύτερον τοῦ τῆς ἀστραπῆς πυρὸς, ἄπερ καὶ ἄτε καὶ καθὰ εὐπτερον ὄρνιν. ταῦτα δὲ λέγει, ἵνα δηλώσῃ τὸ τάχος τῶν συμβαινόντων τότε θανάτων, ὧν ἀνάρρυθμος καὶ ἀσύντακτος ἡ πόλις ὄλλυται. διὰ τούτων γὰρ συνίσταται.

180. κεῖται δὲ πρὸς πέδῳ θανατηφόρῳ ἀνοίκτως νηλέα καὶ ἀνηλεῶς 10 γένεθλα. τούτέστιν, ἐκπίπτουσι τῶν γαστέρων τῶν γυναικῶν τὰ ἔμβρυα, πρὶν ἢ τυχεῖν τοῦ προσήκοντος τῷ τοκετῷ καιροῦ, ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθειρόμενα. ἐν δὲ τούτοις τοῖς ἀώροις γεννήμασιν αἱ ἄλοχοι καὶ αἱ μητέρες αὐτῶν σὺν ταύταις, (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ καὶ αἱ πολιαὶ μητέρες αὐτῶν.) ἐπιστοναχοῦσι καὶ θρηνοῦσιν, ἄλλοθεν ἄλλαι παρὰ τὴν 15 βώμιον ἀκτὴν, ἧγουν παρὰ τοῖς ναοῖς ἐν θυσίαις, ἰκτῆρες καὶ παρακλήτορες τῶν λυγρῶν πόνων. τούτέστιν, αἱ μὲν ἄλοχοι διὰ τὰ ἄωρα γεννήματα ἰκετεύουσαι, δι' αὐτὰς δὲ αἱ μητέρες αὐτῶν. καλῶς δὲ εἶπε τὸ βώμιον ἀκτάν. ὥσπερ γὰρ τοῖς ἐν θαλάσῃ κινδυνεύουσι αἱ ἀκταὶ σωτήριον, οὕτω καὶ αὐταῖς οἱ βωμοί. ἐνταῦθα γὰρ θύουσαι 20 ἀπαλλαγῆναι εὐχονται. παιὰν δὲ, ὅς ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπ' ἀφέσει λοιμοῦ ἀδόμενος, λάμπει καὶ διὰ πυρσοῦ εἰς ὕψος αἵρεται ἐξ ἡμῶν καὶ γῆρυς καὶ βοή στονόεσσα καὶ θρηνητικὴ ὄμαυλος καὶ συμμιγῆς καὶ ὀμόθρους, ὑπὲρ ὧν καὶ ὄντινων, τοῦ παιᾶνος καὶ βοῆς, ὧ χρυσέα θύγατερ Διὸς Ἀθηναῖ, εὐῶπα καὶ εὐόφθαλμον πέμψον ἡμῖν 25 ἀλκὴν καὶ βοήθειαν, καὶ τὸν μαλερὸν καὶ καυστικὸν Ἄρεα, ἧγουν τὸν λοιμὸν, (εἰκότως δὲ τὸν λοιμὸν Ἄρει παρεικάζει, ὡς φθορᾶς αἴτιον, ὥσπερ ἐκεῖνος.) δε νῦν φλέγει καὶ καίει με ἄχαλκος ἀσπίδων, ἧγουν δίχα ξιφῶν καὶ ἀσπίδων· τούτοις γὰρ ἐπέρχεται Ἄρης· φλέγει με ἀντιάζων καὶ ἐμπίπτων, περιβόητος καὶ μέγας καὶ σφοδρός. περιβό- 30 ητον δὲ τούτον καλεῖ, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτῳ πολλὰς γενέσθαι, ὥσπερ ἐν πολέμοις, βοᾶς. δὸς νωτίσαι καὶ παλινδρομῆσαι, καὶ ποιήσασθαι δράμημα καὶ πορείαν παλίσυτον καὶ ὀπισθόρμητον, πάτρας ἄπουρον, ἧγουν ἀπὸ τῶν ὄρων ἐλθόντα τῆς πατρίδος, ἢ ἔπουρον, ἧγουν ἐπουρίσαντα καὶ ὀρμήσαντα εἴτ' εἰς τὸν μέγαν θάλαμον καὶ οἶκον τῆς Ἀμ- 35 φιτρίτης, ἧγουν τὸν ὠκεανὸν, εἴτ' εἰς τὸν Θρηῖκιον κλυδῶνα, τὸν ἀπό-

ξενον ὄρμον. ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Εὐξείνου ὁ Θρακικός ἐστὶ Βόσπορος· καλεῖται δ' Εὐξείνος κατ' εὐφημισμὸν. δηλοῖ δὲ καὶ οὗτος, ἀπόξενον ὄρμον εἰπόν. πολλῶν γὰρ φθορῶν τοῖς ἐκπλεύουσιν αἰτιος. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος (Προμ. 733.)

ἐχθρόξενος ναύτησι μητρικὰ νεῶν.

5

ἐάν τι γὰρ κακὸν ἀφῆ ἢ νύξ ἐν τῷ τέλει, τοῦτ' ἐφ' ἡμέραν ἔρχεται. τὸν καὶ ὄντινα λοιμὸν φθίσον καὶ ἀφάνισον ὑπὸ τῷ σῶ κεραυνῷ, ὃ Ζεῦ ὁ νέμων καὶ ἀρχων καὶ διεξάγων ἐν κράτει καὶ ἐξουσίᾳ τῶν πυρφόρων καὶ καυστικῶν ἀστραπῶν.

203. Λύκει' ἀναξ] θέλομ' ἂν ἐνδατεῖσθαι καὶ ὀρμαῖσθαι κατὰ τοῦ 10
λοιμοῦ ἀπὸ τῶν χρυσοστρόφων ἀγκυλῶν καὶ τόξων καὶ τὰ σὰ ἀδάμαστα καὶ αἰδία βέλη, προσταθέντα ἀρωγὰ, τουτέστι πρὸς αὐτὸν πεμφθέντα εἰς ἐμὴν βοήθειαν, καὶ τὰς πυρφόρους καὶ καυστικὰς αἰγλας τῆς Ἀρτέμιδος, ἥτοι τὰ βέλη, σὺν αἷς διαίσσει καὶ διέρχεται τὰ ὄρη λύκεια, ἥγουν ἔνθα οἱ λύκοι διατρίβουσι. κυνηγετικὴ γὰρ ἡ 15
θεός. καὶ κικλήσκω καὶ ἐπικαλοῦμαι τὸν Βάκχον καὶ Διόνυσον, τὸν ἐπώνυμον τῆσδε τῆς γῆς, τὸν εὖιον, τὸν χρυσομίτραν καὶ τὸν χρυσῆν περικεφαλαίαν ἔχοντα, τὸν οἶνωπα καὶ τὸν κωμαστικὸν, τὸν μονόστολον, τὸν μόνον μετὰ τῶν Μαινάδων πορευόμενον, πελασθῆναι καὶ πλησιάζσαι φλέγοντα καὶ καιόντα ἐν πεύκῃ καὶ ἐν λαμπάδι ἀγλαῶπι καὶ 20
καυστικῇ, ἐπὶ τὸν θεόν, ἥγουν τὸν λοιμὸν, τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς, ἥγουν ὃν μόνον ἐκ θεῶν οὐδεὶς τῶν θεῶν, οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἐτίμησε. καλῶς δὲ εἶπε τὸ ἐπώνυμον, ἥτοι Θηβαῖον. ἐκ Θηβῶν γὰρ ὁ Διόνυσος. εἰκότως δὲ καὶ τὰ τῆς Ἀρτέμιδος τόξα αἰγλας καλεῖ. ἀλληγορεῖται γὰρ αὕτη πρὸς τὴν σελήνην. πυρφόρους δὲ, ἡ διὰ τὸ δίκην 25
πυρὸς τοῖς δεχομένοις τὰ βέλη τυγχάνειν, ἡ διότι χρυσᾶ ἦν.

216. τὸ ἂ δ' αἰτεῖς πρὸς τὸ λάβοις συναπτέον, οὕτως· ἂ δ' αἰτεῖς λάβοις ἂν, ἀλκῆν καὶ ἀνακούφισιν τῶν κακῶν, εἰ τοδε καὶ τοδε ποιήσεις. τουτέστιν, ἡ σὴ ζήτησις, λέγω τὸ τὸν φονέα εὐρεθῆναι, τελεσθήσεται, εἰ ὅσα σοὶ λέγω ποιήσεις. 30

220. τοῦ πραχθέντος] οὐδέτερόν ἐστιν ἀντὶ τοῦ, τῆς πράξεως. τὸ δὲ οὐ γὰρ ἂν μακρὰν κατασκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸ τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοῦτο λέγει, ἀλλ' ἵνα ἐντεῦθεν ἀπατᾷ τὸν ποιήσαντα καὶ ἀκούσαντα ὁμολογήσαι τὴν πρᾶξιν. 35

222. εὐρηται καὶ τελῶ καὶ τελῶν. καὶ τὸ μὲν τελῶ διὰ μέσου

εἶποις· εἰ δὲ τελῶν γράφεις, τὸ μὲν νῦν δὲ οὐκ ἀποδώσεις· πρὸς δὲ τὸ τελῶν ἅπαντα τὸν ἐξῆς λόγον συνάψεις. καὶ γὰρ ὅμοιον, ὡς πρῶην ἔφαμεν, τῷ (Αἴ. 678.) “ ἐγὼ δ’ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι ὅτ’ ἐχθρὸς “ ἤμην.”

232. κέρδος τελῶ] ἤγουν πρὸς τῷ χάριν αὐτῷ ἔχειν με καὶ 5 πλείστας ἔξει δωρεὰς τοῦ μηνύματος.

241. δέον εἰπεῖν, ὡς ὄντος μίασμα, πρὸς τὸ τοῦδ’ ἐποίησε μιάσματος.

255. τὸ γὰρ πρὸς τὸ οὐδὲ συναπτόεν, εἰ καὶ τὸ εἰ διὰ μέσου ἢ βία τοῦ μέτρου τεθῆναι ἠνάγκασεν. 10

261. τὸ ἐκείνω καὶ τὸ γένος πρὸς τὸ κοινῶν τε παίδων συναπτόεν τὸ δὲ κοῖν’ ἂν πρὸς τὸ ἦν ἂν ἐκπεφυκότα· τὸ δὲ εἰ πρὸς τὸ μὴ ἴδυστύχησεν, οὕτως· ἔχων γένος παίδων κοινῶν ἐκείνω, κοινὰ ἂν ἦν τὰ τέκνα ἐκπεφυκότα ἐκείνου, εἰ μὴ ἔδυστύχησε καὶ ἀπέθανεν. ἀποροῦσι δ’ ἐνταῦθα πῶς λέγει κοινά. εἰ γὰρ ἔζη ὁ Λαίιος, μόνος ἂν 15 εἶχεν Ἰοκάστην καὶ οὐδεὶς ἂν αὐτῷ ἐκοινῶνει τῆς τῶν τέκνων σπορᾶς. καὶ φαιμέν ὡς τὸ μὲν ἀληθές οὕτως ἀπαιτεῖ· λέγει δὲ νῦν Οἰδίπους τὸ κοινὰ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν ἐκείνω γυναῖκα ἔχειν. ἔστι δ’ ὡσπερ παρακεκινδυνευμένον καὶ οὐ κατὰ τὴν πρέπουσαν ἀκολουθίαν. δέον δ’ εἰπεῖν, κοινὰ γὰρ ἂν ἦν, ἀσυνδέτως εἶπε κοινὰ ἂν ἦν. 20

269. τινὲς μὴ δυνάμενοι τὸ θεοὺς συντάξαι θεαῖς γράφουσι πρὸς τὸ εὐχομαι. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· καὶ τοῖς μὴ δρῶσι, ταῦθ’ ἂ εἶρηκα, λέγω τὸ μὴτ’ εἰσδέχεσθαι, καὶ τὰ ἐξῆς, εὐχομαι μὴτ’ ἀνίεναι καὶ ἀναπέμπειν τοὺς θεοὺς αὐτοῖς γῆν τιν’ ἀροτὸν καὶ ἡροτριασμένην, τουτέστι, μὴ εὐδοῦν τοὺς θεοὺς τὰ σπέρματα αὐτοῖς. δέον δὲ οὕτως 25 εἰπεῖν, μὴ ἀνίεναι τοὺς θεοὺς αὐτοῖς ἐκ γῆς ἡροτριασμένης σπέρματα, γῆν ἀροτὸν εἶπεν, ἐπειδήπερ ἢ ἡροτριασμένη γῆ δεχομένη τὰ σπέρματ’ ἀνίησι· τὸ δὲ τινα διὰ τοῦτο εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὡς οὐ μόνον ταύτην τὴν γῆν λέγει, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν ἣν ἂν οἰκοῖεν.

279. τὸ τὸδε οὐ πρὸς τὸ ζήτημα συναπτόεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὅστις, 30 οὕτω· τοῦ δὲ πέμψαντος Φοίβου τὸ ζήτημα, τὸ περὶ τοῦ φόνου, ἦν εἰπεῖν τότε, ὅστις ἄρα εἶργασται τὸν φόνον.

280. ἀλλ’ ἀναγκάσαι] ὁ γὰρ Ἀπόλλων εἰ ἐβούλετο, αὐτίκ’ ἂν ἐδήλου τὸν φονέα, καὶ οὐ ζητεῖν ἡμᾶς τοῦτον εἶα.

282. τὰ δεύτερ’] πρῶτον μὲν καὶ ἐξαίρετον ἦν ἐρωτᾶν Ἀπόλλωνα 35 περὶ τῶν παρόντων· ἐπεὶ δὲ, ὡς αὐτὸς φῆς, οὐχ οἶόν τε, τὰ δεύτερα

ἐκ τῶνδ', ἃ μοι δοκεῖ, λέγοιμ' ἄν. τουτέστιν, ἅπερ εἰς βοήθειαν λόγων τὰ δευτερεῖα Ἀπόλλωνος ἔχειν μοι φαίνεται φράσω.

290. τὰ γ' ἄλλα κωφὰ] ἤγουν ὅτι μὲν ἀπέθανε Λαῖος ὁμολογεῖται· τὰ δὲ ἀδόμενα περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὅπως γέγονε, μάταιά ἐστι καὶ ἀσύστατα. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὡς ὑφ' ὁδοιπόρων τέθνηκεν· 5 οἱ δὲ ὡς ὑπὸ ληστῶν ὥστε, τούτων οὕτως ἐχόντων, δεῖ Τειρεσίου, ἵνα τάληθές εἴπῃ.

294. δειμάτος γ' ἔχει μέρος] ἤγουν εἰ φοβεῖται καὶ ὑποπτέυει ὁ ἰδὼν, μὴ ὕστερον γνωσθήσεται. τὸ δὲ γε πρὸς τὸ εἶτι συναπτέον, οὕτω· ἀλλὰ μὴν καὶ εἴ γέ τι μέρος ἔχει δειμάτος, καὶ τὰ ἐξῆς. 10

296. πῶς ἄνω εἰπὼν ὁ Οἰδίπους, τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄρᾳ, νῦν φησιν, ᾗ μὴ ᾗστι δρῶντι τάρβος; καὶ φαμέν ὡς τὸν ἰδόντα οὐ θεατὴν μόνον, ἀλλὰ καὶ συμπράκτορα νοεῖ.

298. θεῖον καλεῖ τὸν Τειρεσίαν ὡς τὰφανῆ γιγνώσκοντα, ὅπερ ἐστὶ θεῶν. 15

300. τὸ μὲν διδακτὰ πρὸς τὸ χθονοστιβῆ ἔχει τὴν δύναμιν· τὰ γὰρ γήϊνα (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ χθονοστιβῆ) γνώσει καὶ διδαχῇ ὑποπίπτει· τὸ δ' ἄρρητα πρὸς τὸ οὐράνια. οὐδεὶς γὰρ οἶδε τὰ ἐν οὐρανῷ, πλὴν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων θεῶν, καὶ ὅσοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τούτων ἐπιπνεόμενοι μαντεύονται. ἔστι δὲ τὸ σχῆμα χιαστόν. 20

316. ἔνθα μὴ τέλῃ] ἤγουν ἔνθα τὸ φρονεῖν μὴ λυσιτελεῖ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν φόροις ὑποκειμένων, οὓς εἴ τις τῶν φορεῖων ἐξέλκοι, λυσιτελεῖ. λέγει δὲ τοῦτο ὁ Τειρεσίας δι' ἑαυτὸν σχετλιαζὼν ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ Οἰδίποδος λέγειν τὸν αἴτιον τοῦ λοιμοῦ. δέδιδε γὰρ μὴ τι κακὸν παρ' αὐτοῦ τοῦ Οἰδίποδος λάβῃ, ἐλέγχων 25 αὐτὸν ὡς αἴτιον.

324. οὕτως ἔδει εἰπεῖν, νῦν σιωπῶ, ἵνα μὴ δόξω καὶ αὐτὸς ἄκαιρος· ὀρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν φώνημα οὐδέ σοι ἐρχόμενον πρὸς καιρὸν. νῦν δὲ πρὸς ἐπέθηκε τὴν κατασκευὴν, ἐφ' ἧς νοεῖται ἔξωθεν τὸ, ναὶ σιωπῶ, ὅπερ ἔχει τὴν δύναμιν πρὸς τὸ ὡς οὖν μὴδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 30 τὸ δὲ σοὶ εἰς τὸ πρὸς καιρὸν συναπτέον.

329. μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακὰ] ἤγουν φανερώσω. λάμβανε δὲ καὶ πρὸς τὸ τὰμά τὸ ἐκφήνω κατὰ συνεκδυχήν, πλὴν ἐκεῖ μὲν χωρὶς τοῦ κακὰ ἐρεῖς, οὕτως· ἐγὼ δ' ὡς ἂν εἴπω, οὐ μὴ ποτ' ἐκφήνω τὰ ἐμά, ἤγουν οὐποτε ὁ νοῶ περὶ τῶν παρόντων εἴπω, μὴ πως ἐκφήνω τὰ σὰ 35 κακὰ, ἤγουν τὴν σὴν ἀνομίαν.

332. μὴ λάβῃς ἕτερον οὐ ἔξωθεν εἰς τὸ ἐγὼ τ' ἐμαυτόν, ὡσπερ τινές φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν καὶ σὲ οὐκ ἀलगυνῶ. εἰ γὰρ ἐθελήσω τὸ τοῦ λοιμοῦ αἴτιον λέγειν, αὐτός τε δόξω θρασύς, βασιλέα ἐλέγχων, καὶ ἴσως ἂν καὶ κακόν τι λάβω, σύ τ' αὖ λυπηθήσῃ, τῶν παρόντων ἀποφανείς αἴτιος. 5

334. σύναπτε τὸ οὐκ πρὸς τὸ ἕξερεῖς. τὸ δ' ὀργάνειας φύσιν πέτρου ἀντὶ τοῦ, κινήσειας οὐ μόνον ἐμέ, ἀλλὰ καὶ πέτραν, εἰς ὄργην. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ εἶπεν αὐτὸν κάκιστον. τὸ δὲ ἀτελεύτητος ἀντὶ τοῦ μὴ τέλος τοῖς ζητουμένοις διδούς.

337. ὄργην ἐμέμψω] ἢ ἢν ἔχω πρὸς τὰ παρόντα, μὴ βουλόμενος 10 λέγειν ὅθεν παύσονται, ἢ εἰς ἣν ἐγὼ ἄλλους κινῶ, ὃ καὶ κρεῖττον· διὸ καὶ ἐπάγει· οὐκ οἶδας τὴν συναιούσάν σοι ὄργην, ἢ χρησάμενος εἶπας ἐμοί, κακῶν κάκιστε.

340. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ἄ ἕξωθεν τὴν διά, ἀλλ' ὡσπερ φαμέν, ὑβρίζω σε ὕβριν, οὕτω καὶ ἀτιμάζω σε τόδε. 15

345. ὡς ὄργῃς ἔχω] ἤγουν ὡς δυνατὸς ὀργίζεσθαι, οὐδὲν ἐκείνων παρήσω, ἄπερ ξυμβάλλω ἱκανὰ εἶναι πρὸς κόλασίν σοι.

350. ἀληθές] τοῦτο οὕτως εἶποις· ἀληθές ἐστίν ὃ λέγεις, ὅτ' ἔφης ἂν εἶναι τὸ ἔργον ἐμοῦ. εἶτα συνδεδεμένως τὸν ἐξῆς λόγον ὀφείλων ἐκφέρειν, ὃ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε λέγων· ἐννέπω καὶ λέγω 20 ἐμμένειν καὶ ὑπάρχειν σὲ τῷ κηρύγματι καὶ τῷ ὀνειδίει τῷ τοῦ φόβου, ὡσπερ καὶ ὄτινι προσεῖπας ἐμμένειν, δηλονότι ἐμέ. ἤγουν λέγω ὅτι σὺ ὑπάρχεις ὃ φοβεύς, οὐκ ἐγὼ, ὡς σὺ εἶπες, καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ἡμέρας λέγω μῆτε τούσδε τοὺς παρεστῶτας προσαυδᾶν καὶ προσφωνεῖν καὶ ὀμιλεῖν σοι, ὡς ὄντι καὶ ὑπάρχοντι μιάστορι ἀνοσίῳ τῆσδε 25 τῆς γῆς, ἤγουν ὡς μιάναντι ἀνοσίως τῆνδε τὴν γῆν.

355. καὶ ποῦ] ἤγουν ποῦ φυγῶν οὐχ ἕνεκα τούτου δώσεις ἐμοὶ δίκην;

361. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν] ἤγουν οὐ προτρέπω σε ὥστ' εἰπεῖν ὅπερ λέγεις γνωστὸν καὶ νοούμενον, ἤγουν ἵνα τοῦτο σαφέστερον εἴπῃς, 30 ὥστε νοηθῆναι, ἐπεὶ πάλας τοῦτο νενόηκα· ἀλλ' ὥστ' αὐθις καὶ πάλιν φράσαι. οὕτω δ' ὀφείλων εἰπεῖν κατὰ ἀκολουθίαν τοῦ λόγου, ὃ δὲ ἐτέρως τὴν σύνταξιν ἔτρεψεν, ἀλλ' αὐθις φράσον εἰπῶν.

362. δέον εἰπεῖν, ὃν ζητεῖς, πρὸς τὸ ἀνδρὸς ἐπήνεγκεν οὗ ζητεῖς.

364. ἢ τὸ δῆτα ἐρωτηματικόν ἐστὶ διὰ μέσου τεθέν, οὕτω τί 35 δῆτα εἶπω καὶ ἄλλο, ἵνα ὀργίζῃ πλέον; ἢ τὸ μὲν δῆτα ἀργόν, τὸ δὲ

τι ἀόριστον, ἵνα καὶ ἐρωτηματικὸς ἦ καὶ ἀποφαντικὸς ὁ λόγος, ὥσπερ κάκει.

365. τὸ ὅσον πρὸς τὸ νοούμενον ἔξωθεν εἶπε, οὐ πρὸς τὸ χρήσεις. εἰ γὰρ ἦν οὕτω, τὸ ὅσον μέγα ἐγράφετ' ἄν.

370. δέον εἰπεῖν σοῦ πρὸς τὸ πλήν, πρὸς τὴν ὀπισθεν ἔξωθεν νοου- 5 μένην εἰς τὸ ἐστὶ δοτικὴν ἐπήνεγκε τὸ σοι.

374. μιᾶς τρέφῃ πρὸς νυκτὸς] τοῦτο λέγει, ὅτι ἡ τύφλωσις σώζει σέ, καὶ οὐδεὶς βούλεται βλάψαι σέ, κατοικτιζῶν τοῦ πάθους. καλεῖ δὲ τὴν τύφλωσιν νύκτα, διὰ τὸ σκοτεινόν· μιᾶς δὲ λέγει, διὰ τὴν συνέχειαν, καὶ τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχειν, καὶ μηδέποτε λήγειν. ἢ οὕτως, 10 ἢ κατέχουσα τύφλωσις ἀρκεῖ σοι πρὸς τιμωρίαν, ὡς μὴδ' ἂν ἄλλης δεῖσθαι κολάσεως. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

380. καὶ τέχνη τέχνης] ἤγουν φρόνησις καὶ σοφία κρεῖττων οὕσα τῆς τῶν ἄλλων φρονήσεως· λέγει δὲ τὴν αὐτοῦ. οὐδεὶς γὰρ πω τῶν τόθ' Ἑλλήνων οὕτω θεαύμασται, ὥσπερ αὐτὸς τὰ Σφιγγὸς εὐρῶν 15 αἰνύματα.

388. ἀγύρτην] ἤγουν τὸν περὶ τὰς ἀγυῖας βαίοντα, ἤγουν χυδαῖον, ἢ οὕτως εἶπω, καὶ τῆς φαυλοτάτης τυγχάνοντα μοίρας, ὃν πᾶς τις ἄγει καὶ φέρει ῥῆον διὰ τὸ τῆς τύχης ταπεινόν.

395. ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν] ἤγουν πρὶν ἐμεῖ ἀφῆχθαι, ἐδείχθης οὐ 20 γινώσκων τινὰ μαντείαν, οὐτ' ἀπὸ ὀρνέων, οὐτ' ἀπὸ θεῶν τινός. οὕτω τὸ ἔχων γνωτὸν τινὰ μαντείαν νόει.

397. ὁ μὴδὲν εἰδὼς] τοῦτο ἡ ταπεινοφρονῶν Οιδίπους λέγει, ἢ ὁ μὴδὲν εἰδὼς, ἀντὶ τοῦ, ὁ μὴδὲν πρόποτε περὶ τῶν τῆς Σφιγγὸς αἰνιγμάτων ἀκούσας, ἢ ὁ μὴδὲν εἰδὼς περὶ τῶν μελλόντων, καθὰ σύ γε 25 κομπάζεις τῇ μαντικῇ.

402. ἀγηλατήσειν] ἤγουν ὡς ἄγος ἐξελαθήσεσθαι τῆς πόλεως παρ' ἐμοῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἀρξείν νόει. ἀγηλατῶ γὰρ, τὸ ἄγω καὶ φέρω καὶ ἐξουσιάζω λαόν· ὅπερ εἰ εἶποις, κατ' εἰρωνειαν καὶ γέλωτα ἔσται ὁ λόγος, οὕτω· δοκεῖς μοι καὶ σύ καὶ ὁ συνθεὶς ταῦτα Κρέων κλαίων 30 ἀγηλατήσειν καὶ δεσπόσειν τῆς χώρας· ἤγουν ἥς ἐπιθυμεῖτε ἀρχῆς, πολλῶν πληγῶν ἂν αἰτία ὑμῖν ἐξ ἐμοῦ γένοιτο. κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ ἀγηλατήσειν, ἀντὶ τοῦ ὡς ἄγος ἐλαθῆναι, διὰ τὸ ἐπιφερόμενον.

418. ἴστέον ὅτι τὸ ποτέ εἶπε διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς Οιδίποδος ἀπέλα- σιν παρὰ Λαίου καὶ Ἰοκάστης, ὅτε γεννηθέντα αὐτὸν εἰς Κιθαιρῶνα 35 ἐξέθηκαν πρὸς ἀπώλειαν· τὸ δ' ἐλαῖ, ἐπειδὴ τῶν γονέων ἐκείνου καὶ

νῦν ἢ ἀρὰ τοῦτον διώκει, ἦν ἠράσαντο αὐτὸν ἐφθάρθαι. λέγει οὖν τὴν ἀρὰν ἀμφιπλήγῃ, ὡς ἐξ ἀμφοτέρων, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, γεγονυῖαν. δεινόνου δὲ, διὰ τὸ κακῶς ἐπέρχεσθαι πρὸς οὓς ἂν πεμφθῆ. τὸ δὲ ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν καὶ ποῖος Κιθαιρῶν τοῦτο βούλεται, ὅτι εἰ τῆς παρανομίας τῆς σῆς αἰσθησιν λάβοις, οὐδεὶς 5 τόπος ἔσται ἀνήκοος τοῦ κατὰ σὲ δράματος. σύμφωνος γὰρ καὶ ὁ Κιθαιρῶν καὶ συναδῶν τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ. ἃ γὰρ ἐγὼ νῦν περὶ σοῦ λέγω, ταῦτα οὗτος βεβαιώσει, ἐπειδὴν ἀποφανῆ, ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τῶν γονέων εἰς αὐτὸν ἐξετέθης.

423. ἄνορμον] ἤγουν κακολιμένιστον, εἰς δὲ οὐδεὶς ὄρμισεν. οὐδεὶς 10 γὰρ τῇ μητρὶ συνῆλθεν ἢ σύ.

425. ἃ σ' ἐξισώσει] τοῦτο λέγει, ὅτι ἢ τῆς ἀνομίας τῆς σῆς αἰσθησις σὲ ὁμοιώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. σοὶ μὲν, ὅτι υἱὸς ὢν Ἰοκάστης τῇ ἀληθείᾳ, ἀνὴρ αὐτῆς αἰσίως καὶ παρανόμως γέγονας. αὕτη οὖν σε ἢ ἀνισότης εἰς ἰσότητα τότε ἄξει· καὶ ὡς περ 15 τῇ ἀληθείᾳ υἱὸς τυγχάνεις, οὕτω καὶ τότε τοῖς πᾶσιν ἐπιδειχθήσῃ τοῖς δὲ τέκνοις, ὅτι τούτων ὢν νῦν δοκεῖς πατήρ, ἀδελφὸς ὢν φαήσῃ ἐξ ἧς αὐτὰ ἐγέννησας, ἐξ αὐτῆς καὶ αὐτὸς γεννηθεῖς.

438. ἡδ' ἡμέρα] ἤγουν ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἀποφανῆ Ἰοκάστης ὢν, καὶ ἀπολέσεις τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τᾶλλα πείσῃ. 20

422. αὕτη γε] ἤγουν αὕτη ἢ εὐδοκίμησις, ἤγουν τὸ τὰ αἰνίγματα σαφηνίζειν διολέσει σέ. εἰ γὰρ μὴ τὰ τῆς Σφιγγῶς εὔρες αἰνίγματα, οὐκ ἂν εἰς τόδε τύχης ἀφίκου.

443. τὸ ἐξέσωσα διπλῶς νοητέον. εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς Σφιγγῶς, οὐ μοι μέλει τῆς ἐμῆς σωτηρίας. ἢ εἰ ἐξέσωσα τὴν πόλιν 25 ἀπὸ τοῦ νῦν ἐπικειμένου λοιμοῦ, οὐ μοι φροντίς, εἰ αὐτὸς ἀπολοίμην.

445. ὡς παρὼν τὰ γ' ἐμποδῶν] τοῦτο οὕτω λέγε, ὅτι ὄχλεις ἡμῖν τὰ ὑπάρχοντα ἐμποδῶν καὶ ἐμποδίων, τουτέστι παρὼν εἰς ὄχλον καὶ ταραχὴν εἰσάγεις ἡμᾶς, καὶ ἐμποδίζεις τὸ προκείμενον ζήτημα. εὔρηται δὲ καὶ σύ γ' ἐμποδῶν. 30

460. ἰὼν εἴσω] τοῦτο διπλῶς νοητέον. ἢ ἐλθὼν εἴσω τοῦ οἴκου, καὶ καθ' ἡσυχίαν γενόμενος· ἢ ἰὼν εἴσω, ἀντὶ τοῦ εἰς αὐτὸν γεγονῶς, καὶ συναΐξας τὸν νοῦν.

464. ἐπειδὴ περ ὁ Παρνασὸς ἐν Δελφοῖς, ἐν δὲ τούτῳ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστι μαντεῖον, διὰ τοῦτο Δελφίς πέτρα λέγει, ἀντὶ τοῦ, 35 ὁ Ἀπόλλων ἐν Παρνασῷ οἰκῶν. ἰστέον δὲ ὅτι ὡς ὁ χορὸς πρὸς τοὺς

Τειρεσίου λόγους ἀηδῶς διάκειται, τῷ δ' Οἰδίποδι βοηθεῖ, διὰ τοῦτο καὶ ἀπορηματικῶς τὸν λόγον ἐκφέρει, τίς ἐστὶν ὃν λέγει Ἀπόλλων τελέσαι τὸ ἔργον;

472. ἀναπλάκῃτοι] οὕτω χρῆ γράφειν, ἢ ἢ τὸ μέτρον ἀρμόζον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κώλφ. εὐρηται γὰρ ἐν τινι τῶν παλαιῶν οὕτω βιβλίον. 5 δεινὰς δὲ Κῆρας λέγει τὰ δύο ἀνομήματα, ἃ Τειρεσίας ἔφη κατ' Οἰδίποδος· λέγου δὴ τὴν τῆς μητρὸς συνέλευσιν καὶ τὸν τοῦ πατρὸς φόνον. τὸ δὲ ἅμ' ἔπονται ἀντὶ τοῦ σὺν Ἀπόλλωνι ἔρχονται, οὐχ ὅτι ὁ Ἀπόλλων οὕτως ἐθέσπισεν· ἐκεῖνος γὰρ ἐξελεῖν τὸ μίasma μόνον τῆς χώρας εἶπεν· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἅμα αὐτῷ ταύτας ἔπεσθαι λέγει, 10 διὰ τὸ Τειρεσίαν ταύτας ἐκφῆσαι ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείᾳ.

485. οὔτε δοκοῦντ'] οὔτ' ἀρέσκοντά μοι, οὔτ' ἀποφάσκοντα, καὶ ἀπόφασιν καὶ ἀπιστίαν δεχόμενα. ἤγουν μὴ οἶά τε ἀπιστεῖσθαι, διὰ τὸ μάντιν εἶναι τὸν εἰπόντα.

489. ἀπορήσειεν ἂν τις, διὰ τί οἱ δύο διαζευκτικοὶ σύνδεσμοι, τὸ 15 ἢ Λαβδακίδαις καὶ τὸ ἢ τῷ Πολύβου, κείνται, δεόν οὕτως εἰπεῖν, τί γὰρ Λαβδακίδαις καὶ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο. καὶ φαμέν ὅτι τοῦτο δύνανται οὔτοι οἱ σύνδεσμοι δηλοῦν, ὡς οὔτε τῷ Λαίῳ διαφορά τις ἦν ἀπὸ τοῦ Οἰδίποδος οὔτε τῷ Οἰδίποδι ἀπὸ τοῦ Λαίῳ.

496. ἰστέον ὅτι διότι μὲν τὸ ἐπίκουρος δοτικῇ συντάσσεται, τὸ 20 μὲν Λαβδακίδαις πρὸς τὸ ἐπίκουρος εἶπεν· ἢ δὲ γενικῇ, τὸ ἀδῆλων θανάτων, πρὸς τὸ ὄνομ' ἐστὶ τὸ ἐπίκουρος. ἐπίκουρος γὰρ τῷ δεῖνι τῶν κακῶν φαμέν.

507. περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐπ' αὐτῷ, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. οὐ γὰρ ἦν ἴσον τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. 25

516. πρὸς γ' ἐμοῦ] εὐρηται πρὸς τ' ἐμοῦ, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἕτερον ἀλλ' ἢ, πρὸς ἐμοῦ τι. ὥσπερ γὰρ φαμέν, τῶν τις ἀνθρώπων, τὸ τις διὰ μέσου τίθεντες, οὕτω καὶ τοῦτο. ὅτι δ' ἐστὶ τι, καὶ οὐ σύνδεσμος τε, ὡς φασὶ τινες, μαρτυρεῖ τὸ φέρον.

526. τοὺς λόγους] οὓς περὶ τῶν παρόντων λέγει. ὡς γὰρ ὁ Οἰδί- 30 πους ἔφη, οἱ τοῦ Τειρεσίου λόγοι, οὓς κατ' αὐτοῦ ἔφη, πρὸς ψεῦδος συντίθενται, καὶ οὐκ ἐν ἀληθείᾳ λελεγμένοι εἰσίν.

528. ἐξ ὀμμάτων] ἤγουν ἀπὸ ἀνθρώπου σῶφρονος καὶ ὑγιεῖς φρένας ἔχοντος· ἢ ἀπ' ἀκριβοῦς συνειδήσεως καὶ καθεστηκυίας γνώμης. εἰκότως δ' εἶπε τὸ ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν. οἱ γὰρ σῶφρονες 35 καθεστηκὸς ἔχουσι τὸ ὄμμα, οἱ δὲ μαινόμενοι παρατετραμμένοι.

531. ἴσως ἂν τις ἐνταῦθ' ἐλθὼν κακίσσειε τὴν δευτέραν ἔννοιαν, ἢν πρῶην ἔφαμεν εἰς τὸ “καὶ ταῦτ' ἰὼν εἴσω λογιζοῦ.” ἐλέγομεν γὰρ τὸ εἴσω, ἐντὸς τῶν οἴκων ἐλθὼν, ἢ εἰς ἑαυτὸν καὶ καθ' ἡσυχίαν γενόμενος. ἀμφοτέρωθεν οὖν ταῦτ' ἔχεται λόγου, καὶ οὐδὲν κωλύει τὸ δεύτερον μὴ εἶναι ἄριστον, εἰ καὶ νῦν ὁ χορός φησιν, αὐτὸς δ' ὄδ' ἤδη δωμά-5 των ἔξω περᾶ. ὁ γὰρ ἡσυχίας δεόμενος ἐντὸς οἴκου ἢ εἰς ἐρημίαν χωρεῖ ὥστε οἱ πειρασόμενοι ἡμᾶς αἰτιασθαι σφᾶς αὐτοὺς εἰς αἰτίαν ἐμβαλοῦσιν, οὐκ εἰδότες ὡς δεῖ τὰ πράγματα λογιζέσθαι.

545. *μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός]* ἤγουν κακὸν ἡγοῦμαι τὸ ἀπὸ σοῦ τι μανθάνειν. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ σοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπό, εἰ καὶ ἡμεῖς ἐν 10 τῇ συντάξει, χάριν σαφηνείας, εἰρήκαμεν. ὥσπερ γὰρ φαμεν, κακοῦ ἀνδρὸς ἡγοῦμαι τοῦτο, καὶ πάλιν, βαρβάρου τὴν ὕβριν γινώσκω, οὕτω καὶ, μανθάνω σοῦ τόδε.

561. εἰκότως εἶπε τὸ παλαιοὶ πρὸς τὸ μακροί. οἱ γὰρ μακροὶ χρόνοι καὶ παλαιοὶ εἰσιν. 15

570. *τόσον]* ἀλλὰ τοσοῦτον γοῦν οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν αὐτὸ, εἰ καλῶς φρονεῖς. ἢ, εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ οἶδας, ἀλλὰ τὸ σὸν γινώσκεις, εἰ καλῶς φρονεῖς.

572. τὸ τὰς πρὸς τὸ διαφθορὰς τινὲς συνάπτουσιν, οὕτως· οὐκ ἂν ποτε εἶπε τὰς διαφθορὰς τοῦ Λαῖτου ἐμάς. σὺ δ' ἐκείνους ἐάσας, τὸ 20 τὰς πρὸς τὸ ἐμάς, ὥσπερ συντέθειται, σύναπτε, οὕτως· οὐκ ἂν ποτ' εἶπε τὰς ἐμάς ὡς αὐτὸς οἶεται διαφθορὰς τοῦ Λαῖτου. πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνου ὑπόληψιν τὰς ἐμάς ὀρισμένως εἶπε, καὶ οὐ πρὸς τὴν οἰκίαν. εὐρήσεις δ' ὅμοιον καὶ προῖων, ὅταν λέγῃ, (656.) Τὸν ἐναγῆ φίλον ποτὲ ἐν αἰτίᾳ σὺν ἀφανεῖ λόγῳ. ἐκεῖ γὰρ τὸ ἐναγῆ πρὸς τὴν τοῦ 25 Οἰδίοποδος ὑπόληψιν κεῖται. τὸ δὲ πᾶν εἰ μὴ μετὰ σοῦ ἐβουλεύσατο, οὐκ ἂν ποτέ με φονεῖα Λαῖτου εἶπεν.

574. εἰ μὲν φονεῖα σὲ τοῦ Λαῖτου ἐκείνός φησιν, αὐτὸς οἶσθα· ἐγὼ δὲ παρὰ σοῦ βουλοίμην ἂν μαθεῖν, ὥσπερ καὶ σὺ παρ' ἐμοῦ νῦν.

577. *γαμῆ τις ἀμεταβάτως, ἀντὶ τοῦ, γάμον ἔχει, τουτέστι, 30 συνημμένος ἐστὶ γυναικί, ὡς ἐν τῷ* (Μητροδώρου Anthol. Pal. 9, 360.) “οὐ γαμέεις; ζῆς ἔτ' ἐλαφρότερον.” καὶ γαμῆ τις τήνδε μεταβατικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει, ἢ λαβὼν ἔχει, καθ' ὃ λέγεται ἐνταῦθα τὸ γήμας ἔχεις.

580. μὴ λάβης εἰς τὸ ἐμοῦ ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' ὅσπερ ἂνω 35 ἔφαμεν λόγον εἰς τὸ μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός σοῦ, ὁ αὐτός ἐστι κἀν-

ταῦθα. πάντα γὰρ λαμβάνει ἐμοῦ, τουτέστιν ἡμέτερα ὄντα αὐτῇ δέχεται.

583. οὐδαμῶς φαίνομαι κακὸς φίλος, εἰ διδοίης σαυτῷ λόγον, ἤγουν σκέψιν καὶ διαγνωστικὴν κρίσιν, ὡς ἐγώ, δηλονότι ἐμαυτῷ δίδωμι. ἤγουν σκέψαι, ὡς ἐγὼ σκέπτομαι. 5

584. σκέψαι δὲ] λόγισαι δὲ καὶ τοῦτο πρῶτον, εἰ νομίζεις τινὰ, εἰ τὰ αὐτὰ ἔξει κράτη, προκρίναι ἂν μᾶλλον ἄρχειν σὺν φόβῳ, ἢ ἄρχειν δηλονότι ὑπνώττοντα ἀφόβως. τὸ ἂν πρὸς τὸ ἐλέσθαι συναπτεόν, καὶ οὐ πρὸς τὸ δοκεῖς, ὡς τινὲς φασί, δοκῆς γράφοντες διὰ τοῦ η. 10

586. εἰκότως εἶπε τὸ εὐδοντα, καὶ οὐ διαλέγοντα. ὁ γὰρ ἀμέριμνος ζῶν πρὸς ὕπνον ἐγείρεται. τὸ δὲ εἰ τὰ γ' αὐθ' ἔξει κράτη πρὸς τὸ φόβοισι συναπτεόν· τὸ δὲ ἢ ἄτρεστον εὐδοντα διὰ μέσου.

591. ἄκων ἔδρων] τοῦτο λέγει, ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον τοὺς αὐτὴν ἔχοντας ἀναγκάζει πολιτεύεσθαι. 15

592. ἡ σύνταξις· πῶς οὖν ἡ τυραννὶς καὶ ἡ βασιλεία ἔφυ καὶ ὑπάρχει ἔχειν ἐμοὶ ἠδίων καὶ ἠδυτέρα ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀλύπου, ἐφ' ἧς νῦν εἰμί;

595. ὡστ' ἄλλα χρήζειν] ἡ γὰρ ἀρχὴ καλὸν μὲν ἐστίν, ἀλλὰ παρακεκινδυνευμένον καὶ ὑποπτον· ἡ δ' ἐμῇ, καλὸν περισπούδαστον. 20 ἰστέον δὲ ὅτι τὸ χρήζω οὐ μόνον γενικῇ, ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται. καὶ ὅτε μὲν γενικῇ συντάσσεται, φυσικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν· χρήζω γὰρ, τὸ χρεῖαν τινὸς ἔχω· ὅτε δὲ αἰτιατικῇ, πρὸς τὸ σημαϊνόμενον. οὗ γὰρ τις ἔχει χρεῖαν, θέλων αὐτὸ ἔχει χρεῖαν.

596. πᾶσι χαίρω] ἀντὶ τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις πληροφοροῦμαι καὶ 25 θαρρῶ, καὶ εἰς οὐδένα ὑποψίαν ἔχω· ὁ τυραννίδος ἔξω καθέστηκεν. ἐκεῖνη γὰρ καὶ συγγενεσί αὐτοῖς καὶ φίλοις ἀπιστεῖ. ἡ τὸ πᾶσι χαίρω ἀντὶ τοῦ πᾶσι πράγμασιν ἠδομαι, καὶ οὐδεμίᾳ φροντίς καὶ μέριμνα περὶ οὐδενός ἐστί μοι, ἀμβλεῖαν ποιῶσα ἠδονήν.

598. ἡ σύνταξις· ἐνὶ γὰρ καὶ ὑπάρχει αὐτοῖς ἄπανθ' ἃ βούλονται 30 ἐνταῦθα, ἤγουν ἐν ἐμοὶ, τὸ τυχεῖν τούτων. τουτέστι, λογίζονται δι' ἐμοῦ ἀπάντων, ὧν χρήζουσι καὶ δέονταί σου, τεύξεσθαι, δέον δ' εἰπεῖν οὕτως, τὸ γὰρ τυχεῖν ἀπάντων ἐνταῦθ' αὐτοῖς ἐνὶ, ὁ δὲ ἄπαντα εἶπε πρὸς τὸ ἐνὶ· τὸ δὲ τυχεῖν ἔξωθεν συντάσσει, τὸ τυχεῖν τούτων δηλονότι. 35

603. ἡ σύνταξις· καὶ τοῦτο μὲν ἰὼν καὶ ἐλθὼν Πυθῶδε καὶ εἰς

τὴν Πυθίαν, πείθου καὶ μάθανε τὰ χρησθέντα καὶ τὰ μαντευθέντα σοι, ἔλεγχον καὶ δοκιμασίαν τῶνδε, εἰ σαφῶς καὶ ἀληθῶς ἠγγειλά σοι ταῦθ' ἂ ἔφην σοι. οὕτω καὶ τὸ ἔλεγχον λέγε, καὶ μὴ λάβης ἔξωθεν τὸ εἰς. ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, μανθάνω τὸν διδάσκαλον περὶ ἐμὲ εὖνουν, οὕτω καὶ τοῦτο, μάθανε τὰ χρησθέντα ἔλεγχον τῶνδε. 5

605. εἴαν εὖρης με κοινῇ τι βουλευσάμενον περὶ τούτου Τειρεσίᾳ τῷ τερασκόπῳ καὶ τῷ τὰ τέρατα καὶ σημεῖα τῆς μαντείας σκοποῦντι καὶ σαφηνίζοντι, κόλασόν με.

607. τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ] τοῦτο λέγει, καὶ τῇ ἐμοὶ προσηκούσῃ, ἦγον ἦν ἀξιός εἰμι παθεῖν, κακὸς φανείς· καὶ τῇ σοι προσηκούσῃ, 10 ἦγον ἦν ἀξιὸν βασιλέα ποιεῖσθαι κατὰ τῶν ἐπιβεβουλευκότων αὐτῷ· ἦ ἦν καὶ ἐγὼ κατ' ἐμαντοῦ, καὶ αὐτὸς ψηφίσαιο κατ' ἐμοῦ.

616. εὐλαβουμένῳ πεσεῖν] ἦγον φοβουμένῳ σοι πεσεῖν τῆς ἀρχῆς καλῶς ἔλεξε Κρέων, ὡς οὐκ ἐκ τοῦ εὐθῆως δίκαιον καταψηφίζεσθαι, οὓς ἂν κατὰ σοῦ ὑπονόησῃς, ἀλλὰ πρῶτον ἐξετάζειν παντὶ 15 τρόπῳ περὶ αὐτῶν, καὶ καταδίκους αὐτοὺς εἰρόντα, τότε κολάζειν. οἱ γὰρ ταχεῖς φρονεῖν, ἦγον οἱ ταχέως καὶ μὴ μετὰ σκέψεως ποιούντες τι, οὐκ ἀσφαλεῖς, ἀλλ' ἀβέβαιοι, καὶ πρὸς κίνδυνον ἔσθ' ὅτε πίπτουσιν. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ μερικὸν τὸ εὐλαβουμένῳ νοεῖ διὰ τὸν Οἰδίποδα, ἡ καθόλου διὰ πάντα φοβούμενον. 20

622. τὸ ἦ, εἰ μὲν καθ' ὑποστιγμὴν ἐρεῖς τὸ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ ὄντως ἄρα νοήσεις· εἰ δὲ κατὰ ἀποφαντικὴν ἐρώτησιν τὸ ἐξῆς εἴποις, ἀντὶ τοῦ διαζευκτικοῦ συνδέσμου νοήσεις, στίζων καὶ ἐν ἀμφοτέροις εἰς τὸ χρήξεις. ἰστέον δὲ ὅτι ποτὲ μὲν καθ' ὑποστιγμὴν τὴν ἐρώτησιν ποιούμεθα, ὡς τὸ, (Αἶ. 75.) 25

οὐ σῆγ' ἀνέξῃ, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

καὶ τὸ, (Αἶ. 81.)

μεμηρότ' ἀνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ποτὲ δὲ κατ' ἀπόφασιν, ὡς τὸ, (Αἶ. 107.)

πρὶν ἂν τι δράσῃς, ἦ τι κερδανεῖς πλέον;

628. ἦγον ἐγὼ μὲν οὐ κακός εἰμι· εἰ δὲ ξυνίης μηδὲν, ἦγον εἰ ψευδῶς τοῦτο νοεῖς, τί λοιπόν; πρὸς δ' ὁ Οἰδίπους ἀπυκρίνεται, ἀρκτέον γ' ὅμως, καὶ εἰ οὕτως ἔχεις. τουτέστι, καὶ εἰ οὕτως ἔχεις, ὅμως ἀρκτέον καὶ κυριεντέον ἐμοὶ σοῦ· πρὸς δ' ἄλλοις ὁ Κρέων, οὗτοι κακῶς ἄρξεις, ἐμοῦ ἄρχοντος, ὥσπερ καὶ σὺ, ὅπερ ἀπιθῆς δοκοῦν εἰς θυμὸν 35 ἐξάγει Οἰδίποδα.

630. κάμοι πόλεως] τοῦτο διπλῶς νοητέον. ἢ καὶ ἐμοὶ μέτεστι τῆς πόλεως, ἤγουν τοῦ βοᾶν ὃ πόλις πόλις, ὥσπερ σοί· ἢ κάμοι μέτεστι τῆς πόλεως, ἀντὶ τοῦ, οὐ τῶν ἰδιωτῶν εἰς εἰμὶ, ἀλλὰ τῶν τὰ μεγάλα δυναμένων, ὥστε οὐχ ἤττον ἐμοὶ ἢ σοὶ ὑπακούσεται.

641. ψευδεται Κρέων ἐνταῦθα. Οἰδίπους γὰρ ἄνω εἶπεν ἀποκτεῖ- 5
ναι αὐτὸν καὶ οὐκ ἐξελάσαι τῆς χώρας.

647. τόνδ' ὄρκον] ἤγουν ὃν αὐτὸς ᾤμοσε. λέγει δὲ τοῦτο, διότι πρόσθεν εἶπε τὸ μὴ νῦν ὀναίμην, καὶ τὸ ἀραιὸς ὀλοίμην.

660. πάντων θεῶν πρόμαχον λέγει τὸν Ἥλιον, ὥσπερ ἰόντα τὸν οὐρανὸν, ἐπὶ οὗτοί εἰσι, καὶ ὥσπερ φύλακος τάξιν ἔχοντα· εἰ δὲ τὸ 10
πρῶτον τὸ θεὸν μικρογραφῆσεις, ὥσπερ τὸ δεύτερον, ἐκ παραλλήλου εἰποις ἄν, καὶ τὸ πάντων ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπων νοήσεις. ὀμνύει δ' ὁ χορὸς τὸν Ἥλιον ὡς ἔφορον πάντων τῶν ἀνθρωπίνων καὶ τῶν κρυπτῶν γνωστῆν καὶ ἐκφάντορα. ἄθεος, ἄφιλος] ἤγουν πρότερον ὑπὸ τῶν θεῶν τιμωρηθεὶς, καὶ ὑπὸ τῶν φίλων μισηθεὶς λίαν. τοῦτο 15
γὰρ ἐστὶ τὸ, ὅτι ὕστερον ἀπολοίμην· ἢ τὸ ἄθεος, ἄφιλος ἀντὶ τοῦ, ἀσεβῆς, καὶ μὴ περὶ τοὺς φίλους εὐγνώμων.

668. τὰ πρὸς σφῶν] τὰ παρ' ὑμῶν. ἤγουν ἵνα μὴ κορυφωθῆῃ ἡ τῆς πόλεως δυστυχία, τὰ ὑμέτερα προσλαβοῦσα κακὰ, προνοούμενος ἐγὼ τὴν ἰκετείαν ταύτην ἀνήνεγκά σοι. γράφειν δὲ χρῆ κακὰ προσ- 20
ψαύσει, ἢ ἢ τὸ κἄλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς.

673. στυγρὸς μὲν] ἤγουν σκυθρωπὸς τις τυγχάνεις, εἶκον καὶ ὑποτασσόμενός τιμι, ὅταν δεήσῃταί σου ἢν ἔχεις ἀργὴν παῦσαι. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις] ἤγουν ὁ ἔχων ἀνθρωπος τοιαύτην φύσιν αὐτὸς ἑαυτὸν μισεῖ, καὶ οὐ δύναται φέρειν, ὅτι τοιοῦτός ἐστι. τὸ δὲ δι- 25
καίως εἶπε, διότι δίκαιόν ἐστι τοὺς κακοὺς μὴ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ἑαυτῶν μισεῖσθαι.

677. ἀγνώτος] ἤγουν ἀναισθητοῦ τῶν ἐμῶν, καὶ ἕτερον ἢ προσῆκεν ὑπολαμβάνοντος. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀγνῶς καὶ ἀντὶ τοῦ μὴ γνωσκόμενος εὔρηται καὶ ἀντὶ τοῦ μὴ γινώσκων. 30·

680. μαθοῦσα] ἤγουν ἐπειδὴ τὸ συμβεβηκὸς ἔγνω ὅπερ ἐστὶ, ποιήσω τοῦτο καὶ κομίσω δηλαδὴ. ἔγνω γὰρ τίς ἐστὶν ἡ κατέχουσ' αὐτοὺς τύχη, ἤγουν ἡ μάχη. δόκησις ἀγνώσις] τοῦτο καὶ εἰς τὸν Οἰδίποδα καὶ εἰς τὸν Κρέοντα νόει. εἰς μὲν τὸν Οἰδίποδα, διὰ τὰς τοῦ Τειρεσίου ἐπ' αὐτῷ μαντείας, ἃς οὐκ ἀληθεῖς ὁ χορὸς ἐνόμιζεν· 35
εἰς δὲ τὸν Κρέοντα, διὰ τὴν ἐξ Οἰδίποδος πρὸς αὐτὸν τοῦτον ψευδῆ

ὑπόληψιν, ὡς ὑποβάλλοντα κατ' αὐτοῦ τὸν μάντιν τοιαῦτα λέγειν. τὸ δὲ δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἴδικον τοῦτο λέγει, ὅτι οὐ μόνον ματαῖα ὑπόληψις αὐτοὺς λυπεῖ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀδίκος ἐστίν.

685. ἄλλις καὶ αὐτάρκως φαίνεται ὁ λόγος ἐμοὶ μένειν αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ, ἔνθα καὶ ὅπου ἔληξε, προπονουμένης καὶ προκασχοῦσης ὑπὸ τοῦ 5 λοιμοῦ τῆς γῆς, τουτέστιν ἐπειδήπερ ἡ γῆ δυστυχεῖ, πρὸς ἑαυτὴν ἔλκει τὸν νοῦν μου, καὶ οὐκ ἐὰν ἀναφαίνειν τὰ τούτοις συμβάοντα. ἀρκεῖ γὰρ ὅτι λεχθέντα πέπανται καὶ οὐ δεῖ αἰθῖς λέγειν.

687. ὁρᾶς ἢ ἤκεις] τοῦτο Οἰδίπους λέγει πρὸς τὸν χαρὸν, ὅτι οὐκ ἐβούλετο διηγεῖσθαι Ἰοκάστη τὴν διαφορὰν. δοῖαν γὰρ ἐντεῦθεν 10 παρίστη ὅτι καταγινώσκων Οἰδίποδος ὡς ἀδίκως ὀργισθέντος Κρέοντι λέγειν οὐκ ἤθελεν.

698. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὅτου ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλὰ πρὸς τὸ μῆνιν ἐστίν.

705. τὸ μὲν οὖν ἀντὶ τοῦ δέ. νοεῖται δὲ ἀπὸ τούτου ὅτι οὐ λέγει 15 αὐτὸς, εἰσπέμψας δέ. εἰ μὲν οὖν στίξεις εἰς τὸ τό γ' εἰς ἑαυτόν, οὕτως ἐρεῖς· ἐπεὶ ἐλευθεροὶ πᾶν τὸ στόμα τούτου τοῦ λόγου, τοῦ λέγειν ὅτι ἐγὼ φονεύς εἰμι Λαῖου, τό γ' εἰς ἑαυτόν, ἤγουν ὅσον τὸ καθ' αὐτόν· αὐτὸς γὰρ περὶ τούτου καθάπαξ σιγᾶ. εἰ δ' ὁμοῦ τὸ πᾶν ἐρεῖς στόμα πρὸς τὸ τό γ' εἰς ἑαυτόν, ἔσται οὕτως· ἐπεὶ τό γ' 20 εἰς ἑαυτόν, ἤγουν τὸ οἰκεῖον πᾶν στόμα ἐλευθεροὶ καὶ ἀφίστησι τούτου τοῦ λόγου.

720. ἀπορητέον πῶς ἄνω (712.) μὴ τὰς περὶ τούτων μαντείας Ἀπόλλωνα θεσπίσαι φάσκουσα Ἰοκάστη, ἀλλὰ τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ, νῦν φησιν ἐνταῦθα οὐτ' Ἀπόλλων ἤνυσε. καὶ φαιμέν ὅτι τοῦτο 25 λέγει οὐκ ἐναντιουμένη τῷ λόγῳ αὐτῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων ὑπόληψιν.

742. χροάξων] ἀνθῶν, ὥσπερ ὑπὸ χροὸς περικεχυμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν. αἱ γὰρ περὶ αὐτὰς δεξάμεναι χροῦν τρίχες οὔτε λευκαὶ εἰσιν οὔτε μέλαιναι, ἀλλ' εἶδος ἕτερον μεταξὺ τούτων ἐκφαίνουσι. 30

747. βλέπων] ἤγουν δέδοικα μήπως οὐ τυφλὸς ἀλλὰ βλέπων καὶ ἀληθεύων ὁ μάντις ἦ, παρ' ὅσον ὁ τὴν ἀλήθειαν λέγων βλέπει· ὁ δὲ τὰ ψευδῆ τυφλώτων ἐστί.

766. ἐφίεσαι] ἐντέλλῃ, ἐπιθυμεῖς. καὶ γενικῇ γὰρ καὶ αἰτιατικῇ συντάττεται τὸ ἐφίεμαι, ὥσπερ καὶ τὸ ἐπιθυμῶ. 35

771. ἢ πρὸς τὸ στερηθῆς ὑπόστιξον, οὕτως· καὶ οὐ μὴ στερηθῆς

ὦν ζητεῖς, βεβῶτος ἐμοῦ ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων, ἤγουν τοσαύτην ἐλπίδα ἔχοντας, ὥστε τὸν ἀγρότην μόνον ἰδεῖν, καὶ παρ' ἐκείνου ἀκοῦσαί τι. κατὰ πάντα γὰρ τὰ ἄλλα ἀπήλπισα. ἢ πρὸς τὸ ἐλπίδων οὕτως· ἐμοῦ βεβῶτος, ἤγουν ζῶντος, οὐ μὴ στερηθῆς τῶν ἐλπίδων ἐς τοσοῦτον, ἤγουν ἄπερ ἐλπίζεις μαθεῖν παρ' ἐμοῦ, οὐ μὴ ἀποτυχῆς 5 τούτων ἐς τοσοῦτον ὥστε μὴ μαθεῖν αὐτά. κρεῖττον δ' ἐστὶ τὸ πρῶτον. μαρτύριον δὲ, προῖον γὰρ λέγει· (836.)

καὶ μὲν τοσοῦτόν ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμῖναι μόνον.

795. ἄστροις] παροιμία ἐπὶ τῶν μακρὰν ὁδὸν καὶ ἔρημον πορευομένων. οἱ γὰρ φεύγοντες ἀειφυγίαν, τοῖς ἄστροις ἐσημειοῦντο τὴν ἑαυτῶν πατρίδα.

809. διπλοῖς κέντροισι] τοῦτο διπλῶς νοητέον, ἢ δύο πληγαῖς, ἢ μάλιστα δύο κέντρα ἐχούσῃ. τὸ δὲ ἔτισεν ἀντὶ τοῦ, ἀπέδωκε, παρ' ὅσον οἱ κολαζόμενοι διὰ τινὰ προῦπάρξασαν ὑπ' αὐτῶν αἰτίαν, δίκας 15 τῆς ἀμαρτίας ἀποδιδόασιν ὀφειλομένας.

817. ᾧ μὴ ξένων] ἤγουν ᾧτινι οὐκ ἔστιν ἐκδεδομένον δέχεσθαί τινα, ἐμὲ δηλονότι, ἐν τοῖς δόμοις, οὔτε τῶν ἀστῶν οὔτε τῶν ξένων. ἐστὶ δὲ ἡ τοιαύτη δοτικὴ τὸ ᾧ ἢ πρὸς τὸ ἔξεστιν, ἢ πρὸς τὸ προσφωνεῖν. ὥσπερ γὰρ φαμεν, μετεῖχον καὶ ἐχρώμην τῆς δόξης, οὐ πρὸς 20 τὸ ἐχρώμην, ὅπερ ἐστὶ συνεγγυς, οὔσης τῆς γενικῆς, ἀλλὰ πρὸς τὸ μετεῖχον, διὰ μέσου ὄντος τοῦ ἐχρώμην, οὕτω καὶ τοῦτο τὸ ᾧ πρὸς τὸ προσφωνεῖν ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ ταῦδε, καὶ τάσδ' ἀρὰς ταυτὸν ἐστίν. αἱ γὰρ ἀραὶ, ἃς ἠράσατο τῷ Λαίου φονεῖ, οὐκ ἄλλο τι ἦσαν ἢ μὴ προσδέχεσθαι αὐτὸν τοὺς πολίτας, μηδὲ προσφωνεῖν. καὶ οὗτις 25 ἄλλος ἦν ὁ προστιθεὶς ἐπ' ἐμαντῶ ταῦτα ἢ ἐγὼ ὁ τάσδε τὰς ἀρὰς προστιθεὶς, κατὰ συνεκδοχὴν λαμβανομένου τοῦ προστιθεὶς.

829. ἀνορθοῖη λόγον] ἤγουν ἔξω αἰτίας θήσει. τὸ γὰρ ἀνορθοῖη λόγον οὐχ ἕτερόν ἐστιν, ἀλλ' ἡ κειμένην καὶ μὴ οὔσαν τὴν ὑπὲρ ἐκείνου ἀπολογίαν ἀνορθώσει, καὶ δεῖξει δι' ὧν ἀπολογήσεται. 30

833. κηλῖδα συμφορᾶς ἀντιστρόφως, ἀντὶ τοῦ συμφορᾶν, ἤγουν συντυχίαν, κηλῖδος, ἤγουν μολυσμοῦ.

847. εἰς ἡμᾶς γράφε, μὴ εἰς ἐμέ. οὐ γὰρ ἀρμόζει οὕτως τῷ μέτρῳ. εἰ δὲ πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ τέθειται, οὐδὲν ἀπεικός. 35 πολλὰ γὰρ εὐρίσκεται ὅμοια.

851. κάκτρέπειτο] τὸ ἐκτρέπεσθαι κυρίως ἐπὶ ὁδοῦ λέγεται, ὅταν

τὴν ἣν βαδίζει τις ὁδὸν καταλιπὼν ἑτέραν βαδίση, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ τινος εἰς τι μεταπιπτόντων.

857. ὥστ' οὐχὶ μαντείας] ὥστε ἕνεκα τῆς μαντείας τοῦ Ἀπόλλωνος οὔτε βλέψαιμι ἂν τῆδε καὶ ἐνταῦθα, ὅτι ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπόλωλε· πρόσθεν γὰρ ὁ παῖς ἀπηνέχθη τοῦ ζῆν' οὔτε τῆδε καὶ ἐνταῦθα ὕστερον, ὅτι ὑπὸ σοῦ πεφόνευται· ὑπὸ τοῦ παιδὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐθέσπισε. ταῦτα δὲ λέγει ἀποροῦσα περὶ τοῦ φόνου, πῶς ἄρα καὶ γέγονεν.

863. καταγινώσκων ὁ χορὸς τῆς Ἰοκάστης, ὡς μὴ δεχομένης τὰς τοῦ Ἀπόλλωνος μαντείας, φησὶν Ἐμοὶ φέρωντι τὴν εὔσεπτον ἰο ἀγνείαν, ἣτοι τὸ πάνσεπτον σέβας τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων πάντων, τουτέστιν, ἐμοὶ σεβομένην τὸν λόγον καὶ τὰ ἔργα, εἴθε ξυνείη καὶ συνυπάρχει μοῖρα καὶ εὐτυχία. εἰπὼν δ' ἀορίστως τὸ λόγων καὶ τὸ ἔργων, νῦν ὀρίζεται λέγων ὧν πρόκειται νόμοι μεγάλοι τεκνωθέντες καὶ γεννηθέντες διὰ τὴν οὐρανίαν αἰθέρα, ἦγον ἐξ οὐρανοῦ. δείκνυσι 15 δ' ἐντεῦθεν ὅτι λόγων καὶ ἔργων λέγει τῶν θεῶν, ὧν ἡ τιμὴ ἐξ οὐρανοῦ νενομοθέτηται, ὧντινων νόμων μόνος ὁ Ὀλυμπος πατὴρ ἔστιν ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες. οὐδ' ἔτικτε, οὐδ' ἐξεῦρεν αὐτοὺς τοὺς νόμους ἢ θνητὴ φύσις τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲ κατακοιμίσει καὶ καταβαλεῖ αὐτοὺς καὶ ἀφανίσει λήθη, τουτέστιν, ἐπεὶ 20 οἱ ἄνθρωποι οὐχ εἶρον τοὺς περὶ τῆς τιμῆς τῶν θεῶν νόμους, ἀλλ' οὐρανόθεν ἦλθον ἡμῖν, οὐδ' ὑπὸ λήθης ἀνθρώπων ἂν κατασβεσθεῖεν. μέγας ἐν τούτοις θεὸς ὑπάρχει ἢ ἀλήθεια, οὐδὲ γηράσκει, τουτέστιν, ὡς ἀληθεῖς ὄντες οἱ νόμοι αἰεὶ ἔσονται καὶ οὐκ ἀφανισθήσονται. ἰστέον δὲ ὅτι τινὲς ἀγνοοῦντες οὐρανίας αἰθέρος λέγουσι διὰ τὸ διά. τὸ δ' 25 ἔστιν ὅμοιον τῷ παρ' Αἰσχύλῳ (Ἐπτ. ἐ. Θ. 206.) “ ἰπικῶν τ' ἀῦκνων πηδαλίῳ διὰ στόμα.” ἔφαμεν δ' ἐκεῖ τὸν περὶ τούτου λόγον.

873. ὕβρις φυτεῖ] ἦγον ἢ ὑπεροψία ποιεῖ τύραννον, τουτέστιν, ἢ ὑπεροψία κακὸς καὶ ἀνόμους (τοιούτοι γὰρ οἱ τύρανοι) ἐργάζεται τοὺς αὐτὴν ἔχοντας, ὥστε καὶ Ἰοκάστη ἐξ ὑπεροψίας τὸν Ἀπόλλωνος 30 ἠτίμασε λόγον. ἐὰν ὑπερπλησθῇ ἢ ὕβρις μάτην πολλῶν, ἃ οὐκ ἔστιν ἐπίκαιρα καὶ πρέποντα, μηδὲ συμφέροντα τῷ αὐτὴν ἔχοντι, εἰς ἀκροτάτην ἀπότομον καὶ τραχεῖαν εἰσαναβάσα, ἦγον εἰς ἄκρον κακίας ἐλάσασα καὶ κορυφωθείσα, ἀνώρουσε καὶ ὄρμησε καὶ πέπτωκεν εἰς ἀνάγκην, ὅθι καὶ ὅπου οὐ χρήται ποδὶ χρυσίμφ. τουτέστιν, ὑβρισταὶ 35 καὶ ἄνομοι, ὅποια ἢ Ἰοκάστη, αὐξηθέντες εἰς ἄκρον ἔπειτα εἰς τὴν

τοιαύτην ἀνάγκην πίπτουσιν, ὡς δυστυχῶς καὶ ἀθῆως τὸν αἰῶνα δια-
γειν. εἴρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐκ κρημνοῦ πιπτόντων καὶ συν-
τριβόντων τοὺς πόδας, ὡς μὴ δύνασθαι πορεύεσθαι. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα, ἦτοι τὴν περὶ τῶν συμφερόντων τῇ πόλει ἔρευκαν,
αἰτοῦμαι θεόν, ἦτοι τὸν Ἀπόλλω, μὴ λῦσαι, ἀλλ' αἰεὶ ποιεῖσθαι, 5
καθάπερ καὶ νῦν ἐπὶ τῷ τοῦ Λαΐου φόνῳ. οὐ λήξω καὶ παύσομαί
ποτε ἔχων τὸν θεὸν προστάτην καὶ ἀντιλήπτορα. ἰστέον δὲ ὅτι εἰς τὸ
ἂ μὴ ἐπίκαιρα, τὸ ἄ εἰ μὲν πρὸς τὸ ὕβριν νοήσεις, μακρὸν ἐστίν
οὕτω γὰρ καὶ τὸ τῆς στροφῆς ἀπαιτεῖ κῶλον· εἰ δὲ πρὸς τὰ ἐξῆς,
βραχύ. οὐ κωλύει δὲ καὶ βραχύ εἶναι, ἐπεὶ τὸ κῶλον ἰαμβικόν ἐστιν. 10
ἔτι ἰστέον ὅτι εἰ καὶ τὸ καλῶς ἐν πολλοῖς μακρὸν εὔρηται, ἐν γε μὴν
τῷ τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει, βραχύ ἐστὶ· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ κῶλου τῆς
στροφῆς. ἔοικεν οὖν ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους καὶ τοῦτο δέχεσθαι, ὃ
καὶ κυρίως ἐγὼ φημι δίχρονον, ὡς ἀμφοτέρους τοὺς χρόνους δεχόμε-
νον. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὑμεῖς, καὶ τὸ ἀῆρ, καὶ ὕδωρ, καὶ ἱερός, καὶ 15
τὰ τοιαῦτα. τὸ δὲ κακὸν αἰεὶ βραχύ εὔρηται, καὶ οὐδέποτ' ἄλλως, εἰ
καὶ ἐν τῷ (887.) κακά νιν ἔλειτο μοῖρα, ἀντὶ μακροῦ ἔοικεν εἶναι, οὐ
μὴν ἐστίν.

883. εἰ δὲ τις πορεύεται καὶ διάγει ὑπέροπτα καὶ σοβαρῶς καὶ
ἐν χερσὶ καὶ ἐν λόγῳ, τουτέστι καὶ οἷς πράττει καὶ οἷς λέγει, ἀφό- 20
βητος τῆς θείας δίκης, οὐδὲ σέβων καὶ τιμῶν τὰ ἔδη καὶ εἰδῶλα τῶν
δαιμόνων, ἦτοι τοὺς θεοὺς, ἔλοιτο καὶ λάβοι νιν καὶ αὐτὸν κακῇ μοῖρα
καὶ τύχῃ, χάριν καὶ ἔνεκα τῆς τρυφῆς καὶ τῆς ὑπεροψίας, ἣν πρὸς
τοὺς θεοὺς ἔχει, τῆς δυσπότμου καὶ δυστυχούς, (μέγιστον γὰρ ἀτύ-
χημα ἢ ἀσέβεια) εἰ μὴ κερδανεῖ δικαίως τὸ κέρδος, ἦγουν ἐὰν μὴ τὰ 25
τῆς ὑπεροψίας ἄθλα δικαίως λάβῃ τιμωρηθεὶς, καὶ ἔρξεται καὶ κω-
λυθῇ τῶν ἀσέπτων καὶ ἀσεβῶν ἐγχειρημάτων, ἣ ἔρξεται καὶ κωλυθῇ
πάλιν τῶν ἀθίκτων καὶ ἀπροσψαύστων, καὶ ὧν οὐδεὶς ἄπτεται ἀσε-
βῶν ἐγχειρημάτων, ματάξων καὶ ματαιοποιῶν. τίς ἄρα ἀνὴρ ἔτι καὶ
εἰς τὸ ἐξῆς ἐν τοῖσδε, ἦγουν ἐν τῷ μὴ τιμωρεῖσθαι τοὺς κακοὺς, ἔρξε- 30
ται καὶ κωλυθήσεται, τῆς κακίας δηλονότι, τῷ θυμῷ, ἦγουν οἰκοθεν,
ᾧστε ἀμύνειν καὶ ἀποσοβεῖν δι' εὐχῶν καὶ θυσιῶν τὰ βέλη τῆς ψυ-
χῆς, ἦγουν τὰ ἀμαρτήματα; ἦγουν οὐδεὶς τοὺς κακοὺς ὄρων ἀπαθεῖς
ἐπιστροφὴν ποιήσεται τῶν οἰκειῶν πλημμελημάτων, καὶ πρὸς τοὺς
θεοὺς καταφεύξεται. εἰ γὰρ αἰ τοιαίδε] ἦτοι εἰ αἰ κακαὶ πράξεις τί- 35
μαι καὶ καλαί, τί δεῖ με χορεύειν καὶ πανηγύρεις ἰσθάναι τοῖς θεοῖς,

αἰτούμενον τὰ λυσιτελεῖ; ἐὰν μὴ ἀρμόσῃ πᾶσι τοῖς βροτοῖς τὰδε χειρόδεικτα καὶ φανερά, τουτέστιν, εἰ μὴ ἐνὶ ἐκάστῳ ἀρμόδιως παρέσται ἐκ τῶν θεῶν τὰ τῆς προαιρέσεως ἔπαθλα, τῷ μὲν κακῷ κακὰ, τῷ δ' ἀγαθῷ ἀγαθὰ, ἀλλὰ πάντες ἐπίσης μετέχοιεν τῶν θεῶν, οὐκ ἔτι εἶμι καὶ πορεύσομαι ἐπὶ τὸν ἀθικτον καὶ σεβάσμιον ὀμφαλὸν τῆς 5 γῆς, ἦτοι εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, σέβων καὶ τιμῶν αὐτὸν, οὐδὲ εἰς τὸν Ἀπόλλωνος ναὸν τὸν ἐν Ἀβαίσι καὶ ἐν Λυκίᾳ· Ἀβαί γὰρ τόπος Λυκίας· οὐδ' εἰς τὴν Ὀλυμπίαν, ἦτοι τὸν Δία· ἀλλ', ὧ Ζεῦ, ὁ κρατῶν καὶ ἐξουσιάζων πάντα καὶ ἀνάσπων, εἴπερ ὀρθῶς Ζεὺς ἀκούεις καὶ ὀνομάζει, ὥσπερ οὖν εἶ, μήτε σὲ μήτε τὴν σὴν ἀθάνατον αἰὲν ἀρ- 10 χὴν λάβῃ τοῦτο, τὸ τοὺς κακοὺς τετιμωρῆσθαι, ἀλλὰ μέχρις ἂν ἡ σὴ ἀρχὴ ἐπέχη, κολάζοιντο οἱ κακοί. ἐξαιροῦσι γὰρ καὶ ἐκβάλλουσι καὶ ἀτιμάζουσιν ἤδη καὶ νῦν φθίνοντα καὶ ἀτιμαζόμενα τὰ παλαιὰ θέσφατα καὶ μαντεύματα τοῦ Λαίτου, τουτέστι, τὸν πάλαι δοθέντα παρ' Ἀπόλλωνος τῷ Λαίτῳ χρησμὸν, ὡς ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται, Ἰο- 15 κάστη νῦν ἀτιμάζει καὶ ψευδῆ οἶεται, καὶ οὐδαμῶς ὁ Ἀπόλλων ἐμφανῆς ὑπάρχει ἐν ταῖς τιμαῖς, ἀλλ' εἰς οὐδὲν τὰ ἐκείνου λογίζεται καὶ ἀτιμάζεται. ἔρρει δὲ καὶ ἐφθάρη καὶ καταπεφρόνηται τὰ θεῖα. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ τῆς ἀντιστροφῆς δέκατον κῶλον, τὸ φθίνοντά δ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἑλλίπες ἦν πρὸς τὸ τῆς στροφῆς· διὸ καὶ προσετέθη 20 παρ' ἐμοῦ τὸ ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὅπως ὀλόκληρον καὶ τοῦτο γένηται· καὶ οἶμαι ὡς καλῶς προσετέθη· εἰ δέ τις βέλτιόν τι νύσσει, τοῦτο θεβεῖτω.

916. τὰ καινὰ τοῖς πάλαι] ἦγουν τοὺς νῦν χρησμοὺς διὰ τῶν παλαιῶν συμβάλλει, τῶν εἰρηκότεων ὅτι Λαίτιος ὑπὸ παιδὸς τεθνήξεται. 25

920. κατεύγμασιν] ἦτοι τοῖς κινουσί κατάνευσι τῶν εὐχῶν, ἦγουν τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀναθήμασι. εὐαγῆ πόρης] ἦγουν ἵνα λύσιν εὐαγῆ τῆς παρούσης ἀνάγκης τοῦ Οἰδίποδος παρασχῆς, ἦγουν ἀγῆνην καὶ ἱεράν, ἐναντίον δὲ τῷ εὐαγεῖ τὸ ἐναγές.

930. παντελής] τελεία, νόμιμος. οὕτως, εἰ πρὸς τὸ δάμαρ συνά- 30 ψεις· εἰ δὲ πρὸς τὸ ὀλβία, τελεία μόνον.

937. ἦδοιο μὲν] εὐφρανθείης μὲν, διότι ὁ σὸς πόσις καὶ ἑτέρας βασιλείας ἐγκρατῆς μέλλει γενήσεσθαι· λυπηθείης δὲ, εἰ τὸν τοῦ σοῦ κηδεστοῦ θάνατον ἀκούσῃς.

940. τῆς Ἰσθμίας] τῆς Κορινθίας, τῆς ἐν τῷ Ἰσθμῷ τῆς Πελο- 35 πονήσου κειμένης.

971. τὰ δ' οὖν παρόντα] ἤγουν, ἀλλὰ τοὺς ἐνταῦθα διδομένους
χρησμούς μεθ' ἑαυτοῦ λαβὼν ὁ Πόλυβος ἀξίους οὐδενός, κεῖται παρὰ
τῷ Ἄιδῃ, ἤγουν ἐν τῷ Ἄιδῃ.

979. εἰκῆ] ἤγουν ἀπλῶς καὶ ἀφροντίστως, καὶ μὴ πρὸς μαντείας
ὄραϊν. 5

1029. εἰκότως εἶπε τὸ πλάνης. οἱ γὰρ ποιμένες νῦν μὲν ἐνταῦθα,
νῦν δ' ἐκέϊσε τὸ ποιμνίον ἀνάγουσι πρὸς τὸ λυσιτελοῦν.

1037. πρὸς μητρὸς ἢ πατρός, ἔπαθον τοῦτο δηλονότι. ἤγουν τὸ
διατρυνθηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους. ἀσύνετον γὰρ καὶ ἀνακλόουθον
πρὸς τὰ ἐπαγόμενα, τὸ νομίζειν ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίποδα εἰ ὑπὸ τοῦ 10
πατρός, ἢ τῆς μητρὸς ὠνομάσθη.

1063. τρίδουλος] δούλου γὰρ τὸ μὴ ἐμφανὲς ἔχειν τὸ γένος, ἀλλὰ
λαθραῖον. εἰκότως δὲ τὸ τρίδουλος εἶπε πρὸς τὸ τρίτης μητρὸς.

1070. πλουσίῳ] εὐδαίμονι· τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ μὴ θέλειν ταύ-
την ἐξ ἀσήμεων ὄντα φανήσεσθαι. 15

1081. τῆς εὐ̄ διδούσης] τοῦτο λέγει, διότι πάντα τὰ τῆς Τύχης
δῶρα, εἰ καὶ δυσχερῆ ἐστὶν ἡμῖν, ἀλλὰ καλὰ ἐστὶ, καὶ πρὸς συμ-
φέρον ἡμῖν, εἰ καὶ μὴ δυνάμεθα αὐτοὶ τοῦτο καταμαθεῖν. μῆνές με
διώρισαν] ἤγουν ὁ χρόνος δυστυχῆ με καὶ εὐτυχῆ πεποιήκεν· ἢ τὸ
μικρὸν καὶ μέγαν διὰ τὴν ἡλικίαν λέγει. 20

1086. εἴπερ ἐγὼ κατὰ γνώμην μάντις εἰμι καὶ ἴδρις καὶ ἐπιστή-
μων καὶ ἄριστος στοχαστής, μὰ τὸν πανσέληνον Ὀλυμπον, οὐκ ἔση
καὶ ὑπάρξεις, ὧ̄ Κιθαιρῶν, ἀπείρων καὶ ἀμέτοχος κατὰ τὴν αὔριον
ἡμέραν, μὴ οὐκ αὔξειν καὶ φαίνεσθαι σε πατριώτην τοῦ Οἰδίποδος,
τροφὸν καὶ μητέρα, καὶ χορεύεσθαι παρ' ἡμῶν, (τουτέστιν, ὅσον οὖτω 25
φανήσεται ὁ Οἰδίπους εὐρεθεὶς ἐν Κιθαιρῶνι τὴν ἀρχήν· διὸ καὶ πα-
τέρα καὶ μητέρα αὐτοῦ τοῦτον καλεῖ.) ὡς ἐπήρα καὶ ἐπιθυμητὰ
φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις, ἦτοι τῷ Οἰδίποδι. ἐπιθυμεῖ γὰρ οὗτος,
ὅστις ἐστὶ φανῆναι. σοὶ δὲ, ὧ̄ ἦίε καὶ τοξικὸν Φοῖβε, ἀρεστὰ καὶ
ἀποδεκτὰ εἶη καὶ ὑπάρχοι ταῦτα, ἢ τοῦ Οἰδίποδος λέγω ἔκφανσις· 30
σύ γὰρ ἐθέσπισας τὴν περὶ τούτου ἔρευναν.

1098. τίς σε, ὧ̄ τέκνον, τῶν μακραιώνων καὶ αἰδίων θεῶν ἔτικτεν;
ἄρα τοῦ ὄρεσιβάτου καὶ ὄρεινοῦ Πανὸς θυγάτηρ προσπελασθεῖσα ἐν-
ταῦθα; ἢ ἔτικτέ σε ἢ τοῦ Λοξίου θυγάτηρ; τῷ γὰρ καὶ τούτῳ τῷ
Πανί, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι (νόμιος γὰρ καὶ οὗτος καλεῖται) πᾶσαι αἰ 35
ἀγρονόμοι καὶ ὄρειναι πλάκες καὶ πέτραι φίλαι εἰσίν. εἶτε ὁ Κυλ-

λάνας ἀνάσπων Ἑρμῆς ἐδέξατο εὖρημα καὶ δῶρον τῶν Νυμφῶν· εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεός, ἤγουν ὁ Διόνυσος, ὁ ναίων καὶ κατοικῶν ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων, ἐδέξατο τὸ εὖρημα τῶν Νυμφῶν τῶν Ἑλικωνιάδων, ἤγουν τῶν ἐν Ἑλικῶνι τῆς Βοιωτίας οὐσῶν, σὺν αἷς πλεῖστα παίζει. λέγει δὲ τὸν Διόνυσον ναίειν ἐπ' ἄκρων ὀρέων, ἢ διότι αἱ Βάκχαι αὐτοῦ, ὡς 5 μαινόμεναι, τὰ ὄρη περιήρχοντο, ἢ ὅτι ἐν τῷ Κιθαιρῶνι τὸ ἱερόν ἦν αὐτοῦ.

1114. εἰκότως εἶπε τὸ ὅσπερ. οὐ γὰρ ἀκριβῶς εἶδεν, ἀλλ' εἰκά-
ζων ἦν.

1134. κάτοιιδεν] τοῦτο ἢ πρὸς τὸν Κιθαιρῶνος τόπον σύναπτε, εἰ 10
καὶ τὸ ἦμος διὰ μέσου ἐτέθη, ὃ δὴ καὶ ποιεῖ τὴν δυσχέριαν· ἢ πρὸς
τὸν Κιθαιρῶνος τόπον ἔξωθεν εἰς λάμβανε, λαμβανομένου κατὰ
συνεκδοχὴν τοῦ ἐπλησίαζεν.

1147. τὸ ἄ ἐστὶν ἐνταῦθα ἐπίρρημα σχετλιαστικόν, σιωπὴν πα-
ρακελευόμενον. 15

1155. ἢ πρὸς τὸ δύστηνος στικτέον, οὕτως· δύστηνός εἰμι, ἀντὶ
τοῦ λέγεις τοῦτο, τί προσχρήζων μαθεῖν; ἢ τὸ δύστηνος καὶ τὸ ἀντὶ
τοῦ σύναπτε, οὕτως· ἀντὶ τοῦ περιαχθήσομαι ὁ δύστηνος; τί προσ-
χρήζων μαθεῖν λέγεις τοῦτο;

1161. τὸ πάλαι πρὸς τὸ εἶπον συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ δοίην. 20

1179. ἰστέον ὅτι τὰ ἀπαρέμματα, εἰ μὴ προηγεῖται εὐθεία, οὐδέ-
ποτ' εἰς εὐθείαν συντάσσεται, ὥστε καὶ τὸ αὐτὸς ἐνταῦθα οὐ πρὸς τὸ
ἀποίσειν ἐστὶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἔνθεν ἦν, οὕτως· δοκῶν καὶ νομίζων εἰς
ἄλλην χθόνα ἀποίσειν καὶ κομίσειν, ἔνθεν ἦν αὐτός.

1186. ἀπιδῶν ὁ χορὸς πρὸς τὴν πάλαι τοῦ Οἰδίποδος εὐδαιμο- 25
νίαν, καὶ τὴν ἄρτι συμβᾶσαν αὐτῷ τύχην, ἀποκλείεται τὸ ἀνθρώ-
πινον, λέγων· ὃ γενεαὶ ἀνθρώπων, ὄντως ἐναριθμῶ καὶ συντάττω ζώ-
σας ὑμᾶς τὰς γενεὰς καὶ τὸ μηδὲν, ἴσα καὶ ὁμοίως, τουτέστιν,
ἅπαντας τοὺς ζῶντας ἀνθρώπους οὐκ ἄλλο τι ἠγοῦμαι ἢ οὐδέν. τίς
γὰρ ἀνὴρ φέρει τὰς εὐδαιμονίας καὶ τὰς εὐτυχίας πλέον ἢ τοσοῦτον 30
ὅσον δοκεῖν καὶ φαίνεσθαι ὅτι ἐστὶ τις, καὶ δόξαντα ἀποκλίνειν καὶ
ἀποπεσεῖν τῆς εὐδαιμονίας; τουτέστιν, οἱ εὐτυχοῦντες οὐδὲν πλέον
ἀποφέρονται τῆς τύχης ἢ ὅσον δόξαν παρέχειν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι
εἰσὶ τινες, εἶτα ἀβρόον, εἰς τὸ μηδὲν χωροῦσι. νόει δὲ καὶ τὸ εὐδαι-
μονίας γενικῆν, οὕτω· τίς ἀνὴρ φέρει τῆς εὐδαιμονίας πλέον ἢ τοσοῦ- 35
τον ὅσον, καὶ τὰ ἐξῆς.

1198. τὰν γαμφώνυχα] ἦτοι τὴν Σφίγγα. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Σφίγξ εἶχε πρόσωπον καὶ κεφαλὴν κόρης, σῶμα κυνὸς, πτερὰ ὄρνιθος, φωνὴν ἀνθρώπου, ὄνυχας λέοντος.

1208. ᾧ μέγας λιμὴν] ᾧτινι Οἰδίποδι μέγας λιμὴν ὁ αὐτὸς καὶ εἶς, ἦτοι Ἰοκάστη, ἤρκεσε καὶ ἀρκετὸς ἐφάνη παιδὶ καὶ θαλαμηπόλῳ 5 καὶ νυμφίῳ πατρὶ, ὥστε πεσεῖν τοῦτον τὸν Οἰδίποδα ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι. τουτέστιν, Ἰοκάστη καὶ παῖδα τὸν Οἰδίποδα ἔσχε καὶ πατέρα τῶν αὐτῶν παίδων.

1214. δικάζει καὶ κρίνει καὶ ἐκφαίνει ὁ χρόνος τὸν πάλαι κακόγαμον γάμον, τεκνοῦντα καὶ γεννῶντα, καὶ τεκνούμενον καὶ γεννώ- 10 μενον. τουτέστι, τὸν ἀνόμως ὑπάρξαντα γάμον τοῦ Λαΐου δείκνυσιν ὁ χρόνος καὶ τεκνοῦντα καὶ τεκνοποιοῦντα, διὰ τὴν Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην μίξιν, καὶ τεκνούμενον καὶ γεννῶμενον, διὰ τὸ ἐξ αὐτῆς τοῦτον γεννηθῆναι. ἢ τὸ ἄγαμον διὰ τὸν Οἰδίποδα νοητέον, οὕτω δικάζει ὁ χρόνος τὸν ἄγαμον καὶ κακόγαμον γάμον τοῦ Οἰδίποδος πρὸς Ἰοκάστην, 15 τεκνοῦντα καὶ τεκνοποιοῦντα ἐξ αὐτῆς, καὶ τεκνούμενον καὶ γεννῶμενον. αὐτὸν ἐξ αὐτῆς.

1228. ὅσα κεύθει] τοῦτο οὕτω λέγε· νίψαι καὶ καθᾶραι ἐν καθαριμῶ τὴν δετὴν στέγην ἐκεῖνων ὅσα κεύθει καὶ κρύπτει. ὅμοιον δὲ τῷ (Ἰλ. 20 ἐ', 304.) "οἶοι νῦν βροτοὶ εἰσι." ὀφείλων δὲ εἰπεῖν, νίψαι τὴν στέγην τῶν κακῶν ὅσα κρύπτει, ἀ αὐτίκα εἰς τὸ φῶς δεῖξει, ὁ δὲ λέγει, νίψαι τὴν στέγην ὅσα κακὰ κρύπτει, ἀποδιδούς τὸν λόγον πρὸς τὸ ἀνταποδοτικόν, τὸ δὲ τὰ δ' αὐτίκα, τὰ τοῦ Οἰδίποδος λέγει. ἐμελλε γὰρ αὐτὸς μετ' ὀλίγον ἐξιέναι τυφλός.

1230. ἐκόντα] ἐκὼν Οἰδίπους τετύφλωται, διὰ τὸ αὐτὸς ἑαυτὸν 25 τυφλῶσαι· ἄκων δ', ὡς ὑπὸ τῶν κακῶν εἰς τοῦτο συναλαθεῖς, καὶ οὐ προαιρέσει οἰκεία.

1235. ἰστέον ὅτι ὁ μὲν Εὐριπίδης φησὶ τὴν Ἰοκάστην τεθνάναι πλησίον τῶν παίδων, ὅτε μονομαχήσαντες ὑπ' ἀλλήλων ἀπώλοντο· Σοφοκλῆς δὲ νῦν ταύτην φησὶν ἀγχρόνῃ χρῆσασθαι. 30

1243. ἀμφιδέξις ἀκμαῖς] ἀμφιδέξιον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν δεχόμενον καὶ λαμβανόμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀμφιδέξιον εἶδος ὑποδήματος, ὃ καλοῦσι κόθορον. ἀμφιδέξιον δὲ νῦν τὸ περιεκτικόν.

1246. ὑφ' ὧν] εὐρηται καὶ ὑφ' ἧς πρὸς τὸ μνήμη, οὕτως· ἔχουσα κατὰ νοῦν καὶ λέγουσα τὴν μνήμη καὶ τὴν φροντίδα τῶν παλαιῶν 35 σπερμάτων, ἣν εἶχεν ὁ Λαῖος τεκνοποιῆσαι, ὑφ' ἧς φροντίδος θάνοι

μὲν αὐτὸς, λίποι δὲ παιδουργίαν δύστεκνον καὶ ἄνομον, τὴν τίκτουσαν. τίσι δὲ λίποι; τοῖς οἷσιν καὶ τοῖς ἰδίαις αὐτῶν γεννήμασιν, ἤτοι τῷ Οἰδίποδι.

1255. τὸ φοιτᾷ πρὸς τὸ ὄπου κίχοι κατὰ κοινῷ λάμβανε, οὕτω φοιτᾷ δὲ ὄπου κίχοι καὶ καταλαμβάνοι τὴν γυναῖκα Ἰοκάστην, τὴν 5 οὐ γυναῖκα· μήτηρ γὰρ αὐτοῦ ἦν τὴν μητρίαν διπλῆν ἄρουραν, οὔτε, ἤγουν αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων.

1273. ἀλλ' ἐν σκότῳ] οἱ γὰρ τυφλοὶ περιφερόμενοι οὐ δύνανται ὑπὸ τῆς τυφλώσεως καταμαθεῖν οὓς ἂν θέλωσιν, ἀλλ' ἄλλοις ἀντὶ ἄλλων προσέρχονται. 10

1278. ἐπειδὴ τὸ μὲν αἷμα μέλαν, λευκὸν δὲ τὸ δάκρυον, μίγμα δ' ἦν ἀμφοτέρων τούτων τὸ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Οἰδίποδος στάζον, πρὸς μὲν τὸ αἷμα μέλας ὄμβρος εἶπε, πρὸς δὲ τὸ δάκρυον, ὄμβρος χαλάζης.

1300. τίς ὁ πηθήσας] ὁ ἐπιδραμών. τὸ δὲ πᾶν οὕτως· τίς ἀπὸ 15 τῶν δαιμόνων κατῴρθησε μείζονα τῶν μηκίστων, ἐπὶ τῇ σῇ δυστυχεῖ μοίρᾳ;

1310. πᾶ μοι φθογγά] ἤγουν ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς ἡ ἐμὴ φωνὴ διακέχυται; οὐκ οἶδα γὰρ ὄπου τυγχάνων βοῶ.

1318. κέντρων] ἤγουν τῶν ἀλγηδόνων τῆς πηρώσεως. τὸ δὲ πᾶν 20 οὕτως· οἷα περιωδυνία τῶν ἀλγηδόνων τῶνδε εἰσέδου με ἅμα, καὶ οἷα δηλονότι μνήμη κακῶν τῶν προτέρων.

1337. κατ' αἰτιατικὴν λέγεται τὸ τί. προσυπακούεται δὲ ἐν τούτοις τὸ οἰκεῖον, κατὰ ἀναλογίαν τοῦ προσρηθέντος. οἷον, τί δῆτ' ἐμοὶ προσήγορον ἤτοι προσαγορευτικὸν ἀπὸ τοῦ νῦν ἐστὶν ἐμοὶ ἀκούειν σὺν 25 ἡδονῇ; ἢ τί βλεπτόν ἢ ὁρατόν ἐστὶν ἐμοὶ ὄραν σὺν ἡδονῇ; ἢ τί στερκτόν ἤτοι ἀγαπητόν ἐστὶν ἐμοὶ ἀγαπᾶν σὺν ἡδονῇ;

1359. εἰ μὲν τὸ βροτοῖς πρὸς τὸ ἐκλήθην συνάψεις, ἀντὶ τοῦ πᾶσι τοῖς βροτοῖς νοήσεις· εἰ δὲ πρὸς τὸ νυμφίος, ἀντὶ τοῦ, τῇ μητρί. τὸ δὲ ἀνοσίων παῖς ἀντὶ τοῦ ἀνάγων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ μὴ κατὰ γνώ- 30 μῃν θεῶν σπειράντων.

1372. εἰς Ἄιδου μολῶν] φαίνεται ἐντεῦθεν ὅτι οἱ Ἕλληνες τοιαύτην εἶχον δοξάν, ὡς εἶτε τυφλὸς τις, εἶτε βλέπων ἐτελεύτα, τοιοῦτος καὶ ἐν Ἄιδου ἦν.

1375. ἀλλ' ἢ τέκνων] ἤγουν ἡ τῶν τέκνων θεωρία εἰς φῶς φανεῖσα, 35 ὡς ἐφάνη, ἦν ἐμοὶ ἀξία ἐπιθυμεῖσθαι, εἰς τὸ βλέπειν αὐτὴν ἐμέ; οὐδ'

ἄστν, οὐδὲ πύργος, οὐδὲ τὰ ἱερά ἀγάλματα τῶν θεῶν, ἦσαν ἐμοὶ δηλονότι, ἄξια ἐπιθυμεῖσθαι εἰς τὸ βλέπειν αὐτὰ ἐμέ.

1379. τὸ ὁ οὐ πρὸς τὸ παντλήμων, ἀλλὰ πρὸς τὸ τραφεῖς συναπτεόν, τὸ δὲ κάλλιστα πρὸς τὸ ἀπεστέρησα.

1390. τὴν φροντίδ' ἔξω] ἤγουν τὸ μὴ τῶν κακῶν φροντίδα καὶ 5 μνήμην ποιεῖσθαι, ὃ γένετο ἂν, ὀφθαλμῶν καὶ ὄτων οὐκ ὄτων. ὄρων γάρ τις καὶ ἀκούων ἀναπεμπάζει ἃ εἶδε καὶ ἤκουσε.

1397. κακός τ' ὦν] μὴ λάβῃς τὸ τε ἀργόν, ὡς τινές φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· νῦν γὰρ εὐρίσκομαι καὶ ὦν κακός καὶ ἐκ κακῶν.

1398. τὸ κεκρυμμένη διπλῶς νοητέον· ἢ διότι πᾶσαι αἱ λόχμα 10 οὐκ ἐμπροσθέν εἰσι τῆς ὁδοῦ, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν φάραγγιν, ἢ ὄρεσιν· ἢ ὅτι ἐν αὐταῖς κρυπτόμενοί τινες ληστεῖαν ἐργάζονται. ἢ τὸ κεκρυμμένη ἀντὶ τοῦ ἀκατανόητε· οὐ γὰρ ἐγίνωσκέ τις τί ἐμελλεν ἐν αὐτῇ γενήσεσθαι.

1405. ἀνεῖτε] ἀνεδώκατε. ἤγουν, ὧ μῆτερ ἢ γεννήσασά με, καὶ 15 πάλιν ἑαυτὴν εἰς σποράν ἐμοὶ δοῦσα. τὸ δὲ πατέρας, ἀδελφούς, διότι ἐκ μητρὸς ἐπαιδευοίσα, καὶ διότι οὐς ἔσπειρα, ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἐγενήθησαν.

1412. μὴ ποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι] ἀντὶ τοῦ μηκέτι ποτέ, ἤγουν μῆδα- 20 μῶς εἰς τὸ ἐξῆς ποτ' ὄψεσθε.

1417. μὴ λάβῃς τὸ τό ἀργόν, ὡς τινές φασιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· ἀλλὰ πάρεστιν ὅδε ὁ Κρέων εἰς δέον ἐκείνων ὧν ἐπαίτεῖς. εἶτα με- 25 θερμηνευτικὸν τοῦ εἰς δέον ἐπάγει τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν. καὶ ἐπειδὴ τὸ δέον ἐστὶν αἰτιατικὴ διὰ τὴν εἰς πρόθεσιν, διὰ τοῦτο καὶ τὸ αἰτιατικὸν ἄρθρον τὸ τό τέθειται.

1432. ἐπειδὴ κακὸν Οἰδίπους τὸν Κρέοντα προλαβὼν ἐνόμισε, διὸ καὶ ἐξορίαν αὐτοῦ κατεψήφισατο, ἤλπιζεν αὐτὸς μᾶλλον ἀποδειχθεῖς 30 κακός καὶ παράνομος, ὡς οὐκ ἂν ἐβελήσειεν, εἴ τινος αὐτοῦ δεηθείη, τοῦτο πληρῶσαι· διὰ τοῦτο ἄνδρα κάκιστον ἑαυτὸν λέγει, καὶ ἀποσπάσαι αὐτὸν τῆς ἐλπίδος, ἣν εἰς αὐτὸν εἶχεν.

1434. μὴ λάβῃς τὸ πρὸς ἀντὶ τοῦ ὑπέρ, ὡς τινές φασιν, ἀλλὰ λαμβάνων τὸ πρὸς ἀργόν οὕτω λέγε· ὃ γὰρ μέλλω εἰπεῖν, φράσω καὶ εἶπω τοῦτο σοῦ, ἤγουν εἰς σὲ συντελοῦν.

1444. τὸ οὕτως πρὸς τὸ ἀθλίου, καὶ οὐ πρὸς τὸ πεύσεσθε συναπτεόν. 35

1445. πίστιν] βεβαίωσιν. ἤγουν ἤκουσα τί ποτε περὶ σοῦ ὁ θεὸς ἐθέσπισεν· οὐκοῦν ἐμμένοις ἂν τῷ θεσπίσματι.

1454. ἴν' ἐξ ἐκείνων] ἤγουν ἵνα πληρωθῇ τὸ βούλημα αὐτῶν. ὅσον γὰρ τὸ κατ' ἐκείνους ἐπ' ἀπωλεία με ἔρριψαν ἐκεῖ. ἐπεὶ δὲ ἀπωλήτην εἶπεν, ἐπάγει· εἰ καὶ ἐπ' ἀπωλεία ἐκεῖσε ἔρριψην, ἀλλ' ἐπειδὴ 5 εἰμαρμένον ἐκ τῶν θεῶν ἦν τὰ καὶ τὰ ποιήσῃν με, οὔτε νόσος ἐμελλεν ἀφανίσῃν με, οὔτε θηρίον, οὔτε ληστής. ἔστι δὲ τὸ οὐ γὰρ καὶ τὸ μὴ ἐκ παραλλήλου.

1463. τὸ ἄνευ καὶ τὸ χωρὶς ἐκ παραλλήλου, οὕτως· ὦν χωρὶς οὐποτε ἢ ἐμὴ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς βορᾶς τράπεζα ἐστάθη. δέον δ' εἰπεῖν, 10 ἢ τράπεζα ἐμοῦ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἐμὴ πρὸς τὸ τράπεζα εἶπε. καὶ ἔστιν ὅμιον τῷ (Ἀριστοφ. Βατρ. 211.) “λιμναῖα κρηνῶν τέκνα.” σύναπτε δὲ καὶ τὸ μάλιστα μὲν χερσὶν ψαῦσαι μ' ἕασον πρὸς τὸ ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε. τὸ δὲ αἶν μοι μέλεσθαι διὰ μέσου λέγε. ἔχει δὲ τὸ μὲν τὴν ἀπόδοσιν πρὸς τὸ χερσὶ δ' ἂν θιγῶν, εἰ καὶ τὸ ἴθ' ὄναξ διὰ 15 μέσου εἶρηται.

1472. τὸ πρὸς θεῶν διὰ μέσου λάμβανε· καὶ ἔστι τοῦτο ὡσπερ δεῦγμα τῆς τούτου πρὸς αὐτὰς προθυμίας.

1478. τῆσδε τῆς ὁδοῦ] τῆς τῆς ἀρχῆς ἐπικρατήσεως, μέχρις οὗ οἱ ἐμοὶ παῖδες ἄξιοι γέγονται. ἢ οὕτω· καὶ σὲ ὁ δαίμων φρουρήσειεν ἐν 20 τῷ βίῳ κρεῖττον ἢ ἐμέ, ἔνεκα τῆσδε ὁδοῦ, ἤγουν τῆς τῶν θυγατέρων πρὸς ἐμέ πέμψεως.

1494. τοιαῦτ' ἐνείδη] ἀκούσεται γὰρ ὅτι ὁ Λαίιος ὁ προπένθερος αὐτοῦ, οὗ γυνὴ Ἰοκάστη ἐμίγη τῷ ἰδίῳ παιδί, ἃ νῦν ἀπαριθμῆσεται.

1502. εἰκότως φθαρῆναι εἶπε, καὶ οὐ θεθνάσαι. φθορὰ γὰρ ἐστίν 25 ἀληθῶς τὸ μὴ γάμων καὶ τέκνων τυχεῖν, ἀλλ' εἰκῆ καὶ μάτην τὸν αἰῶνα διελθεῖν.

1515. μετοχή ἐστίν ἐνταῦθα τὸ δακρῶν. τὸ ὄνομα γὰρ αἰεὶ βραχύ ἔχει τὸ ν' ἢ μετοχή δὲ δύναται καὶ μακρὸν αὐτὸ ἔχειν καὶ βραχύ· ἐνταῦθα δὲ τὸ μέτρον μακρὸν αὐτὸ ζητεῖ ἔχειν. 30

1520. ἃ μὴ φρονῶ] ἤγουν ἃ μὴ κατὰ νοῦν ἔχω, οὐδὲ διὰ γλώττης προφέρω. τὴν οὖν σὴν ἕξοδον ἐπεὶ ζητεῖς, καὶ αὐτὸς ἐθέλω, οὐκοῦν τεύξῃ ταύτης.

1523. ἀκράτησας] λέγω δὴ τὸν Λαίιον καταβαλεῖν, ὅτε συνήψας αὐτῷ μάχην, καὶ τὸ τὰ Σφιγγὸς εὐρεῖν αἰνίγματα. 35

1528. ὥστε θνητὸν ὄντα] ὥστε μηδένα ὄντα θνητὸν ἀλβίζειν καὶ εὐδαιμονίζειν τινὰ, ἐπισκοποῦντα ἰδεῖν τὴν τελευταίαν τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἡμέραν, πρὶν ἂν περάσῃ καὶ διέλθῃ τέρμα καὶ τέλος τοῦ βίου, μηδὲν ἀλγεινὸν καὶ λυπηρὸν παθῶν, ἀλλ' ἀκέραιον τὴν εὐδαιμονίαν διασωσάμενος. ἔστι δὲ τὸ τελευταίαν ἡμέραν καὶ τὸ τέρμα τοῦ βίου 5 ταυτὸν. παραφράζει δὲ τὴν τοῦ Σόλωνος ῥῆσιν, ἣν ἔφη πρὸς Κροῖσον, ὅτε αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς ἐδείκνυ. ἡ δὲ ἦν, ὡς οὐ χρὴ πρὸς τελευτῆς ἄνδρα μακαρίζειν. Ἄλλως. ὥστε χρὴ πάντα ἄνθρωπον ἐπισκοποῦντα τὴν τελευταίαν ἐκείνην ἰδεῖν ἡμέραν τοῦ θανάτου, καὶ μηδένα μακαρίζειν θνητὸν ὄντα, πρὶν ἂν ὁ τοιοῦτος τὸ τέρμα τοῦ βίου διέλθῃ μηδὲν 10 δεινὸν πεπονθῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΤΝ.

900. Ἄπαι ῥυτῆρος] ἦγουν ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. 15 ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινούς φασιν, οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ σχόλια λέγει.

1113. τὸ ἐμφύσα πρὸς τὴν μίαν τῶν παιδῶν νοητέον, ἵν' εἴῃ τὸ σα βραχὺ διὰ τὸ μέτρον, ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν μίαν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων Ὡ παῖ, ποιήσατε τὸδε. εἰ δ' ἐπὶ τῶν δύο δυϊκῶς εἴποις, οὐκ 20 ὀρθὸν ἔσται τὸ μέτρον.

ΕΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

4. Οὐτ' ἄτης, ἄτερ] πάντα τὰ οὔτε τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τῷ οὐδέν. εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, πῶς ἐροῦμεν τὸ ἄτης ἄτερ; εἰ γὰρ τὸ ἄτερ πρὸς τὸ ἄτης συνάψομεν, ἐναντίον ἔσται οὗ βουλόμεθα· τὸ γὰρ ἄτης ἄτερ, καλὸν ἔστι. φαμέν οὖν ὅτι πρὸς μὲν τὸ ἄτης ὑποστικτέον· 5 μόνον δὲ τὸ ἄτερ λέγε, οὕτως· οὐδὲν οὔτε ἀλγεινὸν, οὔτε ἄτης καὶ βλάβης, ἤτοι βλαβερὸν. ἄτερ, ἤγουν χωρὶς, ἰδίᾳ, καὶ μοναδικὸν κακόν. ἢ τὸ ἄτερ πρὸς τὸ οὐδὲν ἔχει τὴν δύναμιν, οὕτως· οὐδὲν χωρὶς καὶ ἰδίᾳ ἔστιν, οὔτε ἀλγεινὸν, οὔτε βλάβης, καὶ τὰ ἐξῆς.

6. μὴ λάβης εἰς τὸ τῶν σῶν ἕξωθεν τὸ ἐπί, ἀλλ' ὡσπερ φαμέν, 10 κακοῦ ἀνδρὸς τὸ κατηγορεῖν ἐπίσταμαι, οὕτω καὶ τοῦτο.

11. μὴ λάβης εἰς τὸ φίλων ἕξωθεν ὑπέρ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μῦθος ἔστιν ἢ τοιαύτη γενικὴ.

15. ἐπεὶ δὲ φρουδός] μὴ εἴπης τὸ ἐπεὶ ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὔ, ἀλλ' ὃν τρόπον λέγομεν, ἐπεὶ συνέβη ἐκεῖνο, γέγονε τότε, οὕτω καὶ τοῦτο. 15 ἐπεὶ δ' ἐν νυκτὶ τῇ νῦν ὁ στρατὸς τῶν Ἀργείων ἔστι φρουδός, ἤτοι ἐντεῦθεν ἀπῆρεν ἐπ' οἴκου, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον καὶ ἐπέκεινα τούτου. εἶθ' ὡσπερ ἐφερμηνεύουσα τὸ ὑπέρτερον φησὶν, οὐτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον, οὐτ' ἀτωμένῃ· τουτέστιν, οὐτ' εἰ εὐτυχῶ μᾶλλον, οὐτ' εἰ ἀτυχῶ, ἐπίσταμαι. 20

20. καλχαίνουσ'] τὸ καλχαίνω ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόχλου, τοῦ τὴν πορφύραν ἐντὸς κρύπτοντος, εἴρηται· κάλχη γὰρ ὁ κόχλος. εἰκότως δ' ἐτέθη ἡ λέξις. ὡσπερ γὰρ ἡ πορφύρα ἐντὸς οὔσα τοῦ κόχλου ἐν ἀφανεί ἔστιν, ἢ καὶ ὅτι πρὸς τὸ σκοτεινὸν καὶ μελάντερον χρωματίζεται, οὕτω καὶ ὃν αὐτὴ ἔμελλεν εἰπεῖν λόγον μήπω ἐκφανθεὶς, 25 ἀγνωστος καὶ σκοτεινὸς ἦν.

21. τὸ τάφου οὐ πρὸς τὸ προτίσας, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀτιμάσας ἔστιν, οὕτως· οὐ γὰρ ὁ Κρέων τὸ κασιγνήτω, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν, τὸν μὲν, ἤτοι τὸν Ἐπεοκλέα, προτίσας καὶ προτιμήσας τοῦ Πολυνείκους ἔχει, ἤτοι θάψας· τὸν δὲ, ἤγουν τὸν Πολυνείκην, ἀτιμάσας τάφου, 30 τουτέστιν ἀνάξιον καὶ ἄτιμον ταφῆς κρίνας;

24. οἱ λέγοντες χρησθεῖς ἀντὶ τοῦ χρησάμενος, καὶ διὰ τοῦτο τὸ σὺν ἄργον λαμβάνοντες, ἀμαθείς. τὸ δ' ἐστὶ τοιοῦτον. Ἐτεοκλῆς ὅτε πρὸς πόλεμον ἐξήει, παρήγγειλε Κρέοντι αὐτὸν μὲν θάπτειν, Πολυνείκην δὲ οὐ, εἰ τελευταῖα σφᾶς κατασχῆσει. ἔστιν οὖν τὸ χρησθεῖς ἀντὶ τοῦ παραγγελθείς. καὶ μὴ εἴπῃς ὅτι τὸ χρησθεῖς ἀντὶ τοῦ 5 χρησμὸν δεξάμενος λέγεται. ὥσπερ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐθέσπισεν οὐ μόνον ἐπὶ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βασιλέως, οὕτω καὶ τοῦτο. βασιλεὺς γὰρ ἦν ὁ παραγγείλας. σύντασσε δὲ οὕτω τὸν Ἐτεοκλέα μὲν ἔβαιψε κατὰ τῆς χθονὸς σὺν δίκῃ δικαία, ὡς λέγουσιν, οἱ τὰ ἐκείνου φρονούντες δηλονότι, χρησθεῖς καὶ παραγγελθείς καὶ ὀρισθεῖς παρ' αὐτοῦ. σὺν 10 δίκῃ δὲ δικαία, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος τετελετωκότα καὶ ταφῆς ἠξιῶσθαι δίκαιον.

32. κηρύξαντ' ἔχειν] εἰκότως εἶπε τὸ ἔχειν, καὶ οὐκ εἶναι, ἐπειδὴ ἅπαξ κηρύξας εἶχε τοῦτο κεκηρυγμένον.

36. φόνον προκειῖσθαι] οὕτω λέγε, ἢ προκειῖσθαι αὐτὸν φόνον δημό- 15 λευστον, ἢ προκειῖσθαι αὐτῷ φόνον δημόλευστον.

39. εἰ τὰδ' ἐν τούτοις] ἤγουν εἰ οὕτως ὠρίσθη παρὰ τοῦ Κρέοντος, τί προσθεῖμην ἂν ἐγὼ πλέον, λύουσα τὸν ὄρισμὸν καὶ θάπτουσα τὸν Πολυνείκην; ἔστι δὲ τὸ λύουσα καὶ τὸ θάπτουσα διασάφῃσις τοῦ τί προσθεῖμην πλέον. καὶ γὰρ τὸ μὴ τοῖς κεκελευσμένοις ὑπέικειν, ἀλλὰ 20 παρὰ ταῦτά τι διαπράττεσθαι, ὥσπερ τις προσθήκη ἐστίν. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἢ σύνδεσμος ποτὲ μὲν διαζευκτικός ἐστὶ, ποτὲ δὲ σημασίαν τοῦ καὶ ἔχει, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι οὐκ ἂν δυναίμην ὑπὲρ τὰ διατεταγμένα ποιεῖν. τοῦτο δ' ἂν ἦν, εἰ ταῦτα λύσασα ἔβαιψα τὸν Πολυνείκην, ὅπερ ἐμοὶ καθάπαξ ἀδύνατον. 25

53. διπλοῦν πάθος] τοῦτο λέγει, ἢ διότι συνῆλθον ἀμφοτέρα, τὴν αὐτὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ γυναῖκα γενέσθαι· ἢ ἐπειδὴ προεῖπεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῶν δυσκλεῆς ἀπώλετο, ὅπερ ἦν ἐν πάθος· διπλοῦν δὲ τὸ καὶ τὴν μητέρα πεπνίχθαι. διπλασία γὰρ ἐντεῦθεν ἢ δυστυχία αὐτῶν ἐγένετο. 30

66. μὴ εἴπῃς τὸ βιάζομαι ἀντὶ τοῦ βιάζω, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ὀνειδίζομαι τὸδε, οὕτω καὶ τοῦτο.

70. ἠδέως δρῆγῃς] τοῦτο λέγει, ὅτι οὔτε ἀπὸ τοῦ νῦν ἀναγκάσω σε συνθάπτειν τὸν ἀδελφόν, οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις πράσσειν, δρῆγῃς ἂν μετ' ἐμοῦ ἠδέως, ἀλλ' ἀμελῶς καὶ οὐ μετὰ προθυμίας. ἢ τὸ ἠδέως 35 πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητέον, οὕτω δρῆγῃς ἂν μετ' ἐμοῦ οὐχ ἠδέως

καὶ ἀποδεκτῶς ἐμοὶ, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην, ὅτι οὐ κατ' ἀρχὰς συμβου-
λευοῦσα ἐπέστης μοι.

73. φίλη μετ' αὐτοῦ] τοῦτο οὕτως εἶποις· κείσομαι μετ' αὐτοῦ,
φίλη μετὰ φίλου.

74. εἰκότως εἶπε τὸ πανουργήσασα. λάβρα γὰρ καὶ μετὰ πανουρ- 5
γίας ἐμελλε τὴν ταφὴν ποιήσειν. ἐπεὶ πλείων χρόνος] ἰστέον ὅτι
οὕτως ἔδει εἰπεῖν, ἐπεὶ ὁ χρόνος, ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω, πλείων
ἐστὶν ἢ ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς ἐνθάδε· νῦν δ' οὐ συνέκρινε τὸν χρόνον
πρὸς τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνομοιογενῶς τὴν σύγκρισιν ἐποίησε χρόνου καὶ
προσώπου, λέγων, πλείων χρόνος τῶν ἐνθάδε ἀνθρώπων. 10

84. προμηνύσεις] ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὰ εὐκτικά ἐστιν ὅτε προσ-
τακτικῶν δυνάμιν ἔχοντα εὐρηται, ἀλλὰ καὶ ὀριστικά ῥήματα ἐπὶ
μέλλοντος, ὡς ἐστὶ κἀνταῦθα. εὔροις δ' ἂν καὶ ἀλλαγῶ, εἰ ζητοῖς.

87. τὸ σιγῶσα οὕτω λέγε· πολλὸν καὶ κατὰ πολὺ ἔση καὶ ὑπάρ-
ξεις ἐχθίων ἐμοὶ, ἐὰν μὴ κηρύξης ταῦτε πᾶσι, σιγῶσα. ἤγουν πλέον 15
ἀχθεσθήσομαί σοι, εἰ σιγήσεις καὶ οὐ πᾶσι κηρύξεις.

100. τὸ ἀκτίς, εἰ καὶ μακρὸν τῷ κανόνι εἴρηται, ἀλλ' ἐνταῦθα
βραχύ ἐστὶν, ὡς ἐκ τοῦ κώλου τῆς ἀντιστροφῆς ἐστὶ μαθεῖν. καὶ
οἶμαι, διὰ τὸ ἐπὶ κλητικῆς ἐνταῦθα λαμβάνεσθαι, συντέλλεται. ἡ
γὰρ κλητικὴ ποτὲ μὲν τὸν ἴσον χρόνον ἔχει τῆς εὐθείας αὐτῆς, ποτὲ 20
δ' ἐλάττωνα. τὸ φανέν] δέον οὕτως εἰπεῖν, ἡ φανεῖσα κάλλιστον
φῶς, πρὸς τὸ φῶς ἔτρεψε τὴν σύνταξιν, τὸ φανέν κάλλιστον φῶς εἰ-
πών. καὶ ἐστὶν ὅμοιον τῷ παρὰ τῇ Μυνοβατραχομαχίᾳ (115.)

ξυλινὸν μόνον ἐξευρόντες,

ἢν παγίδα καλέουσιν.

25

104. διὰ τὸ ἐν Δίρκῃ παρακεῖσθαι τοὺς πολεμίους, διὰ τοῦτο ὑπὲρ
Διρκαίων βρέθρων καλλίστην φανῆναι τὴν ἡμέραν φησὶν, ἀπαλλαγέν-
των τῶν παρακειμένων. νόει δὲ πρὸς τὸ ἐφάνθης τὸ κάλλιστον ἀπὸ
κοινοῦ· τὸ δὲ μολοῦσα πρὸς τὸ σημαινόμενον.

110. ὃν ἐφ' ἡμετέρα γὰρ Πολυνεϊκής] δέον οὕτως εἰπεῖν, ὃν ἐφ' 30
ἡμετέρα γὰρ ἤγαγε Πολυνεϊκής, ὃ δὲ αἰετῶ παρεϊκάσας αὐτὸν, πρὸς
τοῦτο καὶ τὴν σύνταξιν ἔτρεψε. αἰετοῦ γὰρ ἐστὶ τὸ ὑπερίπτασθαι.
τὸ δὲ ὃν ἐφ' ἡμετέρα γὰρ ἀσύνηκτον εἶασε. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐς γὰν
πάλιν τέθεικεν. εἰκότως δὲ τὰς ἀσπίδας παρεϊκάσε πτέρυγι· σχῆμα
γὰρ πτερίγων ἐπέχουσι τῷ φέροντι. ἐτήρησε δὲ τὴν τροπήν· αἰετοῦ 35
γὰρ αἱ πτέρυγες. παραδειγμα δὲ τοῦ ὃν ἐφ' ἡμετέρα γὰρ τότε παρα

Θουκυδίδη (1, 72.) “Τῶν δ' Ἀθηναίων, ἔτυχε γὰρ πρεσβεία πρό-
 “τερον ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ περὶ ἄλλων παρούσα, καὶ ὡς ἤσθοντο τῶν
 “λόγων, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι.”
 ἔστιν οὖν τὸ τῶν Ἀθηναίων ἀνανταπόδοτον.

121. ἰστέον ὅτι πρὸς τὸ ἀετὸς εἶπε τὸ γένουσι, καὶ τὸ ἐπτάπυλον 5
 στόμα, ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐπτάπυλον ὄντος καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπτά-
 πυλον εἰπὼν ἢ διότι ἐπτά στρατηγοὶς περιέλαβεν αὐτό. τινὲς δὲ τὸ
 ἐπτάπυλον στόμα πρὸς τὸ ἄστὺ νοῦσι, τὸ ἐπτά πύλας καὶ στόματα
 ἔχον.

127. Ζεὺς γὰρ] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸ ἔβα. τὸ δὲ τοῖος 10
 ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη ἕως τοῦ δράκοντι, διὰ μέσου.

130. τὸ χρυσοῦ καναχῆς ἢ πρὸς τὸ πολλῶν ρεύματι συναπτεόν οὐ-
 τως, ἐν πολλῶν ρεύματι καναχῆς καὶ κτύπου χρυσοῦ προσερχομένους,
 ἤγουν μετὰ μεγάλης καὶ πλουσίας παρασκευῆς. ἢ πρὸς τὸ ὑπερο-
 πτίας οὕτως, ὑπέρφρονας χρυσοῦ καναχῆς, ἥτοι χρυσοῦ, περιφραστι- 15
 κῶς· τουτέστιν, ὑπὲρ χρυσοῦ σοβούντας· οὐχ ὅτι ἐστὶν ὁ χρυσοῦ αὐ-
 τὸς καθ' ἑαυτὸν σοβαρός· πῶς γὰρ, ἀψυχὸς ὕλη οὔσα; ἀλλ' ὅτι τοὺς
 ἔχοντας ποιεῖ τοιοῦτους. ἰστέον δὲ ὅτι διὰ πάντας τοὺς Ἀργεῖους
 πρῶτον εἰπὼν, πρὸς τὸν Καπανέα τὸν λόγον ἔτρεψεν. οὗτος γὰρ κεκε-
 ραίνονται. καὶ ἔστιν ὁμοίον τῷ παρὰ Θουκυδίδη. ἐκεῖνος γὰρ περὶ τῶν 20
 Ἀθήνηθεν νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος ἔτρεψε τὸν λόγον πρὸς τοὺς αὐ-
 τῶν στρατηγούς. (1, 49.) “Ἐν ἧ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγενόμεναι
 “τοῖς Κερκυραίοις, εἴ ποί πιέζοντο, φόβον μὲν παρεῖχον, μάχης δ'
 “οὐκ ἤρχον, δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων.”
 βαλβίς δὲ καὶ ἀφετηρία ἢ ἀρχὴ τοῦ δρόμου. βαλβίδων οὖν ἐνταῦθα 25
 λέγει τῶν τειχῶν, ἐφ' ὧν παρὰ μικρὸν ἂν ἐπιβὰς Καπανεύς, εἰ μὴ
 κεραυνῷ ἐπεσχέθη, ἔμελλε δραμεῖσθαι πρὸς πᾶσαν τὴν πόλιν, νικητῆς
 αὐτῆς.

138. εἶχε δ' ἄλλη τὰδε] ἤγουν τὰ πράγματα δὲ τὰδε ἦν ἄλλο-
 τρόπως ἔχοντα, ἃ τότε συνέβαιναν. ἡμᾶς γὰρ περιβαλεῖν κακοῖς βου- 30
 λόμενοι αὐτοὶ τοῦτοις ἐπέπεσον. ἀλλὰ γὰρ κακὰ ἐπ' ἄλλοις, κακοῖς
 δηλονότι, ἐπενώμα καὶ ἐπέφερε, ταρασσῶν τὰ πράγματα ὁ Ἄρης.
 οὕτως οὖν χρὴ γράφειν ἄλλη, καὶ ἐπ' ἄλλοις, ὡς καὶ ἐν τιμῶν πα-
 λαιῶν βιβλίων εὔρηται, καὶ οὕτω συντάσσειν ὡς εἴρηται.

140. δεξιόσειρος] τοῦτο εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δεξιῦ πρὸς τῷ 35
 ἄρματι ἵππου.

143. εικότως τὰ αὐτῶν ὄπλα τέλη ἐκάλεσεν. ὥσπερ γὰρ ἀναγκαιώς καὶ ὀφειλομένως τὰ τέλη δίδονται, οὕτω καὶ αὐτοί, διὰ τὸ ἀξιοί εἶναι δίκην δίδοναι τῆς μεγαλαυχίας, ὥσπερ ἐχρεώστου τὰ αὐτῶν ὄπλα τοῖς θεοῖς ἀναθεῖναι. πλὴν τοῖν στυγεροῖν] οὔτοι γὰρ εἰ καὶ ἀπέθανον, ἀλλὰ διότι οὐ διεκρίθη αὐτῶν ἡ νίκη, διὰ τοῦτο οὐκ ἀν- 5 ἐτέθη τὰ ὄπλα αὐτῶν τοῖς θεοῖς.

151. θέσθαι] θελήσατε, ἤγουν ἐκθεσθε καὶ ποιήσατε λησμοσύνην τῶν πολέμων τῶν νῦν. σύναπτε δὲ τὸ ἐκ πρὸς τὸ θέσθαι.

154. ἐλελίχθων] ἤγουν ὁ κινῶν διὰ τῶν χορῶν τὰς Θήβας. τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστὶ τῷ (Αἰσχύλ. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβ. 109.) πολισοῦχοι 10 χθονός.

160. λέσχη, κυρίως ἡ πολυλογία. ἐπεὶ δὲ τῇ βουλῇ πολλῶν λόγων δεῖ, διὰ τοῦτο λέσχην τὴν βουλὴν νῦν καλεῖ.

167. τοῦτ' αὔθις] δέον εἰπεῖν, τοῦτο δ' αὔθις, ἀσυνδέτως εἶπε. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ (Αἴαντι 56.) 15

κάδ' αἰεὶ μὲν ἔσθ' ὅτε

δισσοὺς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
ἔτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιπνῶν στρατηλατῶν.

174. τὸ ἀγχιστεῖα οὐδέτερόν ἐστιν, ἀντὶ τοῦ ἀγχιστεῖαν καὶ συγγένειαν· καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ γνῶμα, ἥτοι γνωμάτευμα καὶ νοῦν, 20 ὡς ἐν τούτῳ τε εὔρηται (Τραχιν. 593.)

ἔχειν, ἔχεις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

καὶ ἐν Εὐριπίδῃ (Ἡρακλείδαις 407.)

πῶλλ' ἐν δὲ πᾶσι γνῶμα ταῦτόν ἐμπρέπει.

177. φησὶ γὰρ Βίας ὁ Πριηνεύς, “ἀρχὴ ἄνδρα δείξει.” 25

206. αἰκισθέντ' ἰδεῖν] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος· τὸ μὲν αἰκισθέντα ὅλον, τὸ δὲ δέμας μέρος.

218. τί δῆτ' ἂν ἄλλω τοῦτ'] τοῦτο οὕτως εἶποις· τί δῆτα ἐντέλλοις ἂν καὶ προστάξεις ἡμῖν ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοῦτο, δὲ μέλλεις εἰπεῖν, ἐπ' ἄλλω, ἤγουν ἐπὶ τῷ πρώῳ ρηθέντι. ἄλλο δὲ ἐπ' ἄλλω 30 ὀφείλων εἰπεῖν, τοῦτο εἶπεν.

225. πολλὰς γὰρ εὔρον] ἤγουν πολλὰ φροντίδες ἐπέστησαν, καὶ ἐπῆλθον ἐμοὶ ἀναχώρησεως. τὸ δὲ ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτόν, ἢ ἀντὶ οὐ, στρέφων ἐμαυτόν εἰς ἀναχώρησιν ἐν ταῖς ὁδοῖς, δι' ὧν ἐπορευόμην· ἢ ἐν ὁδοῖς καὶ ἀναπολήσει κυκλῶν ἐμαυτόν, τουτέστι κατὰ νοῦν στρέ- 35 φων τὴν ἀναχώρησιν.

256. ἄγος φεύγοντος] ἰστέον ὅτι οἱ ἐκβεβλημένοι νεκροὶ καὶ μὴ τάφου τετυχηκότες δοκοῦσι τοῖς ὄρωσιν ὡς ἐναγεῖς μὴ ταφῆς ἤξιῶσθαι. καλυφθεῖς οὖν Πολυνείκης τῇ κόνει τὸ δοκεῖν ἐναγῆς εἶναι ἐξέφυγεν. σημεῖα] πολλάκις γὰρ καὶ κύνες καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι σπαράξαντές τι ζῶον καὶ καταβρώξαντες ὅσον ἠβούλοντο, τὸ λοιπὸν 5 κατέχωσαν εἰς δευτέραν τράπεζαν αὐτοῖς γενησόμενον.

259. ἐπειδὴ γὰρ οἱ λόγοι τῶν φυλάκων ἦσαν, διὰ τοῦτο πρῶτον εἰπὼν λόγοι, εἶτα φύλαξ ἐλέγχων φύλακα εἶπε. καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ παρὰ Θουκυδίδῃ· ἐκεῖνος γὰρ περὶ τῶν Ἀθηναίων νεῶν τὸν λόγον ποιούμενος πρὸς τοὺς αὐτῶν στρατηγούς μετέβη οὕτως εἰπὼν “ Ἐν ἧ 10
“ αἱ Ἀττικαὶ νῆες παραγενόμεναι τοῖς Κερκυραίοις, εἴ ποί πιέζονται,
“ φόβον μὲν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις, μάχης δ’ οὐκ ἤρχον, δεδιότες οἱ
“ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων.”

275. εἰκότως εἶπε τὸ καθαίρει· κίνδυνον γὰρ παρὰ τοῦ Κρέοντος ἐδόκει αὐτῷ ἡ ἀγγελία ἐνεγκεῖν ἢ ἐπειδὴ πρῶην μὲν ἄκαμptos ἦν 15 καὶ οὐκ ἐβούλετο τοιαῦτα ὑπηρετεῖν, ὕστερον δὲ ὑπὸ τοῦ πάλου ταύτην τὴν γνώμην κατέβαλε καὶ ἄκων εἰς τοῦτο ἐχώρησεν.

282. ἢ τὸ δαίμονας λέγων πρόνοιαν ἴσχειν διὰ μέσου, τὸ δὲ λέγεις οὐκ ἀνεκτὰ πρὸς τὸ τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι· ἢ πρὸς τὸ λέγεις οὐκ ἀνεκτὰ ὑποστικτέον. 20

289. τὸ ταῦτα ἢ ἀντὶ τοῦ τὴν Πολυνείκους ταφὴν νοητέον, ἢ ἢ τὸ μάλιστα φέροντες ἀντὶ τοῦ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ συνεσταλμένως προτείνοντες· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἃ περὶ Πολυνείκους ἐθέσπισα, ἢ ἢ τὸ μάλιστα φέροντες ἀντὶ τοῦ δυσχερῶς καὶ βαρέως ταῦτα δεχόμενοι.

296. εἰκότως εἶπε τὸ νόμισμα. ἐκ νόμου γὰρ πάντα ἐτάχθησαν 25 ἐνεργεῖσθαι.

299. τὸ βροτῶν πρὸς τὸ φρένας συναπτέον, ἢ πρὸς τὸ πράγματα, οὕτω πρὸς αἰσχρὰ πράγματα ἐλθεῖν βροτῶν, ἦτοι πρὸς δυστυχίας καὶ ἀφανισμούς.

323. ἢ δεινὸν] ἢ καὶ ὄντως ἐὰν δοκῇ καὶ ὑπολαμβάνῃ τις κατὰ τινός τι, δεινὸν καὶ χαλεπὸν ὑπάρχει καὶ τὸ δοκεῖν καὶ ὑπολαμβάνειν 30 ψευδῆ. δέον δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐὰν δοκῇ ψευδῆ, δοκεῖν εἶπε. καὶ εὖροις ἂν πολλὰ τοιαῦτα ἐτέρως σχηματιζόμενα καὶ οὐ πρὸς τὴν ἔμπροσθεν σύνταξιν. λέγει δὲ τὸ ψευδῆ δοκεῖν, διὰ τοῦτο, ὅτι εἰ καὶ ἡ ψευδῆς δόξα οὐ τοσοῦτον λυπεῖ, ἀλλ’ ὅλως τὸ δοξάζειν κακόν ἐστιν.

327. ἀλλ’ εὐρεθείη] τοῦτο ἀρχόμενος ἀπίενας ἔλεγε, μὴ ἀκούον- 35 τος Κρέοντος. ἢ γὰρ ἂν κατὰ νότου πολλὰς ἐδέξατο.

332. πολλὰ τὰ δεινὰ] ἤγουν σοφὰ καὶ πανουργά. λέγει δὲ τοῦτο ὁ χορὸς διὰ τὸν λάθρα θάψαντα τὸν Πολυνεΐκην καὶ μὴ γνωσθέντα ὄστις, ἦν.

339. σύναπτε τὸ ἀκαμάτων πρὸς τὸ θεῶν, ἦτοι τῶν ἀκαμάτων καὶ ἀπαύστων καὶ αἰθίων θεῶν. τὸ εἰλομένων δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος κινουμένων πρὸς τὸ ἀροτριᾶν ἀρότρων. εἰλομένων δὲ εἶπεν, 5 ἐπειδὴ, ὡσπερ κύκλου τινὸς τοῦ χρόνου διερχομένου, κατὰ τὸν αὐτὸν αἰεὶ καιρὸν κινουσι πρὸς τὸ ἀροῦν ἄροτρα, ὡσπερ δὴ καὶ πρὸς τὸ θερίζειν δρέπανα, τὰ μὲν ἐν χειμῶνι, τὰ δ' ἐν θέρει.

351. ἀμφίλοφον] ἤγουν κατ' ἄμφω τὰ μέρη ἐπαναστήματα ἔχοντα ἢ τὸν περικειμένον τοῖς λόφοις καὶ τραχήλοις τῶν ζώων. 10

356. εἰκότως εἶπεν ὄργας· οἱ γὰρ μὴ πειθόμενοι τοῖς νόμοις χαλεπῶν αὐτῶν πειρῶνται. ἰστέον ὅτι τῷ ἐδίδαξάτο οἱ ῥήτορες ἀντὶ τοῦ εἰς διδασκάλου ἔπεμψε χρῶνται. φησὶ γὰρ Ἀριστείδης “οὐκ ἐδίδαξάτο τοὺς παῖδας, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτός.” καὶ Ἀριστοφάνης (Νεφ. 1338.) 15

ἐδίδαξάμην μέντοι σέ, νῆ Δί, ὃ μέλε, τοῖσιν δίκαισι ἀντιλέγειν.

νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφεῦρε καὶ ἐδίδαξε κεῖται.

366. τὸ τέχνας οὐκ ἔστι γενικὴ, ὡς οἰονταί τινες, ἀλλ' αἰτιατικὴ, οὕτως ἔχων τὸ μηχανοῦεν καὶ τὸ ἐφευρίσκον τέχνας, τούτεστι τὸ 20 μηχανᾶσθαι καὶ περινοεῖν τέχνας, σοφὸν ὑπὲρ ἐλπίδα.

371. ὅτῳ τὸ μὴ καλόν] ἤγουν ὄστις δι' οἰκείαν κακίαν ἀμέτοχός ἐστι τῶν καλλίστων, καὶ οὐ κατὰ νόμους καὶ θείαν βούλησιν φέρεται. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸν θάψαντα Πολυνεΐκην. εἰς τοῦτο γὰρ φέρει καὶ τὸ τόλμης χάριν. ἐκ δὲ τούτου πίστιν καὶ ἀσφάλειαν 25 ἑαυτῷ περιποιεῖται ὁ χορὸς πρὸς τὸν Κρέοντα, τὰ συμφέροντα αὐτῷ φθεγγόμενος. ὕστερον δὲ ἀπορῶν εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ δαιμόνιον τέρας φησὶ τὴν ταφήν.

392-4. σύναπτε τὸ ἀλλά πρὸς τὸ ἦκω. τὰ λοιπὰ δὲ διὰ μέσου λέγε. τὸ δ' ἐκτός καὶ παρ' ἐλπίδας ἐκ παραλλήλου. 30

417. ἡ σύνταξις, καὶ τότ' ἐξαίφνης ὁ τυφῶς, οὗτος γὰρ στροβίλων καὶ καταγιγίδος ἔφορός ἐστιν, αἰέρας καὶ ἐπάρας σκηπτὸν καὶ στροβιλῶδη ἄνεμον, ἄχος καὶ λύπην οὐράνιον καὶ ἀερώδη, λυπηρὸς γὰρ ἡμῖν οὗτος ὁ ἄνεμος, ὅταν πνεύσῃ, πύμπλησι καὶ γεμίζει τὸ ἐκεῖ πεδῖον ὕλης πεδιάδος, ἦτοι τοῦ ἐν γῆ συρφετοῦ, αἰκίζων καὶ μαστί- 35 ζων πᾶσαν φόβην καὶ τρίχωσιν χθονός, βοτάνας λέγω καὶ δένδρα.

ἔμεστῶθη δὲ πᾶς ὁ ἀήρ, ἤγουν σὺν τῷ πεδίῳ, καὶ οὗτος τοῦ ἐκ γῆς συρφετοῦ πεπλήρωται.

425. ἐπειδὴ τὸ λέχος καὶ τὸ εὐνῆς ταυτόν ἐστι· λέχος γὰρ εὐνῆς ἢ εὐνή ἐστι· καὶ τὸ κενῆς καὶ τὸ ὀρφανόν ταυτόν ἐστι, πρὸς μὲν τὸ εὐνῆς τὸ κενῆς λέγε, πρὸς δὲ τὸ λέχος τὸ ὀρφανόν. μὴ στίξας δὲ 5 εἰς τὸ φθόγγον ἀσυνδέτως τὴν παραβολὴν ἔκφερε, πλαηθεῖς ἐκ τοῦ οὕτω δέ· ἀλλ' ἢ μὲν παραβολὴ πρὸς τὸ ὄρνιθος ἔχει τὴν δύναμιν, μὴδὲν ἐμποδιζομένη, τοῦ οὕτω δὲ λείποντος. τὸ δὲ οὕτω δὲ διὰ τοῦτο ἐπέφερεν, ἵνα σύνδεσμον τῆς ἐφεξῆς ἐνοίας ποιήσῃ, καὶ ἐστὶ ζήλος Ὀμηρικός. 10

451. Ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν δίκη] ἤγουν τὸ δίκαιον, ὅπερ ἢ Περσεφόνη καὶ ὁ Πλούτων περὶ τῶν ζώντων νομίζουσι. λέγω δὴ τὸ θάπτεσθαι αὐτοὺς θανόντας.

455. τὸ θνητὸν ὄντα ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα νόει οὕτως, ὥστε ὑπερδραμεῖν καὶ ὑπερβῆναι σε τὰ νόμιμα τῶν θεῶν, ὄντα θνητὸν, τουτέστι 15 κρείττονα τῶν θεῶν φανῆναι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τινα ὑπὸ τοῦ σοῦ φόβου ἂ προστάττουσιν ἐκεῖνοι ποιεῖν ἢ τὸ θνητὸν ὄντα ἀντὶ τοῦ, τινα ἄνθρωπον, οὕτως· ὥστε ὑπερδραμεῖν καὶ ὑπερβῆναι τινα θνητὸν ὄντα τὰ νόμιμα τῶν θεῶν διὰ τὸν σὸν φόβον. κρείττον δὲ τὸ πρῶτον. 20

475. περισκελῆ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ἐγκρατέστατον συναπτεόν, ἢ πρὸς τὸ ὀπτόν ἐκ πυρὸς οὕτως· εἰσίδοις ἂν καὶ θεάσαιο τὸν ἐγκρατέστατον σιδηρὸν θραυσθέντα καὶ ραγέντα πλεῖστα καὶ κατὰ πολὺ, ὀπτόν ἐκ πυρὸς περισκελῆ, ἥτοι ἄγαν βαφέντα καὶ ἔντονον γεγόμενον.

478. ἐκπέλει] τὸ ἐκ πρὸς τὸ πέλει, ἤγουν ἐκπέλει καὶ ἔξεστιν ἢ 25 πρὸς τὸ τῶν πέλας συναπτεόν, ἤγουν ἐκ τῶν πέλας καὶ τῶν συγενῶν.

485. τὸ ταῦτα κράτη ἢ πρὸς τὴν Ἀντιγόνην νοητέον· ταῦτα κράτη, ἤγουν ἢ τοιαύτη ταύτης ὑπεροψία. ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα, ἢ ἢ ταῦτα τὰ κράτη, ἤγουν ἢ ἐμὴ βασιλεία. 30

514. τὸ δυσσεβῆ πρὸς τὸ ἐκείνω συναπτεόν.

520. ἢ πρὸς τὸ ἀλλὰ ἔξωθεν λάμβανε τὸ, οὐχ ὑπάρχει νόμος, οὕτως· ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει ὁ ἄνθρωπος νόμος, ἤγουν οὐ νομομισμένον ἐστὶ λαβεῖν ἴσον καὶ ὅμοιον τῷ κακῷ ἢ οὕτως· ἀλλ' οὐκ ἴσον καὶ ὅμοιον ὑπάρχει ὁ χρηστός ἄνθρωπος τῷ κακῷ, ὥστε λαβεῖν τὴν αὐτὴν 35 τιμὴν δηλονότι.

530. τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν] τοῦτο πρὸς τὸ εἰβομένη σύναπτε. τὸ δὲ νεφέλη μέχρι τοῦ αἰσχύνει, διὰ μέσου.

560. τοῖς θανοῦσιν ὄφελειν] οὐ μόνον αἰτιατικῇ συντάσσεται τὸ ὄφελω, ἀλλὰ καὶ δοτικῇ, ὡς ἐνταῦθα. φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος (Πέρσ. 842.) ὡς τοῖς θανοῦσι χρήματ' οὐδὲν ὄφελει. 5

569. γύαι] διὰ τὸ μέτρον ἐν τῷ γύαι ἐξεβλήθη τὸ ι. εἰ δὲ μετὰ τοῦ ι βούλει γράφειν, ἔστω σοι ἀντὶ κοινῆς συλλαβῆς.

582. εὐδαίμονες] ταῦτα λέγει ὁ χορὸς διὰ τὸ τοῦ Λαίου γένος, ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν οἷς ὑπῆρξεν ὁ βίος καὶ ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ἄγευστος καὶ ἀμέτοχος κακῶν. οἷς γὰρ ἂν ἀνθρώποις σεισθῆ καὶ ἀνα- 10 τραπῆ καὶ δυστυχῆσῃ ὁ δόμος θεόθεν καὶ ἀπὸ θεοῦ, οὐδὲν ἄτης καὶ δυστυχίας ἐλλείπει, ἔρπον καὶ φερόμενον ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς αὐτῶν γενεᾶς. ὅμοιον ὥστε καὶ ὥσπερ οἶδμα καὶ κῦμα ποντίας ἁλὸς, κυλίνδει καὶ ἀνακυκᾷ ἐν στόμφῳ καὶ ταραχῇ βυσσόθεν καὶ ἀπὸ βυθοῦ θῖνα κελαινῆν, ἥτοι τὴν ἐν τῷ βυθῷ κεκρυμμένην κόνιν, τὴν δυσήνε- 15 μον καὶ τὴν δυσκόλως ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἀνατρεπομένην, ὅταν ἐν πνοαῖς Θρηῆσαις καὶ Θρακικαῖς δυσπνόοις καὶ κακῶς καὶ ἀγρίως πνεοῦσαις, ἐπὶ τὸ ἔρεβος καὶ τὸ βάθος τῆς ἁλὸς δράμη καὶ ἐπέλθῃ τὸ κῦμα δηλονότι.

599. ἐσχάτας ὑπὲρ ρίζας] ἐσχάτην ρίζαν νόει Ἀντιγόνην καὶ 20 Ἰσμήνην. λέγει δὲ φάος ἐν τοῖς δόμοις τοῦ Οἰδίοδος ἀνατεῖλαι, διὰ τὸ ἀπαλλαγὴν γεγενῆσθαι τοῦ πολέμου καὶ τῶν πραγμάτων εἰς κατάστασιν τινα ἐλθόντων. τὸ δὲ φοινία θεῶν τῶν νερέτερον ἀμᾶ κόνις, ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐσχάτην ρίζαν θερίζει ὁ Ἄιδης. εἰκότως δὲ τὸ κόνις τέθειται. διότι γὰρ ἐκάλυψεν Ἀντιγόνη τὸν ἀδελφὸν Πολυνεί- 25 κην κόνει, διὰ τοῦτο τεθνήξασθαι ἔμελλε. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀμᾶ δέ νιν, ὁ δὲ ἀσυνδέτως ἐπήγαγε. σύναπτε δὲ καὶ τὸ κατὰ πρὸς τὸ ἀμᾶ, ἥτοι καταμᾶ καὶ θερίζει καὶ καταβάλλει νιν καὶ αὐτὴν ἢ κόνις τῶν νερέτερον θεῶν. ποταπή; φοινία, ἥγουν φόνον αὐτῇ προξενοῦσα.

606. ὁ παντογῆρω] ὁ πάντας καταβάλλον· τὸ γὰρ γῆρας ὥσπερ 30 καταβολή ἐστιν. ἢ ὁ αἰδῖος.

607. οὕτω χρῆ γράφειν ἀκάματοί τε θεῶν, ἢ ἡ ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶμφ.

608. ἀγῆρω] τοῦτο πρὸς τὸ δυνάστας σύναπτε, ἥγουν δεσπότης οὐχ ὑπὸ χρόνου γηράσκων. 35

612. πρὸς τὸ μέλλον τέθειται μόνον τὸ ἀρκέσει· τὸ γὰρ ἔπειτα

ἐμφασιν ἐνεστῶτος ἔχει. τὸ δὲ νῦν πρὸς τὸ πρῶν ἐπειτά ἐστιν. ἢ ἐπειδὴ νῦν λέγει τὸν λόγον, οὐκ ἐδέησεν αὐτῷ ἐνεστῶτα χρόνον θείναι, ὅπερ εἰ εἴποις, τὸ ἔπειτα ἀντὶ τοῦ μέλλον νοήσεις, ἢ ἢ τὸ μέλλον πρὸς τὸ ἔπειτα, μέλλοντος μέλλον καὶ χρόνου παράτασις. εἰ δὲ μὴ, τὸ πρὶν διπλοῦν νόει, καὶ ἀντὶ τοῦ νῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ πάλαι. τὸ γὰρ 5 νῦν καὶ πάλαι τοῦ ἔπειτα πρότερόν ἐστι. τὸ δὲ τοῦ ἔπειτα τε ἀντὶ τοῦ καὶ ὃν πρὸς τὸ ἐπαρκέσει σὺναπτε.

613. νόμος ὃδ' οὐδὲν ἔρπει] τοῦτο οὕτω νόει. ὅδε ὁ νόμος, ὃν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Διὸς ἔφαμεν, οὐδὲν καὶ οὐδαμῶς ἔρπει καὶ φέρεται πάμ- 10 πολις καὶ παγκόσμιος τῷ βίῳ τῶν θνητῶν ἄτερ καὶ χωρὶς αἴτης. τουτέστιν, ὃ περὶ τῶν θεῶν ἔφαμεν, οὐκ ἔστι περὶ ἀνθρώπων εἰπεῖν. ἀλλ' οἱ μὲν ἀπαθεῖς καὶ ἄφθαρτοι, οἱ δὲ ἄνθρωποι θνητοὶ καὶ παθητικοί.

615. ἀ γὰρ δὴ] αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ νόμος ὃδ' οὐδὲν ἔρπει ἐστίν, εἰ καὶ ἀσαφῆς ἐκ τοῦ φανεροῦ δοκεῖ. οὕτω γὰρ νοεῖται. ὁ νόμος ὁ εἰς τοὺς θεοὺς οὐκ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις, ἀλλὰ δυστυχίαις ἰπο- 15 πίπτουσιν. ἐλπίσι γὰρ ἀπατώμενοι ὡς, εἰ τὸδε ποιήσαιεν, καλῶς αὐτοῖς ἔξει, ποιῶντες εἰς δυστυχίας ἐμπίπτουσιν, ὃ δὴ καὶ Ἀντι- γόνη πέπονθε.

624. θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν] ἤγουν οἱ θεοὶ ὃν βούλονται δυστυχεῖν ἄγουσι πρὸς βλάβην. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὴν Ἀντιγόνην δοκοῦσαν τὸ 20 θανεῖν ἠδιστον.

683. θεοὶ φύουσιν] τοῦτο λέγει, διότι προῖον μέλλει εἰπεῖν ὡς ἄνομον ἡγεῖται ἢ πόλις τὸ σὸν κατὰ τῆς παιδὸς θέσπισμα, ὡσανεὶ λέγων, ὡς ἐπειδὴ τὸ φρονεῖν θεόθεν ἀνθρώποις, λόγον ἂν ἔχοι καὶ τὴν πόλιν καλῶς λέγειν.

704. τὸ ἄγαλμα πρὸς τὸ εὐκλείας συναπτέον, ἢ ἢ εὐκλείας ἄγαλμα, ἦτοι εὐκλεία. 25

723. μὴ λάβης εἰς τὸ λεγόντων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ μαθάνειν ἐστὶν ἡ γενική. ὡσπερ γὰρ φαμεν, ἦδε τῶν καλῶν μάθη- 30 σις, οὕτω καὶ τοῦτο. ὁ γὰρ λέγων τι χρηστὸν, οὗτος τὸ μαθάνειν οἶον γενεᾶ, καὶ αἴτιος τοῖς ἄλλοις τούτου καθίσταται.

737. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ'] δεῖ γὰρ τὴν τῶν πολλῶν γνώμην πράτ- τειν τὸν ἄρχοντα, καὶ τοὺς πολλοὺς τὴν αὐτοῦ.

748. ἰστέον ὅτι τὸ γοῦν ἐνταῦθα δύναμιν ἔχει τοῦ γάρ. καὶ εὔροις ἂν πανταχῇ τῶν λογοποιῶν ἐξετάζων. εὔρηται δὲ καὶ τὸ γε μόνον 35

ἀντὶ τοῦ γάρ, ὡς ἔχει καὶ τὸ παρὰ Λιβανίφ “Τοῖς μὲν γε κάλλος οὐκ ἔπεστι.”

752. εἰπόντος τοῦ Αἴμονος δι' ἑαυτὸν καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα, Κρέων δι' ἑαυτὸν τοῦτο ἐνόησε. δέον δὲ εἰπεῖν, θρασέως, θρασύς εἶπε πρὸς τὸ ἐπεξέρχῃ. 5

760. τὸ κατ' ὄμματα καὶ τὸ πλησία ἐκ παραλλήλου.

765. οὕτω τὸ μαινῆ συντάσσω λέγε' ὡς καὶ ἵνα μαινῆ καὶ ὀργίζῃ τοῖς θέλουσι τῶν φίλων· ἐγὼ δὲ οὐχὶ θυμουμένω πείσομαι.

767. τὸ ἔστι πρὸς τὸ βαρὺς συναπτόεν, οὕτως· ὁ τηλικούτος δὲ καὶ ὁ νέος νοῦς, ὅποιος ὁ τοῦ Αἴμονος, ἀλγήσας καὶ λυπηθεὶς βαρὺς 10 ἔστιν.

773. σύντασσε οὕτω κρίψω αὐτὴν ζῶσαν ἐν κατώρυχι καὶ ὀρύγματι πετρῶδει, ἤγουν πέτραν ὀρύξας, ταύτην κατακρίψω, ἄγων καὶ φέρων ἐνθ' ἂν ἤ καὶ ὑπάρχῃ ὁδὸς ἔρημος βροτῶν, ἤγουν ἐνθα οὐ διατρίβουσιν ἄνθρωποι, προθεὶς καὶ ἔμπροσθεν αὐτῆς θεὶς τοσοῦτον 15 μόνον φορβῆς καὶ τροφῆς, ὡς καὶ καθὰ ἄγων καὶ μίαισμα, ἤγουν ὡς μισητῇ μερικῇ αὐτῇ τροφῇ δούς, ὅπως καὶ ἵνα ἐκφύγῃ ἢ πόλις πως καὶ κατὰ τρόπον τινὰ τὸ μίαισμα καὶ τὴν ἁμαρτίαν, καὶ παρὰ πάντων μέμψιν, ὡς λιμοκτονήσασα αὐτὴν ἀπόλεσε.

778. τὸ μὴ θανεῖν] τοῦτο πρὸς τὸ αἰτουμένη συναπτόεν, οὐ πρὸς τὸ 20 τεύξεται, οὕτω· κάκει τὸν Ἄιδην, ἐν μόνον σέβει θεῶν, αἰτουμένη καὶ ζητοῦσα τὸ μὴ θανεῖν, ἴσως τεύξεται τούτου.

782. ὅς ἐν κτήμασι] οὐ γὰρ μόνον ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ κτημάτων ἐρῶμεν ὅθεν ἡ πλεονεξία γίνεται.

790. μέμηγε] ἤτοι τοῦ καθεστηκότος ἐξίσταται, καὶ κατέχειν 25 ἑαυτὸν οὐ δύναται.

791. σὺ καὶ δικαίω] οἱ γὰρ σόφρονες καὶ δίκαιοι, οἱ μὲν ὑπὸ κάλλους γυναικῶν, οἱ δὲ ὑπὸ κτημάτων ἐπιθυμίας τὴν ἑαυτῶν φύσιν ἠρνήσαντο.

794. νικᾷ δὲ] ἤγουν ὁ τῆς Ἀντιγόνης ἔρωσ πλεόν ἴσχυσε τοῦ 30 πατρικοῦ φίλτρου. δέον δὲ εἰπεῖν, νικᾷ ἐναργῶς, ἐναργῆς εἶπε πρὸς τὸ ἴμερος.

798. πάρεδρος] πάρεδρον λέγει τὸν Ἑρωτα τῶν μεγάλων ἐν ἀρχαῖς νόμων, ὡς κατακρατοῦντα ἀνθρώπων, καθάπερ καὶ τὰ μεγάλα παρὰ τῶν θεῶν νόμιμα. ἄμαχος] πρὸς τὸ νικᾷ ἔστιν ἡ κατασκευῆ, 35

οὕτως ἡ ἄμαχος γὰρ θεὸς Ἀφροδίτη ἐμπαίζει, τουτέστιν, ἡ τοῦ γάμου τῆς Ἀντιγόνης ἐγγύσις οὕτω διακεῖσθαι παρασκευάζει τὸν Αἴμονα.

804. εἰ μὲν τὸ παγκοίταν τὸν Ἀιδὴν νοήσεις, ἀντὶ τοῦ πάγκοινον εἵποις· εἰ δὲ τὸν τάφον τῆς Ἀντιγόνης, ἀντὶ τοῦ, εἰς ὃν ἀεὶ κοι-5
τασθήσεται.

806. γὰς πατρίας γράφε, μὴ πατρώας. οὐ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέ-
τρῳ οὕτως.

824. ξένη λέγει τὴν Νιόβην, ἢ ἀντὶ τοῦ φίλην, ὡς θυγατέρα τοῦ
Ταντάλου, ἢ διὰ τὸ μὴ Ἑλληνίδα εἶναι· βάρβαροι γὰρ οἱ Φρύγες· 10
ἢ διὰ τὸ δυστυχή εἶναι, καθάπερ αὐτὴ φίλην ἑαυτῆς λέγει. Σι-
πύλῳ πρὸς ἄκρω] Σίτυλον ὄρος ἐν Ἀσίᾳ, ὅπερ οἱ μὲν περὶ τὴν Σμύρ-
ναν εἶναι φασιν, οἱ δὲ ἀνωτέρω, ὃ νῦν Κουζηναῖς ὀνομάζεται, ἔθθα
φασὶ τὴν Νιόβην κλαίουσαν τοὺς παῖδας ὑπὸ Διὸς λελιθῶσθαι
κατοικτεῖραντος αὐτήν. 15

827. καὶ νιν] ἤγουν αὐτὴν τὴν Νιόβην τηκομένην καὶ δαμαζο-
μένην ἐν ὄμβρῳ, ὥσπερ ὑπάρχει ἡ τῶν ἀνθρώπων φήμη, οὐδαμῶς
λείπει καὶ χιών. τουτέστι, λιθωθεῖσα ὄμβρῳ καὶ χιόνι χειμάζεται.

847. οἴα καὶ ὅποια ἄκλαυτος τῶν φίλων, ἤγουν μὴ θρήνου ὑπὸ
τῶν φίλων ἀξιωθεῖσα, ἐν οἷσις καὶ ὅποιοις νόμοις· οὐ γὰρ νενομοθέτη-20
ται οὕτως ἐκατορύντειν ἔρχομαι πρὸς ἔργμα καὶ κατασκευάσμα
τυμβόχωστον τάφου ποταίνου καὶ προσφάτου, ἦτοι πρὸς τὸν ὑπὸ
γῆν κατορωρυγμένον τάφον, μέτοικος οὐτ' ἐν βροτοῖς ζῶσιν, οὐτ' ἐν
νεκροῖς θανοῦσι, τουτέστιν, οὔτε πρὸς ζῶντας μετοικιζομένη, διὰ τὸ
ὥσπερ νεκρὸς κατορύντεσθαι καὶ ἀντίκα τεθήξεσθαι· οὔτε πρὸς 25
νεκροῦς, διὰ τὸ ζῶσα καὶ μὴ θανοῦσα κατορύντεσθαι. τὸ δὲ ἰὼ δύσ-
τανος διὰ μέσου.

856. πατρῶον ἄθλον] ἤγουν ὅσον δυστυχίας ἐμελλεν ἐκεῖνος δυσ-
τυχήσαι, τοῦτο αὐτὴ ἀποπληροῖς, τοιαύταις περιπεσοῦσα δυστυχίαις.

861. δέον εἰπεῖν, ἡμῖν τοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις, ἡμετέρου εἶπε 30
πρὸς τὸ πότμον. ἢ οὕτως· ἔψαυσας τοῦ πρόπαντος καὶ ὄλου πότμου
τοῖς κλεινοῖς Λαβδακίδαις, τοῦ ἡμετέρου, ἤγουν τοῦ συγγενικοῦ.

879. ἱερὸν ὄμμα] ἦτοι τὸν ἥλιον ἢ τὸ τῆς λαμπαδος ὄμμα, ἀντὶ
τοῦ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

881. τὸ ἀδάκρυτον σαφηνισμός ἐστι τοῦ οὐδεὶς στενάζει. τὸ γὰρ 35
παρ' οὐδενὸς στεναζόμενον ἀδάκρυτόν ἐστιν.

883. ἄρ' ἴστε καὶ γινώσκετε ὡς καὶ ὅτι οὐδεὶς ἂν παύσαιτο, εἰ χρεῖα εἶη, ἤγουν χρήσιμα αὐτῷ, λέγειν πρὸ τοῦ θανεῖν αἰοῦσας καὶ γούους. τοῦτο δὲ λέγει ὀργιζόμενος τοῖς ἄγουσιν Ἀντιγόνην, ὅτι εἶσαν αὐτὴν τοιαῦτα περὶ αὐτῆς διεξέρχεσθαι, καὶ οὐ ταχέως ἤγαγον πρὸς ὅπερ κατεδικάσθη ὄρυγμα. 5

887. ἀφεῖτε χρῆν γράφειν, οὐκ ἄφετε, καὶ ζῶσα τυμβεύσει· (οὕτω γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ. τὸ ἀφεῖτε δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν εὐρηται βιβλίων) συντάσσειν δὲ οὕτως. οὐκ ἄξετε ταχέως αὐτὴν, καὶ ἀφεῖτε μόνην ἔρημον, περιπτύξαντες ἐν τῷ κατηρεφεῖ τύμβῳ, ὡς εἶρηκα ἐγὼ, εἴτε χρῆν θανεῖν αὐτὴν, εἴτε τυμβεύσει ἐν τοιαύτῃ στέγῃ 10 ζῶσα, ἤγουν ἐντάφιος κείσεται. ζῶσαν δὲ ὀφείλων εἰπεῖν καὶ τυμβεύσειν πρὸς τὴν ἄνω αἰτιατικὴν καὶ πρὸς τὸ θανεῖν, ὁ δὲ πρὸς εὐθεῖαν ἔτρεψε τῇ τοῦ μέτρου ἀνάγκῃ. οὐ γὰρ ζῶσαν ὁ ποιητὴς ἔγραψεν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὐρηται, ἀλλ' οἱ συντάσσειν μὴ δυνηθέντες. 15

890. στερήσεται] ἤτοι τοῦτο αὐτῇ ἔσται στέρησις καὶ ζημία, τὸ μετοικισθῆναι ἀπὸ τῶν ζώντων εἰς τοὺς θανόντας. δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἄνω διαίτης στερήσεται, ἐπειδὴ ἡ τοῦ κόσμου στέρησις μετοικία ἐστὶ, μετοικίας εἶπεν, εἰ καὶ ἀγνοοῦντές τινες τὸ μετοικίας ἀντὶ τοῦ, τῆς μετ' ἡμῶν διατριβῆς λέγουσιν. 20

894. Περσέφασσα ἢ Περσεφόνη, ἢ φέρουσα ἄτας καὶ βλάβας, ὡς φησι Πλάτων ἐν Κρατύλῳ. διπλασιάζεται δὲ ἐνταῦθα τὸ σ διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην.

904. τοῖς φρονοῦσιν εὖ] πάντες γὰρ οἱ νουνεχεῖς καὶ τὰ πράγματα ὡς δεῖ διακρίνοντας ἠγάσαντό με τῆς περὶ σὲ σπουδῆς. σύναπτε δὲ 25 τὸ εὖ πρὸς τὸ ἐτίμησα.

908. τίνος νόμου] ἤγουν τίνι νόμῳ χαριζομένη καὶ στέργουσα καὶ ἀποδεχομένη τοῦτον λέγω ταῦτα ;

940. κοιρανίδαι] οἱ προὔχοντος τῶν Θηβαίων ἢ κοιρανίδας λέγει τοὺς προγόνους αὐτῆς. 30

943. τὴν εὐσεβίαν] οὕτω χρῆν γράφειν Ἰωνικῶς, ἢ ἢ οἰκεῖον τῷ μέτρῳ. ἐκεῖνοι γὰρ τῶν τοιούτων προπαροξυτόνων θηλυκῶν ὀνομάτων τὰς διφθόγγους συστέλλοντες διὰ τοῦ ἰ μόνου ἐκφέρουσι παροξυτόνως. ἀλλὰ καὶ τὸ σεβίσασα ἀπὸ τοῦ σεβίζω ὀφείλεις λέγειν. οὕτω γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ. 35

944. ἔτλα καὶ Δανάας] παραμυθούμενος ὁ χορὸς τὴν Ἀντιγόνην,

εἰς παράδειγμα τὴν Δανάην εἰσάγει, ὅτι καὶ ἐκείνην ὁ πατὴρ Ἀκρίσιος, διότι ἐν πύργῳ οὔσα ἔγκυος γέγονεν ὑπὸ Διός, χρυσοῦ γενομένου καὶ καταρρηνέντος ἐπὶ ταύτην ἀπὸ τοῦ τέγου, ὀργισθεὶς ἐν χαλκῷ κιβωτίῳ μετὰ τοῦ παιδὸς ἐνέκλεισεν. ἔστι δὲ τὸ χαλκοδέτοις αὐλαῖς καὶ τὸ τυμβήρει θαλάμῳ ταυτό. 5

955. Λυκούργος ὁ Δρύαντος παῖς, βασιλεὺς Μακεδόνων, τιμῶν πάντας τοὺς θεοὺς, ἀθέως διέκειτο πρὸς Διόνυσον, καὶ ἐπειρᾶτο τὰς τε βάρκχας αὐτοῦ καὶ τοὺς χοροὺς καθαιρεῖν. ἔξενεχθεὶς οὖν ποτὲ εἰς πόλεμον καὶ τροπῆς γενομένης, ἐπεὶ φεύγειν ἤρξατο, συνεποδίσθη ἐν κλήματι ὑπὸ Διόνυσου, καὶ ἀπορριφεὶς εἰς κρημνὸν τὸ ζῆν ἀπολώ- 10 λεκεν. ἕτεροι δὲ φασιν ὡς λαβόντες αὐτὸν οἱ πολέμοι συμποδισθέντα καὶ εἰς ἄντρον ἐμβαλόντες καὶ τὴν εἴσοδον κλείσαντες ἐλιμαγχόνησαν, ὃ καὶ κρεῖττον συνάδει γὰρ τῷ πετρώδει δεσμῷ κατάφρακτος. εἰ δὲ πρὸς τὸ ἄνω εἴποις τὸ πετρώδει, ἀντὶ τοῦ στερρωῦ νοήσεις. λέγει δὲ τὴν Λυκούργου ἱστορίαν, οὐχ ὅτι ἡ Ἀντιγόνη ἀσε- 15 βῆς ἦν, ὡς περ ἐκεῖνος, ἀλλὰ διὰ μόνον τὸ πάθος.

961. ἐπέγνω μανίας] ἐπέγνω τὰς οἰκείας μανίας, ὡς εἰς κακὸν αὐτῷ ἐτελεῦθησαν. λέγει δὲ ὅτι ταῦτα ἀποκερδαίνουσιν οἱ κακοὶ καὶ ἀσεβεῖς.

966. Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις, ἀρπάσας Ὠρεΐθιαν 20 Ἐρεχθέως, ἐξ ἧς ἔσχε Ζῆθον καὶ Κάλαιν καὶ Κλεοπάτραν, ἣν γῆμας Φινεὺς δύο παῖδας ἐγέννησε, Πλήξιππον καὶ Πανδίονα. μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δέ τινας, Εἰδοθέαν τὴν Καδμου ἀδελφὴν, ἣτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς Κλεοπάτρας παῖδας ἐν τάφῳ καθεῖρξε ζῶντας. ἡ δὲ ἐπιβουλή 25 τοιαύτη. κατεψεύσατο αὐτῶν πρὸς Φινέα ὡς δῆθεν πειρώντων αὐτὴν. ἀπατηθεὶς οὖν Φινεὺς ἐξουσίαν αὐτῇ τούτων ἔδωκεν. ἕτεροι δὲ φασιν ὅτι Φινεὺς ζῶσαν τὴν Κλεοπάτραν ἀπαξίωσας τὴν Ἰδαίαν ἔγημε. Κλεοπάτρα γοῦν ἀμυνομένη τοῦτον τυφλοῖ τοὺς παῖδας αὐτῆς. ἡ σύνταξις· αἱ δὲ Βοσπόριαι καὶ Θρακικαὶ ἄκται τῆς ἁλὸς 30 τῆς ἀπὸ τῶν Κυανέων πετρῶν διδύμας καὶ διπλῆς· εἰς δίχα γὰρ αἱ Κυανεαὶ πέτραι τὴν ἐκεῖ θάλασσαν τέμνουσιν ἢ διότι αἱ πέτραι δύο καὶ ἡ θάλασσα διδύμη ἐστὶ· καὶ ὁ Σαλμυδησοὺς ποταμὸς τῶν Θρακῶν, ἵνα καὶ ὅπου ὁ Ἄρης ἀγχίπολις καὶ γείτων ἐστίν· ἐκεῖ γὰρ τὸ ἱερὸν ἦν Ἄρεως· εἶδε καὶ ἐθεάσατο ἔλκος καὶ πῆρωσιν ἀρατὸν 35 καὶ καταράσιμον τοῖς δισσοῖς καὶ διπλοῖς Φινείδαις καὶ Φινέως

παισί, Πληξίππῳ καὶ Πανδίονι, τυφλωθέν ἐκ τῆς ἀγρίας δάμαρτος καὶ γυναικὸς τοῦ Φιένως, τῆς Κλεοπάτρας τῆς ἑαυτῶν μητρὸς, ἢ τῆς μητρειᾶς αὐτῶν, τῆς Ἰδαίας τῆς θυγατρὸς Δαρδάνου. ἄμφω γὰρ, ὡς εἴρηται, λέγεται. τυφλωθέν, ἀλαὸν καὶ τυφλόν, ἀραχθέν καὶ πληγὴν οὐκ ἐν ἀκμαῖς καὶ ὀξύτησιν ἐγχεῶν καὶ ξιφῶν, ἀλλ' ὑπὸ 5 αἵματηραῖς τε χερσὶ καὶ ἐν ἀκμαῖς κερκίδων, ἤτοι σιδηρῶν ἀτράκτων, ἀραχθέν ἐν τοῖς κύκλοις τῶν ὀμμάτων τοῖς ἀλαστοροῖς.

980. ἀνύμφευτον] ἤγουν κακοनुμφεύτου μητρὸς γέννημα ὑπάρξαντες. δέον δὲ εἰπεῖν, ἀνυμφεύτου μητρὸς, ἀνύμφευτον πρὸς τὸ γονάν εἶπε. 10

1000. λιμὴν] ἤγουν συναγωγὴ. ἐκεῖ γὰρ συνάγων τοὺς ὄρνιθας, ὅταν τι βούλωμαι μαντεύσασθαι, σκοπῶ τὴν αὐτῶν πτῆσιν καὶ τὰς φωνάς.

1002. δέον εἰπεῖν κλαζόντων πρὸς τὸ ὄρνιθων, κλάζοντας εἶπε πρὸς τὸ σημαινόμενον. τὸ γὰρ ἀκούω φθόγγου ὄρνιθων ἀντὶ τοῦ ὄρνιθας. 15 οἱ δὲ λέγοντες τὸ κλάζοντας πρὸς τὸ ἔργων ψυχροὶ τινές εἰσιν.

1009. ὅτι μετὰ τῶν μηρῶν καὶ τὴν χολὴν τοῦ ζώου καὶ τὴν κύστιν παρετίθου ἀκριβῶς ἐν Αἰσχύλῳ εἶπομεν εἰς τοὺς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. δέον δὲ εἰπεῖν, μεταρσίως, καὶ, καταρρνεύσης τῆς πιμελῆς, μεταρσίωσι εἶπε πρὸς τὸ χολαί, καὶ καταρρνεῖς πρὸς τὸ μηροί. 20

1013. εἰκότως εἶπε τὸ ὀργίω. ὥσπερ γὰρ τὰ μυστήρια οὐδεὶς εἶδεν, εἰ μὴ οἱ πεπειραμένοι, οὕτω καὶ τὰ μαντεύματα οἱ μάντιες μόνου γινώσκοντες τοῖς ἄλλοις διασαφοῦσιν.

1016. ἢ πρὸς τὸ παντελεῖς ὑποστικτέον οὕτω, καὶ αἱ ἐσχάραι αἱ παντελεῖς, ἤτοι ἐν αἷς πᾶσαι αἱ θυσίαι τελοῦνται· ἢ πρὸς τὸ πλή- 25 ρεις οὕτως, οἱ γὰρ βωμοὶ ἡμῖν καὶ αἱ ἐσχάραι, πλήρεις καὶ πεπληρωμένοι εἰσὶ, παντελεῖς καὶ τέλειαι, τοῦ γόνου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Οἰδίποδος, τοῦ πεπτῶτος καὶ πεσόντος δυσμόρου καὶ ἀθλίου. τὸ δ' ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κινῶν βορᾶς ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ πῶς εἰσι πλήρεις.

1021. ἰστέον ὅτι ἐνικῶς πρῶτον εἰπὼν τὸ ὄρνις, ἐπειδὴ οὐχ εἷς ἦν 30 ὁ ποιῶν τὴν βοήν, ἀλλὰ πολλοὶ, πρὸς πληθυντικὸν ἀπέδωκε τὸ βεβρωτες, εἰ καὶ ἀμαθεῖς τινες τὸ ὄρνις ἀντὶ τοῦ ὄρνιθός φασιν καὶ τὸ

18. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας] Hoc in dramate, quantum commemorari, nusquam istiusmodi fuit annotationi locus, in Prometheus 494.

memorat Aeschylus χολῆς λεβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν. Fortasse igitur memoria fefellit Triclinium. VALCK. ad Eurip. Phœn. 1261.

ροιβδεῖ ἀντὶ τοῦ ροιβδοῦσιν, οὐκ εἰδότες ὅτι μόνον ἐν οὐδετέροις πληθυντικοῖς τὰ ἐνικὰ τρίτα πρόσωπα τῶν ῥημάτων ἀντὶ πληθυντικῶν λαμβάνεται, ὡς ἄλλα τε πολλὰ μαρτυρεῖ καὶ τὸ παρὰ Λιβανίῳ “Ἦρα γάρ, φησὶ τὰ μεираκία τοῦ γέροντος.” εἰ καὶ ἐν Πινδάρῳ πονεῦρηται μόνῳ (Πυθ. δ', 100.) “ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες.” 5

1034. μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦδε ἔξωθεν ἐπὶ ἢ κατὰ, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σκοποῦ. τὸ δὲ σκοποῦ πρὸς τὸ τοξόται. οἱ γὰρ τοξόται σκοποῦ τοξόται εἰσίν. ὃ πρέσβυ, πάντες ὡς τοξόται σκοποῦ τοῦδε τοῦ ἀνδρός, τουτέστιν, ὥσπερ σκοπὸν ποιησάμενοί με, τοξεύετε.

1036. πάλαι] υἱὸς αὐτοῦ Μενουικεὺς, Τειρεσίου πρόσθεν εἰπόντος, 10 ὡς εἰ πρὸς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος ἐκὼν ἑαυτὸν ἀναιρήσει, σωτηρία ἔσται τῇ πόλει, ἀπελθὼν ἐκεῖσε ἑαυτὸν διεχρήσατο.

1037. πρὸ Σάρδεων] ἐν γὰρ τῇ Λυδία πλησίον Σάρδεων ὁ Πακτωλὸς ἔστι ποταμὸς ψήγματα χρυσοῦ τοῖς ἐκεῖ χορηγῶν. καλεῖ γοῦν τὸν χρυσὸν ἤλεκτρον, διὰ τὸ καθαρὸν τοιοῦτος γὰρ ὁ ἤλεκτρος. 15 ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ Ἰνδία τόπος χρυσοῦ ψήγματα ἔχων, ὃν ἀνορύττουσι θηρία τινὰ, μύρμηκες καλούμενα, πτεροῖς χρώμενα, ἀφ' ὧν οἱ Ἰνδοὶ μηχαναῖς τισὶ λαμβάνουσι τὸν χρυσόν.

1053. ὥσπερ τὸ λέγω μόνον πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, μετὰ δὲ τοῦ κακῶς συντεθὲν αἰτιατικῇ, οὕτως ἔχει καὶ τὸ ἀντειπεῖν καὶ τὸ 20 κακῶς ἀντειπεῖν τὸ μὲν δοτικῇ, τὸ δὲ κακῶς ἀντειπεῖν αἰτιατικῇ.

1057. ἄρ' οἶσθα] ἄρα γινώσκεις λέγων ἡμᾶς ὄντας ταγούς ἐκεῖνα ἃ λέγεις; τουτέστιν, ἄρα γινώσκεις οὐ τοὺς τυχόντας ὑβρίζων, ἀλλὰ βασιλεῖς;

1060. τὰκίνητα χρῆ γράφειν, ἵν' ἢ μακρὸν τὸ α, ὡς ἐκ κράσεως 25 ὄν' εἰ δ' ἄλλως γράφεις, οὐκ ὀρθὸν ἔσται.

1069. τὸ ψυχὴν καὶ πρὸς τὸ βαλὼν καὶ πρὸς τὸ κατῴκισας λαμβανε κατὰ συνεκδοχὴν.

1080. δέον ἐχθρῶς εἰπεῖν, ἐχθραὶ εἶπε πρὸς τὸ πόλεις. ἀπορήσειε δ' ἂν τις πῶς εἶπε συνταράσσονται, καὶ οὐ, συνταραχθήσονται. οὐπω 30 γὰρ ἐταράχθησαν, ἀλλ' ἔμελλον. καὶ φαμέν ὅτι ὁ ταραγμὸς αὐτῶν, εἰ καὶ μήπω γέγονεν, ἀλλ' ἐξ ὅτουπερ εἰς αὐτὰς παρὰ κυνῶν, ἢ οἰωνῶν, τὰ σπαράγματα γέγονεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἢ φθορὰ αὐταῖς ἐπεκρέματο. εἰς δὲ τὸ ὄσων μὴ λάβῃς ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ καθήγγισαν, οὕτω, καθ' ὄσων ἤγγισαν, ἤγουν μεμιασμένως ἔφερον. 35 ἄγος γὰρ τὸ μίαισμα.

1084. ὥστε τοξότης] τούτο λέγει διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, ὃν ἄνωθεν ἔφη (1033.), πάντες, ὥστε τοξόται, σκοποῦ τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε. διὸ προσέθηκε καὶ τὸ βέβαια, δεικνὺς ἐντεῦθεν ὅτι ἂ σὺ ὑπολαμβάνεις ἐξ ἡμῶν ἐπὶ σοὶ φέρεσθαι κέρδους χάριν, ψευδῶς λογιζή.

1096. καὶ γὰρ τὸ εἰκάθειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τῷ μάντει, καὶ 5 θάπτειν ἔαν Πολυνείκην, καὶ Ἀντιγόνην ἐξελαύνειν τοῦ τάφου, δεινόν. πολλοὺς γὰρ εἰσαυθὺς ὁμοίους εἶναι προτρέψεται, εἰδότας ὡς οὔτοι κακοὶ ὄντες οὐκ ἐκολάσθησαν. τὸ δ' ἀντιστάντα με αὐτῷ πατάξαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἐν ἄτῃ καὶ ἐν βλάβῃ, τούτέστι, τὸ διὰ μάχης ἐλθεῖν με αὐτῷ, καὶ τὴν ἀναίδειαν καὶ θρασύτητα αὐτοῦ, ἣν πρὸς ἐμέ 10 ἐνεδείξατο, τιμωρήσασθαι, ἐν δεινῷ πάρα καὶ πάρεστι. θεῖον γὰρ τὸ τῶν μάντεων γένος, καὶ οὐχ οὔτω δεῖ πρὸς αὐτοὺς ἀπαντᾶν, ἀλλὰ γεραίρειν τιμαῖς.

1112. ἔδησα] ἤγουν ἐδέσμευσα καὶ εἰσήγαγον εἰς τὸ ὄρυγμα αὐτὴν. ἡ δεσμὸν λέγει ὅπερ εἰς τε αὐτὴν καὶ τὸν Πολυνείκην ἐκύρωσεν. 15

1115. πολυώνυμός ἐστιν ὁ Διόνυσος, ὅτι οἱ μὲν Βακχεῖον, οἱ δὲ Ἰακχον, οἱ δὲ Εὐΐον, οἱ δὲ Λύαιον, οἱ δὲ Εἰραφιώτην, οἱ δὲ Διμήτριον, οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν. ἄγαλμα δὲ Σεμέλης αὐτὸν καλεῖ, ὡς ἀπ' ἐκείνης ἐπ' εὐδαιμονία καὶ λαμπρότητι Θεβῶν γεννηθέντα. ἐπικαλεῖται οὖν αὐτὸν ὁ χορὸς, φοβούμενος διὰ τοὺς τοῦ 20 μάντεως λόγους.

1122. ἐπειδὴ ἐν Θήβαις ὁ Διόνυσος μὲν γέγονεν, οὗτος δὲ τὰς Βάκχας πεποιήκε, διὰ τοῦτο μητρόπολιν αὐτὴν τῶν Βακχῶν λέγει.

1128. Κωρύκιον ἄντρον ἐν Παρνασσῷ. ἄλλοι δὲ φασὶ πόλιν παρακειμένην αὐτῷ οὔτω καλουμένην. 25

1131. Νύσσα, πόλις ὑπὲρ Αἰθιοπίαν παρακείμενον ἔχουσα ἕρος, ἐφ' οὗ ἐτιμάτο ὁ Διόνυσος.

1133. χλωρὰ τ' ἄκτα] ἤγουν ἀειθαλῆς, διὰ τὴν ἐκεῖ ἄμπελον, τὴν καθ' ἐκάστην ἡμέραν βότρυς πεκαινομένους ἐκφέρουσαν, ὅθεν καὶ ἡ σπονδὴ τῷ Διονύσῳ· διὸ καὶ τὸν τόπον καλεῖ πολυστάφυλον, ὅς ἐστιν 30 ἐν τῷ Παρνασσῷ, ὡς Εὐριπίδης φησί. (Φοινισσ. 236.) συντακτέον δὲ τὸ μὲν πέμπει πρὸς τὸ σέ, τὸ δὲ σέ πρὸς τὸ Θεβαίαις ἀγυῖας ἐπισκοποῦντα, τούτέστιν, ἐκ Παρνασοῦ εἰς Θεβῶν χωρεῖς ἐπιτήρησιν. τὸ δ' ἀβρότων ἐπέων εὐαζόντων διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ, θεῶν ὕμνων εἰς σὲ φερομένων. 35

1146. οὔτω χρὴ γράφειν, πῦρ πνεόντων ἄστρον χοραγέ, ἢ ᾗ

τὰ κῶλα ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. ἀμαθεῖς γάρ τινες τῶν μέτρων τοῦτ' ἐνήλλαξαν, χοραγὲ ἄστρον γράψαντες. καλεῖ δὲ πῦρ πνέοντα ἄστρα τὰς λαμπάδας, ἅς ἐν νυκτὶ αἰ βάκχαι κατέχουσι. φθεγμάτων] ἤγουν ὕμνων τῶν βακχικῶν, ἐπειδὴ κατὰ τὴν νύκτα ἐγένοντο.

1150. ξὺν Ναξίαις γράφε. οὕτω γὰρ ἀρμύζει τῷ μέτρῳ καὶ σαῖς 5 Θυάσι προσπόλοις. εἰ δ' ἄλλως γράψεις, οὐκ ὀρθῶς γράψεις.

1176. πότερα πατρῶας] ἀπορήσειεν ἂν τις ἐνταῦθα πῶς, τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος αὐτόχειρ, ὁ χορὸς ἐρωτᾷ περὶ τοῦ φονεύσαντος. καὶ φαμέν ὅτι οἱ δεχόμενοι συμφορῶν λόγους παρὰ τινός, ὥσπερ ἐκπληττόμενοι τῷ ἀκούσματι, οὐ πάντα τὸν λόγον ἀκριβῶς ἀκούου- 10 σιν, ἀλλὰ μόνην τὴν ἀρχὴν δεχόμενοι αὐθις τὸν λέγοντα ἐπανέρονται.

1182. μὴ λάβῃς εἰς τὸ παιδός ἐξωθεν τὸ περὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ κλύουσα ἐστὶν ἡ γενική. τὸ γὰρ κλύειν τοῦ παιδός ἦν, τουτέστιν, ἐκεῖνος παρέσχε τοῦτο καὶ αἴτιος γέγονεν.

1184. ἡ τοιαύτη γενική, τὸ Παλλάδος, πρὸς τὸ ἐξοδὸν ἐστὶν 15 αὕτη γὰρ ἦν ἡ τῆς ἐξόδου αἰτία. ἡ πρὸς τὸ στείχουσα ὑποστικτέον, ἢ ἢ τὸ προσήγορος πρὸς τὸ Παλλάδος (οὐ γὰρ μόνον προσήγορος τῷ δεῖνι, ἀλλὰ καὶ τοῦ δεῖνος φαμέν) οὕτω στείχουσα καὶ πορευομένη πρὸς ἐξοδὸν, ὅπως καὶ ἵνα ἰκοίμην καὶ ἔλθοιμι προσήγορος καὶ συνομιλος τῆς Παλλάδος θεᾶς, εὐγμάτων καὶ εὐχῶν, τουτέστιν ἵνα 20 εὐχὰς αὐτῇ προσφέρω. μὴ ξενισθῆς δὲ πρὸς τὰς δύο γενικάς, τὸ Παλλάδος καὶ τὸ εὐγμάτων. ὥσπερ γὰρ φαμεν, διδάσκαλος τῶν παιδῶν εἰμι μαθημάτων, οὕτως καὶ τοῦτο.

1192. τοῦτο οὕτω συντάξεις, ὃ φίλη δέσποινα, ἐγὼ παρὰν ἐνταῦθα καὶ ἐρῶ καὶ εἶπω, ὅσα δηλονότι προεῖπον, καὶ οὐδὲν ἔπος τῆς 25 ἀληθείας παρήσω καὶ καταλείψω.

1196. ἀπορήσειεν ἂν τις πῶς, τοῦ ἔπεσθαι καὶ ὀδηγεῖν ἐναντίων ὄντων, οὗτός φησιν, ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πύσει. καὶ φαμέν ὅτι διὰ τοῦτο λέγει τὸ ἐσπόμην, διότι δούλος ἦν, οἱ δὲ δούλοι τῇ τῶν δεσποτῶν ἄγονται γνώμῃ· τὸ δὲ ποδαγός, διότι οὗτος τότε τὸν αὐτοῦ 30 δεσπότην προέπεμπεν.

1198. τὸ ἔτι πρὸς τὸ ἔκειτο συναπτέον.

1200. δέον εὐμενῶς εἰπεῖν, εὐμενεῖς εἶπε πρὸς τὸ ὀργάς. κατασχέθειν δὲ λέγει εὐμενεῖς τὰς ὀργάς, διότι τὸ τὴν ὀργὴν ἐπέχειν εὐμενεῖά ἐστίν.

1205. τὸ νυμφεῖον πρὸς τὸ κόρης, τὸ δὲ κόρης πρὸς τὸ Ἄιδου. τὰ

γὰρ ὄρυγμα εἰς ὅπερ εἰσβέβληται, ὥσπερ θάλαμος ἦν αὐτῇ· αὐτὴ δὲ τοῦ Ἄιδου. θάνατος γὰρ αὐτὴν ἐνταῦθα κατείληφε, καὶ οἰοεὶ ὁ Ἄιδης αὐτὴν ἐνυμφεύσατο.

1221. μὴ λάβῃς εἰς τὸ αὐχένος ἔξωθεν τὸ ἔξ, ἀλλ' ἔστιν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ κρεμαστήν. 5

1222. βρόχον μιτώδη σινδόνας κυρίως τὴν ἀρπεδόνην τὴν ἐν τοῖς ἰφάσμασι φασίν. ἐνταῦθα δὲ λέγει τὴν ζώνην αὐτῆς, ἣτις στενοεπίμηκες ἦν τμημα σινδόνας. ἄλλοι δὲ φασὶ τὸ αὐτῆς κρηδεμνον· οἱ δὲ τὸ τῆς σινδόνας μέρος, μεθ' ἧς αὐτὴν ἐνήκαν ἐκείσε.

1226. τὸ στυγνόν ἢ ἀρσεικὸν νοητέον πρὸς τὸ σφέ, ἢ οὐδέτερον 10 πρὸς τὸ οἰμώζας.

1249. τὸ προθήσειν καὶ πρὸς τὸ ἐς πόλιν ἐκκληπέον.

1250. ἀμαρτάνειν] ἤγουν ἀνοίκεια ἑαυτῇ ἔργα ποιεῖν, λέγω δὴ τὸ δρᾶσαι τι περὶ αὐτὴν δυσχερὲς ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς τοῦ παιδὸς συμφορᾶς ἀκούσματος. 15

1274. τὸ ἔπαισέ με ἐν τῷ ἐμῷ κάρῳ, ἀντὶ τοῦ, ἐξέστησε τὰς ἐμὰς φρένας, καὶ τοῦ λελογισμένου παρατροπῆν εἰργάσατο. οὐ γὰρ ἐγίνωσκον κατ' ἐμαυτοῦ κινῶν τὸν Ἀνάγυρον τοιαῦτα κατ' Ἀντιγόνης ἐψηφισμένους. χαρὰν δὲ φησὶν ἦν εἶχε διὰ τὸ τῆς ἀρχῆς ἐγκρατῆς γεγενησθαι. 20

1278. τοῦτο οὕτως εἴποις, ὃ δέσποτα, ἔοικας καὶ φαίνη ἦκειν καὶ ἐλθεῖν ἄφεσθαι καὶ ἰδεῖν καὶ ταῦτε ἐν δόμοις κακὰ ταῦτε, ἤγουν τὸν Εὐρυδίκης θάνατον, ὡς ἔχων γε καὶ κεκτημένος, ταῦτα δ' ἐκ παραλλήλου εἴρηται, τὰ μὲν, κακὰ δηλονότι, πρὸ χειρῶν καὶ ἐμπροσθεν τῶν χειρῶν, ἤγουν τὸν Αἴμονα θανόντα, τὸν σὸν παῖδα, τὰ 25 δὲ, ἤγουν τὴν τοῦ γένους συμφορὰν, φέρων καὶ ὑπομένων. τριπλᾶ γὰρ ἐπῆλθε αὐτῷ κακὰ, ὅ τε Ἐτεοκλέους καὶ Πολυνείκους καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Ἀντιγόνης θάνατος, ὅ τε τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ Μενοικέως καὶ Αἴμονος, καὶ τελευταῖος πάντων ὁ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Εὐρυδίκης. 30

1284. δυσκάθαρος] ὁ γόων καὶ συμφορῶν ἀδυνάτως ἔχων καθάρσθαι Ἄιδης, εἰς ὃν πάντες μετὰ τὴν ἐνθένδε ἀπαλλαγὴν συνάγονται, ὥσπερ εἰς λιμένα.

1287. τίς αὐδᾶς λόγον γράφε, ἵν' οἰκείον ᾗ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. τὸ γὰρ τίνα θροεῖς οὐκ ἔχει ὀρθῶς. 35

1301. βωμία] ἰστέον ὅτι ἡ τοῦ Κρέοντος γυνὴ περὶ βωμῶν, ὄντα

τῶν βασιλείων ἐντός, μαχαίρα ἑαυτὴν ἀπέσφαξεν. ἐδήλωσε δὲ τὴν σφαγὴν διὰ τοῦ ὀξύθηκτος. δέον δὲ εἰπεῖν ὀξύθηκτως, ὀξύθηκτος εἶπε πρὸς τὸ ἦδε, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ κελαινά. δέον γὰρ εἰπεῖν κελαινῶς, κελαινά εἶπε πρὸς τὸ βλέφαρα, οὕτω, λυεῖ τὰ βλέφαρα καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. ποταπά; κελαινά. τούτέστιν, ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς 5 αὐτῆς σκότος θανούσης. ἔκλυσις γὰρ καὶ ἀπαλλαγὴ φωτὸς ὁ θάνατος. Μεγαρέα δὲ λέγει ἐνταῦθα, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ἄνδρα αὐτῆς πρὸ τοῦ Κρέοντος ὄντα οὕτω καλούμενον ὡς ὃ ἄλλοι λέγουσιν, ὁ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ δράκοντος ἀποσφαγεῖς πρῶτος υἱὸς αὐτῆς Μενοικεύς, κατ' ἀρχὰς Μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο. εἰ μὲν οὖν τὸ πρῶτον εἶποις, λέχος 10 νοήσεις τὴν πρὸς ἐκεῖνον γαμικὴν συνάφειαν· εἰ δὲ τὸ δεύτερον, λέχος κωκῦσαι αὐτὴν ἐρεῖς, τὸ παρὰ καιρὸν αὐτὸν ἀπελθεῖν, καὶ μὴ τυχεῖν ὑμεναίου, ὃ καὶ κρεῖττον. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τὸ τοῦδε λαμβάνον τὸ λέχος κατὰ συνεκδοχὴν.

1310. ἄβλιος χρῆ γράφειν ἐνταῦθα, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς 15 ἀντιστροφῆς. τὸ γὰρ δέιλαιος οὐκ ὀρθόν.

1313. σύναπτε τὸ μὶθον πρὸς τὸ τῶνδε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου λέγε.

1316. τὸ ὀξυκώκωτον ἀντὶ τοῦ, τὸ ὀξέος καὶ μεγάλου θρήνου δεόμενον ἢ τὸ ὀξέως, ταχέως καὶ ἐξαίφνης θρήνον ἐγεῖραν. 20

1330. τὸ ἐμῶν ἀντὶ τοῦ ἡμερῶν νοητέον πρὸς τὸ τερμίαν, οὕτως ἄγων καὶ φέρων ἐμοὶ τερμίαν καὶ ἐσχάτην ἡμέραν τῶν ἐμῶν ἡμερῶν. ἢ τὸ ἐμῶν πρὸς τὸ μὶθον, οὕτως ὁ ὑπατος καὶ ἔξοχος τῶν μὶθον, τούτέστι, τὸ τέλος τῶν ἐμῶν δυστυχιῶν. μέχρι γὰρ ἂν τις ἐν ζῶσι τυγχάνῃ, καὶ συμφορῶν μέτοχός ἐστιν· ἐπὶ δὲ ἀπογένηται, καὶ τοῦ 25 δυστυχεῖν παύεται· ὥστε ὁ θάνατος καὶ τέλος ἐστὶ συμφορῶν καὶ συμφορὰ ὑπερτάτη. τὸ γὰρ ζῆν, ὃ μέγιστόν ἐστι κέρδος, ἀφαιρεῖται.

1337. πεπρωμένης] μεμοιρασμένης. ὥστε ἐπειδὴ καὶ σοὶ τὸ τοιαῦτα παθεῖν πέπρωτο, μὴ δυσχέραине, μηδὲ κατεύχου θανεῖν.

1343. πᾶ καὶ θῶ] ἦτοι τί ποιήσω; οὐ γὰρ ἔχω πότερον θρηνήσω 30 πότερον, πότερον τὸ τῆς γυναικὸς πάθος, ἢ τὸ τοῦ παιδός.

1350. ἀσεπτεῖν] ἤγουν ἀσεβεῖν. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὸ παροργίσει τὸν Κρέοντα Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, διὰ τὸ Πολυνείκην ἄθραπτον ρῖψαι.

ΕΙΣ ΤΡΑΧΙΝΙΑΣ.

129. Ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι κυκλοῦσι καὶ κυκλικῶς ἐπέρχονται πῆμα καὶ λύπη, καὶ χαρὰ, ὥσπερ κέλευθοι καὶ ὁδοὶ Ἄρκτου στροφάδες, ἦγουν ὥσπερ αἱ αἰεὶ στρεφόμεναι ἄρκτοι καὶ μηδέποτε στάσιν ἔχουσαι. διὰ τὸ εἶναι δὲ καὶ αὐτὰς δύο, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω, ποτὲ δὲ κάτω ἐκάσ-5
στην στρέφουσαι, ὡς καὶ τὰ ἐν ἀνθρώποις πράγματα, ταύτας πρὸς παραδειγμα εἴληφεν. ἀλλὰ καὶ τὸ κυκλοῦσι καλῶς ἄγαν εἴρηται, ἐπεὶ ἡ κυκλικὴ τοῦ χρόνου στροφή τὰς τε λύπας ἐπιφέρει καὶ τὰς χαρὰς τοῖς ἀνθρώποις.

350. ἀγνοία χρῆ γράφειν ἐπὶ δοτικῆς διὰ τὸ μέτρον, καὶ οὐκ 10
ἀγνοια, καὶ συντάσσειν οὕτως· ἐν ἀγνοίᾳ με ἔχει ἄπερ εἴρηκας. του-
τέστιν, ἄπερ εἴρηκας αἰτία ἐστὶ τοῦ εἶναι ἐμὲ ἐν ἀγνοίᾳ, διὰ τὸ ἀσα-
φῶς εἰρησθαι. ἐπεὶ γὰρ οὐκ ἔσχον τὴν τούτων γνώσιν, τρόπον δὲ τινα
αὐτὰ με κατέχει ἐν τῇ ἀγνοίᾳ.

373. ὥστ' ἐξελέγχειν] οἷον, τοσοῦτοι ἤκουσαν ταῦτα ὥστε καὶ 15
ἐξελέγχειν αὐτὸν εἰ ἀρήσοιτο. οὐ γὰρ εἶχον ἂν λέγειν κατ' αὐτοῦ τι,
εἰ μὴ καὶ μαρτύρων ἠπόρουσαν.

394. ὡς ἔρποντος] τοῦτο μᾶλλον ὁμοίον ἐστίν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τῷ
φράσον, ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ. παρ' Ἀριστοφάνει. (Βατρ. 128.)

434. ὁ ἄνθρωπος, φησὶν, ὃ δέσποινα, ἐπιστήτω, ἦγουν, παρελθὼν 20
στήτω εἰς μέσον, ὃ διελέγχων με. οἱ δὲ ἀποστήτω γράφοντες οὐκ
οἶδα τίμη λόγῳ τοῦτο γράφουσιν.

593. γνώμα] ἦτοι νοῦν. καὶ ἔστιν οὐδέτερον, ἀντὶ τοῦ γνωμάτευμα
καὶ νοῦν. καὶ Εὐριπίδης (Ἡρακλεΐδαις 407.)

πολλ' ἐν δὲ πᾶσι γνώμα ταυτὸν ἐμπρέπει.

25

ἦτοι γνωμάτευμα, νοῦς.

1135. δεινοῦ λόγου] θαυμαστοῦ. ἄπιστον γὰρ, εἰ παύσομαι τῆς
ὀργῆς· ὁμως εἰπέ.

ΕΙΣ ΑΙΑΝΤΑ.

2. Πείραν ἀρπάσαι] ἡ πειραθῆναι τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὧν κατὰ σοῦ μηχανῶνται προλαβεῖν ζητοῦντα, τῷ, πρὶν ἢ παθεῖν, μαθεῖν καὶ φυλάξασθαι. ἢ οὕτως· ἀρπάσαι καὶ συντόμως λαβεῖν πείραν τῶν ἐχθρῶν, τί κατὰ σοῦ μηχανῶνται. 5

4. τάξιν ἐσχάτην] ὅτι ἐν μὲν τῷ ἐνὶ μέρει Ἀχιλλεὺς ἦν τοῦ στρατοῦ, ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ Αἴας οὕτοσί, ἵνα, ὡς κρείττους τῶν ἄλλων τὴν ἰσχὺν, φύλακες ᾖσιν ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος καὶ οἱ λοιποὶ στρατηγοί.

10. στάζων ἰδρῶτι] τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος, τὸ μὲν στάζων, 10 ὅλον, τὸ δὲ κᾶρα καὶ χέρας, μέρος, καὶ οὐχ, ὡς τινές φασι, στάζων καὶ σταζόμενος, καὶ ἔξωθεν τὸ ἔχων λαμβάνουσι, λέγοντες οὕτω, σταζόμενος τὸ κᾶρα, καὶ ἔχων τὰς χεῖρας ξιφοκτόνους. πάντα γὰρ ταῦτα λῆρος καὶ οὐδὲν ὑγιές.

14. φιλτάτης ἐμοί] εἰκότως τοῦτ' εἶπε. δεῖ γὰρ τοὺς συνετωτά- 15 τους, οἷος οὗτος, τὴν Ἀθηναίων περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, φρονήσεως ἔφορον οὔσαν.

17. ὡς Τυρσηνικῆς] τούτων γὰρ αἱ σάλπιγγες κρείττους τῶν παρ' ἑτέροις εὐρημένων· ἢ ὅτι πρῶτοι Τυρσηνοὶ τὴν σάλπιγγα εὔρον. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. αἱ γὰρ τῶν Τυρσηνῶν σάλπιγγες ἑξαιρέτον τι 20 τῶν παρ' ἑτέροις εὐρημένων ἀπετέλουν μέλος, ὡς μόνον ἀκούσαντά τινα γῶνας Τυρσηνικὴν εἶναι τὴν ἠχοῦσαν σάλπιγγα. λέγει οὖν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐνταῦθα πρὸς τὴν Ἀθηναίων ὄντως ἀκούω τὸ σὸν φῶνημα εὐμαθὲς καὶ εὐκατάληπτον, καὶ ὀξέως νοῶ ὅτι σὸν ἐστιν, εἰ καὶ ἀθέατος ὑπάρχεις, ὥσπερ καταλαμβάνω τὸ φῶνημα τῆς Τυρσηνικῆς σάλ- 25 πιγγος, ἀκούων ἠχοῦσαν αὐτὴν δηλονότι.

19. τῷ σακεσφόρῳ] οὐχ ὄπλοφόρῳ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἐξοχήν. ἑξαιρέτον γὰρ εἶχεν ὁ Αἴας τὸ σάκος.

21. ἄσκοπον] ἀνέλπιστον, ἀπροσδόκητον. οὐ γὰρ ἐστι συνιέναι τίνος χάριν ἐποίησε. 30

23. πλανώμεθα τῇ διανοίᾳ, οἰόμενοι τοῦτον ταῦτα ποιῆσαι, ἀπὸ τοῦ

13. πάντα γὰρ—ὑγιές addidi ex Lips.

θεαθῆναι ὑπὸ τινὸς κατασκόπου ξιφηφόρον ἐν τῷ πεδίῳ νυκτός· ἔνεστι δὲ ἀπιστεῖν, διὰ τὸ μαινομένου τὸ ἔργον δοκεῖν. ἐκείνος γὰρ ἐν τοῖς σώφροσι.

24. τῷδ' ὑπεξύγην] ὑπῆλθον. ἀπὸ τῶν ζῶων τῶν ὑπὸ τῷ ζυγῷ δουλευόντων. 5

32. καὶ τὰ μὲν] κατὰ τινὰ μὲν σημειοῦμαι ὡς αὐτός ἐστιν ὁ δράσας, κατὰ τινὰ δὲ εἰς ἔκκληξιν πίπτω καὶ ἀπορίαν, οὐ δυνάμενος συνιέναι τὸν δράσαντα. σώφρων γὰρ ὁ Αἴας. τὸ δὲ ἔργον μαινομένου καὶ παραπλήγος. οἱ δὲ λέγοντες τὰ μὲν τῶν ἰχθῶν οὐ καλῶς λέγουσι. 10

39. τὸ σοί οὐ παντάπασι ἀργόν, ἀλλὰ καὶ τινα χρεῖαν παρέχει, εἴ τις ἀκριβῶς σκοποῖη. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς ὅστις ἐστὶν ὁ πράξας μαθεῖν ἐβούλετο, διὰ τοῦτο Ἀθηναῖα πρὸς τὴν ἐρώτησιν τοῦτό φησιν, ὡς ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ Αἴαντος ἐστί σοι, τῷ περὶ τούτων μαθεῖν ζητοῦντι. εὐρήσεις δὲ τοῦτο πολλάκις προΐων. 15

42. ἐπεμπίπτει βάσιν] οἱ λέγοντες τὸ ἐπεμπίπτει ἀντὶ τοῦ ἐπιβάλλει, ἵνα συντάξωσι τὴν αἰτιατικὴν, τάληθές ἀγνοοῦσιν. ἀλλ' ὥσπερ φαμὲν, πολεμῶ σοι πόλεμον, καὶ, ἦλθον ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν, οὕτω καὶ νῦν, ἐπεμπίπτει ταῖς ποίμαις τήνδε τὴν βάσιν, τουτέστι, τίνος ἕνεκα ἐπὶ ταύταις ὀρμῆ ὀρμῆν τήνδε; 20

43. τοῦτο καθ' ὅλον καὶ μέρος, τὸ μὲν δοκῶν ὅλον, τὸ δὲ χεῖρα μέρος.

51. ἐπειδὴ φησιν ἡ παροιμία, Νοῦς ὄρα καὶ νοῦς ἀκούει, ὁ δὲ Αἴας ὑπ' Ἀθηναῖς τὸν νοῦν κατεσέσειστο, διὰ τοῦτό φησι τὸ δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι γνώμας βαλοῦσα, τουτέστι, τὸν νοῦν αὐτοῦ διαφθεί- 25
ρασα, ὥστε ὀρώντα μὴδὲν αισθάνεσθαι, πάσχοντος τοῦ αἰτίου τῆς ὀράσεως, ἀλλ' οὐ τῆς ὀράσεως.

54. οὐ δεῖ πρὸς τὸ λείας-ἔξωθεν τὴν ἀπὸ λαμβάνειν, ἀλλ' οὕτω λέγειν, πρὸς τὰ σύμμικτα φρουρήματα τῶν βουκόλων, τὰ ἄδαστα τῆς λείας, ἥτοι τὴν ἀμέριστον λείαν. 30

57. αὐτόχειρ κτείνειν] αὐτοχειρῶς ἔδει εἰπεῖν πρὸς δὲ τὸ ἔχων ἐπήνεγκε. καὶ τὸ ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον δὲ ἀσυνδέτως εἶρηκε. ἐμπιπῶν] οἱ γράφοντες ἐμπίπτων οὐ καλῶς γράφουσι. βραχὺ γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ ΠΙ, ὡς ἐν τετάρτῃ ὄν χώρα.

59. μανιάσιν νόσοις] ταυτὸν τῷ εἰς ἔρκη κακά. ἢ οὕτω λέγε· ἐγὼ 35
δὲ φοιτῶντα καὶ ἀλόγως ὀρμῶντα καθ' ἑμῶν ἄνδρα ὄτρυνον, εἰσέβαλλον

εἰς ἔρκη κακά, ἐν μαριάσι νόσοις. τουτέστιν, οὐκ ἄλλως ἐποίησα αὐτὸν δυστυχῆσαι, (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ εἰς ἔρκη κακά) ἀλλ' ἢ ἐν τῷ ποιῆσαι αὐτὸν μαινόμενον.

75. τὸ σίγα τὸ μὲν προστακτικόν, σπονδειακὸν ὄν, παροξύνεται, ὡς τὸ (87.)

5

σίγα νυν ἔσται, καὶ μὲν ὡς κυρεῖς ἔχων.

καὶ παρ' Εὐριπίδῃ (Ἐκάβ. 533.)

σίγα, σίωπα· νήνεμον δ' ἔστησ' ὄχλον.

τὸ δὲ ἐπίρρημα, τροχαικὸν ὄν, προπερισπᾶται, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (Ἐπτά ἐπὶ Θήβ. 252.)

10

οὐ σίγα; μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν.

τὸ μέντοι ἀρεῖς οὐκ ἄρης ὀφείλει γράφεσθαι ἐπὶ ἀόριστου, ἀλλ' ἀρεῖς ἐπὶ μέλλοντος. ὁ μὲν γὰρ ἀόριστος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φύσει ἢ θέσει, μακρᾷ παραλήγεται. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἐπήνεσα, καὶ ἐγέλασα, καὶ ἤροσα, καὶ ἔφρασα, καὶ ὅσοι λοιποὶ ἀό- 15 ριστοὶ ἀπὸ μελλόντων γίνονται βραχεῖα συλλαβῇ παραληγομένων. ὁ δὲ μέλλον τῆς πέμπτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων τὰ ἀμετάβολα τηρεῖ μετὰ συστολῆς τῆς παραληγοῦσης καὶ περισπωμένου τόνου· ὥστ' ἐπειδὴ ἢ ἕκτη τοῦ ἰάμβου χώρα ἢ ἰάμβω ἢ πυρριχίῳ ἐκφέρεται, οὐ χρὴ ἄρης γράφειν, ὡς ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὕρηται· μακρὸν 20 γὰρ ὄν τὸ α τὸν τοῦ μέτρου διαφθεῖρει κανόνα· ἀλλ' ἀρεῖς, διὰ τὸ ἰάμβον εἶναι τὸν τοιοῦτον μέλλοντα. εἰ δέ τις εἴποι ὡς ἐπειδὴ ὁ ἦρα ἀόριστος μεταβάς εἰς ὑποτακτικὸν συνέστειλε τὴν παραλήγουσαν κατὰ τὸν κανόνα, ἴστω ὅτι πάντες οἱ ἀόριστοι, κἄν τε δισύλλαβοι ὧσι, κἄν τε τρισύλλαβοι, τὴν μὲν κλιτικὴν ἔκτασιν κινηθέντες 25 ἀποβάλλουσι, κἄν τε συλλαβικὴ ἐστί, κἄν τε χρονικὴ ὀδον ἔτυψα, ἐὰν τύψω· ἤκουσα, ἐὰν ἀκούσω· εἶδον, ἰδὼν· ἤλθον, ἐλθὼν· πλὴν τοῦ εἶπον, εἰπὼν· καὶ ἤκον, ἤκων, ἤγουν ἐλθὼν. τὴν δὲ παραλήγουσαν μακρὰν ἔχουσι, πλὴν τῶν εἰρημένων. καὶ τὸ ἄρης οὖν, εἰ καὶ συνέστειλε τὴν κλιτικὴν ἔκτασιν, ἀλλὰ τὴν φυσικὴν διεφύλαξε μακρότητα. οὐ 30 μόνον δὲ τὸ ἄρης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄρον. διὸ καὶ προπερισπᾶται. ὅτι δὲ μακρὰ εἰσι φύσει ἀμφότερα δῆλον ἐντεῦθεν. (129.)

μηδ' ὄγκον ἄρης μηδέν', εἰ τινας πλέον—

(Τραχ. 799.)

ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθεσ.—

35

77. ἡ σύνταξις, οὐκ ἦν καὶ ἔστιν ὄδε καὶ οὗτος, ἦγουν ὁ Αἴας, ἀνὴρ ὁ πρόσθεν. ἦγουν, οὐκ ἔστι τοιοῦτος, οἷον ἠπίστασο πρότερον, φρενῶν καὶ λογισμοῦ μέτοχος, ἀλλὰ μαινόμενος, ὥστ' οὐκ ἂν ἐπιγνοίῃ σέ.

85. βλέφαρα ἐνταῦθα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ 5 περιεχόμενον. βλέφαρα γὰρ κυρίως οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς περιέχοντες ἰμένες.

87. τὸ νυν τοῦτο, εἰ καὶ ἀντὶ τοῦ δὴ ἔστιν, ἀλλ' ἔχει καὶ τινα ἔμφασιν καιροῦ, ὥσπερ φαμὲν καὶ τὸ ὅτε, τὸ τὴν αἰτίαν δηλοῦν. τοῦτο γὰρ οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἐπέι ἔστιν, ἀλλὰ καὶ καιρὸν δηλοῖ. 10

92. παρέστης] ἦγουν παραστάτις καὶ βοηθὸς ὑπήρξας ἐμοί, ἵνα τοὺς ἐχθροὺς ἀνέλω.

96. αἱ δύο στερήσεις ἐνταῦθα ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως· μία γὰρ στερήσις τὸ οὐ, καὶ ἑτέρα τὸ ἀπαρνοῦμαι.

101. τὸ γὰρ οὐκ ἔστι κατασκευαστικόν, ἀλλ' ἔστι κάλλος τοῦ 15 λόγου, ἐν ἀρχῇ ἐννοίας τιθέμενον, ᾧ καὶ οἱ λογοποιοὶ χρωῶνται πολ- λαχοῦ.

103. εἰ καὶ δοκεῖ τὸ ἐπίτριπτον κίναδος εὐθειᾶ, διὰ τὸ ῥαδίως οὕτω συντάσσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως· ἀλλ' ἔστιν αἰτιατικὴ πρὸς εὐ- 20 θεϊαν προσχωροῦσα, ὥσπερ καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ (Νεφ. 95.)

οἱ τὸν οὐρανὸν

λέγοντες ἀνακείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεύς.

καὶ πάλιν (Νεφ. 145.)

ψύλλαν, ὅπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.

εἰ καὶ τινες τῶν ἀμαθῶν τὴν διὰ πρόθεσιν λαμβάνουσιν ἔξωθεν. ἔστι 25 δὲ τὸ οὐρανὸν αἰτιατικὴ πρὸς εὐθειᾶν τὸ πνιγεὺς προσχωροῦσα. οὕτω δὴ καὶ τοῦτο. προῖων δὲ εὐρήσεις αἴθις τήνδε τὴν σύνταξιν. ἀλλὰ καὶ τὸ (118.)

ὄρῃς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ἴση.

καὶ τὸ (1141.)

30

σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται.

οὐχ ἕτερα ἐστί. μὴ μόνον δὲ παρὰ ποιηταῖς, ἀλλὰ καὶ λογοποιοῖς πολλὰ τοιαῦτα εὐρήσεις.

112. χαίρειν] ἦγουν, ἄλλα λέγε, καὶ ὑπακούσομαί σοι. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ χαίρειν. ὅταν γὰρ τις εἰπὼν τι εἰσακουσθῇ, διὰ τὸ πεπλη- 35 ρῶσθαι τὸ θέλημα αὐτοῦ ἦδεται.

115. *χρῶ χειρὶ*] ἤγουν ἀπόλαυε τῆς χειρὸς πρὸς τὸ σὸν θέλημα, ὅσον ἔξεστι, τοῦτον κολάζων.

119. τὸ ἀνδρὸς πρὸς τὸ προνούστερος καὶ πρὸς τὸ ἀμείνων ἔχει τὴν δύναμιν.

122. τὸ ἔμπης οὐ πρὸς τὸ ὀπισθεν νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπ-5 οικτείρω. ἔστι δὲ ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος. ἔστι δὲ καὶ ὁ λόγος τοιοῦτος, οἶον, εἰ καὶ ἐχθρὸς ἔστιν, ὅμως οὕτως ἔχοντα αὐτὸν ἐλεεῖν μᾶλλον ἄξιον ἢ μισεῖν.

127. *τοιαῦτα*] ὡς τοὺς μεγαλαύχους οὕτω θεοὶ κολάζουσι, καὶ πρὸς αὐτοὺς οὐδὲν ἔστι τὸ ἀνθρώπινον. ὅτι δὲ Αἴας τοιοῦτος *πρί-10* ὄντες εὐρήσομεν.

131. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά, νοητέον. καὶ τὸ μὲν ἀντὶ τοῦ καθά οὕτω νοητέον ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ πίπτει, καὶ ἀνάγει καὶ ἀναφέρεται, καθάπερ ἡμέρα ἀρχομένη τε καὶ πάλιν λήγουσα, τοῦ μὲν ἡλίου, ὅποτε πρὸς τὰ κάτω χωροῖη, λήγου-15 σαν ταύτην παρασκευάζοντος, ὅποτε δὲ ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἄνω πάλιν ἀνεισιν, ἀρχομένην δεικνύντος καὶ φαίνουσαν. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἡμέρα ἢ παρουσία ἡλίου, ὥσπερ καὶ τὸναντίον ἢ νύξ ἀπουσία. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ ὅτι, πρὸς τὸ ἄνω συνάψεις ὅτι ἡμέρα καὶ καιρὸς εἰς ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κλίνει καὶ μεταβάλλει, καὶ ἀνάγει καὶ ἀνορθοῖ, 20 ὥσπερ καὶ Φίλων φησί· “Τύχης γὰρ ἀσταθμητότερον οὐδὲν, ἄνω καὶ “κάτω τὰ ἀνθρώπεια πεττενούσης.”

136. *ἐπιχαίρω* ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ κακοῦ λαμβάνεται· νῦν δὲ ἐπὶ καλοῦ κεῖται, τῆς ἐπὶ πρὸς τὸ σέ συντασσομένης ὅπερ καὶ εἰς τὸ ἐπιβῆ ποιήσεις. βούλεται δὲ δεῖξαι ὅτι καὶ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν 25 δυστυχίαν αὐτοῦ οἰκείαν λογίζεται.

140. *πελείας*] τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον πάνυ δειλόν. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ ὄμμα. ὅποταν γὰρ αἰσθομένη τινὸς ψόφου καμμύη τοὺς ὀφθαλμοὺς, παλλομένην αὐτῆς τὴν καρδίαν ἔστι φωρᾶσαι.

141. *μὴ λάβης* εἰς τὸ νυκτὸς τὸ ἔξωθεν ἐπὶ, ἀλλὰ πρὸς τὸ θόρυβοι 30 σύντασσε. ἐπειδὴ γὰρ ταῦτα νύκτωρ γέγονεν, ἄριστ' ἂν ἔχειν λέγειν τῆς νυκτὸς τουτουσι τοὺς θορύβους. μὴ διστάσης δὲ, εἰ πρὸς τὸ φθιμένης, ὅπερ ἔστι παρωχημένου χρόνου, τὸ νῦν συντάξεις. διὰ γὰρ τὸ πάνυ ἀρτίως, καὶ μὴ ἐκ πολλοῦ, γεγονέναι τὴν φθίσιν, τὸ νῦν τέθει-
ται, τὸ σύνεγγυς τῆς φθίσεως παριστῶν. 35

143. τὸ *ἵππομανῆ* ἢ πρὸς τὸ λειμῶνα νόει· ἵππομανῆς γὰρ λειμῶν

ἐν ᾧ οἱ ἵπποι μαινόνται καὶ βακχεύουσιν· ἢ σύναπτε τὸ τὸν πρὸς τὸ λειμῶνα, ἢ ἢ τὸ ἵππομανῆ πρὸς τὸ σέ, οὕτως, ἐπὶ τὸν λειμῶνα βάντα σέ. ποταπὸν; ἵππομανῆ, ἦτοι μεγάλως καὶ σφοδρῶς μαινόμενον καὶ θυμούμενον. ἢ ἢ παραπλήσιον τῷ βούπαις, ἀντὶ τοῦ μέγας παῖς. ἢ ἵππομανῆ, τὸν ἵππικόν. 5

150. εἰκότως εἶπε τὸ νῦν, παριστῶν τὴν ἐνεστῶσαν αὐτῷ ἔχθραν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ μάλιστα τοὺς αὐτῶν προὔχοντας, ἡδικοκότητας αὐτὸν τῇ περὶ τῶν ὄπλων κρίσει· ὥστε ἂ κατ' αὐτοῦ ἀκούοιεν, εἰ καὶ ψευδῆ, ἀλλ' ὡς ἀληθῆ δεχόμενοι ἦδονται.

154. μὴ λάβῃς ἔξωθεν τὸ κατὰ εἰς τὸ μεγάλων, ὡς τινες τῶν ἰο ἀμαθῶν, ἀλλ' οὕτω λέγε· οὐ γὰρ ἂν τις δηλονότι ἀμάρτοι τῶν μεγάλων ψυχῶν, εἰς καὶ πέμπων κατ' αὐτῶν, λόγους δηλονότι ἐχθίστους. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων. ὅταν γὰρ μείζων ὁ σκοπὸς ἦ, ἦκιστα τούτου ἀποτυγχάνουσιν. οἱ δὲ προστιθέντες τῷ εἰς τὸ λόγους ἀμαρτάνουσι, μὴ εἰδότες τὰ μέτρα τῶν στίχων· νοεῖται δὲ τὸ 15 λόγους κατὰ συνεκδοχὴν, ἀπὸ τοῦ λέγων.

157. εἰκότως τὸ ἔρπει ἐπὶ φθόνου εἴρηκε, δίκην ὄφειας (ἐπὶ τούτου γὰρ τὸ ἔρπειν λέγεται) τοὺς φθονομένους βλάπτοντος.

160. οἱ προστιθέντες εἰς τὸ ἄριστ' ἂν τὸ δράση, καὶ λέγοντες, ἄριστ' ἂν δράση, ἀγνοοῦντες τὰ μέτρα τοῦτο προστιθέασι· σὺ δὲ τὸ 20 ὀρθοῖτο ἀπὸ κοινοῦ λέγε. ὁμοίως καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικρῶν λέγε, οὐ μικροτέρων. ἐφθημιμερές γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ τοιοῦτο κῶλον, ὡς ἀποθετικόν. ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς τοιοῦτον ὀφείλει εἶναι ἐφθημιμερές, ὡς ἀποθετικόν· διὸ τὸ ἀναξ' ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. οἱ δὲ γράφοντες ἀπαλλάξασθαι ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. χρῆ οὖν ἀπα- 25 λέξασθαι γράφειν, ἢ ἔχῃ ὀρθῶς.

162. τοῦτο διπλῶς λέγε. ἀλλ' οὐ δυνατόν τοὺς ἀνόητους προδιδάσκειν γνώμας τούτων, ἦγουν τὴν περὶ τούτων διάνοιαν, τουτέστιν, οὐδεὶς ἂν δύναιτο διδάσκειν τοὺς ἀσυνέτους Ἕλληνας τούτους τοὺς λόγους, ὡς δεῖ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τοὺς μεγάλους. καὶ πάλιν, 30 οὐ δυνατόν προδιδάσκειν τοὺς κατὰ τὰς γνώμας ἀνόητους τούτων, ἦγουν τοὺς μωροὺς τὴν διάνοιαν, καὶ μηδὲν τούτων ὦν ἔφην αἰσθανόμενος. ἢ οὕτω τοῦτο λέγε, ἀλλ' οὐ δυνατόν ὑπάρχει τοὺς ἀνόητους τούτων τῶν πραγμάτων ὦν ἔφην προδιδάσκειν γνώμας, τουτέστι γνωματεύσασθαι καὶ παραινεῖν καὶ λέγειν αὐτοῖς ταῦτα. 35

167. τὸ πᾶν οὕτως· ἀλλὰ γὰρ ὑποδείσαντες οἱ Ἀχαιοὶ σε, ἦγουν

φοβηθέντες, ὅτε δὴ ἀπέδραν τὸ σὸν ὄμμα, παταγοῦσιν, ἤγουν θορυβοῦσι, καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν ἀποφυγοῦσαι μέγαν αἰγυπιόν. [πάταγος δι' ἐνὸς τ. ὄττοβος δὲ, τὸ αὐτὸ, διὰ δύο.]

ἡ σύνταξις οὕτως· ἀλλ' εἰ φανείης σὺ τούτοις ἐξαίφνης, τάχ' ἂν πτήξειαν καὶ φοβηθεῖεν ἄφωνοι ἐν σιγῇ· τουτέστιν, ὑπὸ τοῦ φόβου 5 σιγῆν καὶ ἀφωνίαν ἔξουσιν ὑποδείσαντες καὶ φοβηθέντες, ἅτε καὶ καθὰ ἀγέλαι πτηνῶν μέγαν αἰγυπιόν καὶ αἰετὸν, ὑποδείσασαι δηλονότι. παταγοῦσι γὰρ καὶ θορυβοῦσιν, ὅτε ἀπέδραν καὶ ἀπέφυγον τὸ σὸν ὄμμα. καὶ μὴ νομίσης λέγειν τὸν χορὸν τοῦτο, διότι ἐξέφυγον οἱ Ἕλληνες τὸ τοῦ Αἴαντος ξίφος μανέντος καὶ πρὸς τὰς πειμνας χω- 10 ρήσαντος, καὶ οὐκ ἀπώλοντο· πῶς γὰρ ἔλεγεν ἂν ὅπερ οὐκ ἠπίστατο, ἀλλ' ὕστερον ὑπὸ Τεκμήσεως καὶ αὐτοῦ Αἴαντος ἔμαθεν ἐλθόντος εἰς αἴσθησιν; ἐνδεικνύμενος δὲ τὸ τοῦ Αἴαντος φοβερὸν τοῦτο φησιν. οἱ δὲ τὸ γὰρ ἄργον λέγοντες ἀγνοοῦσι τὴν σύνταξιν. καὶ γὰρ στίζουσι μὲν πρὸς τὸ παταγοῦσι, τὸ δὲ ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι ἀσυνδέτως ἐκφέ- 15 ρουσι. τὸ δὲ ὅτε ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ὁπότε ἐστίν· ἐπειδὴ καθολικῶς, ὡς ἔφαμεν, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ χοροῦ λέγεται. ἢ μὴ λάμβανε πρὸς τὸ πτηνῶν ἀγέλαι τὸ ὑποδείσασαι, ὡς ἔφαμεν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀπέδραν ἀποδρᾶσαι κατὰ συνεκδυχὴν νόει, ἢ ἢ, ἀποδρᾶσαι μέγαν αἰγυπιόν. 20

172. εἰκότως Ἄρτεμιν, καὶ Ἄρην, καὶ τὸν ἵπουργόν αὐτοῦ Ἐυνάλιον αἰτίους τῶν παρόντων ἠγεῖται κακῶν, ἅτε πολεμικοὺς θεοὺς, καὶ βεβηθηκότας ἴσως ἂν αὐτῶ πρὸς μάχην, καὶ μὴ παρ' αὐτοῦ τυχόντας ὧν ἔδει· ταῦτα δὲ ἦν θυσίαι καὶ ἀναθήματα. οἶεται δὲ καὶ ἐν ἐλαφηβολίαις καὶ κνηγεσίοις συμμαχεῖσθαι αὐτῶ τὴν Ἄρτεμιν 25 τῶν γὰρ ἔφορος ἡ θεός· καὶ διὰ τὸ μὴ ἀντιτυχεῖν χάριτος, ὀργισθῆναι αὐτῶ. μὴ λάβης δὲ ἔξωθεν εἰς τὸ χάριν τὸ διά, ὡς τινες φασὶν ἀπατάμενοι πρὸς τὴν αἰτιατικὴν. οὐ γὰρ μόνον, ἐψεύσθημεν τοῦδε, φημὲν, ἀλλὰ καὶ, τὸδε ὥσπερ καὶ, μέτεστί μοι τοῦδε, καὶ, μέτεστί μοι τὸδε. οὐ μόνον δὲ οὕτω φημὲν τὸ ψευδεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικὴν 30 πλαγιαζόμεν, ὡς ἔχει κἀνταῦθα. πρῶτον γὰρ εἰς αἰτιατικὴν συνέταξε, ψευθεῖσα χάριν ἀκάρπτου λέγων· εἶτα πρὸς δοτικὴν ἐπλαγίασε κλυτῶν ἐνάρων ψευθεῖσα δώροισι.

173. ὃ μεγάλη φάτις] οὕτω πεπιστευκῶς ὁ χορὸς ὡς Αἴας τὸ διατεβρυλλημένον διεπράξατο ἔργον, ἀλλ' οἴομενος ἔκ τινος μῆνιδος τῶν 35 θεῶν ταύτην τὴν φήμην γεγενῆσθαι, πρὸς ταύτην ἀποτείνει τὸν λόγον.

176. τὸ που οὐ μόνον δηλοῖ τόπον, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἴσως τίθεται, ὡσπερ ἄλλοι τε μυριοὶ μαρτυροῦσι καὶ Φιλόστρατος λέγων ἐν ταῖς Εἰκόσιν οὕτως “Ὀκνοῦντές που οἱ Θηβαῖοι ἄρξαι μάχης.”

180. μομφὰν ἔχων] ἤγουν μεμφόμενός σοι, διὰ τὸ ἴσως ἐν πολέμῳ συμμαχεῖσαι, καὶ μὴ τυχεῖν θυσίας εἰς ἀμοιβήν. τὸ δὲ ἐννυχίους 5 εἶπε διὰ τὸ ἐν νυκτὶ γενέσθαι τὴν μανίαν αὐτῶ.

182. ἐτίσατο] ἤγουν ἀντέδωκεν, ἢ ἔλαβεν, ἢ ἔδωκεν ἀπλῶς, ἢ ἐτιμώρησε τοιαύτην λώβην, ἤγουν ὕβριν.

189. βασιλῆς] τοῦτο Ἀττικῆς ἐστὶ διαλέκτου, τὸ τρέπειν τὴν εἰδίφθογγον εἰς η. οἱ βασιλῆς γὰρ λέγουσι καὶ οἱ ἰππῆς. καὶ τὸ ἦδη 10 παρ’ Ὀμήρῳ ἀντὶ τοῦ ἠπίστατο, τῆς αὐτῆς ὄν διαλέκτου, σαφέστερον τοῦτο δείκνυσιν.

190. τινὲς εἰς τὸ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς τὸ ὁ ἄρθρον λαμβάνουσιν ἔξωθεν, λέγοντες· οἱ μεγάλοι βασιλεῖς, καὶ ὁ ὑπάρχων τῆς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Ὀδυσσεύς· οὗς ἀγνοοῦντας αὐτὸς χαίρειν 15 ἐάσας οὕτω λέγε· εἰ δὲ ὑποβαλλόμενοι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς κλέπτουσι καὶ ἀπατῶσι τοὺς ἀκούοντας, καὶ ὑπάρχουσιν οἱ μῦθοι τῆς ἀσώτου γενεᾶς τῶν Σισυφιδῶν, ἤγουν τοῦ πανούργου Ὀδυσσεύς, τοῦ ἐκ Σισύφου τὰ γένος κατὰγοντος, καὶ τὰ ἐξῆς. κυρίως δὲ ἄσματος ὁ τὸν πατρῶον κακῶς δαπανήσας κληρὸν. 20

195. ἀγωνίῳ] ἤγουν ἐναγωνίῳ· ἐνταῦθα γὰρ διατρίβοντες τοῖς Τρωσὶ πολεμοῦμεν. ἢ ἀγωνίῳ, τῇ ἀγωνίᾳ καὶ φόβον ἐμποιοῦσθαι σχολῇ καὶ διατριβῇ, διὰ τὸ εἰς μῆκος τοσοῦτον τετάσθαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑποψίαν πᾶσιν ἡμῖν εἶναι τοῖς Ἕλλησιν ἐκ τούτου, ὡς οὐ καλινιστήσομεν οἴκαδε. 25

203. οἱ κηδόμενοι] ἢ πρὸς μόνον τὸν χορὸν νοητέον, διὰ μέσου τὸ ἔχομεν στοναχὰς λαμβάνοντας· οὗτος γὰρ πατρόθεν τῶ Αἴαντι ὑποχείριος ἦν, καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα πάντων αὐτοῦ ἐκῆδετο. ἢ συμπαρηληπτέον καὶ τὴν Τέκμησσαν, ὡς αὐτὴν μετὰ τοῦ χοροῦ κηδομένην τοῦ Αἴαντος, ἅτε γαμετὴν οὔσαν αὐτῶ. οἱ δὲ λέγοντες τὸ τηλόθεν 30 ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ Τροίας φροντίζοντες Σαλαμῖνος, τάληθες ἀγνοοῦσιν. οὐδεὶς γὰρ λόγος ἐνταῦθα τῆς Σαλαμῖνος. ἠπάτηται δὲ ἀπὸ τοῦ λέγειν τοῦ Τελαμῶνος οἴκου. τὸ δὲ ἐστὶ τοιοῦτον· οἱ φροντίζοντες τῶν Αἴαντος πραγμάτων τοῦ Τελαμῶνος υἱοῦ. τηλόθεν] ἔκπαλαι.

208. μὴ εἶπης τὸ ἐνήλλακται ἀντὶ τοῦ ἐνηλλαγμένως ἤνεγκεν, ὡς 35 τινες οἴονται, συντάσσειν ἐθέλοντες πρὸς τὸ βάρος, ἀλλ’ ἀντὶ τοῦ

ἐνηλλάγη, ὥσπερ φαμέν, ἡλλοιώθη ἄλλοίωσιν, καὶ μετεβλήθη μεταβολήν. οὕτω κἀνταῦθα δεόν εἶπειν, τίνα ἐναλλαγὴν ἦδε ἢ νυξ ἐνήλακται τῆς ἀμερίας καὶ τῆς ἡμερινῆς καταστάσεως, ὃ δὲ ἀντὶ τοῦ εἶπειν ἐναλλαγὴν, βάρος εἶπε, δεικνὺς τὸ τῆς ἐναλλαγῆς δυσχερές. ὥσπερ γὰρ βαρὺ φορτίον οὐ δυνάμεθα φέρειν, οὕτω καὶ τὴν ἀπροσδό- 5 κητον μεταβολήν. εἰ μὲν οὖν συνάφεις πρὸς τὸ ἀμερίας τὸ ἐνήλακται, τὸ ἀμερίας ἀντὶ τοῦ, πρὸ αὐτῆς ἡμερινῆς καταστάσεως νοήσεις· εἰ δὲ τὸ βάρος πρὸς τὸ ἀμερίας ἔρεϊς, τὸ ἀμερίας, ἀντὶ τοῦ, τῆς νῦν ἡμερινῆς καταστάσεως νοήσεις. τοῦτο δὲ εἶποις ἂν, διὰ τὸ ἅμα πρῶτ' τὴν περὶ τοῦ Αἴαντος κακὴν φήμην τούτους ἀκοῦσαι, κἀν- 10 τεῦθεν βάρος λύπης δεδέχθαι, ὥστε ἢ κατὰ τὴν νύκτα συμβᾶσα ἐναλλαγὴ τῆς μετ' ἐκείνην ἡμέρας ἦν.

213. τὸ ὑπέϊποις ἀντὶ τοῦ προεἶποις. εἰς ταύτην γὰρ τὴν σημασίαν τῶ ὑπέϊποις χρῶνται ἅπαντες. ἢ γὰρ ὑπὸ ἀντὶ τῆς πρό, ὡς ἔχει καὶ τὸ ὑποτίμησις ἦτοι προτίμησις. 15

216. τὸ ἡμῖν οὐ παντελῶς ἀργόν, ἀλλ' ἔχει καὶ τίνα χρεῖαν, εἶπερ συνάφεις οὕτως, ὃ Αἴας ἡμῖν. φίλτρον γὰρ ἐμφαίνει καὶ σχέσιν τὸ ἐμοί καὶ ἡμῖν, ἔθθα ἂν εὐρίσκηται οὕτωσι κείμενον. ὃ δὴ καὶ εὐρήσεις ἔν τε ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς πολλαχοῦ, ἀκριβῶς σκοπῶν. τὸ δὲ νύκτερος ἢ πρὸς τὸ ἀπελωβήθη σύντασσε, ἢ πρὸς τὸ ἀλούς. 20

223. ἄτλατον] ἦγον οὐ φορητὸν, ἀλλ' ἀνπομόνητον τοῖς ἀκούουσι, καὶ μάλιστα τοῖς φίλοις. οὐ φευκτὰν] ἦν οὐ δύναταί τις φυγεῖν, καὶ μὴ κατακλασθῆναι τῶ ἀκούσματι.

232. βοτῆρας τοὺς τὴν ποιήμην φυλάσσοντας λέγει κύνας, ὡς καὶ προῖων ἔρεϊ. τὸ δὲ βοτῆρας καὶ ἵπκονόμους ἐκ παραλλήλου. κατα- 25 χρηστικῶς δὲ τὸ ἵπκονόμους εἶπεν. ἵπκονόμος γὰρ ὁ τῶν ἵπκων νομεύς. ἢ ἵπκονόμους, τοὺς μεγάλους νομεῖς καὶ φύλακας τῶν ποιμνίων. ἵπκος γὰρ τὸ μέγα παρ' Ἀττικοῖς, ὥσπερ καὶ τὸ βοῦς. καὶ τοῦ μὲν ἐνὸς παραδειγμα τὸ βούπαις, τοῦ δὲ ἐτέρου τὸ ἵπκόβινος καὶ ἵπποβούκολος. 30

235. οἱ γράφοντες ὦν τὴν μὲν καὶ τὰς δὲ πλευροκοπῶν, ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα.

243. τὸ δενάξω ἀπὸ τοῦ δεινὸν γέγονε, τροπῇ τοῦ ι εἰς ν. δέννος γὰρ ἢ λοιδορία.

245. οἱ γράφοντες κῶρα οὐ καλῶς γράφουσιν. ἔχει γὰρ τὸ μὲν 35 κῶρα τὸ κῶρα μακρὸν, τὸ δὲ κῶρα τὸ κῶρα βραχὺ, τὸ δὲ ρα μακρὸν.

251. ἐρέσσουσιν] κινουῦσιν. εἰκότως δὲ εἶπον τὴν λέξιν, ὡς ναῦται.

256. ἄπλαστος] ἀπέλαστος, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄπλαστος, ἢ ἀπλησίαστος, τούτεστιν ἢ κακὴ, ἢ μὴ παρέχουσα πλησιάζειν αὐτῇ τινά. τοῖς γὰρ μαινομένοις οὐδεὶς πλησιάζει, ἵνα μὴ τι κακὸν ὑπ' αὐτῶν πάθῃ. 5

257. ἄτερ στεροπαῶς] φασὶν οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ ὡς εἰ μὴ τύχοι οὔσα ἀστραπή, ἠνίκα ὁ νότος ἄρξῃται πνεῖν, ταχέως παύεται.

269. τοῦτο ἢ Τέκμησσα λέγει διὰ τὸν Αἴαντα. δέον δὲ εἰπεῖν, ὁ Αἴας οὐ νοσῶν βλάπτεται, ἡμεῖς οὐ νοσοῦντες εἶπε διὰ ταῦτα, ὅτι εἰώθαμεν, ὀπνίκα περὶ τινὸς τῶν γνωρίμων διηγούμεθα ἀπόντος, ἐκ 10 τοῦ οἰκείου προσώπου τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, καὶ εἰς ἑαυτοὺς τὸ ἐκείνου πρόσωπον ἀναδέχεσθαι, καὶ ὅτι αὕτη ἢ Τέκμησσα τοῦ Αἴαντος ἦν, καὶ τὸ ἐκείνου κακὸν οἰκεῖον ἐνόμιζεν. ὅθεν σκοτεινῶς εἰρησθαι δοκοῦν, ἐξεπίτηδες ἀποροῦντα τὸν χορὸν ὁ ποιητὴς δεῖκνυσιν, ἵνα δῆλον διὰ τῶν ἐξῆς γένηται. 15

275. τὸ πᾶς εἶπεν, ἵνα δεῖξῃ ὡς ὅλος τῆς λύπης γέγονε. τὸ δὲ ἐξ ἀπλῶν ἀντὶ τοῦ μονοειδῶν φησί. πρῶν γὰρ ἐλνπούμεθα ἡμεῖς μόνοι, νῦν δὲ καὶ ὁ Αἴας μεθ' ἡμῶν.

279. πῶς γάρ] ἔδει γὰρ νῦν μᾶλλον εὐφραίνεσθαι παυσάμενον τῆς μανίας ἢ ὅτε ταύτη συνέχετο, εἰ καὶ ἄλογος ἦν ἢ τότε χαρά. 20 διόπερ ἀπορῶν ὁ χορὸς εἰς θεοὺς ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα, καὶ παρ' ἐκείνων ἔλθειν αὐτῷ φησι τὰ δεινὰ, εἶγε καὶ μετὰ τὴν νόσον χεῖρω διακείται τῇ λύπῃ.

282. τοῦτο τὸ γὰρ ὅμοιον, ὡς ἄνω ἔφημεν, τῷ (101.) “Τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου;” ἢ τὸ γὰρ ἀντὶ τοῦ δὲ νοητέον, δεινοπάθειαν ἐξ- 25 ὅθεν σχετλιάζοντος τοῦ χοροῦ, κἂν ὁ ποιητὴς εἶασε τοῦτο δηλῶσαι.

285. μὴ λάβῃς εἰς τὸ νυκτὸς ἐξῶθεν τὸ ἐπί, ἀλλ' ἔστιν ἢ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ ἠνίκα.—ἔσπεροι] οὓς εἰώθαμεν ἐν ἐσπέρᾳ ἄπτειν, διὰ τὴν τοῦ σκότους παρουσίαν.

290. οὔτε του κλύων] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἄρσε- 30 νικῶς ἐκφέρειν, ἀντὶ τοῦ τῆς του λέγοντες. ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ παρ' Εὐριπίδῃ (“Ἐκάβ. 370.) “οὔτε του δόξης ὄρῳ.” εὐρηται δὲ καὶ παρ' Ἰσοκράτει πολλὰ τοιαῦτα, καὶ κοινῶς, ὡς ἔπος εἰπεῖν, παρὰ πᾶσι λογοποιοῖς τὸ, τῷ χεῖρε.

293. οἱ τιθέντες ἐπὶ τῷ γύναι περισπωμένην ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. 35 ἐντεῦθεν οὖν μανθανέτωσαν ὀξεῖαν τιθέναι· βραχὺ γὰρ ἐστὶ τὸ γυ, εἰ

καὶ ἀπὸ τοῦ γυῖον, τὸ μέλος, γίνεται, ἀλλ' ἐκβληθέντος τοῦ ι, ἔμεινε βραχύ. αἱ γὰρ παραγωγαὶ τῶν πρωτοτύπων βραχύτεραι.

306. μόλις πως ξὺν χρόνῳ] τὰ τρία ταῦτα παριστῶσιν ὡς πάνυ βραδέως εἰς τὸ καθεστηκὸς ἤκεν.

309. νεκρῶν ἀρνείου φόνου] τουτέστι, νεκρῶν ἀρνῶν πεφονευμένων. 5 εἶρηται δὲ τοῦτο ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. οὐ γὰρ ἄρνες μόνον ἦσαν, ἀλλὰ καὶ κριοὶ καὶ βόες.

319. κακοῦ καὶ βαρυψύχου] ἀμφότερον ἀντὶ τοῦ δειλοῦ νοητέον.

320. οἱ λέγοντες τὸ ἔχειν ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἀμαρτάνουσιν. ὥσπερ γὰρ φαμεν, τὰ δίκαια ποιεῖν καλοῦ ἀνδρὸς ἔχει, οὕτω καὶ τοῦτο· 10 ἔλεγε γὰρ ὁ Αἴας ὡς ἔχει τὸ τοιοῦτο δειλοῦ ἀνδρὸς, τὸ καθάπερ γυναῖκα κλάειν καὶ θρήνους εἰς ἕψος αἶρειν.

322. μυκώμενος] οἱ γράφοντες βρυχώμενος καὶ μεγεθύνοντες τὸ χο διὰ τὸ μέτρον ἴσως ἀμαθεῖς εἰσι καὶ γραμματικῆς καὶ μέτρων. 15 κάλλιον γὰρ τὸ μυκώμενος πρὸς τὸ ταῦρος.

328. καταχρηστικῶς τὸ ἐστάλην ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη εἶρηται. κυρίως γὰρ τὸ ἐστάλην ἐπὶ θαλάσσης λέγεται, οἶον, ἐστείλατό τις τόνδε τὸν πλοῦν.

331. λέγεις ἐν τοῖς νῦν κακοῖς διαπεφοιβάσθαι καὶ μαντεύσασθαι τὸν ἀνδρα ἡμῖν δεινὰ, τουτέστιν, ἐξ ὧν διηγῆ, παριστᾶς προμεμνη- 20 κέαι αὐτὸν, ὡς ἑαυτὸν ἐργάσεται τι κακόν. ἃ γὰρ ἔπραξεν ἀναλογιζόμενος, κρεῖττον τὸ θανεῖν ἠγήσεται.

341. ποῦ ποτ' εἶ;] τοῦτο ἢ πρὸς τὸν παῖδα, ἢ πρὸς τὸν Αἴαντα, οὕτως· ποῦ ποτε νοῦ εἶ, καὶ τί ταῦτα βοᾶς;

355. δηλοῖ δὲ τοῦργον] τοῦτο λέγει, ὅτι τὰ παρόντα ὑπὸ μανίας 25 γενέσθαι παρίστησιν. ἢ οὕτως· τὸ ἔργον, τουτέστι τὸ ἐν τούτοις εἶναι τὸν Αἴαντα, ὡς ἄδοξον, καὶ παῖδα ἀνακαλεῖσθαι, καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην πρὸς ἡμᾶς ἀνακλαίεσθαι, δηλοῖ ὡς ἀφροντίστως καὶ ἀποστατικῶς ἔχει τῆς μανίας. ὅπερ εἰ λέγεις, πρὸς μόνην τὴν Τέκμησσαν τὸν λόγον ἐρεῖς. ἢ οὕτω· τὸ ἔργον δὲ, ἤγουν τὸ τοσοῦτον αὐτὸν λυ- 30 πείσθαι καὶ δυσχεραίνειν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις, ἀπαραμύθητον τοῦτο δεικνύει, ὡς ἀφροντίστως τῆς οἰκείας σωτηρίας ἔχει, καὶ δεινὰ καθ' αὐτοῦ μελετᾷ.

356. τὸ ναῖας τέχνης ἢ πρὸς τὸ γένος συναπτέον, οὕτω, ὃ γένος ναῖας τέχνης, ἤγουν ὃ ναῦται· ἢ πρὸς τὸ ἀρωγόν, λαμβανομένου ἔξ- 35 ωθεν τοῦ ἔνεκα, οὕτως, ὃ γένος ἀρωγὸν ἐμοὶ ἔνεκα τῆς ναῖας τέχνης,

τουτέστι συμπλέον ἐμοὶ καὶ πρὸς πάντα κίνδυνον συνεπιλαμβανόμενον.

360. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ποιμένων ἕξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλὰ οὕτω λέγε· σὲ μόνον δέδορκα καὶ βλέπω φροντιστῶν ἐπαρκέσοντα. τουτέστι σὺ μόνος ἐφάνης ἐμὸς φροντιστῆς εἰς τὸν παρόντα καιρὸν. τὸ δὲ ποιμένων μεταφορικῶς εἶρηται ἀντὶ τοῦ κηδεμόνων. καὶ γὰρ καὶ ὁ ποιμὴν κηδεμῶν τῶν προβάτων ἐστίν.

373. ἀλάστορας ἐνταῦθα λέγει ἢ τοὺς κακοὺς καταχρηστικῶς, ἢ τοὺς φονεῖς. καὶ γὰρ τρόπον τινα καὶ οἱ Ἕλληες αὐτὸν ἀπεκτόνασιν, ἀπεστερηκότες τὰ ὄπλα, καὶ τῶν παρόντων αὐτῶ γεγονότες αἴτιοι, δι' ἅπερ οὐκ ἀνέξεται ζῆν, ἀλλὰ ἐβελήσει τεθνήξασθαι, ὃ δὴ καὶ γέγονε. 10

387. οἱ γράφοντες προγόνων προπάτωρ οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. δεῖ οὖν πάτερ γράφειν, ὡς καὶ ἔν τινι τῶν βιβλίων εὕρηται.

395. ἔρεμβος χρῆ γράφειν διὰ τὸ μέτρον, καὶ φαενόν, οὐ φαενώτατον. ὅμοιον γὰρ χρῆ εἶναι τῶ τῆς ἀντιστροφῆς κώλφ. 15

399. τὸ τινα ἢ πρὸς τὸ ἀμερίων συντακτέον, ἢ τὸ μὲν γένος κατὰ κοινοῦ λάμβανε πρὸς τοῦτο, συναπτε δὲ τὸ τινα πρὸς τὸ ὄνησι, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνθρώπων ἢ πρὸς τὸ ἀμερίων, ἢ ἢ τὸ αὐτὸ, ἢ πρὸς τὸ ὄνησι, οὕτως· οὔτε γὰρ ἄξιός εἰμι βλέπειν τὸ γένος τῶν θεῶν οὔτε τῶν ἀμερίων εἰς τινα ὄνησι ἀνθρώπων, τουτέστιν, οὐ δεῖ με ἀπὸ τοῦδε ζῆν, εὐχόμενον τοῖς θεοῖς, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διάγοντα, ἢ ἀνθρωπίνως εὐτυχησαί μοι γένοιτο· ὅπου γε τὸ ἀνθρώπων εἰς τὸ ἀμερίων συναπτῶν οὕτω τὸ ὄνησι ἐρεῖς. 20

402. ὀλεθριον] ὀλεθρίως εἰπεῖν ἔδει, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐμέ ἐπήγαγε. καὶ ἔστιν ἀρσενικόν, οὐχ, ὥσπερ τινὲς οἴονται, οὐδέτερον. 25

405. τὰ μὲν] τινὲς λέγουσι τὴν περὶ τῶν ὄπλων κρίσιν, καὶ τὸ φθίνει πρὸς τὴν Ἀθηῶν ἀποδιδόασιν, καὶ ἕτερ' ἄττα· ἐγὼ δὲ αὐτὸς οὕτω, τὰ μὲν τῶν ἡμετέρων φθίνει καὶ φθείρεται· λέγω δὴ τὸ τιμᾶσθαι καὶ παρὰ πάντων αἰδέσιμον εἶναι, καὶ μετὰ τοῦ λελογισμένου πράττειν ὅσα καὶ θέλωμι, ἅπερ ἐμοὶ πρῶτον ἀνθούντα νῦν καταρρεῖ 30 καὶ εἰς οὐδὲν χωρεῖ, παραπλησίως τοῖς προκειμένοις θρέμμασιν. ἢ τὸ φθίνει ἀντὶ τοῦ φθείρουσιν, οὕτω τὰ μὲν, ἦτοι τὰ συμβάντα μοι κακὰ, φθείρουσί με εἰς μνήμην ἐρχόμενα.

408. δίπαλτος] ἦτοι διπλῆ χειρὶ καὶ πάσῃ δυνάμει. δηλοῖ δὲ διὰ τοῦτο τὴν κατ' αὐτοῦ σφοδρὰν ὀργὴν τοῦ στρατοῦ. 35

412. πόροι ἀλίρροθοι] ποταμοὶ οἱ πρὸς τὴν ἄλα ἐμβάλλοντες καὶ

ρόθον ποιούντες τῷ ρεύματι. νέμος ἐπάκτιον] ἤγουν παραθαλάσσιον ἄλσος, ὅπερ ἐστὶ πλησίον Σκαμάνδρου, τοῦ καὶ Ξάνθου.

420. εὐφρονες] εὐφραντικοὶ, διὰ τὸ λούεσθαι καὶ πίνειν καὶ τᾶλλα χρῆσθαι ὑμῖν.

434. ἡ σύνταξις, ὅτου ὁ πατήρ Τελαμῶν ἦλθεν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς 5 τὸν οἶκον φέρων πᾶσαν εὐκλειαν, τὰ πρῶτα καλλιστεῖα καὶ ἐξαιρέτα γέρα τοῦ στρατοῦ, λέγω τὴν Ἡσιόνην, ἀριστεύσας καὶ ἄριστος φανείς. πρῶτος γὰρ τὸ Τροίας εἰσεπήδησε τεῖχος. στρατὸν δὲ λέγει, ὃν κατὰ τῆς Τροίας Ἡρακλῆς ἠγάγετο, ἀμυνόμενος Λαιμῆδοντα, διὰ τὸ μὴ τοὺς ἵππους λαβεῖν, οὓς ὑπέσχετο αὐτῷ δοῦναι, εἰ τὸ κῆτος 10 ἀνέλοι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. τὸ δὲ εὐκλειαν καὶ τὰ πρῶτα καλλιστεῖα ταυτόν ἐστιν, εἰ καὶ τινες τῶν ἀμαθῶν τὸ ἀριστεύσας ἀντὶ τοῦ, ὡς ἄριστος λαβῶν, λέγουσι, βουλόμενοι συντεταχέναι τὰ πρῶτα καλλιστεῖα, ἃ οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἦν ἄλλ' ἢ εὐκλεία. οὕτω δὲ εὐρήσεις καὶ προῶν, λέγω δὴ τὸ (465.) 15

ὃν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν.

439. τὸ ἀρκέσας οὐκ ἀντὶ τοῦ πράξας, ὡς τινες οἴονται, ἀλλ' ὅσπερ φαμέν τὸ, ἀρκετός εἰμι τόδε, οὕτω καὶ τὸ ἀρκέσας ἔργα νοῶμεν, εἰ καὶ λεπτόν ὃν ἐκφεύγει τὸν νοῦν τοῖς μὴ τελείοις τὴν σύνταξιν.

443. μὴ τοῖς ἄλλοις ἀκολουθῶν καὶ αὐτὸς τὸ κρίνειν ἀντὶ τοῦ, 20 μετὰ κρίσεως διδόναι λέγει, ἵνα συντάξῃς τῷ τινί, ἀλλ' εἰδῶς ὡς, κρίνει πᾶσιν ὁ δεῖνα τὰ δίκαια, λέγομεν, τὸν αὐτὸν λογισμὸν ἔχε κἀνταῦθα.

446. εἴ τις τὸ ἔπραξαν ἀντὶ τοῦ ἔδωκαν λέγει, ἀμαρτάνει. καὶ γὰρ 25 ὃν τρόπον φαμέν ὅτι ὁ δεῖνα τοὺς νόθους καταβαλὼν ἄρχοντας τὴν βασιλείαν τῷ δεῖνος παιδί πεποίηκε κατὰ νόμους εἰς ταύτην ἀρμόττοντι, οὕτως ἔχει καὶ τοῦτο. ἀπόσαντες γὰρ οἱ Ἄτρεῖδαι τὸν Αἴαντα Ὀδυσσεὶ τὰ ὄπλα ἐποίησαν, τουτέστιν, αὐτὸν κύριον εἶναι τούτων κατέστησαν.

450. Γοργῶπις] καταπληκτικὴ, ἢ τὴν τῆς Γοργοῦς κεφαλὴν, δι- 30 κην ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἀσπίδι ἔχουσα.

461. τὸ μόνους μὴ οὕτω νόει, ὡς ἀπελθόντος αὐτοῦ μόνου οἱ Ἄτρεῖδαι καταλειφθήσεσθαι ἔμελλον· ἀνόητον γὰρ, τοῦ ἄλλου παρόντος αὐτοῖς στρατοπέδου. ἀλλὰ τοῦτο λέγει, ὡς μόνους αὐτοὺς καταλείψει μὴ τοῦτον ἔχοντας. 35

465. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὃν ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' οὕτω λέγει, τῶν

ἀριστείων στέφανον μέγαν ἔσχεν αὐτὸς εὐκλείας καὶ δόξης. ἔστι δὲ τὸ εὐκλείας πρὸς τὸ στέφανον συναγόμενον. οὐ γὰρ ἕτερός ἐστιν ὁ τῶν ἀριστείων στέφανος ἀλλ' ἡ εὐκλείας στέφανος.

467. μέρος ἦν τι τοῦ τῆς Τροίας τείχους σαθρὸν, ὃ φοβούμενοι Τρῶες μὴ πορθηθεῖεν ἐκείθεν, ἄνδρας πρὸς τοῦτο συνεχεῖς κατέστησαν 5 φυλακῆς ἕνεκα, οὓς νῦν καλεῖ ἔρυμα.

481. ὑπόβλητον λόγον] ὑπόβλητα καλεῖται τὰ νόθα τῶν παιδίων, διὰ τὸ ὑφ' ἑαυτὰς τιθέναι τὰς πλείστας τῶν γυναικῶν ἐτέρων τέκνα μητέρων, ὥστε καταπεῖσαι τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, γνήσια ἑαυτῶν εἶναι τὰ ὑπ' αὐτὰς κλαυθμυρίζοντα βρέφη.

485. ταῦτα ἐκ τῶν Ὀμήρου μεμίμηται, ὅτε Ἀνδρομάχη πρὸς τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἐκτορα εἰς πόλεμον ἐξερχόμενον δεινοπαθοῦσα ἐπεχειρεῖ κάμπτειν εἰς ἔλεον καὶ τῆς ὀρμῆς ἐπισχεῖν.

491. τὸ ξυνῆλθον ἀπορίαν τινὰ ἔχει, διὰ τὸ δοκεῖν πρὸς αἰτιατικὴν συντάσσεσθαι. τὸ δ' οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, συνῆλθον 15 τὴν σὴν οἰκίαν, ἀντὶ τοῦ, σὺν σοὶ τὸν οἶκον ὠδεύουσα. ἔννοιαν γὰρ κοινωνίας ἢ σὺν παρίστησιν, εἰ καὶ μὴ τὸ τὴν κοινωνίαν ποιοῦν δείκνυσι πρόσωπον. οὕτω δὴ κἀναυθα συνῆλθον τὸ σὸν λέχος, ἦτοι μετὰ σοῦ τὴν σὴν κοίτην ἔβην, καὶ κοινωνῶν με ταύτης πεποιήσαι. ἡ τὸ κατὰ πρὸς τὸ λέχος ἔξωθεν λάμβανε, οὕτω συνῆλθόν σοι κατὰ τὸ σὸν λέ- 20 χος, ἦτοι ἐν σοὶ κατέστην οὐ δοῦλος, ἀλλὰ γυνὴ εἶναι σοι. τὸ δὲ τοιγαροῦν ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. εὖ φρονῶ τὰ σά] τὸ σοὶ ἀρμόττον σπουδάζω καὶ κάλλιστα τῶν σῶν φροντίζω.

499. τὸ δουλίαν διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα ἰωτογραφεῖται, καὶ ἔστιν Ἰωνικῆς διαλέκτου, ὡς καὶ τὸ προμηθίαν καὶ ἀληθίαν, καὶ τὰ 25 τοιαῦτα. οἱ δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ γράφοντες, καὶ ἔτι οἱ δούλειον λέγοντες, οὐ καλῶς γράφουσιν.

512. μὴ φίλων] ἦγουν κακῶν, οὓς οὐδεὶς ἂν φιλήσειε, καὶ μάλιστα ὁ ἐπιτροπευόμενος, ὡς μὴ προσηκόντως ἐπιμελομένους.

524. οὐκ ἂν γένοιτο] ἦγουν οὐκ ἂν εἰς τὸ ἐξῆς οὗτος γενναῖος νο- 30 μισθεῖη. ἔστι γὰρ τοῦτο ἀγνώμονος.

526. αἰνοίης] ἦγουν ἐπαινοίης ἂν, εἰ συμπαθῶς καὶ μετὰ νοῦ πρᾶου οἷς λέγει προσερχθείης, τοῦ σκληροῦ καὶ ἀνευδότου χαλάσας.

535. μὴ λάβης εἰς τὸ τοῦτο ἔξωθεν τὴν κατὰ.

538. ἐμφανῆ] ἐμφανῶς δέον εἰπεῖν, πρὸς τὸ αὐτὸν ἦγαγεν.

555. τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν] κακὸν μὲν διὰ τὸ

10

20

30

35

δίκην ἀλόγου ζώου τὰ νήπια ζῆν, καὶ τὸ οἰκεῖον κακόν, ὡς ἥδιστον, πολλακίς αἰρεῖσθαι, ξίφος λέγω καὶ πῦρ καὶ κρημνὸν καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀνώδυνον δὲ διὰ τὸ μηθενὸς δυσχεροῦς ἐπαισθάνεσθαι καὶ τῇ ἐντεῦθεν μὴ τήκεσθαι λύπη.

566. ἐπισκήπτω χάριν] τὸ φροντίδα ποιεῖσθαι τοῦ οἰκεῖου παιδὸς 5 τὸν χορὸν, καὶ ἀπελθόντα εἰς Σαλαμίνα μετὰ τοῦ Τεύκρου παραδιδόναί Τελαμῶνι τὸν παῖδα, χάριν αὐτῷ λογιζεται Αἴας. τὸ δὲ Ἐριβοία λέγω εἶπεν, ἴν', ἐπειδὴ τοῦτο ἀόριστον ἦν, μὴ τινες πλανῶνται, ἀγνοοῦντες ὅποιαν λέγει, εἴτε Ἑσιόνην, εἴτε Ἐριβοίαν. ἀμφοτέραι γὰρ ἔζων τότε, ἡ μὲν οὔσα Τεύκρου μήτηρ, ἢν Τελαμὼν παρ' Ἑρα- 10 κλέους γέρας εἰλήφει, ὁπότε εἰς Τροίαν ἐστράτευσεν, Ἐριβοία δὲ Αἴαντος.

576. ἄρρηκτον] στερρὸν καὶ μὴ ῥηγνύμενον· ὑπερβολικῶς δὲ τοῦτο λέγει.

581. οὐ πρὸς ἰατροῦ] ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἔστιν ἀγαθοῦ 15 ἰατροῦ, ἐάν τις ἀνιάτως ἔχη χειρὸς ἢ σκέλους, μὴ τομῆν ἐπισπευδεῖν τούτου, ἵνα μὴ τῇ κοινωίᾳ καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα συνυποσταίῃ φθορὰν, ἀλλὰ παραμυθεῖσθαι λόγοις πειρᾶσθαι ὡς προσδοκᾶν χρῆ τὴν ἴασιν· ὥστε καὶ αὐτὴ μὴ με δακρύοις ἐπιχειρεῖ μαλάσσειν, καὶ ὃν προὔθεμνη σκοπὸν ἀποστερεῖν, λέγω δὴ τὸ τεθῆναι. τοῦτο γὰρ ἐμοὶ νῦν 20 οὕτως ἔχοντι κρεῖττον ἢ ζῆν.

589. θεοῖς ὡς οὐδέν] ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ εἰμὶ ὀφειλέτης ἀρκεῖν τοῖς θεοῖς, ἤτοι ἀρκετὸς καὶ ἀνελλιπὴς αὐτοῖς εἶναι, τουτέστι τιμᾶν καὶ θεραπεύειν, ὡς δεῖ, καὶ μηδὲν ἐλλείπειν τῶν δεόντων εἰς αὐτοὺς γίνεσθαι, ὡς τῆς ζωῆς ἀνθρώποις αἰτίους, καὶ πάντα τᾶλλ' 25 ἀγαθὰ παρέχοντας. ἢ τὸ θεοῖς πρὸς τὸ εἰμὶ ὀφειλέτης σύναπτε, τὸ δὲ ἀρκεῖν, ἀντὶ τοῦ διαρκεῖν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ζῆν, λέγε, οὕτως, οὐκ ὀφείλω τοῖς θεοῖς ζῆν εἰς τὸ ἐξῆς. εἰ μὲν ἐφρόντιζον ἐμοῦ καὶ ἐπεμελοῦντο, ἀνάγκην ἂν εἶχον καὶ αὐτὸς ζῆν, ἐφ' ᾧ τούτους τῆς φροντίδος ἀμείβεσθαι τιμαῖς καὶ θυσίαις· ἐπεὶ δὲ ἡμελήκασι, καὶ οὕτως ἀτι- 30 μασθῆναι παρεῖσαν, οὐδέν με τὸ ἀναγκάζον ἐστὶ τοῦ ζῆν ἔτι ποιεῖσθαι λόγον. ἢ οὕτως ἐρεῖς· οὐ κάτοισθα καὶ οὐ γινώσκεις ὡς οὐδαμῶς εἰμὶ ὀφειλέτης τοῖς θεοῖς εἰς τὸ ἐξῆς ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν τινί, ἤγουν ἐπεὶ εἰ θεοὶ οὕτω με εἶσαν ἀτιμασθῆναι, οὐ χρεωστώ διὰ τούτους ἔτι βοηθεῖν ἢ σοὶ, ἢ ἐτέρῳ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ἡ Γέκμησσα 35

πρὸς θεῶν ἰκνούμαι μὴ προδοῦς ἡμᾶς γένη

αὐτῷ εἶρηκεν. ὅθεν καὶ βλασφημίαν ἤγησαμένη τὸν αὐτοῦ λόγον, εὐφημα φῶνι λέγει.

596. τὸ που ἀποδίδεται πρὸς τὸ εὐδαίμων καὶ πρὸς τὸ ἐξῆς, οὐ πρὸς τὸ ἀλίπλακτος. οὐ γὰρ ἔδειτο εἰκασμοῦ, εἰ ἐστὶν ἀλίπλακτος, ἀλλ' εἰ ἐστὶν εὐδαίμων. τὸ δὲ ἀλίπλακτος πρὸς τὸ Σαλαμίς σύν-5
απτε. τό γε μὴν ναίεις ἀντὶ τοῦ οἰκῆ ἔνταῦθα λέγε, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰ-
κοῦντος τὸ οἰκούμενον, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ ὄργανον ἀντὶ τοῦ ἔργου, ἀπὸ
τοῦ ποιούντος τὸ ποιούμενον, ὡς τὸ "λαϊνέοισιν Ἀμφίονος ὄργάνοις,"
παρ' Εὐριπίδῃ. (Φοινισσ. 113.) ἄλλως δ' ὅτι ἡ τῶν ἐνοικούντων οἰ-
κησις αὐτοῦ ἐστὶν οἰκησις. 10

602. μῆλων ποῖα γράφε, καὶ μὴ ποῖα μῆλων, διὰ τὸ μέτρον.

604. οἱ γράφοντες εὐνόμα τὸ νο μικρὸν, καὶ συνάπτοντες πρὸς τὸ
ποῖα, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων. χρῆ οὖν πρὸς τὸ χρόνῳ συν-
άπτειν, καὶ μεγεθύνειν τὸ νο, ἵν' εἴη τῷ εὐνόμα καὶ εὐκινήτῳ χρόνῳ.
νομῷ γὰρ τὸ κινῶ. 15

607. τὸ πότε ἀνύσειν οὐκ ἔστι πότε ἀνύσειν, εἰ διαλελυμένως εἴ-
ποις, ἀλλὰ ποτὲ ἀνύσειν διὰ δὲ τὴν συναλοιφήν μετετέθη ὁ τόνος.
οὕτω δὲ ἐρεῖς ἔχων ἐλπίδα κακῆν ἀνύσαι καὶ διελθεῖν καὶ περάσειν
ποτὲ ἐμὲ ἔτι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν ἀπότροπον καὶ μισητὸν πᾶσιν Ἀἴδην,
τὸν αἰδηλον καὶ ἀφανῆ. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· πολὺν χρόνον μίμνω 20
ἐν τῇ Τροίᾳ ἀνήριθμος καὶ ἄτιμος, καὶ μὴ εἰς ἀριθμὸν ὦν, τρυχόμενος
καὶ δαμαζόμενος τῷ τοσοῦτῳ χρόνῳ, ἐλπίδα ἔχων κακῆν ἀποθανεῖν
ποτὲ καὶ διελθεῖν τὸν Ἀἴδην. οὐ γὰρ ἠλπιζον ὑποστρέφειν εἰς τὴν
αὐτῶν χώραν. κακῆν δὲ τὴν ἐλπίδα εἶπε, διὰ τὸ θανάτου ἐλπίδα εἶναι
καὶ οὐκ ἀγαθοῦ τινός. 25

613. πρὶν εὖ ποτε γράφε, καὶ νικῶντ' εἰν Ἄρει, καὶ φρενός γ' οἰω-
βότας. οὕτω γὰρ ἔχει οἰκείως πρὸς τὰ τῆς τροφῆς κῶλα· εἰ δ' ἄλ-
λως γράφεις, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. οἰωβότας] μεμονωμένους, πεπλανη-
μένους. ἐκ μεταφορᾶς τῶν θρεμμάτων τῶν τῆς ἀγέλης κεχωρισμένων
καὶ καθ' ἑαυτὰ νεμομένων. 30

637. ἦκων γενεᾶς ἄριστος] οὕτω γράφε, ἵν' ἦ ὁμοιον τῷ τῆς στρο-
φῆς κώλῳ. οὕτω γὰρ εὐρέθη καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν πάνυ.

638. πολυπόνων] πολυμόχθων τὰ εἰς πόλεμον. οὐκ ἔτι συντρό-
φοις] ἦγον ἐκ πατρὸς ἔχων τὸ πρὸς πολέμους καὶ μάχας ἀνδρείως
ἄρμᾶν, τούτου μὲν τοῦ ἐκ φύσεως προσόντος αὐτῷ ἀπέστη, πρὸς δὲ 35
τὰ παρὰ φύσιν ὤρμησεν ὑπὸ τῆς μακρίας.

650. τὰ δεινὰ] τὰ μεγάλα ὑπέμενον, λέγω δὴ τὸ ἀκαμπτος εἶναι, ἤγουν ὅς ἦν ἀνένδοτος.

662. δυσμενεστάτου] τοῦτο λέγει ἢ διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν πολέμιον αὐτῷ τε καὶ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ, ὅπερ καὶ αὐτὸς λέγει, διὰ τὸ μηδεὸς χρηστοῦ ἀπολαῦσαι, ἐξότου εἰλήφει παρ' αὐτοῦ τὸ ξίφος. 5

664. ἢ διὰ μέσου συναπτεόν τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, ἢ οὕτως· ἀλλ' ἔστιν ἡ παροιμία τῶν βροτῶν ἀληθής. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν δὲ τὸ ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, χωρὶς τοῦτο ἐπήνεγκε, καὶ ἔστι τῇ μὲν ἐνοίᾳ συνημμένον καὶ τῇ τοῦ λόγου ὀρμῇ, κατὰ δὲ τὴν φράσιν κομματικόν. 10

667. αἰτιῶνται κακῶς τινὲς ἐνταῦθα τὸν ποιητὴν, ὅτι δέον τὸ σέβειν πρὸς τοὺς θεοὺς εἰπεῖν, τὸ δὲ εἶκειν πρὸς τοὺς Ἀτρεΐδας, ὁ δὲ ἐναλλάξ εἴρηκεν, ἀγνοοῦντες ὅτι ἀδιαφόρως εἴρηκεν, ὥσπερ καὶ τινες τῶν λογοποιῶν, τῆς κυριολεξίας οὐδὲν φροντίσας. ἄλλως τε καὶ τὸ σέβειν οὐ μόνον πρὸς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους 15 φαμέν.

671. διὰ τί οὐκ εἶπε τῷ ἕαρι, τῷ μετὰ τὸν χειμῶνα ὄντι, ἀλλὰ τῷ θέρει; καὶ φαμέν ὅτι τὸ ἕαρ οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ χειμῶνος μέρος καὶ ἀπορορή. ἔστι γὰρ καὶ ἐν ἕαρι νιφετὸς πολὺς πολλάκις. διὰ τοῦτο ἀμφοτέρας τὰς ὑπερβολὰς εἴρηκεν ὡς ἐναντίας. καὶ γὰρ τὸ μετό- 20 πωρον μέρος ἔστι θέρους ραΐζοντος.

674. ἐκοίμισε] παυθὲν δηλονότι κατεπράυνε. τουτέστι, καὶ ἀνεμος σφοδρὸς κυμαίνων τὴν θάλασσαν, οὐκ αἰεὶ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλὰ παυσάμενος γαλήην ἰστά.

678. σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ σχῆμα τοῦ λόγου. τὸ γὰρ ἐγὼ δὲ εἰς 25 οὐδὲν ἀποδίδοται, ἀλλὰ τεμὼν τὸν λόγον διὰ τοῦ ἐπίσταμαι γάρ, πρὸς τοῦτο τὴν ἀπόδοσιν ἐποιήσατο. ἀγνοοῦντες δὲ τινες οἱ μὲν φασὶ τὸ γὰρ ἀργὸν, οἱ δὲ τὸ ὅτι, διὰ μέσου τὸ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως λαμβάνοντες. καὶ μὴν καὶ ἐτέρους ψυχροτέρους ἔστιν ἰδεῖν τῷ ὅτι ἀντὶ τοῦ λίαν χρωμένους· οὗς ἐάσαντες ἡμεῖς φρονῶμεν ὡς ἔφαμεν. εὐροῖς δ' 30 ἂν καὶ παρὰ λογογράφους πόλλ' ἕτερα τοιαῦτα· καὶ μαρτυρεῖ Διβάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ ὀρχηστῶν λέγων οὕτως “Τὸν μὲν οὖν ἐμὸν ἐς Ἀρι- “στείδην ἔρωτα, καὶ αἰρέσεώς μοι δοθείσης ἀπαγαγῶν” τὸ δὴ “Τὸν μὲν οὖν ἐμὸν ἐς Ἀριστείδην ἔρωτα” ἀνανταπόδοτον ἐάσας. ἢ οὕτως. τὸ μὲν ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ ὅτε ἀπόδος, τὸ δὲ ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι 35 διὰ μέσου. ὥσπερ γὰρ φησὶ Συνέσιος “Ἄλλ', εὖ οἶδ' ὅτι, οὐκ ἀπα-

“γορεύσεις” τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐκ ἀπαγορεύσεις συνάπτων, τὸ δὲ εὖ οἶδ' ὅτι διὰ μέσου, οὕτω καὶ τοῦτο. εὐροις δ' ἂν καὶ ἐν ἄλλοις ἕτερα τοιαῦτα. γίνεται δὲ ἡ ἀπάτη ἐνταῦθα διὰ τὸ γάρ.

679. ἀποροῦσιν ἐνταῦθά τινες, πῶς ὅτε ἐχθρὸς ἤμην καλῶς εἶπὼν ἐπὶ παρρηχήμενου, ἐπειδὴ τεθνήξῃσθαι ἔμελλε, μὴ καὶ τὸ ὠφελεῖν ὁ ἐβουλόμην εἶπεν, ἀλλὰ βουλήσομαι ἐπὶ μέλλοντος· οὐ γὰρ ἔμελλε ζῆν. καὶ φαμέν ὅτι βουλόμενος ἀπατήσαι αὐτούς, ὥστε μὴ ὑποπεῦσαι αὐτὸν τεθνήξῃσθαι, τοῦτο ἐπὶ μέλλοντος εἶπεν, ἐπεὶ καὶ ἄνω ἀπατῶν αὐτούς, Εἰσόμεθα θεοῖς εἶκειν καὶ Ἀτρείδας σέβειν, ἔφη· καὶ κατιῶν, Ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον. 10

683. ἐταιρίας λιμῆν] καλῶς τοῦτο εἶρηκεν. ὁ γὰρ ἀληθὴς φίλος λιμένος δίκην τοῖς αὐτὸν ἔχουσι καθίσταται, ἡνίκ' ἂν ἐν συμφοραῖς περιπέσωσι, καθάπερ ἐν θαλάσῃ λιμῆν τοῖς χρησαμένοις χειμῶνι.

695. ἀλίπλαγκτε] τὸν Πᾶνα οὕτω καλεῖ, διὰ τὸ τὰ ποίμνια, ὧν ἔφορος οὗτος, ἔαρος ὥρα καὶ θέρους αἰγιαλοῖς πλησιάζειν. 15

699. Νύσσοι καὶ Κνωσσὸς πόλεις, ἐν αἷς Διονύσου τιμωμένου ὀρχήσεις ἐγίνοντο. φασὶ δὲ ὡς καὶ ἐν τῇ Νύσσῳ ταύτῃ Ζεὺς διητᾶτο, ὅποτε, τῆς Σεμέλης κεραυνῷ βληθείσης, ἐνραψάμενος αὐτὸς τὰς σφετέρας γονὰς ἐν τῷ μηρῷ, δέκα μῆνας ἐξ ἀρχῆς ἔφερεν.

702. ἐν ᾧ ἡ Δῆλος κεῖται; Ἰκάριον καλεῖται πέλαγος, διὰ τὸ ἐκεῖ 20 τὸν Ἰκαρον πεσεῖν, ἐρρηκτότων τῶν ἐκ κηροῦ πτερῶν ὑφ' ἡλίου. τὸ πελαγαῖον διφθορογγογραφούμενον ἔν τινι τῶν παλαιῶν εὕρηται, καὶ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, πρὸς δὲ τὸν κανόνα τῆς κλίσεως οὐ καλῶς ἔχει. δοκεῖ μοι οὖν ὡς ἐλλιπὲς ἔστι τὸ κῶλον. τοῦτο δὲ ἔστι γνωῖναι ἀπὸ τοῦ κῶλου τῆς ἀντιστροφῆς. ἐν ἐκείνῳ γὰρ περισσόν τι ὄν 25 ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ.

706. Ἄρης] ἦτοι ὁ θεός. οὗτος γὰρ αἴτιος τῆς μανίας. ἢ τὸ Ἄρης ἀντὶ τοῦ ὁ πολεμικὸς Αἴας. τὸ δὲ ὀμμάτων, ἢ τῶν ἡμετέρων, ἢ τῶν ἑαυτοῦ.

711. λαθίπικον] ἦτοι ἐπιλεησμένος ὑπῆρξε τῶν πόνων καὶ τῆς 30 λύπης, ἣν ἀπὸ μανίας εἶχεν. ἐξήνυσεν] ἐξεπλήρωσεν. ἦγουν, ὅπερ οἱ θεοὶ ἀποδέχονται, σέβειν τε αὐτούς λέγω καὶ τιμὰς νέμειν τοῖς ἄρχουσι, ταῦτ' Αἴας τελεῖν ὑπέσχετο νῦν, τάναντία πρόσθεν ὑπὸ μανίας φρονῶν.

18. κεραυνῷ βληθείσης] Legebatur κεραυνοβληθείσης. Correxist Schæferus ad Greg. Cor. p. 997.

715. οἱ γράφοντες καὶ οὐδὲν ἀναυδῆτον φατίξαιμ' ἄν, οὐκ ἴσασι τὰ περὶ τῶν μέτρων, διὸ περισσὸν ὄν ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὁμοιον τῷ τῆς στροφῆς. ἀλλὰ καὶ οἱ γράφοντες θυμὸν τὸ μὲν μικρὸν οὐ καλῶς γράφουσι. μακρὰ γὰρ ὀφείλει εἶναι ἢ τοιαύτη συλλαβῆ, ὡς καὶ ἢ τοῦ κόλου τῆς στροφῆς. 5

733. τὸ ἡμῖν οἱ τραγικοὶ διτονίζουσι, ποτὲ μὲν περισπῶντες, ὅτε καὶ μακρὰν ἔχει τὴν λήγουσαν, ποτὲ δὲ ὀξύνοντες, ὅτε καὶ βραχεῖαν αὐτὴν ἔχει. καὶ δοκεῖ μὲν βραχὺ εἶναι, ὡς μὴ ἀπὸ συναίρεσεως γινόμενον. οὐ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν ἡμέϊν ἡμῖν. φύσει δὲ πᾶσα δοτικὴ μὴ ἀπὸ συναίρεσεως ἔχουσα τὸ ἰ βραχὺ αὐτὸ ἔχει. πρὸς ἀναλογίαν μέντοι 10 τοῦ ἡμῶν καὶ ἡμᾶς μακρὰν ἔχόντων τὴν λήγουσαν μακρὸν καὶ αὐτὸ ἐνίοτε γίνεται καὶ τὸν αὐτὸν αὐτοῖς τόνον δέχεται· ὅπερ καὶ ἐπεκράτησε παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις. ὅτι δὲ τὸ ἡμῖν δύναται καὶ βραχεῖαν ἔχειν τὴν λήγουσαν, τεκμήριον τὸ ἄμμιν καὶ ὕμμιν βραχεῖαν αὐτὴν ἔχοντα, οὐ διὰ τὸ ἀναβιβάζειν τὸν τόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ 15 τὴν ἀρχὴν ταύτην βραχεῖαν εἶχεν, ὡς καὶ τὸ ἐστὶ καὶ ἔστι. τὰ γὰρ μακρὰν τὴν λήγουσαν ἔχοντα καὶ ἀναβιβάζοντα τὸν τόνον μακρὰν πάλιν αὐτὴν φυλάττει, οἷον τὸ σχοῦ ἀπόσχου, θεοῦ ἀπόθου, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

748. καὶ παρὼν ἐτύγχανον] ἤγουν ἂ μέλλω εἰπεῖν οὐ παρ' ἄλλου 20 ἤκουσα, ἀλλ' αὐτὸς παρὼν ἠκροώμην.

756. τῆδε θ' ἡμέρα] λέγουσί τινες ὡς τὸ θ' ἀντὶ τοῦ τε λαμβάνεται, καὶ συνάπτεται πρὸς τὸ γάρ, οὕτω· καὶ γὰρ ἐλὰ τῆδε τῆ ἡμέρα τοῦτον. σὺ δὲ ἀντὶ τοῦ τοι νόει, κουφιζομένου τοῦ οἰ, ὥσπερ καὶ τῆς αἰ διφθόγγου, ὡς ἔχει τὸ, βούλομ' ἐγώ. 25

757. τὸ ἔφη καὶ τὸ λέγων ἐκ παραλλήλου τινὲς οἶονται· τὸ δ' οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, τοιαῦτα ἔφη δημηγορῶν, οὕτω καὶ τοῦτο, οὕτως· ἔφη καὶ οἰονεῖ ἀπεφῆνατο, λέγων τὸν περὶ τοῦ Αἴαντος λόγον.

761. τὸ ἔπειτα τινὲς οἶονται εἰς ἀπόδοσιν μετοχῆς τιθέμενον ἄργον εἶναι· τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτον, ἀλλὰ τὴν αὐτοῦ σώζει φύσιν. 30 ἠπάτηνται δὲ ἀπὸ τούτου, ὅτι εἰ ἀπῆν τοῦ ρυθμοῦ, οὐδὲν ἄν τὸν λόγον ἔβλαπτε. πρὸς οὓς φήσομεν ὅτι καὶ ἕτερα μυρία τοιαῦτα ἔστιν εὐρεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ, πρὸς κακοῦ ἐστὶ τὸ φρονεῖν. τὸν γὰρ αὐτὸν λόγον ἔχει τὸ πρὸς, ἄργον δοκοῦν παρὰ τοῖς πολλοῖς.

764. αὐτὸν ἐννέπει] οὐ μόνον πρὸς δοτικὴν τὸ ἐννέπω, ἀλλὰ καὶ 35 πρὸς αἰτιατικὴν ἄπαξ, ὥσπερ καὶ τὸ λέγω.

773. τὸ τότε ἐκανάληψίς ἐστὶ τῶν προλαβόντων, ὥστε οὐκ ἐπὶ τῆς δίας Ἀθάνας δεῖ λέγειν, ἀλλὰ λεγούσης τῆς Ἀθηνᾶς τὰ καὶ τὰ τότε, καθ' ὃν δηλονότι καιρὸν ἐκείνῳ ταῦτα ἐνετέλλετο.

786. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ] παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς βάθος ἀπτομένων λεγομένη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικινδύνων πραγμάτων. λέγεται δὲ καὶ οὕτως 5 ἐν Ξυρῶ ἴσταται τὸ πρᾶγμα.

792. ὅτι θυραῖος] τοῦτό φησι, διότι παρ' αὐτῶν ἤκουσε. τὸ δὲ εἶπερ ἔστιν ἀντὶ τοῦ, εἶπερ ἀληθῶς ἐστὶν ἐκτός· οὐ γὰρ οἶδε σαφῶς. λέγε δὲ καὶ οὕτω· οὐ θαρσῶ δὲ περὶ τοῦ Αἴαντος, εἶπερ ἔστι, τουτέστιν ἐὰν ζῆ, ὅτι θυραῖός ἐστιν. ἢ, ὅπερ καὶ κρεῖττόν μοι δοκεῖ, 10 οὕτω λέγε· οὐκ οἶδα καὶ οὐ γινώσκω τὴν σὴν πρᾶξιν, ἤγουν ἤπερ λέγεις σὺ πρᾶξιν τοῦ Αἴαντος· οἶδα δὲ καὶ γινώσκω ὅτι οὐ θαρσῶ περὶ τοῦ Αἴαντος, εἶπερ ἐστὶ καὶ ὑπάρχει θυραῖος καὶ ἐκτός τῆς σκηνῆς. ἐπεὶ δὲ ἀμφιβόλως τὸ εἶπερ εἶρηκε, βεβαιούσα ἡ Τέκμησσα ὅτι ἔξω ἐστὶ τῆς σκηνῆς, φησὶ καὶ μὴν θυραῖος ἐστὶ. 15

803. ἀναγκαίας τύχης] ἤγουν τοῦ παρόντος καιροῦ, οὗ ἀναγκαῖόν ἐστι προστῆναι, διὰ τὸ ἐπὶ Ξυροῦ ἡμῖν τὰ πρᾶγματα ἴστασθαι.

805. τὸ ἀντηλίους ἀπὸ τοῦ ἀντολίους γέγονε, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς η, ὥσπερ καὶ τὸ φυτοκόμος φυτηκόμος. τοῦτο δὲ διὰ τὸ μέτρον οὕτω γέγονεν. οὐ χρῆ τοῖνυν ἀντολίους γράφειν· μακρὰ γὰρ ὀφείλει 20 εἶναι ἢ συλλαβὴ αὐτῆ. ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἀντηλίους, ὡς ἐν τισὶ τῶν βιβλίων εὔρηται. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἥλιος γίνεται, ἀλλ', ὡς εἶρηται, κατὰ τροπὴν τοῦ ο εἰς η.

822. οἱ μὲν τὸ εὐνούστατον πρὸς τὸ αὐτὸν, τὸν σφαγέα, φασίν· οἱ δὲ στίζουσιν εἰς τὸ ἐγώ, καὶ τὸ ἐξῆς κομματικὸν ἐκφέρουσιν, οὐδέτε- 25 ρον τὸ εὐνούστατον νοοῦντες πρὸς τὸ θανεῖν.

828. νεορράντῳ] ἦτοι τῷ νεωστὶ ὑφ' αἵματος ρανθέντι· λέγει δὲ τοῦτο ὅσον πρὸς τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐμελλε Τεῦκρος αὐτὸν βαστάσειν. τότε γὰρ νεόρραντον ἦν.

840. Ξυναρπάσειαν] ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου Ξυναρπάσαι ἀπῆγχε 30 πρὸς τὸ μαθεῖν, ἀλλ' ἐπειδὴ εὐχῆς ἐστὶν ὁ λόγος, εἰς εὐκτικὸν ἔφερε. διὰ τοῦτο δὲ καὶ κομματικὸν καὶ ἀσύνδετον ἐποίησε τοῦτο, διὰ τὸ εἶναι εὐχὴν. τὰς γὰρ εὐχὰς οὕτω ποιεῖσθαι εἰώθαμεν. ἀποροῦσι δὲ πῶς αὐτοσφαγεῖς εἰπὼν, εἶτα ἐπιφέρει πρὸς τῶν ἐκγόνων. καὶ φαμὲν ὅτι οὐδὲν ἐστὶν ἐναντίωμα τῷ λόγῳ, εἴ γε ἐκείνοι 35 μὲν τοὺς παῖδας ἔσπειραν, οὗτοι δὲ αὐτοὺς ἀναιρήσουσιν.

843. τὸ ᾧ πρὸς τὸ Ἐρινύες συντακτέον. κρείττον γὰρ τοῦτο, εἰ καὶ δοκεῖ τινὰ ἔχειν λόγον καὶ πρὸς τὸ ταχεῖαι συντάσσεσθαι.

866. βουλόμενος ὁ χορὸς δεῖξαι τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κόπου, ὃν ἔσχεν ἐπὶ ζητήσῃ τοῦ Αἴαντος, φησὶν ὅτι πόνον ἐπὶ πόνῳ προστίθῃμι, καὶ οὐδαμῶς ὃ σπευδῶ γίνεται, λέγω δὴ τὸ εὐρεῖν Αἴαντα. 5

869. τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ, σὺν ἐκείνῳ γινῶναι, τούτεστιν οὐδεὶς τόπος ἔχει τὸν Αἴαντα, (τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἐπίσταται.) ὥστε ἐν τούτῳ εὐρεῖν με αὐτὸν κείμενον. οἱ δὲ λέγοντες τὸ συμμαθεῖν ἀντὶ τοῦ διδάξαι οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν.

877. ἡ σύνταξις, ἀλλ' οὐ μοι δηλοῖ καὶ φαίνεται ὁ ἀνὴρ, ἤγουν 10 ὁ Αἴας, μολῶν καὶ ἔλθων τὴν ἀφ' ἡλίου κέλευθον καὶ ὄδον, φανείς οὐδαμοῦ, τούτεστιν, ἐπειδὴ οὐκ ἐνταῦθα εὔρηται, δείκνυται ὡς οὐδ' ἐν τοῖς μέρεσι τούτοις ὤρμηται. ἢ καὶ οὕτως· ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ μολῶν ἦτοι ἔλθων ὁ ἀνὴρ τὴν ὄδον τὴν ἀπὸ τοῦ ἡλίου, ἄγουσαν δηλονότι, φαίνεται οὐδαμοῦ, τούτεστιν ἐν οὐδενὶ τόπῳ φαίνεται. 15

879. ἡ σύνταξις, τίς ἀλιεύς, ἢ θεὸς, ἢ διατριβὴν περὶ τοὺς ποταμούς ποιούμενος, καὶ ἔμπειρος ὢν αὐτῶν, βλέπων τὸν Αἴαντα εἶπου πλάξοιτ' ἂν, ἀπύοι ἂν καὶ φωνήσοι καὶ εἶποι ἐμοὶ, εἰ ἄρα πλάζεται καὶ οὐκ ἀπόλωλεν. εἶ ποθὶ πλάξοιτ' ἂν ὀφείλει γράφεσθαι, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλῳ. 20

888. περισσὸν ἦν κἀνταῦθα εἰς τὸ μακρῶν πόνων τὸ ἀλάταν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. σύντασσε δὲ οὕτω· σχέτλιόν ἐστιν ἐμοὶ, ἤγουν χαλεπὸν, μὴ πελάσαι καὶ πλησιάσαι δρόμῳ οὐρίῳ, τούτεστι τέλει εὐοδομένῳ, τῶν μακρῶν πόνων. τέλει δὲ ὀφείλων εἰπεῖν, δρόμῳ εἶπεν, ἐπεὶ καὶ τὸ τέλος τοῦ 25 δρόμου δρόμος ἐστὶ.

891. εἰκότως οὐκ ἄλλον τινὰ ἢ τὴν Τέκμησσαν πεποιήκεν εὐρεῖν τὸν Αἴαντα, δεικνὺς ἐντεῦθεν ὡς οὐδεὶς ἕτερος τοσοῦτον φροντίζει ὅσον ἢ γυνὴ τοῦ ἰδίου ἀνδρός.

906. ἡ σύνταξις, τὸ γὰρ ἔγχος τὸ περιπετὲς οἶ καὶ αὐτῷ, τὸ ἐν τῇ 30 χθονὶ πηκτὸν καὶ πεπηγμένον, κατηγορεῖ αὐτοῦ δηλονότι τὴν πρᾶξιν, ἤγουν παρίστησιν, ὡς αὐτὸς τὴν σφαγὴν εἰργάσατο, καὶ αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν. ἐστὶ γὰρ καὶ κατηγορῶ οὐ μόνον τὸ τινὸς καταφέρωμαι λόγοις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπάνω τινὸς ἀγορεύω, ὥσπερ ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφους κατηγορία. δηλοῖ δὲ καὶ Φιλίστρατος ἐν τῷ Ἰσο- 35

κράτους βίῳ λέγων “ ἡ δὲ Σειρὴν ἡ ἐφεστηκυῖα τῷ Ἴσοκράτους
“ σήματι εὐμουσίαν κατηγορεῖ τοῦ ἀνδρός.”

917. ὅστις καὶ φίλος] ἤγουν οὐ μόνον ἐχθρὸς βδελύσσεται αὐτὸν
ἰδεῖν· οὐ γὰρ ἂν μέλοι αὐτῷ τούτου· ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς φίλος τλαίη
ἂν καὶ ὑπομένοι αὐτὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας σφαγῆς φυσῶντα καὶ ἀνα- 5
πέμποντα ἄνω πρὸς τὰς ῥίνας τὸ μελανθὲν αἷμα καὶ ἐκ τῆς φοινικῆς
πληγῆς. ἀμφοτέρωθεν γὰρ τὸ αἷμα ἐξήρχετο, καὶ ἐκ τῆς πλευρᾶς,
πρὸς ἣν ἡ πληγὴ γέγονε, καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν διὰ τοιαύτην αἰτίαν. περι-
πεσόντος γὰρ αὐτοῦ τῷ ξίφει ἐν γῆ στερρῶς πεπηγμένῳ, καὶ διὰ
τοῦτο πρὸς τὸν τόπον, ἔνθα ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους ἐπέπηκτο, ἐκ βάρους 10
πελάσαντος, οὐκ εἶχε διέξοδον ῥαδίαν· καὶ διὰ τοῦτο εἰργόμενον καὶ
ζητοῦν διέξοδον ἐκ τῶν ῥινῶν ἀνεδίδοτο. φοινίαν δὲ πληγὴν ἴσως
λέγει οὐ τὴν πρώτην ἐν τῇ πλευρᾷ τομῆν, ἀλλὰ τὴν ἐτέραν τοῦ
ξίφους διέξοδον.

935. ἀριστόχειρ] ἤγουν ἀγῶν ἀρίστων καὶ ἀνδρείων δεόμενος, δυ- 15
ναμένων βαστάσαι τὸν Ἀχιλλέα, ἵνα τὰ αὐτοῦ λάβῃ ὅπλα τούτου
ἔνεκα.

936. Ἀχιλλέως ὅπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι] ἴαμβος ὀφείλει εἶναι
τέλειος ὁ παρὼν στίχος, ἢ ἢ ὅμοιος τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. διὸ τὸ
Ἀχιλλέως προσετέθη παρ' ἐμοῦ, ἀρμοδίως οἴμαι. 20

941. ἀποβλαφθεῖσαν] στερηθεῖσαν. ὅταν γὰρ τις τινὸς στερηθῇ,
ἀπ' ἐκείνου, οὗ ἐστέρηται, βέβλαπται αὐτῷ τῷ ἐστερηθῆσαι.

961. γελώντων] ἀντὶ τοῦ γελάτωσαν. τοῦτο δὲ φαμεν λαμβά-
νοντες ἔξωθεν εἰς τὴν τοιαύτην γενικὴν τὸ ἔστωσαν· ἐπὶ δὲ τῶν παθη-
τικῶν, οἷον τυπτέσθων καὶ τῶν τοιούτων, οὐχ οὕτω λέγομεν, ἀλλὰ τὸ 25
δυϊκὸν ἀντὶ πληθυντικῷ φαμὲν λαμβάνεσθαι.

1004. ἰστέον ὅτι τὸ ὦ οὐ μόνον πρὸς κλητικὴν, ἀλλὰ καὶ πρὸς
γενικὴν φέρεται. ἀμφοτέρων οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα. Ἄλλως. ὦ δυσθέα-
τον λέγε ὄμμα, καὶ ὦ ὄμμα τόλμης πικρᾶς. τόλμης γὰρ ἦν τὸ
ὄμμα. πρὸς γενικὴν δὲ τὸ ὦ συντάττειν λόγον οὐκ ἔχει· πρὸς εὐ- 30
θειαν μέντοι σπανίως, ὡς τὸ ὦ οὔτος, καὶ ὦ δυστυχῆς.

1022. παῦρα δ' ἀφελήσιμοι] παρὰ τισὶ μὲν τῶν βιβλίων παῦροι,
παρὰ τισὶ δὲ παῦρα εὐρίσκεται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα κρεῖττον τοῦ
παῦροι, διὰ τὸ σῶζειν τὸ μέτρον. τέταρτος γὰρ πούς ἐστὶν ὀφείλει
δὲ οὔτος ἴαμβος εἶναι. εἰ δὲ τις εἴποι ὅτι καὶ τοῦ παῦροι τὸ ροι 35

βραχὺ ἔστι (διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ παυ περισπῶμεν), ἴστω ὅτι οἱ ποιηταὶ τῶν εὐθειῶν πληθυντικῶν τὰ τέλη, εἴτε διὰ τοῦ αι ἐκφέρονται, ὡς τὸ μοῦσαι, εἴτε διὰ τοῦ οι, ὡς τὸ πλόοι, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, ἔαν μὴ ἡ ἐπαγομένη λέξις ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται. τότε γὰρ αὐτὰ κοινὴν συλλαβὴν ἡγοῦνται. ἔστι δὲ τὸ παῦρα ἀντὶ τοῦ ὀλίγα 5 καὶ οὐδαμῶς, ὥσπερ ἔστι καὶ τὸ (90.)

τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπη τῆς συμμάχου :

τὸ γὰρ βαιὸν ἀντὶ τοῦ ὀλίγον καὶ οὐδαμῶς ἐνταυθοῖ νοητέον. οὐ μόνον δὲ τὰ τέλη τῶν πληθυντικῶν εὐθειῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ὀριστικῶν ῥημάτων καὶ ἀπαρεμφάτων καὶ προστακτικῶν, τὰ δίφθογγον 10 ἔχοντα ἐν τῷ τέλει, ἀντὶ μακρῶν δέχονται, συμφώνου ἐπιφερομένου φωνήεντος δὲ, καὶ ταῦτα κοινὴν συλλαβὴν ἡγοῦνται.

1029. ὁ Ἔκτωρ ἐν τῷ ζωστῆρι, ἐν ᾧ ἔδωρήθη καὶ ἐφιλοφρονήθη παρὰ τοῦδε τοῦ Αἴαντος, ἐγνάπτετο καὶ συρόμενος κατεκόπτετο ἐκ τῶν ἵπικῶν ἀντύγων καὶ τῆς τοῦ ἄρματος περιφερείας, ἕς τε καὶ 15 ἕως οὐ ἀπέψυξε τὸν βίον. ἀπέψυξε δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀπεβάλετο τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν, πρὶσθεις καὶ κατακοπεῖς, παρ' ὅσον οἱ ἐκπνέοντες ψυχραίνονται παντὶ τῷ σώματι, τοῦ τὴν θέρμην ἐμποιοῦντος αἵματος εἰς τὴν καρδίαν εἰσδραμόντος φυλακῆς ἕνεκα καὶ πάντα τὰ μέρη καταλελειπότης ψυχρά. 20

1040. τὸ ὄπως ἀντὶ τοῦ πῶς, καὶ ἀντὶ τοῦ ἴνα, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ πῶς.

1043. [ἔξικοιτ' ἀνήρ] οὐ μόνον διεξέρχομαι, ἀλλὰ καὶ ἐξέρχομαι χωρὶς τῆς διὰ φαμέν, ὡς ἐνταῦθα, καὶ Εὐριπίδης (Μηδ. 281.)

θητοὶ γὰρ ἔξισαι πάντα δὴ κάλων.

25

1051. τὸ ἦντινα ἀντὶ τοῦ τίνα νοητέον. ὥσπερ γὰρ φαμέν ὅτι ἀντὶ τοῦ τι, καὶ πᾶς ὅστισοῦν ἀντὶ τοῦ πᾶς τις, οὕτω καὶ τοῦτο. ἰστέον δὲ ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ποτὲ μὲν ἐν ἀρχῇ τὴν δύναμιν ἔχουσι, ποτὲ δὲ ἐν τῷ τέλει ὡς τὸ ὄντινα, ποτὲ μὲν τὸ ὄν τὴν δύναμιν ἔχει, ὡς τὸ, οὐκ οἶδα ὄντινα εἶποις· ποτὲ δὲ τὸ τίνα, ὡς τὸ, 30 ἄνθρωπον ὄντινα εὐρών, περὶ τοῦ δεῖνος λέγομεν, ἀντὶ τοῦ, ἄνθρωπόν τινα. παραπλησίως δὲ ἔχει καὶ τὸ ὅτι, καὶ τὸ ἦντινα, καὶ τὸ ὅστις, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

1058. ἦν εἴληχεν] δέν εἰπεῖν πρὸς τὸ μόρφ, ὃν εἴληχεν, ἐπειδὴ ὁ τοιοῦτος μόρος δυστυχία τις ἦν· οὐ γὰρ φυσικῶς, ἀλλὰ βιαίως διὰ 35 ξίφους γέγονεν, ὅθεν καὶ ἔχθιστον καλεῖ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν σύν-

ταξιν ἀπέτεινεν οὕτως· ἡμεῖς μὲν θανόντες ὑπ' αὐτοῦ προῦκείμεθα ἂν ἐν ἐχθίστῳ θανάτῳ, ἦν τύχην καὶ δυστυχίαν εἴληχε καὶ ἐκληρώσατο οὗτος, τήνδε καὶ ταύτην, ἦν ὀρώμεν, σφαγαίς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ.

1062. τὸ αὐτὸν καὶ τὸ σῶμα καθ' ὅλον καὶ μέρος. τὸ γὰρ αὐτὸν καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν δηλοῖ, τὸ δὲ σῶμα μέρος αὐτοῦ, ὃ καὶ μόνον 5 ταφήσεσθαι ἔμελλεν.

1071. ἐκ γενικῆς ἀρξάμενος αἰτιατικὴν ἐπήνεγκε πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. οὕτως γὰρ ἔδει εἰπεῖν· ἀνδρὸς κακοῦ ἐστὶ μηδὲν ἀκούειν δικαιοῦν τῶν ἀρχόντων. ἐπεὶ οὖν οὕτω μὴ ἀκούων τῶν ἐφεστώτων, ὡς πρὸς ἐκείνους ἰδιώτης ἦν, διὰ τοῦτο εἶπε τὸ ἄνδρα δημότην, πρὸς τὸ 10 ἀπαρέμφατον ἀπὸ γενικῆς πρὸς αἰτιατικὴν τρέψας τὸν λόγον.

1079. καλῶς εἶπεν ἀμφοτέρων, τὸ δέος καὶ τὴν αἰσχύνην. δέδιε γάρ τις τύραννον, οὐ μὴν αἰδεῖται, ὡς, ἦν καιροῦ τύχη, ἐτοιμῶς ἂν τοῦτον κατέλοι. εἰ δὲ τις σὺν φόβῳ καὶ αἰδῶ πρὸς τὸν οἰκείον ἀρχοντα φυλάττει, οὗτός τε αἰεὶ πρὸς τὸ ἀρχεσθαι ἐστήξει, νεωτε- 15 ρίσας μηδέποτε, ὃ τε ἀρχῶν τῆς αὐτοῦ σωτηρίας διὰ παντὸς φροντιεῖ.

1085. ὅτι ἀμφοτέρω τῶ ἂν οὐ μόνον σύνδεσμοί εἰσιν, ἀλλὰ δύο μέρη τοῦ λόγου ἃ ἄρθρον καὶ ἂν σύνδεσμος, ὅθεν καὶ κατὰ κρᾶσιν ἂν γέγονεν, ὡς τῷ σοφωτάτῳ ἐπενοήθη Πλανουδῆ. ὁ γὰρ ἂν σύν- 20 δεσμος βραχὺς ἐστὶ παρὰ τοῖς μετρικοῖς, ἐνταῦθα δὲ μακρόν ἐστὶ τὸ ἂν, ὥστε δύο μέρη τοῦ λόγου ἐστὶ κραθέντα εἰς ἓν. σύντασσε δὲ οὕτω· καὶ μὴ δοκῶμεν καὶ νομίζωμεν δρῶντες ἐκεῖνα ἃ ἂν ἠδῶμεθα, (τοῦ ἃ οὐ πρὸς τὸ ἠδῶμεθα ὄντος, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὀπισθεν ἕξωθεν νοου- μένην αἰτιατικὴν, τὸ ἐκεῖνα.) οὐκ ἀντιτίσειν καὶ οὐκ ἀντιδοῦναι αἰθῆς 25 καὶ πάλιν ἐκεῖνα, ἃ ἂν λυπῶμεθα· τοῦ αὐτοῦ κἀνταῦθα συμβαινόντος πρὸς τὸ ἃ, ὅπερ καὶ πρόην ἔφαμεν πρὸς τὸ ἕτερον.

1091. ἤγουν μὴ διὰ κομψῶν καὶ πιθανῶν λόγων ἐπιχειρήσεις δεῖξαι ὡς οὐκ ἐστὶ ταφῆς ἄξιος Αἴας. οὐ γὰρ σοὶ πρέπει θανόντων ὑβριστὴν φανῆναι. 30

1107. ὥσπερ φασίν, ἐπληξά σε πληγῆν, οὕτω καὶ, κολάζω σὲ κόλασιν· ἐπεὶ ἐνταῦθα ἡ κόλασις διὰ λόγων ἦν, διὰ τοῦτο τὰ σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους φησίν.

1120. διεβέβλητο ἡ τοξεία παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς μικροπρεπῆς τέχνη καὶ φαύλη, καὶ ἀξιόλογον οὐδὲν ἐργάσασθαι δυναμένη. 35

1133. εἰκότως εἶπε τὸ προὔστη, ἐπειδὴ οἱ πολέμοι ἔμπροσθεν

ἐκείνων οἷς πολεμοῦσιν ἴστανται βάλλοντες. ληστῶν γὰρ τὸ λάβρα καὶ ἔπισθεν ἐπιτίθεσθαι.

1134. ἴσως τισὶ τὸ μισοῦντα ἐμίσει εὐηθες εἶναι δοῖει· τὸ δ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλ' εἰ μὲν ἄλλος τις τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἴσον τοῦτ' ἔλεγεν, ἀνοίας γέμοντα λόγον ἐδόκει ἂν προφέρειν· ἃ γὰρ ἐποίει, ἔπασχε 5 νῦν δὲ βασιλεὺς ἦν ὁ πρὸς ἐλάττονος τοῦτο πάσχων, διὸ καὶ βάρος παρεῖχεν.

1141. μὴ λάβης ἔξωθεν εἰς τὸ τοῦτον διά, ἀλλ' ἔστιν ὅμοιον τῷ (103.)

ἢ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ἔπου ;

10

ἐκεῖ γὰρ τούτου ἐμνημονεύσαμεν.

1147. τὸ λάβρον στόμα καὶ τὴν πολλὴν βοήν καθ' ὅλον καὶ μέρος λέγε. μέρος γὰρ τοῦ στόματος ἡ βοή. ἰστέον δὲ ὅτι ὅταν ἐκ ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως κέφος συστήῃ, ἀνεμον γεννᾷ.

1156. ἀνολβον] ἤγουν ἀνόητον. ὄλβος γὰρ καὶ εὐδαιμονία ἀν-15 θρώπου ἢ φρόνησις, ὡς περ τοῦναντίον δυστυχία ἢ ἀφροσύνη.

1164. τὸ σπεῦσον καὶ τὸ ταχύνας οὐκ ἐκ παραλλήλου ῥητέον. ἀλλ' οὕτω λέγε· σπεῦσον τάφον ἰδεῖν τινὰ τῷδε τῷ Αἴαντι, ταχύνας τοῦτο ὡς δύνασαι, τουτέστι τὴν περὶ τούτου σπουδὴν ὡς ἐν σπουδάσας. ὡστε τὸ ταχύνας σπουδὴ τις ἐστὶ τοῦ σπεῦσον. τὸ δὲ τινὰ μὴ 20 πρὸς τὸ κάπετον νοήσης, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀνθραπον.

1173. προστρόπαιος] ἦτοι πλησιάζων. εἶρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν τῶν πρὸς τῇ τρόπι καθημένων.

1175. εἰκότως θησαυρὸν φησίν. ὡς περ γὰρ τοῦτον ἔχει τις ἐπ' ὠφελείᾳ σφετέρᾳ, οὕτω καὶ διὰ ταύτης τῆς κόμης προξενίζειν αὐ-25 τοῖς εὐμένειαν παρ' Αἴαντος ἐλπίζων θησαυρὸν καλεῖ. ἰκτῆριον δὲ, ἐξιλεωτικόν.

1186. πολυπλάγκτων ἐτέων] ἦτοι τῶν πολλῶν χρόνων, οὓς ἐν Τροίᾳ πλανώμεθα μὴδὲν πράττοντες ὧν χάριν ἀφίγημεθα.

1191. εἰς ὄνειδος γὰρ τοῦτο πίπτει τοῖς Ἕλλησι τοσοῦτον χρόνον 30 μὴδὲν κατορθοῦσι. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ ὄνειδος ἔξωθεν εἰς, ἀλλ' εἰπὼν ὅτι ἐν τῇ Τροίᾳ πολὺν χρόνον πλανώμεθα ἐπιφέρει δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων, λέγων τοσοῦτον χρόνον καθῆσθαι μάτην ἐνταῦθα δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων. ἐρεῖ δὲ καὶ προῖων τὸ τοιοῦτον σχῆμα. λέγων γὰρ μετὰ τὴν στέρησιν ἃ πάσχει, εἴτ' ἐπάγει μνήματα 35 Τροίας.

1192. τὸ ὄφελε διὰ τοῦ ο μικροῦ ὀφείλει γράφεσθαι, ἢ ἢ ὅμοιον τῷ κῶλον τῆς στροφῆς. οἱ γὰρ ποιηταὶ πολλὰ τοιαῦτα συν-
σταλμένως γράφουσι διὰ τὸν τοῦ μέτρου κανόνα. ἔστι δὲ τοῦτο
Ἰωνικῆς διαλέκτου. οὔτοι γὰρ χωρὶς αὐξήσεως τοὺς παρωχημένους
χρόνους ἐκφέρουσι. αἰθέρα δῦναι] εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐδὲν ἔλθειν. 5
αἰθέρα δὲ ἢ τὸ πῦρ νόει, διὰ τὸ ἀφανιστικὸν εἶναι, ἢ τὸν ἀέρα, διὰ τὸ
μὴ σύστασιν ἔχειν.

1202. τὸ ὄτοβον ἐνταῦθα δι' ἐνὸς τ ὀφείλει γράφεσθαι, ἢ ἢ τὸ
κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. φύσει γὰρ ὄττοβος διὰ δύο τ
γράφεται, ὡς περ πάταγος, τὸ αὐτὸ σημαίνον, δι' ἐνός. 10

1207. τὸ ἀμέριμος ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόγνωσιν ἔχων καὶ μὴ μεριμῶν
καὶ ἐλπίζων περὶ τῆς ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῆς, ἀδήλου τοῦ μέλλοντος
ὄντος, ὅπη τὰ τῆς νίκης χωρήσει, ἄλλως τε καὶ τοῦ τοσοῦτου χρόνου
εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλοντος. ἢ ἀμέριμος καὶ μὴ ἔχων μέριμναν καὶ
φροντίδα ἂν ἔφη, στεφάνων, κυλίκων καὶ ἐρώτων. 15

1208. τὸ πικιναιῖς δρόσοις τεγγόμενος ἀντὶ τοῦ ἕτοις συνεχέσι
βρεχόμενος. οὐ γὰρ ὁ πολὺς τοῦ στρατοπέδου λαὸς ἔχει σκηνάς,
φυλακὴν ὄμβρων καὶ τῶν ἄλλων ἐξ ἀέρος δυσχερῶν, ἀλλ' οἱ ἄρχοντες
μόνοι. ἔστι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος· τὸ μὲν τεγγόμενος ὅλον, τὸ δὲ
κόμας μέρος. δέον δὲ λυγρῶς εἰπεῖν, πρὸς τὸ κόμας ἐπήνεγκεν. 20

1211. οὕτω χρῆ γράφειν πρὶν μὲν οὔν, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ
τῆς στροφῆς. τὸ γὰρ καὶ πρὶν μὲν οὐκ ὀρθοῦς ἔχει τοὺς χρόνους.

1223. ἐσπουδάσα ἐλθεῖν ἐνταῦθα παρὰ τὸν Αἴαντα καὶ ἀφήκα
τὴν τοῦ τάφου διουργίην. πρὸς τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ καὶ μὴν, ἔμφασιν
ἔχων ὡς περ ἂν εἴ τις αὐτὸν ἤρετο, τί οὕτω πάρει ταχέως; 25

1239. εἶκω τὸ πρέπω, εἶξω, εἶχα, ὁ μέσος παρακείμενος οἶκα, καὶ
προσθήκη τοῦ ε, εἶοκα, εἶοκαμεν, καὶ κατὰ συγκοπὴν εἶοικμεν, καὶ
τροπῇ τοῦ κ εἰς τὸ μέσον γ, ζοιγμεν.

1250. σημειῶσαι ὅτι τὸ εἶργω ἀμφιβολίαν ἔχει τοῦ πνεύματος.
δύναται γὰρ καὶ ψιλοῦσθαι καὶ δασύνεσθαι. 30

1281. ὄν οὐδαμοῦ φῆς] φασὶν ἐνταῦθα ὡς συκοφαντεῖ Τεῦκρος
Ἀγαμέμνονα. οὐ γὰρ ἐν τοῖς πρόσθεν αὐτοῦ λόγοις πρὸς τοῦτον
τοιούτων τι εὔρηται· ἀλλ' ἔφη (1237.) “Ποῦ βάντος, ἢ ποῦ στάντος,
“οὔπερ οὐκ ἐγώ;” φασὶν οὖν ὅτι, ὡς περ κατὰ τὰς ἐριδας συμβαίνει
προσφέρειν ἔσθ' ὅτε τὸν ἀντιδικὸν ἀπολογούμενον τῷ προηγουμένῳ 35
τῆς δίκης τοιαῦτα, ἀ οὐδέποτε' αὐτὸς ἐφθέγγετο, οὕτω κἀνταῦθα.

ἴσως δ' ἂν τις εἴποι ὅτι ὅτε τὸ ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος ἔλεγε, τοῦτο ἔλεγε καὶ ἐνόει ὡς ἔνθα μὲν ἐκεῖνος ἔβαινε, καὶ αὐτὸς συμπαρῆν, ἔνθα δ' αὐτὸς, οὐκ ἐκεῖνος. ἔστι δὲ πάνυ ψυχρόν.

1285. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον] ἤγουν οὐκ ἐντὸς τοῦ κράτους ἔνθεν κἀκεῖσε στρεφόμενον, καὶ μὴ ἰόντα πρὸς ἔξοδον. ἢ δραπέτην 5 ἀντὶ τοῦ ἐντὸς μένοντα καὶ τὴν ἔξοδον φεύγοντα. τὸ δὲ καθεὶς ἀντὶ τοῦ καταβαλῶν.

1292. Τάνταλος ὁ τοῦ Πέλοπος πατὴρ ἐκ Φρυγίας ἦν. πολέμου δ' ἐπιπεσόντος αὐτῷ μετὰ χρημάτων πέμπει Πέλοπα πρὸς Ἑλλάδα, κινδυνεύων τῆς ἀρχῆς ἐκπεσεῖν. 10

1294. μὴ λάβῃς εἰς τὸ τέκνων ἔξωθεν τὸ ἀπό, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν, ἀλλ' οὕτω λέγε· προθέντα τῷ ἀδελφῷ δεῖπνον τῶν οἰκείων τέκνων. τὸ γὰρ δεῖπνον οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν δεῖπνον, ἰχθύος λέγω, ἢ ὄρνιθος, ἀλλὰ τῶν οἰκείων τέκνων. ὥσπερ γὰρ φαμεν βρωῶσιν ἰχθύος, καὶ πόσιν οἴνου, οὕτω καὶ δεῖπνον τέκνων, ἢ ἄλλων ὧν ἂν εἴποις. 15

1309. τινὲς ὑποστίζοντες εἰς τὸ ἡμᾶς ἀντὶ τοῦ ἐμὲ τὸν Τεῦκρον, καὶ τὴν Τεκμήσσαν καὶ τὸν Εὐρυσάκην φασίν· ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον. τίς γὰρ χρεία ἐνταῦθα Τεκμήσεως καὶ Εὐρυσάκου; οὐδ' αὐτὸς ἔασας πρὸς τὸ ἡμᾶς ὑποστίζων οὕτω λέγε· βαλεῖτε καὶ ἡμᾶς, ἀντὶ τοῦ ἐμὲ καὶ σαυτὸν, συγκειμένους ὁμοῦ τῷ Αἴαντι τρεῖς· 20 ἐκὼν γὰρ οὐχ ὑφήσω, ἀλλ' εἰ καὶ αὐτὸς θανοῦμαι, σὲ πρῶτον ἀναιρήσειν βουλήσομαι. ὅτι δὲ ἔστι τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ αὐτὸς λέγων,
εἶπε καλὸν μοι τοῦτ' ὑπερπουμένῃ,

καὶ τὰ ἐξῆς. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ κακῶς εἶπε τὸ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλ' ὥσπερ φαμεν πρὸς τὰς ἔριδας περὶ τινος 25 ἄλλου πρὸς τινὰ τοὺς λόγους ποιούμενοι, προσάπτοντες καὶ αὐτῷ τὰ ἐκείνου, οὕτω καὶ τοῦτο. ἄλλως τε οὐκ ἀπέχρησεν αὐτῷ μόνον εἰπεῖν τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός, ἀλλὰ καὶ ἢ τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.

1322. συγγνώμην ἔχω] οὐ καλῶς λέγεις, Ὀδυσσεῦ, ἐνταῦθα. οὐ γὰρ ὁ λέγων τὰς ὕβρεις καὶ ὁ ἀκούων ἐν ὁμοτίμοις, ἀλλ' ὁ μὲν 30 βασιλεὺς, ὁ δ' ἰδιώτης. εὐροὶς δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἄξια τῆς Ὀδυσσεως μούσης, πλὴν εἰ μὴ πως εἴποις ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ λελογισμένου, οὐδὲ παντὶ τῷ θυμῷ, ἀλλὰ μηχανῇ τινὶ τοῦτ' ἔλεξε τῶν διαλλαγῶν ἔνεκα, καὶ ἅμα τῷ βασιλεῖ τὰ μέγιστα πεποιθώς.

1324. ἤκουσεν αἰσχροῖ] ἤγουν ὅτι πρὸς Μενέλαον ἐποίει τοὺς λό- 35

γους, ὥστε αὐτός ἐστιν ἄρχων τῆς ὕβρεως, ἐγὼ δ' ἀμυνόμενος. οὕτω τοῦτο νόει, καὶ μὴ πρὸς τὰς ὕστερον ὕβρεις. ἄλλως γὰρ οὐκ ἂν τοῦτο προὔβάλλετο εἰς δικαίωμα Ἀγαμέμνων.

1327. ἀπορίαν ἔχει τινὰ ἢ τοιαύτη γενικὴ, τὸ ἐμοῦ. ἔχει δὲ οὕτω, πρὸς βίαν ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ εἰς δυναστείαν ἐμοῦ. ἐπεὶ γὰρ ἡ 5 δυναστεία οὐκ ἄλλου τινὸς ἦν, ἀλλ' Ἀγαμέμνονος· πρὸς γὰρ αὐτὸν ἐκ Τεύκρου γενήσεσθαι ἐμελλε' διὰ τοῦτο πρὸς βίαν ἐμοῦ λέγει.

1329. ξυνηρημεῖν] εὔρηται καὶ ξυνηρητμεῖν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ συμφωνεῖν εἰποῖς ἂν. εἴρηται δὲ ἡ λέξις ἐκ μεταφορᾶς τῶν κωπηλατούντων. 10

1335. τὴν δίκην πατεῖν] πατεῖται γὰρ ἡ δίκη, διὰ τὸ μὴ τῆς σῆς ὀργῆς τὴν ἐκείνου ἀρετὴν προτιθέσθαι, ἀλλ' ἄκαμπτον εἶναι, ἵνα τὸ τῆς ἐξουσίας μέγεθος βεβαιώσῃς.

1344. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον] τοῦτο πρῶτον ὡς καθόλου γνώμην ἐξηνεγκεν· εἶτα μερικῶς πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα. δέον γὰρ εἰπεῖν, οὐδ' 15 ἔαν μισῶν κυρῆ, ὁ δὲ κυρῆς εἶπεν, εἰκότως τοῦτο ποιήσας, ἵνα μισοῦντα τοῦτον ἴλεω καὶ εὐμενῆ ἐντεῦθεν ποιήσῃ τῷ Αἴαντι.

1346. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ταῦτα ἔξωθεν τὸ κατά, ἀλλ' ὥσπερ μάχομαί σοι ταῦτά φαμεν, οὕτω καὶ τοῦτο.

1350. εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον] ἦτοι διόλου εὐσεβῆ καὶ ὅσια πράττειν. 20 κωλύεται γὰρ ὑπὸ τῆς ἀρχῆς, διὰ τὸ ταύτης συμφέρον. εἰ γὰρ καὶ Αἴας οὐδὲν ἐμελλε δράσειν ἐτ' αὐτόν· τέθηκε γάρ· διὰ τοῦτό γε μὴν δεῖ τοῦτον τιμωρῆσθαι, ἵνα μὴ τις ἰδὼν αὐτὸν ἀτιμώρητον μείναντα ἐγχειρήσῃ τοῖς ἴσοις.

1357. δέον πλέον εἰπεῖν, πολὺ εἶπεν. εὔρηται γὰρ πολλαχοῦ τὰ 25 ἀπλᾶ ἀντὶ συγκριτικῶν τιθέμενα, ὥσπερ αὖ τούναντίον τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἀπλῶν.

1362. ἡμᾶς σὺ δειλοῦς] ἔαν γὰρ θεάφθαι συγχωρήσωμεν Αἴαντα, πᾶς τις ὃς οὐκ οἶδεν ὅτι σὴν χάριν τοῦτο ποιοῦμεν οἰηθεῖ ἂν διὰ τὴν Τεύκρου θρασύτητα ἡμᾶς βιασθέντας ἐνδοῦναι. 30

1390. μνήμων] ἦγουν μνημονεύουσα τῶν ἐκάστοις πεπραγμένων κακῶν καὶ μηδέποτ' εἰς λήθην ἰοῦσα, ἀλλὰ τιμωρουμένη. διὰ τοῦτο δὲ τὴν δίκην τελεσφόρον καλεῖ, διὰ τὸ μὴ αὐτίκα τοῖς ἀμαρτάνουσιν ἀπαντᾶν, ὅπως ἂν μεταγνοῖεν, ἀλλ' ὕστερον κατ' αὐτῶν φέρεσθαι μετὰ μείζονος τοῦ κολάζειν παρασκευῆς. 35

1405. μὴ λάβῃς εἰς τὸ λουτρῶν ἕξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ τρίπους διὰ λουτρὰ ἦν, καὶ οὐ δι' ἄλλο τι, διὰ τοῦτο τρίποδα λουτρῶν λέγει.

1407. τὸν ὑπασπίδιον] ἤγουν τὸν ὑποκάτω τῆς ἀσπίδος. πάντων γὰρ ὄπλων ἡ ἀσπίς ἐπίκειται. τοῦτο δὲ λέγει, ἵνα αὐτὸν συναίψῃ 5 τῷ Αἴαντι, ὡσπερ πρόσθεν ἐνετείλατο.

1410. εἰ μὲν τὸ πλευρᾶς περισπάσεις, καθ' ὅλον καὶ μέρος ἐρεῖς. τὸ γὰρ πατρός ὅλον, τὸ δὲ πλευρᾶς μέρος. εἰ δὲ ὕξυνεῖς, πρὸς τὸ ἐπικουφίξει συντάξεις. σκόπει δὲ, ὅταν περισπάσης, μὴ οὕτω συντάσσειν, θιγῶν τῆσδε τῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ θιγῶν τοῦ πατρός τῆσδε 10 τῆς πλευρᾶς. οὕτω γὰρ καὶ τὸ καθ' ὅλον καὶ μέρος σώζεται.

1412. μέλαν μένος λέγει τὴν τοῦ αἵματος ἀνάδοσιν καὶ πρὸς τὰ ἄνω ὄρμην, ἐπειδὴ καὶ μέλαν τὸ αἷμα.

1413. ἡ σύνταξις, ἀλλ' ἄγε πᾶς ἀνὴρ, ὅστις φησὶ παρεῖναι καὶ ὑπάρχειν φίλος τοῦ Αἴαντος· ὅτε ἦν ὁ Αἴας, τότε φίλον καὶ αὐτὸν 15 τούτου παρεῖναι λέγω· σούσθω καὶ ὀρμάσθω, βιάτω καὶ πορευέσθω, πονῶν καὶ συναγωνιζόμενος τῷδε τῷ Αἴαντι, τῷ κατὰ πάντα ἀγαθῷ, φρόνησιν λέγω καὶ ἀνδρίαν καὶ τᾶλλα, καὶ ἐν οὐδενὶ πράγματι λφόνι καὶ κρείττονι τῶν θνητῶν, τουτέστι πᾶσι μὲν τοῖς καλοῖς, ὅσων ἀνθρωπον ἢ φύσις ἤξιωσεν, ἐνευθηνομένω, θνητῷ δὲ ὄντι. οὕτω τὸ 20 οὐδενὶ οὐδέτερον λέγε, τὸ δὲ λφόνι ἀρσενικὸν πρὸς τῷ Αἴαντι, οὐχ, ὡς τινές φασι, τὸ οὐδενὶ ἀντὶ τοῦ νεκρῷ, καὶ ἕτερ' ἄττα σκαιότητος γέμοντα.

1418. ἢ πολλὰ] ὄντως πολλὰ ἐστὶ τοῖς βροτοῖς γῶναυ ἰδοῦσι καὶ θεασαμένοις· οὐδεὶς δὲ, πρὶν ἰδεῖν, ἐστὶ μάντις τῶν μελλόντων 25 τί ποιήσει. ἤγουν, ὅπερ τις εἶδεν ἐπίσταται· ὁ δὲ μὴ ἰδὼν οὐκ ἂν ἔχοι περὶ τοῦ μέλλοντος ἰσχυρίσασθαι τί ποιήσει. τοῦτο δὲ λέγει ὁ χορὸς περὶ ἑαυτοῦ, ὡς πρῶτον οὐκ ἐλπίζοντος ἂν τεθάφθαι τὸν Αἴαντα, ὕστερον δὲ ἰδόντος τοῦτο γενόμενον.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΝ.

343. ἤλθόν με μέτα] μετῆλθόν με καὶ μετεπέμψαντο νῆϊ, ἧτοι ἐξήτησαν, ὡς τὸ, μέτειμι τὸν ἄνδρα.

411. Αἴας ὁ μείζων] ἤγουν ὁ Τελαμώνιος.

419. τὸ ἐπίστω κατὰ πάθος ἐστίν. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπίστασο γίνε- 5
ται ἐπίστω κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ σ, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐτίθετο τὸ ἐτίθειν,
καὶ τοῦ ἔθεσο τὸ ἔθειν.

509. καὶ ἐνταῦθα τὸ τύχοι αἰτιατικῇ συντάσσεται.

514. μέγα τιθέμενος] γράφεται, μετατιθέμενος.

519. εὐχερῆς] ὃν ἡμεῖς εὐκόλον, τοῦτον εὐχερῆ λέγουσιν, ὥσπερ 10
καὶ τὸν δύσκολον δυσχερῆ. ὄρα οὖν, φησὶ, μὴ τανῦν εὐχερῆς φαι-
νόμενος ἐπὶ τῷ ἀπαγαγεῖν τὸν Φιλοκτῆτην ὕστερον δυσχερῆς γένη,
ὅταν τῇ συνουσία τῆς νόσου πλησθῆς ἐν τῇ νηϊ.

1009. ἀνάξιος ἦν, φησὶ, περιπατεῖν μετὰ σοῦ δολεροῦ καὶ σκο-
λιοῦ, ἄξιος δὲ μετ' ἐμοῦ εἶναι τοῦ οὐκ ὄντος δολεροῦ.

ΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΑΝ.

3. Ὦν] αὕτη ἡ γενικὴ οὐ καθὰ οἴονταί τινές ἐστι, λέγοντες, ὧν εἰς θέαν ἔλθειν (τοῦτο γὰρ λαμβάνουσιν ἔξωθεν) ἦσθα πρόθυμος, ἀλλὰ πρὸς τὸ πρόθυμος, καθάπερ φαμέν, οἰκεῖός εἰμι τοῦ δεῖνος, οὕτω καὶ πρόθυμος. ἰστέον δὲ ὅτι διὰ τοῦτο παλαιὸν τὸ Ἄργος λέγεται, διὰ τὸ τὸν πρῶτον αὐτοῦ οἰκιστὴν Ἄργον γηγενῆ εἶναι· ἡ παλαιὸν λέγει, ὡς πρὸς τὸν Ὀρέστην, ἀντὶ τοῦ, ὃ πάλαι οἶσθα ὅπερ οὐ τοσοῦτον ἔχεται λόγου.

5. τῆς οἰστροπλήγος] ἡ τῆς τῶ οἴστρω καὶ ἔρωτι τοῦ Διὸς πληγείσης· ἡ οἴστρον λέγει, ὃν αὐτῇ ἡ Ἥρα ἐπέβαλεν, ὅτε ταύτην εἰς 10 βουὴν Ζεὺς μετέβαλε, βουλόμενος ἐκείνην λαθεῖν.

6. λυκοτόνος ὁ Ἀπόλλων καλεῖται, ὡς ποτὲ λύκον κτείνας. τὸ δὲ ἀληθές οὕτως ἔχει. Ἀπόλλων ἀλληγορεῖται εἰς ἥλιον, οὗ τῇ παρουσίᾳ τὸ λυκόφως ἀφανίζεται, λύκου χροιάν ἔχον· διὸ καὶ τοῦνομα ἔχει. τόπος οὖν ἐν Ἄργει ἦν λυκοτόνου Ἀπόλλωνος ἱερὸν 15 ἔχων καὶ προσαγορευόμενος ἐντεῦθεν Λύκειος ἀγορά.

17. ἡ τὸ σέλας αἰτιατικὴν νοητέον, τὸ δὲ φθέγματα εὐθεῖαν, οὕτως· ὡς ἤδη τὰ πρωῖνὰ φθέγματα τῶν ὀρνίθων σαφῆ κινεῖ καὶ φέρει ἡμῖν τὸ λαμπρὸν φέγγος τοῦ ἡλίου. τούτέστιν, αἱ ὀρβριναὶ τῶν ἀλεκτόρων ᾠδαὶ ἢ μούσαι ἡμῖν ἤδη μαντεύονται. ἡ τὸ μὲν σέλας 20 ἔστω εὐθεῖα, τὸ δὲ φθέγματα αἰτιατικὴν, οὕτως· ὡς ἤδη τὸ λαμπρὸν σέλας τοῦ ἡλίου κινεῖ καὶ φέρει ἡμῖν σαφῆ τὰ ἔφα καὶ πρωῖνὰ φθέγματα τῶν ὀρνίθων. τούτέστιν, ἤδη προϊούσα ἡ ἡμέρα τὰς ὀρβρινὰς ἡμῖν φωνὰς τῶν ὀρνίθων ἀνίστησι.

19. ἄστρον ἐκλέλοιπεν] διὰ τὸ ἐν νυκτὶ τὰ ἄστρα φαίνεσθαι, διὰ 25 τοῦτο ταύτην ἐκλελοιπέναι τούτων φησὶν ἥς ἀπιούσης οὐδὲ ἄστρα δείκνυται.

24. φαίνεις ἐσθλὸς γεγώς] ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, γεγονέναι εἰς ἡμᾶς ἐσθλός, πρὸς μετοχὴν ἔτρεψεν, ὃ καὶ κρεῖττον.

42. οὐ γὰρ σε] οὐ γὰρ ἀναγνωρίσουσιν, οὐδὲ ἵπνοσήσουσί σε οὕτω 30 κεχρωματισμένον, ἥτοι πεπολιωμένον ὑπὸ τοῦ γήρωσ, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου τοῦ μακροῦ ἐνηλλαγμένον κατὰ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν.

πρὸ τοῦ μὲν γὰρ νέος ἐξῆλθες, νῦν δὲ γηραιὸς ἐπανάρχῃ, ὥστε καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους οὐχ ὑποπτεύσουσί σε ἀπατεῶνα εἶναι. σημειωτέον δὲ τὴν μεταχείρισιν. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Ὀρέστης παρὰ τῷ Στροφίῳ ἐτρέφετο, ὁ μὲν Πυλάδης καὶ ὁ Ὀρέστης μέλλουσιν εἰπεῖν ὅτι τὸ ἄγγος πρὸς Κλυταιμνήστραν ἄξουσιν ὡς παρὰ Στροφίου 5 πεμφθέντες· τῷ δὲ παιδαγωγῷ ὑποτίθενται εἰπεῖν ὡς παρὰ Φανότεως ἦκει, προμεμνηυκότος, ὡς φίλου τούτου, Ὀρέστου θάνατον.

49. τέσσαρες ἀγῶνες μεγάλοι ἐν Ἑλλάδι ἐγίνοντο· ὁ τῶν Ὀλυμπίων, ὁ τῶν Νεμεῶν, ἀμφότεροι εἰς τὸν Δία· ὁ τῶν Ἰσθμίων εἰς Ποσειδῶνα· ὁ τῶν Πυθίων εἰς τὸν Ἀπόλλωνα. 10

52. κατατόμοις χλιδαῖς] ἤτοι ἐν κουρησίμοις τρυφαῖς. ἔθος γὰρ ἦν αὐτοῖς τέμνειν τὰς κόμας καὶ ἐπιτιθέναί τῷ τάφῳ, ἵνα διὰ τούτου τοῦ πένθους ἴλεως αὐτοῖς ὁ νεκρὸς εἴη. εἰκότως δὲ εἶπε τὸ χλιδαῖς· τρυφή γὰρ κεφαλῆς ἢ κόμης.

55. θάμνοις] θαμνώδη φυτὰ εἰσι τὰ πρόσγεια καὶ μὴ εἰς ὕψος 15 αἰρόμενα.

84. διότι αἱ θυσῖαι αἱ πρὸς ἐκεῖνον ἐπὶ καλῷ ἑαυτῶν γενήσεσθαι ἔμελλον, διὰ τοῦτο λουτρὰ ταύτας καλεῖ, ὡς καθάρσια τοῦ μιάσματος, ὃ ἔμελλον κτήσασθαι, εἰ Κλυταιμνήστραν καὶ Αἴγισθον ἀνέλοιεν. μὴ γὰρ ὅτι οὐ δίκαιοι ἦσαν οὗτοι τεθνάναι, ἀλλ' ὅτι πᾶς 20 φόνος μίασμά ἐστιν.

96. οὐκ ἐξείνισεν] οὐκ ἐφιλοφρονήσατο. φιλοφρόνησις δὲ τοῦ φοινίου Ἄρεως οὐδέν ἐστιν ἕτερον ἢ φόβος.

99. κάρα] τὸ πρότερον βραχὺ καὶ τὸ δεύτερον μακρὸν, κῶτα δὲ τὸ πρότερον μακρὸν. πρῶτον δὲ εἰπὼν ὅν, εἶτα κάρα ἐπήνεγκε καθ' 25 ὅλον καὶ μέρος.

107. ὡς τις ἀηδῶν] ἢ τὸ ἴδιον τέκνον, τὸν Ἴτυν, δι' ἄμυναν τὴν πρὸς τὸν ἄνδρα Τηρέα, μετὰ Φιλομήλας τῆς ἀδελφῆς ὑπ' ἐκείνου φθαρείσης, ἀποκτείνασα. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς οὔτε ἐν ἡμέρᾳ οὔτε ἐν νυκτὶ παυσαίμην ἂν τῶν θρήνων. 30

110. διὰ τοῦτο τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην καλεῖ καὶ τὸν ὑποχθόνιον Ἑρμῆν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ πατρὸς, διὰ τὸ ἐν Ἄιδου κεῖσθαι αὐτόν. ἀρὰν δὲ λέγει, ἣν καθ' ἐκάστην κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἴγισθου πρὸς τοὺς θεοὺς ἐποίησεν, ἣν, ὡς δικαίως πεμπομένην, πότιαν ὀνομάζει. τὰς γε μὴν Ἑρινύας διὰ τοῦτο ἐπιβοᾶται, ὡς τοὺς 35 φονεῖς καὶ κακούργους τιμωρουμένας.

113. οἱ γράφοντες αἱ τοὺς ἀδίκως θήσκοντας, ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. διὸ περισσὸν τὸ αἶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ.

119. οὕτω τοῦτο λέγε· οὐκ ἔτι μόνη δύναμαι φέρειν τὸ ἄχθος τῆς λύπης. ποταπὸν; ἀντίρροπον καὶ ἴσον. τουτέστιν, οὐκ ἐξισοῦται τῇ ἐμῇ δυνάμει ἡ λύπη, ἵνα καὶ φέρω αὐτήν, ἀλλὰ μείζων ἐστὶ καὶ 5 ὑπὲρ τὴν ἐμὴν δύναμιν.

122. τίν' αἰὲ τάκεις] δέον οὕτω λέγειν, τίν' ἀκόρεστον οἰμωγὴν ἔχεις, τήκεις εἶπεν, εἰκότως. τὸ γὰρ θρηνεῖν αἰὲ καὶ λυπεῖσθαι τῆξιν κατὰ μικρὸν καὶ δαπάνην τοῦ σώματος ἐργάζεται. ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς λύπης ὄνομα οὐχ' ἕτερόν ἐστιν ἀλλ' ἡ τοῦ πίου καὶ τοῦ λιπαροῦ 10 λύσις. μὴ λάβης δὲ ἔξωθεν τὸ διὰ εἰς τὸ Ἰγαμέμνονα, ὥσπερ ἅπαντες, σχεδὸν εἶπειν, ὑπ' ἀγνοίας γράφουσιν, ἀλλ' οὕτω λέγε· τίνα ἀκόρεστον οἰμωγὴν τήκεις; εἶτα ἐρμηνεύων τὴν οἰμωγὴν ἣτις ἐστὶ, φησὶ, τὸν Ἰγαμέμνονα τὸν πάλας κρατηθέντα ἐν ἀπάταις, καὶ τῆς δολερᾶς καὶ ἀθεωτάτης σῆς μητρὸς πρόδοτον καὶ προδομένον 15 κακῇ καὶ φονικῇ χειρὶ. ὅμοιον δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις λέγει (290.)

γείτονας δὲ καρδίας

μέριμναι ζωκυροῦσι τάρβος

τὸν ἀμφιτειχῆ λεόν.

20

καὶ δὴ καὶ ἐνταῦθα διὰ εἰς τὸ τὸν ἀμφιτειχῆ τιθέασιν. εὐρήσεις δὲ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι τῶν ποιητῶν τοιαῦτα ἐξετάζων.

134. καλῶς εἶπε τὸ ἀμειβόμεναι. φίλη γὰρ καὶ αὐτὴ ἦν τούτων τῶν φίλων δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐστὶν ἡ ἀμοιβή.

139. μὴ γράφε οὔτε λιταῖς, ἀλλὰ οὐ λιταῖς. οὕτω γὰρ ἔχει τὸ 25 κῶλον ὀρθῶς πρὸς τὸ τῆς στροφῆς. οὐδὲν δὲ καινόν, εἰ καὶ τὸ τε λείπει. εὔρηται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

142. ἀνάλυσις] ἦτοι ἀναπόδις καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐπάνοδος. καλὰ γὰρ ἦν ἐξ ἀρχῆς, εἶτα κακὰ γέγονεν. εἰ δὲ τὰ κακὰ ἀναλύουσι, πρὸς τὰ ἀρχαῖα, ἦτοι τὰ καλὰ, ἀναλύουσι. 30

149. Διὸς ἄγγελος] ἦγουν ἡ ἀηδὼν, διὰ τὸ τὸν ἐπ' αὐτῇ γενόμενον ἔλεον τοῦ Διὸς τοῖς πᾶσιν ὑποδεικνύειν ἢ μαρτυρεῖν αὐτὸν φιλόανθρωπον. ἡ ὅτι δι' αὐτῆς ὁ Ζεὺς τὸ ἔαρ ἐρμηνεύει. ἡ διὰ τὸ ἐν ἔαρ καταρχεσθαι τῆς φθῆς, ὅτε τὰ Διάσια ἐγένετο, ἣτις ἐστὶν εορτὴ τοῦ Διὸς. τὸ δὲ ἄραρε καὶ ἡρμόσθη πρὸς δοτικὴν συντασσόμενον οὐκ ἔχει 35 χώραν ἐνταῦθα πρὸς τὸ ἐμέ, ἀλλὰ δεῖ λαμβάνειν ἔξωθεν τὴν εἰς πρό-

θεσιν. ὥσπερ γὰρ φαμεν τὸ (Ἰλ. κ', 43.) χρῶν βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, (δέον γὰρ εἰπεῖν, ἐμοὶ καὶ σοί) εἰς ἕξωθεν λαμβανομένου, οὕτω καὶ τοῦτο. ἔστι δὲ καθ' ὅλον καὶ μέρος. μέρος γὰρ τὸ φρένας τοῦ ἐμέ. φασὶ δὲ καὶ τινες τὸ ἄραρε ἀντὶ τοῦ ἀρέσκει, οὐκ οἶδ' ὅπῃ πῶθ' εἰρόντες ταύτην τὴν σημασίαν οὕς ἐατέον.

5

150. Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ ἐπίγραμμα δι' ἰάμβων εἰς Νιόβην,

ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκυν·
ὁ νεκρὸς οὗτος ἐκτὸς οὐκ ἔχει τάφον,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος.

152. αἰαῖ] τοῦτο οὐκ ἔστι πρὸς τὴν Νιόβην, ἀλλὰ διὰ μέσου ἢ 10
'Ηλέκτρα τίθησιν' εἰ δὲ γράψεις αἰεὶ, διὰ τὴν Νιόβην εἰποις.

157. τὸ οἶα τινὲς ἀντὶ τοῦ καθὰ λέγουσι, λαμβάνοντες ἕξωθεν τὸ, διὰ τί οὐ ζῶεις καὶ σὺ, καθὰ ζῆ ἢ Χρυσόθεμις καὶ Ἰφιάνασσα; οὐ τί γένοιτ' ἂν ἀμαθέστερον; ἔχει δὲ οὕτως. εἰπὼν γὰρ ὁ χορὸς ἄνω, πρὸς ὅπερ ἄχος εἶ καὶ ὑπάρχεις περισσὴ καὶ περισσοτέρως προσκει- 15
μένη τῶν ἔνδον· τουτέστι, πλεόν τῶν ἐντὸς τοῦ οἴκου αὐτῆ ἀθυμεῖς· τοῦτο εἰπὼν, ἐπειδὴ ἀόριστον ἦν τὸ τῶν ἔνδον, (πολλοὶ γὰρ ἐντὸς, οἷς οὐκ ἔμελε λύπης) ἐρμηνεύων τοῦτο διὰ τὸ οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος, ἤγουν οἷς ἀδελφῆ τυγχάνεις, ἐπάγει τὴν τῶν ἀδελφῶν ἀπαρίθμησην. δέον δὲ εἰπεῖν, ὧν ἀδελφῆ ἐστὶν ἢ Χρυσόθεμις, ἢ 20
'Ἰφιάνασσα, καὶ Ὁρέστης, ὃ δὲ πρὸς τὸ Χρυσόθεμις ἐπήγαγε λέγων, οἶα ζῶει ἢ Χρυσόθεμις, ἢ Ἰφιάνασσα, καὶ ὁ ἀχέων καὶ λυπούμενος ἐν κρυπτῇ ἤβῃ, ἤγουν ὁ λάθρα ἀναστρεφόμενος παρὰ τῷ Στροφίῳ, καὶ διὰ τὸν πατέρα λυπούμενος ὁ Ὁρέστης. ἰστέον δὲ ὅτι Εὐριπίδης καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταὶ Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν τὴν αὐτὴν 25
φασὶ, καὶ Σοφοκλῆς οὕτως. ἀποροῦσι δὲ πῶς Ἰφιανάσσης τῆς Ἰφιγενείας ἐν Ὑπερβορείῳ οὔσης νῦν μνημονεύει καὶ φαμὲν ὅτι ὥσπερ τὸν Ὁρέστην ἀπόντα λέγει, οὕτω καὶ ταύτην. ἀπαρίθμησην γὰρ μόνην ποιεῖται, εἰ καὶ τῶν ἔνδον παρακεκινδυνευμένως εἴρηκεν. οὐδεὶς γὰρ ἔνδον ἀλλ' ἢ ἢ Χρυσόθεμις καὶ ἢ Ἡλέκτρα. μαρτύριον 30
δὲ τοῦ οἶα ἄλλα τε μυρία καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πέρσαις. (19.) ἀπαριθμούμενος γὰρ ἐκεῖ τοὺς Ξέρξου στρατηγούς φησιν

οἱ δ' ἐπὶ ναῶν πεζοὶ τε βάρη
πολέμου στίφος παρέχοντες
οἷος Ἀμίστρης, ἢ δ' Ἀρταφρένης,
καὶ Μεγαβάζης—

καὶ τὰ ἕξῃς.

35

170. οὐχ ἡ ἀγγελία ἠπατάτο, ἀλλ' ἀπὸ ταύτης Ἡλέκτρα. διὰ τί οὖν πρὸς τὴν ἀγγελίαν τὸ ἀπατάμενον λέγει; καὶ φαμέν ὅτι ἀπὸ τοῦ πάσχοντος τὸ ποιοῦν. ἡ ἀγγελία μὲν γὰρ τὴν ἀπάτην ἐποίει, αὐτὴ δὲ ἔπασχεν. ἄλλως τε δέον ἀπατωμένη ἐμοί εἰπεῖν, πρὸς τὸ τί εἶρηκεν. ἡ γὰρ ψευδὴς καὶ ματαία ἀγγελία ἀπατωμένη ὥσπερ ἐστὶ 5 πάσχουσα τὴν ἀπάτην ἀπὸ τοῦ ταῦτα μηνύοντος ἐν αὐτῷ τῷ ψευδῶς μηνύεσθαι.

179. διὰ τὸ ῥαδίως φέρειν τὸν χρόνον, νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δ' ἐκεῖνα, εὐμαρῆ θεὸν ἐκάλεσε. λέγει δὲ τοῦτο, ἵν' αὐτὴν παραμυθῆσθαι, ὡς ἔλθῃ ποτὲ Ὀρέστης, καὶ παρὰ τῶν σῶν ἐχθρῶν λήψεται δίκην. 10

186. ἀνέλπιστος] δέον ἀνέλπιστον εἰπεῖν πρὸς τὸ ἐμέ, πρὸς τὸ βί-
 οτος ἐπήνεγκεν.

194. ἐν κοίταις πατρῷαις] ἤγουν εἰς αἷς κατεκλίθη μετὰ τὸ λελοῦ-
 σθαι Ἀγαμέμνων, καὶ παρὰ Κλυταιμνήστρας ἀπόλωλεν, ἐνδυθεὶς χι-
 τωνίσκον κεφαλῆς καὶ χειρῶν οὐκ ἔχοντα ἔξοδον, εἰ καὶ μὴ Σοφοκλῆς 15
 οὕτω λέγει.

195. τὸ σοί ἐνταῦθα οὐκ ἔστιν ἄργον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τοῦ πατρὸς
 αὐτῆς πληγὴ πρότερον ἐτέρων ἢ αὐτῆς ἐλογίσθη, διὰ τοῦτο τὸ σοί
 λέγει.

197. συλλογιστικῶς ἐνταῦθα τὸν ἔρωτά φησι τὸν φόνον ἐργάσα-20
 σθαι. ἔρωσ μὲν γὰρ δόλον ἀπέτεκεν, ὁ δὲ τὸν φόνον ἐμηχανήσατο.
 ἄρ' οὖν οὐκ ἄλλος ἀντ' ἐρωτός ἐστιν ὁ τὸν φόνον ἐργασάμενος; προ-
 τέρου δὲ κειμένου τοῦ μέσου, ὕστερον τέθειται τὸ συμπέρασμα. ἰστέον
 δὲ ὅτι ἔρωτα τινὲς ἐνταῦθα τὸν τῆς Κλυταιμνήστρας πρὸς Αἰγισθον
 ἐξέλαβον, καὶ δόλον, δι' οὗ αὐτὴ ἐμηχανήσατο τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος 25
 θάνατον. πρὶν γὰρ τοῦτον ἐκ Τροίας ἐλθεῖν, τὸ τοῦ φόνου δράμα συν-
 εσκευάσθη.

201. τὸ πλεόν περισσόν. ἀρκεῖ γὰρ τὸ ἐχθίστη πρὸς γενικὴν συν-
 τετάχθαι. καὶ τὸ μὲν ἐχθίστη πρὸς τὸ πασῶν ἐχέτω τὴν δύναμιν, τὸ
 δὲ πλεόν πρὸς τὸ ἐχθίστη. ἡ ἀμφοτέρα τὴν αὐτὴν ἐχέτω δύναμιν 30
 πρὸς τὸ πασῶν· δεῖγμα γὰρ τοῦ ἔχθους ὑπερβολῆς, ὥσπερ ὅτε δύο ἢ
 τρεῖς ἀρνήσεις τίθεμεν εἰς ἄρνησιν μείζονα· πολλάκις δὲ καὶ λέξεις.

206. τὸ ἄχθη καὶ τὸ θανάτους ταυτόν ἐστιν. εἰπούσα γὰρ ὧ ἔκ-
 παγλ' ἄχθη, ἐπήγαγε τὸ ἐμὸς εἶδε πατὴρ θανάτους ἀεικεῖς, εἰ καὶ
 τὸ ἄχθη κλητικὴ ἐστὶ, τὸ δὲ θανάτους αἰτιατικὴ. τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὸ 35

ὃ συντασσόμενον, τὸ δὲ θανάτους πρὸς τὸ εἶδε. ἔστι δὲ τοῦτο ὅμοιον τῷ (Αἷ. 1058.)

ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὅδ' εἴληχεν, τύχην,
θανόντες ἂν προκείμεθ' ἐχθίστη μέρει.

μὴ λάβης δὲ τὸ διδύμωιν ἀντὶ δοτικῆς, ἵνα καὶ τήν ἐν ἔξωθεν λάβης, 5
ἀλλ' ἀντὶ γενικῆς, οὕτω θανάτους διδύμων ἐχθρῶν, ἤγουν οὐς αἱ δι-
πλαῖ χεῖρες εἰργάσαντο Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου.

213. μὴ πόρσω φωνεῖν] ἤγουν ἐκτὸς τοῦ δέοντος. δεῖ γὰρ σιγαῶν,
καὶ μὴ κατὰ τῶν δυνατωτέρων θρασυστομεῖν.

215. οἰκείας] ἤτοι αὐτῇ ἑαυτὴν εἰς κινδύνους ἐμβάλλεις οὐ σω- 10
φρονοῦσα.

219. τὰ δὲ] ἤγουν ταῦτα ἃ καθ' ἑκάστην πράττεις θρηνοῦσα καὶ
καταρωμένη, οὐκ ἄριστα καὶ ἄξια εἰς μάχην καὶ ἄμυναν τοῖς δυνα-
τοῖς ὥστε πλάθειν καὶ ἐγγὺς ἵεναι, καὶ τὸ παράπαν βλάπτειν αὐτοὺς
δύνασθαι. ἀλλ' οἱ μὲν τούτων ἄνω καθεστήκασι, σοὶ δὲ μᾶλλον ταῦτα 15
πολλὴν ἄγει τὴν βλάβην, μισεῖσθαι λέγω παρ' ἐκείνων καὶ ἐν Καρὸς
μοίρα δοκεῖν.

221. οὐ χρὴ γράφειν ἐν δεινοῖς ἠναγκάσθην ἐν δεινοῖς. περιστὸν
γὰρ ἔστι πρὸς τὸ τοῦ πρώτου συστήματος κῶλον, ἀλλ' ἐν δεινοῖς
ἠναγκάσθην δὴ. δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι καὶ τοῦτο ὥσπερ κάκεινο. 20

223. ἰστέον ὅτι τὸ ἀλλὰ μετὰ τοῦ γάρ συντιθέμενον ποτὲ μὲν
ἀργὸν ἔχει τὸ γάρ, ποτὲ δὲ ἀμφότερά εἰσιν ἐνεργά, ὡς καὶ ἐνταῦθα,
τὸ μὲν ἀλλὰ πρὸς τὸ οὐ σχήσω συντασσόμενον, τὸ δὲ γάρ διὰ μέσου
τιθέμενον, λαμβανομένου ἔξωθεν τοῦ εἰμί. γίνεται δὲ τοῦτο, ὅταν με-
ταξὺ τοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ γάρ συλλαβῆ ἡ λέξις εὐρεθῆ. εἰ δὲ οὕτω τῷ 25
ἀλλὰ τὸ γάρ πλησιάζει, ὡς μὴ μεσολαβεῖν μὴδ' ὀτιοῦν, ἀργὸν ἔστι
παντελῶς τὸ γάρ.

229. τὸ ἄντε οὐ φυσικῶς ἔχει τὸ α μακρὸν, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ
ποιητικῆ ἀδείᾳ γίνεται. οὔτοι γὰρ τριῶν ἐφεξῆς κειμένων βραχέων
μακρὸν ἐξ ἀνάγκης τὸ α ποιοῦσι διὰ τὰ μέτρα. ὡς οὖν τὸ ἀθάνατος 30
εὔρηται αἰεὶ τὸ α ἔχον μακρὸν καὶ τὸ ἀκάματος καὶ ἀπάλαμος, οὕτω
καὶ τὸ ἄντε ἐνταῦθα. οὕτω γὰρ καὶ σύμφωνα πλεονάζουσιν, ἵνα μα-
κρὸν τὸ προηγούμενον φωνῆν ποιήσωσιν, ὡς καὶ εἰς τὸ (129.) γέν-
νεθλα γέγονε· καὶ εἴ που δύο σύμφωνα εἶη, τὸ ἐν ἀφαιροῦσιν, ἵνα
βραχὺ γένηται τὸ φωνῆν. καὶ εὐρήσεις τοῦτο πολλαχού. 35

242. εικότως τὰς πτέρυγας εἶπεν ἐπὶ τῶν γόνων. δίκην γὰρ πτερῶν ἄνω πρὸς ἕψος φέρονται, ἡ δὲ σύνταξις, ἴσχυουσα εὐκηλος καὶ ἡσυχος πτέρυγας γόνων ὄξυτόνων, ἐκτίμους καὶ ἀτίμους τῶν γονέων. δέον δὲ εὐκλήως εἰπεῖν, εὐκηλος εἶπε πρὸς τὸ ἴσχυουσα.

244. εἰ γάρ] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸ γονέων ἐκτίμους ἴσχυουσα γόνων πτέρυγας, εἰ καὶ ἀσάφειάν πως ἔχει. ὁ γὰρ παρ' αὐτῆς πρὸς τοὺς γονέας γινόμενος θρήνος τιμὴν μὲν ἐκείνοις παρέχει, κατὰρα δὲ ἐστὶ τῶν αὐτοὺς φονευσάντων.

249. ἔρροι] φθαρειή ἢ παρὰ τῶν ἀνθρώπων πρὸς θεοὺς εὐσέβεια καὶ αἰδώς. νομιοῦσι γὰρ οὐκ εἶναι θεοὺς, μὴ κολαζομένης τῆς κακίας. 10

251. τὸ σὸν] ἤγουν ἵνα μὴ κατὰ σοῦ τοὺς ἐχθροὺς κινήσης τῶ συνεχεῖ θρήνῃ, καὶ ταῖς πρὸς αὐτοὺς λοιδορίαις. καὶ τοῦμὸν] ἵνα μὴ ἀφιλος δοῶ ἐν τοιοῦτῳ καιρῷ, μὴ πρὸς παραμυθίαν σοῦ χωρήσασα.

256. τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ σύγγνωτε σύναπτε· τὸ δὲ ἡ βία γάρ διὰ μέσου ἐστί· κατασκευὴ γάρ ἐστὶ τίνος χάριν αὐτῇ συγγνώσονται. 15

257. οὐ χρή γράφειν τὸ ἦτις. τοιοῦτον γάρ ἐστὶν οἶον τὸ ὅ τι εὐρίσκομεν, ποτὲ μὲν τοῦ ὅ τὴν δύναμιν ἔχοντος, ποτὲ δὲ τοῦ τίς· καὶ οἶον τὸ ὄντινα καὶ ἦντινα, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ὧν καὶ προεῖρηται εἰς τὸ (Αἴ. 1051.)

οἶκον ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς; 20

κάνταῦθα οὖν τὸ τίς μόνον ἔχει τὴν δύναμιν.

266. ποίας ἡμέρας] τοῦτο ἢ ἀντὶ γενικῆς λάμβανε, ἢ ἀντὶ αἰτιατικῆς. καὶ εἰ μὲν αἰτιατικὴ ἐστὶν, οὐδεμίαν ἀσάφειαν ἔχει· εἰ δὲ γενικὴ, οὕτω λέγωμεν ποίας ἡμέρας νομίζεις με ἄγειν, ἀντὶ τοῦ, ποίου χρόνου τοῦτο λογιζομαι; 25

268. οὐ μόνον ἐσθῆς ἐσθῆτος εὐρηται, τὸ ἔνδυμα, ἀλλὰ καὶ ἔσθημα ἐσθήματος, ὡς κάνταῦθα, καὶ ἔσθησις ἐσθήσεως. τὰ ὕστερα ποιητῶν, τὸ δὲ ἐσθῆς καὶ λογογράφων.

308. εὐσεβεῖν] ἤγουν τοῖς θεοῖς εὐχαριστεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς αὐτοὺς δυσχεραίνειν, ὅτι μὴ δίκας εἰς τάχος τοὺς τῶν παρόντων αἰ-30 τίους ἀπήτησαν.

310. φέρ' εἰπέ] ἐδεδίει ὁ χορὸς Ἡλέκτρα συνὼν μὴ παρ' Αἰγίσθου γνωσθεῖς κακόν τι πάθῃ.

317. μὴ λάβῃς εἰς τὸ κασιγνήτου ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλὰ χωρὶς τοῦτο σύντασσε, εἰ καὶ τίνα ἀσάφειαν ἔχει. οὕτω γὰρ ὀφείλων εἰ-35

πεῖν, εἰδέναι θέλω, ὁ κασίγνητος ἀφίξεται ἢ μενεῖ, τοῦ τί φῆς διὰ μέσου λαμβανομένου, ὁ δὲ ἐπλαγίασε πρὸς γενικήν. ἢ πρὸς τὸ μέλλοντος στικτέον, πρὸς δὲ τὸ ἐρωτῶ τὴν σύνταξιν ποιητέον, ὡσπερ πρῶτον ἐποίεις πρὸς τὸ εἰδέναι θέλω.

336. πημαίνειν] ἤγουν βλάπτειν αὐτούς. καὶ γὰρ αὐτὴ δοκεῖς 5 πᾶσιν ἀλόγως ἀγανακτοῦσα, μὴ δυναμένη βλάψαι αὐτούς, πρὸς οὓς ἀγανακτεῖς.

337. ἀλλὰ καὶ σέ] ἤγουν οὐ μόνον ἐγὼ τοιαῦτα ποιεῖν βούλομαι, ἀλλὰ καὶ σε βούλομαι ποιεῖν τοιαῦτα.

344. μὴ λάβης εἰς τὸ κείνης ἔξωθεν τὸ ἀπό, ἀλλ' ὡσπερ φαμέν, 10 ἐρώμενός ἐστιν ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, οἶον Ἀλκιβιάδης Σωκράτους, οὕτω καὶ τοῦτο, διδακτὰ κείνης, ἀντὶ τοῦ ἐκείνης διδάγματα καὶ μαθήσεις.

345. ἐλοῦ γε θάτερ] ἤγουν πρόκρινε θάτερον τῶν δύο, ἢ φρονεῖν κακῶς, λέγω δὴ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρα συνεῖναι, καὶ ἀμνημονεύειν τοῦ πατρὸς, ἢ φρονοῦσαν καὶ φρόνιμον οὔσαν καὶ τὰ πατρὸς 15 θεραπεύουσαν, μὴ ἔχειν μνήμην τῶν φίλων, ἤγουν μὴ συνεῖναι Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρα, οὓς περὶ πλείστου ποιεῖς. τοῦτο δὲ εἶπεν Ἡλέκτρα πρὸς αὐτὴν εἰποῦσαν ὡς ἀλγεῖ τε τοῖς παροῦσι καὶ τὰ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας θεραπεύει ὑπ' ἀνάγκης. τὸ δὲ ἔπειτα οὐ πρὸς τὸ κοῦδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις ἔχει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ 20 ἄνω ρηθέντα, τὸ δεινόν γέ σ' οὔσαν καὶ τὰ ἐξῆς. εἰ γὰρ ἦν πρὸς τὸ κοῦδὲν ἐκ σαυτῆς, οὐκ ἂν ἦν ἔπειτα, ἀλλ' ἐπεὶ τοι, ὅθεν καὶ ἀπὸ τούτου ἀπατώμενοί τινες μετατιθέασι τὸν τόνον, ἐπεὶ θ' ἐλοῦ ποιοῦντες, ὅπερ οὐκ ἔχει λόγον, ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν βιβλίων ἔπειθ' 25 ἐλοῦ εὔρηται.

349. τιμωρουμένης] εὔρηται οὐ μόνον ἐνεργητικῶς τιμωρῶ τὸ κολλάζω, ἀλλὰ καὶ τὸ βοηθῶ καὶ οὐ μόνον τιμωροῦμαι παθητικῶς τὸ βοηθῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ κολάζω, ὡς καὶ πᾶς τις ἐξετάζων εὔρησει.

359. τὰ σά πρὸς τὸ ἐφ' οἷς συντακτέον, τὸ δὲ δῶρα πρὸς τὸ οἴσειν, οὕτως· ἐγὼ μὲν οὔν οὐκ ἂν ποτε ὑπεικάβοιμι καὶ ὑποταγεῖν τού- 30 τοις, τῷ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρα, οὐδ' εἰ τὰ σά, ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, μέλλει τις οἴσειν καὶ κομίσειν μοι δῶρα. ἢ τὰ σά πρὸς τὸ δῶρα σίναπτε, ἢ ἢ, τὰ σά δῶρα, ἤγουν ἅπερ σοι δωροῦνται.

384. ἐν καλῷ φρονεῖν] ἤγουν πρὸ τῆς πείρας κάλλιστόν ἐστι νοῦν λαμβάνειν, ὅπως ταύτην ἐκφύγης. οἱ δὲ τὸ ἐγκαλῶ ἀντὶ τοῦ λέγω 35 φάσκοντες οὐκ οἶδα εἰ τοπαράπαν μετέχουσι νοῦ.

399. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα, πῶς γυνὴ οὔσα τιμωρούμενοι εἶπεν, ὅπερ ἐστὶν ἀρσενικόν· καὶ φαμέν ὅτι πρὸς τὸ ἡμεῖς τούτο ἔφερον.

405. καλῶς εἶπε τὸ ἐμπορεύη· ὥσπερ γὰρ οἱ ἔμποροι κέρδους ἕνεκα σφῶν ταύτην τὴν τέχνην μετῴσισιν, οὕτω καὶ ἡ Χρυσόθεμις πρὸς Ἀγαμέμνονα τὴν θυσίαν ἔφερον, κέρδος τῇ μητρὶ καὶ βοήθειαν ἐντεύθεν 5 πραγματευομένη. οἱ δὲ λέγοντες τὸ ἐμπορεύη ἀντὶ τοῦ πορεύη, ἐκλαμβάνοντες τὸ ἐν ἀργόν, ἀμαθεῖς. καταχρηστικῶς δὲ εἶπε τὸ ἔμπυρα. ἔμπυρα γὰρ κυρίως τὰ διὰ πυρὸς γινόμενα.

424. ἡνίχ' ἡλίω] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ὅποτε καθ' ἕνους ὄναρ δεινὸν θεάσαιντο, ἅμα πρῶτ' πρὸς τὸν ἥλιον λέγειν, ἰν', ἐπειδὴ ἐναντίος 10 οὗτός ἐστι τῇ νυκτὶ, ἀποτροπῆν ἐργάσσηται τούτου.

442. τὸ αὐτῇ ἢ πρὸς τὸ σοί συντακτέον, ἰν' ἢ ἐκ παραλλήλου, αὐτῇ σοι, ἢ πρὸς τὸ γέρα, οὕτω, τὰ γέρα αὐτῇ, ἤγουν αὐτῆς· ἢ πρὸς τὸ προσφιλῶς, ἰν' ἢ, προσφιλῶς αὐτῇ, ἤγουν ἀποδεκτῶς αὐτῇ, καὶ ὡς αὐτὴ βούλεται.

15

445. ἐμασχαλίσθη] ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς, ἡνίκα τινὰ διεχρήσαντο, ἀκρωτηριάξειν αὐτὸν, καὶ ὑπὸ τῆς μασχάλης ταῦτα τιθέναι. τούτο δὲ ἐποίουν, ἵνα ἀνίσχυρον αὐτὸν ἐργάζωνται, διὰ τῆς τῶν ἀκρωτηρίων τομῆς, πρὸς τὴν αὐτῶν ἄμυναν, ἣν οἱ νεκροὶ τοὺς ζῶντας ἀμύονται, Ἐρινῦς αὐτοῖς ἐπιπέμποντες. οὐ μόνον δὲ ταῦτα ἐποίουν, ἀλλὰ 20 καὶ τὸ ξίφος, δι' οὗ ἡ σφαγὴ ἐγένετο, ἀπέματτον πρὸς τὴν τοῦ σφαγέντος κεφαλὴν.

464. ἐστὶν ὅτε τὴν πρὸς μετ' ὀνόματος κειμένην καὶ αἰτιατικῇ συντασσομένην ἀντὶ ἐπιρρήματος λαμβάνουσιν, ὡς τὸ (369.) “μῆδὲν “ πρὸς ὄργην” ἀντὶ τοῦ ὄργιλως, καὶ, πρὸς ἀξίαν, καὶ ἐνταῦθα πρὸς 25 εὐσέβειαν ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς.

472. κατανόησας ὁ χορὸς ἀπὸ τοῦ ὀνείρου ὡς ταχέως οἱ φονεῖς ὑπὸ τῆς δίκης τιμωρηθήσονται, προμαντευόμενος δὴθέν φησι πρὸς τὴν Ἥλέκτραν ὧ τέκνον, ὑπεστί μοι θράσος, ἤγουν θαρρῶ, εἰ μὴ ἔφυν καὶ ὑπάρχω ἐγὼ μάντις παράφρων καὶ λειπομένη καὶ ἐστερημένη 30 γνώμης σοφῆς, ἥτοι διανοίας φρονίμου, ἤγουν εἰ μὴ ἀνοήτως μαντεύομαι καὶ ἐστερῆμαι γνώσεως φρονίμου, εἴσι καὶ ἐλεύσεται ἡ δίκη ἢ πρόμαντις καὶ ἡ διὰ σημείων τινῶν προμαντευομένη καὶ δεικνύουσα τὸ μέλλον, φερομένη ἐν ταῖν χεροῖν κράτη δίκαια, ἥτοι κατὰ τῶν φονέων τοῦ σοῦ πατρὸς δικαίαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν φερομένη, του- 35 τέστι δικαίως αὐτοὺς μετὰ δυνάμεως τιμωρήσουσα, μέτεισι καὶ

μετελεύσεται καὶ τιμωρήσεται τινὰ κλύουσαν καὶ ἀκούσασαν ἀρτίως καὶ πρὸ ὀλίγου ὄνειράτων ἠδυπνῶων καὶ εὐφραντῶν ἡμῖν, οὐκ ἐπὶ μακροῦ χρόνου, ἀλλὰ ταχέως· ἤγουν ταχέως τιμωρήσεται Κλυταιμνήστραν, ἣτις εἶδε τὰ ὄνειράτα. τοῦτο δὲ ὁμοίον ἐστὶ τῷ παρ' Ἀριστοφάνει (Πλ. 382.)

5

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον.

καὶ τῷ (Βατρ. 606. 554.)]

ἤκει τῷ κακόν. δώσει τις δίκην.

479. οἱ γράφοντες ὑπεστί μοι θάρσος ἀμαθεῖς τῶν μέτρων. διὰ τοῦτο θράσος χρῆ γράφειν, ὡς καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν εὐρηται, ἔν' οὐκ οἰκεῖον ἢ τὸ κῶλον τῷ τῆς ἀντιστροφῆς. εἰ δ' ἄλλο μὲν σημαίνει θράσος, ἄλλο δὲ τὸ θάρσος, μὴ θαυμάσης. πολλὰ γὰρ τοιαῦτα καινοτομοῦσιν οἱ ποιηταί, μετατιθέντες τὰ σύμφωνα καὶ μεταπλάττοντες τὰς λέξεις, διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην. καὶ δηλοῖ τὸ κάρτος καὶ τὸ κραδία, καὶ τὰ τοιαῦτα.

15

489. ἂ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις] ἤγουν δεινῶς ἐνεδρεύουσα τοῖς κακοῖς καὶ μὴ φαινομένη, ἀλλ' ἐξ ἀφανοῦς αὐτοὺς βάλλουσα.

492. ὁ τοῦ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας γάμος βαρὺς κατέστη τῷ Ἀγαμέμνονι. δι' αὐτὸν γὰρ πεφόνευται. δέον δὲ εἰπεῖν, ἐπέβησαν γὰρ τῷ Ἀγαμέμνονι μισαιφῶνοι κακώλεθροι καὶ ἄνυμφοι 20 γάμοι, ὁ δὲ ἄλεκτρα καὶ ἄνυμφα ἀμιλλήματα μισαιφῶνων γάμων εἶπε. προσέθηκε δὲ τὸ ἀμιλλήματα, ἐπειδὴ ἀγώνισμα περισπούδαστον ἐποίησαντο, διὰ τὸν αὐτῶν ἄθισμον γάμον Ἀγαμέμνονα κτεῖναι, ἵνα μὴ γνωσθέντες ὑπ' αὐτοῦ φονευθεῖεν.

498. ἦτοι μαντεῖαι] ἤγουν εἰ μὴ ταχέως δώσουσι δίκην, ὥσπερ ὁ 25 ὄνειρος ὑποτίθεται, οὐ χρῆ τὸ ἀπὸ τοῦδε ὄνειρασι προσέχειν, καὶ ἐκ χρησμῶν τὸ μέλλον ἔσεσθαι προορᾶν.

505. πολύπυκος χρῆ γράφειν ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ 13' κῶλῳ, ἔν' ἢ παιωνικὰ τὰ κῶλα, ὡς καὶ τὰ λοιπά.

514. ἐπεὶ καὶ οἴκους καὶ οἶκου, εὐρηται πρὸς μὲν τὸ οἴκους οὕτω 30 λέγε' ἐκ τοῦδε τοῦ καιροῦ οὕτις πω καὶ οὐδεμία αἰκία πολύπυκος ἔλειπε τοὺς οἴκους· πρὸς δὲ τὸ οἶκου οὕτως· οὕτις καὶ οὐδεμία αἰκία πολύπυκος ἔλειπεν ἐκ τοῦδε τοῦ οἴκνου.

533. ὥσπερ ἡ τεκοῦσ' ἐγὼ] ἔκαμον δηλονότι. αἰ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν ὠδίνες πᾶσαν ὀδύνης ὑπερβελὴν ὑπεραίρουσι.

35

542. τιν' ἡμερον] τοῦτ' οὐκ ἐστὶ τίνα ἡμερον, εἰ διαλελυμένως εἴποις, ἀλλὰ τινὰ ἡμερον· διὰ δὲ τὸ κούφισμα μετετέθη ὁ τόπος.

548. ἡ θανοῦσα] ἤτοι ἡ Ἰφιγένεια, ἣν οὐχ ὑπ' Ἀρτέμιδος ἀρπαγεῖσαν, ἀλλὰ θανοῦσαν ἠγεῖτο.

653. μὴ λάβῃς εἰς τὸ ὄσων ἔξωθεν τὴν ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ δύσνοια τὴν τοιαύτην γενικὴν νόει.

662. αὐτὸς εἴκασας] ἤγουν ἀπὸ σαυτοῦ καὶ ἀπὸ οἰκείου στοχα-5 σμοῦ ἔγνωσ. πρὸς ὅπερ ἐκεῖνος· ἄρ' οὖν ἀπεικάζω καὶ τήνδε τὴν γυναικα ἐκείνου, ἤγουν ἀπὸ στοχασμοῦ καταλαμβάνω;

668. οὐ μόνον οὐ λαβῶν εἰς τὸ σοῦ ἔξωθεν τὴν ἀπό, ὡς τινες, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ χρήζω συντάσσω εὔ ἂν ποιήσῃς.

676. νῦν τε καὶ πάλαι λέγω] γράφεται καὶ νῦν τε καὶ τότε ἰο ἐνέπω.

682. πρόσχημα] εἶδος, καλλώπισμα. λέγει δὲ τοὺς Δελφοὺς. ὅτι δὲ τοῦτο δηλοῖ τὸ πρόσχημα μαρτυρεῖ καὶ Ἀριστείδης λέγων “τὸ τῆς Ἑλλάδος πρόσχημα καθαρῶς ἀνήρηται.” Δελφικῶν ἄθλων] τῶν εἰς τοὺς Δελφοὺς ἐν τῇ τῶν Πυθίων πανηγύρει τοῖς νενικηκόσι 15 διδομένον βραβείων. τὰ δὲ Πύθια ἦν ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος.

684. οὗ πρώτη κρίσις] εἰσήγετο γὰρ ὁ δρόμος πρῶτος τῶν ἄλλων ἄθλων, πυγμῆς, πάλης, δίσκου, διάλματος. τοῦτο δὲ ἐγένετο διὰ τὸ πάντας τοὺς ἀγῶνας πορείας δεῖσθαι. ἔστι δὲ ὁ δρόμος οὐκ ἄλλο τι ἢ μόνον πορεία καθ' ἑαυτῆς ποδῶν. ὡς οὖν τὸ τῇ φύσει προσὸν μόνος 20 ἰδιοποιησάμενος προετάρτετο.

689. ἔργα καὶ κράτη] γράφεται καὶ ἔργ' οὐδὲ κράτη.

691. ἰστέον ὅτι ἀντὶ τοῦ ἀγῶνων, διαύλων εἶπε. δέονται γὰρ πάντες οἱ ἀγῶνες, ὡς ἄνωθεν ἔφημεν, πορείας πρὸς τὸ τελεσθῆναι. ἐσαφῆνισε δὲ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἂ νομίζεται πένταθλα. δέον δὲ εἰπεῖν, οἶ 25 νομίζονται, πρὸς τὸ πένταθλα ἐπήνεγκε. καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ (Αἴ. 1058.)

ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν δὲ εἴληχεν, τύχην,
θανόντες ἂν προκείμεθ' ἐχθίστην μόρην.

εἰσὶ δὲ αἱ τοιαῦται γενικαί, τὸ ὄσων δρόμων, πρὸς τὸ τούτων ἐνεγκῶν, 30 εἰ καὶ τινες ἀγνοοῦντες τὴν σύνταξιν τὸ ὄσων δρόμου μικρογραφοῦσι.

698. μὴ λάβῃς εἰς τὴν ἡμέρας ἔξωθεν τὴν ἐπί, ἀλλ' οὕτω λέγε' ἐκεῖνος γὰρ ὅτε ἄλλης ἡμέρας, πρὸς τὸ ὅτε τὴν τοιαύτην γενικὴν συντάσσω. ὥσπερ γὰρ φαμεν, ὅτε τῆς ἡμέρας ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν, οὕτω καὶ τοῦτο. τὸ δὲ ἐπιπικῶν ἀντὶ τοῦ ἡμίσχων, οὐχ, ὡς τινὲς φασιν, 35 ἀντὶ τοῦ ἵππων, τὸ κτητικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ, ληροῦντες. ἐπεὶ δὲ ἵπ-

πικῶν εἶπεν, ἦτοι ἡμόχων, τοιούτων δὲ οὐχ ἕτερός ἐστιν ἀγὼν ἢ δι' ἵππων, διὰ τοῦτο ὠκύπους εἰς τὸ ἀγὼν προσέθηκε. περὶ γὰρ τάχους ἵππων ἠγωνίζοντο.

707. τῶν θεοδμητῶν] τοῦτο σεμνύνων τοὺς Ἀθηναίους ὡς Ἀθηναῖος ὁ Σοφοκλῆς λέγει. τῶ ὄντι γὰρ θεοδμητος ἦν ἡ Τροία, ἐκ 5 Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κατὰ τὸν μῦθον κτισθεῖσα.

710. κλήροις ἔπηλαν] ἀντὶ τοῦ, μετὰ κλήρων ἔστησαν. ἔστι δὲ τὸ κλήροις ὡσπερ ἀργόν. τὸ γὰρ ἔπηλαν καὶ χωρὶς τούτου σώζει τὴν φύσιν. τὸν αὐτὸν δὲ λόγον φαμέν καὶ εἰς τὸ, περιήει κύκλω. ὃ γὰρ συναμφότερον δύναται, τοῦτο μόνον τὸ περιήει. 10

717. χνόας] ἦτοι τὸ ἄρμα τοῦ ἐτέρου. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. χνόαι γὰρ τὰ ἀκραξόνια. ἔστι δὲ τὸ χνόας καὶ τὸ φρυάγματα ἵππικὰ ταυτόν.

730. Κριτσαῖον] ἦτοι Φωκικόν. ἔστι γὰρ πόλις Φωκίδος, ἐν ἧ Ἰωνίᾳ καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖόν ἐστιν. ἔστι δὲ τὸ ναυαγίον ἵπ- 15 πικῶν ὅμοιον τῶ (Ἰλ. δ', 3.) “ νέκταρ ἐφνοχέει.”

758. σῶμα δειλαίας σποδοῦ] δέον οὕτως εἰπεῖν, δειλαίαν σποδὸν μεγίστου σώματος, ἀντιστρόφως εἶρηκεν, ὡσπερ καὶ ἄλλα μυρία τοιαῦτα εὐρίσκεται.

774. τεκμήρια] ἦτοι σημεῖα. λέγω δὴ τὸ διηγῆσασθαι τὴν ἐκείνῃ 20 συμβᾶσαν τύχην, καὶ εἰπεῖν ὡς μετ' ὀλίγον οἱ τὴν σποδὸν αὐτοῦ φέρουτες ἄνδρες ἀφίξονται.

786. νῦν δ' ἔκηλά που] τοῦτο τὸ νῦν ἐπανάληψίς ἐστι τοῦ προτέρου νῦν.

792. Νέμεσις θεὰ μεμφομένη τοὺς τοῖς θανοῦσιν ἐφυβρίζοντας 25 καὶ τούτους τιμωρουμένη. σύντασσε δὲ τὸ θανόντος πρὸς τὸ Νέμεσις, καὶ μὴ πρὸς τὸ ἄκουε, ὡσπερ τινὲς ποιοῦσιν. ἄλλοι δὲ καὶ λαμβάνουσιν ἕξωθεν τὸ οὔνεκα.

795. εἰ μὲν γράψεις οὐκουν, κατ' ἐρώτησιν μὲν οὐ, καθ' ὁμαλισμὸν δὲ εἰρωνικῶς. εἰ δὲ καὶ παύσατον γράψεις, (εὐρηται γὰρ καὶ τοῦτο) 30 προστακτικῶς ἐρεῖς, οὕτως· οὐκοῦν παύσατε τάδε, σύ τε καὶ Ὀρέστης, εἰ δύνασθε.

796. οὕτως ἦν τὸ σαφές· οὐ μόνον οὐ παύσομέν σε, ἀλλὰ πεπαύμεθα ἡμεῖς. νῦν δὲ πρθεῖς τὸ πεπαύμεθα, εἴτ' ἐνεγκὼν τὸ οὐχ ὅπως σε παύσομεν, ἀσάφειάν τινα ἐποίησε. σὺ δὲ ὡς ἔφαμεν λέγε συν- 35 τάσσω.

814. τὸ ἦδ' εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ πάλαι νοήσεις, πρὸς τὸ πατρός συναίφεις· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ νῦν, πρὸς μὲν τὸ πατρός στίξεις, αὐτὸ δὲ πρὸς τὸ ἐπαγόμενον συναίφεις.

830. μηδὲν μέγ' αὔσης] ἦτοι βοήσης, εἴπης. ἦγουν μὴ πρὸς θρήνους ὀρμήσης, ἵνα μὴ πρὸς ὄργην Κλυταιμνήστραν κινήσης. 5

834. ἐλπιδ' ὑποίσεις] ὑπενέγκης, ὑποβαλεῖς, ὡς ἐξ ἐκείνων βοήθειά τίς μοι γενήσεται.

835. ἐπεμβάσῃ] ἦγουν ἐπιπέσης νενικημένη καὶ μείζονα ἐργάσῃ τὴν συμφορὰν.

838. ἔρκεσιν] ἦγουν τοῖς περιδεραίοις, ἄπερ Ἄδραστος ἔδωκεν ἰο Ἐριφύλῃ, τῇ σφετέρᾳ μὲν ἀδελφῇ, ἐκείνου δὲ τοῦ Ἀμφιάρεω γυναικί, ἵνα πείσῃ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς τὰς Θήβας μετὰ Πολυνείκους. ἄτε γὰρ μάντις ὦν ἦδει ἀπολουμένην τὴν στρατιάν, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελε στρατεῦσαι. εἰκότως δὲ τὰ περιδέραια ἔρκη ἐκάλεσε, διὰ τὸ αἴτια αὐτῶ ἀπωλείας γενέσθαι. φασὶ δὲ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τῶν Θη- 15 βῶν, ἐνθα κατεχώσθη Ἀμφιάρεως, μαντεῖον ἦν αὐτοῦ τὸ λοιπόν. ἰστέον δὲ ὅτι οὐ χρὴ γράφειν γυναικῶν ἀπάταις. οὐ γὰρ ἀρμόζει οὕτω τῷ μέτρῳ. περισσὸν γάρ ἐστι τὸ γυναικῶν διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ἀλλὰ κρυφθέντ' ἀπάταισι γράφε' τὸ δὲ γυναικὸς ἔξωθεν λάμβανε. οὕτω γὰρ κατὰ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ μέτρον ἔχει καλῶς. 20

843. ἐπὶ θηλυκοῦ ληπτέον τὸ ὄλοά, ἵν' ἔχη πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. ἦτοι ὄλοά καὶ ὀλεθρία ὑπῆρχεν ἡ Ἐριφύλη. ἐδάμη γὰρ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀλκμαίωτος· εἰ δ' ἄλλως εἴποις, οὐκ ἔχει ὀρθῶς.

850. καὶ ἐγὼ ἴστωρ καὶ ἐπιστήμων, καὶ ὑπερίστωρ εἰμὶ τοῦδε, ὅτι δηλονότι δειλαία κυρῶ καὶ ὑάρχω, ἦτοι ἀθλία, τῶν Ἀχαιῶν τῶν 25 ἀθλίων ἕνεκα τῶν πολλῶν δεινῶν, τῶν πανσύρτων καὶ πάντα συρόντων καὶ ἀπολλύντων, καὶ στυγνῶν, ἦτοι τῶν στυγνάξιν ποιούντων, ἐν τῷ παμμήνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ. ἦγουν ἐπίσταμαι ὅτι ἀθλιώτερα εἰμὶ τῶν Ἀχαιῶν, τῶν διὰ τοῦτο ἀθλίων ὅτι πολλῶν δεινῶν πανσύρτων καὶ στυγνῶν πεῖραν ἔλαβον ἐν τῷ παμμήνῳ καὶ διηνεκεῖ χρόνῳ, ἃν δηλόν- 30 ὅτι ἐν Τροίᾳ πεποιήκασιν. εἰ δὲ πανσύρτων καὶ ἀρχαίων γράφεις, (ἐν τισὶ γὰρ τῶν πάνυ παλαιῶν οὕτως εὔρηται βιβλίῳ) ὀρθότερον ἔχει πρὸς τὸ μέτρον· εἴ γε μὴν πανσύρτῳ γράφεις, (ἐν πολλοῖς γὰρ καὶ οὕτως εὔρηται) πρὸς τὸ παμμήνῳ συναίφεις, ἦτοι τῷ διηνεκεῖ χρόνῳ τῷ κατὰ πάντα συρομένῳ, ἦτοι τῷ πολυκινήτῳ. ἐπεὶ δ' ὑπὸ- 35 σκάζει τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς, τὸ δεινῶν στυγνῶν τ'

Ἀχαιῶν, (ἐκεῖνο γὰρ ἐκ σπονδείων δι' ὅλου σύγκειται) ἀρχαίων φημι δεῖν γράφειν, (ἀπὸ τούτου γὰρ καὶ τὸ Ἀχαιῶν ἐν πολλοῖς τῶν βιβλίων εὔρηται, τοῦ ρ κατὰ λήθην τοῦ γραφέως ἐκλελοιπότης) καὶ οὕτω συναπτέειν· καὶ ἐγὼ ἴστωρ καὶ ὑπερίστωρ εἰμι τοῦδε, ὅτι δειλαία εἰμι δηλονότι, ἐν τῷ πανσῦρτῳ καὶ παμμήνῳ καὶ διηνεκεὶ χρόνῳ, ἕνεκα 5 τῶν δεινῶν τῶν ἀρχαίων τῶν πολλῶν καὶ στυγνῶν. ἀρχαῖα δέ φησι τὰ δεινὰ, ἐπεὶ καὶ πρότερον εἴρηκεν ὡς ἐκ τῆς πρόσθεν Πέλοπος ἰσπείας καὶ τοῦ φόνου Μυρτίλου οὐκ ἔλιπε τοὺς οἴκους αὐτῶν πολύπονος αἰκία.

855. τὸ ἴν' οὐ πρὸς τὸ πάρεισιν συναπτέον, εἰ καὶ τὸ τί φῆς διὰ 10 μέσου τίθεται. συντάσσεται δὲ οὕτω· μὴ με νῦν μηκέτι παραγάγης ἵνα καὶ ὅπου οὐ πάρεισιν ἐλπίδες ἐλπίδων τῶν εὐπατριδῶν κοινοτόκων, ἤγουν τοῦ εὐγενοῦς Ὀρέστου τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ, ἀρωγοὶ ἐμοί· ἤγουν μὴ εἰς ἐλπίδας ἐμβάλῃς Ὀρέστου ὡς ἤξει ἐμοὶ βοηθός. ἰστέον δὲ ὅτι τὸ “τί φῆς; πάρεισιν ἐλπίδων” ἐν κῶλόν ἐστι. τὰ γὰρ δύο 15 πρόσωπα ἐν ἀποτελεῖ κῶλον, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀντιστροφῇ δείκνυται· διὸ τὸ αὐδαῖς δὲ ποῖον, περισσὸν ὄν, ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. ταυτὸν γάρ ἐστι τῷ τί φῆς;

861. διὰ τοῦ εἰπεῖν ἀμίλλαις ἐδήλωσε τὸ ἴπποις· τούτων γὰρ ἡ ἄμιλλα. τὸ δὲ χαλαργοῖς, ἢ τοῖς τὰς χηλὰς καὶ τοὺς πόδας, ἀπὸ 20 μέρους τὸ πᾶν, ἀργὰς ἔχουσι κατ' ἀντίφρασιν, ὥσπερ ἐστὶ καὶ τὸ στόμαργος καὶ τὸ πύγαργος· ἢ χαλαργοῖς καὶ λευκόποσιν.

876. εἰ μὲν ἴασιν γράφεις, πρὸς τὸ ἰδεῖν συντάξεις· εἰ δὲ ἴασις, πρὸς τὸ ἕνεστι.

878. ἐναργῶς] ἤγουν φανερῶς. τοῦτο δὲ ἢ πρὸς τὸ πάρεστι σύν- 25 ἄπτε, ἢ πρὸς τὸ ἴσθι.

908. μὴ λάβῃς ἔξωθεν εἰς τὸ τοῦ τὴν ἀπό, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀγλάισμα νόει τὴν γενικὴν· μηδὲ τὸ πλὴν ἀντὶ τοῦ χωρὶς εἴτης, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ. ἔστι δὲ ἡ γενικὴ τὸ κείνου πρὸς τὸ τοῦ.

913. εἰ καὶ πολλάκις τὸ φιλεῖ ἀντὶ τοῦ εἶωθε λέγεται, ἀλλὰ κατὰ 30 τὴν κοινὴν συνήθειαν. τὸ γὰρ φιλῶ οὐκ ἔχει τοιοῦτόν τι σημαίνον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἀγαπῶ. ἐπεὶ δὲ ὃ φιλεῖ τις, ἐθάς ἐστιν ἐκείνου, διὰ τοῦτο ἠπάτηνται οἱ πολλοὶ καὶ ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ σημαϊνομένου ἐξαγαγόντες οὕτω φασίν.

917. παραστατεῖ] ἤτοι παραγίνεται. ἀλλ' ἴδοις ἂν τὸν ἄνθρωπον, 35 νῦν μὲν εὐτυχοῦντα, νῦν δὲ δυστυχοῦντα, τῶν ἀνθρωπίνων τροχοῦ δίκηρον ἄνω καὶ κάτω περιούτων.

933. *μημεῖα*] ἤγουν ἐνθυμήσεις. θανόντος γὰρ ἐκείνου τμηθεὶς ὁ βόστρυχος τῆς κεφαλῆς ὑπὸ τινὸς τῶν αὐτοῦ φίλων ἐπετέθη τῷ τάφῳ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα τις ὄρων αὐτὸν κείμενον εἰς μνήμην ἀφικνῆται Ὀρέστου.

946. *συνοίσω*] διοίσω, συμπονήσω, ὃ καὶ συνδιαφέρω λέγεται, καὶ 5
δηλοῖ τὸ μετὰ τινὸς ὑπομένειν τι.

952. *θάλλοντά τ' εἰσήκουον*] μὴ εἶπης καὶ αὐτὸς τὸ τε ἀργὸν, ὡς τινὲς φασιν, ἀλλ' οὕτω σύντασσε· ἕως μὲν εἰσήκουον τὸν κασιγνήτον ἐν τῷ βίῳ καὶ ζωῇ, καὶ θάλλοντα, ἦτοι ζῶντα πάλιν. ἔστι δὲ τὸ βίῳ καὶ τὸ θάλλοντα ἐκ παραλλήλου. εἴρηται δὲ τὸ θάλλοντα ἐκ μετα- 10
φορᾶς τῶν φυτῶν. ζῶν γὰρ φυτοῦ τὸ θάλλειν, ὥσπερ αὖ τούναντίον ἢ μάρανσις.

957. οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι] οἱ ἀγνοοῦντες τὸ τοῦ Εὐ-
ριπίδου, τὸ (Ἐκάβ. 570.)

κρύπτειν ἢ ἀ κρύπτειν ἄμματ' ἀρσένων χρεών,

15

καὶ ἐναλλαγὰς καὶ προθέσεις ἔξωθεν καινοτομοῦντες, ἵνα συντάξωσιν, ἐντεῦθεν διδαχθήτωσαν μὴ τοιαῦτα ποιεῖν, ἀλλ' ὀρθῶς συντάσσειν, ὡς ἔχει τοῦτο.

966. *πημονὴν αὐτῷ*] τοῦτο κομματικὸν ὄν πρὸς τὸ ὄπισθεν συν-
άπτεται τῷ βλαστεῖν τῇ ἐννοίᾳ. τὸ γὰρ ἀναβλαστῆσαι τὸ γένος αὐ- 20
τῶν οὐχ ἕτερόν ἐστιν ἢ πημονὴ τῷ Αἰγίσθῳ. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ
πημονὴν ἔξωθεν τὸ λέγω, ἀλλ' οὕτω σύντασσε· εἶσαι ἀναφῆναι τὸ
ἐμόν τε καὶ σὸν γένος πημονὴν αὐτῷ σαφῆ, τῆς τοιαύτης αἰτιατικῆς
πρὸς τὸ βλαστεῖν ἐχούσης τὴν φύσιν καὶ φερομένης. ἔστι δὲ ὁμοιον,
ὡς πρόσθεν ἔφημεν, τῷ (Αἴ. 1210.) “μνήματα Τροίας.” 25

969. *οἴση*] ἤγουν λάβης. σύναπτε δὲ πρὸς τὸ κάτω. ὃ δὲ λέγει
τοιούτων ἐστίν· εὐσεβῆς δόξεις τοῖς ἐν Αἴδου θεοῖς, ἐκ πατρὸς θα-
νότος καὶ κασιγνήτου, τουτέστι δι' ὧν ὑπὲρ τεθηκότος πατρὸς καὶ
ἀδελφοῦ σπουδάσεις.

977. *τῷδε τῷ κασιγνήτῳ*] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοῦ θηλυκοῦ 30
γένους δυϊκὰ ἀρσενικῶς ἐκφέρειν ὅθεν καὶ παρὰ λογοποιοῖς τὸ χεῖρε
μόνον ἐπεκράτησεν. εὔρηται δὲ παρ' Ἰσοκράτει καὶ ἄλλοις τὸ πόλεε
καὶ τοῖν πολέοιν. εὔρηται δὲ οὐ μόνον ἐν τοῖς δυϊκοῖς αὕτη ἢ καινο-
τομία, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γενικῇ τῶν ἐνικῶν, ὥσπερ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ
(Ἐκάβ. 370.) 35

οὐτ' ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης ἰρῶ
θάραος.

φησὶ δέ που καὶ οὗτος ὁ Σοφοκλῆς (Αἵ. 290.) “οὔτε του κλύων
“σάλπιγγος.” καὶ Συνέσιος “ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορῆς
“ἀναπεισθέντας.”

984. τὸ μὲν νῶ πρὸς τὸ ἐξερεῖ. ὥσπερ φαμὲν, καλῶς λέγω σε,
οὔτω καί, ἐξερῶ σε τοιαῦτα. τὸ δὲ ζῶσαι θανούσαι πρὸς τὸ ἐκλι- 5
πεῖν. τινὲς δὲ πλανῶνται ἐκ τοῦ, ζῶσαι θανούσαι, καὶ γράφουσι
νῶν, ἥτοι νῶϊν καὶ ἡμῖν.

990. ἐν τοῖς τοιούτοις] ἤγουν τοῖς παρακεκινδυνευμένοις τῶν ἔρ-
γων, ὅποια τὰ παρόντα. δεῖ γὰρ μεγίστης βουλῆς, ἵνα μὴ τῷ χρόνῳ
τοῖς ἐχθροῖς αἰσθησις γένηται. 10

992. ἐπειδὴ φορτικὸν ἦν τὴν Χρυσόθεμιν μέμφεσθαι τῇ Ἠλέκτρα
ὡς ἀφρόνως βουλευομένη· ἔδει γὰρ αἰδῶ καὶ ὑποστολὴν πρὸς αὐτὴν
ἔχειν ὡς προγενεστέραν οὔσαν· διὰ τοῦτο φησὶν ὃ γυναῖκες, καὶ
πρὶν φωνεῖν καὶ λέγειν ἐμὲ αὐτῇ ὅτι κακῶς καὶ ἀσυνέτως βουλεύε- 15
ται, εἰ ἐτύγχανεν αὐτῇ φρενῶν οὐ κακῶν, ἀλλὰ καλῶν, ἐσώζετο ἂν
τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν ὀφειλομένην ἐξ ἐμοῦ αὐτῇ αἰδῶ καὶ ὑποστο-
λὴν, καὶ ἦν ἂν αἰδέσιμος οὔτως, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται νῦν ταύτην,
ἀφρόνως τοιαῦτα βουλευομένη. τούτέστιν, οὐκ ἔδει ἐμὲ αὐτῇ κυβε-
τεῖν τὰ προσήκοντα, ἀλλ’ αὐτὴν οἴκοθεν εἶδέναι.

1005. λυεῖ γὰρ] οὐδὲν ἂν λέγεις ἀπαλλάττει καὶ ἐλευθεροῖ ἡμᾶς 20
τοῦ πρότερον πωλαῖς καὶ ποικίλαις περιπεσοῦσας κολάσει καὶ
ἀδοξίᾳ μεγίστη, εἴτα θανεῖν.

1019. αὐτοχειρῆ] ἤγουν αὐτοχειρῶς ποιήσω, καὶ μόνη, μὴ παρα-
λαβοῦσα μηδένα σύμμαχον. ἀγνοοῦντες δὲ τινες οὔτω φάσκειν
ἄργον τὸ τε λέγουσιν. 25

1026. κατὰ συνεκδοχὴν τὸ κακῶς πρὸς τὸ ἐγχειροῦντα ἀπὸ τοῦ
πράσσειν νόει.

1028. χῶταν] τὸ καὶ τοῦτο πρὸς ἕτερον καί, τὸ χῶ λοιπὸς χρό-
νος, ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ καὶ διὰ μέσου Ἠλέκτρα εἶρηκεν τὸ,

ἀλλ’ οὐποτ’ ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθης τότε. 30

1031. ὠφέλησις οὐκ ἔνι] ἤγουν, οὐκ ἐκ σοῦ τις ὠφελήθησεται·
οὐ γὰρ δύνασαι ὠφελεῖν τινά. οὐ γὰρ ἐστὶ σοι ὠφέλειά τις, ἦν
ὠφελήσεις ἄλλον. πρὸς ὅπερ ἢ Χρυσόθεμις, ἐμοί, φησὶν, ἔνεστιν
ὠφέλεια, ἀντὶ τοῦ γινῶσις ὠφελείας· σοὶ δὲ μάθησις οὐκ ἔστιν.

1036. προμηθείας δὲ σοῦ] τὸ γὰρ ἀποτρέπειν σε ταύτης τῆς 35
γνώμης προνοουμένη σοῦ ποιῶ, ἵνα μὴ, Κλυταίμνηστρος μαθούσης,
κακόν τι πάθης.

1039. εὖ λέγουσαν] κρεῖττον ἂν ἦν, εἰ ἦν εὖ λέγοντα. ἐδόκει γὰρ ἂν καθολικὸν γνωμικόν· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ ἡ λέγουσα γυνή ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ τοῦτο θηλυκῶς ἐξηγέσθη. καὶ ἔστιν ὅπως γνωμικὸν καὶ οὐ γνωμικόν. διότι μὲν γὰρ οὐκ ἔστι κατὰ παντὸς ἀνθρώπου, ἐκπίπτει τοῦ ὀνόματος· διότι δὲ κατὰ πασῶν ἐστι γυναικῶν, τοῦνομα δέχεται. 5

1044. τὸ ταῦτα διπλῶς νοητέον. ἡ ταῦτα, ἃ ἐγὼ λέγω, οὕτω ἦν τὴν ἐμὴν συμβουλήν δέξῃ καὶ ἀποστῆς ταύτης τῆς γνώμης, ἕξω κινδύνου ἐστήξῃ, καὶ ἐμέ, τὴν ταῦτά σοι συμβουλεύουσας, ἐπαινέσεις τῆς προμηθείας. ἡ ταῦτα, ἃ αὐτὴ βούλει, οὕτω· ἀλλ' εἰ τὸ σὸν θέλημα ποιήσεις, ἐπαινέσεις ἐμέ· τουτέστιν, οὔτε δυνήσῃ ἐργάσασθαί 10 τι καὶ περιπεσοῦσα κινδυνεύσεις, καὶ τότε μετ' εὐφημίας ἐμοῦ μνημονεύσεις, ὡς ὑποτιθεμένης σοὶ τὰ λυσιτελῆ. εἰ μὲν οὖν εἴποις τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ ποιήσω στίξεις· καὶ μὴν ποιήσω, οὐδαμῶς ἐκπλαγεῖσα καὶ αἰδεσθεῖσά σε καὶ φροντίσασα. εἰ δὲ τὸ πρῶτον, πρὸς τὸ οὐδέν. καὶ μὴν οὐδαμῶς ποιήσω ἃ λέγεις, ἐκπλαγεῖσα καὶ αἰδε- 15 σθεῖσά σε.

1046. καὶ τοῦτ' ἀληθές] διπλῶς, ἡ ὅτι ποιήσεις ἃ ἐγὼ λέγω, ἡ ὅτι ποιήσεις ἃ αὐτὴ βούλει. ἀλλ' οὐδὲ εἰς συμβουλήν μετὰ ταῦτα καλέσεις με πάλιν· ἡ οὐ μεταβουλεύσῃ πάλιν.

1052. τὸ οὐ καὶ μὴ ἐκ παραλλήλου. τὸ δὲ μεθέψομαι ἀντὶ τοῦ 20 μεταδιώξω καὶ πρὸς συμβουλήν παραλήψομαι.

1054. κενὰ] μάταια καὶ ἀδύνατα γενέσθαι. εἰ γάρ τις πρὸς συμβουλήν σε παραλήψεται, οὐδὲν ἀνύει.

1059. οἰωνοὺς] ἤτοι τοὺς πελαργούς. φασὶ τοὺς πελαργούς, ἐπειδὴ οἱ τεκόντες αὐτοὺς γηράσωσιν, ὑπέχειν τὰ νῶτα αὐτοῖς καὶ ἀνα- 25 λαμβάνειν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὺς καὶ ἵπτασθαι, καὶ τρέφειν καὶ γηροκομεῖν αὐτοὺς, μέχρις ἂν θάνωσιν, ἀποδιδόντας ἀμοιβὰς τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς γεννήσεως αὐτοῖς· ὅθεν λέγεται καὶ ἀντιπελαργώσις, ἡ ἀντέκτισις τῆς ἀνατροφῆς.

1062. τελοῦμεν] ποιοῦμεν καὶ αὐτοὶ εἰς τοὺς ἰδίους πατέρας. τοῦτο 30 δὲ λέγει διὰ τὴν Χρυσόθεμιν, ὡς οὐ φροντίζουσας τοῦ πατρός.

1063. οὐ τὰν Διὸς] οὐ χρὴ τὸ μά ἐντὸς τοῦ κώλου γράφειν. περισσὸν γὰρ ἐστὶ· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· νοεῖν δὲ χρὴ τοῦτο ἕξωθεν Ἀττικῶς. οὗτοι γὰρ οὐ μόνον τὸ μά λαμβάνουσιν ἕξωθεν, ὡς τὸ, οὐ τὰν, ἀλλὰ καὶ τὸ μά τιθέντες τὸ τοῦ θεοῦ παραλείπουσιν ὄνομα. 35

1065. οὐκ ἀπόνητοι] ἤγουν ἀτιμώρητοι ἔσονται Κλυταιμνήστρα καὶ Αἴγισθος. ἐσιώπησε δὲ τοῦτο, φοβουμένη διὰ τὸ δεσπότης εἶναι.

1066. χθονία] ἤτοι εἰς τὰ ὑποχθόνια ἄνωθεν κατιούσα, καὶ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ γινόμενα τοὺς κάτω διδάσκουσα.

1067. κατὰ μοι βόασον] εἰκότως εἶπε τὸ καταβόησον, ἐπειδὴ ἐπὶ κατηγορίᾳ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ὁ παρὰ τῆς φήμης πρὸς Ἀγαμέμνονα λόγος γενήσεσθαι ἔμελλεν. 5

1071. τὰ δὲ πρὸς τέκνων] δέον οὕτως εἰπεῖν, τὰ παρὰ τῶν τέκνων οὐχ ὁμοιοεῖ, ὁ δὲ πρὸς τὴν διάστασιν καὶ μάχην αὐτῶν τὸν λόγον ἔτεινε λέγων, τὰ δὲ παρὰ τῶν τέκνων, Ἡλέκτρας καὶ Χρυσοθέμιδος, διπλῆ φύλοπις καὶ μάχη, οὐκ ἐξισοῦται φιλοτησίῳ καὶ φιλικῇ διαίτη καὶ διαγωγῇ, τουτέστιν, ἀλλήλων διίστάμεναι τὴν γνώμην οὐκ εἰς 10 ὁμόνοιαν πίπτουσι. διπλῆν δὲ λέγει τὴν μάχην, διὰ τὸ καὶ τὰς ἐχούσας δύο εἶναι.

1075. τὸν αἰεὶ πατρός] θρήνον δηλαδὴ ἢ φόνον. τὸ δὲ αἰεὶ πρὸς τὸ στενάχουσα συναπτέον.

1078. τοῦ θανεῖν] ἀντὶ τοῦ προμήθειαν καὶ φροντίδα οὐκ ἔχουσα, 15 ἦγουν οὐ φροντίζουσα εἰ τεθνήξεται. οἱ δὲ τοῦ μὴ θανεῖν γράφοντες ἀμαθεῖς.

1079. μὴ λάβης εἰς τὸ τό ἔξωθεν τὸ εἰς, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, δυνατός εἰμι τὸδε, οὕτω καὶ, ἔτοιμός εἰμι τὸδε.

1081. τίς ἂν εὐπατρὶς] οἱ γράφοντες, τίς ἂν οὖν, οὐκ ἴσασι τὰ 20 περὶ τῶν μέτρων· διὸ περισσὸν κείμενον ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ οὖν. ἔχει δὲ καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν μᾶλλον ὀρθῶς οὕτως κείμενον.

1085. ὡς καὶ σὺ] ὥστε χρὴ γράφειν, ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, ἵν' ἔχη τὰ κῶλα ὀρθῶς, ἀλλὰ καὶ πάγκλαυτον. οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοιαῦτα γράφουσι, ἐκβάλλοντες τὸ σ, ὥσπερ καὶ τὸ εὐκτίμενον παρ' Ὀμήρῳ. 25

1096. τῶνδε φερομένων] ἤτοι φερομένην δὲ ἐν τῇ εὐσεβείᾳ τοῦ Διὸς ἄριστα καὶ κρείττονα, λέγω δὴ τὸ κηδεσθαι τοῦ πατρὸς, ἄριστα τῶνδε καὶ τούτων, ἃ μέγιστα νόμιμα ἔβλαστε παρ' ἀνθρώποις. πάντων γὰρ τῶν νομίμων καὶ δικαίων τοῦθ' ἐν κρείττον καὶ μέγιστον παρὰ πάντων ἀνακηρύττεται, φροντίδα ποιεῖσθαι πατρός, ὃ θεὸς ἀπο- 30 δέχεται καὶ εὐσεβὲς λογιζεται.

1101. τινὲς ἀμαθεῖς Αἰγίσθος γράφουσι πρὸς τὸ ᾤκηκεν, οὐκ εἰδότες ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν, ὥσπερ τὸ “Σὺ δ' ἀντακούσῃ τούτου ὡς τεθάψεται.” (Αἷ. 1141.) καὶ τὸ “Ψύλλαν, ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας.” καὶ “Οἱ τὸν οὐρανὸν λέγοντες ἀναπεῖθουσιν, ὡς ἔστιν πνι- 35 γεύς.” (Ἀριστοφ. Νεφ. 145. 95.) καὶ “Τουπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου.” (Αἷ. 103.)

1104. ποθεινή] ἐπόθει γὰρ Κλυταιμνήστρα καὶ τὸν Ὀρέστου νεκρὸν ἰδεῖν, μὴ μόνον ἀκοῦσαι.

1108. οὐ δὴ ποθ'] ἐπειδὴ τὸ μὴ οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ οὐ, ἀλλὰ καὶ ἐρωτηματικὸν ἀντὶ τοῦ ἄρα εὐρηται, διὰ τοῦτο καὶ τὸ οὐ οὐ μόνον ἀρνητικὸν ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἄρα. καὶ τοῦτο μὲν πάντες· σὺ δὲ τὸ οὐ ἀρνητικὸν λέγων, ἐπειδὴ κατ' ἐρώτησιν προάγεις, τὸ αὐτὸ ποιήσεις, ὥσπερ ἂν εἰ ἄρα ἦν. τοῦτο γὰρ κἀντεῦθεν συνάγεται, ὅπερ ἐκ τοῦ ἄρα.

1110. ὅσσα, ὁμφὴ καὶ κληδῶν ἄγγελοι θεῶν, καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγονται, φήμη δὲ ἐπὶ τῆς θείας κληδόνας καὶ ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης 10 διαλαλήσεως.

1125. ἀλλ' ἦ] ἦτοι ἢ ἀπὸ τῶν φίλων οὐσά τις αἰτεῖται ταῦτα, ἢ κατὰ γενεὰν πρὸς γένους.

1127. ὡς ἀπ' ἐλπίδων] ὄντως ἀπ' ἐλπίδων εἰσεδεξάμην σε, δηλονότι οὐκ ἐκείνων, ὥνπερ ἐξέπεμπον, ἀλλὰ κακῶν. ἐκείναι μὲν γὰρ 15 καλαὶ ἦσαν καὶ σωτηρίαν ἐμοὶ ἔχουσαι· αὐταὶ δὲ, λέγω δὴ ἅς ὁ ἄγγελος ὑπέβαλεν, ὡς μετ' ὀλίγον ἂν σὲ νεκρὸν δεξαίμην, καθάπαξ ἀπώλεσάν με. δέον δὲ εἰπεῖν, αἴσπερ ἐξέπεμπον, πρὸς τὸ ἐλπίδων ἔτρεψεν.

1132. πρὶν ἐς ξένην] πρὸ τοῦ ἐκπέμψαι σὲ εἰς ξένην γῆν, ἦτοι 20 ἀλλοτρίαν, καὶ σῶσαι, ἦτοι φυλάξαι καὶ ῥύσασθαί σε ἀπὸ τοῦ φόβου, ὄφελον θανεῖν. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ὅπως θανὼν ἔκτισο ἀπατώμενοι ὄφελος γράφουσι καὶ κλέψασαν, τὸ ἐκλιπεῖν βίον πρὸς τὸν Ὀρέστην νοοῦντες. τὸ δ' οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ λέγει ἡ Ἥλέκτρα, εἴθ' ὄφελον πρόσθεν θανεῖν ἢ εἰς ἀλλοτρίαν ἐκπέμψαι σὲ γῆν. εἰ γὰρ ἐγὼ πρό- 25 τερον ἐτεθνήκειν, οὐδεὶς ἂν σε τῶν Κλυταιμνήστρας ἐξεῖλε χειρῶν, ὥστε ἀπωλώλεις ἂν ἐξ ἐκείνης τότε, ὥσπερ ὁ πατήρ, καὶ συνετάφης αὐτῷ.

1142. προσήκεις] ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ προσέρχῃ· ἐπεὶ καὶ τὸ προσήκει ἀντὶ τοῦ πρέπει τοῦτο λέγει, ὡς πρὸς τῷ πράγματι τῷδε ἦκει 30 καὶ ἔρχεται, τουτέστι συμβαίνει καὶ ὁμοῦ γίνεται, ὥστε τὸ συμβαῖνόν τινι πρέπει καὶ ἀρμύζει ἐκείνῳ, καὶ διὰ τοῦτο συμβαίνει.

1144. ἀνωφελήτου] ματαίας. ἐπ' οὐδεμιᾷ γὰρ ὠφελείᾳ ταύτην ἐποίησα, ἦγον οὐδεμιᾶς ὠφελείας ἀπήλαυσα παρ' αὐτῆς.

1154. τὸ ἦς πρὸς τὸ τιμωρὸς συναπτεόν, καὶ μὴ τὴν περί λάβης 35 ἔξωθεν, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν.

1162. κελεύθου] τινὲς οὐ δυνάμενοι συντάξαι τὴν γενικὴν δεινοτάτας

κελεύθους φασίν, οὓς αὐτὸς ἑάσας οὕτω νόει ὡς κεῖται, εἰ καὶ λεπτὸν ὃν ἐκφεύγει τὸν νοῦν, ὧ φίλτατε, λίαν ἀπώλεσάς με, πεμφθεὶς δεινοτάτης κελεύθου, τουτέστι, τὸ πεμφθῆναι σὲ κακῆ κέλευθος ἦν, λύπας καὶ ὀδυρμούς ἐμοὶ διὰ τὸν σὸν προξενήσασα θάνατον. νόει δὲ τὸ πεμφθεὶς διπλοῦν, ἢ ἀπὸ τῆς Φωκίδος πρὸς τὴν οἰκίαν πεμφθεὶς 5 νεκρὸς, ἢ ἀπὸ τῆς οἰκίας πρὸς τὴν Φωκίδα ὑπὸ Ἡλέκτρας πεμφθεὶς.

1185. τινές φασι τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἢ ἢ πρὸς τὸν ἄνω τῆς Ἡλέκτρας λόγον ἄλλοι δὲ φασι κομματικόν, τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως νοοῦντες, ὃ καὶ κρεῖττον.

1209. τὸ σέθεν πρὸς τὸ ὧ τάλαινα, ἕξωθεν λαμβανομένου τοῦ 10 ἔνεκα. τὸ δὲ τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς, ὡσπερ ἐρμηνεία ἐστὶ τοῦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν.

1217. πλὴν λόγῳ] ὅτι τέθηκεν ὁ Ὀρέστης οὐ μόνον ἔργῳ, ἀλλὰ καὶ λόγῳ ἔργῳ μὲν, ὅτι τὸ ἄγχος τὴν αὐτοῦ φέρει κόιν, λόγῳ δ', ὅτι ἐν Δελφοῖς ἀγωνιζόμενος τέθηκε. σύντασσε δ' οὕτως ἄλλ' οὐ 15 τὸ Ὀρέστου σῶμά ἐστι τόδε, ὡς σὺ φῆς, πλὴν εἰ μὴ καὶ ἡσκημένον ἐν λόγῳ, οὐ μόνον ἔργῳ δηλονότι.

1223. σφραγιδα πατρὸς] τὸν ἐξ ἐλέφαντος ὤμον, ὃν οἱ ἐκ Πέλοπος καταγόμενοι εἶχον. ἕτεροι δὲ φασι τὸ σφραγιδα ἀντὶ τοῦ δακτύλιον.

1230. συμφορὰ οὐ μόνον ἐπὶ δυστυχίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ συνελεύ- 20 σεως ἀπλῶς λαμβάνεται, ὡς κἀνταῦθα. ἰστέον δὲ ὅτι, ὅτε τις τῶν αὐτοῦ τινὰ πολὺν χρόνον ἀποδημοῦντα μόλις θεάσαιτο, δακρύοις καὶ χαρᾷ κάτοχος γίνεται· τοῖς μὲν διὰ τὴν πρόσθεν ἀπουσίαν, χαρᾷ δὲ διὰ τὴν παροῦσαν ἀπόλαυσιν.

1233. γοναὶ σωμαίων] τὸ πληθυντικὸν ἐνταῦθα ἀντὶ ἐνικοῦ κεῖται. 25 ὑφ' ἠδονῆς γὰρ ἡ Ἡλέκτρα διαχυθεῖσα τὸν ἕνα Ὀρέστην ἀντὶ πολλῶν ἐνόμισεν.

1240. τὸ τόδε πρὸς τὸ περισσὸν ὃν ἄχθος σύναπτε ἢ πρὸς τὸ τρέσαι ὑποστίζας λέγε οὕτως, ὑποτ' ἀξιώσω τρέσαι τόδε, τὸ περισσὸν ἄχθος γυναικῶν, τὸ ὃν αἰεὶ ἔνδον, ὃ οὐκ ἂν τις ἐκτὸς ἴδοι. εἰώθαμεν δὲ 30 τοὺς ἀργούς καὶ μὴ ἐπὶ τι χρησίμους ἄχθος καλεῖν γῆς.

1255. οὐ γράφειν τάδε δίκαια χρῆ, ἀλλὰ δίκαι' οὕτω γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ. εὔρηται δὲ καὶ ἐν τινι τῶν παλαιῶν βιβλίων οὕτω. καὶ ὀφείλεις συντάττειν οὕτως· οὐχ ὅταν ἡ παρουσία ἐπιτρέπη, τότε χρῆ τούτων μεμνησθαι, ὡς σὺ φῆς, ἀλλ' ὁ παρὼν χρόνος πᾶς ἀρμόζει 35 ἂν ἐμοὶ ἐνέπειν καὶ λέγειν τάδε ἐν δίκῃ. τουτέστι, δίκαιόν ἐστίν οὐ μόνον μεμνησθαι τῶνδε, ὅταν ἐπιστῇ καιρὸς τούτων, ἀλλὰ καὶ λέγειν

τάδε ἂ λέγω διὰ παντὸς τοῦ παρόντος χρόνου. μόλις γὰρ νῦν ἔσχον ἐλευθερίαν, ὥστε λέγειν ἂ βούλομαι, μὴ τινα φοβουμένη.

1257. ζύμφημι ἀγῶ] τοῦτο πρὸς τὸ τόδε συνάψεις· τὸ δὲ τοιγαροῦν σώζου διὰ μέσου. ἢ στίξεις μὲν πρὸς τὸ σύμφημι ἀγῶ· τὸ λοιπὸν δ' οὕτως εἴποις, τοιγαροῦν σώζου τόδε τὸ ἐλεύθερον στόμα, 5 καὶ μὴ ταῖς βοαῖς ἀπολίπης, εἴ τις ἔνδοθεν αἰσθοίτο.

1260. δέον οὕτως εἰπεῖν, τίς δῆτ' οὖν μεταβάλλοι τοὺς ἐμούςς λόγους εἰς σιγὴν ἀξίως; ἐπειδὴ ἡ μεταβολὴ τῶν λόγων σιγὴ ἦν, σιγὴν εἶπεν, πρὸς δ' καὶ τὸ ἀξίαν ἐπήνεγκε. χρὴ δὲ γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα οὕτως

τίς δῆτ' οὖν ἀξίαν,
καὶ σοῦ φανέντος νῦν.

10

οὕτω γὰρ οἰκειῶς ἔχει πρὸς τὰ τῆς στροφῆς. οἱ δ' ἄλλως γράφοντες οὐ καλῶς γράφουσι. τὸ δὲ δῆτ' οὖν ἐκ παραλλήλου.

1265. ἡ παροῦσα ἀντιστροφὴ ἑλλιπῆς ἦν πρὸς τὴν αὐτῆς στρο- 15 φῆν· διὸ τὸ πρῶτον ἐκείνης κῶλον ὀτοτοτοῖ προσετέθη παρ' ἐμοῦ κἀνταῦθα. εὗρηται γὰρ πολλὰ τοιαῦτα.

1267. περισσὸν ἦν ἐνταῦθα τὸ ἐπῶρσεν, διὰ τοῦτο ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἢ ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς. χρὴ δὲ λαμβάνειν ἄνωθεν τὸ ὄτρυνε μολεῖν, εἰς τὰ ἡμέτερα μέλαθρα δηλονότι. 20

1271. διότι μὲν μόλις τῶν πάλαι δακρύων ἀπήλλαξαι καὶ εἰς χαρὰν ὄρμησας δι' ἐμέ, οὐ θέλω παῦσαι σε τούτου· διότι δὲ ὑπόνοιαν δίδως προδώσειν ἡμᾶς τοῖς ἔνδοι, μὴ δυναμένη σαυτὴν ὑπὸ τῆς τοιαύτης χαρᾶς κατέχειν, φοβοῦμαι σε.

1274. δέον ἐλθεῖν εἰπεῖν, φανῆναι εἶπε. τοῦτο γὰρ ἦν τὸ τὴν ἡδο- 25 νὴν ποιῆσαν, τέλος ὃν τῆς πορείας.

1277. τῶν σῶν προσώπων] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ ἀποστερήσης συναπτεόν, ἢ πρὸς τὸ ἡδονήν, οὕτω· μὴ ἀποστερήσης ἐμὲ μεθέσθαι ἡδονὴν τῶν σῶν προσώπων. τουτέστι, μὴ ἀφαιρήσης ἐμὲ τὴν διὰ τῆς σῆς παρουσίας ἡδονήν. 30

1278. ἢ κάρτα] ἤγουν οὐ μόνον ἐγὼ τοῦτο οὐ ποιήσω, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι βουληθέντι ποιεῖν ὀργισθήσομαι.

1284. οὐδὲ σὺν βοᾷ] ἤγουν σὺν ὄδυρμοῖς καὶ δάκρυσιν ἀκούουσα τὴν περὶ τοῦ θανάτου φημην, τουτέστι βουλομένη κλαίειν πρὸς τοὺς τοῦ ἀγγέλου λόγους, οὐκ ἡδυνάμην ὑπὸ Κλυταιμνήστρας κατεχομένη. 35

1295. τῇ νῦν ὀδῷ] τοῦτο ἢ πρὸς τὸ γελῶντας συνάψεις οὕτω· γε- λῶντας τῇ νῦν ὀδῷ, ἧτοι ἐπεγγελῶντας τῷ συμβάντι δῆθεν ἐμοὶ θα-

νάτω· ἢ πρὸς τὸ παύσομεν, οὕτω· παύσομεν ἐν τῇ νῦν ὁδῷ, ἥτοι ἐν τῷ παρόντι ἀγῶνι, ὃν ἡμεῖς κατ' αὐτῶν ποιούμεθα.

1301. τὸ σοὶ διπλῶς λέγεται. ἢ οὕτως· ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον, καὶ τοῦμὸν τῆδε, ὧδε καὶ οὕτως ἔσται. καὶ πάλιν ὧδε καὶ οὕτως ἔσται καὶ τὸ ἐμὸν τῆδε πρὸςφιλές, ὥσπερ ὑπάρχει σοὶ φίλον. ἐμὸν 5 οὖν τῆδε ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ αὐτῆ. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἐμοὶ ἐμέ εἶπε πρὸς τὸ φίλον. ἕτεροι δὲ παρανοοῦντες τῆδε ἀντὶ τοῦ οὕτως φασίν, ὥσπερ καὶ τὸ ὧδε, ἄμφω ἐκ παραλλήλου λέγοντες.

1312. οὐποτ' ἐκλήξω] τοῦτο διπλῶς νοεῖται. ἢ οὐποτε παύσομαι τοῦ χαίρειν, κἂν εἰς δάκρυα ἔλθω· ἢ, ὃ καὶ κρεῖττον, ἐπειδὴ σὺ κελεύεις 10 φαίνειν με σημεῖα χαρᾶς τῇ μητρὶ, οὐ παύσομαι τοῦ χαίρειν δακρύουσα, ὡς διὰ σέ δῆθεν ὀφθῆσομαι αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν χαίρουσα.

1322. καλῶς τὸ ἐπήνεσα, καὶ οὐκ ἐπαινῶ. ἠνίκα γὰρ ἐβουλήθη τοῦτο, τότε ἐπήνεσεν, εἶτ' ἐξεῖπεν. ἢ τὸ ἐπήνεσα διὰ τοῦτο εἶπε παρωχημένος, ἐπειδὴ καὶ πρόην αὐτῆ εἶπε (1238.) “σιγαῖν ἄμεινον.” 15

1344. ὡς δὲ νῦν ἔχει] ἦγουν καθὰ νῦν διακείται, τὰ ἐκείνων πάντα καλῶς ἔχει, καὶ τὰ μὴ καλῶς· ἥτοι καὶ ἂ σκευωροῦνται κατ' αὐτῶν, ἔτι καλῶς ἔχει αὐτοῖς, μήπω πέρας εἰληφότα. καὶ ἄλλως. καὶ κατὰ τᾶλλα εὐτυχοῦσι, καὶ ὅτι μήπω δίκην δεδώκασιν. εἰ γὰρ καὶ μέλλουσι δώσειν, (τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ τὰ μὴ καλῶς) ἀλλ' ὅτι μὴ 20 ταχέως τοῦτο γίνεται, εὐτυχοῦσι. τοῦτο δὲ φησιν ὁ γέρον παροξύνων αὐτοὺς πρὸς τὸ ἔργον.

1358. ποδῶν ὑπηρέτημα] διὰ γὰρ τούτων τὰ πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν ὑπηρέτησας, πάλαι μὲν ἐκ μέσου θανάτου λαβὼν Ὀρέστην καὶ ἀγαγὼν ἐτέρωσε, νῦν δὲ μετ' αὐτοῦ ἀφιγμένος εἰς τιμωρίαν τῶν ἐχθρῶν. 25

1363. ἐπὶ τοῦ ἤχθηρα κάφίλησα λέγεται τὸ μάλιστ' ἀνθρώπων, ἥτοι μάλιστ' ἀνθρώπων ἤχθηρά σε, καὶ μάλιστ' ἀνθρώπων ἐφίλησά σ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

1365. πολλαὶ κυκλοῦνται] εἰκότως εἶπε τὸ κυκλοῦνται, ἐπεὶ καὶ αἱ ἡμέραι καὶ αἱ νύκτες τῆ εἰς τὸ αὐτὸ περιστροφῆ τοῦ ἡλίου καθί- 30 στανται.

1370. ἀποροῦσι πῶς εἶπε τὸ τούτοις. οὐ γὰρ τις ἀνδρῶν ἦν ἔνδον ὡς καὶ αὐτὸς λέγει, ἀλλὰ γυναῖκες. καὶ φαιμέν ὅτι ἀπλῶς τοῦτ' εἶπεν, ἢ ὅτι, ἂν μὴ τὸ ἔργον ἐτάχουν, ἐλθεῖν ἔμελλεν Αἴγισθος, καὶ οὐ μόνον τοῖς περὶ ἐκείνον ἐμαχέσαντο ἂν, ἀλλὰ καὶ βοῆς πρὸς τὸ 35 πλῆθος γενομένης οὐκ ὀλίγοι κάκειθεν ἀπήντησαν.

1378. εἰκότως εἶπε τὸ προὔστην. οἱ γὰρ θύοντες καὶ ἰκετεύοντες

ἔμπροσθεν τῶν θεῶν, ἐφ' οἷς τοῦτο ποιοῦσιν, ἴστανται. ἢ τὸ προὔστην ἀντὶ τοῦ πρόμαχον καὶ προστάτην ἐκάλεσα ἐν θυσίαις.

1395. διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὸν Ἑρμῆν λέγει ἄγειν αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον, ἢ διότι μετὰ δόλου εἰσῆρχετο· λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἑρμῆς δόλιος· ἢ διὰ τὰς ἀρὰς τοῦ Μυρτίλου, ἃς ἠράσατο εἰς τὸ τοῦ Πέλοπος γένος. ἦν δ' ὁ Μυρτίλος παῖς Ἑρμού. λέγεται δὲ οὕτως· ὁ υἱὸς τῆς Μαίας Ἑρμῆς ἄγει σφε καὶ αὐτὸν δόλου, τουτέστι δολίως πρὸς τὸ ἔργον κινεῖ, κρύψας αὐτὸν ἐν σκότῳ πρὸς τὸ τέρμα, ἧγουν μέχρις ἂν ἐργάσῃται ὃ σπεύδει, οὐδεὶς αὐτὸν ἐπιγνώσεται. τὸ δὲ κοῦκ ἔτ' ἀμμένει πρὸς τὸ ἄγει τὴν δύναμιν ἔχει, οὕτως ἄγει καὶ οὐκ ἔτι ἀναμένει καὶ ἀναβάλλεται. οἱ δὲ γράφοντες ἐπάγει διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τοῦτο νοεῖν γράφουσι.

1403. Αἰγισθος αὐτὸς μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω] οὕτως ὀφείλει ὁ παρὼν στίχος γράφεσθαι, ἵν' ἢ ἰαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. ἔλλιπῆς γὰρ ἦν· διὸ καὶ τὸ αὐτὸς προστετέθη παρ' ἐμοῦ, καὶ οἷμαι ὡς 15 καλῶς προστετέθη, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς ἕτερα.

1407. ἀνήκουστα] ἦτοι ἂ οὐ δύναται τις ἀκούειν. πᾶσι γὰρ αἱ τῶν φονευομένων βοαὶ, καὶ ἐχθροὶ ὄσι, δέος καὶ ὑποστολὴν ἀκουόμεναι φέρουσι.

1417. ἀραὶ] ἦτοι ἃς Ἀγαμέμνων ἐκπνέων ἠράσατο, ὥστε τούτων 20 ἐνεργουσῶν δοκεῖ ζῆν ὁ ταύτας ποιήσας.

1423. θυηλῆς Ἄρεος] ἧγουν θυσίας, ἦτοι αἵματος, ὃ θυσίᾳ δέχεται Ἄρης. φιλαίματος γὰρ καλεῖται.

1434. εἰκότως πρὸς μὲν τὸ τὰ πρὶν τὸ εὖ θέμενοι εἶπε· πρὸς δὲ τὸ ταδε ὡς πάλιν ἀπεσιώπησεν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἤδει τὸ συμβᾶν, ἐν 25 ταῦθα δὲ ἄδηλον ἦν τὸ μέλλον, εἴτ' Αἰγισθος, εἴθ' οὗτοι ὑπερισχύουσι καὶ καταβαλοῦσιν ἐκείνον.

1438. ἦπιον χρῆ γράφειν ἐνταῦθα, ἀντὶ τοῦ ἠπίως καὶ πρᾶως, ἵν' ἢ τὸ κῶλον ὅμοιον τῷ τῆς στροφῆς.

1445. σὲ κρίνω] ἧγουν διακρίνω εἰδέναι, νοουμένου τούτου ἀπὸ τοῦ 30 ὅπισθεν, τοῦ τίς οἶδεν.

1451. προξένου κατήνυσαν] ἦτοι ἐπέτυχον. ὁ γὰρ ἀνύων τι ἐπιτυγχάνει τούτου αὐτῷ τῷ ἀνύσαι. ἔστιν οὖν ἡ τοιαύτη γενικὴ πρὸς τὸ τοῦ ἀνύσαι σημασιόμενον. ἢ κατ' ἐκείνης ἤνυσαν ὃ ἐβούλοντο, ἵνα τῷ μὲν Αἰγίσθῳ νοῆται ὅτι ἐπάνω ἐκείνης, ἧγουν εἰς αὐτήν, τὴν τοῦ 35 Ὀρέστου ἀγγελίαν ἐπλήρωσαν· τὸ δ' ἀληθές, ὅτι κατ' ἐκείνης τὸν φόνον εἰργάσαντο.

1453. τὸ οὐκ πρὸς τὸ οὐ μόνον συναπτέον· τὸ δὲ κάπεδειξαν διὰ μέσου. ἔστι δὲ τὸ οὐκ καὶ τὸ οὐ ἐκ παραλλήλου.

1456. πολλά] τοῦτο πρὸς τὸ χαίρειν συναπτέον, καὶ οὐ πρὸς τὸ εἶπας, οὕτω ὄντως εἶπας χαίρειν ἐμὲ πολλά. τουτέστιν, ἐξ ὧν εἶπας, πολλῆς ἐπεπλήσμην χαρᾶς. τὸ δὲ οὐκ εἰωθότως πρὸς τὸ εἶπας, ἀντὶ 5 τοῦ, οὐκ ἦν σοι ἔθος λόγους ἐμοὶ προφέρειν. ἢ τὸ πολλά πρὸς τὸ εἶπας, ἢ ἢ τὸ χαίρειν διὰ μέσου.

1457. χαρτὰ τυγχάνει] τὸ μὲν φαινόμενον τὰ κατὰ τὸν Ὁρέστην, τὸ δ' ἀληθές τὰ κατὰ τὴν Κλυταιμνήστραν.

1459. Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ'] Μυκῆναι, πόλις Ἄργους. λέγει 10 οὖν οὐ μόνον τοὺς ἐν ταύταις συγκαλεῖν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐκ παντὸς Ἄργους.

1477. οὐ γὰρ αἰσθάνη] αὕτη ἡ κατασκευὴ ἐστὶ πρὸς τὸν λόγον τὸν ὀπισθεν, τίνα φοβῆ, τίς ἀγνοεῖς, ὡς τινές φασιν. ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Αἰγίσθου λόγον αὐτὴν εἶναι λέγω, καὶ ἀληθῆ λέγω. τὸ δὲ πάλαι 15 πρὸς τὸ ἀνταυδᾶς συναπτέον.

1481. μάντις ὦν] τινές φασι διὰ τὸ εἶναι τὸν Αἰγίσθον μάντιν, διὰ τοῦτο τὸν Ὁρέστην τοῦτο πρὸς αὐτὸν λέγειν ἕτεροι δὲ τοῦτο μὲν οὐ λέγουσιν, εἰπεῖν δὲ τοῦτο διὰ τὸ πάλαι τὸν Αἰγίσθον τὸν καθ' αὐτοῦ ὑποπεύειν θάνατον. ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς πρώτοις τίθεμαι, συμ- 20 μαρτυροῦν ἔχων τὸ πάλαι, ὃ πρὸς τὸ ὦν συνάπτεται.

1485. τί γὰρ βροτῶν ἂν] ὁ μέλλων γὰρ τῶν βροτῶν θνήσκειν, ὡσπερ οὗτος, τὸ κέρδος φέρει τοῦ χρόνου μεμιγμένον σὺν τοῖς κακοῖς. τουτέστιν, ὅστις μέλλει τεθνήξασθαι, εἰ νῦν δέει θνήσκειν, ὁ δὲ παρα- 25 πετάσει τὸν χρόνον, καὶ μετ' ὀλίγον τοῦτο πείσεται, οὐδὲν παρὰ τοῦ χρόνου ἐκέρδανεν· ἀλλ' ὃ κέρδος δοκεῖ ἔχειν, ἢ μέλλουσ' αὐτὸν κατα- λήψασθαι τύχη ἀμβλύνη καὶ ἀμαυροῖ, ἐλπίδα κακὴν ὑποτείνουσα. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ χρόνου ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλὰ χωρὶς τούτου λέγε· τὸ γὰρ κέρδος τοῦ χρόνου ἦν, διὰ τὸ τοῦτον αἴτιον αὐτοῦ εἶναι.

1491. χωροῖς ἂν] εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἔσθ' ὅτε τὰ προστακτικὰ 30 εὐκτικῶς ἐκφέρειν.

1498. καὶ μέλλοντα] τοῦτο λέγει ὡσπερ προμαντευόμενος, ἢ ἀπολυτῆ, ἐκφοβῶν αὐτοὺς διὰ τούτου.

1510. τῇ νῦν ὄρμη] ἤγουσιν ἢ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὄρμησας νῦν κατὰ Κλυταιμνήστρας καὶ Αἰγίσθου. τελειωθὲν δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀποκατα- 35 σταὶν εἰς τὴν ἐκ προγόνων σοὶ προσήκουσαν εὐδαιμονίαν.

LECTIONES

EDITIONIS TURNEBIANÆ

IN

SCHOLIIS DEMETRII TRICLINII.

ADRIANI Turnebi scholorum editio incipit ab excerptis quibusdam ex Hephæstione (Ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἡφαιστιῶνος ἐπιτομὴ τῶν ἑνέα μέτρων), iisdem quæ Aldus Manutius Aristophani præfixit. His nonnulla addita sunt “*Δημητρίου τοῦ Τρικλινίου*,” in quibus pervulgatum veterum metricorum præceptum tractatur ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ κατὰ διποδίαν μετρεῖται. Hæc quoque Aldus apposuit: cujus editionis et codicum quorundam auctoritate ego Prolegomenis de comœdia adjunxi, quæ scholiis in Aristophanem sunt præfixa vol. I. p. 42.

Annotationes Triclinii in editione Turnebi sunt triperitæ, περὶ μέτρων οἷς ἐχρήσατο Σοφοκλῆς, περὶ σχημάτων, σχόλια quibus verba sententiæque poetæ explicantur. Scholorum metricorum specimen infra posui ad Ajacis v. 1–339., quæ prima est secundum vulgarem ordinem, quem sequitur Triclinius, fabula, quam excipiunt Electra, Cædipus Rex, Antigone, Cædipus Coloneus, Traclinia, Philoctetes.

Aj. 1. Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἐκ συστηματικῶν ἐστὶ περιόδων. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ῥυθμῶν τελευταῖος Θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς. ἐξῆς ἡ κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

134. τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται συστηματικὰ ἐξ ὁμοίων. σύστημα δὲ ἐστίν, ὡς Ἡφαιστιῶν φησὶ, μέτρων συνα-

γωγὴ ἢ δύο ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων ἢ ἀνομοίων· ἀνομοίων μὲν, ὡς τὰ ἐλεγεία· ἑξαμέτρου γάρ ἐστι πρὸς πεντάμετρον κοινωνία· καὶ ἡ ἐπὶ φθῆ· ἕξ ὁμοίων δὲ ἐστίν, ἅπερ ὑπὸ ποδῶν ἢ συζυγίας ἢ περιόδου καταμετρεῖται, ἄνευ ἀριθμοῦ τινος ὄρισμένου. τὸ παρὸν δὲ μέτρον ἀναπαιστικόν ἐστι, Λακωνικὸν καλούμενον, διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμᾶνα πολλῶν τούτῳ χρῆσασθαι. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων δίμετρα καταληκτικά, ἧτοι ἐφθήμεμερῆ, ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι. τὸ μέντοι δωδέκατον κῶλον μονόμετρον ἐστίν ἀκατάληκτον, ὃ καὶ ἀναπαιστικὴ ὀνομάζεται βᾶσις. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος εἰσὶ λή, ὧν τελευταῖον, Σιγῆ πτήξειαν ἄφωνοι. ἡ παράγραφος ἐν ταῖς ἀποθέσεσι.

172. τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν ἐστίν ἐπὶ φθικά. ἐπὶ φθικά δὲ καλεῖται, ὡς Ἡφαιστίων φησίν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται δηλονότι. ἐπ' ἔλαττον μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ, ἧτοι στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς καὶ ἐπὶ φθού, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον· ἐπὶ πλείον δὲ οὐδὲν αὐτὸ κωλύει ἐκτείνεσθαι. γίνεται δὲ ὡς περ τριάς ἐπὶ φθική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντὰς καὶ ἐπὶ πλέον, ὡς τὰ πλείστα Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου πεποιήται. τῆς παρουσίας δὲ στροφῆς τὰ κῶλά εἰσιν ἰά, καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' δακτυλικὸν τετράμετρον· κατὰ μονοποδίαν γὰρ μετρεῖται τὰ δακτυλικά. τὸ β' δακτυλικὸν πενθήμεμερὲς· τὸ γ' τροχαϊκὸν ἐφθήμεμερὲς· τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἕξ ἰαμβικῶν διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῶν πενθήμεμερῶν· τὸ ε' ἰαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ς' ὅμοιον τῷ β'· τὸ ζ' ἀσυνάρτητον ἕξ ἰαμβικῶν καὶ δακτυλικῶν πενθήμεμερῶν, ὃ καλεῖται ἰαμβέλεγος· τὸ η' ὅμοιον, ἧτοι ἰαμβέλεγος· τὸ θ' ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ἰ' προσοδιακὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ παίωνος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ χοριάμβου καὶ τροχαϊκῆς κατακλειδός· καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι ἐν ταῖς ἑορταῖς, ἐν αἷς πρόσδοι ἐγένοντο, τοιοῦτοις μέτροις ἐχρῶντο· τὸ ἰά ἰαμβικὸν πενθήμεμερὲς, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἀναπαίστου. εἶτα παράγραφος.

183. ἀντιστροφή κῶλων ἰά.

194. τοῦτο καλεῖται ἐπὶ φθός, διὰ τὸ ἐπάδεσθαι τῇ στροφῇ καὶ ἀντιστροφῇ, ἧγον μετὰ τὴν στροφήν ἄδεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν μὲν στροφήν κινούμενοι οἱ χορευταὶ πρὸς τὰ δεξιά ἦδον, τὴν δὲ ἀντιστροφήν πρὸς τὰ ἀριστερά· τὴν δὲ ἐπὶ φθὸν ἰστάμενοι ἦδον. ἐδήλου δὲ,

ὡς φασιν, ἡ μὲν στροφή τὴν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν ἐφῶν πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν· ἡ δὲ ἀντιστροφή τὴν τῶν πλανήτων, ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω γινομένην· ἡ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς στάσιν, ἰσταμένων τῶν χορευτῶν ἀδομένη. ἔστι δὲ τῆς παρουσίας ἐπαφῶν τὰ κῶλα ζ'. τὸ α' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῶν πενθημιμεροῦς καὶ ἰαμβικῶν διμέτρου βραχυκαταλήκτου· καλεῖται δὲ τοῦτο διπενθημιμερές· ἀλλ' ἐνταῦθα ἠλείπει τὸ ἰαμβικὸν μιᾶ συλλαβῇ· τὸ β' ὅμοιον τὸ γ' τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες, τοῦ γ' ποδὸς δακτύλου· τὸ δ', τὸ ε' καὶ τὸ ς' ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος τρίμετρον καταληκτικόν, τοῦ β' ποδὸς παίονος δευτέρου, τοῦ δὲ τρίτου ἰωνικῶν καταληκτικῶν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος.

201. τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλοῦνται ἀνομοιόστροφα· ἀνομοιόστροφα δ' ἐστὶ, καθὰ Ἡφαιστίων φησιν, ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν, ἢ κατὰ ἐφύμιον, ἢ κατὰ ἐπαφῶν, ἢ κατ' ἄλλο ἀναφώνημα. διαιρεῖται δὲ ἦτοι εἰς δύο, ἢ εἰς πλείω. ἐὰν μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεθῇ, καλεῖται ἐτερόστροφον· ἐὰν δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα ἐτερόστροφα καὶ συστηματικά. τοῦ πρώτου τοῦδε συστήματος τὰ κῶλα ζ'. τὸ α', τὸ β' καὶ τὸ γ' ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ' δακτυλικὸν τετράμετρον, ἦτοι δίμοιρον ἔπος· τὰ γὰρ δ' τῶν ἕξ δίμοιρον· τὸ ε' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως· τὸ ς' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον· τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἦτοι ἐφθήμερες, δ' καλεῖται παροιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

214. ἕτερον σύστημα κατὰ περιουσίαν κῶλων ζ', ὧν τὰ γ' ἀναπαιστικά δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ' ἀσυνάρτητον ἐκ δακτυλικῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως· τὸ ε' ὅμοιον τοῖς πρώτοις· τὸ ς' ὅμοιον τῷ δ'· τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δὲ ἐστίν, ὡς Ἡφαιστίων φησιν, οἷς ἀναποδίδεται καὶ ἀνακυκεῖται ἕτερα παρόμοια. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς παρουσίας στροφῆς ἰβ', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀσυνάρτητον ἕξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς βάσεως, δ' καλεῖται περίοδος. δύο γὰρ ἰαμβοὶ καὶ δύο τροχαῖοι περίοδος καλεῖται, ὅτι οὐκ ἔστι μέτρον τι εἶδος, ἀλλ' ἀπλῶς περίοδος καλεῖται τὸ ὑπεράνω τῶν τεσσάρων συλλαβῶν σύστημα. τὸ β'

δακτυλικὸν πενθήμερες· τὸ γ' ἰαμβικὸν ἐφθήμερες· τὸ δ' ὅμοιον τῷ β'· τὸ ε' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον· τὸ ς' ἀναπαιστικὸν ἐφθήμερες· τὸ ζ' ὅμοιον τῷ α', ἥτοι περίοδος· ἔχει δὲ δάκτυλον ἀντὶ τροχαίου· τὸ η' ἰαμβικὸν πενθήμερες· τὸ θ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἥτοι ἐφθήμερες, ὃ καλεῖται Φερεκράτειον ἀπὸ Φερεκράτους τοῦ ἐφευρόντος αὐτό· τὸ ι' ὅμοιον τῷ η'· τὸ ια' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὃ καλεῖται Γλυκῶνειον ἀπὸ Γλύκωνος τοῦ ἐφευρόντος αὐτό· τὸ ιβ' τροχαϊκὸν ἐφθήμερες, τὸν γ' ἔχον ποῦδα δάκτυλον. εἶτα παράγραφος καὶ διπλαῖ, διὰ τὸ εἶναι τῶν ἀναποδιδομένων.

233. σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, κώλων ἀναπαιστικῶν ιβ', ὧν τὸ η' μονόμετρον· τὸ ιβ' ἐφθήμερες· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

245. τοῦτο ἀντιστροφή ἐστὶ τῆς ἄνω ῥηθείσης στροφῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ, Οἴαν ἐδήλωσας. ἐστὶ δὲ κώλων ιβ', ὁμοίων κατὰ πάντα ἐκείνη. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει οὐ τὰ αὐτὰ κεῖται σημεῖα, ἀλλὰ μόναι δύο διπλαῖ. ἐν μὲν γὰρ ταῖς στροφαῖς τῶν ἀλλοιοστροφῶν τούτων συστημάτων, τῶν κατὰ περικοπὴν ἐχόντων συστήματα ἀνομοιομερῆ, ἐπὶ τοῦ τελευταίου κώλου κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν διπλῆ τίθεται ἕξω νενευκῖα, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει παράγραφος καὶ ἕσω νενευκῖα διπλῆ, δηλοῦσαι ὅτι τῶν ἀναποδιδομένων εἰσὶν αἱ τοιαῦται στροφαί· ἐν δὲ ταῖς ἀντιστροφαῖς ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ τελευταίου κώλου μόνη παράγραφος. ἐπὶ μέντοι τῆς τελευταίας ἀντιστροφῆς, ἐπὶ τοῦ τελευταίου κώλου, δύο μόναι τίθενται διπλαῖ, κατὰ τε τὴν ἀρχὴν τοῦ κώλου καὶ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι δὲ ἕξω νενευκῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔσχε τὰ ἀναποδιδομένα. τί δὲ ἐστὶ παράγραφος καὶ τί διπλῆ καὶ τί κορωνὶς θεωρεῖσθαι ἐν τούτοις^a,

— < > ↪

^a In signis his diacriticis, quæ in codicibus Triclinianis Turnebique editione appicta videre licet, Triclinius sequitur doctrinam Hephæstionis, qui de his σημεῖος copiose dixit Enchiridii sui c. 15. p. 133. ed. Gaisf. Asteriscum ✱ recte hic omisit Triclinius, memor, ut videtur, observationis ab Hephæstione factæ p. 134. τούτοις τοῖς

σημεῖος τοῖς προειρημένους, πλὴν τοῦ ἀστερίσκου, καὶ ἑτέροις τισὶ, περὶ ὧν λέγομεν, ἐν τοῖς δράμασι χρώμεθα, cujus immemor fuit quum ad parodum Antigonæ annotaret, ἐπὶ τῷ τέλει (v. 162.) ἀστερίσκος δηλῶν ὡς τὸ φῶμα τετέλεσται, superiora verba secutus Hephæstionis, qui p. 133. de lyricis poetis agens, ἐπὶ μέντοι, inquit, τῷ τέλει (cartinnum κατὰ

257. σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ἐν ἐκθέσει κώλων ἀνακαιστικῶν ἔξ, ὧν τὰ πέντε δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ 5' καταληκτικόν, ἧτοι ἐφθημιμερές. εἶτα παράγραφος.

263. στίχοι εἰσὶν ἐντεῦθεν ἰαμβικοί τρίμετροι ἀκατάληκτοι πβ', ὧν τελευταῖος, Τὰ τοῦδε πράγη καὶ τὸς ὡς ἔχων κυρεῖ. περὶ τὸ τέλος δὲ τούτων κατὰ εἰσβολὴν κόμματα τρία, ἃ καὶ δοκεῖ μοι ἀντισπαστικά εἶναι μονόμετρα ἀκατάληκτα, ὧν τὸ μὲν α' καὶ τὸ β', Ἰὼ μοί μοι· τὸ δὲ γ', Ἰὼ καὶ καὶ· ἐν δὲ τῷ τέλει πάντων συνήθως ἡ κορωνὶς τίθεται.

348. ἰὼ μοι φίλοι] τὰ τοιαῦτα εἶδη καὶ αἱ περίοδοι καλοῦνται ἀλλοιόστροφα, ὡς εἴρηται· εἰσὶ δὲ καὶ κατὰ σχέσιν. ἔστι γοῦν ἡ παροῦσα στροφή κώλων ἀντισπαστικῶν 5', ὧν τὰ ε' δίμετρα ἀκατάληκτα Γλυκῶνεια, τὸ δὲ 5' δίμετρον καταληκτικόν, ἧτοι ἐφθημιμερές, δ καλεῖται Φερεκράτειον. σύγκειται δὲ ἔξ ἀντισπαστων, διϊάμβων καὶ διτροχαίων καὶ ἐπιτρίτων καὶ χοριάμβων· ἔχει δὲ ἀντιστροφήν τὸ, Ἰὼ μοι γένος ναῖτας. ἐπὶ τῷ τέλει συνήθως παράγραφος καὶ διπλαῖ διὰ τὴν ἀναπόδοσιν.

Hæc etsi maximam partem in metris vulgaribus versantur, tamen non libera sunt gravibus erroribus, cujusmodi est quod versus 196—200. in libris male descriptos,

ἄταν οὐρανίαν φλέγων,
 ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὦδ' ἀτάρβητα
 ὀρμάται ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 πάντων καρχαζούτων γλώσσαις
 βαρυάληγτ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακε.

ita metitur ut primus sit trochaicus dimeter catalecticis cum spondeo in prima, dactylo in secunda sede, tres proximi anapaestici sint dimetri acatalecti, quintus ionicus a minore trimeter catalecticis, cujus in sede secunda pæonem secundum, in tertia molossum (pro catalexi ionica $\cup\text{—}$) admissum esse

περικοπὴν scriptorum, id est ex strophæ, antistrophæ et epodo compositorum) ὁ ἀστερίσκος τίθεται, γνώρισμα τοῦ τετελείσθαι τὸ ᾄσμα, ἐπεὶ ἡ κορωνὶς ἐπὶ πασῶν τίθεται τῶν ἐψφδῶν. In aliis omnibus locis ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ ᾄσματος coronidem ponit. Omitto alia quæ de his signis dici

possent, quibus veteres opus haberent ad distinguendas canticorum partes, nos facile caremus, ex quo carmina melica in editionibus ita exhibentur ut singularum partium initium, finis et responsio legentibus sponte in oculos incurrat.

ορισται. Hinc facile divinare lectores poterunt quomodo rem
 present in carminibus artificiosius compositis: ex quo genere
 sicut habeo unum apposuisse specimen de Antigone carmine
 venustissimo v. 1115—1152. cuius metra ego explicui in An-
 thologiae libris ad Sophoclem p. 227. et in libro de metris tragi-
 cois p. 114. de quo carmine hæc sunt commenta Triclinii,

1115. εὐλαβούμε[ ] τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χειρῶν καλεῖται κατὰ
 οὐρεὰ εἰς εἴρη. ἔστι δὲ τὰ παρόντα στροφῶν δύο. τῆς πρώτης
 στροφῆς τὰ εἴδη β', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀνα-
 πιστικὸν ἔλετρο βραχυκατάληκτον τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκα-
 τάληκτον τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ δευτέρου
 ποδὸς ἀναπιστικόν (εἰ ἔβουλε, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ
 μέλους, ἐκ πρώτου δευτέρου ἀπὸ ἰωνικοῦ καὶ δακτύλου ἐν δὲ τῇ
 τῆς ἀντιστροφῆς μέλεισσι ἔχει τὸν τελευταῖον) τὸ δ' ἰαμβικὸν δί-
 μετρον βραχυκατάληκτον καθαρόν τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκα-
 τάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου (τοῦτο εἶδη ἂν καὶ τροχαϊκόν
 ἦν ἔστι Εὐραπίδεια, τοῦ πρώτου ποδὸς δακτύλου) τὸ ε' περίοδος
 τῶν ἀναπιστικῶν (δύο γὰρ εἶδη ἰαμβι καὶ δύο τροχαῖοι καταληκτικοί,
 λευκῶν καὶ μετὰ συλλαβῆ) τὸ ζ' δακτυλικὸν πενθημιμέρες ἐκ σπον-
 δειῶν καὶ δακτυλικῶν δίμετρον ἐκ σπονδείου τὸ θ' χοριαμβικὸν
 τῶν ἀναπιστικῶν ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου (τὸ δὲ τῆς ἀν-
 στροφῆς ἀναπιστικῶν ἔχει ἀπὸ τοῦ χοριάμβου) τὸ ι' ἀνακαι-
 μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς ἔχει ἀπὸ τοῦ χοριάμβου τὸ κ' ἀνακαι-
 μόναι τίθει ἀπὸ τῆς ἀντιστροφῆς καθαρόν ἐστι τὸ ια' ἀντι-
 τέλος, ἀμφὶ τῆς ἀντιστροφῆς πρώτου καὶ ἰάμβου (τὸ μέντοι τῆς
 ἀνταποδιδόμενης ἀπὸ τῆς ἀντιστροφῆς ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐπιτρίτου) τὸ ιβ' ἰαμ-
 θεωρεῖσθαι ἐν τοῖς ἀντιστροφῶν ἐπὶ τῆς ἀντιστροφῆς τε σπονδείου τε ἰαμ-

* In signis his d...
 in codicibus Triclinii...
 que editione appicta...
 Triclinius sequitur doctri...
 phæstionis, qui de his...
 piose dixit Enchiridii sul...
 p. 133. ed. Gaisf. Asteriscum...
 recte hic omisit Triclinius, mo...
 ut videtur, observationis ab...
 phæstione factæ p. 134. τοῦτοις τ...

ληκτον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κώλῳ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχει τὸν δεύτερον, ἀδιαφόρου τῆς τελευταίας οὔσης· τὸ 5' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐφθήμερες ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιμάκρου· τὸ 6' ὅμοιον τῷ β', τὸ 7' ὅμοιον τῷ γ'· τὸ 8' χοριαμβικὸν, ὅμοιον τῷ 5' ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχους. ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῆς στροφῆς παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κορωνίς δηλοῦσα ὡς τὸ ἄσμα τετέλεσται.

1146. οὕτω χρὴ γράφειν, πῦρ πνεόντων ἄστρον χοραγέ, ἴν' εἴη τὰ κῶλα ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. ἀμαθεῖς γάρ τινες τῶν μέτρων τοῦτ' ἐνήλλαξαν.

De grammaticis Triclinio prioribus qui metra Sophoclis descripserint nihil usquam traditum vidi, nisi quod de Eugenio refert Suidas, Εὐγένιος, Τροφίμου, Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικός. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει, καὶ τὰ μάλιστα διαφανῆς ἦν, πρεσβύτης ἤδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου βασιλείᾳ. (Vixit igitur seculo quinto medio.) ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, ἀπὸ δραμάτων ἰε', Περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον etc. Verum hæc κωλομετρία non dubitandum quin pridem perdita fuerit quo tempore vixit Triclinius. Quindecim autem quas Suidas dicit fabulæ, si recte hic numerus scriptus est, intelligendæ sunt, ni fallor, Æschyli Prometheus, Septem et Persæ, Sophoclis Ajax, Electra et Œdipus Rex, Euripidis tragœdiæ novem primæ, quas in codice Vaticano 909. aliisque nonnullis etiamnum uno volumine conjunctas videmus.

Proximus post metrorum descriptionem locus in Turnebi

est Triclinii annotationibus περὶ σχημάτων, quæque satis erit hoc ex Ajace specimen appo-

προσφωνητικὸν, καὶ ἐνταῦθα πρότασις.

τῆς ἐπιφάνειαν τοῦ προοιμίου. 7. εἴτ' τοῦτ'

ἐπισκευὴ τῆς βάσεως. 14. ὃ

ἰωνικὸν καὶ αὐτὸ, καὶ ἐνταῦθα ἡ

opinatur. Hinc facile divinare lectores poterunt quomodo rem gesserit in carminibus artificiosius compositis: ex quo genere satis habeo unum apposuisse specimen de Antigonaë carmine venustissimo v. 1115—1152., cujus metra ego explicui in Annotationibus ad Sophoclem p. 227. et in libro de metris tragicorum p. 114. de quo carmine hæc sunt commenta Triclinii,

1115. πολυώνυμ] τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν, ὡς εἶρηται. ἔστι δὲ τὰ παρόντα στροφῶν δύο. τῆς πρώτης στροφῆς τὰ κῶλα ιβ', καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ γ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ δευτέρου ποδὸς ἀναπαίστου· (εἰ δὲ βούλει, ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἀπὸ μείζονος, ἐκ παίονος δευτέρου ἀντὶ ἰωνικοῦ καὶ δακτύλου· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς μολοσσὸν ἔχει τὸν τελευταῖον) τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον καθαρὸν· τὸ ε' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ διιάμβου· (τοῦτο εἶη ἂν καὶ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς Εὐριπίδειον, τοῦ πρώτου ποδὸς δακτύλου) τὸ ς' περιόδος καταληκτική· (δύο γάρ εἰσιν ἰαμβοὶ καὶ δύο τροχαῖοι καταληκτικοὶ, ἦτοι ἔλλειπεις μῆσ' συλλαβῆ) τὸ ζ' δακτυλικὸν πενθημιμερὲς ἐκ σπονδείων· τὸ η' δακτυλικὸν δίμετρον ἐκ σπονδείων· τὸ θ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου· (τὸ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον διτρόχαιον ἔχει ἀντὶ τοῦ χοριάμβου) τὸ ι' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς· (ἀλλ' ἐν τῷ πρώτῳ κῶλῳ σπονδεῖον ἔχει τὸν δεύτερον πόδα· ἐν δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς καθαρὸν ἔστι) τὸ ια' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτίτου πρώτου καὶ ἰάμβου· (τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον δισπονδεῖον ἔχει ἀντὶ τοῦ ἐπιτίτου) τὸ ιβ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς τε στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

1137. τὰν ἐξ ἀπασᾶν] ἡ δευτέρα αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶν θ', καὶ ἡ ἀντιστροφή τοσοῦτων. τὸ α' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν· τὸ β' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον καταληκτικὸν ἐφθημιμερὲς ἐξ ἰαμβικῆς συζυγίας καὶ ἰωνικοῦ καταληκτικοῦ, ἦτοι ἀναπαίστου· τοῦτο καὶ ἰαμβικὸν εἶη ἂν δίμετρον βραχυκατάληκτον, τοῦ τρίτου ποδὸς ἀναπαίστου) τὸ γ' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερὲς καθαρὸν, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον ἢ ληκύθιον· τὸ δ' ὅμοιον δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται ἰθυφαλλικόν· τὸ ε' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατά-

ληκτον ἐξ ἰωνικοῦ καὶ ἐπιτρίτου τρίτου· ἐν τῷ πρώτῳ δὲ κῶλα ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἔχει τὸν δεύτερον, ἀδιαφόρου τῆς τελευταίας οὔσης· τὸ 5 χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐφθήμεμερὲς ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιμάκρου· τὸ 5' ὅμοιον τῷ β, τὸ ἡ ὅμοιον τῷ γ· τὸ θ χοριαμβικὸν, ὅμοιον τῷ 5' ἐκ χοριάμβου καὶ ἀμφιβράχους. ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῆς στροφῆς παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τῆς ἀντιστροφῆς κορωνίς δηλοῦσα ὡς τὸ ἄσμα τετέλεσται.

1146. οὕτω χρῆ γράφειν, πῦρ πνεόντων ἄστρον χοραγέ, ἵν' εἴη τὰ κῶλα ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς. ἀμαθεῖς γάρ τινες τῶν μέτρων τοῦτ' ἐνόησαν.

De grammaticis Triclinio prioribus qui metra Sophoclis descripserint nihil usquam traditum vidi, nisi quod de Eugenio refert Suidas, Εὐγένιος, Τροφίμου, Αὐγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ, γραμματικός. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει, καὶ τὰ μάλιστα διαφανῆς ἦν, πρεσβύτης ἤδη ὢν ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. (Vixit igitur seculo quinto medio.) ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους καὶ Εὐριπίδου, ἀπὸ δραμάτων ἰε', Περὶ τοῦ τί τὸ παιωνικὸν παλιμβάκχειον etc. Verum hæc κωλομετρία non dubitandum quin pridem perdita fuerit quo tempore vixit Triclinius. Quindecim autem quas Suidas dicit fabulæ, si recte hic numerus scriptus est, intelligendæ sunt, ni fallor, Æschyli Prometheus, Septem et Persæ, Sophoclis Ajax, Electra et Œdipus Rex, Euripidis tragædiæ novem primæ, quas in codice Vaticano 909. aliisque nonnullis etiamnum uno volumine conjunctas videmus.

Proximus post metrorum descriptionem locus in Turnebi editione datus est Triclinii annotationibus περὶ σχημάτων, quarum ipsarum quoque satis erit hoc ex Ajace specimen apposuisse.

1. Ἄει μὲν] τὸ προοίμιον προσφωνητικὸν, καὶ ἐνταῦθα πρότασις.
 3. καὶ νῦν] ἐνταῦθα ἡ κατασκευὴ τοῦ προοιμίου. 7. εἴτ'] τοῦτ' ἔστιν ἡ βάσις. 9. ἔνδον] κατασκευὴ τῆς βάσεως. 14. ὃ φθέγγμ'] προοίμιον δεύτερον προσφωνητικὸν καὶ αὐτὸ, καὶ ἐνταῦθα ἡ

πρώτασις. 18. καὶ νῦν] κατασκευή. 20. κείων γὰρ] κατασκευὴ ἑτέρα. 28. τήνδ' οὖν] βάσις. 31. φράζει] κατασκευὴ τῆς βάσεως. 36. ἔγνων] προκατάστασις καὶ διήγησις τῆς ὑποθέσεως. 89. ὃ οὗτος] διάλεξις Ἀθηναῖς καὶ Αἴαντος. 125. ὄρω γὰρ] γνωμικόν. 131. ὡς ἡμέρα] γνωμικὸν καὶ τοῦτο. 260. τὸ γὰρ ἐσλεύσειν] γνωμικόν. 285. κείνος] προκατάστασις καὶ διήγησις τοῦ πραχθέντος ἔργου τῷ Αἴαντι. 293. γυναιξί] γνωμικόν. 398. οὔτε γὰρ θεῶν] ἐν τῷ θεῶν συνίησις. 348. ἰὼ μοι φίλοι] Αἴαντος θρήνος. 423. ἐξερέω] συνίησις.

Eadem harum annotationum ratio est quum in Ajacis parte reliqua tum in Electra, Œdipo Rege et Antígona, in tribus vero reliquis fabulis ita esse rarescunt ut nihil appareat præter illud “γνωμικόν” et “συνίησις.”

Tertia annotationum Triclinii classis sunt scholia exegetica, quorum in Turnebi certe Brunckiique editionibus non eadem in omnibus fabulis conditio est. Nam in quattuor primis fabulis, Ajace, Electra, Œdipo Rege et Antígona, copiosa sunt ipsius scholia Triclinii, vix ullis admixtis ex scholiasta vetere codicis Laurentiani excerptis, insertis vero passim recentiorum scholiastarum annotationibus, etsi hoc quoque raro factum: in tribus vero fabulis postremis (p. 103—147. ed. Turn.) nulla sunt ipsius Triclinii scholia præter pauca illa quæ supra apposuimus p. 307. 328. 358., reliqua omnia ex scholiasta Laurentiano sunt excerpta, verbis ejus modo servatis modo mutatis, nonnullis etiam, quæ in codice Laurentiano leviter corrupta sunt, emendatis: quas Triclinii conjecturas Elmsleius memoravit in annotationibus ad scholia vetera. Eodem fere modo omnia hæc Triclinii scholia perscripta esse videntur in codice Parisino 2711. (T.) quo Brunckium usum esse dixi in Præfatione p. XX.: qui quibus in locis Turnebi scripturam mutaverit e lectionibus editionis Turnebianæ cognosci potest quas infra posui, omissis quæ memorari operæ pretium non erat, cujusmodi est quod pro ἤγουν vel ἤτοι in editione Turnebi ubique fere ἦως scriptum est male intellecta nota tachygraphica de qua dixit Bastius in Commentatione palæographica p. 787.

ŒDIPUS REX.

P. 278, 14. ed. meæ. τῶν ἐν τοῖς καιῖς Brunck.] τῶν ἐν τοῖς θεοῖς Turn.

279, 8. μαθεῖν—βουλόμενοι Brunck.] καθ' ἣν μαντεύονται Turn., quod revocavi. 8. κάθηται] καθίδρυνται. 21. Addit Turn. ad v. 25. ἐγκάρποις χθονός: εἰκότως εἶπε—ἐδήλωσεν, ex schol. rec., quod vide p. 146, 32—35. 27. τὰ καλὰ] τὰ κακὰ 33. ὑπερχόμεναι] ὑπαρχόμεναι

280, 2. τῆς πρότερον] τῆς προτέρας 4. καταλιπούσης] καταλειπούσης 7. ἐξ ὧν] τοῦτ' ἔστιν ἐξ ὧν 29. πέμποιμ' ἄν] πέμπει ἡμῖν 31. ἀλλά] καὶ ἄλλ'

281, 15, δύναμιν. ἀπορεῖται δὲ πῶς ἄνω—εἰπὼν] δύναμιν. πῶς δ' ἄνω—εἶπε 30. γῆς ἐπ' ἄλλης. τὸ δὲ] ἐπ' ἄλλης γῆς. τὸ γὰρ 282, 4. ὡς] ὥστ' 19. δράσειν.—ἐκτρέψει] δράσειν. ἡ πεπτωκότες: κινδυνεύσαντες. τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι—ἐκτρέψει

283, 18. ᾧ Ἀθηναῖ] ἀντὶ τοῦ ᾧ Ἀθηναῖ 19. καὶ ἐτελέσατε] καὶ om. 20. τῆς πρότερον] πῆματος πρότερον 21. κινουμένης] κινουμένης

283, 21. παιῶν] παῖων 33. ὀπισθόρμητον—ἐπουρίσαντα] ὀπισθόρμητον τῆς πατρίδος. πάτρας ἔπουρον: ἦως ἐπὶ τῶν ὄρων ἐλθόντα τῆς Ἀμφιτρίτης· ἡ ἔπουρον, ἦως ἐπουρήσαντα

285, 11. ἀγκυλῶν] ἀγκύλων

286, 21. τὸ θεοῦς] τοὺς θεοὺς 35. μὲν om.

287, 2. φαίνεται] φαίμεν 10. εἴ γέ τι] εἶτι 29. ἐφ'] ἀφ' 33. πρὸς τὸ] τὸ om. 34. κακὰ] κακοῦ 35. νῶ] νῦν

288, 12. συναίουσαν] ναίουσαν 14. μὴ—διά] ἃ νῦν σὺ: μὴ λάβῃς ἔξωθεν διὰ 18. ἀληθές: τοῦτο—ἀληθές ἔστιν] ἀληθές· ἐνέπω σε: ἦως ἀληθές ἔστιν ὅτι] ὅτ', quod revocavi. 19. συνδεδεμένως] συνδεδεμένον 20. ἐνέπω καὶ λέγω] ἐνέπων καὶ λέγων

290, 15. σε om. 19. ἀποφανῆ] ἀποφανείς 20. ὧν om.

291, 4. χρῆ] οὕτω χρῆ 8. Addit 483. οἰωνοθέτας: ὁ τοῖς οἰωνοῖς τιθέμενος καὶ ἀρεσκομένος εἰς τὰς μαντείας Τειρεσίας, ἡ ὁ τὰς πτήσεις τῶν οἰωνῶν διατιθεῖς καὶ εὐκρινῶν, τοῦτ' ἔστιν ὁ διδάσκαλος τῆς πτήσεως τῶν οἰωνῶν. Quæ partim ex schol. rec. p. 160, 3—5. petita. 31. αὐτὸν] αὐτοῦ, quod revocavi.

- 292, 17. εἰ om. 33. ἐλαφρότερον] ἐλαφρότερος 34. τὸ γήμας ἔχεις om.
- 293, 9. δοκῆς γράφοντες] γράφοντες τὸ κεις 32. ἐμοῦ—τεύξεσθαι] ἐμοῦ, καὶ δέονταιί σου ἀπάντων ὧν χρήζουσι τεύξεσθαι
- 294, 12. ἐμαντοῦ] ἐμοῦ 31. ἐγὼ] ἦως ἐγὼ
- 295, 21. ἴν' ἦ] ἴν' εἶη 24. τοιαύτην φύσιν om.
- 298, 9. ὡς μὴ] καὶ ὡς μὴ
- 299, 9. στροφῆς] ἀντιστροφῆς
- 300, 12. ἐπέχει] ἐπέχει 23. τεθείτω] τεθήτω
- 301, 8. μητρὸς, ἢ πατρὸς] πατρὸς ἢ πρὸς μητρὸς 12. δούλου] δοῦλον
- 302, 8. εἶδεν] οἶδεν 10. τὸ κάτοιδεν ἢ] κάτοιδεν: τοῦτο ἢ—et similiter alibi non raro lemma sequente τοῦτω, ubi Brunckius omisso lemmate τὸ cum vocabulo quod explicatur.
- 303, 4. ὁ αὐτὸς] ὁ om. 12. χρόνος] χορὸς 20. δὲ εἰπεῖν] γὰρ εἰπεῖν 23. ἀναταποδοτικὸν] ἀνταποδοτικόν, quod revocavi.
- 304, 13. αἷμα] αἵματος 24. οἰκεῖον—προσρηθέντος] ἐκεῖνον—προρρηθέντος
- 305, 28. ἐβελήσει] ἐβελήσῃ Corregi ἐβελήσειεν
- 306, 5. εἰ καὶ] ἐπεὶ καὶ 12. λιμναῖα κρηνῶν] κρηναῖα λιμνῶν.

ANTIGONE.

- 308, 2—11. om. 25. μήπω] μήπως 28. οὐ γὰρ ὁ] ὁ γὰρ
- 309, 12. Addit 30. πρὸς χάριν βορᾶς] ἦως εἴαν τις αὐτοῖς βορὰν χαρίσεται ἢ τὸ πρὸς χάριν ἀντὶ τοῦ πρὸς ἡδονήν. Quæ ap. Brunckium inter scholia recentiora leguntur, sic ab initio scripta ἦγουν τίς αὐτοῖς βορὰν χαρίσεται—. 18. ἦγουν—ὀρισμὸν] ἦως εἴαν δ' ἐν τούτοις ἦ, ἦως εἴαν οὕτως ὀριστῆ (sic) παρὰ τοῦ Κρέοντος, τί προσθείμη ἐγὼ πλέον, λύουσα ἂν τὸν ὀρισμὸν—.
22. ποτὲ—ποτὲ] ποῦ—ποῦ 25. Sequitur scholiastæ recentioris annotatio ad v. 51., quam vide suo loco. 28. αὐτῶν] αὐτοῦ 30. Sequuntur schol. rec. ad 56. 59.
- 310, 17—21. τὸ ἀκτίς—ἐλάττονα] Habet infra post καλέουσιν lin. 25. sic adjuncta, ἰστέον δ' ὅτι τὸ ἀκτίς, εἰ καὶ etc. 23. Μυο-

βατραχομαχία] βατραχομμομαχία 28. ἐφάνθη] ἐφάνθη 31.
 παρεικάσας αὐτὸν] αὐτὸν παρεικάσας

311, 5. καὶ τὸ ἐπτάπυλον στόμα] καὶ τὸ στόμα δ' αὐτοῦ ἐπτά-
 πυλον εἶπεν 6. ἄστεος] ἄστεως ibid. καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ
 ἐπτάπυλον εἰπὼν om. 25. βαλβίδων οὖν ἐνταῦθα] ἐνταῦθα δὲ
 βαλβίδων

312, 1. εἰκότως τὰ] Ζηνὶ τροπαίφ: ἦως τῷ τροπήν αὐτῶν ποιή-
 σαντι Διί. ἡμεῖς γὰρ σκυλεύσαντες αὐτοὺς ἀνεθήκαμεν τὰ ὄπλα αὐ-
 τῶν αὐτῶ. (Hæc ex schol. recent.) εἰκότως δὲ τὰ— 7. θέσθαι
 —ἔκθεσθε] τῶν νῦν θέσθε: ἦως ἔκθεσθε— 14. τοῦτ'—εἶπε]

Revocavi Turnebi scripturam. Brunckii editio, omisso, ut ple-
 rumque, lemmate, δέον εἰπεῖν, τοῦτο δ' αὖθις, τοῦτ' αὖθις ἀσύνδετον
 εἶπε. 18. ἐμπιτνῶν] ἐμπίπτων 24. πόλλ'] ὧς (ut infra

p. 328, 25.) 33. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν] κυκλῶν ἐμαυτὸν ὁδοῖς

313, 9. εἰπὼν] εἶπε 34. εὖροις ἂν] ἂν om.

314, 1. λέγει δὲ τοῦτο ὁ χορὸς revocavi ex Turn. In Brunckii
 editione τοῦτο ὁ χορὸς λέγει, omissis præcedentibus verbis ἦγουν
 (ἦως Turn.) σοφὰ καὶ πανουργά, quæ leguntur inter schol. re-
 cent. 5. πρὸς τὸ om. 8. Addit, ἱπκείω δὲ γένοι φησιν,

ἐπειδὴ οὐ μόνον βουσίν, ἀλλὰ καὶ ἵπποις καὶ ἐν ἐτέροις τόποις ὡσπερ
 καὶ ἀλοῦσιν. Quæ similiter scripta leguntur inter schol. recent.

12. ἰστέον ὅτι τῷ ἐδίδαξατο οἱ ῥήτορες] τὸ δ' ἐδίδαξατο οἱ ῥήτορες
 μὲν 13. διδασκάλου] διδασκάλους 18. καὶ ἐδίδαξε] τὸ ἐδι-
 δάξατο

21. addit, 367. καὶ γὰρ ποτε: οὕτω χρὴ γράφειν τὰ
 παρόντα κῶλα, καὶ γὰρ ποτὲ μὲν καλόν, ἄλλοτ' αὖθις δ' ἐπ' ἐσθλὸν
 ἔρπει, ἵν' εἶεν ὅμοια τοῖς τῆς στροφῆς κώλοις. ἐνταῦθα δὲ καὶ κῶλον
 ἦν περισσὸν τὸ 5', διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ· οὐ γὰρ χρὴ πλείονα
 κῶλα τὴν ἀντιστροφὴν ἔχειν τῆς στροφῆς.

315, 1. ἐμεστῶθη] Sic Turn., non ἐνεμεστῶθη, quod posuit
 Brunckius. 12. νομίζουσι] κομίζουσι 14. τὸ θνητὸν] τὸ δὲ

θνητὸν, præcedente scholio ὥστ' ἄγραπτα: ἦγουν τὰ τετυπωμένα
 —τῶν νεκρῶν, quod legitur inter schol. recent. 16. σοῦ om.

26. συναπτέον] σύναπτε 30. Addit τὸ δ' ἀνατεῖ ἀντὶ τοῦ χωρὶς
 βλάβης. et lin. 31. post συναπτέον addit, τὸ δὲ ἐκέικν ἀντὶ τοῦ

δι' ὧν Πολυνείκην θάπτεις. Quæ similiter scripta leguntur apud

Brunckium inter schol. recent. 31. δυσσεβῆ] δυσσεβεῖ
33. οὐ] οὐδὲ

316, 2. Addit schol. recent. ad v. 549. (ubi ἐπεποιήκεις pro πεποιήκας) et v. 558. ἡ ἕξαμαρτία: ἤγουν ἀποτυχία—ἐποίησας. 3. οὐ μόνον—ἀφελῶ] οὐ μόνον τὸ ἀφελῶ αἰτιατικῆ, omisso συντάσσεται. 4. ἐνταῦθα] ἐνταῦθα εὐρηται 8. ταῦτα λέγει ὁ χορός] ταῦτ' (sic) ὁ χορὸς λέγει 20. ἐσχάτην] ἐσχάτην τὴν νόει] Sic Turn.: νοεῖ Brunckius. 26. ἀμᾶ δέ νιν] ἀμᾶ δὲ καὶ θερίζει νιν καὶ αὐτὴν 27. σύναπτε δὲ] συνάπτων 32. οὕτω χρῆ γράφειν] χρῆ δὲ γράφειν 35. χρόνου] χρόνων 36. πρὸς] ἰστέον δ' ὅτι πρὸς—. Nam præcedit scholion τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον: λάμβανε τὴν ἐπὶ — — μέλλον, quæ ap. Brunckium inter schol. recent. leguntur.

317, 20. θεὸς—λέγει] Sic Turneb.: pro quibus Brunck. τὸ κακὸν δοκεῖν ἐσθλόν: τοῦτο λέγει 22. Post ἥδιστον addit annotationem ex schol. cod. Laurent. excerptam 629. τάλιδος ἦκει: τάλις κατ' Αἰολεῖς ἢ ἐγγυηθεῖσα πρὸς γάμον τινί, ὥσπερ καὶ Καλλίμαχος λέγει, Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδί σὺν ἀμφιβαλεῖ. Tum sequuntur schol. ad 635. πάτερ, σὸς εἰμι: ἦως τῷ σῶ θελήματι ὑπέικω, καὶ σύ μοι τὰ βέλτιστα καὶ λυσιτελοῦντα διανοῆ. 640. πάντ' ὅπισθεν ἐστάναι: ἦως κατὰ πάντα — — γνώμης εἶπεν, quæ vide inter schol. recent. 20. τὸ ἄγαλμα—ἴν] ἢ τί πρὸς παιδων πατρί: ἦως οὐδ' ὁ πατὴρ μείζονα ἄλλην χάριν παρὰ τῶν παιδων δέχεται ἢ εὐτυχοῦντας τούτους ὁρᾶν. (Hæc ap. Brunck. inter schol. recent.) σύναπτε δὲ πρὸς τὸ εὐκλείας τὸ ἄγαλμα, ἴν' 28. εὐκλεία] Sequitur ὑπέικει μηδὲν: ἦως ὑποχαλᾶ—πνεύματος. τὸ δ' ὑπτίοις—ὑπτιοὶ γίνονται, ex schol. recent. ad 715. Tum ad v. 720. πρεσβεύειν πολύ: τοῦτο ἀπὸ τοῦ Ἑσιδοῦ παρῶδηται λέγοντος, Οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νόησει, καὶ τὰ ἐξῆς, ex schol. Laurent. 34. Sequitur ad v. 745. θεῶν πατῶν: ἦως παραβαίνων. δεῖ γὰρ—φέρεσθαι ex schol. recent. 36. ἐξετάζων om.

318, 12. σύντασσε] σύντασσε δὲ, præcedente excerpto ex schol. cod. Laur. ἔθος ἦν παλαιόν, βουλομένους καθειργνῖναι τισὶ ἀφοσιοῦσθαι καὶ βραχὺ τίθηναι τροφῆς· καὶ γὰρ ὑπενόου καθάρσιον

τὸ τοιοῦτον εἶναι· τοῦτο δ' ἐποίουν, ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῶ ἀναιρεῖν.
 τοῦτο γὰρ ἀσεβές 16. φορβῆς καὶ om. 17. μερικὴν] ἡμε-
 ρινὴν 18. κατὰ τρόπον τινα] κατὰ τινα τρόπον

319, 8. Addit ad v. 814. et 817. quæ Brunck. inter schol.
 recent. habet (exceptis verbis νυμφεύσω, νυμφευθήσομαι.) Porro
 mox habet schol. recent. ad θεογενῆς v. 834. 19. οἶα καὶ
 ὅποια ἄκλαυτος] οἶα φίλων: ὅποια ἄκλαυτος 21. καὶ κατα-
 σκεύασμα om. 32. τοῦ ἡμετέρου] τοῖς ἡμετέροις

320, 2. χρεῖα εἶη revocavi ex Turn. pro χρεῖ ἦ, quod est in
 Brunckii edit. 18. ἡ τοῦ] ἐκ τοῦ 28. Addit schol. recent.
 929. τὸ ἀέμων—ψυχῆς εἰσίν. 31. οὕτω χρῆ γράφειν Turn.:
 nihil præter γράφε Brunck. ibid. ἦ] εἶη

321, 18. δὲ om. 29. γοῦν] οὖν

322, 7. ἀλαστόροις] Addit ἐπειδὴ δ' ὁ Σαλμυδησὸς εἰς τὰς
 Βοσπορείους ἀκτὰς εἰσβάλλει, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸν τὴν σύνταξιν
 ἀπέδωκε τοῦ εἶδεν. Quæ similiter scripta leguntur in schol.
 recent. ad v. 972. 14. τὸ om.

323, 20. 21. ἀντεῖπεῖν—ἀντεῖπεῖν—ἀντεῖπεῖν] ἀντεῖπε—ἀντεῖπε
 —ἀντεῖπεν 25. et 325, 17. ἴν' ἦ] ἵνα εἶη 26. Sequitur
 schol. recent. ad v. 1065. τροχὸς ἀμιλλητήρας: ὥσπερ ἐξ ἀμίλ-
 λης—νῦξ γίνεται.

324, 11. πάρα καὶ om. 15. ὅπερ] ὄνπερ 17. Διμήτριον]
 Δημήτριον 24. ἄντρον ἐν Π.] ἐν Π. ἄντρον

325, 4. ἐγένοντο] ἐγένοντο τὰ τοῦ Διονύσου μυστήρια 5. ξὺν
 Ναξίαις] ξὺν Ναξίαις δὲ—. Nam præcedit schol. recent. Να-
 ξίαις: ἥως ταῖς ἐκ Νάξου—'Αριάδνη. 6. Sequuntur schol.
 recent. ad v. 1159. τὸ αἰεὶ—καὶ πρὸς τὸ—συναπτέον. et ad v.
 1160. καθεστῶτων: τῶν συμβαινόντων, τῶν γινομένων ὅποια ἔσται,
 εἰ αἰεὶ ὡσαύτως ἔξουσιν. 17. προσήγορος τῷ δεῖνι] τὸ προσήγο-
 ρος πρὸς τὸ δεῖνα 23. Sequitur schol. recent. ad v. 1186. sic
 scriptum ἀνασπάστου πύλης: ἥως βεβαίως τὰ κλειθρα τῶν πυλῶν
 ἀνέσπων· οὐ γὰρ δύναμαι φέρειν τὴν ἀκοήν. δέον δ' εἰπεῖν ἀνασπά-
 στως, ἀνασπάστου πρὸς τὸ πύλης εἶπε. 30. δὲ π.—αὐτοῦ] π.
 δὲ—αὐτῶν 32. συναπτέον] Pergit ἐνοδίαν δὲ τὴν Περσεφόνην
 λέγει τὴν ἐν ταῖς τριῶδοις πορευομένην. ἡ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ Ἑκάτῃ,
 ὡς—Λυκόφρονι, ex schol. recent.

326, 1. αὐτὴ] αὐτῆ 6. βρόχον μιτώδη] τὸ δὲ βρόχῳ μι-
 τρώδει (sic) 8. φασι om. 9. Sequitur schol. recent. ad
 1224. ἀποιμώζοντα: ἤως ἀποκλαιόμενον—οἴκησιν. 12. τὸ προ-
 θήσει] ἤως προβαλεῖσθαι. τὸ δὲ προθήσειν 16. τὸ—κάρα]
 ἔπαισεν: τοῦτο πρὸς τὸ ἐν δ' ἐμῷ κάρα λέγει 17. 19. εἰργά-
 σατο—διὰ τὸ—γεγενῆσθαι ex Turneb. revocavi pro εἰργαστο—
 δηλονότι—γεγενημένος 22. καὶ τὰδε] καὶ τάγε Brunckius.
 27. Πολυνείκους] addit καὶ τῆς αὐτῶν μητρὸς Ἰοκάστης 34.
 35. om.

327, 10. Μεγαρεὺς ante κατ' ἀρχάς 12. αὐτὴν—τὸ] αὐτοῦ
 —τῷ 14. Sequitur schol. recent. ad v. 1309. ἀμφιθήκτω:
 ἤως διστόμφ—τούτων. 17. τῶνδε] τῶνδε κἀκείνων Tum post
 λέγει pergit ἤως τῶν τοῦ Αἴμονος καὶ τοῦ Μενοικέως, διότι—ἐκώ-
 λυσας ex schol. recent. ad v. 1309. 19. τὸ] ἦσθε' ὄξυκώκυ-
 τον πάθος: ἤως ὅτε ὁ ἄγγελος τὸν περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ λόγον
 πρὸς ἡμᾶς διεξῆμι. τὸ δ' 21. Sequitur schol. recent. ad v.
 1326. κέρδη παραινεῖς: ἤως τὸ ἀπαχθῆναι τῶν ἐνταῦθα, ἵνα—ἔχρη.
 ἔλαττον γὰρ—γένοιτο. 27. Sequitur schol. recent. ad v. 1335.
 μέλει γὰρ τῶνδε: ἤως φροντίς ἐστὶ τισι, ἤως σοί. σὲ γὰρ—τε-
 θάψεται. 28. τὸ om.

328, 29. Sequitur schol. recent. ad v. 1340. οὐχ ἑκὼν κα-
 τέκτα: οὐ γὰρ ἦδεν διὰ τὸν Ἀντιγόνης θάνατον, καὶ αὐτὸν καὶ αὐ-
 τὴν σε τεθνήξεσθαι. Et mox ad v. 1348. πολλῶ τὸ φρονεῖν: ἤως
 ἢ φρόνησις πολλῶ προτιμωτέρα καὶ κρείττων ἐστὶ τῆς εὐδαιμονίας, ὡς
 οὔσα αὐτῆς ἀρχή. ἢ γὰρ ἀρχὴ κρείττων τῶν μετ' αὐτὴν, ἐπειδὴ
 αἰτία ἐστὶ.

TRACHINIÆ.

328. 5. αὐτὰς] ταύτας 25. πόλλ'] Ὡς (ut supra p. 312,
 24.)

AJAX.

329, 27. 28. τῷ—σάκος habet, quæ Brunckius omisit.
 30. ἐποίησε] Addit v. 21. τρανές: ἀληθές, σαφές, φανερόν. In
 schol. rec. nihil præter φανερόν, σαφές. 31. πλανώμεθα addidi
 ex cod. Lips^b.

^b Codex Lipsiensis bombycinus,
 de quo dixi in Præfat. p. IX., ex-
 cerpta ex scholiis Triclinii exegeti-

cis habet ad Ajacis v. 1—400. li-
 teris minutissimis ab alia quam quæ
 reliqua scripsit manu adscripta.

330, 12. ὅστις pro ὅς scripsi ex Lips. 16. ἐπεμπίπτει ἀντὶ τοῦ ἐπεμβάλλει Lips. Legebatur ἐπεμπίπτειν ἀντὶ τοῦ ἐπεμβάλλειν. 19. πορείαν] πορείαν· τὸ γὰρ ἔλθειν ἐνταῦθα καλλίστην πορείαν λέγω (sic etiam Lips.) 20. τήνδε ;] τήνδε, τὸ διαφθεῖραι λέγω αὐτάς. (Sic etiam Lips.) Ἄλλως. ταῖς ποιύμαις ἐπεμπίπτει ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ταῖς ποιύμαις, τοῦτ' ἔστι κατὰ τῶν ποιμνίων. βάσιν δὲ ἐποιήσατο, ὧφειλεν εἰπεῖν ὁ δὲ καὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ θέλων δηλώσαι, ἐπεμπίπτει λέγει. τοιοῦτο καὶ τὸ, ἔκειρε φόνον, καὶ τὸ κυκλοῦντα βασιλεία (hoc vitiose pro βάσιν), ex schol. rec. 22. Addit v. 44. ἦ καὶ τὸ: τὸ πᾶν οὕτως, ἄρα αὕτη—οὔσα ex schol. rec. v. 51. ἐγὼ σφ': τοῦτ' ἔστιν, οὐ μόνον ἐκόλυσα τότε τοῦ φονεῦσαι ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ νῦν κωλύω μὴ θεωρεῖν σε. (Sic etiam Lips., nisi quod μὴ σε θεωρεῖν.) δυσφόρους: εὐφορον τὸ ἐλαφρὸν, δύσφορον τὸ δύσκολον φερόμενον. ἀπὸ τούτου εὐφόρος, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς παρ' Ἴπποκράτει. ἀπὸ τοῦ εὐκολον φέρειν ᾧ ἐναντίον τὸ δύσφόρος, ἤγουν δύσβαστάκτως. ἐνταῦθα—ἦ παραφόροις, ut in schol. rec.

331, 3. Addit 72. ἀπευθύνοντα: εὐθύνω—ὁμοίως ex schol. rec.

332, 10. Sequitur schol. rec. ad v. 90. βαιόν—τῆς συμμαχου. 32. ἕτερα] ἕτερα (Recte ἕτερα in Lips.) 35. διὰ—ἦδεται] διὰ τὸ τὸ θέλημα αὐτῷ πεπληρῶσθαι ἦδεται. (Sic etiam Lips.)

333, 29. αὐτῆς τὴν καρδίαν ἔστι φωρᾶσαι correxi ex Lips. Legebatur ἔστιν αὐτῆς τὴν καρδίαν φράσαι. 30. τὸ ante ἐπί addidi ex Lips. 33. συντάξεις] συντάσεις 36. τὸ ἱππομανῆ] ἱππομανῆ: τοῦτο

334, 1. οἱ addidi ex Lips. ibid. ἦ σύναπτε τὸ τόν πρὸς Lips. Legebatur ἦ μὴ σύναπτε πρὸς 8. αὐτοῦ] αὐτῶν 11. ἄν om. 14. τῷ ἰεῖς τὸ λόγους revocavi ex Turn.: τῷ κώλῳ τούτῳ τὸ λόγους, ἤγουν ἰεῖς λόγους Brunckii editio. 17. ἐπὶ—λέγεται hoc loco Turn.: post βλάπτοντος ap. Brunckium. 25. οἱ δὲ] δὲ om.: nam verba οἱ γράφοντες—ἔχη ὀρθῶς sola habet inter scholia, præcedentia vero lin. 19—21. οἱ—παρ' ἐμοῦ inter metrica. 33. ἦ οὕτω τοῦτο—αὐτοῖς ταῦτα] Hæc ego addidi ex Lips., delevi vero quod sequebatur scholion v. 165. ἀλέξω ἀλεξήσω, αὖξω αὖξήσω, καὶ ἔψω ἐψήσω, ἐνεστῶτες καὶ μέλλοντες.

ἀλέξω καὶ ἀλέξιμαι, ἐστὸς, τὸ ἀπιπείττωμαι καὶ βροφῆ. Quae non leguntur in Lips., nec scripta videntur ab Triclinio.

335, 3. πέταγος—διὸ οὐκ. 5. Πραξίgit Ἄλλος. 11. πύμας] πείρας 12. καὶ οὐκ ἀτάλωτο supra post ἔξφος habet. 25. κωηγεσίως ex Lips. scripai pro κωηγεσίως. 27. τὸ διὰ Lips. Aberat τὰ.

336, 2. μορίμ ex Lips. scripai pro πολλαί. 15. οὓς ἀγνοῦντας αὐτὸς χαιρέω ἕσας Lips. Legebatur οὓς ὡς ἀγνοῦντας αὐτὸς ἕσας 16. εἰ] ἔσῳ 20. κλῆρο] Addit cum Lips. λέγεται δὲ (ἔσῳ Lips.) Ἀντιλίειω τῆρ Ὀδυσσεῖος μητέρα ἀπὸ Ἀρακιδίας εἰς Ἰθάκην ἐρχομένην πρὸς γάμον Δαίρτη, ὑπὸ Σισύφου κατὰ τῆρ ὄδῳ ἐπιτυχόντος ἐφθάσαι, ex schol. vet. 25. Addit cum Lips. v. 202. ἀπ' Ἐρεχθεῖδῳ: Ἐρεχθεῖδαι εἰ Ἀθηναῖαι ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ἐκ γῆς γεννηθέντες κατὰ τὸν μῦθον Ἐρεχθεῖος. (adde ex Lips. ἠῆσις δὲ Ἀθηναῖον ἢ Σαλαμῖς) ὅθεν καὶ εἰ παῖται αὐτοῦ. εἰκότως ἄρα Δίας (Δίας οὐκ. Lips.) τυτύως ἀπὸ τῆς Ἐρεχθεῖδῳ γενεᾶς κατὰγεσθαι λέγει. partim ex schol. vet. 34. οὓσῳ addidi ex Lips.

337, 15. ἤτις προτίμησις addidi ex Lips. 17. οὕτως] εἰς τὸ 18. εὐρίσκηται contexti pro εὐρηται. 31. εἰ γράφοντες] εἰ οὐκ γράφοντες—. Nam praecedat scholion, quod supra legitur inter schol. rec. p. 204, 21—31. ubi Turnebi editio lin. 21. omisit verba μὴ ξενοσῆς 22. ἀποδίδωσι—λέγομεν] ἀποδίδωσι, δέου πιμῶν εἰπεῖν. ὅσπερ γὰρ φαμεν 23. τὰ μὲν—τὰ δὲ] τῆρ μὲν—τῆρ δὲ σκεφάσθη—πασταχοῦ] σκεφαστοῦντι, καὶ ἕτερα μυρία ἔχεις εὐρεῖν, τιαῦτα πασταχοῦ ζητῶν οὕτω καὶ ἐνταῦθα. 25. λέγουσιν οὕτω] οὕτω λέγουσιν 27. ἄλλως τε—φίλξ] ἄλλως τε εἰ καὶ πείμων εἶπε, ἀλλ' ἐν τῇ διαιρέσει τὸ ὄν προσέταξε, δεκνὸς τὸ πείμων πλῆθος ἠηλοῦ, καὶ ὅσπερ γένος ἐν τῶν ὑστερων' φησὶ δὲ πτω καὶ Λιβύσιος, εἰ φίλξ—Inter Tricliniana hoc scholion habet etiam codex Lips., qui cum Turnebi editione consentit, nisi quod l. 21. verba μὴ ξενοσῆς habet, l. 22. τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ] τῆρ μὲν καὶ τὰς δὲ l. 23. τὰ μὲν—τὰ δὲ] τῆρ μὲν—τὰς δὲ l. 24. τιαῦτα non post εὐρεῖν, sed post ἕτερα l. 25. πασταχοῦ] πασταχόσε Tum post ἐνταῦθα pergit, ἀγνοῦντες δὲ τισὲς

τοῦτο ἀντὶ τοῦ τὴν μὲν καὶ τὰς δὲ τὰ μὲν καὶ τὰ δὲ φασίν. μαρτυρεῖ δὲ καὶ τις τῶν λογοποιῶν οὕτω (sine λέγων), οὔσης δὲ καὶ ζημίας—ἀπὸ τῆς ὀφθαλμοῦ—ἄλλως τε εἰ καὶ et reliqua ut Turn., nisi quod προέταξε

338, 9. οὐ νοσοῦντες om. 22. εἴ γε—χειρῶ διάκειται] ἵνα—χειρῶ διακέηται (sic etiam Lips., nisi quod χειρὸν διακαίηται.) 26. κᾶν] κᾶν εἰ 32. ὄρῳ] ἐρῳ (Apud Eurip. δόξης ὄρῳ θάρσος.) 34. τὸ om.

339, 5. τουτέστι—πεφονευμένων] τοῦτο πρὸς τὸ νεκρῶν σύναπτε 8. νοητέον] Pergit cum Lips. οἱ δὲ λέγοντες—ὀρμητικὴν καὶ πρόθυμον, quæ leguntur in schol. rec. ad v. 319. 13. χῶ] χῶ 19. διαπεφοιβάσθαι καὶ om. 24. Sequitur ad v. 350. ὄρθῳ νόμῳ: ἥως ὀρθότητι νόμου, ὥσπερ εἴ τις εἴποι εὐθείᾳ στάθμῃ, ἦγουν ἐν εὐθύτητι. ἔστι δὲ κυρίως νόμος ἔγγραφος συνήθεια, συνήθεια δὲ ἄγραφος νόμος. Quæ eodem fere modo leguntur inter schol. recent., inter quæ etiam Lips. habet, non inter Tricliniana. 32. καθ' αὐτοῦ] κατ' αὐτοῦ.

341, 11. εὐκλείαν] εὐκλεία 21. τῷ] τὸ

342, 6. Sequitur schol. v. 470. οὐκ ἔστι ταῦτα: ἦγουν οὔτε τὸ τὰς ἔδρας τὰς ναυλόχους — — ἀποθανεῖν, ut in schol. rec. 8. ὑφ' ἑαυτὰς] ὑπ' αὐτὰς 10. κλαυθμυρίζοντα] κλαυθμυρίζοντα 28. φιλήσειε] φιλήσῃ 34. Sequitur schol. ad v. 537. ὠφελοῖμί σε: ὠφελοῖην—εὐκτικοῖς, ut in schol. rec. p. 212, 22., omisso tamen οὔτος. 35. Sequitur schol. ad v. 547. τὰ πατρόθεν: ἥως τὰ ἐκ πατρὸς ιδιώματα λέγω δὲ ἀνδρίαν—ἐμοὶ (nam sic, non ἐμὸς, recte scriptum) ἔοικεν ἀληθῶς, ut schol. rec. p. 212, 33.—213, 2.

343, 19. αὐτῇ] αὐτῆ

344, 4. τὸ ἀλίπλακτος] τὸ ἀλίπλαγκτος, sed in sequentibus recte ἀλίπλακτος, male a Brunckio in ἀλίπλαγκτος mutatum. 12. ἄλλως] ἄλλος 15. Addit ad v. 602. τό γε μὴν μῆλων γενικὸν ὄνομα παρ' Ὀμήρῳ ἐστίν. εἰπὼν—αἴγες, ex schol. rec. p. 215, 22. 24. αὐτῶν] αὐτῆν 25. Sequitur schol. rec. ad v. 610. de voc. ἔφεδρος. 30. νεμομένων] φερομένων. Tum sequitur ad v. 622. λευκῷ δὲ γῆρα: ἐπειδὴ τὸ γῆρας λευκαίνει—τὸ ποιοῦν ex schol. rec. p. 216, 13. et ad v. 628. γόνον ὄρνιθος: τοῦτο εἶπε διὰ τὸ αἰεὶ θρηγεῖν τὴν ἀηδόνα τὸν υἱὸν Ἴτυν. παραβάλλει δὲ τὸν τῆς

ἀηδόνος θρήνον καὶ τὸν τῆς Ἐριβοίας καὶ εἰκάζει μείζω ἐκείνον ἔσε-
σθαι τοῦ τῆς ἀηδόνος, ex schol. rec. 36. addit ad v. 649. χῶ
δεινὸς ὄρκος: ὅτι καὶ ὁμόσαντες πολλάκις τινὲς ἐν μεταβολῇ γίνου-
νται τῷ χρόνῳ.

345. 2. Sequitur ad v. 651. βαφῆ σίδηρος ὡς: ἡ πρὸς τὸ ὡς
στικτιέον—οὔτως, ὡς ἐκαρτέρου—ἔφερον, ut in schol. rec. p. 216,
33.—217, 2. Tum ad v. 655. ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας: ἔθος ἦν τοῖς
παλαιοῖς, ὅτε (sic recte, non ὅταν) ἡ φόνον—μιάσματος, ex schol.
rec. p. 217, 5—7. Porro ex eodem ad v. 658. ἔχθιστον βελῶν: τῶν
ἀμυνηγρίων δηλαδή. βέλλη γὰρ τὰ πεμπόμενα κυρίως. Ad v. 659. γαίαις
δρύξας: μὴ λάβης—γαίαις οὐδεὶς ὄψεται. Ad v. 660. ἀλλ' αὐτὸ
νῦξ Ἄιδης τε: ταῦτα φησὶ κατ' αὐτὸ τὸ φαινόμενον ἀφανία καὶ
φθορά· τὸ δὲ ἀληθές—ξίφος. 17. τῷ μετὰ] τῷ om. 30. et
346, 2. δ' ἂν καὶ] δὲ καὶ 33. τὸ δὴ] τότε 34. ἀνανταπό-
δοτον] ἀναπόδοτον

346, 8. ἐπεὶ om. 14. τὸν Πᾶνα] τὸ πᾶν 21. τὸ om.
22. πελαγαίων] πελαγέων, ut lemma. 23. πρὸς δὲ τὸν—δοκεῖ
μοι οὖν ὡς] Sic Turn.: in Brunck. edit. εἰ δὲ πρὸς τὸν—δοκεῖ
μοι ὡς—.

347, 5. Sequitur ad v. 721. προσμολὼν στρατήγιον: ἦως τὸ
στρατοπέδον. κυρίως δὲ στρατήγιον ὁ τόπος—βουλευέσθαι ex schol.
rec. 19 Sequitur ad v. 743. πρὸς τὸ κέρδιστον: πρὸς τὴν—
ἔξοδον, ex schol. rec. 28. Sequitur ad v. 759. βαρειάς: ἀπὸ
—δυσβαστάκτων, ex schol. rec. 29. τὸ ἔπειτα τινὲς] ἔπειτα:
τινὲς

348, 24. αὐτὸν, τὸν om.
350, 23. δέ φαμεν] δ' ἔφαμεν
351, 17. ἐκπνέοντες] εἰσπνέοντες 31. λέγομεν] ἠρόμην
35. ἀλλὰ βιαίως] ἀλλ' οἰκτρῶς
352, 3. ὑπ' ἑαυτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ 6. Sequitur ad v. 1069.
χερσὶν παρευθύνοντες: ἐκτρέποντες—παρακλινόντων (sic) αὐτούς, ex
schol. rec. 14. φόβῳ—οὔτος—ἐστήξει νεωτερίσας] τῷ φόβῳ—
οὔς—ἐστηρίξει νεωτερήσας 17. Sequitur ad v. 1083. ἐξ οὐρίων
δραμοῦσαν: πνεύματι δηλονότι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νεῶς τῆς ἀπὸ
τῆς πρύμνης ἐχούσης τὴν φορὰν. 18. μόνον] μόνι
353, 8. τοῦτον διὰ] τοῦτο διὰ—. Scribendum potius τοῦτον

τὸ διά, et similiter in aliis locis non paucis ubi articulus excidit, librariorum, ut videtur, culpa. 15. ἡ om. 23. τρόπι]

τροπι (Male ap. Brunck. (τρόπη, quod saltem τρόπει esse debbat.) 24. εἰκότως θησαυρόν] θησαυρόν: εἰκότως τοῦτο

26. ἰκτῆριον δὲ ἐξίλεωτικόν om. 33. Verba λέγων τοσοῦτον—
Ἑλλάνων a Brunckio omissa restitui ex Turn.

354, 10. καὶ μὴ μεριμνῶν] μὴ om. 11. ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα
14. φροντίδα ὧν ἔφη στεφάνων] μὴ ἔχων φροντίδα ὧν ἔφη, στεφάνων φημί 16. ἔχει] Sic Turn.: εἶχε Brunck.

355, 1-3. ἴσως—ψυχρόν om. 15. Sequitur ad v. 1296.
ὁ φητίσας πατήρ: φυτεύειν τὸ τῇ γῆ φυτὸν ἐντιθέσθαι. υ ψιλὸν τὸ φυ καὶ βραχύ. φητεύειν τὸ σπείρειν ποιητικῶς, ὃ παράγεται ἀπὸ τοῦ φήτυς (scr. φήτυς ex cod. Dresd. D. 21.) ὁ πατήρ, ἴωτα καὶ μακρόν· ὃ καὶ ἐνταῦθα τῷ ποιητῇ τέτακται, τοῖς δ' ὕστερον ἡμαρτήθη, ex schol. rec. (Moschopuli). Cum his comparandus schol. rec. Æschyli Prom. 233. p. 200, 11. φητύσαι: ποιῆσαι, γενῆσαι, ἐξ οὗ καὶ φήτωρ ὁ πατήρ. ubi codex Lips. ἐξ οὗ καὶ φήτης, quod scribendum ἐξ οὗ καὶ φήτυς. 25. περί om. 30. ὁ ἀκούων]

ὁ om. 31. ἄξια] ἴδια 32. εἴποις] εἴπης
356, 9. ἄν om. 13. βεβαιώσεως] βεβαιώση 20. εὐσεβῆ]
εὐσεβεῖν 21. ἰπὸ] ἀπὸ 22. ἔτ'] εἰς 36. Sequitur ad
v. 1405. τρίποδ' ἀμφίπυρον: ἥως χυτρόπουν, τὸν κοινῶς πυροστάτην, ὃ καὶ λόβανον λέγεται. ἀπὸ δὲ τῆς θέσεως τοῦ χυτρόποδος νοεῖται ὁ λέβης, καὶ θερμαινόμενον ὕδωρ, ex schol. rec. In cod. Dresd. D. 21. scriptum λάσβανον (sic), in altero (D. 22.) recte λάσανον.

357, 12. μένος] αἶμα 17. Αἶαντι] ἀνδρὶ τῷ Αἶαντι 23. γέμοντα] Sequitur καὶ ἄλλως. ἀλλ' εἶα — — ὑπὲρ οὐδενὸς ἄλλου—
ὅτε ἦν καὶ ὑπῆρχεν—λέγω, ex schol. rec.

ELECTRA.

359, 10. αὐτῇ] αὐτῇ
360, 13. εἶη] ἦ 16. Sequitur ad v. 62. excerptum ex
schol. vet. de Pythagora. 22. utrumque οὐ om. 30. ἄν
om. 35. Ἐριννύας διὰ] Ἐριννύας ἄρ' οὐκ ἄν εἶποις, ὡς διὰ
361, 23. αὐτῇ] αὐτῇ 27. Sequitur ad v. 140. ἐπ' ἀμήχανον:
ἥως ἀνίκητον καὶ ἀθεράπευτον, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι τι μηχανήσα-

σθαι, ex schol. rec. 28. ἀναπόδισις correxi pro ἀναπόδοσις.
33. ὅτι] ὡς 36. τὴν om.

362, 1. ἐμὲ καὶ] ἐμέ τε καὶ 2. λαμβανομένου, οὕτω] Sic
correxi quod legebatur λαμβάνομεν, οὕτω. 11. γράφεις]
γράψης 30. ἀλλ' ἢ correxi pro ἀλλ' εἰ.

363, 10. Sequitur ad v. 184. παρὰ τὸν Ἀχέροντα: καὶ ἐν τῷ
πεξῶ λόγῳ ἐν χρήσει αὕτη ἢ σύνταξις τῆς παρά προθέσεως, ex
schol. rec. 23. συμπέρασμα] Addit μικρογραφεῖν δὲ δεῖ τὸ

ἔρος διὰ τὸ εἶναι τὸν πόδα ἀνάπαιστον. ὅτι δὲ Ἰωνικῶς οὕτω γράφε-
ται δῆλον ἐκ τῆς αἰτιατικῆς: τὸν ἔρον γὰρ φασιν, ὡς καὶ Ὀμηρος
“ἐξ ἔρον ἔντο.” Quae similibus verbis perscripta leguntur in
schol. rec. 35. γὰρ om.

364, 5. τὴν om. 7. Sequitur ad v. 211. ἀποναίατο: ὀνάω
ὀνώ ὀνημι ὀναμαι, εὐκτικὸν ὀναίμην ὀναιο ὀναίτο, τὸ γ τῶν πληθυντι-
κῶν ὀναινο, καὶ Ἰωνικῶς ὀναίατο. 20. κάκεϊνο] ἐκεῖνο

365, 6. γόων] θρήνων 10. νομιῶσι] νομίζουσι ib. κολα-
ζομένης τῆς κ.] τῆς κ. κολαζομένης. 20. οὐκουν] οὐκοῦν
31. ἀπήτησαν] ἀπήτησεν 33. Sequitur ad v. 313. θυραῖον
οἴχνηϊν: νόει δὲ τοῦτο, εἰ μὲν βούλει, ὄνομα Ἀττικόν· οὐ γὰρ μόνον
ἢ θυραία, ἀλλὰ καὶ ἢ θυραῖος, ὥσπερ ἢ θεά καὶ ἢ θεός· εἰ δὲ βούλει,
ἐπίρρημα, partim ex schol. rec.

366, 4. θέλω] Sequitur ad v. 322. πέφυκεν ἐσθλός: ἦως ἀγα-
θός—τοῖς φίλοις, ut in schol. rec. 21. σ' om.

368, 15. καρδία revocavi ex Turn. pro καρδία.

369, 2. ἠγεῖτο] Sequitur ad v. 635. λυτηρίους: ἦως δυναμέ-
νους λυτρυῖσθαι καὶ ἐξελευθεροῦν τῶν δωμάτων, ex schol. rec. et ad
v. 645. διισσῶν ὀνειρών: ἦως διπλῆν φύσιν ἐχόντων. ἀληθῆ γὰρ ἐσθ'
ὅτε καὶ ψευδῆ ἀποβαίνουσιν· ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ παρ' Ὀμήρῳ, Διοιὰ
γὰρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνειρών, ex schol. vet. 8. λαβῶν
correxi pro λάβοις. 9. ποιήσαις] ποιήσης 10. 11. om.

20. τῇ om. 21. Sequitur ad v. 686. δρόμου δ' ἰσώσας: δολι-
χὸν γὰρ ἠγωνίσασατο, ὅς ἐστιν εἶδος δρόμου εἴκοσι σταδία ἔχον, τὸ
πᾶν τῆς πορείας. ἦν δὲ καὶ ὁ Ὀρέστης ἐτῶν εἴκοσι. ex schol. vet.

22. om. 25. ἂ νομίζεται πένταθλα] Sic Turn.: πεντάεθλ' ἂ νο-
μίζεται Brunck. et mox iterum πεντάεθλα pro πένταθλα. 32. τὴν
ἐπί] τὸ ἐπί

370, 12. ἀκραξόνια correxi pro ἀκροξόνια: qui frequens error est, de quo dixi ad schol. Æschyli p. 41, 10. 13. Sequitur ad v. 721. ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα: ἐπλησίαζε τῷ καμπτήρι, δηλονότι τὴν ὄπην τοῦ τροχοῦ, ex schol. vet. 16. Sequitur ad v. 745. μέσας χυόας: ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ μέσον—ἀντὶ τοῦ ἐνικοῦ, ἥως—ταῦ τροχοῦ, ex schol. rec.

371, 3. συνάψεις] Sequitur ad v. 826. κρύπτουσιν: τοῦτ' ἔστιν ἡσύχως φέρουσιν, οὐ δεικνύουσιν ἀγανακτοῦσι, ubi ἀγανάκτησιν corrigendum ex schol. rec. 10. περιδεραιούς] περιδερραίοις et infra περιδέρραια 20. Sequitur ad v. 841. πάμψυχος ἀνάσσει: ἥως πασῶν τῶν ψυχῶν ἀνάσσει· ἢ ὅλος ζῶν ἀνάσσει, ἢ ζῶν ἀνάσσει, ex schol. vet.

372, 16. ἀντιστροφῆ] πρώτη ἀντιστροφῆ

373, 33. αὐτὴ ἢ correxi pro ἢ αὐτῆ. De duali τὸ πόλεε, qui nunc τὸ πόλη scriptus est ex cod. Urbinatē, dixi ad Isocr. Parneg. p. 6. 36. ἐλπίδος γὰρ οὔτε του δόξης] ἐλπίδος τοῦ οὔτε δόξης

374, 1. δέ που correxi pro δήπου.

375, 12. εἴποις] εἴπης 21. Sequitur ad v. 1053. ἰμείρουσα: ἰμείρομαι—αὐτό ex schol. rec. 23. Sequitur ad v. 1023. φρόνει τοιαῦθ': φρονῶ—μεταβατικῶς ex schol. rec. 24—29. φασὶ τοὺς—ἀνατροφῆς] οὔτοι γὰρ γηράσαντας τοὺς πατέρας τρέφουσιν, εἰς ἀμοιβὴν τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς, ὅθεν καὶ τὸ ἀντιπελάργωσις εἶρηται.

376, 12. Sequitur ad v. 1074. μόνα σαλεύει: τὸ σαλεύειν κυρίως ἐπὶ νεῶς λέγεται, ὅτ' ἐπ' ἀγκύρας κινεῖται καὶ ἀστατεῖ, ex schol. rec. 22. Sequitur ad v. 1083. ζῶν κακῶς: τοῦτο αἰτία ἐστὶ τοῦ αἰσχῦναι τὴν εὐκλειαν. 34. ἄλλοιτο] ἄλοιτο

377, 13. Sequitur ad v. 1126. ὃ φιλτάτου: ἥως ὃ ὑπόλοιπον μνημεῖον—ἀνθρώπων παρ' ἐμοί, ex schol. rec. 16. λέγω δῆ] λέγω γὰρ 19. Sequitur ad v. 1128. εἰσεδεξάμην: δέχομαι ἀπλῶς τὸν ἐρχόμενον εἰς ἐμέ, εἰσδέχομαι δ' ἐπὶ οἰκίας καὶ λιμένος, ἢ τοιοῦτου τινός, ὃ δῆ καὶ λαμβάνω λέγεται. λέγεται δὲ τὸ λαμβάνω ποτὲ μὲν, ὅταν ἐπὶ σοῦ ἄκοντος τί λάβω, ποτὲ δ', ὅταν ἐκόντος σοῦ λάβω, partim ex schol. rec. 27. ἀπωλώλεις correxi pro ἀπόλωλας.

378, 9. Sequitur ad v. 1190. ὅθ' οὐνεκ' εἰμι: τοῦτ' ἔστιν ἔχθιον
 —συνδιατωμένη ex schol. rec. 17. Sequitur ad v. 1220. πῶς
 εἶπας: τὰ δύο κῶλα ἀντὶ ενός. 18. εἶρηκεν] εἶρηται 19. Sequi-
 tur ad v. 768. ἐν τοῖς ἐμαντῆς: τὸ πᾶν οὕτως, ἐὰν ἐν τοῖς—αὐτῆς
 ἦν—βίον αὐτῆς, ex schol. rec. 21. τῶν αὐτοῦ τινὰ πολὺν] τὸν
 αὐτοῦ πολὺν 25—27. om. 29. τὸδε—εἰώθαμεν] τῆδε, τὸ
 μήτις ἔνδον κλύη, περισσοῦ ἄχθους γυναικῶν ὄντος ἔνδον. εἰώθαμεν
 31. Sequitur ad v. 1246. ἀνέφελον: ἦως διαδήλον καὶ μὴ ὑπὸ νε-
 φέλῃς καλυπτόμενον. εἶρηται δ' ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἡλίου μὴ δυνα-
 μένου ὑπὸ νεφῶν κεκαλύφθαι. Turn, ἐπέβαλες: ἐπιβάλλω τὸ ἐπι-
 τυχῶς στοχάζομαι ἐνταῦθα δ'—ἀνέμνησας, ex schol. rec. 32.
 γράφειν τὰδε δίκαια χρῆ] γράφε δίκαια χρόνος 33. δὲ καὶ ἔν
 τινι] δ' ἐν τινὶ 34. καὶ ὀφείλεις συντάττειν οὕτως om.

379, 11. καὶ σοῦ] καὶ σου Turn.: σοῦ μοι Brunckius. 16.
 ὁτοτοτοῖ om. 17. Sequitur, ἔφρασας: ἦως εἶπας ἔτι ἐπὶ τού-
 τοις ἀμείνω χάριν καὶ ὑψηλοτέραν ἀπὸ κοινοῦ, τῆς πρώην χάριτος
 ἦως τῆς ἐπιδημίας σοῦ. ex schol. rec.

380, 16. ἦγουν καθὰ] δ' παρέχουσιν εἴτε χαίρουσιν, εἴτε λυποῦν-
 ται, ἦως καθὰ ex schol. rec., in quo recte scriptum ὅπως ἔχουσιν.

381, 17. φασὶ διὰ—λέγειν scripsi pro φασιν ὅτι διὰ—λέγει:
 quo servato Brunckius τὸν Ὁρέστην in ὁ Ὁρέστης mutavit.

20. ἄς om. τίθεμαι] Ἴμο συντίθεμαι. 24. πρὸς μὲν—
 θέμενοι] πρὸς μὲν πρὶν τὸ εὔ θέμενοι τεθηξέσθαι correxi pro
 θνήξεσθαι. Recta forma p. 376, 16. et alibi. δέοι] δέον 33.
 τοῦτο] τοῦτου

Apparet ex his codicem Parisinum, etsi in singulis sæpe
 discrepat ab editione Turnebi, tamen in universum eandem
 exhibere commentarii Tricliniani conformationem. Paulo alia
 codicis Dresdensis conditio est, in quo scholia Tricliniana cum
 Manuelis Moschopuli et Thomæ Magistri annotationibus con-
 juncta sunt: quem operæ pretium erit paullo accuratius quam
 adhuc factum est describi.

DE CODICE DRESDENSI.

Codex Dresdensis Bibliothecæ regiæ plutei D, 21. est bom-
 bycinus seculi quarti decimi, foliis constans 192. formæ qua-

dratæ minoris. Folio primo inscriptum “Ἰβήρων,” quo significatur librum fuisse quondam Iberorum montis Atho. Bibliothecæ regiæ venditus est ab C. F. Matthæi, Professore Mosquensi. Quæ codici insunt hoc ordine sese excipiunt, lemmatis rubro liquore scriptis.

Fol. 1. et fol. 2. recto continentur “Ἐπιτομὴ τῶν ἐννέα μέτρων ἐκ τοῦ ἐγχειριδίου Ἡφαιστίωνος” et “Δημητρίου Τρικλινίου” excerptum de metris secundum dipodias metiendis: a quibus etiam Turnebi editionem incipere supra dixi p. 383. Post hæc fol. 2. recto imo usque ad fol. 3. rectum l. 9. sequitur, quo caret Turnebi editio “τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς κειμένων τῆς βίβλου.” Quæ Aldus Aristophani præfixit: unde ego recepi in scholiorum editionem Oxoniensem vol. I. p. 43. 44.

Fol. 3. recto usque ad fol. 4. versum l. 9. continetur “γένος Σοφοκλέους καὶ βίος διορθωθεὶς παρὰ κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου.” Quæ Vitæ recensio consentit fere cum codice Parisino (T.) 2711.

Fol. 4. verso et folio 5. recto sequitur Argumentum Ajacis “ὑπόθεσις τοῦ δράματος,” quod in nostra editione est p. 25, 7. —28, 4. Codex hic quoque fere consentit cum T., etiam in postremis verbis, de quibus dixi in annotatione ad p. 28, 3.

Post Argumentum in fine fol. 5. recti hæc sequuntur ab alia manu scripta, δράματος ὑπόθεσις παλαιὰ δι' ἔργων ἐμπράκτως ἐνεργουμένη: τραγῳδία τὰ θρηνώδη καὶ ἄξια θρήνου πράγματα ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποιητῶν:—Tum lemma rubricatoris, “περὶ τῆς ἐνταῦθα ματαιότητος ἡρωϊκοὶ στίχοι”

εἰπέ ποῦ ἢ χθὲς ἔβη, ἢ δ' αὔριον εἰπέ ποῦ ἔστιν,
εἰπέ δ' ὄθεν πρόεβης καὶ ποῦ ὁδοιπορέεις,
καὶ τί μέγα ζῶειν γε τὸν αὐτίκα νεκρὸν ἔοντα
ὁ χρόνος ἀπατέει· φύλλῳ ἔοικε φύσις.
γαῖα βροτὸς καὶ ὕδωρ, τὰ δ' ἀπ' αὐτόφιν ἐς τὰδ' ἐλαύνει·
ᾧστε μάτην ὁ βίος καὶ ὄσα τις πονέει.

(Idem versus cum eodem lemmate leguntur etiam in codice Dresdensi altero D, 22., de quo infra dicam, post Argumentum Electræ fol. 173. recto. Ibi v. 2. προύβης scriptum pro προέβης.)

v. 3. abest γε. v. 4. recte ὁ χρόνος cum articulo, quo caret prior codex.)

Fol. 5. verso nihil legitur præter adscripta ab rubricatore τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ἀθηνᾶ, Ὀδυσσεύς, Αἴας et reliqua.

Fol. 6. recto sequitur “Σοφοκλέους Αἴας μαστιγοφόρος,” qui finitur fol. 52. verso. Fol. 6. incipit ab lemmate rubricatoris “τὰ περὶ τῶν μέτρων Δημητρίου ἐστὶ Τρικλινίου καὶ τὰ ἄλλα ὅσα διὰ μέλανος (i. e. atramento) ἔχουσι.... Tum sequitur Triclinii scholion metricum de initio fabulæ ἢ εἰσθεσις τοῦ δράματος — — ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν, quemadmodum supra exhibuimus p. 383. Tum rursus rubricator adscripsit “κυροῦ Θωμᾶ τοῦ μαγίστρου καὶ τοῦ Μοσχοπούλου κυροῦ μαγίστρου (verbis κυροῦ μαγίστρου per errorem, ut videtur, repetitis) σχόλια: ὅτι ἐνθα ἐστὶ σταυρὸς εἰς τὸ Μοσχοπούλου.” Post hæc sequitur textus fabulæ cum glossematis inter versus positus plurimis plerumque a manu prima, rarius ab recentiore, scholiis in margine scriptis. Scholia partim eadem sunt quæ nos supra exhibuimus p. 196 seqq., partim Tricliniana, quorum ea quæ in metris describendis versantur a prima manu scripta sunt, exegetica vero, delectu quodam habito, plerumque a manu recentiore inserta sunt. Scholiis non Triclinianis plerisque crux (σταυρός) formæ minimæ (+) est apposita, ut eorum pars longe maxima Moschopulo, paucissima, quibus crux non est appicta, Thomæ Magistro deberi videantur. Inter priora est etiam illud quo exponitur cur τρέχες τῆς κεφαλῆς dicantur, non κεφαλῆ τῶν τριχῶν: de quo dixi in Præfatione p. XVIII. Carminibus melicis rubricator signa diacritica, quemadmodum in scholiis metricis præcepit Triclinius, apposuit. Idem breves istas annotatiunculas, “περὶ σχημάτων” ab Turnebo inscriptas, quarum specimen supra proposui p. 389., plerasque adjecit.

Plane eodem modo tres reliquæ codicis fabulæ sunt adornatæ. Electra post Argumentum, quod legitur fol. 52. verso, incipit fol. 53. recto, ubi rubricator scholiis præscripsit “τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου καὶ τοῦ Μοσχοπούλου σχόλια.” Finitur fabula fol. 100. verso, ubi adscripti “στίχοι τὴν ἔννοιαν τοῦ τῆς Ἠλέκτρας δράματος ἐμπεριέχοντες.” Horum versuum octo primos

λέαιναν ἢ δράκαιναν—ἀστεγὲς δάκρυ ex codice Florentino edidi in Præfatione p. VI. Post hos sequuntur, non distincti a præcedentibus, quattuor illi ἑλθὼν Ὀρέστης—τοῦ συμβίου, quos ex alio libro Florentino posui in initio scholiorum recentiorum in Electram. Tum præfixa cruce (+) duo alii,

ὁ τῶν ἀθέσμων ἐκτελεστῆς πραγμάτων
ἐνθεσμος ὄντως τὴν δίκην ὑφίσταται.

Folium 101. rectum continet Argumenta Œdipi Regis. Ac primo quidem metricum cum lemmate rubricatoris “ὑπόθεσις Οἰδίποδος. διὰ στίχων Ἀριστοφάνους γραμματικῷ. διωρθώθη καὶ ταῦτα παρὰ τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.” (In penultimo horum ver suum p. 12, 1. ed. nostræ codex consentit cum Turnebi editione δισσαῖσι χερσὶν ἐξετύφλωσεν κόρας.) Tum “ἄλλως” Ὁ τύραννος Οἰδίπους—θάνατος Ἰοκάστης. Et Ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ—ἐκεῖνο τοῦνομα. Quæ vide in ed. nostra p. 13, 12—15. et 7—9.

Fol. 101. verso incipit textus fabulæ cum scholiis et glossematis, scholia cum lemmate rubricatoris “τῶν αὐτῶν (i. e. Thomæ Magistri et Moschopuli) σχόλια.”

Fol. 150. recto legitur Argumentum Antigoniæ cum lemmate rubro “ὑπόθεσις Ἀντιγόνης. διωρθώθη δὲ παρὰ τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.” Incipit ab Argumento quod Brunckius primum edidit ex codice Parisino, nos exhibuimus p. 20, 14.—p. 21, 3. cum hac scripturæ diversitate: p. 20, 14. Πολυνείκη ἐν τῷ—μονομαχίῳ] πολυνείκην ἐν τῇ—μονομαχίᾳ ut vulgo. 15. αὐτὸν om. 16. ἀδελφῇ] ἀδελφῆ αὐτοῦ 17. ἐπιβάλλει χῶμα] ἐπιβάλλει τῷ νεκρῷ χῶμα 18. οὔτοι] οὔτοι δὲ 19. καθαίροντες] καθαίραντες 21. ταύτην] ταύτην δὲ 23. υἱός om. ibid. habet προσεπισφάζει, ut Laurentianus et editiones ante Brunckium.

Post hoc Argumentum sequuntur verba κεῖται δὲ ἡ μυθοποιία καὶ ἐν Εὐριπίδου Ἀντιγόνη] πλὴν ἐκεῖ φωραβεῖσα τῷ Αἴμονι διδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν, καὶ τέκνον τίκει τὸν Μαίμονα:—Ἡ μὲν σκηνὴ—δεύτερον, quæ vide in nostra editione p. 18, 23—19, 10. Pag. 19, 4. προλογίζει] προλογίζει δὲ codex ut vulgo. 6. Ἀντιγόνης] καὶ ἀντιγόνης ibid. codex habet καὶ θάνατος Αἴμονος καὶ Εὐρυδίκης, ut Turnebus edidit.

Fol. 150. verso incipit textus Antigonaë cum scholiis et glossematis. Scholiis præscriptum ab rubricatore “*Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. τοῦ αὐτοῦ μαγίστρου.*” .

Minoris momenti, quod ad scholia attinet, est codex Dresdensis alter (D, 22.), qui ipse quoque “*τῶν Ἰβήρων*” fuit et Bibliothecæ regiae pariter illatus est ab C. F. Matthæi. Est chartaceus seculi quinti decimi ineuntis, foliis constans 246. formæ quadratæ minoris. Insunt Euripidis Hecuba, Orestes, Phœnissæ (fol. 1—132. recto), Sophoclis Ajax, Electra, Œdipus Rex. Ajacem præcedunt Triclinii tractatus de metris supra memorati (fol. 132. verso—134. recto). Tum sequuntur quæ Hecubæ Euripidis, ubi Polydori *εἰδῶλον* in scenam prodit, potius præfigi debebant, “*τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Μανουῆλ τοῦ Μοσχοπούλου περὶ τοῦ εἰδῶλου.*” Ἐπειδὴ περὶ τοῦ εἰδῶλου *προνθέμεθα εἰπεῖν* — — *ἐπεφημίσθη εἴκασμα.* Quæ ex alio codice edidit Musgravius Moschopuli Vitæ Euripidis subiecta: unde repetivit Beckius vol. 3. p. 10. Quod fugit Augustum Matthiæ, quum postremam hujus disputationis partem sine nomine scriptoris et nonnullis aliter scriptis ex codice Guelferbytano ederet inter scholia Euripidis vol. 4. p. 1. Ab codice Musgravii liber Dresdensis non differt nisi quod *ᾧδε δὲ Θησέως* scriptum pro *ὁ δὲ Θησέως*, *Ῥῶμος* pro *Ῥῆμος* et paullo post *μαζούς* pro *μαστούς*.

Tertia codicis fabula, Œdipus Rex, mutila est: finitur enim v. 1355. *φίλοισιν, οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος*, ablatis reliquis libri foliis.

INDEX GRÆCUS

IN

SCHOLIA RECENTIORA.

- Ἄγαθίου ἐπίγραμμα εἰς Νιόβην p.362,6.
ἀδιάπτωτος 151, 18.
ἀθυσίαστας 203, 15.
Αἰσχύλος.
Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας 280, 31. 312, 10. 331, 10. 361, 16. Triclinii annotationes ad hanc fabulam 279, 12. 298, 26. 322, 18.
Πέρσαι 310, 4. 362, 31.
Προμηθεύς 285, 4.
αἰχμαλώτιδος (hoc accentu) 226, 32.
ἀκάρδιος 210, 18.
ἀκολουθία 200, 23. 231, 9. 269, 6.
ἀκουσίτης 182, 30.
ἀκραξένια (vulgo ἀκροξένια) 370, 12.
ἀληθία pro ἀλήθεια 342, 25.
ἀλλά 265, 24.
ἀλλάττειν et composita 229, 21.
ἀλλοίωσις κατὰ χρόνον 202, 18.
ἀλύουσα κόμη 197, 29.
ἀμαρτήσω 185, 28.
ἀμειλίκτης 156, 28.
ἀμνημανεύειν 366, 14.
τὸν Ἀνάγυρον κινεῖν 326, 18.
ἀναδρομή 165, 8.
ἀνάθεσις ἢ ὑπέρθεσις 210, 25.
ἀνακεκαλυμμένως 177, 10.
ἀναλογίζεσθαι 236, 24.
ἀναναπαύδοτος (ἀναπαύδοτος Turneb.) 345, 34.
ἀναξαινεῖν τὰ συμβάντα 296, 7.
ἀναπιδσις (ἀναπιδσις vulgo) 361, 28.
ἀναπιδσιμός 154, 34.
ἀναπλήσις 312, 35.
ἀνάρρυθμος (pro ἀρρυθμος) 284, 8.
ἀναστασιῶς 190, 13.
ἀνέκφορος 268, 1.
ἀνεμῶζάλη 270, 22.
ἀνεμοπόλεμος 230, 21.
Antholog. Palat. 151, 15. 292, 31.
ἀνομοιογενεῖς 310, 9.
ἀνταποδοτικόν 303, 23. ubi Brunck. male ἀναταποδοτικόν.
ἀντίκτισις τῆς ἀνατροφῆς 375, 29.
ἀντήλιος pro ἀντέλιος 348, 18.
ἀντιλήπτωρ 299, 7.
ἀντιπατεῖν (παρὰ τοῖς κοινοῖς) 259, 20.
ἀντιπελάργωσις 375, 28.
ἀντισταθμῆσαι 250, 35.
ἀντίφθεγμα 248, 6.
ἀντιχρονισμός 202, 19.
ἀνυπόστατος 233, 31.
ἀνυψῶσαι 180, 16.
Anonymus. τις τῶν λογοποιῶν 204, 25.
δοιδόλος 254, 2.
ἀπατᾶσθαι ἀπὸ—377, 22.
ἀπήλαυσα 377, 34.
ἀποθετικὸν κῶλον 334, 23. 24.
ἀπόκειται (i. q. χρή) 254, 14.
ἀπορροή τὸ ἔαρ τοῦ χειμῶνος 345, 19.
ἀποφαντικὴ ἐρώτησις 294, 22.
ἀπρόσφραυστος 299, 28.
ἀργαίαι, αἰ, 186, 1.
Ἄριστείδης (ὁ βήτωρ) 314, 3. 369, 13.
Ἄριστοτέλης 179, 5.
Ἄριστοφάνης.
Βάτραχις 306, 12. 328 19. 368, 7.
Νεφέλαι 314, 14. 332, 20. 23. 376, 34.
Πλούτος 368, 5.

- ἀροτριᾶν 314, 5. ἡροτριασμένος 235, 1.
 286. 24. 26.
 αὐθόρμητος 193, 34. 234, 32.
 αὐτεξουσίτης 277, 33.
 αὐτοβλάβη 252, 11.
 αὐτοχειρία σφαγή 222, 21.
 βαβυλος 213, 7.
 βαρεῖν et βαρίνειν 166, 6.
 Βάρκη 262, 32.
 βαρίς, active et passive, 161, 17.
 ἡ βία τοῦ μέτρου 286, 10.
 βουλήσομαι cum infin. futuri 355, 22.
 βωλοκοπεῖν 184, 18.
 βωμός. significaciones variae 146, 8.
 γνωματεῖν 184, 13.
 γνωμάτευμα 312, 20. 328, 23.
 γῆναι pro γύναι 338, 35.
 δεῖν pro δέον 254, 31.
 δένος 337, 33.
 διαλάλησις 164, 26.
 διάγραμμα 369, 18.
 διαρρέμενος 264, 34.
 διδάξαι et διδάσασθαι 314, 12.
 διδάσκεισθαι i. q. εἰς διδασκάλου πέμ-
 πειν 184, 25.
 διευθετεῖν 261, 15.
 διηρηκῆς 186, 8.
 δικολογεῖν 187, 13.
 διμήτριος Διόνυσος 324, 17.
 Διονύσιος Θρηξ 228, 14.
 δισσός. ἐκ δισσοῦ (i. q. ἐκ παραλλή-
 λου) τὸ αὐτὸ 241, 17.
 διστάσαι 333, 32.
 διανοῖζειν 347, 6.
 εἰς δίχα τέμνειν 321, 31. (ubi aut eἰς
 delendum aut εἰς δύο scriben-
 dum.)
 δοκεῖν pro δοκοῦν 254, 30.
 δοτός 221, 34.
 ὁ δρόμος πρῶτος τῶν ἄθλων 369, 17.
 δυσβαστάκτως 199, 4.
 δύσπαις 174, 18.
 δυσσυλλογίστως 198, 14.
 ἐγκαταμειγμένως 281, 9.
 ἐγκεκλωσμένος 174, 31.
 Εἰλείθια καταπλήξ 244, 21.
 εἰραφιότης 324, 17.
 Ἐκτόρειος υἱός 259, 15.
 ἐκφάντωρ 295, 14.
 ἐλαάνω. ἡλασμένος 174, 36. 257, 1.
 ἔλεος, τό, 163, 19. (in genit. ἐλέους)
 ἐλικώτατον ὕδωρ 208, 12.
 ἐλικωψ 208, 13.
 ἐλλιμένσις 152, 25.
 ἐμβάται 196, 25.
 ἐμπαρέχειν 246, 28.
 ἐμπεριέχειν 255, 7.
 ἐνεγκὼν pro ἐπινογκὼν, nisi hoc ipsum
 restituendum, 370, 34.
 ἐνευθηνεῖσθαι 357, 20.
 ἐνταφιάζειν 188, 19.
 ἐξασθενεῖν 191, 26.
 ἐξίλειωτικός 353, 27.
 ἐξόριστος 156, 5. 162, 34. 168, 33.
 ἐκάνερονται 325, 11.
 ἐπιμήτηρ 152, 14.
 ἐπιμονέστερος (ἐπιμονώτερος) 243, 27.
 ἐπιμονος δόσις 274, 19.
 ἐπιπλάστως 243, 16.
 ἐπιποθεῖν 181, 32.
 ἐπιτετυχημένος 266, 36.
 ἐπτάβυρτος 214, 12.
 ἐστήξει 352, 15.
 ἐστήξῃ 375, 8.
 ἔτι i. q. ἀκμὴν παρὰ τοῖς κοινοῖς 258,
 35. 267, 8.
 εὔ ἂν ποιήσαις 369, 9.
 εὐδαιμονισμός 211, 23.
 εὐθύνη 150, 4.
 εὐθύνη, εὐθνος 280, 13.
 εὐδεῖσθαι 199, 5.
 εὐδοῦν 163, 34. 286, 25.
 εὐδοῦμενος τέλος 349, 24.
 εὐωδωμένα 180, 18.
 εὐποκος 194, 14.
 Εὐριπίδης.
 Ἐκάβη 167, 7. 331, 7. 338, 32.
 373, 14. 35.
 Ἐρακλεῖδαι 312, 23. 328, 24.
 Μήδεια 351, 24.
 Ὀρέστης 161, 31. 225, 14.
 Φοίβισσαι 324, 31. 344, 9.
 εὐρίσκειν, ἐξευρίσκειν et ἐφευρίσκειν
 228, 8.
 εὐτρεπιστής 247, 8.
 εὐφορεῖν 251, 5.
 ἐφεκτικὸν ἐπιφώνημα 172, 13.
 ἐφεκτικὰ ῥήματα 207, 10.
 ἔχειν. ἔξῃ 229, 15.
 Ζεὺς. Διὸς ἐπιθετα ἐφέστιος, φίλος
 ἑταιρεῖος, ξένιος, ὄρκιος, ἰκέσιος, ὁμό-
 γησιος 211, 7.
 ζητεῖ τάττεσθαι (τὸ ὄσπε) μετὰ ἀπα-
 ρεμφάτω 251, 25.

- ἡλικός ἐτ τηλικόσδε 146, 4.
 ἡλιος ἡμέρας 245, 22.
 ἡμῶν ἐτ ἡμῖν apud tragicos 347, 6.
 Ἡρόδοτος 211, 25.
 θανατηρός 152, 8.
 θαυμάσασθαι 155, 21.
 θεωρός ναῦς 150, 11.
 Θεουκιδίδης 311, 1. 20. 313, 9.
 θρασυλογεῖν 233, 32.
 θροεῖν 199, 20.
 ια pro εια (ut προμηθία, εἰεωία pro
 προμήθεια, εἰεωία) τῆς νεωτέρας
 Ἰάδος 267, 28.
 Ἰάρανος Ὀμφάλης πατήρ 193, 14.
 ἐν Ἰνδία τόπος χρυσοῦ ψήγματα ἔχων,
 ὃν ἀνορίττουσι θηρία τινὰ μύρμηκες
 καλούμενα 323, 16.
 Ἰούδας 224, 11.
 ἰππίβιος 337, 29.
 ἰππονόμος 337, 26.
 Ἰσοκράτης 199, 2. 251, 5. 280, 14.
 338, 33. 373, 32.
 Ἰφυγένεια καὶ Ἰφιάνασσα 362, 22.
 ἰστογραφεῖσθαι 342, 24.
 καθ' ἐκάστην 360, 33. 364, 12.
 καινόςχημον 237, 34.
 κακαμπλάκτης 159, 23.
 κακίζειν τὴν ἔννοιαν 292, 1.
 κακογνωμοσύνη 184, 34.
 κακολιμένιστος 290, 10.
 κακονύμφεντος 322, 8.
 κάλλος τοῦ λόγου 332, 15.
 καλυφάντος 194, 12.
 καμμεῖν τοὺς ὀφθαλμούς 333, 28.
 κᾶν τε—κᾶν τε (pro ἄν τε—ἄν τε)
 331, 25. Cum indicativo ib. 26.
 καταβρόξαστες (καταβρόξαντες) 313, 5.
 καταγόμενοι ἐκ Πέλοπος 378, 19.
 κατακλασθῆναι τῷ ἀκούσματι 337, 23.
 κατάπαυλα 265, 19.
 καταπλήξ Ἐιλείθια 244, 21.
 κατάστροφος 192, 17.
 κατατριβή 260, 6.
 καταφέρεισθαι τινὸς λόγους 349, 33.
 κατηγορεῖν 349, 33.
 κάτοικος 241, 1.
 κείσθαι κήται 223, 33. 229, 29.
 κελαινῶς 327, 3.
 κεραυνοβληθεῖς vitiose pro κεραυνῶ
 βληθεῖς ad 346, 18.
 κευθόμενος 216, 22.
 κίων, ὁ vel ἡ, 200, 33.
 κλαιθμυρίζειν 342, 10.
 κλιτική ἔκτασις 331, 25. 30.
 κομματικός 345, 9. 348, 25. 32.
 373, 19. 378, 8.
 κόπελος 252, 30.
 Κορυβαντικά ὄρχήσεις 218, 25.
 Κοιζηνῆς (i. q. Σίτυλον) 319, 13.
 κούκουτζον 151, 3.
 κουρήσιμος 360, 11.
 κουφίζειν διέφθογον 347, 24.
 κούφισμα (elisio) 258, 21. 368, 37.
 κυριευτέον 294, 34.
 κωλύειν. οὐ κωλύει 299, 10. quod
 non videtur intellecto e præce-
 dentibus verbis στραφή, sed im-
 personaliter dictum esse pro
 usitato οὐδὲν κωλύει (quo utitur
 p. 292, 4.) ut apud Aristoph.
 Av. 463. et Steph. Byz. s. v.
 Βοίβη.
 κωμαστικός 285, 18.
 λαβραγορεῖν 233, 33.
 λάσανον 238, 6.
 λαχμός 234, 31.
 λεπτόν ὃν ἐκφεύγει τὸν νοῦν 378, 1.
 λευκοβαφής 165, 11.
 λιβάδιον 202, 24.
 Λιβάνιος 204, 29. 257, 30. 318, 1.
 323, 3. ἐν τῷ ὑπὲρ ὀρχηστῶν 345,
 31.
 λιπάδης 189, 15.
 λογαριάζω 209, 34.
 λογοποιοί 182, 26.
 Λουκιανός 234, 15. 262, 15. 270, 16.
 Λυκόφρων 190, 17. 341, 11.
 λυροκάπιστρον 204, 36.
 ματαιοποιεῖν 168, 4.
 μεγαλογραφεῖν 183, 20.
 μεγαλορρημονεῖν 230, 18.
 μεμιασμένος 323, 35.
 μέρος καὶ ὅλον 184, 12.
 μεταχειρίσις 360, 3.
 μὴ μόνον pro οὐ μόνον 332, 32.
 μαιφροῦλα 257, 7.
 μαιράζειν. μεμοιρασμένος 189, 1. 327,
 28.
 νάπη ἐτ νάπος 244, 33.
 νόμος Ἀθήνης τοὺς ἐξ ἑταίρας ἢ δούλης
 τεχθέντας μὴ δημηγορεῖν 233, 34.
 νουθετεῖν αὐτῇ τὰ προσήκοντα 374, 18.
 νοῦς ὄρεξ καὶ νοῦς ἀκούει, παροιμία, 330,
 23.

- Νύσσοι (i. e. Nŷsa) 346, 16.
 ξενίζεσθαι, *mitari*, 204, 21. 325, 21.
 ὁ καὶ κρείττον 321, 13. 327, 13.
 359, 29. 378, 9. 380, 10. ἕπερ
 καὶ κρείττον μοι δοκεῖ 348, 10.
 ἕλος τῆς λύπης γέγευε 338, 16.
 ἔμαλισμός 170, 29. 370, 29.
 Ὅμηρος 146, 10. 168, 18. 175, 7.
 196, 23. 210, 27. 215, 22. 249,
 33. 255, 13. 32. 262, 14. 266, 6.
 272, 29. 33. 303, 20. 336, 11.
 342, 11. 370, 16. 376, 25. Μυ-
 βτραχομαχία 310, 13.
 ὀμοδίαιτος 184, 35.
 ἔξυθήκτως 327, 2.
 ἐξύνειν *pro* παραύνειν 279, 5.
 ὀπισθορμήτος 185, 1.
 ὀπισθορμήτως 246, 29.
 ἔτινα *Æolicum* 149, 6.
 ἔταβος, ἔταβος 354, 7.
 ἔτων, ἔτέας (ἔτοις) 198, 5.
 οὐ μὴν δέ 244, 10.
 ὀφειλομένως 312, 2.
 ὄχλαγωγός 157, 31.
 ὀψικεύω 270, 25.
 πάγκοσμος 186, 13.
 πάθος εἰ πρᾶγμα 165, 1.
 παικτὴ παιδιὰ, παικτὸν παίγιον 250,
 20.
 παλαιός 244, 6.
 παλινοστειν 336, 25.
 παμμήχανος 184, 28.
 τὸ πᾶν, τὸ πᾶν οὕτως, τὸ πᾶν οὕτως
 ἔχει, τὸ πᾶν τοιοῦτόν ἐστιν, et vi-
 milia 189, 22. 200, 14. 203, 12.
 205, 15. 208, 1. 213, 16. 216,
 30. 230, 5. 231, 17. 234, 32.
 250, 30. 251, 6. 261, 26. 270,
 33. 272, 6. 292, 26. 304, 20.
 335, 1.
 τὸ πᾶν τῆς συντάξεως 199, 6. τὸ ἅλον
 οὕτως 197, 24.
 πανωλεθρίως 263, 22.
 παρακείμενοι ἀντὶ ἐκστῶτων λαμβανό-
 μενοι 196, 9.
 παρακεκινδυνημένως 362, 29.
 παραπετάσαι τὸν χρόνον 382, 24.
 πᾶρρηγον ἀνάλωμα 197, 18.
 παρ' ὃ *vel* παρὶ i. q. ἢ 230, 6. 258,
 24.
 παρηχημένως 380, 15.
 παυθείς 345, 22.
 περίουσι 184, 21.
 πικροποιός 233, 16.
 πῖνα et πῖνα 208, 14.
 Πίδαρος 323, 4.
 πίου καὶ λιπαροῦ 361, 10.
 πλαγιάζειν et πλαγισμός 253, 23.
 335, 31. 32. 366, 2.
 Πλαουίδης 352, 20.
 πλατὺς (*vel* πλατικός: *vid.* *Addenda*
p. 414.) ἐπεστῆς (praesens 196, 8.
 Πλάτων 264, 12. Κρατύλῳ 320, 22.
 πνιγμονή 176, 15.
 ποιεῖν χρόνον 371, 31.
 πολίτρυτος 220, 33.
 ποταπός 316, 29. 327, 5. 334, 3.
 361, 4.
 πρᾶγμα et πάθος 165, 1.
 πραγματικὴν ποιεῖσθαι τὴν σύνταξιν
 274, 4.
 πρηγῆς 187, 16.
 προασφαλίζεσθαι 184, 29.
 πρόβδος *ad* 165, 16.
 προκαθάρσιον 153, 35.
 προμάμμη 170, 29.
 πρόναον 146, 12.
 πρόνουσι 201, 24.
 προπέθερος 306, 23.
 προπετής et προπέτης 227, 35.
 προσήγορος 177, 19.
 προσιτός 175, 28.
 προσχωρεῖν πρὸς εὐθείων (*nominativum*)
 332, 20. 26.
 προῦποτιθένα 287, 29.
 πρῶν, *supra*, 380, 15. et *alibi*.
 Πτολεμαῖς 262, 33.
 πύγαργος 372, 22.
 πυροστάτης 238, 5.
 πυρριχιακῶς, πυρριχαικῶς 223, 34.
 ραίζοντος θέραυς 345, 21.
 οἱ ῥήτορες 184, 25.
 σάκος, ὃ εἰ τό, 214, 9.
 Σεμέλη 346, 18.
 σῖγα et σίγα 331, 4.
 σιδηροβράττιδι 222, 1.
 σιωπὴν λέγειν 158, 25.
 σκευωρεῖσθαι 273, 21. 380, 17.
 σκηγή 196, 23.
 (Σουίδας) 202, 29.
 Σοφοκλῆς.
 Αἷας 147, 19. 148, 29. 149, 7.
 166, 18. 247, 31. 252, 8.
 280, 31. 286, 3. 294, 25.

- 312, 15. 331, 32. 332, 28.
 364, 2. 365, 20. 369, 26.
 373, 25. 374, 1. 376, 33. 36.
 Ἀστυγόνη 209, 1.
 Ἡλέκτρα 206, 36.
 Οἰδίπους τύραννος 149, 8.
 Τραχίνιαι 312, 21. 331, 35.
 Sophoclis tragœdiarum codices.—
 ἐν τινι (vel τισι) τῶν παλαιῶν (vel
 πάνυ παλαιῶν) βιβλίων 291, 5. 311,
 33. 320, 7. 340, 13. 344, 32.
 346, 22. 348, 21. 350, 32. 366,
 24. 368, 10. 371, 2. 378, 33.
 πολλά τῶν βιβλίων 320, 14. 331,
 20. 372, 2.
 σταῦλοι 273, 16.
 στενοπέμηκες 326, 7.
 στήρσις ἰ. q. ἄρησις 332, 13. 14.
 στιβάζειν 217, 18.
 στόμαργος 372, 22.
 στραβιλώδης ἄνεμος 314, 33.
 συγχύσιον 184, 5.
 σύλληψις (figura) 173, 5.
 συμπαραληπτέον 336, 28.
 συμπαρακτείνεσθαι 169, 4.
 συμπολίτης 160, 25.
 σύνεγγος 297, 21.
 Συνέσιος 153, 35. 155, 20. 265, 28.
 345, 36. 374, 2.
 συῆλθον τὴν σὴν οἰκίαν 342, 15.
 συνοχεύς 185, 16.
 συναπάγειν τῆ ἵποτακτικῆ ἄρθρῳ 249,
 2. 7.
 συνκοστῆραι φθοράν 343, 17.
 σύρριζος 257, 20. 263, 22.
 ἐσχημάτισται ὁ λόγος 240, 1. 9. et
 οmissio λόγος 241, 8.
 ταπεινοφρονεῖν 230, 15.
 οἱ μὴ τέλειοι τὴν σύνταξιν 341, 19.
 τίθεμαι (pro συντίθεμαι) τινί 382, 20.
 τρέπι 353, 23.
 υἰοθετημένος 252, 31.
 ὕμνοπόλος 254, 2.
 ὑπακοή 187, 3.
 ὑπερισχύειν 381, 26.
 ὑπερφρόνησις 186, 5.
 ὑπευθύνας 150, 3.
 ὑπέχω 161, 23.
 ὑπηκός 253, 4.
 ὑπηρετῶ et ὑπηρετοῦμαι 273, 1.
 ὑποσκάζει τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντι-
 στροφῆς 371, 35.
 ὑποσπείρειν 203, 26.
 ὑποτάσσειν, modum verbi regere, 213,
 13.
 ὑποτίμησις ἰ. q. προτίμησις 337, 15.
 ὑπουλότης 196, 26.
 ὑποχαλαῖν 187, 14. 18.
 ὑψηλοφρονεῖν 230, 16.
 ὑψηλόφωνος 250, 33.
 καὶ φαμέν ὅτι—in responsione ad
 dubitationes interpretum 219, 5.
 280, 17. 281, 16. 286, 17. 287,
 12. 291, 17. 296, 25. 323, 31.
 325, 9. 28. 345, 18. 346, 7.
 348, 34. 362, 27. 363, 2. 367,
 2. 380, 33. φαμέν ὅν ὅτι—354,
 33.
 Φιλόστρατος 274, 8. ἐν ταῖς Εἰκόσιν
 336, 2. ἐν τῆ Ἰσοκράτους βίβῃ
 349, 35.
 Φίλων 333, 21.
 φῆτις, ὁ πατήρ 235, 11. 401.
 φορεῖον pro φόρον 287, 22.
 φυτοκόμος, φυτηκόμος 348, 19.
 χαλιναγωγεῖν ὄργην 268, 1.
 χαροποιός 212, 11. Male χαροπός
 273, 4.
 χιαστὸν σχῆμα 287, 20.
 χιτρώπους 238, 3.
 χωράφιον 235, 1.
 ψυχραίνεσθαι 351, 18.
 ψυχροί (interpretes) 322, 16. 345,
 29.

